

[சிஜிஸ்டென்ட் காபிரைட்]

விஷயகுசிகை.

குருபரம்பராப்ரபாவம்.

விஷயம்.

பக்கம்.

ப்ரவேஸம்

௧

ஆழ்வார்கள் வைபவம்:—

௧.	பொங்கையாழ்வார் வைபவம்	௬
௨.	பூதத்தாழ்வார் வைபவம்	௧௦
௩.	பேயாழ்வார் வைபவம்	௧௦
	முதலாழ்வார்கள் வைபவம்	
௪.	திருமழிசைப்பிராஜ் வைபவம்	௧௪
௫.	குலசேகரப் பெருமாள் வைபவம்	௨௯
௬.	பெரியாழ்வார் வைபவம்	௩௪
௭.	ஆண்டாள் வைபவம்	௪௧
௮.	தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்	௪௫
௯.	திருப்பாணாழ்வார் வைபவம்	௫௫
௧௦.	திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்	௬௦
௧௧.	நம்மாழ்வார் வைபவம்	௭௫
௧௨.	மதுரைகவிபாழ்வார் வைபவம்	௭௮

திவ்யப்ரபந்த ப்ரமாண்ய ஸமர்த்தகம்.

ஆசார்யர்கள் வைபவம்:—

௧.	நாதமுனிகள் வைபவம்	௬௬
௨.	உப்பக்கொண்டார் வைபவம்	௧௦௮
௩.	மணக்கால்நம்பி வைபவம்	௧௧
௪.	பழனித்துறைவர் வைபவம்	௧௧௦
௫.	இளைபாழ்வார் வைபவம்	௧௨௦
௬.	எம்பார் வைபவம்	௨௬௧
௭.	பட்டர் வைபவம்	௨௬௧
௮.	நஞ்சியர் வைபவம்	௩௨௦
௯.	நம்பிள்ளை வைபவம்.	௧௧

குருபரம்பரா விவரணம்.

$$T = \frac{1}{2} \frac{d^2}{dt^2} \left(\frac{1}{2} \frac{d^2}{dt^2} \right) T$$

100

3

9

1. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

4208

1

● 見中

418

கீர்த்தாக்ஷரங்கள்.

10

சுருஷாம்பரம் உடைய கீழ் வள வெளவு ஏள அம் அம்

2

க.உ.மு.வ.ப.உ.ம.நி.ஸ.ஞ.ட.0.ய.ப.ண.த.ப.டி.ல.த.

10

Table 1

1

வ ம வ ம ி ப ர ம வ ர க ட வ ர ம ம க ட

244

•

க த்ர ி கி, க-௦ க-௮ சுய சுய செ செ செ செ நள க்0 கஃ

1

७ ५ ७ ५ ७ ७

200

■

42

1. *Introduction*

10

406

4

1.

11/20/2017 10:10 AM

ஸ்ரீபாளவந்தாரூனிச்செய்தது.

சாதாபிதாபுவதய ஸுதபாலிமுகி

ஸவபும்பெவதிபடுதநிபுபாதாடி ।

குடிவழிநடுகுவதெவபுகுடாமிராடு

ஸ்ரீததவிபுமனம் பூணாரிடுவழி ॥

மாதாபிதாபுவதயஸ்தபாலிபுதிஸ்

ஸர்வப்பதேவதிபமேகமதந்வபாநாம் -

சுதப்பஸ்பந்குலபதேவகுளாபிராமம்

ஸ்ரீமத்ததங்கிரியுளம்பாணமாமிமுர்த்தா.

ஸ்ரீதிருக்குகைப்பிரான் பிள்ளைருனிச்செய்தது.

முகிதம் ஸுரஸூரிஹராஹபஹுதாப

ஸ்ரீமதிஸார கௌஸெவரபொமிவாஹாநு ।

ஹதாஹிரெணு வரகாவததிருவிபுராநு

ஸ்ரீததராஜுஸூகிம் பூணதொழிநிதி ॥

பூதம்†ஸாஸ்வமஹதாஹ்வபபட்டநாத

ஸ்ரீபக்திஸாரகுலஸேகாபேகிவாஹாந் -

பக்தாங்கிரிரேணுபாகாலபதீந்தாமிஸ்ரான்

ஸ்ரீமத்பாங்குஸாழிநிம்பாணதேவஸ்மிநித்யம்.

நாபுஸ்பஹிதெதூராபிடுதா வாலுலுசாராபராநு

பொழிந் கௌஸெவரபொமிவாஹாநு ।

ஹதாஹிரெணு வரகாவததிருவிபுராநு

வதெதாராபவபஹுதாஹுஸூகிம் கொஸெவரபொமிவாநு ॥

நாதம்பக்திதேவதாசாமயமுநாவாஸ்தம்பமாலாதாந்

பேகீந்தாங்குருகேஸசந்தாஜலதிம்கோகிந்தகாரதிபெள -

பட்டாஸ்யம்நிமாந்தபேகிஜுதாசார்பெளஸக்குஞ்ஞதவபெள

வந்தேமாதவபதம்நாபணுமகோஸேஸதேவாநிபாக்.

தடுவெடிவெடிப ஜமதஜஹதவெ !

பலுவாமஜிதாவார பாகிரிதம்வதகுபு ||

1 புது
தடுவெடிவெடிப ஜமதஜஹதவெ -
பம்பவா ம்ருதாவார பூரிதம்புவதரபம்.

வெடிவெடிப ஜமதாவாரபொ

வெடிவெடிவாரப ஜமதவாகிரிதகுபு !

குடிபவவெடிவெடிப பூரிதம்புவதரபம்

காரணவாகிரிதகுபு கலிவெடிவெடிப ||

வெடிவெடிவெடிப ஜமதாவாரபொ

வெடிவெடிவெடிப ஜமதாவாரபொ

குடிபவவெடிவெடிப பூரிதம்புவதரபம்

காரணவாகிரிதகுபு கலிவெடிவெடிப ||

பூரிதம்புவதரபம் ஜமதாவாரபொ

பூரிதம்புவதரபம் ஜமதாவாரபொ

பூரிதம்புவதரபம் ஜமதாவாரபொ

பூரிதம்புவதரபம் ஜமதாவாரபொ

பூரிதம்புவதரபம் ஜமதாவாரபொ

பூரிதம்புவதரபம் ஜமதாவாரபொ

பூரிதம்புவதரபம் ஜமதாவாரபொ

பூரிதம்புவதரபம் ஜமதாவாரபொ

பூரிதம்புவதரபம் ஜமதாவாரபொ

பூரிதம்புவதரபம் ஜமதாவாரபொ

பூரிதம்புவதரபம் ஜமதாவாரபொ

பூரிதம்புவதரபம் ஜமதாவாரபொ

பூரிதம்புவதரபம் ஜமதாவாரபொ

பூரிதம்புவதரபம் ஜமதாவாரபொ

பூரிதம்புவதரபம் ஜமதாவாரபொ

சமஸ் ஸ்ரீஸைலகாதாய குந்திசு ஸாஜக்மகே -
ப்ரஸாதஸப்தபரம ப்ராப்யகைம்கர்யஸாஸிகே.

ஸ்ரீஸெஸெஸாடிபாவாதும் ஸீலக்ஷாடிமுணாணடவ்யு ।
பதீநுபூவணவநெந் ராஜ்யஜாநாதரங்குமிது ॥
ஸ்ரீஸைஸைதபாபாத்ரம் தீபக்த்பாதிமுணர் ணவம்-
பதீக்த்ரப்ரவணம்வந்தே சம்பஜமாதாதம்முநிம்.

வாத்ஸ்யஸைஸரீஸ்ய முணாணவாஸாஸரிம்
வணாராஸிபுடும் ஓவியமுதீதாம் ।
ஸ்ரீநெவராபுது வநெநகநிஷ்டம்
பஜ்ஜஸாஸாஸரிம் ருமிசாஸுபாஸி ॥

வாத்ஸ்யஸைஸரீஸ்ய முணாணபுசாஸரிம்
வக்தாஸமத்தந்த்ரவிடஸ்ருதீதாம் -
ஸ்ரீதேவாட்புதாபதைகநிஷ்டம்
பஜ்ஜஸாஸாஸரிம்முநிமாத்ரபாமம்.

கலிபூண்டிபாவாதும் வஸாத்ஸாஸாஸாஸரிம் ।
கஜ்ஜாதஜ்ஜாவகம்புண்டாம் கலிபூண்டிபாவாஸரிம் ॥

கலித்வம்விதபாபாத்ரம் ப்ராசாத்ஸுந்தாஸம்ஜ்ஜிகம்-
அஜ்ஜாதஜ்ஜாவகம்புண்டாம் அஸ்தத்தேஸரிகமாஸாயே.
ஸாஸரிம்வதிஷ்டுத ஓவியவெநிவபூஸகம்
ஸுஸாஸரிம்நாஜ்ஜாத்ஸாஸாஸாஸரிம்
பதீநுபூவெஸவாரம் தரிவாஸாஸரிம் ॥

ஸாஸரிம்முநிமாத்ரபாமம்
ஸ்வபக்தஜ்ஜாத்ஸாஸரிம்
ஸ்வஸாஸரிம்நாஜ்ஜாத்ஸாஸரிம்
பதீநுபூவெஸவாரம் தரிவாஸாஸரிம் ॥

ஸ்ரீ

பின்பழகாரம்பெருமாள்சீயர் †

அருளிச்செய்த

குருபரம்பரா ப்ரபாவம்.

ப்ரவேஸம்.

ஸ்ரீபதிபதியாய், ஸ்ரீவைகுண்டங்கேதனனாய், ஸ்ரீமதகந்தமுகநித்ய
ஸ-ஞ்சிரிபரிஷத்நிஷேஷவ்யமாணனாய், அவாப்தஸைமஸ்தகாமனாய், அதில
மங்கன்குணஸ்வரூபனான ஸர்வேஸ்வரன், (அ) “சுஷ்யந்தமஸ்ய ரஜஸம்
பராகே” என்றும், (உ) “த்ரிபாதஸ்யாம்ருதத்திவி” என்றும், (ஈ)
“ததக்ஷரோபாமேவ்யோமம்” என்றும், (ஈ) “போ அஸ்பாத்யக்ஷிபா
மேவ்யோமம்” என்றும், (இ) “தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதம் ஸதாபஸ்
யந்திஸ-ஞரயம்” என்றும் ஸகலஜகத்திதரதுஸாஸை ப்ரவ்ருத்தங்க
ளான நிதிலிகமார்தஸஹஸ்ரங்களிலும்; (ஈ) “வைகுண்டேது பரோ
லோகே ஸ்ரீயாஸார்த்தஞ்ஜகத்பதி - ஆஸ்தேவிஷ்ணுரகிந்த்யாத்மா
பக்ததர்ப்பாகவதைஸஸஹ” என்றும், (எ) “வைகுண்டேது பரோ
லோகே ஸ்ரீஸஹாயோஜகார்த்தக - உபாப்யாம்பூமிநீளாப்யாம் ஸே
விதஃபரமேஸ்வரம்” என்றும், (அ) “அத்பர்க்காநலதீப்தந்தத் ஸ்தாநம்
விஷ்ணோர்மஹாத்மக - ஸ்வமைவப்ரபபாராஜத் துஷ்ப்ரோக்ஷந்தேவ

(அ) “சுஷ்யஹிஸ்யுரஜஸம்வராகே” (உ) “த்ரிபாடிஸ்யுரஜு
தத்திவி” (ஈ) “ததக்ஷரோவாரொவ்யோகி” (ஈ) “யொகஸ்யுரஜு
க்ஷம்வாரொவ்யோகி” (இ) “தத்விஷ்ணோஃபரம்வடிவஸஹாயஸ்யு
ஸ-ஞரயம்” (ஈ) “வெகுவெண்து வரொவொகே ஸ்ரீயாஸா
க-ஃஜமதத்தி. குவெலிஷ்ணுரவிஷ்ணுதாஹவெகுவ-ஃமவெக
ஸஹ” (எ) “வெகுவெண்துவரொவொகே ஸ்ரீஸஹாயொ
ஜகாத்மக. உஹாயுரஹ-ஞிதீனாஹுரஹவெலிதஃவாரொஸு
ரம்” (அ) “சுத்யுக்ஷாநவஜீவந்ததாநவெஷ்ணுரகிதாநதம் |
வெயெவபுஹயாராஜித ஹவெக்ஷம்வெவராநவெவ”

† ‘பின்பழகிய பெருமாள் சீயர்’ என்றும் வழங்குவர்.

தாநவைஃ” என்றும், (க) “ஆக்ரீடாவிவிதாராஜம் பத்மிந்யஸ்சாமலோ
தகாஃ - ஏதேவைவிரியாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்யபரமாத்மநஃ” என்றும்,
(உ) “காலம்ஸபசதேயத்ர நகாலஸ்தத்ரவைப்ரபுஃ” என்றும், (ங) “கலா
முஹூர்த்ததாதிமயஸ்சகாலோநயத்விபூதேஃபரிணாமவேதா” என்றும்,
(ச) “அண்டகோஸாதஸாவாணாத் அமுஷ்மாத்தபாதப்போ - ஸ்தி
தோதஹம்பரமேவ்யோமந்யப்பாஃக்ருதஸரீரவாந்” என்றும், (ஞ) “யத்
தத்புராணமாகாஸம் ஸர்வஸ்மாத்தபாமந்த்ருவம் - யத்பதம்ப்ராப்பதத்
வஜ்ஞாஃ முச்யந்தேஸர்வகிஸ்பிகைஷஃ” என்றும், (சு) “அண்டேப்பஃ
பாதோநித்யம் த்ரிபாதேநவிராஜதே - இதரோணதுபாதேந ப்ராக்ரு
தேதண்டேவிராஜதே” என்றும், இப்பாதிபானயோகயாஜ்ஞவல்க்ய
பஞ்சமவேத புராணாத்ந ஸமுதஞ்சித ப்ராமாண்ய பாஞ்சராத்நாதி
வசநஸஞ்சயங்கனிலும்; உமயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களா
லே “நலமந்தமில்லதோர்நாடு” என்றும், “சுடரொளிபாய் நின்ற தன்
னுடைச்சேரதி” என்றும், “தெனிகிசம்புதிருநாடு” என்றும், “மக
வைருந்தம்” என்றும், “தெனிநாகிய சேவ்விசம்பு” என்றும் இத்
பாதி வாக்க்யசதங்களிலும் அறுதிபிடப்பட்ட அளவிறந்த ஏற்றத்தை
யுடைத்தாய், (எ) “குணஃப்ரதாநம்புருஷஃப்ரமப்பதம் ப்ராத்பாம் ப்ர
ம்மசதேவிபூதயஃ” என்றும், (அ) “பாமயோகிவாஹ்மஸாதபரிச்சேத்
யஸ்வருபஸ்வமாவ” என்றொடங்கி (க) “நிரதிஸயவைருண்ட
நாத” என்றும், (க0) “காலாதிகாதவபாமஹதீவிபூதிஃ” என்றும்,

(க) “சூக்ரீவாவிவிபாராஜநுவஜித்யுஸாநொடிகாஃ | வந
தெவெவிரியாலா தவ்யாநவ்யுவாரிததஃ |” (உ) “காலம்ஸவ
யதேயத்யுநகாலஹத்யுதெவெவ்யுமஃ” (ங) “கலாஃமுஹூத-
தாதிமயஸ்சகாலோநயத்விபூதேஃபரிணாமவேதா” (ச) “அண்ட
கோஸாதஸாவாணாத் அமுஷ்மாத்தபாதப்போ | ஸ்திதோதஹம்ப
ரமேவ்யோமந்யப்பாஃக்ருதஸரீரவாந்” (ஞ) “யத் தத்புராணமாகா
ஸம்ஸவ்யுஷ்மாத்தபாமந்த்ருவம் | யத்பதம்ப்ராப்பதத்வஜ்ஞாஃ
முச்யந்தேஸர்வகிஸ்பிகைஷஃ” (சு) “அண்டேப்பஃ பாதோநித்யம்
த்ரிபாதேநவிராஜதே | இதரோணதுபாதேந ப்ராக்ருதேதண்டே
விராஜதே | உதரோணதுவாதேநவ்யுதேதரோணவிராஜ
தே ||” (எ) “முணாஃவ்யுபாதம்வ்யுபாஹ்மஸாதபரிச்சேத்
யஸ்வருபஸ்வமாவ” (அ) “வாரியொயியாஜநவாநவாரி
யொய்யுஷ்மாத்தபாமந்த்ருவம்” (க) “நிரதிஸயவெகாணநாய”
(க0) “காலாதிகாதவபாமஹதீவிபூதிஃ”

(க) “யத்துரோமஸோபதேவதமஸஃபாரே யதத்யத்புதம்” என்றும் ஸர்வபூர்வதேசிகஸ்தோமப்ரஸஸ்தமாய், இப்படி வேதாந்தங்களு லும் ருஷிகளாலும் ஆழ்வார்களாலும் சூசார்யர்களாலும் ஏககண்ட மாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்வாதிஸபத்யத்யுடைய பரமபதத் திலே, — (உ) “ப்ராகாரைஸ் சலிமாகைஸ்ச ஸௌதேரத்நமஸைப்ரவ் ருதா” என்றும், (ங) “மணிதேரணசித்ராட்பாலிசித்ரத்வஜ ஃ ஸாலி நீ” என்றும்; (ச) “கோடிவையஸ்வாகாப்ரக்யக்ருஹபங்க்திபிராவ்ருதா” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே *கொடியணிவெடுமதிள்களையும் கோபு ரங்களையுமுடைத்தான திருப்படைவீட்டிலே; மணிமாடமானிகை களாலே சூழப்பட்ட *செம்பொன்செய்கோயிலிலே; (ரு) “ஸஹஸ் ரஸ்துணேவிசித்ரேத்ருட உக்ரோயத்ரதேவநாமதிதேவஜுஸ்தே” என் றும், (ஈ) “மத்யேதுமண்டபேதிவ்யே ராஜாஸ்தாநம் மஹோச்ச ரயம் - மாணிக்யஸ்தம்பஸாஹஸ்ராஜுஷ்டம் ரத்நமயம்ஸுபம் - நித்யமுக்தைஸ்ஸமாகீர்ணம் ஸாமமாரோபஸோபிதம் - † அதீவ தத்ஸதாபூர்ணம்” என்றும், “மாமணிமண்டபத்தந்தமில்பேரின்பத்து” என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஆநந்தகார்ணவமான திருமாமணி மண் டபத்திலே; பர்பங்கவித்யாதிப்ரத்யோதித அநவத்ய மாஹாத் ம்யத்யத்யுடைய திவ்யாஸ்தாநமண்டபத்திலே; உபயவிபூதியுந் தொழிலாக வகுப்புண்டு * கோப்புடைய சீரிய சிக்காசுநத்திலே, (எ) “ஹிரண்மயே பரோகோஸே ஹிரஜம் ப்ரஹ்மநிஷ்கனம் - தச்ச ப்ரம் ஜ்யோதிஷாஞ் ஜ்யோதிஸ்தத்யதாத்ம விதேவிது” என்றும்

(க) “யஜூரெஸ்தவெஸாபதேவதமஸஃபாரே யஜுஜு த்யு” (உ) “புராகாரெஸுவிஜாமெநுஸுஸௌயெபாதுஜெயெ வபுதா” (ங) “மணிதேரணவித்ராபுராவிவித்ரபுஜஸாலிநீ” (ச) “கொடிவெஸாநாபுவுமுஹவஜ்ஹிராவுதா” (ரு) “ஸ ஹஸ்ரஸுவிணவிவித்ரபு உமெயுயத்ரெவநாநாயிவெஸு ஜெஸு” (ஈ) “ஜெயு துணைவெறிவெயுராஜஸுநாநெஹாஹ்யு | ராணிக்யுஸம்ஹஸாஹஸுஜுஷ்டாநுத்யபம்ஸுஹ்யு | திக்யுஜெகெ து ஸுரோகீணம்ஸுராமாநாவஸொலித்யு | அதீவதத்யத்யுடைய உண ட்யு” (எ) “ஹிரண்மயெபெஸெகொஸெவிஜெஸுஹநிஷ்கெயு | தஹு ஹுஜெயுதிஷாஜெயுதிஷுஜுதாதுவிஷாவிஷு”

† ‘மாஹா’ என்றும் பாடம். † ‘அதீவதத்யத்யுடையம்’ என்றும் பாடம்.

(க) “நதத்ரஸுலிபேரபாதி நசந்தரதாரகம்நேமரவித்யுதோபார்திசு
தோத்யமகநிஃ-தமேவபார்தமதுபாதிஸர்வம் தஸ்யபாஸாஸர்வமிதயவி
பாதி” என்றும் (உ) “திவிண-ஞ்ரஸஹஸ்ரஸ்யபவேத்யுகபதுத்திதா-ய
திபாஸ்ஸத்ருஸீஸாஸ்யபாஸஸ்தஸ்ய மஹாத்மநஃ” என்றும், (ங)
“ஸ்ரக்வஸ்த்ரபாணையுகதம்ஸ்வாதுருபாநாபகமஃ-சிம்மபைஸ்ஸ
வப்ரகாஸஸம்சாந்வேத்யுபாநாபகமஃ” என்றும், “சுழிபட்டேடுஞ்
சுடர்ச்சேதி வெள்ளம்” என்றும், “சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே எழு
வதோருரு” என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிரவதிகதேஜோருபமாய்
ஹைதகருபமாய் நித்யவரித்தபரமேஷ்ட்யாதி பஞ்சோபநிஷக்மயமாய்
ஸ்வாதுருபமாய்ச் சிம்மமாய் விளங்குகிற கிரீடாதிநாபாரந்தயான
திவ்யஸ்ரக்வஸ்த்ரபாணபூஷிதனாய், ஆபாணகோடியிலும் ஆயுத
கோடியிலும்மெய்க்காட்டுகிற திவ்யாயுதங்களேதீப்யமாகனாய், நிரதி
ஸபஸௌக்த்யஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யயௌவநாத்யப
ரிமிதோதாரகுணநணரிதிபாண திவ்யமங்கள விக்ரஹசிஸிஷ்டனாய், இவ்
வடிவழகடங்கக்காட்டி வெரித்தநிலாவாநாமே (ச) “ப்ருஹச்சரீரோபிநி
மாகதேஹோயுலாகுமாரத்வமுபேவிவாந்ஹரிஃ- ரோமேஸ்ரிபாஸஸௌஜ
கதாஞ்ஜகந்யாஸாஜ்யேரத்ஸ்நயாசக்த்ர இவாம்ருதாம்ஸாஃ” என்றும்
“உடனமர்காதல்மகனிர் திருமகள்மண்மகனாய்மடமகன்” என்றும்
சொல்லுகிறபடியே இரண்டட்டத்திலுமிருந்து அறுபவிக்கிற * கூந்
தல்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடத்தைக்குங் குலவாய்க்கொழுந்துக்கும்
கேள்வனாய்க்கொண்டு ஸ்ரீபூமிநீளையேனோடே வீற்றிருந்து; இப்படி *
கண்ணன்விண்ணுரான *வைகுந்தமாககரிலேதிவ்யபோகம்நடவாநிற்
க; அச்சேர்த்தியழகைத்தலைரீப்பாட்டிலேகண்டறுபவித்துநிரீப்பரஸ்
துதிபண்ணி (ரு) “நம” என்பது (சு) “ஜிதம்” என்பது “பல்லாண்டு”

(க) “நதத்ரஸுலிபேரபாதி நதத்ரதாரகம்நேமரவித்யுதோபார்திசு
தோத்யமகநிஃ-தமேவபார்தமதுபாதிஸர்வம் தஸ்யபாஸாஸர்வமிதயவி
பாதி” (உ) “திவிண-ஞ்ரஸஹஸ்ரஸ்யபவேத்யுபாநாபகமஃ-சிம்மபைஸ்ஸ
வப்ரகாஸஸம்சாந்வேத்யுபாநாபகமஃ” (ங) “சுழிபட்டேடுஞ்
சுடர்ச்சேதி வெள்ளம்” (ச) “ப்ருஹச்சரீரோபிநி
மாகதேஹோயுலாகுமாரத்வமுபேவிவாந்ஹரிஃ- ரோமேஸ்ரிபாஸஸௌஜ
கதாஞ்ஜகந்யாஸாஜ்யேரத்ஸ்நயாசக்த்ர இவாம்ருதாம்ஸாஃ” (ரு) “நம” (சு) “ஜிதம்”

என்பதாய் அக்ரமமாகப் பிணங்கியமார்பிதற்றமதுகண்டு, “ஆக்கா
 வராமதுகேட்டமுலுமிழும் பூங்காசாவணை” என்கிறபடியே அஸ்தா
 நாசுதாவஸநிகளாய், தாஸ்யத்ருஷ்ணாநிதபரிகாராய், (க) “ஸ-ஞா
 போநித்யஸம்வலித்தாஸ் ஸர்வதாஸர்வதர்ஸிநஃ” என்கிறபடியே * முடி
 புடைவானவரான * அபர்வறுமமாரர்களாலும், (உ) “ஸ-ஞர்யகோடி
 ப்ரதிகாஸாஃ பூர்ணேந்த்வயுதணர்விபாஃ - பஸ்மிந்பதேவிநாஜந்தே முக்
 தாஸ்ஸம்ஸாரபந்தகாத” என்னும்படி * ககாககண்டோராய் அகந்த
 வைதேயாதிவந் அத்பந்தாகாரான அகந்தமுத்தப்ருத்தக்களாலும்
 அகவாதபரிசர்பமானசரண நனிநனாபக்கொண்டு, (ங) “ராஜாநிராஜ
 ஸ்ஸர்வேஷாம் விஷ்ணுர்ப்ரஹ்மமயோமஹாத் - ஸர்வாத் தமவிஜாநீ
 மஸ்ஸஸம்புஸ் ஸப்ராஜாபதிஃ” என்கிறவேண்டற்பாடு தோன்ற “ஏழு
 லகுந்தனிக்கோல்செல்ல - வீற்றிருந்து” என்றும், “பொங்கைதஞ்
 குழந்த புவணியும் விண்ணுலகும், அக்காதுஞ் சோராமேயாள்கிணற-
 செங்கோலுடைய திருவாக்கச் செல்வனார்” என்றும் சொல்லுகிறப
 டியே உபயவிபூதிநிர்வாஹகனாய், “கண்டவாற்றாற் றனதேயுலகென
 நின்றான்” என்கிறபடியே கண்டகாட்சியிலேதான உபயவிபூதி நிர்வா
 ஹகனானமை தோற்ற எழுந்தருளியிருந்து; (ச) “ஸ்வேதாஸமஸ்த
 வஸ்து விலக்ஷணாத்ஜ்ஞாநாநந்தகஸ்வரூப” என்கிறபடியே தா
 னும் நிரதிஸயாநந்தபுத்தனாய், “அபர்வறுமமார்கள்” என்கிறபடியே
 நித்யாஸங்குசித ஜ்ஞாநாபிருந்துள்ள அகந்தகருட விஷ்வகஸேந
 ப்ரமுதான நித்யஸூரிகளையும், “இயக்கெலாமறுத்து” என்கிறபடி
 யே நிவ்ருத்தஸம்ஸாரருமாய் அஸங்குசிதஜ்ஞாநருமாய் அந்த நித்ய
 ரோபாதி-லப்தகைக்கர்பருமான முத்தனையும “அந்தமில்பேரின்பத்து
 அடியர்” என்னும்படி ஆகந்திப்பித்துக்கொண்டு போராநிற்க; “இவர்
 களோபாதி ஸம்ஸாரிகளும் நம்மையதுபவித்து அதுபவஜித ப்ரீதிகா
 ரிதா ஸேஷாவஸ்தோசிதா ஸேஷஸேஷதைகாதிருப நித்ய நிரவத்ய
 நிரதிஸயாநந்தரூபமத்தைக்கக்கர்பமாகிற மஹாஸம்பத்தைப் பெற்று
 வாழுனகக்கு ப்ராப்தி யுண்டாயிருக்க, இவர்கள் இத்தை பிழந்திருப்

(க) “ஸ-ஞாபொகி த்யுஸம்வலிநாஸுவ-ஷாவல-ஷஸி-கநஃ”
 (உ) “ஸ-ஞாபொகிபூகீகாஸாஃ வுநெண்பூயுதலுதிமாஃ |
 பஸிபுதெவிநாஜனெஃ தாஸம்ஸாரவநுநாசு ||” (ங) “ராஜாநி
 ராஜஸுவேஷாஸ்விஷுஸு - ஷேஷோபாநிஹாது | ஸம்ஸாரஸம்விஜா
 நீஷஸம்ஸம்ஸுஷுஜா வதிஃ” (ச) “ஸுதாஸாஸுவஸம்விஷ
 கணாநதஜாநாநகெந் கஸுரூப”

பதே! என்று மிகவும் வ்யாகுலார்த்தகாரணனாய், அங்குத்தை பதுபலக் களொன்றும் உண்டதுருக்காட்டாதே (க) “ஸௌகார்கிரமேத” என்கிறபடியே அவன் தனியகாரப்போலே போரகொந்து, இவர்கள் கரணகளேபாருந்பராய் (உ) “ஹரபகூ இவாண்டஜ” என்கிறபடியே இறகொடித்த பகூழிப்போலே யிருக்கிறபடியைக் கண்டு, (ங) “கரணக் ளேபகாரர்கடயிதுத்தயமாநமநா” என்றும், “பல்லுயிர்க்குமரக்கை கொடுத்தளித்தகோனே” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பாமதயாளு வாய்க்கொண்டு அகிலாத்மாக்களுக்கும் கரணகளேபாப்ரதாநம்பண் ணியருள; இவர்களும் (ச) “விசித்ரா தேஜஸம்பத்திரீஸ்வராயநிலேதி தும் - பூர்வமேவ க்ருதாப்ரஹ்மம்ஹஸ்தபாதேதிஸம்யுதா” என்றும், “நாடாதமலர்நாடி நாடோறும் நாரணன்றன், வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவே வருக்கின்று” என்றும், “மாயவன்றன்னைவணங்கவைத்த கரணமிவை” என்றும், “தேனேய்மலருந்திருப்பாதம்” என்றும், “துயரறுசுடாடி” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வசாரண கமலஸமாப்ரபணத்துக்கு உறுப்பாகக்கொடுத்த கரணாநுத்யவபஸங்காதாத் மகமான சரீரத்தைக்கொண்டு அவன் நினைவின்படிசெய்யாதே, ஸமி தைதறிக்கக்கொடுத்த கத்தியைக்கொண்டு பசுவின்வாலைத் தறிப்பா ரைப்போலேயும் களையெடுக்கக்கொடுத்த கோலைக்கொண்டு கண்ணைக் கலக்கிக் கொள்வாரைப்போலேயும் ஆறுநீந்தக்கொடுத்த தெப்பத்தை க்கொண்டு அக்ககாரபேறலாயிருக்க அதுசெய்யாதேநீர்வாக்காலேயொ முகிக் கடலிலேபுகுவாரைப்போலேயும் * ஆக்கையின்வழி யுழன்று ஸப்தாதி விஷயப்ராவண்பத்துக்கு உறுப்பாக்கிக் கர்மப்ரவாஹத்தா லே * பிறவியென்னும் பெருங்கடலிலே, புக்கு அகர்த்தப்படுகிறபடி யைக் கண்டு; நல்வழிகண்டு நடக்கைக்கு உடலாக (ரு) “ஸாஸநாத் தாஸ்தரம்” என்றும், (சு) “ஹர்த்துந்தமஸ்ஸதஸதீச விவேக்துமீ ஸோமாமம்ப்ரதீபமிவகாருணிகேததாதி” என்றும், “கலைகளும் வே தமும்நீதினாலும் கற்பமுஞ் சொற்பொருள் தானும்மற்றை, கிலைகளும் வானவர்க்குமபிறர்க்கும் நீர்மையினுலருள்செய்து” என்றும், “தொ

(௩) “ஸௌகார்கிரமேத” (௨) “ஹரபகூ இவாண்டஜ” (ங) “கரணக் ளேபகாரர்கடயிதுத்தயமாநமநா” (ச) “விசித்ரா தேஜஸம்பத்திரீஸ்வராயநிலேதி தும் - பூர்வமேவ க்ருதாப்ரஹ்மம்ஹஸ்தபாதேதிஸம்யுதா” (ரு) “ஸாஸநாத் தாஸ்தரம்” (சு) “ஹர்த்துந்தமஸ்ஸதஸதீச விவேக்துமீ ஸோமாமம்ப்ரதீபமிவகாருணிகேததாதி”

ஸ்ரீமதேவஞ்சுந்தரேயம் பஞ்சாங்கம், பண்டேபரமன்பணித்
 த்பணிவகை” என்றஞ் சொல்லுகிறபடியே தன்க்ருபையாலே சாஸ்
 த்ரப்ரதாநம் பண்ணினவிடத்திலும்; அதன்படிசெய்யாதே (க) “ஸ்ரீ
 வரோதஹமஹம்போகே வலித்தோதஹம்பலவாந்ஸு” - ஆட்யோதபிஜ
 நவாநஸ்மிகோதந்யோதஸ்திஸத்ருஸோமயா” என்றும், (உ) “யோத
 ந்யதாஸந்தமாத்மாநம்பதாப்ரதிபத்யதே - கிந்தேநகக்ருதம்பாபம்
 சோரோணாத்மாபஹாரினு” என்றும், “கொல்லன முதலாவல்லன
 முயலும்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே அலைபாபஹேதுவாய் ஸ்வ
 ஸவாதந்தர்யரூபமான ஆத்மாப ஹாரத்தைப்பண்ணி அநாதிகர்மவா
 ஸநாதோஷதுஷிதாந்தக்ரணராய் அபதேப்ரவ்ருத்தகாரபிருக்கிறபடி
 யைக்கண்டு; ஒலைப்புறத்துச்செல்லாதநாட்டைஎடுத்துவிட்டுக் குறும்
 பறகரும் ராஜாக்களைப்போலே ஸர்வேஸ்வரனும் ‘நாமேம்பாய் இவர்
 களைவாரிப் பிடியாகப்பிடித்துக்கொண்டு வரவேணும்’ என்று ராமக்
 ருஷ்ணாந்நவதாசமாக அவதரித்துப் * படாதனபட்டுத் திருத்தப்பா
 ர்த்தவிடத்திலும்; (ங) “ஆஸூரீம்யோநிமாபந்நா மூடாஜந்மநிஜந்மநி
 -மாமப்ராப்யதுகௌந்தேய ததோயாந்ந்யதமாங்கதம்” என்றும், (ச)
 “அவஜாநந்திமாம்மூடாமா துஷிந்ததுமா ஸ்ரிதம் - பரம்ஹவமஜாநந்
 தோ மமபூதமஹேஸ்வரம்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸஜாதீபப்ர
 திபத்தியாலே அவிஜ்ஞரூபண்ணி எதிரம்புகோப்பாராய்ப் * பலபல
 நாமஞ்சொல்லிக் * கேட்பார்செவிகடுகிழ்மை வசவுகளேவைது * வல்
 லவாபழித்து வாக்துருத்தங்கள் பண்ணுவாராய் ஆஸூரப்ரக்ருதிக
 ளாய்த் தண்ணவந்து கிட்டாமையன்றிக்கே (ரு) “அநம்மே” என்று
 எதிரிட்டிக்கொண்டு அதமமானகதிகளிலே விழுக்கிறபடியைக் கண்டு,
 * மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய்மாயப்பிறவிபிறந்த தனியனாகையா
 லே விஸஜாதீபரான கடக்கு இதுணாத்பமன்றென்று பார்த்து, பார்
 வவவைதது ம்ருகம்பிடிப்பாகாப்போலே மதுஷ்ப ஸஜாதீபரான

(க) “எஃபுரொடஹிஹம்மொதீவிலெஃபாஹம்வஹுவாதுஸு
வீ |” “சுயேயா^வதஹிஜநவா^வதஸிகொதெயா^வதஸிலஸு^வஸொரியா”
(உ) “யொதநயபாலஹி^வதா^வநதிதயபாவு^வதிவடிதெ | கினைந
நஹி^வதவா^வவஹொரொணா^வதாவஹா^வரிணா” (ங) “சுஸு^வரீ^வ
யொ^வதிரி^வவஹா^வதி^வயா^வஜ^வநதி^வஜ^வநதி | ரோ^வயு^வரவு^வதா^வகள^வனெய
தெ^வதாயா^வஜ^வய^வரோ^வதி” (ச) “சவ^வஜா^வநதி^வரோ^வதி^வயா^வதி^வநு^வஷீ^வன
நு^வரோ^வயி^வத^வ | வ^வரஹா^வவ^வஜா^வந^வனோ^வதி^வஹி^வத^வஹெ^வஸு^வரா^வயு”
(ஊ) “சஹ^வஹெ^வ”

ஆழ்வார்களைப்பிடுகித்து ஜகத்தைத் திருத்தியருளவேணும் என்று பார்த்தருளி, ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துபவைஜயந்தீவநமாலைகளையும், ஸ்ரீ பூமி நீளைகளையும், ஸ்ரீ பஞ்சாயுதாழ்வார்களையும், அநந்தகருடவிஷ்வக் ஸேநப்ரபுத்திகளையும் பார்த்து, 'நீங்கள் போய் ஸீலாவிபூதியிலே நானா வர்ணங்களிலும் அவதரித்து, அகிலாத்மோத்தாரணம்பண்ணுங்கோ ள்' என்று நியமித்தருள, அவர்களும் (க) "கலௌகலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா - க்வசித்க்வசிந்மஹாபாகா த்ரமிடேஷ-ஈசபூரிஸா" என்றும், (உ) "தாம்ரபர்ணீநதீபத்ரக்ருதமாலாபயஸ்விநீ - காவேரீச மஹாடாகாப்ரதீசீசஸாஸ்வதீ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இந்நதிக லின்ஸமீபங்களான த்ரமிடபூபாகத்திலே நிமக்ஷை உபர்த்த நானா வர்ணங்களிலே வந்தவதரிக்க, ஸர்வேஸ்வரனும் அவர்களுக்கு * மயர் வறமதிகலமருளி, அவர்கள் முகேந ஸர்வாதிகாரமான த்ரமிடவேதருப திவ்யப்ரபந்தங்களைப் பரகசிப்பித்தருளிஞன்.

எங்ஙனேயென்னில்:—

ப்ரவேஸம் முற்றிற்று.

(*) "கௌவகு-ஹவிஷ்யதிநாராயணபராயணா - க்வசித்க்வசிந்மஹாபாகா த்ரமிடேஷ-ஈசபூரிஸா" (உ) "தாம்ரபர்ணீநதீபத்ரக்ருதமாலாபயஸ்விநீ - காவேரீச மஹாடாகாப்ரதீசீசஸாஸ்வதீ"

பொய்கையாழ்வார் வைபவம்.

(க) “காஞ்சபாம்ஸரவிலேஹமாப்ஜே ஜாதக்சாஸாரயோகிநம் -
கலயேயஸ்ஸுரியஃபத்யே ரவிந்தீபமகல்பயத்”.

(உ) “முகுந்தஸ்யமுகோல்லாஸமூலவாக்ஜாலமூர்ச்சிதம் -
முகிமுக்யம்ஸரோஜாதம் முக்திமூலமுபாஸ்மஹே”.

(ங)† “ஆஜ்ஞாதிஸ்ரீசந்தநேத்வாபராக்யே வலித்தார்த்பாக்யேவத்ஸ
ரோமாவலிசேஷே - ஸாக்ஸாஷ்டம்பரம்பௌமவரோஸாபர்சேஷ விஷ்
ணோர்ஜம்ப்ராபகாஸாரயோகி.”

முதலாழ்வார்கள்மூவரிலுமவைத்துக்கொண்டு ப்ரதமம் பொய்
கையாழ்வார், (ச) “கஇதிப்ரஹ்மணோநாமதேநதத்ராஞ்சிதோஹரிஃ-
ததிகாஞ்சிதிவிக்யாதாபுரீபுண்யவிவர்த்தகீ” என்கிறபடியே ககாரவா
ச்யணுணப்ரஹ்மாவினாலே ஸர்வேஸ்வரன் அஸ்வமேதத்தாலே ஆராதி
தனுன ஸ்தலமாகையாலே காஞ்சிபுரமென்று ப்ரக்யாதமாய்ப்புண்ய
விவர்த்தகமுமான * கல்லுபரந்தநெடுமதிள்கூழ் கச்சியிலே * கால்
நிலந்தோய்ந்துவிண்ணோர்மொழுக் கண்ணன்வெஃகையில் பொற்று
மறைப்பொய்கையிலே காஞ்சநபத்மகர்ப்பத்திலே ஐப்பசிமாஸத்திலே
விஷ்ணுகூத்தரமான ஸரவணகூத்திரத்திலே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாம்ஸா
ராய்அவதரித்தருளினார். (ரு) “ஹேமாப்ஜிநீஹேமஸரோஜகர்பாத் ஸ்ரீ
பாஞ்சஜந்யேஃஜநி ‡ தத்ரயோகி - தாஹேரோராஸ்வயுஜாக்யமாஸே
ஸமஸ்தஜீவாவநகர்மஹேதேஃ” என்று திவ்யஸூரிசரித்தத்திலே
சொல்லிற்றிறே.

(க) “காஞ்சபாம்ஸரவிலேஹமாப்ஜே ஜாதக்சாஸாரயோகிநம் | கல
யேயஸ்ஸுரியஃபத்யே ரவிந்தீபமகல்பயத்” (உ) “முகுந்தஸ்யமுகோ
ல்லாஸமூலவாக்ஜாலமூர்ச்சிதம் - முகிமுக்யம்ஸரோஜாதம் முக்தி
மூலமுபாஸ்மஹே” (ங) “ஆஜ்ஞாதிஸ்ரீசந்தநேத்வாபராக்யே வலி
த்தார்த்பாக்யேவத்ஸரோமாவலிசேஷே | ஸாக்ஸாஷ்டம்பரம்பௌம
வரோஸாபர்சேஷ விஷ்ணோர்ஜம்ப்ராபகாஸாரயோகி” (ச) “கஇதி
ப்ரஹ்மணோநாமதேநதத்ராஞ்சிதோஹரிஃ | ததிகாஞ்சிதிவிக்யாதா
புரீபுண்யவிவர்த்தகீ” (ரு) “ஹேமாப்ஜிநீஹேமஸரோஜகர்பாத்
ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யேஃஜநி தத்ரயோகி | தாஹேரோராஸ்வயுஜாக்யமா
ஸேஸமஸ்தஜீவாவநகர்மஹேதேஃ”

† இந்தச்சுலோகம் சில ஸ்ரீகோசங்களில் இல்லை.

‡ ‘திவ்யயோகி’ என்றும்பாடம்.

பூதத்தாழ்வார் வைபவம்.

- (க) “மல்லாபுரவராதீசம் மாதவிசுலாமோத்பவம் -
பூதநாமமியோலிஷ்டேன ஜ்ஞாதீபமகல்பயத்”
(உ) “வந்தேபூதாக்கியோகீந்தாம் வரோணபருணைம்பதம் -
லக்ஷ்மீஸதாயகருணாப்ராப்தப்ரமிதிவைபவம்”

அநந்தாம் “மாதவன்பூதங்கள்” என்று சொல்லலாம்படியான பூதத்தாழ்வார், “கச்சிக்கிடந்தவனார் கடல்மல்லைத்தலசபகம்” என்று அதுஸந்தேயமான திருக்கடல்மல்லையிலே பரிமளப்ரகாமாய் திவ்யமா யிருப்பதொரு மாதவிப்பூவிலே அந்த ஐப்பசிமாஸத்திலே அகிட்ட நகந்தாத்திலே ஸ்ரீகௌமோதகதாம்பராய் அவதரித்தருளினார் (ரு) “மாமோததஸ்மிந்வஸுபேஹிஷ்ட பாரோஸமுத்தம்புரிமல்லநாம்ந் பாம் - லதாந்ருஹாந்தாத்திபூதநாமா கௌமோதகோக்திமயோமு நீந்தாம்” என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே.

பேயாழ்வார் வைபவம்.

- (ச) “தந்மாவீஜாதம்ஸததாரகாயாம் மயூரபுர்பாம்மணி லகரவாந் தாத்-பக்த்பாமஹாந்தம்மஹதாஹ்வயந்தம்ஸ்ரீநந்தகாம்பம்ஸ்ரீத பக்திருபம்”
(ரு)† “த்ருஷ்ட்வாஹ்ருஷ்டம்ததாலிஷ்டனம் சமயாமயிலாதிபம் -
கபேரக்தேதாத்பலேஜாதம் மஹதாஹ்வயமாய்ஸயே.”

(க) “விஜயாபுரவராதீசம் மாதவிசுலாமோத்பவம் -
பூதநாமமியோலிஷ்டேன ஜ்ஞாதீபமகல்பயத்” (உ) “வந்தேபூதாக்கியோகீந்தாம் வரோணபருணைம்பதம் -
லக்ஷ்மீஸதாயகருணாப்ராப்தப்ரமிதிவைபவம்” (ரு) “மாமோததஸ்மிந்வஸுபேஹிஷ்ட பாரோஸமுத்தம்புரிமல்லநாம்ந் பாம் - லதாந்ருஹாந்தாத்திபூதநாமா கௌமோதகோக்திமயோமு நீந்தாம்” (ச) “தந்மாவீஜாதம்ஸததாரகாயாம் மயூரபுர்பாம்மணி லகரவாந் தாத்-பக்த்பாமஹாந்தம்மஹதாஹ்வயந்தம்ஸ்ரீநந்தகாம்பம்ஸ்ரீத பக்திருபம்” (ரு)† “த்ருஷ்ட்வாஹ்ருஷ்டம்ததாலிஷ்டனம் சமயாமயிலாதிபம் -
கபேரக்தேதாத்பலேஜாதம் மஹதாஹ்வயமாய்ஸயே.”

† ‘த்ருஷ்ட்வாஹ்ருஷ்டம்ததாலிஷ்டனம்’ என்றும் பாடம்.

(க) “பத்மாரமணபாதாப்ஜ ப்ரோமப்ரான்தயாமனோஜ்ஞயா -
ப்ரான்தயோதிநிக்பாதம் முசிம்வந்தேகுணம்புதிம்.”

அநந்தரம் பேயாழ்வார், “தேனமர்சோலைமாடமாமயிலையிலே
ஆதிகேசவப்பெருமாள்கோயில் திருக்கிணற்றிலே யுண்டானதொரு
செவ்வல்லிப்பூயிலே அந்த ஐப்பசிமாஸத்தில் சதயநகூத்ரத்திலே
ஸ்ரீநந்தகாம்பராய் அவதரித்தருளி, (உ) “நியதபுலகிதாங்காநிர்ப்பரா
நந்தபாஷ்பா களிதநிகிலஸங்கா கத்கதஸ்தோத்ராதேதி-அம்ருதலஹரி
வர்ண ஹர்ஷருத்தோபபந்நாவிதநாகபீதிர்விஷ்ணுபக்திர்விபாதி”
என்கிறபடியே விஷ்ணுபக்தியையுடையாய், “பேயனாபொழிந்தே
னெம்பிரானுக்கே” என்கிறபடியே பகவதனுபவாதிஸபத்தாலே “அமு
வன் தொழுவன் ஆடிக்காண்பன் பாடிபலந்துவன்” என்றும், “காலா
மும் நெஞ்சழியும் கண்கழலும்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே பக
வதனுபவபரவஸ்யம் அல்லாத ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவர்க்கு மிக்
கிருக்கையாலே பேயாழ்வார் என்றத்தைபே நிரூபகமாகவுடையா
யிருப்பர். (ங) “தந்மாஸஏவாவிரபூத் விபஸ்சித் ப்ராசேதஸர்சேஷத
மயூரபுர்பாயம்-மஹாபிதானோமணிககரவாந்தாத் ஸ்ரீநந்தகாத்மாஸ்தித
பக்திருப” என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

முதலாழ்வார்கள் வைபவம்.

இப்படி இம்மூவரும் பேசியுரைத்தான்றிக்கே புஷ்பஜாதராய் வந்
தவதரித்து, எம்பெருமானுடைய நிர்தேஹதுக்கடாஷத்தாலே “முக
குணத்திரண்டவையகற்றி” என்கிறபடியே ராஜஸ தாமஸரஹிதராய்
(ச) “ப்ரவ்ருத்திஞ்சநிவ்ருத்திஞ்சகார்பாகார்பேபபாபயே - பந்தம்
மோக்ஷஞ்சயாவேததி புத்திஸ்ஸாபார்த்தஸாதகி” என்று சொல்லு

(க) “வெடாரணவாஷாலவெபுரிஷாந்யூரிதொஜ்யா |
ஹ்ரான்யொயிதகிலிவ்யூகாநி-கிவெநு மூணாம்பாயி” (உ)
“நியதவாஸகிதாஜாநிம-ப்ராநநுவாஷா மஸிதகிலிவஸஜா
மஜுஷ்வோத்யுமீகி | அபி தவஹரிவண-பாஹஷ-ந்யுதாவப
ணாலிமதநாகநீகிலிபூஷாஹதிலி-கமாதி” (ங) “தநாஸவனவா
விரஹாநிவஸூரிதாவெதஸகெஷ-த்யூபபிரவாஸ்யாடி ! கிஹாநி
யாநொரிணிகெரவாநாஜீநநு காநாஸூரி தஹகிராஹபி” (ச)
“வ்யுதிருதிருதிருகார்யாகாரொய்யபாஹயெ | வ்யுநொரொகூது
பாவெதிஸூலிஸாபாபபூஸாதி”

கிற சுத்தஸத்வகுணமான * ஒன்றினில் ஒன்றி நின்று, (க) “தாஸா வயமிதிப்ராஹிமந் மாகிரீகாலோகவஜ்ஜிதா” என்றும், (உ) “தாஸபூ தாஸ்ஸவதஸ்ஸர்வேஹ்யாத்மாநஃபரமாத்மநஃ - நாகபதாலக்ஷணந்தே ஷாம்பந்தேமோக்ஷததைவச” என்றும், (ங) “ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ் ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ராஹ்மணியிதிதம்” என்றும், (ச) “ஆத்மதாஸ் பம்ஹரேஸ்ஸவாயம் ஸ்வஹாவஞ்சஸதாஸ்மா” என்றும், (ரு) “ஜ்ஞா நாதந்தமயஸ்த்வாத்மா ஸோஷோஹிபரமாத்மநஃ” என்றும் செவ்வூ கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸிததபகவத்தாஸ்யாஸத்தை யுடையராய், அத் தாலேயுண்டான ஸம்யகஜ்ஞாந பக்திவைராகபங்களை யுடையராய், “புலன்களைந்நுபொறிகளா லேதமொன்றுமில்லாத” என்கிறபடியே அந்நபாநாதி வர்ஜிதராய், “உனது பாலேபோல் சீரில் பழுத்தொழி ந்தேன்” என்று பால்பாத்ப்ராப்ருதி பகவத்குணைகதாரகாரியிருக்கிற இவர்கள், ஸம்ஸாரிகள் தங்களைப்போலன்றிகடே * உண்டியேயுடையேயுகந்து ஸப்தாதிவிஷயங்களிலே அநிப்ரவணராய்த் * தீதில் நன னெறிநிற்கவல்லாத செய்து பகவத்விமுகார யிருக்கையாலே “நாட்டு மானிடத்தோடெனக்கூறி” என்கிறபடியே அவாகளைட்டை ஸஹ வாஸம் தங்களுக்கு துஸ்ஸஹமாய் ஒருநாளிருந்தகிடத்திலே யொரு நாளிராமே க்ராமைகராத்ராய், இவர்கள் ஒருவரையொருவர் அறியாதே தனித்தனியே வர்த்திக்கிறகாலத்திலே, ஸாயேஸ்வரனும் (க) “ம மாத்மாஜ்ஞாநிகாம்வா” என்றும், (எ) “ஜ்ஞாநீதவாத்மைவமேமதம்” என்றுஞ் சொல்லுகிற திருமுகப்படியே தனக்கு ஆத்மபூதரான இவ் வாழ்வார்களைக்கொண்டு ஐகததைத்திருததவேனுமென்று நினைத்து, (அ) “அநாதிமாயபாஸுப்த” என்கிறபடியே அநாதபவிதயாபிபூத ராய்ப் போருகிற ஸம்ஸாரிசேதனருக்கு, அஜ்ஞாநாதகாரததைப் போக்கி ஸ்வவிஷயேஜ்ஞாநபக்திகளை யுண்டாக்குகைக்காக, ஒருநாள ராத்ரியிலே இம்மூவனையும் * சீரேறுமறைபாளா நிகறந்த செலவத

(க) “தாஸாவயமிதிஸ்ய ஹவஜாநிநொநொகவஜி-கதா” ||
 (உ) “தாஸஹநி-தாஸ-தஸ-வெ-பூ-ஹ்யா-தா-கஃ-வா-தா-த-நஃ | தா-நு-
 யா-வ-க-ஷ-ண-நெ-ஷ-ா-ஸ-பெ-ந-நொ-க-ஷ-த-யெ-வ-வ” (க); ஸ-த-ஹ-த-கி-
 ல-ஃ-ஜா-த-ஹ-ரா-தி-த-ஸ்ய-ஹ-ண-வி-த-பு” (ச) “ஆ-த-த-தா-ஸ்ய-ஹ-ரெ-ஸா-
 ர்ய-ஹ-வ-வி-ஸ-தா-ஸா-” (ரு) “ஜா-தா-த-த-த-ய-ஸா-தா-ஸெ-ஷ-ா-ஹி-
 வா-தா-த-நஃ |” (ச) “த-ஹ-தா-ஜா-நி-நா-வ-ஸ-” (எ) “ஜா-நீ-தா-
 வெ-த-வ-த-த-பு” (அ) “ச-தா-தி-தா-ய-பா-ஸ-ப-”

திருக்கோவலூரிலே ஒரு திருவிடைகழியிலே பாத்ருச்சிகமாக ஸங்க
தாக்க, இவர்களும் (க) “வைஷ்ணவோவைஷ்ணவந்த்ருஷ்ட்வா
தண்டவத்ப்ரணமேதபுவி” என்கிறபடியே அந்யோந்யவந்தநபரரப்க்
கொண்டு, ‘நீராச்?’, ‘நீராச்?’ என்று ஒருவரை பொருவர் கேட்க, (உ)
“பகவச்சேஷபூதோதஹம் அநந்யாந்ஹோததிதஃபரஃ” என்றும், (ங)
“தாஸோதஹம்வாஸுதவஸ்ய” என்றும், (ச) “தாஸோதஹமகோ
ஸலேந்த்ரஸ்ய” என்றும், (ரு) “ஜ்ஞாநாதநமயஸ்தவாத்மாஸேஷா
வாபரமாத்மநஃ” என்றும் இதயாதிகளாலே தந்தாமுடைய ஸ்வ
ரூபநிர்ந்தேஸ ப்ரஸங்க வ்யாஜோபோதபந்தஃபரஸ்பரம் பண்ணிக்
கொண்டாராநிற்கச்செய்தே, அவ்வளவிலே எம்பெருமான் (ஈ) “அநந்
யாஹிமயாவீதா பாஸ்கசேணப்ரபாபதா” என்றிருக்குமவளுக
யால * இஹையும் அதலகிலலாத பிராட்டி ஸஹிதமுய்க்கொண்டு *
கூராராழி வெண்சுவகேத்தி (எ) “துளவீகாதநமயதர பத்ரபத்மவநா
நிச - வஸந்திகைவக்ஷணவாயதா தத்ரஸநிஹிதோஹரிஃ” என்கிற
படியே * செந்தமிழ்பாவொரகிற இவர்களருக்க * தழுவி முழுசிப்
புருந்த நெருக்கிநிற்க, இவர்களும் ‘நம்மையொழியவும் * காமாபூக்
கோவலிடைகழியைப் பற்றிநிற்குநர்க ஞாண்டோ?’ என்று பார்க்
கக்காக * வெய்யகதிரோன்னினக்கேற்றியும் * ஞானச்சுடர்விளக்
கேற்றியும் * உணர்வென்னுமொளிகொளவிளக்கேற்றியும் பார்த்தருளி,
“திருக்கண்டேன பொனமேனி கண்டேன” என்றும், “நீயும் திரு
மகளும் நினரூபாவ” என்றும் பூதமகாராயணனுடைய * மைப்படி
மேனியையும் * செந்தாமரைகண்ணையும் பரமவைதிகரான இவர்
கள் * நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணுல கண்டதுபலிதது, அதுபவ
ஜுந்த பரீதபதிஸரபம் உள்ளடங்காமல், “பாலேயதமிழா” என்று

(அ) “வெஷ்வவெஷ்வவெஷ்வவந்நுஷ்வாடிஷ்வதணுஷ்வவி”,
(உ) ஹவஷ்வஷ்வஹஹகோதஹந்நந்யாஹெ-நாதவி-தவரஃ” (ங)
“ஹவஷ்வாஹவாஸுதவஸ்ய” (ச) “ஹவஷ்வாஹகொவஷ்வ
தவஸ்ய” (ரு) “ஜ்ஞா.நா.நந்நியஸா தாஸெஷ்வாஹிவாஸிதநஃ”
(ஈ) “அநந்யாஹிபாவீதாஹாஸரொணவ்யுஹாயதா” (எ) “துள
வீகாதநமயத்யுயத்யுஷ்வநாநிவ | வஸந்திவெஷ்வவாயத்யு
ஷ்வநிஹிதோஹரிஃ ||”

சொல்லுகிற நற்றமிழ் ராகையாலே “வைபந்தகளி,” “அன்பேதகளி” “திருக்கண்டேன்” என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களை ஸம்ஸாரிகள் அதி கரித்து அஜ்ஞாநாதகாரம் நீங்கி உஜ்ஜீவிக்கும்படி * ஞானத்தமிழ் மூல அருளிச்செய்து ப்ரபந்தீகரித்து உபகரித்தருளி ஜகத்தை வாழ் வித்தருளினார்கள்.

திருமழிசைப்பிரான் வைபவம்.

(க) “ஸக்திபஞ்சமபவிக்ரஹாதமநே †ஸக்திகாரஜதசித்தஹாரிணே - முகதிதாயகமுராரிபாதபோர்பகதிஸாரமுநயேநமோநமஃ.”

(உ, ‡) “வலித்தார்த்தியுஷ்ணரஸமௌமகரமதிதேத்வாபஜேஜ்ஞாநதாரா க்ஷோதேஸம்வத்வரௌகேகதவதிசதிநேஸப்தகிம்ஸோகாக் யே- நக்ஷத்ரேபாதுவாரேமுனிவரதநயோபக்திஸாரோமுநீந்தரஃ ஸ்ரீமார்ப்ரபாவதாரம்ஜகதுபக்ருதயேபர்வணோதயேத்யுர்தா.”

ஆழ்வார்திருமழிசைப்பிரானாகிறார், * ஒருத்திமகனாய்ப்பிறந்து ஓரிரவி லொருத்திமகனுபொலித்து வளர்ந்தருளின க்ருஷ்ணனைப் போலே பாய்த்து, அயதரித்தருளினபடியும், வளர்ந்தருளினபடியும், எவ்வளையென்னில்:— (ங) “ததோதகிலஜகத்பத்ம போதாயாச்யுந பாதுகா - தேவஜீபூர்வஸந்த்யாயாமாமிர்ப்பூதம்மஹாத்மநா” என்கிற படியே உதுகுலத்திலே பிறந்து (ச) “அநார்த்ரமார்தரம் விரஸம்ர

(க) “ஸக்திவஜ்ஜியவிமுஹாததெநஸக்திகாரஜதவிதஹாரிணே! சி-க்திகாரயகசி-ராரிபாடியொஹ-க்திலார சி-நயெநவிரதஜஃ ||”

(உ) “வலிவாயி-கத்யுஷ்ணரஸஸிகரயிமகேகாவரௌநயாரா க்ஷோதேஸம்வத்வரௌகேகதவதிசதிநேஸப்தகிம்ஸோகாக் யே- நக்ஷத்ரேபாதுவாரேமுநிவரதநயோபக்திஸாரோமுநீந்த-ஸ்ரீ

ரோதுவராவாகாரம் ஜமடி-வக்யதயெவவ-ணோதந்யுடி- ரத்யு’ (ங) “ததோதகிலஜகத்பத்ம போதாயாச்யுந பாதுகா - தேவஜீபூர்வஸந்த்யாயாமாமிர்ப்பூதம்மஹாத்மநா” (ச) “அநா ட்ய-கிரடிய-விரஸம்ரஸாயுஜிவதுவம்வதுவித-கதாரதலீக | மாவொஸஹ-கநீரடி-வாயவஹ-திவ-ந-காராயணே நடி-க-வ- லவிவெடி”

† ‘ஸக்திகாரஜதசித்தஹாரிணே’ என்றும்பாடம்.

‡ இதுசில ஸ்ரீகோசங்களில் இல்லை.

ஸாட்ய மபல்லவம்பல்லவிதந்ததா஽஽ஹீத் - மாவோபஹுக்ஷீரதுகாப
பூவுர் நாராயணே நகதகுலம்பாசிஷ்டே, என்கிற படியே *நந்தன்
குலமதலைபாய் மோபகுலத்திலே வளர்ந்தருளிஞற்போலே இவ்வாழ்
வாகுடைய திருவவதாரமும் ஒருபிறவியிலே இருபிறவியாயிற்
பிடுப்பது.

அதுஎங்கனென்பென்னிஃ— அதரி ப்ருகு வவரிஷ்ட பார்க்கவ
ஆக்ஷேரணாதிகளான மஹர்ஷிகளெல்லாரும் ப்ரஹ்மாவின் பக்கலிலே
சென்று, 'பூலோகத்திலே உத்க்ருஷ்டதமமான ஷேத்ரத்திலே எங்க
ளுக்கு நித்யவாஸம்பண்ணவேணும்: அதனை நிர்ஸயித்துச் சொல்ல
வேணும்' என்று கேட்க, ப்ரஹ்மாவும் உலகும் மழிசையும் உள்ளு
ணர்ந்து விஸ்வகர்மாவைக்கொண்டு பஞ்சாஸத்தீகாடினிஸ்தீரணே
யாய் ஸஹஸரம்புதிகாநகையான பூமிபெல்லாம் ஒருதட்டும விதேஹ
பவந்ஷேத்ரமான திருமழிசைபொன்றும் ஒருதட்டுமாகத் துலையிலே
வைத்துநிறுத்த, (௧) "தாத்ராதுவிதாச லகுர் மஹீ" என்கிறபடியே பூமி
யைவைத்தபக்கம் நொய்தாய், * மானீர்மழிசையை வைத்தெடுத்த பக்
கம் கனத்திருக்கக் கண்டு, அதற்கு 'மஹீஸாரக்ஷேத்ரம்' என்று
பேரிட்டு நிருபிக்கையாலே, அந்தரிஷிகளும் அவ்விடத்தைவிடாதே
நித்யவாஸம்பண்ணிக்கொண்டிருக்க;

அவர்களிலே பார்க்கவமஹர்ஷியானவர், (௨) "பஸ்சிமேயோஜ
கார்த்தேச விதேஹாதிஷ்டிதம்வநம் - பார்க்கவேதிர்க்கஸத்ரோண
வாஸுதேவம் ஸநாதநம் - அபிபூஜ்யபநாந்யாப மிதிநித்யமகல்பயத்"
என்று ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலே சொல்லுகிறபடியே, தீர்க்க
ஸத்ரமென்கிற யாகத்தாலே ஸர்வாந்தர்பாயியான ப்ரீமக்ஷராயணனை
ஸக்ரமமாக யஜித்துக்கொண்டுபோருகிற காலத்திலே, பார்க்கவரு
டைய பத்ரி கர்ப்பிணியாய், "பன்னிருதிவகன் வயிறறிற்றொண்ட"
என்கிறபடியே பன்னிரண்டுமாஸத்துக்குப் பின்பு அதம:ஸ: திஸ
மகாநக்ஷத்ரத்தில் பிண்டாக்ருதியாக ப்ரஸவிக்க, ஸுதர்ஸநம் ஸந
திருமழிசைப்பிரான் அவதரித்தார். (௩) "ஸாகர்ப்பமா தத்தமுநேஸ்ச

(௪) "பாதுர துவிதா உவுவாஸிஷ்டஹீ" (௨) "வஸூரிஜெயோஜ
நாபெ-ஷலிஜெஹாயிஷ்டிகவநஸு | ஹாம-ஷ்வோஜீவ-ஷஸ்தெ
ணவாஸு-ஷெவஸநாதஸு | கலிவ-ஜ்யயமாந்யாயிதிதிசு
கிஷ்யஸு |" (௩) "ஹாமஹ-ஷோப ஸு-கெஸுவ-தீஸு-ஷஸு-நா
ஸநகதாந-ஷுவிஷ்டஸு | வவா-கமஹ-ஷாஸு-ஷெவ-ஷோஸ
ஷ்வாஸியாநெஷெஷீய-காரொ"

பத்ரீ ஸுதர்ஸநாம்போகததாதுவிஷ்டம் - பபாதகர்ப்போபுவிதைதஷ்
யமாஸே மகாபிதாநே மஹீயதாஸே” என்று திவ்யஸ-ஞ்சரிதத்திலே
சொல்லிற்றிறே.

அநந்தரம், உல்பஸம்வேஷ்டிதமாய் ஒன்றும்ருபிகரியாமல் அவ
தரிக்கையாலே பார்க்கவரும் தத்பத்நியும் அநாதரித்து ஒருபிரப்பந்
தூற்றினைமேழ வைத்துப்போக, அநத உல்பாவ்ருத பிண்டாக்ருதியா
னது, அதில ஜகமாதாவான பெரியபிராட்டியாரதுக்ரகத்தாலே
பூமிப்பிராட்டி ஸுராக்ஷிதமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே
“கிக்கென்று செனனிக்காம் சீரிகடப்பின் கண்ணுயிராய், ஒக்கவுருப்
பாய்ந தறிவா லுள்ளிகைந்து” என்கிறபடியே ஸர்வாவயவங்களும் பரி
பூர்ணமாய் அதிலே ஜீவன் ஸ்புரித்துத்தோற்றி, “பேதைக்குழவி”
என்கிறபடியே அத்யந்தம்சுகவாய்ப் பசுக்குழந்தைபான ஆழ்வார்,
பசிதாஹங்களாலேநடுபட்டு ஸ்தந்யார்த்தியாய் விஜகமானவரத்திலே
ஒருபிரப்பந்தூற்றிலே ரோதகம்பண்ண, அவ்வளவிலே மஹீஸார
கேஷத்ராதிபதியான பெருமான் அவகே எழுந்தருளிக் கருணாம்ரு
தௌ கரிஷ்யந்தியான கடாஷ்பாதங்களாலே இவர்பசிதாஹம்தீரும்
படி குளிரககடாக்ஷித்து ஆராவமுதமான ஸ்வகிக்ரஹத்தைக் காட்டி
ஆஸ்வாவலிப்பித்து மறைய, இவரும, தத்விரஹாஸவரிஷ்ணுவாய்
மீனவும் அமுததொடங்கினார்.

அங்கே திருவாளன் என்கிற ஒருத்தன் பிரம்பறுக்கப்போன
விடத்தில இவருடைய ஆர்த்தகாதங் கேட்டுக் கடவந்தவர்களுடன்
சேரதித்து இவரைக் கண்டு ஹர்ஷப்ரகர்க்கத்துடனே எடுத்துக்
கொணடுவந்து, தன்னுடைய பத்நியான பங்கயச்செல்லியார்வையிலே
கொடுக்க, அவளும் வந்தையயாகையாலே மிகவும் ப்ரீதையாய் “உத்
தானஞ்செய்து” என்கிறபடியே எடுத்துக்கொண்டு, புக்ரப்ராதிபத்தி
பைபாபணணி, * தகதுக்கொண்டான் கொலோ தாமன பெற்றாள்
கொலேல என்று விகல்பிக்கலாம்படி ஆதரத்துடனே ஸ்நேஹபூவக
மாக வளர்க்க வளர்த்தருளுகிற வளவிலே, “வனமுலைகள்சொர்ந்து
பாய”என்கிறபடியே முலைப்பால்கரக்க, இவளும் கந்தகோபனணிசிறு
வசநாள்சுரந்தமுலைபுணாய்” என்னும்படியே முலைகொடுக்கத்தேட,
இ ரும் ஸ்தநபாதபேரஜபங்களிலே கிராஸராய்ப் பகவக்குணை, தார
கராய் வாக்வயகஹா ரோதகாதிகளொன்று மினறியே மலமுதா
ரஹிதராய்ப் பரிபூரணமாக ஸர்வாவயவங்களும் வர்த்திக்க எழுந்த
ருளியிருக்க,

இந்த ஆய்கர்பத்தை, அபுதரவாணமாய், திருமழிசைரிலே
வாணம்பண்ணும் சதுர்த்தவன்னத்திலே ஜாதனமாய், மஹாப்ராஜ்ஞ
னுமான ஒருவருத்தன், கேட்டு, பாங்காகப் பாலமுதுகாய்ச்சிக்
கொண்டு ஸ்வபாற்பாஸஜிதனாய் இவரிருக்கிறவிடத்திலே விடியற்
காலத்தே வந்து, பஞ்சஸக்திமயமான சிசவினுடைய அப்ராக்குத
திவ்யதேஜஸ்ஸைக் கண்டு அத்பாஸ்சர்ப்பப்பட்டு, தான் கொண்டு
வந்த பாலமுதை ஸமர்ப்பித்து பார்த்தித்து 'அமுதுசெய்யப்பண்ண
வேணுமென்று தூததைக்கொண்டுவந்தேன்: அமுதுசெய்தருளண
னும்' என்று பஹுஸாஃவேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும் அவனிடத்
தில் க்ருபாதிஸயத்தாலே அவன்கொண்டுவந்த பாலமுதை அமுது
செய்துபோகவிட, அவர்களும் அப்படியே பலராரும் போர்பீதி
யுடனே பாலமுதை அமுதுசெய்யிப்பாநிற்க, ஒருகான், ஆழ்வார்,
வ்ருத்ததம்பதிகளுடைய மனோஹாவமறிந்து, அந்நைக்கு அவர்
கள் கொண்டுவந்த பாலமுதை அமுதுசெய்து, சேஷித்த பாலை
நீங்கள் ஸ்வீகரிப்புகோள்: உங்களுக்கு நல்லபுத்ர ஹண்டாவன்'
என்று ப்ராஸாதிக்க, அவர்களும் அப்படியே ஸ்வீகரித்து பெனவநா
வஸ்தையைபடைந்து, தத்பத்ரிபும் கர்ப்பவநிபாய் ஒன்பதுமாஸம்
சென்று பத்தாம்மாஸம் நிறைந்தவரே, * கேசவன்றமாய் * நாக்
கொண்டு மானிடம் பாடாத மஹாப்ராஜ்ஞரான ஒருருமாசனை ப்ராஸ
விக்க, ஸ்ரீவிதாசரைப்போலே விளங்குகிற அந்தப் புத்ரனைக் கண்டு,
* பத்துநாளுங்கடந்த இரண்டாநான் அவருக்கு 'கணிகண்ணன்'
என்று திருநாமம்சாத்தி, அகிலவிதப்பைகளையும் அதிகரிப்பித்தார்கள்.

பின்பு பகவத்தபாஸுதாஸ்வாதநத்ருப்தசேநராய், விடப்பட்ட
அந்நபாநபயோபிலாஷையை யுடையாய், கைத்தருகவேஸ்மத்திலே
வளர்ந்தருளுகிற ஆழ்வாரும், ருஷிபுத்தாராகையாலே ஏழுதிருநகரத்
ரத்துக்குப் பின்பு "இளைப்பினைபிபக்கம்நீக்கி பிருந்துமுன்னிமைபைக்
கட்டி, அளப்பினைம்புலனடக்கி" என்கிறபடியே பமநியமாதியான
அஷ்டரங்க யோகைப்பாஸத்திலே திருவுள்ளமாய், அதுக்கு ஜகத்கா
ரணவஸ்துவை த்பாநத்துக்கு விஷயமாகச் சொல்லுகையாலே அந்த
வஸ்துவை அறியவென்றால் * பிணங்குஞ்சமயம் பலபலவாகையாலே
அவைபவைதோறும் புக்கு ஆராய்வோமென்று கொண்டு, சாக்போ
ஹுக்பாஷ்பாதக்ஷிபணகபிலபதஞ்சலிக ளாகிற பாஹ்யஸமயக்களை,
ஸாவ மரபாவாத ந்யாய வைஸேஷிக பாட்ட ப்ராபாகராதிகளாகிற
குத்ருஷ்டிஸமயக்களையும் புக்கு * உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து
ஆராய்ந்துபார்த்தவிடத்தில், "இறைநிலைபுணர்வரிது" என்கிறபடியே

அவற்றிலே ஒருபசையில்லாமையாலே அங்கு நசையற்று “அறிபார்சம
ணர் அபர்த்தார்பவத்தர், சிறிபார்சிவப்பட்டார்” என்றுகொண்டு நனமா
ன * இடங்கொள்சமயத்தைபெல்லாம் எடுத்துக்களைந்து, “கலைபறக்கற்
றமார்தர் கான்பரோ கேட்பரோதான்” என்று இதாவிர்த்தார்த்தங்க
ளை நர்வரமென்று கைவிட்டு, இப்படி எழு நூறு திருக்கூத்தாம்
சென்றவரே;

புரீவைஷ்ணவராய், பாமவைதிகவிர்த்தார்த நிஷ்டராய், “இனி
யறிந்தேன் நசற்கும் நான்முகற்குத் தெய்வம்” என்று அறுதிபிட்டுக்
கொண்டு * வேதார்த்தவிழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை அறிந்து
தத்ப்பாவணாக, ஸர்வேஸ்வரனும் அதுவே பற்றாக இவர்க்கு * ம
யர்வறமநிலமருளித்தன்னுடைப திவ்யரத்மஸ்வரூபத்தையும், ததா
ஸ்ராயமான ஜ்ஞாநஸக்திபாதி கல்பாணருணக்களையும், உபயத்தையு
ம் பாகாசிப்பிக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், ததாதாரமான
கிரீடாதிநாபுரார்த்தமான திவ்யபூஷணவர்க்கத்தையும், அவற்றோடே
விகல்பிக்கலாம்படியான ஸங்கசகராதி திவ்யாயுதக்களையும், இடங்
கக் காட்டிவெளித்தநிலாவாகாமே அறுபவிக்கிற லக்ஷ்மீப்ராப்ருதி மழி
லீவர்க்கத்தையும், (க) “ பவாம்ஸ்துஸஹஸவதேந்யா ” என்றும்;
“அடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கு” என்றும், “சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்”
என்றும், “ஏவமற்றமராராட்செய்வார்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே
அச்சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கையே தங்களுக்கு தாரகாதிகளாகவு
டைபரான திவ்யபரிஜநவர்க்கத்தையும், அந்தப்போகத்துக்கு வர்த்த
கமாய் * நலமந்தமில்லதோர் நாடாப்ப் போகவிழுகியான பாமபதத்
தையும் ஸாக்ஷாத்கரிப்பிற்று, பின்னையும் ப்ராக்ருதிபுருஷகாலாத்மக
மான லீலாவிழுகியினுடைப ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களை ஸத்வா
ரகமாகவும் அத்வாரகமாகவுமின்று “இன்புறு மிவ்விளைபாட்டுடை
பான்” என்கிறபடியே தனக்கு லீலைபாக வுடைபனாவிருக்கிற படியைய
பும் காட்டிக்கொடுக்க;

இப்படி உபயவிழுகிராதனான தான், (உ) “யந்நாபிப்த்மாதப
வம்மஹாத்மாப்ராஜாபதிர்விஸ்வஸ்ருக்” என்கிறபடியே சூழ்த்தநீருல
தெல்லாம்படைக்கும்படி முதலிலே தனக்கு ஜ்யேஷ்டபுத்ரனாக ப்ரா
த்மாவைத் தந்திருநாபிகமலத்திலே (ஈ) “யோப்ரஹ்மணம் வித

(க) “ஹவாஹுஹவஹவெஹெஹு” (உ) “யஸாகிவஜாஹ
வநஹாதாஹுஜாவகிவிபூஸாஹு” (ஈ) “யொஸுஹாணஹிஹ
யாகிவஹு”

நாதி பூர்வம்” என்னும்படி முந்தாற உத்பந்நனாக்வின படியையும்
(க) “ப்ரஹ்மணஃபுத்ராய ஜ்யேஷ்டாய ஸ்ரோஷ்டாய” என்கிறபடி
யே அந்த ப்ரஹ்மாவுக்கு ஜ்யேஷ்டபுத்ரான ருத்ரன் உத்பந்நனான
படியையும் ப்ரகாசிப்பித்தருள, இவரும் “நான்முகனை நாராயணன்
படைத்தான் நான்முகனும், நான்முகமாய்ச் சங்கரனைத்தான் படைத்
தான்” என்று தம் வாக்காலே சொல்லும்படி இவற்றையெல்லாம்
இவர் ஸம்ஸயவிபர்யயமற அறிந்து, “சாக்கியக் கற்றோஞ் சமண்கற்
றோஞ் சங்கரனார், ஆக்கிய ஆகமநா வாராயந்தோம் - பாக்கியத்தாற்,
செங்கட்கரியனைச் சேர்ந்தோம் வாக் தீதிலமே, எங்கட் கரியதொன்
தில்” என்று அதுணந்தித்தருளி, இதரவித்தார்த நிவ்ருத்திபூர்வக
மாக, † திருநின்றபக்கம் திறவிதென்றோர்ந்து, (உ) “ஆலோட்யஸர்
யஸாஸ்த்ராணி விசார்யசபுநஃபுநஃ - இதமேகம்ஊநிஷ்பந்நம் த்யே
யோ நாராயணஸ்ஸதா” என்றும், (ங) “யோமேஸ்வரம் ஜகந்நாதம்
விஷ்ணும்த்ரிபதிம-பத்மநாபம் விஸாலாக்ஷம் சிந்தயாமி
ஜகத்பதிம” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜகத்காரணபூதனாய் ஸர்வா
ந்தர்யாமியாய்ப் புண்டரீகாக்ஷனாய் ஜகந்நாதனான த்ரியபதியை த்யா
நம்பண்ணிக்கொண்டு க்ருதார்த்தராய்த் திருவல்லிக்கேணியிலே கஜே
ந்த்ரஸரஸ்வதின் களையிலே எழு நூறு ஸம்வத்ஸரம் பகவததுபவம்
பண்ணிக்கொண்டு யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறநாளையிலே,
ஒருநாள் இவர் நிரந்தரபகவததுபவத்துடனே கந்தாலீவனஞ்செய்யா
நிற்க, அவ்வளவிலே ருத்ரனும் அத்ரிகந்யாஸஸ்திதனாய் ருஷபாருட
னாய் த்ரிசுலபாணியாய் வ்யோம மார்க்கத்திலே செல்லாநிற்க, ஆழ்
வாரும் அவர்களைக் கண்டு அவன்நிழல் தன்மேற்படாமல் ஒதுங்க,
இதைத் தம்புகளிருவரும் கண்டுநிற்க, அவ்வளவிலே ருத்ரனைக்
குறித்துப் பார்வதி ‘இவராரேவென்று அறிந்துபோவோம்’ என்ன,
ருத்ரனும் தத்பந்நியுடனே ‘இவர் மஹாதுஹாவர்: நம்மைக்கணிசியார்’
என்ன, ‘ஆமெனும், அவரைக்கண்டுபோவோம்’ என்ன, அவனும் ஸம்
மதித்து இவரண்குடையிலே வந்துநிற்க, இவரும் அவனைக் கண்ணெடு

(க) “ப்ரஹ்மணஃபுத்ராய ஜ்யேஷ்டாய ஸ்ரோஷ்டாய” (உ) “சு
யோய்யஸவ-ஸாஸாணிவிவாய-வவ-நஃவ-நஃ | உத்பந்நகம்
ஸ-கிஷ்ணம்யெய்யொதாராயணஸூதா” (ங) “யோமேஸ்வரம் ஜ
கந்நாதம்விஷ்ணும்த்ரிபதிம-பத்மநாபம் விஸாலாக்ஷம்
சிந்தயாமிஜகத்பதிம |”

† ‘திருமுழிசையிலே’ என்றும் பிரதிபேதம்.

த்துப்பாராமல் உதாவீசித்திருக்க, அவனும் 'நாம்வந்துகிற்க நீர் அல
கூயம்பண்ணலாமோ?' என்ன, இவரும் 'உண்ணக்கொண்டு என்
னப்போஜனமுண்டுஎனக்கு?' என்ன, அவனும் 'நாம் உமக்கு
ஒன்றுதாக்கடவதாக வந்தோம்'என்ன, இவரும் 'நமக்கு ஒன்றும்
வேண்டாம்'என்ன,அவனும்'நம்வாவு வ்பர்த்தமாகாமல் உம் அபீஷ்ட
த்தைக் கேட்டுக்கொள்ளீர்'என்ன,ஆழ்வாரும் புன்முறுவல்செய்து 'ஆ
கில்,மோகூந்தாவல்லையாகில்தா'என்ன, அதுஎன்னுல்தாக்கடவதன்று
ஸ்ரீமந்நாராயணனாலே'என்ன, 'ஆனால்,இன்றுசாவாராநனைச்சாகும்ப
டிபண்ணவல்லையோ?'என்ன, 'அதுவும் கர்மாறுகுணமன்றோ?' என்ன,
'ஆனால்,இவ்வூசியின்பின்னே நூல்வரும்படிவாப்தாநம்பண்ணாய்' என்
து அபஹலித்துச்சொல்ல, அவனும் இவ்வார்த்தையைக்கேட்குமித
வும்குபிதனாய், 'இவரை அநங்கனைப்போலே பாக்கக்கடவேன்'என்று,
பொறியும் புகையும் கிளம்புகிற தன்னெற்றிக்கண்ணைத் திறந்துவிட,
'அக்கண்ணிலின்றும் ஜ்வாலாஜாஜ்வலயமாநமாய் ஸம்வர்த்தாக்கிரிபோ
லேசட்டுக்கொண்டெரிசிற ஜ்வலாபரோஹத்தைக் கண்டு ஆழ்வாரும்
தம்முடைய வலத்திருவடியின பெருவிரலிலே ஒருகண்ணைத் திறந்து
விட, அக்கண்ணிலின்றும் அக்கிரி பரணபஹுதவஹிக்காடிதலபமாய்
ஜ்வலித்துக்கொண்டுவிளம்ப, கோடிவாய்வாரப்பரகம்பமாய் அத்யாக்ஷ
கோடிப தீர்க்கஜ்வாலாஜாஜ்வலயமாநாகரியில் ஸம்புவினிலேசநாகரி
கத்போதப்ரபமாய் அடங்க, †(பின்னும் அந்தமஹாதகரியானது உல
கங்களை ஆக்ரமித்தது ம்ருத்யுஞ்ஜயனைச் சுற்றிக்கொள்ள), ஸம்புவும்
அந்த அங்குஷ்டலோசநாகரிஜ்வாலையைப் பொறுகமரட்டாமல†(மீத
வலம்பரிதபித்து "அன்பதாஸாணமகாஸ்தி த்வமேவஸாணமமம-தஸ்
மாத்தகாருண்பமாவேந ஶகூரகூஜநாதந" என்று முறைபிட, அப்
போதுமுப்பத்துமுக்காடி தேவர்களும் நார்பத்தெண்ணூரிசம ரூஷி
களும் சதுர்முகப்ரஹ்மாவும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலெனது ப்ரபததி
பண்ணிமுறைபிட, எமபெருமானும்)புஷ்கலாவாததகமெனகிற ப்ரண
பகாலமேகங்களை அக்கிரி ஸமிகரும்படி ஆஜ்ஞாபிகக,†(மேககன் தன்
டன் ஸமர்ப்பித்து 'ஸ்வாமி! ஸுதர்ஸநம்ஸஜாந பார்க்கவமஹாவி
பாதாங்குஷ்டநேத்ராக்கிரியை ஸமீபிக்கவும் பார்க்கவும் என்களுக்கு
ஸக்தியும் உண்டோ?' என்ன, ஸ்வாமியும் 'என்னுடைய கிருபை
யாலே உங்களுக்குப் பலமுண்டாம்' என்ன,) அமமேகங்களும்
மின்னி முழங்கி வில்லிட்டு அகிலதாபங்களும் அடங்கும்படி 'ஆகா
சாவகாசமடைய நிறைந்து அபிஷேகிக்க, அவ்வரஷததாலே எரி

† குண்டலித கர்த்தவகன் 'சிலபிரதிகவித் காணப்படுகின்றன.

இத அக்கியும் அனைந்து பெருவெள்ளங்கோக்க, ஆழ்வாரும்
(க) “கிரயோவரஷதாராபிரஹம்பமாநாநவிவ்யது” என்கிறபடியே அத்
நிராஜனைப்போலே வர்ஷதானைக்கு இறுபாமல் பகவததுபவ தத்பா
சாயிருக்கிறபடியைக்கண்டு அவனும் விஸ்மயப்பட்டு இவருக்கு ‘பக்தி
ஸாரர்’ என்று திருநாமத்தையும் சாத்தி இவர்கைபவத்தைக்கொண்
டாடி பரிசுடம்பநம்பண்ணி, ‘அம்பரீஷணலே துவாலா அவமாநப்
பட்டானிதே: ஆகையாலே, பகவதர்கள் ஸுதூர்ஜபா’ என்று ஸ்வ
பதரிக்கு உரைத்துக்கொண்டு யதாஸ்தாநமே போந்தான்.

பின்னையும் ஆழ்வார் பூர்வம்போலே யோகத்திலேயெழுந்தருளி
யிருக்க, பாத்தருச்சிகமாக வ்யாக்ராரூடனாய் சுத்திஹாந மென்பா
னொரு கேசரண ஆகாசமார்ககத்திலே செல்லாநிற்க, ஆழ்வாருடைய
யோகப்ரமாவத்தாலே இவாமேலேயேயோக சுமமன்றிககே வ்யாக்ர
மும் திமிர்த்துநிற்க, அவனும் இதேதேயவென்று பார்த்துக்கொண்டு
வருமளவில், இதே மெளநியாய் யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற
ஆழ்வானைக் கண்டு விஸ்மயப்பட்டுத் தத்குணத்திலே ஆகாசத்தி
னினதும் பூமியில் வந்து வ்யாக்ரவாஹகத்தினினதும் இறங்கி இவ
ரண்டையிலவந்து ‘பார்க்கவமுநீர்தரே’ இக்கந்தரவாணத்தைப்
போகட்டு நான் தருகிற திவ்யபடமீதமான இத்தக்கவசத்தைத் தரி
யும்’ என்று ஒருவசத்தைக்கொடுக்க, இவரும் அதனை கிஷ்கிந்தித்து
ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே மணிஸ்வரூபமாய் த்யுமணிப்ரபோபமமான
வசத்தை அவனுக்குக்காட்ட, அவனும் வஜ்ஜாலிஷ்டனாய், தன்
கழுத்தில் ஹாரத்தைவாங்கி ‘இதனை அக்ஷமாலையாகத்தரியும்’ என்று
கொடுக்கத்தேட, இவரும் தம கழுத்தில் துளவீபத்மாகக்ஷமாலையை
வாங்கி ‘இதனை பாராய்’ எனன, அது நவரத்நநிராமாய்விளங்கக்
கண்டு, அவனும் ‘இவர் பஹாதுவாவர், மநிபரிபூர்ணர்’ என்று
தன்டனிட்டி, இவர்கைபவத்தைக் கொண்டாடி யதாஸ்தாநமே
போந்தான்.

பின்னையும் அங்கே இவர் யோகநிஷ்டா யெழுந்தருளியிருக்
கச்செய்தே, ‘கொகைணலிததன்’ என்கிற பெயரையுடையனாய் ரஸ
வாதியா யிருப்பானொருவன் வந்து, இவ்வாழ்வாருடைய கைபவத்
தைக் கண்டு இவருகருக் காணிகோடியைப் பேதிப்பதான ரஸகுளி
கையை ஸமர்ப்பிக்க, இவரும் அதனை அநாதரித்து ‘நமகருவேண்
டாம்’ என்று அவனுக்குத் தமமுடைய பொன்னெத்த மேனியின்

(க) “கிரயோவரஷ-தாராபிரஹம்பமாநாநவிவ்யது”

புழுதியோடே தங்காதிற் குறும்பினை யுதட்டி 'இந்தக் காணி குளிகை கோடாகோடினைப் பேதிக்கும்' என்று கொடுத்தருள, அவ னும் அப்படியே பரீஷிக்க, அது சொன்னபடிக்கு ஒத்திருக்கை யாலே அதிப்ரீதியுடனே ஆழ்வானாத் தண்டனிட்டு, 'தப்போதஹம்' என்று க்ருதார்த்தனாப் ப் போந்தான்.

அகந்தாம் திருமழிசைப்பிரானும், ஒரு குஹாந்தராகிஷ்ட ராய், நிப்குதாஷ்வங்குத்தியையுடைபராய் போகத்திலே பெழுந்தருளி யிருக்க, அவ்வளவிலே பொய்கை பூதன் பேபாழ்வாராகிற முதலாழ் வார்கள் மூவரும் * அங்குத்திரிக் தரங்கனெம்மனாக் கே காதல்செய் தொண்டராய் ஸஞ்சரித்து வருகிறவர்கள், ஸுதாரத்திலே அப்ராக் ருததிவ்யதேஜஸ்கைக் கண்டு அத்யஸ்சர்யப்பட்டு, 'இந்தை ஆராய்க்கடவேரம்' என்று எங்கும் திரிந்து சேதித்துவந்து, குஹாந்தராகிஷ்டரான பத்திராராக 'இம்மஹாதுவாவாரோ?' என்று திவ்யமான * கெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே கண்டு, 'பார்க்கவமுநீக்தாரோ! ஸுமேயிருக்கிறீரோ?' என்று குறைய்ப் பரம்பண்ண, அவரும் 'பத்மமாதவிருஸுமகாவேரத்பவ முனிகான்' கங்குயிருக்கிறீர்களோ?' என்று வினவிபருளி, அகயோக்ய வந்தக பராய் ஆம்லாதஸீதகேத் தாமபுக்கள் பணிப்பப் புனகீக்ருதகாதராய் ஒருவகையெருவர் ஆவிக் கித்துக்கொண்டு மிகவும் ப்ரீதியுடனே எல்லாரும் ஸதரபா குணவிஷ்டராய் போகத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பாலும்பாலும் சேர்த்தாற்போல வும், தேனுந்தேனுங் கூடினாற்போலவும், பகவச்சாணாகித்தத்யகா ம்ருதாஸ்வாதகம் * தேனாறியெப்பொழுதும் தித்தித்து ஐகாஸ்யத் தாலே எல்லாருக்கும் ப்ரணயாஸை உம்மஸ்தகமாய்ப்படி பகவதறுபவம் பண்ணியிருந்தார்கள். பின்பு எல்லாரும் உகந்ததிருவுள்ளத்தை யு டையராய் மயிலாகரி யேற வெழுந்தருளி, அங்கே பேபாழ்வார் திரு வவதரித்தருளின கைவதீர்த்தத்தையும் ப்ரீதியுடன் ஆலோசித்துக் கொண்டு தத்திரத்திலே சிலகாலம் போகத்திலேபெழுந்தருளியிரு ந்து பின்பு "ஓடித்திரியும் போகிகள்" எனனுமபடியே பூர்வம்போ லே பார்க்கவமுநீக்தாரை அதுவர்த்தித்து அதுமதிக்கொண்டு பூஸ ஞ்சாணார்த்தமாக முதலாழ்வார்கள்மூவரும் எழுந்தருளிார்கள்.

அகந்தாம், பார்க்கவமுநீக்தாரும், தம்முடைய திருவவதார ஸ்தலமான திருமழிசையிலே எழுந்தருளி, சாத்துகைக்குத் திரு மண்வேண்டிக் கல்லியோதித்தவிடத்தில் திருமண் அகப்படாமல்

[illegible]

‘‘ரூல் கடுவினைகளை யலாம்’’ என்கிறபடியே ஸம்மார்ஜனகோமயாதுலேப நாக்வல்யாத்பலங்கராக்ளாலே அதுதிரும் கச்சுஷிக்க, பேரகத் திலே பெழுந்தருளியிருக்கிற இவ்வாழ்வார் ஒருநாள் திருக்கண்களை விழித்துப்பார்த்து, இவன்செய்கிற சிங்காவ்ருத்திக்கு மிகவும் உகந்த வுள்ளத்தாய், அந்த வ்ருத்தையைப் பார்த்து ‘உன் அபீஷ்டத்தைச் சொல்லிக்காணாய், உனக்கு ஒருவர்ப்ரதாம் பண்ணுகிறோம்’ என்று அருளிச்செய்ய, அவளும் அப்படியே ஆழ்வாரைக்குறித்து ‘அடியேனிடத்தில் க்ருபாதிசயமுண்டாகில் அடியேனுக்கு இந்த வார்த்தகம்போம்படி கடாஷித்தருளவேணும்’ என்ன ஆழ்வாரும் ‘அப்படியே ஆகக்கடவது’ என்று அவனைக் குளிரக்கடாஷித்தருள, அவளும் இவர்கடாஷத்தாலே ப்ரபந்தபெளவஸையாய்த் தேவஸ் தீபைப்போலே அதிஸுந்தரையாக, அவ்வளவிலே, தத்ராஜ்யபாதி பதிபான பல்லவாராயன் இவனைக்கண்டு, மரமதபாணபாதிதராய்த் தனக்குப் பத்ரிபாகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க, அவளும் அதுக லித்து அவனுடனே அதிமாதுஷமானபோகங்களை அதுபவியாசிற்க,

ஒருநாள், பல்லவாராயன், தனக்கு ஒருநாளைக்கொருநாள் ஸரீ ரம் ஜரித்துவரக் கண்டு, அவனைக்குறித்து ‘உனக்கு அதிமாதுஷ மான இந்த பெளவசம் என்னெயுண்டாயிற்று?’ என்று கேட்க, அவளும் அவனைக்குறித்து ஆழ்வார்கடாஷத்தாலே தனக்கு உண் டானபடியைச் சொல்லி, ‘நீயும் உன்னகத்திலே அதுதிரும் உபாதா நம்பண்ணவருகிற கணிகண்ணரை அதுவர்த்தித்து அவர்புருஷகார மாகத் தத்தேசிகாரான பக்திஸாரகார அதுவர்த்தித்தாயாகில், உனக் கும் இப்படிப்பட்ட பெளவசம் உண்டாம்’ என்றுசொல்ல, அப் போது ராஜாவும் கணிகண்ணரையழைத்து, உம்முடைப ஆசார் சாரை நாம் லேகிக்கவேணும்: அவரை நம்பக்கல் அழைத்துக் கொண்டு வரவேணும்’ என்று சொல்ல, கணிகண்ணரும், ‘நம் ஆசார் யர் ஒருவாகத்துக்கும் எழுந்தருளார், ஒருராஜாவையும் கணிசித்துப் பாரார்’ என்ன, பின்னையும் ராஜாவான பல்லவாராயன் தன்னைக்கவி பாடவேணு மென்று கணிகண்ணரை அபேக்ஷிக்க, ‘வைருந்தச்செல் வனார்சேவடியைப் பாடுகைபொழிய, * ‘நாக்கொண்டுமானிடம்பா டேன்’ என்றும், ‘வாய்கொண்டு மானிடம்பாடவந்த கவிபேனல் லேன்’ என்றும் இப்படி தம்முடைப அத்பவஸையுறையவான சிஷ்டாசாரவசங்களைச்சொல்லி ‘புவதப்பாகவதவிஷயமொழிய நான் கரணதுதிபண்ணுவதில்லை’ என்ன, ‘ஆகிலும், நீர் நம்மைப்பாடவே ணும்’ என்று அவன் இவரை நிர்ப்பந்திக்க, கணிகண்ணரும்

† “ஆடவர்க ளெவ்வனகல்வா ரருள்சார்த்து, பாடகமு மூரகமும்
பாம்பணையும் - நீடிபமால், கின்றா னிருந்தான் கிடந்தானிதுவன்றோ,
மன்றார் † பொழிற்கச்சி மாண்பு” என்று சொல்ல, அவனும் ‘எம்
மைப்பாடென்றால் இங்ஙனே சொல்லலாமோ?’ என்று மிகவும் குபி
தனாய்க் கொண்டு ‘ஆகில், நம்முடைய ராஜ்யத்தினின்றும் போம்’
என்ன, (க) “ஆஜகாமமுஷ-ஞர்த்தேந” என்கிறபடியே சடக்கென
ஸ்வாசார்யரான பக்திஸாரமுனிகள் திருமுன்பே வந்து தண்டன்
ஸமர்ப்பித்து அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து ‘அடியேன் இவ்
விடத்தில்வின்றும் விடைகொள்ளுகிறேன்’ என்ன, ஆழ்வாரும் ‘நீர்
போகிறீராகில், நாம் இங்கிருக்கப்போகிறோமோ? நாம் புறப்பட்ட
டால், எம்பெருமான் இங்குக் கண்வளரப்போகிறானோ? அவனெழுந்
தருளும்போது, தத்பரிகரபூதரான பரந்தமாதிகள் இங்கிருக்கப்போ
கிறார்களோ?’ என்று அருளிச்செய்து, “வெஃகாவிதுன்னிய யோகத்
துறக்கமானவனையும் எழுப்பிக்கொண்டு வருகிறோம்” என்றுசொல்லி,
திருவெஃகாநாயனார் திருமுன்பே எழுந்தருளி அவரைப்பார்த்து
“கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூக் கச்சி, மணிவண்ணா நீகிடக்க
வேண்டா - துணிவுடைய, செங்காப்புலவனும்போகின்றேன் நீயுமுன்
றன், பைந்தாதுப்பாய் சுருட்டிக்கொள்” என்று ஆழ்வார் விண்ணப்
பஞ்செய்ய, அவர் சொன்னவண்ணஞ் செய்து இவருடையபின்னே
எழுந்தருள, “சுடர்கொள்சோதியைத் தேவரும் முனிவருந்தொடர்”
என்கிறபடியே மற்றும் அத்தேசத்தில் ஆலயங்களில் தேவதைகளும்
பின்தொடர் எழுந்தருளுகையாலே, (உ) “அபிவ்ருக்ஷாஃபரிம்ஸா
நாஃ ஸபுஷ்பாக்ருரகோகாஃ - உபதப்தேதாதகாத்யஃ பல்வலாநிஸ
ராம்ஸிச” என்று சொல்லுகிறபடியே திருவயோதீசை ராமஸிஸ்ஸே
ஷத்தாலே பொலிவழிந்தாப்போலே காஞ்சிநகரத்திலே தரு குல்ம
லதாதிகளும் நதீதடாகங்களும் மிகவும்வாடி அழகழிந்து தத்ராஜ்
யத்தில் கோயில்களில் எம்பெருமான்களுமில்லாதே ஆலயங்களிலே
தேவதைகள் ஒருவரு மின்றிபே அந்தகாரம்கவிந்து உதயாஸ்தமயந்
தெரியாதே “நீளிரவாய் நீண்டதால்” என்கிறபடியே கந்திமிரபூயிஷ்ட
மானபடியை ராஜ்யமும் மந்த்ரிகளுங் கண்டு, போர க்லேசித்து இவர்

(க) “ஆஜமாஜிஃஹ-ஞதேந” (உ) “ஸபிவ்ருக்ஷாஃபரிம்ஸா
நாஃஸபுஷ்பாக்ருரகோகாஃ | உபதப்தேதாதகாத்யஃ பல்வலாநிஸ
ராம்ஸிச |”

† ‘எவ்வா ரகன்ருழிவார் வெஃகாவும், பாடகமு மூரகமும் பஞ்ச
ரமா’ என்றும் பாடம். ‡ ‘மதிற்கச்சி’ என்றும்பாடம்.

களைப் பின்தொடர்ந்துசென்று, † ‘ஜிரகிருக்கை’ என்கிற ஊரிலே இவர்களைக் கண்டு கப்படத்தைக்கட்டிக் காலிலேவிழுந்து கணிகண் ணரைவண்டிக்கொள்ள, கணிகண்ணரும் மீண்டெழுந்தருளும்படி ஆழ்வாரை வேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும் மீண்டெழுந்தருளத் திருவுள்ளமாய் ஆஸ்ரிதபாதந்தாரான சொன்னவண்ணஞ்செய்த பெருமானைப்பார்த்து, “கணிகண்ணன்போக்கொழிந்தான் காமரு பூன் கச்சி, மணிவண்ணு நீயிடக்கலேண்டும் - துணிவுடைய, செந்நா ப்புலவனும் போக்கொழிந்தேன் நீயுமுன்றன், பைந்நாகப் பாய்படுத் துக்கொள்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானும் மீண்டெ ழுந்தருளி, ஆழ்வார்கொன்னவண்ணஞ்செய்தது எல்லார்க்கும் ப்ரத் யக்ஷமாகவேனுமென்று இடத்திருக்கை கீழ்படக் கண்வளர்த்தருளி னார். இப்படி “கிருப்புடையவெஃகாவேசெர்ந்தாரோ” என்கிறப டியே செர்ந்து * நாகத்திணையப் படுக்கைபாகப்படுத்துக்கொண்டு கண்வளர்த்தருளின இந்தஸௌலப்யத்தை அதுஸந்தித்திறே “வெஃ கணைக்கிடந்த தென்னரீர்மைபே!” என்று ப்ரீதராயருளினார். அந்த நகரிதானும் “நிறைந்தசீர்நீன்கச்சி” என்னும்படி பொலிவையுடைத் தாயிருக்கையாலே, அவ்விடத்திலே * வென்னத்தாவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை உள்ளத்துக்கொண்டு யோகத்திலே பின்னையும் சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து,

அந்தரம், ரும்பகோணபாத்ரபேகக்ஷயை யுடையராய் (க)
யோநாஃகும்பகோணேதஸ்மிந்ஷணூர்த்தமபிதிஷ்டதி - கரண்த்தந்தஸ் யவைகுண்டங்கிமுதாஃபாபிபூதயஃ” என்கிறபடியே * வைகுந்தமா நகர்மற்றதுகையதுவாகத்தக்க ப்ரமாவாதிரயத்தையுடைத்தான திருக்குடந்தையிலே நித்யவாஸம்பண்ணி ஆராவமுதாழ்வாருடைய * ஏரார்கோலத்தை யோகத்திலேகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கத் திரு வுள்ளமாய், “நலத்தால்மிக்கார் குடந்தைக்கிடந்தா யுண்ணைக்காண் பான் நானலப்பாய்” என்கிறபடியே அதித்வரையோடே எழுந்தரு ளாகிற்கச்செய்தே, பெரும்புலியூசென்கிற காமத்திலே சென்று ஒரு திண்ணையிலே அவஸரித் தெழுந்தருளியிருக்க, அத்திண்ணையிலே யிருந்து அத்பயசம்பண்ணுகிற ப்ராஹ்மணர்கள் இவரைக்கண்டு விப் ரதிபத்திபண்ணி வேதாத்யநத்தைத் தயிர்ந்திருக்க, பின்னை அவர்க ளுக்குவிட்டதறுவாய்தோன்றாமல் தடுமாற, ஆழ்வாரும் அத்நைக்

(3) “யோநாஃகும்பகோணேதஸ்மிந்ஷணூர்த்தமபிதிஷ்டதி - கரண்த்தந்தஸ் யவைகுண்டங்கிமுதாஃபாபிபூதயஃ”

† ‘ஜிரகிருக்கை’ என்றும், ‘ஜிரிக்கை’ என்றும் வழங்குவர்.

கண்டு கறுப்புசெல்லை உகிராலேபிடந்து ஸம்ஜனையாலே அந்த வாக்பத்தை ஸ-ஞ்சிப்பித்தருள, பின்பு அவர்களுக்கு (க) “க்ருஷ்ணாநாம வ்ரீஹீணும்நகரிப்பிகாம்” என்கிற வாக்பமதோற்ற, (உ) “நஸ-ஞத்ராபகவத்பக்தா விப்ராபாதவதாஸ்ஸம்ருதாஃ” இப்பாதிப் படியே அவர்கள் தெளிந்துவந்து தன்டன்ஸமர்ப்பித்து க்ருதார்த்த ராணர்கள்.

பின்னையும் அந்தக்ராமாச்ச்சனையான எம்பெருமானும் இவ்வாழ் வார் உபாதாநார்த்தமாக ஸஞ்சரித்தருளுகிற திருவிதிகள்தோறும் அபிமுகமாய்த் திரும்பியருள, இந்த ஆஸ்சர்யத்தை நம்பியார் கண்டு சில ப்ராஹ்மணர்க்குக் காட்ட, அவர்கள் அந்தக்ராமத்திலே யாகம் பண்ணுகிற பெரும்புலியூரடிகளுடைய யாகசாலையிலே சென்று “கண் டோம் கண்டோம் கண்டோம் கண்ணுக்கினியன கண்டோம்” என்று இவருடைய ப்ரஹ்வத்தைச் சொல்ல, தீக்ஷிதரும் கேட்டு “மெய்யடி யார்கள்தம் ஈட்டல் கண்டிடக்கடுமேல் அதுகாணுங்கண்பயனாவதே” என்றுகொண்டு (ங) “அக்ஷ்ணோபலந் த்வாத்ருஸாத்ஸாம்” என்று சொல்லுகிறபடியே அதிஹர்ஷத்துடன் யாகசாலையினின்றும் புறப் பட்டு ஆழ்வாசொழுந்தருளி யிருக்குமிடத்தேறவந்து இவருடைய சக்தி பஞ்சமயமான விக்ரஹத்தைக் கண்டு ஸேவித்து, “போதுமி னெமதிடம் புகுதுக” என்கிறபடியே நம்முடைய யாகசாலைக்கு எழுந்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்து எழுந்தருளுவித் துக்கொண்டுபோய் இவ்வாழ்வாருக்கு அக்ரபூஜைபண்ண, அதைக் கண்டு அங்குள்ள அத்வர்யுதோடக்கமான சடங்கிகளடைய இவரைக் கொண்டுபுகுந்து யாகத்தை உபஹதியாக்கிற்றே!” என்று தர்மபுத்ரன் ராஜஸ-ஞயயாகத்திலே க்ருஷ்ணனுக்கு அக்ரபூஜை பண்ணினபோது சிகபாலன் பஹுமுகமாகப் பருஷோத்திகளைப் பண்ணினாப்போலே இவர்களும் ஆழ்வாரைப் * பொறுப்பரியனகன்பேசி அதிகேஷிக்க, தீக்ஷிதரும் வ்யாகுலார்த்தகாரணராய் ஆழ்வாரைப்பார்த்து, ‘இவர்கள் * ஏதேனும்பேச நான் கேட்கமாட்டேன்’ என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆழ்வாரும் இனி நம்மை வெளியிடாதிருக்க வொண்ணா தென்று பார்த்து, (ச) “அஷ்டாங்கயோமவலித்தாகாம் ஹ்ருத்யாக

(க) “க்ருஷ்ணாநாஸ்ரீஹீணாந்தவகிஷி-ஃந்ய” (உ) “நஸ-ஞத்ராபகவத்காவியபுராணாமவதாஸு-தாஃ” (ங) “கெக்ஷாஃமதம் தாஹுஸா-ஃந்ய” (ச) “கஷ்டாஹ்யொமவலிவாதாஹ்யு-ராமகி ராதா-ததாஸு! பொயிநாஸிகாரஸ்யுரெகவலிநுஹ்யு-ரெயஸபெ!”

நிரதாத்மநாம் - யோகநாமதிகாரஸஸ்பா தேகஸ்மிந்ஸ்ருதயேஸ்யே' என்கிறபடியே தமக்கு அந்தர்பாயியாய் * அற்புதஞான அநந்த சயந ண்க்குறித்து "அக்கரங்கனக்கரங்கனென்று மாவதென்கொலோ, இக் குறும்பைநீக்கி, பெண்ணையிசனாக்கவல்லையேல், சக்கரங்கொன்கையனே சடங்கர்வாயடங்கிட, உட்கிடந்தவண்ணமே புறம்பொசிந்து காட் டிடே" என்று விண்ணப்பஞ்செய்தருள, * ஒண்சங்கதைவானாழியா னும் "தமமைபேநாளும் வணங்கித் தொழுவார்க்குத், தம்மைமேய் பொக்கவருஞ்செய்வர்" என்கிறபடியே * அவத்தமனியினோடும் அழ கியபாற்கடலோடும் அரவந்தப்பாவையுந்தானுமாயப் பெரியதிருவனந் தாழ்வான்மேலே * வடிவினையிலாமலர்மகன் மற்றைநிலமகள் மெல் லடிபிடிக்கும்படி கண்வனந் தருளும்படியை அனைவருங் கண்டறுப லிக்கும்படி ஆழ்வாருடைய திருமேனியிலே ப்ரத்யக்ஷமாக்கி இவ ருக்கு ஸாரூப்யப்ரதானம்பண்ணியருள, இவரும் ஸாரூப்யத்தைப் பெற்று எல்லாருங்காணலாம்படி எழுந்தருளியிருக்க, முன்பு கர் ஹித்த சடகடிகளடைய ஆழ்வாருடைய ஸ்ருதபநதில் ப்ரகாசிக்கிற எம்பெருமானுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை இவர் உரஸ்வலிலே ப்ரத்யக்ஷமாக ஸேவித்துத் திருவடிகளிலே ஸாதரமாக ஸாஷ்டாங்க ப்ராணுமத்தைப்பண்ணி க்ஷமைகொண்டு ஆழ்வாரை ப்ரஹ்மாதம் பண்ணி உபலாசித்து "கக்ஷமாமி"க்கு லக்ஷ்யமாகாமல் * திருமாலடி யார்களைப் பூசிக்கநோற்று க்ருதார்த்தப்ராணுர்சன், ததநந்தரம் இவ ரும் அவர்களுக்கு பஹுப்ரகாசமாக ஜ்ஞாநப்ரதானம்பண்ணி பஹுஸி க்ருபைசெய்தருளி வாழ்வித்து, * செழுமாமணிகள் சேருந் திருக்கு டந்தையை நோக்கி எழுந்தருளினார்.

அநந்தரம் நிஜஸம்புடஸாதங்களைத் திருக்காவேரீபலிப்ரவாஹத் திலே ப்ரக்ஷேபிக்க, நிரலக்ரஹப்ரவாஹத்தாலே நிஜஸம்புடஸாதங்கள் நீயமாகங்களாயுள்ளவளவில், காண்முகன் திருவந்தாதியும் திருச்சுந்த விருத்தமும் என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்கள் எதிர்த்துவந்து ஆழ்வார் திருவடிகளண்டையிலே விருக்க, அவற்றையெடுத்துக்கொண்டு ஆரா வமுதாழ்வாருடைய * ஏரார்கோலத்தையுங்கண்டு அவ்வறுபவஜநித ப்ரீத்யதிஸயத்தாலே "காவிரிக்கரைக்குடந்தையுள் கிடந்தவா நெழுந் திருந்துபேசு" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆராவமுதாழ்வாரும் அப்படியே உத்போகிக்க, அந்த ஸௌலப்யகுணத்துக்குத் தோற்று "வாழி கேசனே" என்று மங்களாஸாஸகம்பண்ண, எம்பெருமானும் அப்படியே உத்தாநசாயியாயருள, அப்படியான விக்ரஹத்தை த்ரபா நம்பண்ணிக்கொண்டு யோகத்திலே இரண்டாயிரத்து முந்துறு ஸம்

‘வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்தார். = இப்படி திருமேனியுடனே அந்நா ஹாரவர்ஜிதராய் கூர்ஹாரதாரகராய் காலபிரத்தெழுநாறு ஸம்வத் ஸரம் பகவதநுபவம்பண்ணிக்கொண்டு, எழுந்தருளியிருந்து “ஆழ் பொருளைச் சிந்தாமற்கொண்மின் நீர் தேர்ந்து” என்று நான்முகன் திருவந்தாதி, திருச்சந்தயிருத்தம் என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களைப் பரம ஸாத்திகராய் நாராயணைகபரரான முழுக்ஷுக்களுக்குத் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

குலசேகரப்பெருமாள் வைபவம்.

(க) “குஷ்பதேயஸ்யநகரோ ரங்கபரத்ராதிரேதிநே -

தமஹம்ஸிரஸாவந்தே ராஜாநக்சுலஸேகரம்.”

(உ)† “கஸ்யப்தேஸுகஸக்ச்யபாவ்யபகதேமஸேசமாகாபிதே

வர்டேசாபிபராபவேஸுரகுரோர்வாரோசபகேஷுஸுஸென -

த்வாதஸ்யாக்யதிதேளபுநர்வஸுதிநேப்ரீத்யாக்யயோ மானகிதே

த்ராதாந்நஃசுலஸேகரஃகிதிபதிஸ்ப்ரீகௌஸ்துபாத்மா தமவத்”

இங்கே அவதாரக்ரமம்பார்க்கில் நம்மாழ்வார் திருவவதார வைப வம் சொல்லலாயிருக்க, ஸ்ரீகுலசேகரமூவார் திருவவதாரவைபவம் சொல்லுகிறது, அவயவநிருபணம்பண்ணியே அவயவியை நிருபிக்க வேண்டுகைபாலே.

ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள், கொல்லிகரென்கிற திருப்படைவீட் டிலே, “சேரன் குலசேகரராய்க்கொண்டு கூத்தரிபவர்ணத்திலே மாசிமாஸத்தில் புநர்பூசநகூதரத்தில் ஸ்ரீகௌஸ்துபாம்சராய் அவத ரித்தருளினார். (ங) “தஸ்யாபபூச்சேரகுலப்ரதீபஸ்ப்ரீகௌஸ்துபாத்

(க) “ஹுஷ்யதேயஸ்ய நமரொஹ்யாசூரகிநெதிநே | கசி ஹம்ஸிரஸாவநெந்ராஜா நக்சுலஸேகரம் ||” (உ) “கஷ்யஸேஸஸு வஸம்ஸ்யபாவ்யவமகேரஸெஹராவாஹியெவநெஷ-த்யாவிவரா ஹவெஸு-ராமுரொவ-ராரெஹவகேஷுஸுஸௌ | ஆடிஸ்யாவ்யகி யளவ-நவ-ஸு-கிநெஹீ-த்யாவ்ய யொமாதிநேச-சூர-த-நஃ க்ஷுஸெவரகிதிவதிஸ்ப்ரீகௌஸ்து-மா-தா-தமவக ||” (ங) “தஸ்யா ரிஹிஹுரக-ஹவ-நீ-வஸீ-கௌஸ்து-மா-தா-க-ஸெவராவ்யு | ரிஹீவ-தி-வ-வ-நவ-ஸு-கிநெஹீ-நமரொ-ஹி-ஸ-க-த-க-ஷு ||”

† இந்தச்சலோகம் சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் இல்லை.

மரகுலஸேகராக்ரஃ - || ஓதிபதிர்மாகபுநர்வஸ-ஓத்பத்திநேஹரேஃ ஸ்ரீ
ணகடாஷஸ்சயஃ || என்று திவ்யஸ-ஓரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

“மாற்றலரை, வீரங்கெடுத்த செங்கோற் கொல்விசாவலன் கில்ல
வர்கோன், சோன் குலசேகரன் முடிவேந்தர்சிகரமணி” என்று சொல்
லப்படுகிற இவர், ரதகஜதுராகபதாதி என்கிற சதுரங்கபலத்தையுடை
பராய், ப்ரதிபக்ஷங்களையெல்லாம் காந்திஸ்ரீகாரம்படி காடேறவோட்டி,
“கொல்விசாவலன் கடல்நாயகன் கோழிக்கோன் குலசேகரன்” என்
றும், “கூரார்ந்த வேல்வலவன் கோழியர்கோன் குடைக் குலசேகரன்”
என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே தம்முடைய செங்கோலே செங்கோலா
கப் படைவிகளிலேயிருந்து சிறியதைப்பெரிபது நலியாதபடியும்
துர்ப்பலகாரப் பலவாக்கள் பாதிபாதபடியும், (1) “கோஸஹஸ்ரப்ரதா
தாரம்” என்கிற பெருமானைப்போலே ஸ்ரீகுலசேகரப் பெருமானும்
அத்புதாராய் ஸகிநயாய் ராஜ்யம் பண்ணிக்கொண்டு போராடிற்கு,

தம்மை ஸ்வதந்த்ராராகவும் சிபந்தாவாகவும் அபிமானித்துக்
கொண்டிருக்கிற இவரை, உபபயிபூதிநிர்வாஹகாராய் ஸர்வசிபந்தா
வான ஸர்வேஸ்வரன்: தன் நிர்ஜேஹதுபரமக்ருகபயாலே ராஜஸ்தா
மஸாஸிதராய் ஸத்வகுணப்ரகாரரம்படி கடாஷித்து, இவர்க்ருமபர்
வறமநிலமருளித் தம்முடைய ஸ்வரூபரூபகுணயிபூதிசேஷத்தங்
களையெல்லாம் விஸததமமாகக் காட்டிக்கொடுக்க, அவற்றைபெல்லாம்
பகவத்பக்த்ரூபாபந்ரஜ்ஞாதத்தையுடையவாய்க்கொண்டு இவ்வாழ்
வார் கண்டவநாதரம் ஸம்ஸாரிகளான இத்தேசீபர் தேஹாத்மாபிமா
நத்தைப்பண்ணி, (2) “அக்ருத்பகாணாதாவப்பத்பந்தோத் பட
வ்ருத்திகஃ - அர்த்தகாமாபிபூதோய முக்மத்தஇவ வர்த்ததே” என்
கிறபடியே தேஹவஸ்யராய் தேஹபோகத்தை அறுபகித்து பகவத்
விமுகராய் தேஹாத்மாபிமாகளாய் ஸந்தாதிவிஷய ப்ரவணரான
இஸ்ஸம்ஸாரிகள் கடவே தாமிருக்கிறிருப்பு உயிர்க்கழுவினிலேயிருந்
தாற்போலேயும், “கொன்னென்றுகொன்றெழுந்த பெருஞ்செல்வம்
நெருப்பு” என்கிறபடியே பாணக்கழுத்திலே தாமிருந்து ராஜ்யம்
பண்ணி ஸாக்ரூபமாக ராஜபோகத்தைப்புஜிக்கிற ராஜத்வமும்
“அல்லலெனத் தேற்றி யெரிநீயிற்கடும்” என்கிறபடியே அக்கிகல்ப

(1) “மொஸஹஸ்ர புஷா காரஸு” (2) “ஸக்ய-க்யகாரணா
ராவபு க்யகோஹ்ய-திகஃ | ஸபகாரிக்விவதி-காதயஸு-ந-த-ஹ
வவத-க-தே ||”

மாயுமிருக்கைகயாலே, மிகவும் அஸம்பமாய், (௧) “பரித்யக்தாமவா
லங்கா மித்ராணிசதநாநிச” என்றும், (௨) “த்யக்த்வாபுத்ராம்ப்ச
தாராம்ப்சராகவம்ஸராணக்தஃ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீவி
பீஷணுழ்வான் ஸகலபோகங்களையும் ஸயாஸநமாக தயஜித்து ஸர்வ
லோகஸாஸன்பரான பெருமானே ஆஸ்ரயித்தாப்போலே இவரும்
“இன்பமருஞ்செல்வமும் இவ்வரசும் பான்வேண்டேன்” என்று ப்ர
திபுலங்களான ப்ராக்ருதபோகங்களில் நசையற்று,

* திருவரங்கத்தரலணையிற்பன்னிகொள்ளும் கடல்விளங்கு
கருமேனியம்மான்றன்னைக் கண்ணாக்கண்டு உகக்குங் காதலையுடை
யராய், * அற்றபற்றர்கற்றிவாழு மந்தனீராகத்திலே தாமும் அற்
றபற்றராய் அவ்விடத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணி * விண்ணுளாரிலும்
சீரியராய் “அணிபரங்கந்திருமுற்றத்து அடிபார்” என்கிறவிதிலே
நிருபகமாகவுடைபராய் *சாதுகோட்டியரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களு
டைப *இன்பமிருபெருங்குழலுகண்டு அறுபலிப்பதெப்போதோ?
என்று (௩) “ஸ்ரீரங்கபாத்ராஸ்ரீரங்கபிபாஸரகசவநாரத - உத்தர
ரயதிஸம்ஸாரம் நித்யவாஸஸ்துகிம்புஃ” என்கிறபடியே ‘ஸ்ரீரங்கபாத்
ரையும் ஸ்ரீரங்கபிபாஸையும் * விடிபாவெந்ககரைப்போக்கி வைகுந்
தத்தர வற்றாயிருக்க அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணில் சொல்லவேண்டா
விதே’ என்கிற அர்த்தத்தை அநிதவராகையாலே ஸ்ரீரங்கபாத்ரை
யிலே நித்யபத்தச்சத்தராய், (௪) “ந்ரைலோக்யஸ்க்ருதாபுண்பா
ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீததிவை - கங்காத்ஸபஸ் ஸகலைஸ்தீர்த்ஸைஸ்ஸாஸ
மாகிமலோதகா - தத்ராதேவர்ஷிகந்தர்வாஸ் ஸித்தாஸ்சபாமாஷயஃ -
வஸந்திரிபதாஹாரா வேங்கடாஹ்வயபூதோ” என்று கங்காதினைகல
தீர்த்தங்களிலும் உத்க்ருஷ்டதமமாகச்சொல்லப்பட்ட ஸ்வாமிபுஷ்கரி
ணியையுடைத்தாய் “வேங்கடத்தைப்ப் பதிபாக வாழ்வீர்காள்”
என்று சொல்லுகிறபடியே பரமரிஷிகள்தொடக்கமான பநாத்தமாக்
களாலே நித்யவாஸம் பண்ணப்படுகிற * திருவேங்கடமாமலையிலே

(௧) “வாஸித்யுதாரியாலஜாநித்ராணிவயநாகிவ” (௨) “த்யு
தாவா-த்ராஸ்யுதாராயாஸ்யுதாராயவஸ்யுதாரணஹுஃ” (௩) ஸ்ரீரஜயா-த்ரா
ஸ்ரீரஜயியாலாவொவநாரடி | உதாரயகிலஸாலாநாதித்யவாஸ
ஸ்யுதிஸ்யுதஃ ||” (௪) “வெஞ்செவ்வியுதாவாணாராலா
வாஸ்யுதாரணீதகிவெ | மஜாரெடிஸகவெவ்வீவெ-வ்வாஸாரி
விசெவ்வீகா || தத்யுடிவவ்வி-மநவ-வ்வீவாஸவாரிஷ-யஃ | வஸ
விதியகாவாராவெஜா-வ்யுதாரணயஹுயரெ”

ருஷ்ட்வாஸத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஜிணம்ஸுகாவஹம்-பபூவஹ்ருஷ்டா
வைதேஹீ பர்த்தாரம்பரிஷண்வஜே” என்கிறபடியே பிராட்டி பெரு
மாள் திருமேனியில் வ்ரணங்கனெல்லாம் ஆறும்படி திருமுலைத்
தடங்களாலே வெதுகொண்டனெத்து ஆஸ்வாவலிப்பித்த ஸோக
நிவர்த்தகமான இந்த ஸ்லோகத்தைச் சொல்லுவிக்கைகபாலே இவ
ரும் அதைக்கேட்டு ஸந்துஷ்டராய் மீண்டெழுந்தருளினவளவிலே,

மந்த்ரிகள், ‘தம்முடைபராஜாவான இவர்க்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ
ஹவாஸத்தாலே இத்தனைகலக்கங்களும் தேற்றங்களும் வந்தன’
என்று அவர்களுடைய ஸஹவாஸத்தைத் தவிர்ப்பிக்கவேணுமென்று
இவருடைய க்ருஹார்ச்சனையெம்பெருமானுடைய திருவாபரணப்
பெட்டியிலே நவரத்ன ஸோபிதமாயிருப்பதொரு ஹாரத்தை யெடுப்
பித்து மறைபவைத்து, ‘இவருக்கு அந்தாங்கராய் உத்தேஸ்யரான
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எடுத்தார்கள்’ என்று ஆரோபிக்க, அதுக்கு அவ
ரும் “பாணன்பர் கொள்ளார்” என்று அவர்களுக்காகத் தாம் பாம்புக்
குடத்திலே கையிட்டருளி ஐயிக்க, இத்தகைக்கண்டு மந்த்ரிகள் தாங்
கள்செய்த அக்ருத்பத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து அந்தஹாரத்தை
இவர் திருமுன்பே வைத்துத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

பின்பு ஆழ்வாருக்கு இவர்கள்நடுவே ராஜ்யம்பண்ணியிருக்கு
மிருப்பு, (க) “நஸௌரிசிந்தாவிமுகஜநஸம்வாஸவைஸாஸம் - வரம்
ஹுதவஹஜ்வாலா பஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி” என்கிறபடியே பக
வத்வைபவஞ்சொல்லப்பொருதார்கடுகில் இருக்குமிருப்பைக்காட்டில்
அக்ரிஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி பகவத்பார்க்கு உத்க்ருஷ்டத
மம் ஆகைபால் இவர்க்கு அக்ரிஜ்வாலையிலே அகப்பட்டாற்போலே
அதிதுஸ்ஸஹமாயிருக்கைகபாலே, தம்குமாரருக்கு புவாரஜ்யாபிஷே
கம்பண்ணி ராஜ்யபாரத்தை அவரிடத்திலே வைத்து, “ஆனாத செல்
வத் தரம்பையர்க டற்குழ, வாளுளுஞ் செல்வமும் மண்ணரசும்தான்
வேண்டேன்” என்கொண்டு ஐஹிக ஆமுஷ்யக திவ்யமாறுஷ்போ
கங்களில் நசைபற்று, தமக்கு அந்தாங்கரான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸஹவா
ஸத்துடனே * நல்லார்கன்வாமும் விராங்கத்தை நோக்கி எழுந்த
ருளி, தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே * உறங்குவான்போல்
போருசெய்கிற அணிபாங்கத் தம்மாண் நித்யதரிதரன் நிதியைக் கண்
டாற்போலே கண்ணாக்கண்டு வாயாவாழ்த்தி அறுபவித்து, அவ்வ

(க) “நஸௌரிசிந்தாவிமுகஜநஸம்வாஸவைஸாஸம் - வரம்
ஹுதவஹஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி”

துபவஜநிதப்ரீத்யதிஸபத்தாலே, பகவத்பாகவதவைபவத்தை எல்லா
ரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி 'பெருமான் திருமொழி' என்கிற
திவ்யப்ரபந்தத்தை அருளிச்செய்து, ஸஜ்ஜநங்களுக்கு உபகரித்தருளி
லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

பெரியாழ்வார் வைபவம்.

(௧) "தாதாத்வித † ப்ரதிபலத்பகவத்பாத்வம் விஸ்தீர்ப்பான்
ட்யகத்கேந்த்ரஜயீகஜேந - கச்சக்ப்ரியாதுபகதேகருடேநாதே ப்ரே
ம்னாடத்யவம்மாசபதிஸ்மகமோதஸ்துதஸ்மை."

(௨) ‡ "தத்வாப்தாபகமேகலௌபுமவரேஸம்வத்ஸரோக்ரோதநே
சண்டாம்ஸௌமிதுகங்கதேதஹ்நிநவமேபகேஷ்வனர்கேஷ்டபிச -
ஸ்வாத்பாம்பாஸ்கரவாஸோஸாபதிநாவேகாதஸீநாமநி
ஸ்ரீமாநாநிரபூதசுந்த்யமஹிமாஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தேதாநகஃ."

பெரியாழ்வார், "வேதவாப்த்தொழிலார்கன்வாழ் வில்லிபுத்
தூர்" என்கிறபடியே * செப்தவேள்விபரான வைபத்தேவர் நித்ய
வாஸம்பண்ணிவாழாநிற்கிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே ப்ராஹ்மணோத்த
மரான * வேபர்தங்கன்குலத்திலே ஆனிமாஸத்திலே திருச்சோதி
யிலே கருத்மதம்ஸார பவநீத்து, 'விஷ்ணுசித்தர்' என்கிற திருநாமத்
தையுடையராயிருப்பர். (௩) "ஜ்யேஷ்டே டதமானே பவமாந
தாரோ ஸ்ரேஷ்டேரகுணேநாஜநிபட்டநாதஃ - தத்ராத்யீருபகருத்ம
தாத்மா கடாஷுலக்ஷங்கமலாபதேர்யஃ" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்
திலே சொல்லிற்றிறே.

(௧) "தாஷாதிசுபுதிவமஜ்ஜமவதூதாஹ்விஷ்ணுபாணுகய
கொந்ருஜயீமஜேந | மஹுஷ்யியாஷுவமகெதமரூபெநநாயெ
வ்ருஷாடதஸரிஷாஸயகிஷுதஜொஷுதகெஷு ||" (௨) "ததூ
ஷாவமகெகௌபுமவரேஸம்வத்ஸரோக்ரோதயகெதவணாஸாஸநி
யுநம்மகெதஹிநவகெஷுவகெஷு-தவிஷா ஸூரக்யாஹ்மாவூ
நவாவஸௌஸாஹகியா வெகாஷஸ்நாநகிஸ்ரீநாநாவிரஹ்மவிஷ்ணு
நிஹிஸாஸ்ரீவிஷ்ணுவிதேதாதவம் ||" (௩) "ஜெஷ்டேஷாஸெவவரி
நதாரொஸுஷ்டாமுணைநாஜகிஷ்டநாயஃ | கருத்ருயீரூப
வமரூததாநாகடாஷுலக்ஷுங்கமலாவகெய-ஃ ||"

† 'ப்ரதி பகவத்பாத்வம்' என்றம் பாடம்.

‡ இத்தச்சலோகம் சிலபிசுதிகளில் இல்லை.

பின்பு வடபெருங்கோயிலுடைபாணுடைப நிர்ஜேதுககடா
 கூத்தாலே (க) “ப்ரஹ்லாதோ ஜம்மவக்ஷணவஃ” என்னும்படி
 ஸஹஜதாஸ்பத்தை யுடைபா பிடுக்கு மிவர், (உ) “நாகிஞ்சித்
 குர்வதஸ்ஸேஷத்வம்” என்கிறபடியே ஸேஷத்வமுறைபையுணர்ந்து
 பகவத்கிஷ்பத்திலே கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம் நிறம்பெறவேணுமெ
 ன்று பார்த்து, அதுசெய்யுமிடத்து “தனக்கேபாகவெனைக் கொள்ளு
 மீதே” என்கிறபடியே அவனுடந்த அடிமை செய்கைகயே நமக்குக்
 கர்த்தவ்யமென்று அதுஸந்தித்து, அதற்கைக்காக அவதாரங்களை
 ஆராய்ந்துபார்த்தவிடத்தில் ஸர்வேஸ்வரன் “மண்ணின்பாரம் நீக்கு
 தற்கேவடமதுரைப்பிறந்தான்” என்றும், (௩) “ஏஷநாராயணஸ்ஸ்ரீமாந்
 க்ஷீரார்ணவநிகேதநஃ - நாமபர்பங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய நம்பாமதேமதுராம்
 புரீம்” என்றும், (௪) “புண்பாத்வராவநிபதா ததாஸ்தேமதுஸூ
 தநஃ - ஸாக்ஷாத் தேவஃபுராணோதஸௌ ஸாஸ்திதர்மஸ்ஸநாதநஃ” என்
 றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாதுபரிதாராணாதி நாயத்துக்காகத் “திரு
 வின்வடிவொக்கும் தேவகி பெறப் பிறந்து கைமத்தடங்கண்ணிபசே
 ளை வளர்க்க வளர்த்தருளுகிற உருவுகரிபவொளிமணிவண்ணான
 க்ருஷ்ணன், “சூட்டுகன்மாலிகன் தூயனவேந்தி விண்ணோர்கள்நன்னீ
 ராட்டி யந்துபந்தராநிற்கவே அங்கு ஓர்மாயைபிண லீட்டியவெண்
 ணெய் தொடுவுண்ணப்போந்தவ னாகையாலே அந்தவாஸகாபின்னா
 டிக் கம்ஸனுக்குப் பணிசெய்துபோந்த ஸ்ரீமாலாகாசர் திருமாளிகை
 யிலே எழுந்தருளிப் பூஜிக்க, அவரும் (௫) “ப்ரணாதபரமௌநா
 தேளமமேமஹமுபாமதௌ-நத்யேபாதஹமர்ச்சயிஷ்யாமி” என்று உக
 ந்துசூட்டினபடியைக்கண்டு, இவ்கிஷ்பத்துக்குப் பூமிநிகையே உகப்
 பென்று அறுதியிட்டு, வடதளபுடசாயிபாகிய வடபெருங்கோயி
 லுடைபாணுக்கு “நாட்கமழ்பூம்பொழிலாகத் திருநந்தவனஞ்செய்து
 திருமாலிகட்டிச் சாத்திப்போருகிற காலத்திலே;

*பருப்பதத்துக் கயல்பொறித்த பாண்டியர் குலத்திலே ஸ்ரீவஸ்
 லபதேவனென்கிற ராஜா தார்மிகனாகையாலே சிறியதைப் பெரியது

(க) “புஷ்டாரஜோஜநவெஷ்வரஃ” (உ) “நாகிஞ்சித் துவ-கத
 ஸ்ரேஷ்டஸு” (௩) “வெஷ்டநாராயணஸ்ஸ்ரீராக்ஷீராரண-வநிகேதநஃ |
 நாமவரபூஜி-ஹிஜ்யஹ்யாமதொரியுராமவாஸீபு” (௪) “வொ
 ண்ராசாரவகீபசு-கத்ராஸேரிய-ஸூகிதநஃ | ஸாக்ஷாஜேஷ்வ
 வாராணொதவாஸவஹியி-ஷ்ஷநாதநஃ |” (௫) “புஷ்டாரஜவா
 ரிளநாயுளசிமெஹசிவாமதள | பதேந்யாதஹிஷ்யிஷ்யாமி”

நலியாதபடி கூடலென்கிற தென்மதுரைபிலே யிருந்து ராஜ்யம்பண் ணிக்கொண்டுபோருகிற காலத்திலே, அந்தராஜா ஒருநாள் ராத்ரி யிலே நகரஸோதகார்த்தமாக வருகிறவனவிலே, ஒருப்ராஹ்மணன் அங்கேஒருதிண்ணையிலேகிடக்கக்கண்டு ராஜா அவனை எழுப்பி 'நீ யார்?' என்றுகேட்க, அவனும் 'நான் ஒருப்ராஹ்மணன், கங்கையாடி வருகிறேன்' என்ன, 'ஆனால், உனக்குப்போமதுண்டாகில் ஒரு ஸ்லோகம் சொல்லிக்காணாய்' என்ன, அந்தப்ராஹ்மணனும் (க) 'வரஷார்த்தமஷ்டௌப்ரபதேதமாஸாக் நிஸார்த்தமர்த்தந்திவஸம் யதேத - வார்த்தக்யஹேதோர்வயஸாகவேந பரதாஹேதோரிஹஜந் மகாச' என்கிற ஸ்லோகத்தைச்சொல்ல, ராஜாவும் இதைக்கேட்டு வ்யுத்பந்நனாகையாலே 'தருஷ்டத்தில் நமக்கு ஒருகுறைவுமில்லை; இனி அத்ருஷ்டபத்கம் பண்ணும்படி எங்கனே?' என்று வ்யாகுலா ர்த்தகாணாய், தன்னுடைய புரோஹிதாரான செல்வநம்பிபைப் பார்த்து 'புருஷார்த்தரிர்ணயபூர்வகமாக அத்ருஷ்டவரித்திக்கு விராகென்?' என்றுகேட்க, அவரும் (உ) 'தர்மஜ்ஞஸமயஃ ப்ரமாணம்வேதாஸ்ச' என்கையாலே, வித்வான்களைத் திரட்டி, வேதார்த்தவரித்தார்த்தமான பரதத்வரிர்ணயம்பண்ணுகித்து, அவ்வழிபாலே பெறவேணும் என்று அருளிச்செய்ய, ராஜாவும் 'அப்படியேயாகிறது' என்று பஹுத்ரவ் பத்தைக் கிழிச்சீரையிலே வித்பாஸூல்கமாக ஒருதேரணத்திலேகட் டிவித்து, வித்வான்களை ஆழ்வாநம்பண்ணச்சொல்லுகிறவளவிலே;

வடபெருங்கோயிலுடையான், ஸம்ஸாரிகள் * பூண்டவத்தம் பிறர்க்கடைந்து தொண்டுபட்டுப் பொய்நூலை மெய்நூலென் றென் றும் ஒதி மாண்டு அவத்தம்போகாமே இவ்வாழ்வாரைக்கொண்டு லோகத்திலே வேதார்த வரித்தார்த்தமான பரதத்வத்தை ப்ரகாசிப் பிக்கக்காக, * மெய்யடியாரான இவ்வாழ்வாருடைய ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி 'நீர் போய்க் கிழியை அறுத்துக்கொண்டுவாரும்' என்று அருளிச்செய்ய, 'அது வித்பாஸூல்கமாக நிர்மித்ததென்றன்றோ?' * நலங்களாய நற்கலைகள் நானினும் நவின்றிலாத நான் என் 'கையில் கொட்டுத்தமும்பைக் காட்டிக் கிழியை பறுக்கலாமோ?' என்ன, 'அது உமக்கு பரமோ? நாமன்றோ வேதார்த்தப்ராதிபாதநத்துக் குக்கடலோம்' என்று ஆழ்வாரை நிர்ப்பந்தித்தருள, ஆழ்வாரும்

(க) 'வஷ-பாப-புஷ-எப்யுபதேதகாஸாகுநிஸாப-பிஷ-பு-நிவஸாபதேத | வாய-புஷுஹதாவ-பயஸாதவெ.நவாசு-ஹேதோரிஹஜந.நாஸ||' (உ) 'யஜ்ஞஸரிபஃ ப்ரோணாவெஷாஸூ'

(க) “ப்ராஹ்மேமுஹூர்த்தேதேசோத்தாப” என்கிறபடியே “சிற்றஞ்சிறு
காலே எழுந்திருந்து, ‘இதொரு ஸ்வப்ன மிருந்தபடியென்!’ என்று
விஸ்மிதரூப விஸ்வவிரித்து, பாண்டிபனுடைப வித்வத்கோஷ்டியேற
எழுந்தருளினவளவிலே, செல்வநம்பியும் ராஜாவும் தவிஜகுலதிலக
ரான இவ்வாழ்வாரைக் கண்டு அவ்வளவிலே அப்புத்தாசப்ரணமபூர்
வகமாக மிகவும் ஆதரிக்க, இத்தைக் கண்ட வித்வான்கள் இவர்க்கு
வித்யாப்பாஸம் சிறிதுமில்லை பென்னும் புத்தியாலே ராஜாவை அநி
சேஷபிக்க, அவ்வளவிலே ‘அபிமானதுங்களுன செல்வநம்பி, ஆழ்வா
ரைத் தண்டனிட்டு வேதாந்தப்ராதிபாத்யமான பாதத்வத்தை நிர்ஹ
யித்தருளிச்செய்யவேணும்’ என்று விஜ்ஞாபித்தவளவிலே, (2)
“ஹவரிதம்பாஷிதஞ்சைவ கதிர்பாயச்சசேஷதம் - தத்ஸர்வந்தர்ம
விர்பேண யநாவத்ஸம்ப்ராபஸ்பதி” என்கிறபடியே ஸ்ரீவால்மீகிபக
வான் ப்ராஹ்மாவின்ப்ராஸாதத்தாலே ஸகலார்த்தங்களையும் ஸாக்ஷாத்
கரித்தாப்போலேயும் (ங) “:ஸங்கப்ராந்தேநகோகிரிந்தஸ் தம்பஸ்பர்
ஸக்ருதாஞ்ஜலிம் - உத்தாநபாதநயம் முநிவர்யம் ஜகத்பதிஃ - ததஃ
ப்ராஸந்வதநஸ் தத்க்ஷணாக்ருபநந்தநஃ-துஷ்டாவப்ராணதோ பூத்வா
பூதநாதாரமச்யதம்” என்கிறபடியே ராஜகுமாரானந்தருவன் ஸ்ரீபா
ஞ்சஜந்யஸ்பர்ஸத்தாலே ஸர்வஜ்ஞானாப்போலேயும் இவ்வாழ்வார்
நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ராஸாதத்தாலே ஸகலவேத ஸாரார்த்தங்களையும்
ததுபப்ரும்ஹணங்களான இதிஹாஸ புராணங்களையும் ஸாக்ஷாத்
கரித்து, (ச) “ஸமஸ்தஸுப்தமூலத்வாத் அகாரஸ்யஸ்வமாவதஃ”
என்று ஸர்வஸுப்தமூலமாயிருந்துள்ள அகாரத்தை (ரு) “அக்ஷராணா
மகாரோதஸ்மி” என்று கீதோபநிஷதாசார்பன்தானே அருளிச்செய்
கையாலே (ஊ) “அகாரோ விஷ்ணுவாசகஃ” என்கிறபடியே அகார
வாச்யான ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்வரூபா நென்றுகொண்டு,
பாத்வசிந்நங்களான ஜகஜ்ஜந்ம ஸ்திதி லய வாசகங்களான

(க) 'புராணேஹிஹிதே-தொழாய' (உ) 'ஹவீதம்
ஹவீதனெவமத்யபுபவெஷிவழி | தத்வபுபதே-வீரோ
ணபபாவதம்வ்யவஸ்யகி |' (ங) 'ஸஹ்யுபாஷெநமொவிந் தஸம்
வஸ்யஸ-க்யு-காஜவிழி | உதாநவாடிதநபந்திவர்யுஜமததிகி
ததீவ்யஸஹவடிநஸக்ஷணாந்யவததிகி | தவடிவயுண
தொஹிதாஹிதபாநாரிவ்யுததிகி |' (ச) 'ஸரிஸஸஸே-
ததாநகாரஸ்யஸஹவதிகி' (ஊ) 'ஸகாரணாரிகாரொதவ்ஸி'
(க) 'ஸகாரொலிஷு-வாஅகிகி'

(க) “யாதோவா இமநிபூதநிஜாயந்தே, யோஜாதநிஜீவந்தி, யத்ப்ரயந்
த்பபிஸம்விஸந்தி, ததவிஜிந்ஞாஸஸ்வ, தத்ப்ரஹ்மேதி” இதுபாதி வாக்
யங்களை, ஜகத்காரணத்வ முமுக்ஷு-ஓபாஸ்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வ ப்ர
திபாதகங்களான நாராயணாதுவாதிஸ்ருதிகளாலும் (உ) “விஷ்ணோஸ்
ஸகாஸாதுத்பூதம்ஜகத்தந்நாவச ஸ்திதம் - ஸ்திதிஸம்பமகர்த்தாந
ஸௌ ஜகதோ஽ஸ்யஜகச்சஸஃ” என்றும், (ங) “நாராயணாந் பரோ
தேவோ நபூதோநபவிஷ்யதி-ஏதத்ஸஹஸ்யம்வேதாநாம் புராணாந்
சஸம்மதம்” என்றும், (ச) “ஸத்பம்ஸத்யம்புநஸ்ஸத்ய முத்
த்ருத்யபுஜமுச்யதே - வேதஸாஸ்த்ராத்பாந்நாஸ்தி நகதவம்கேஸ
வாத்பாம்” என்றும் இதுபாதிகளான ஸ்ம்ருதிநிஹைபுராணாதி வசந
ஸஹஸ்ரங்களாலும் பஹுமுகமாக ப்ரதிபாதித்தருளிச்செய்கையா
லே, வித்யாஸூல்கமாகத் தோணத்திலே கிழியாகக் கட்டிவைத்த
தாம் இவர் முன்னே தானே தாமதவனைய, ஆழ்வாரும் அதிப்ரீதி
யோடே “கிரைந்து கிழியறுத்தான்” என்கிறபடியே அக்கிழியைப்
அறுத்தருளினார்.

இதைதக்கண்டு அதிசேஷபித்த வித்வான்களோடு அறுவர்த்
தித்த ராஜாவோடுவாசியற ஸர்வரும் விஸ்மிதராய்க்கொண்டு ஆழ்
வார்திருவடிகளிலே தண்டன்மைர்ப்பித்து, * வேதாந்தவிழுப்பொ
ருளின்மேலிருந்தவிளக்கை விட்டுசித்தன் விரித்தனனென்று மிகவும்
ப்ரீதியோடே அவரை பாணக்கமுத்தின்மேலே ஏறியருளப்பண்ணி
அந்தவித்வான்கள் சதாசாமாதலவ்ருந்தாதிகள் தரித்து ஸேவிக்க,
*வேதப்பயன் கொள்ளவல்லான மெய்நாவன் வந்தான்’ என்று
விருதுதித் திருச்சின்னம்பணிமாற, நண்டியசங்கமெடுத்தாத, ராஜா
இவர்க்கு ‘பட்டர்பிரான்’ என்று திருநாமஞ்சாத்தித் தானுய்யபரி
காணப் ஸேவித்துக்கொண்டு நகரிவலம்வருகிற மஹேந்தஸவத்தைக்

(க) “யதெதாவாஹிராநிஹிதாநிஜாயந்தே | யதஜாதாநிஜீ
வந்தி | யத்யஜ்யநிஸம்விஸந்தி | ததவிஜிந்ஞாஸஸ்வ | தத்ப்ரஹ்மேதி” (உ)
“விஷ்ணோஸகாஸாதுத்பூதம்ஜகத்தந்நாவச ஸ்திதிஸம்பமகர்த்தாந
ஸௌ ஜகதோ஽ஸ்யஜகச்சஸஃ” (ங) “நாராயணா
ந் பரோதேவோ நபூதோநபவிஷ்யதி | ஏதத்ஸஹஸ்யம்வேதாநாம்
புராணாந் சஸம்மதம்” (ச) “ஸத்பம்ஸத்யம்புநஸ்ஸத்ய முத்
த்ருத்யபுஜமுச்யதே | வேதஸாஸ்த்ராத்பாந்நாஸ்தி நகதவம்கேஸ
வாத்பாம்” என்றும் இதுபாதிகளான ஸ்ம்ருதிநிஹைபுராணாதி வசந
ஸஹஸ்ரங்களாலும் பஹுமுகமாக ப்ரதிபாதித்தருளிச்செய்கையா
லே, வித்யாஸூல்கமாகத் தோணத்திலே கிழியாகக் கட்டிவைத்த
தாம் இவர் முன்னே தானே தாமதவனைய, ஆழ்வாரும் அதிப்ரீதி
யோடே “கிரைந்து கிழியறுத்தான்” என்கிறபடியே அக்கிழியைப்
அறுத்தருளினார்.

காண்கைக்காக, புத்ரர்களைப் ப்ரஹ்மரதம் பண்ணும் ஸமயத்தில் மாதா
பிதாக்கள் காண ஆதரித்து வருமாபோலே ஸர்வேஸ்வரனும்
தனக்கு நிருபக பூதபாண பிராட்டிஸஹிதனாய்க் கொண்டு
* மஞ்சயர்பொன்மலைமே லெழுந்தமாமுகில்போன்ற வடிவு
டனே பெரிய திருவடிமேற்கொண்டு “திருச்சக்கராஞ் சங்கி
னெடும்” என்கிறபடியே திவ்யபுத்தராய் “கிளர்ந்த பிரமன் சிவ
னிந்திரன் விண்ணவர்குழ, விளங்க வெருகான் காணவாராய் விண்
மீதே” என்கிறபடியே ஆகாசத்திலே ஸ்வபரிகரபூதரான ப்ரஹ்மருத்
ராதிகளாலே ஸேவ்யமாகனாய்த் திவ்யமங்களனிகரஹ்சிஷ்டனாய்க்
கொண்டு நெருங்கிநிற்கிற இத்திரனோடு ஸந்நிஹிதனாக, இத்தை
ஸாக்ஷாத்கரித்தருளின ஆழ்வார், பகவத்ப்ரணாதத்தாலே நிரவதிகபக்
திபைப் பெற்றவராகையாலே, ஸ்வஸம்ருத்திபைக்கண்டு இறுமா
வாதே, அவனுடைப ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஸக்தித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வா
திகளை அதுஸந்திப்பதற்குமுன்னே முகப்பிலே * நீலமுண்ட மின்
னன்னமேனியிலுண்டான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய
பௌவநாதிகளைக்கண்டு, (க) “அப்ராக்ருதஸு-கார்வந்த்ய மயு
தார்க்கஸமப்ரபம்” என்றும், (உ) “ஸ்வபைவப்ரபயாராஜந் த-உஷ்ப்
ரேக்ஷந்தேவதாநவைஃ” என்றும், “சுழிபட்டோடுஞ்சுடர்ச்சேதி”
என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதாய்க் காலக்ருதபரிணாமமின்றிக்கே
ஸதைகருபமாய் நித்யஸஹிததமாய்ப் பஞ்சோபநிஷத்மயமான பரமபத
த்திலே (ங) “ஸதாபஸ்யந்திஸ-ஹிரயஃ” என்கிறபடியே நித்யஸ-ஹிரிக
ளாலே ஸதாதர்ஸகம் பண்ணப்படுகிற அஸ்து காலக்ருதபரிணாமமாய்
க்ஷணக்ஷரணஸ்வபாவமாய்ப் பரமாத்மஸ்தாநமான பரமபதத்தைப்
பற்ற நாகோபமமாய் அரக்காசுரர்க்கு ஆவாஸபூமியாய்த் துர்விதக்
தர் துரபிஸந்திபண்ணும் ஸ்தலமாய்க் கலிஸாம்ராஜ்யம்பண்ணுகிற
* இருள்தருமாஞ்ஞாலமான இத்தேசத்திலே வந்து சக்ஷாந்நிஷயமா
வதே! இவ்வஸ்துவுக்கு என்ன நீக்குவருகிற தேர! என்னும் அதிஸங்
கையாலே, பாணைக்கழுத்தில் கிடக்கிற மணிகளைத் தாளமாகக்
கொண்டு ‘இந்த ஸௌந்தர்யாதிகளுக்கு ஒருநீக்கும் வாராதே நித்
யமாய்ச் செல்லவேணும்’ என்று தம்ஸ்வரூபத்தை மறந்து ப்ரோமபா
வஸராய்க்கொண்டு மங்களாஸாஸகம் பண்ணியருளி இவ்விஷயத்துக்

(க) “அப்ராஹ்மதஸு-கார்வந்த்ய மயுதார்க்கஸமப்ரபம்” (உ) “ஸ்வபைவப்ரபயாராஜந் த-உஷ்ப்ரேக்ஷந்தேவதாநவைஃ”

(ங) “ஸதாபஸ்யந்திஸ-ஹிரயஃ”

குத்தாமொருவரும் மங்களாஸகம்பண்ணுகை போதாதென்று
தமக்குத் தோள்தீண்டுகளான ஐஸ்வர்யகைவல்யபகவச்சாணர்த்தி
களையும் மங்களாசாணரபோக்பாரம்படி திருத்திச்சேர்த்துக்கொண்டு,
*பல்வகையாலும் திருப்பல்லாண்டுபாடியருளினார்.

அநந்தரம், அந்த ராஜாவையும் விசேஷகடாகூடம் செய்தருளி,
அவனாலே ஸதக்ருதராய் * கில்லிபுத்தூருறைவான்றன் பொன்னடி
காண்பதோராசையினால் மீண்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே எழுந்தருளி
அக்கிழியில்தந்தை (ச) “யஸ்பைதே தஸ்யதத்தநம்” என்கிறபடியே
வடபெருங்கோயிலுடைபான் திருமுன்பே வைத்து தேவரீராலே
யுண்டான தாம் தேவரீருக்கே’ என்று தன்டன் ஸமர்ப்பித்து, (உ)
“ப்ராவகங்கம்பரிஸமாப்ய பாக்ருதமநுஸாதி” என்கிற ந்யாயத்
தாலே தாம் முதலில் உபக்ரமித்தருளின * கானுந்நுந்நுழாய்க்கை
செய்த கண்ணியும் * சென்பக மல்லிகைபோடு செக்கமுரீ நிருவாட்
சியுமான திருமாலை கட்டி வடபெருங்கோயி லுடைபானுக்கு நித்ய
மாகக்காத்தி ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிற இவ்வாழ்வார்தாம், அவதா
ரங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ஸ்ரீமாலாகாரர்
திருமாளிகையிலே எழுந்தருளிப் பூஜிாக்க அவர் உகந்து சாத்தினா
ரென்றிறே முந்துறத் திருநந்தவாஞ்செய்து திருமாலைஸமர்ப்பிக்கத்
தொடங்கிற்று: ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாலைசாத்தின அநந்தரம் மல்ல
ரோடு பொருது வெற்றிகொண்டதோளுக்குப் பல்லாண்டு பாடுகை
யாலே க்ருஷ்ணவ்ருதார்த்தத்திலே ப்ரவணராய், “கண்ணன்கேசவ
நம்பிபிறந்தினில்” என்று க்ருஷ்ணன் அவதரித்ததுமுதலாக “வென்
றிசேர்பின்னே நல்லிளையாட்டம்” என்கிற அதிமாநுஷசேஷ்டிதமான
க்ருஷ்ணவ்ருத்தார்த்தத்தை இவரும் மோபஜம்மத்தை ஆன்தாகம்
பண்ணி அதுகரித்து, அவனுடைப ஸௌஸீல்ப ஸௌலப்பாதி
ருணங்களிலே ஆழங்கால்பட்டுக் குமிழிரீருண்ணாமல் நன்றாக அதுப
வித்து, அவ்வதுபவஜநிதப்பீத்யதிஸபத்தாலே ‘பெரிபாழ்வார்திரு
மொழி’ என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தையும் அருளிச்செய்து; *சித்தம்
நன்கொருங்கித் திருமால்மேல்சென்றசின்னையராய்க்கொண்டு, *சாயை
போலப்பாடவல்ல ஸஜ்ஜநங்களுக்கு உபகரித்தருளி லோகத்தை
வாழ்வித்தருளினார்.

(ச) “யமெவ்யுதே தவ்யுதகந்ய” (உ) “பூரஸாழிகம்பரி
ஸரீரவ்யுபக்யுதநிதஸுஸாதி”

திருநந்தவரத்தில் திருத்துழாய்க்குக் கொத்தாநிற்க, அத்திருத்துழாய் மண்ணின்கீழே, திருவாழிப்பூரத்திலே, 'பார்வண்ணமடமங்கை' என்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி ஆவிரப்பவித்தருள, அநந்தரம* வில்லிபுதுறைவகநம்பிவிஷ்ணுசித்தர் கண்டு, விண்மிதராய், * மின்னணைபறுண்ணிடையாளான இக்கநயகைப பெடுத்து ப்ரீதியோடே "சுருப்பார்குழற்கைகை" என்று திருநாமஞ்சாத்தித் * திருமகள் போல வளர்த்தருளினார். (க) "ஹ விஷ்ணுசித்தன் துளவீவநாவநிம் கநித்ரவக்தரேணநிகாதயங்கலெள - ஸாபேமுஹுர்த்தேதஸாசிம'வலி பஸ்குரீப்ரதீததாரே துளவீவநாந்தரே - புலோ஽பவத்காசநபாலகந யகா + பூர்யம்ஸகா஽வீக்ஷயவிவிலிஷ்மியேமுதா" என்று திவ்யஸூரி சரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

இவ்வணம் பேருகிறகாலத்திலே, * விட்டுசித்தர் தங்கள்தேவரான வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குச் சாத்தக் கட்டிவைத்த திருமாலையை ஆழ்வாரில்லாத அவஸாதத்திலே இப்பெண்பிள்ளை தான் குட்டிக்கொண்டு 'அவனுக்குநேரெவ்வாதிருக்கிறேனோ? ஒத்திருக்கிறேனோ?' என்று * காறை பூண்டு கூறையுடுத்துக் கைவளைகுலுங்கிக் கோவைச்செவ்வாய்திருத்தி அவ்வொப்பணைபழகைக் கண்ணாடியிலே கண்டு இப்படி பலராளும் பந்துபந்தாகச் சுருட்டிவைக்க, இத்தை ஆழ்வார் ஒருநாள்கண்டருளி 'பெண்ணே! எப்போதும் இப்படியோ செய்கிறாய்?' என்று மிகவும் கோபித்து அந்தத்திருமாலையை அற்றைக்கு வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குச் சாத்தாமலிருக்க, அன்று ராத்திரியிலே ஆழ்வார்ஸ்வப்னத்திலே எம்பெருமான் எழுந்தருளி 'இற்றைக்கு நமக்கு மால்கொண்டுவாதிருப்பா னென்?' எனன, தம் புத்ரி கோதைகுழலிலேமுடித்த க்ருத்பத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானும் 'அப்போதுகாணும் வாஸநையாய் ப்ரியமாயிருப்பது' என்று அருளிச்செய்ய, ஆழ்வாரும் அன்றுமுதல் இவ்வாண்டாளை 'பிண்ணைகொல் நிலமாமகள்கொல் திருமகள்கொல் பிறந்திட்டாள்' என்று விசேஷப்ரதிபத்திபண்ணிப் பேருவர். * தொடுத்த துழாய்மலர் குடிக்களைந்தன குடுக் தொண்டரான ஆழ்வார் திருமக

(க) "ஸலிஷுவிதஸுஅலீவநாவகிவநிசுவகெணநி
வாதயநுகுள | ஸாஹேஹுஹுடுத-ஸா-விசாலிஷுஹுநீபு
கீததாரொ துஅலீவநாஹொ || ஹவொஹவதாஹநஸாராக
நுகாஹுஜ்யஸகாஹீக்ஷுவிவிலிஷ்மியேமுதா ||'

† 'ஸதாம்ததாப்ரேக்ஷய' என்றும் பாடம்.

ளார், தாம் குடிக்கொடுத்ததுவே நிருபகமாகச் குடிக்கொடுத்த நாச்சி யாராயிருப்பர்.

திருத்துழாய் பரிமளத்தோடேகடியே முளைக்குமாபோலே இந் நாச்சியாரும் ஆஜம்மபரல்பபெளவநாவஸ்தைதகஸ்தோறும் வளருகிற பரபக்தி பாஜஞான பரமபக்திகளை புடையனாகையாலே, பகவத் விஷய ப்ராவண்யம், அல்லாத ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவளுக்கு அதிசயித்திருக்கும். புருஷனைப் புருஷன் காமிக்குமதும், ஸ்த்ரீயை ஸ்த்ரீ காமிக்குமதும் மேட்டுமடைவாயிருக்கும்; புருஷன் ஸ்த்ரீயைக் காமிக்குமதும், ஸ்த்ரீ புருஷனைக் காமிகுமதும் பள்ளமடையாகையாலே, இது சேர்ந்திருக்குமிதே; ஆகையாலே, அதிசயித்திருக்கும். அந்தப்ராவண்யமடியாக “அவனைவிட்டகன்றுபிராற்றவில்லை” என்னும் நிலையபுடையாளாய், (க) “துஷ்டகாளியதிஷ்டாத்ர க்ருஷ்ணே஽ஹமிதிசாபரா” என்று க்ருஷ்ணவிரஹத்தைஹரிக்கமாட்டாத மோபகன்னிகைகள் க்ருஷ்ணனையறுகரித்துத் தரித்தாப்போலே இவளும் மார்கழிரீரடி நோன்புநோற்றுக் காமபஜநைகளைப்பண்ணித் தரிப்போ மென்று பார்த்து, “சங்கத்தமிழ்மாலையாக ‘திருப்பாவை,’ ‘நாச்சியார்திருமொழி, என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து ஐகத்துக்கு உபகரித்தருளி வாழ்க்காலத்திலே;

(உ) “பதிஸம்யோமஸௌபம் வயோத்ருஷ்ட்வாசமேபிதா - சிந்தார்ணவமதஃபாரம் நாஸஸாதாபலவோயதா” என்கிறபடியே ப்ரீ ஜநகராஜன் பிரசாட்டி பருவங்கண்டு “சிந்தார்ணவதனுபாப்போலே இவ்வாழ்வாரும் இந்நாச்சியாருடைய விவாஹயோக்யமான பருவத்தைக்கண்டு வ்யாகுலாந்தஃகாரணமாக, இவ்வாண்டாளும் “மான்ரிட வர்க்கென்றுபேச்சுப்படிஸ் வாழுகில்லேன” என்ன, ஆழ்வாரும் ‘பின்னை எங்கனே?’ என்ன, இவரும் “மற்றொருவர்க்கெனனைப்பேச லொட்டேன் மாலிருஞ்சேகையெம்மாயறகல்லால்” என்கிறபடியே “அவன்முகத்தன்றி விழியேன்” என்ன, ஆழ்வாரும் ‘ஆகில் நூற்றெட்டித் திருப்பதியி லெம்பெருமான்களில் ஆருக்கு வாழ்க்கைப்படுகிறாய்?’ என்ன, ஆண்டாளும் ஆழ்வாரைக் குறித்து ‘அவ்வவருடைய குணபதானங்களைக் கீர்த்தித்தருளவேணும்’ என்ன, ஆழ்வாரும் வடபெருங்கோயிலுடையான் வைபவ மடி

(ங) “டிஷ்டகாலீயகிஷ்டாசுசுஷ்டா஽ஹிதிவாவரா”
(உ) வதிஸம்யோமஸௌபம்வயோயாஷ்டா஽ஹிதிவாவரா | வினா
ணவமதஃபாரம்நாஸஸாதாபலவோயதா ||”

யாகப் பாண்டிமண்டலத்தி லெம்பெருமான்கள் வைபவமும், மலைநாட்டுத்திருப்பதியி லெம்பெருமான்கள் வைபவமும், வட திசைத்திருப்பதியி லெம்பெருமான்கள் வைபவமும், வடதிரு வேங்ாடவன்வைபவந் தொடங்கித் தொண்டைமண்டலத்திலெம்பெ ருமான்கள் வைபவமும், அழகியமணவாளன்முதலான சோழமண்ட லத்திலெம்பெருமான்கள் வைபவமும், அழகர் வைபவமும் அருளிச் செய்ய, ஆண்டாளும் அதுகேட்டு ஆனந்தாய்ருக்கள் துளிக்கப் புள கிருதகாத்ரையாய் * என்னரங்கத்தின்னமுதருடைய குழலழகுவா யழகு கண்ணழகுக்காக் ுட்டி அதிவ்யாழக்தையாய் மோஹித்தி, “வந்தாழித் திருவரங்கன் வாராஜோவென்றென்றே வளையுஞ்சேரும்” என்கிறபடியே * மனமுருகி மலர்க்கண்கள் பணிப்ப அழகியமணவா ளரைய காமித்து, * மந்திரக்கோடியுடுத்து மணமாலேசூட்டி * மைத் துன்னம்பி மதுகுதன் வந்து கைத்தலம்பற்றி * மத்தளங்கொட்ட வரிசங்கம்மின் றாத முத்துடைத்தாமகிரதாழ்ந்தபந்தற்கீழ்ப் * பெ ருப்பெருத்தகண்ணுலங்கள் செய்யக் கனக்கண்டு * திருவரங்கத்துள் ளோங்குமொளியுளாரான * அணிபரங்கத்தம்மானுக்கே அற்றுத் தீர்த்தகாதலையுடையளாக, அவ்வளவில் ஆழ்வாரும் ‘கோதைக்குத் தக்க வரன் கோயில்பிள்ளை’ என்றுகருதி ‘இதுகடும்படி யெவ்வனை’ என்று வ்யாகுலார்த்தகரணராய்க் கண்வளர்ந்தருள, * திருவரங்கச் செல்வனார் ஆழ்வார்ஸ்வபகத்திலே எழுந்தருளி ‘உம்புத்ரி கோதை கையக்கொண்டு * அணிபரங்கன் திருமுறறத்தேற வாரீர்: அவனுக்குத் தகுதியாக நாமே பாணிக்கஹணம்பண்ணுகிறோம்’ என்று அருளிச் செய்ய, ஆழ்வாரும்உதந்து நிர்ப்பராயிருக்கிறவளவிலே, திருவரங்கச் செல்வனார் ‘நம் சத்ர சாமாதாலவ்ருந்தாதி ஸக்லபரிஜாபரிச்சதங்க ளோடே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறப்போய் ஆண்டாளே அழைத்துக்கொ ண்டுவாராகுகோள்’ என்று * திருப்பவணச்செல்வரய்திறந்து அருளிச் செய்துவிட, அனைத்துப்பரிகரத்தாரும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறச்சென் றஆழ்வாரைக்கண்டு நம்பெருமாள் அருள்பாடிட்டருளினபடியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் பரீதராய் ஆப்சர்யப்பட்டு வடபெ ருங்கோயிலுடைபானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவருடைய அறு மதிகொண்டு ஆண்டாளே மணிப்பல்லக்கிலே எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டு, அழகியமணவாளரல்லதறியாத பாதிவ்ரதயமுடைய ஆண் டாளேப் பிறர்கண்பாடாமல் தட்டுப்பாபிட்டு முடிக்கொண்டு அகில வாத்யத்துடனே அனைவரும் ஸேவிக்க எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு திருவரங்கத்திருப்பதியேறசென்று ‘ஆண்டாள் வந்தாள்

சூழிக்கொடுத்தாள் வந்தாள், கரும்பார்குழற்கோதைவந்தாள், திருப்
பாவைபாடிய செல்லி வந்தாள், தென்னரங்கந்தொழுந்தேசியள் வந்
தாள் என்று பலசின்னங்கள் பணிமறை வந்து அழகியமணவாளன்
திருமண்டபத்தே சென்று தட்டுப்பாபை வாங்க,

சூழிக்கொடுத்தநாச்சியாரும், அகிலரும் காணுப்படி உதறியுத்
தபட்டுச்சேலையும், சுற்றிய செங்கழுநீர்மலையும், திருமுதற்கஸ்தூரித்
திருநாமமும், காதளவும்ஒடிக்கயல்போல் மிளிருக்கடைக்கண்விழியுப்
கொடியேரிடையும் கோகநகத்த கொங்கைகுலங்கச் சிலம்பார்க்கச்
*சீரார்வளைபொலிப்ப அன்னமென்னடைகொண்டு அழகியமணவா
ளன் திருமுன்பே சென்று உள்ளேபுருந்து* கண்களாரக்கண்டு, *கேச
வரம்பிழைக் கால்பிடிப்பாளென்றும் பேறுபெற்று, நாகபர்யங்கதவத
மிதிததேறித் * தீமுகத்துநாகனைமேற் சேருந் திருவரங்கரைச் சேர்
ந்து திருவரங்கன்றிருவடிவருடும்படி அந்தர்ப்பயித்தருள, இத்தைக்
கண்ட ஆழ்வார்க்கிஷ்பரான வல்லபதேவனுள்ளிட்டார் அகிலரும்விஸ்
மயப்பட, *திருவரங்கச்செல்வனார் ஆழ்வாருக்கு அருள்பாடிட்டருளி
‘கநீரஸமுத்ரராஜனைப்போலே நீரும் நமக்கு ஸ்வஸாாராய்விட்டீர்’
என்று மிகவும்உகந்தருளி இவருக்குத் தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரி
யட்டத்துடனே பூசிசடகோபனும் ப்ராஸாதித்து, ‘*வில்லிபுத்தூரு
றைவான்றன் பொன்னடி பூண்டுகொண்டு வாமும்’ என்று விடை
கொடுத்தருள, ஆழ்வாரும் ப்ரீதி விஷாதத்துடனே பூநீவில்லிபுத்தூ
ரேறச்சென்று பூர்வம்போலே வடபெருங்கோயிலுடையான்னைகங்கர்
யநிரதராய் வாழ்ந்தருளினார்.

தோண்டரடிப்போடியாழ்வார் வைபவம்

(க) “சோளகறிதெள ததுவிமாவலிமஹேந்தரதாரே

† பழிப்ராதுராஸமுராஜித்வநமாலிகாம்பஸஃ -

* ‡ சங்கேஸகேளிஸகமுர் த்வபிகந்த்விஜேந்தரம்
பக்தாங்கீரிசேனுமநகாத்மகுணம்ப்ராபத்யே.”

(க) “வொளகறிதளய நுவிஜிவலிமஹேந் தாரெயஃப்ரா
ஹாரஸஃமுராஜித்வநமாலிகாம்பஸஃ | நஹேஸகேஸிலவசிவ்ய-ஸி
வந்திஜேந் ததுவிமாவலிமஹேந்தரதாரே ததுமணவ்யவபெஷி”

† ‘ப்ராதுர்ப்பூவ’ என்றும் பாடம்.

‡ ‘சங்கேஸகேளிசதம்’ என்றும் பாடம்.

(க) †“தேஹஸ்ரீஸாதுத்தரோப்ரபவநாம்ந்யப்தேகலௌபாஸ்கரோ
சாபக்ராஹிணிபூமிஸூதுதிவஸேஜ்யேஷ்டாபிதேஸ்ரீமதி -
ருக்ஷேக்ருஷ்ணசதுர்த்தஸீதிதியுதேபக்தாங்கீரிசேணுஸஸு-

ரங்கேஸாங்கீரிஸேரோருஹைகஹ்ருதயஃப்ரபாவதாரம்புவி.” [தி]

ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருமண்டங்குடி யென்கிற
க்ராமத்திலே (உ) “மாணாநாம்மார்க்கஸீர்ஷேஷஹம்” என்று எம்
பெருமான்தானாகச் சொல்லப்பட்ட மார்கழிமௌஸத்தில் கேட்டை
நகரத்தில் ஸ்ரீவைஜயந்தீவநமாலிகாமஸாயப் ப்ராஹ்மணவர்ணத்
திலே அவதரித்தருளினார். (ங) “தத்ரோதபூத்பாகவதாதத்விஜேந்
த்ராத் மாஹேந்த்ரபேமாவிசமார்க்கஸீர்ஷே - ஸ்ரீவிப்ரநாராயணநா
மதேயஃ ‡ முசாரிவசேஷாவநமாலிகாமஸு” என்று திவ்யஸூரிசரி
தத்திலே சொல்லிற்றிறே.

நம்பெருமாள் அவரை ஜாயமாககாலத்திலே* அமலங்களாகவிழி
த்துக் கடைக்கித்தருள, அத்தாலே சுத்ததைவநிஷ்டரான இவர்க்கு
‘விப்ரநாராயணர்’ என்று திருநாமஞ்சாத்திக காலந்தப்பாமல் சொள
ளோபநயநாதிகளையும் பண்ணுவித்து நால்வேதம் ஆறங்கம் முதலான
அகில வித்யைகளையும் அதிகரிப்பிக்க, அகில விதயாபாரங்கதராய்
அதிவிரக்தராய் அக்ருதோத்வஹ்ருமான இவர், (ச) “மருத்வ்ருநா
யாமத்பஸ்தம்சந்த்ரபுஷ்கரிணீதடே - ஸ்ரீரங்கமதுலம்கேஷத்ரம்ஸ்ரீயா
ஜுஷ்டம்ஸுபாஸ்பதம்” என்கிறபடியே மைப்பதிக்கரஹிதமாக

(க) “தேஹஸ்ரீஸாதுத்தரோப்ரபவநாதிஷ்டேஷுகௌ மா
ஸுரோவாவமுாஹிணிஹூபிஸூதி துதிவஸேஜ்யேஷ்டாபிதேஸ்ரீ
மதி | கீக்ஷேக்யுஷ்ணசதுர்த்தஸீதியியுதேபக்தாங்கீரிசேணுஸஸு
ரஜேஸாஹிஸுரோரூஹைகஹ்ருதயஃ ப்ரபாவதாரம்ஸுவி ||”

(உ) “ஸீராவாநாஃஸீராமஸீஷே-ஃஹம்” (ங) “தேஹ்ரோதபூத்பாக
வதாத்விஜேந் தத்ரோதபூத்பாகவதாத்விஜேந் தத்ரோதபூத்பாகவதாத்விஜேந்
ஸ்ரீவிப்ர
நாராயணநாமிதேயஃஸுராரிவசேஷாவநமாலிகாமஸு” (ச) “ஸீராம
ஆயாயாதிஷ்டேஷுகௌ மாஸுரோவாவமுாஹிணிஹூபிஸூதி துதிவஸே
ஜ்யேஷ்டாபிதேஸ்ரீமதி | கீக்ஷேக்யுஷ்ணசதுர்த்தஸீதியியுதேபக்தாங்கீரி
சேணுஸஸுரஜேஸாஹிஸுரோரூஹைகஹ்ருதயஃ ப்ரபாவதாரம்ஸுவி ||”

† இந்தச்சலோகம் சில பிரதிகளில் இல்லை.

‡ ‘பாகவதோத்விஜேந்த்ர’ என்பதும், ‘ஸ்ரீரங்கபக்தோ’ என்பதும்
பாடாந்தரங்கள்.

ஸ்லாகிக்கப்படுகிற ஸ்ரீரங்கசேஷத்ரத்திலே புகுந்து, (க) “விமானபப்
யேத்யசதுஃப்ரதக்ஷிணஞ் சதுர்த்திஸம் தஸ்யக்ருதப்ரணாமஃ - ததந்
தராவிஸ்யவிதிர் ததர்ஸாதமிந்தரநீலசலஸந்நிகாஸம் - ப்ரஸந்வக்த்ரம்
நளிநாயதேக்ஷணம்க்ருபாமயம் காந்திரிகேதரூபம்” என்கிற விக்ர
ஹத்தைச் சதுரநகன் ஸேவித்தாபபோலே சதுரரில் அக்ரகண்ய
ரான இவரும் * அரவாசப்பெருஞ்சோதிபகந்தனென்னும் அணி
விளங்குமுயர்வெள்ளையணியின்மேலே பள்ளிகொண்டருளும் பா
வாஸுதேவரான அழகியமணவாளரை ஸேவிக்க, இவர்விஷயவாசி
யறிந்துபற்றுக்கறதேபற்றுகாகப் பெரிபபெருமானும் தம்முடைய க்ரு
பையாலே “குழலழகர் வாயழகர் கண்ணழகர்” என்று சொல்லப்பட்ட
டிருப்பதாய் (உ) “பும்ஸாக்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்” என்கிற தம்
முடைய வடிவழகைக் காட்டி இவரைத் தம்பக்கலிலே நிரதிஸய
பக்தியுத்தராய்ப்படி கடாக்ஷித்தருள,

ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரும், அபாரகாருணிகரான *அரங்கனூர்க்காட்
செய்யவேணும்மென்று * துளபத்தொண்டிலே தத்பராய், (நட) “புண்
டரீகஸ்சபுண்யக்ருத்” என்று புண்யக்ருத்தாகச் சொல்லப்பட்ட
ஸ்ரீபுண்டரீகரைப்போலேயும், (ச) “தந்யோதஹம்” என்று *நன்மா
லைகன்சாததி ஸந்துஷ்டரான ஸ்ரீமாலாகாரரைப்போலேயும், (ரு)
“ஸதுநாகவரஸ்ஸ்ரீமாந் நாராயணபராயணஃ” என்கிற கைங்கர்ய
ஸ்ரீபாயுடைபராயணையாலே ‘ஸ்ரீமாந்’ என்றுசொல்லப்பட்ட ஸ்ரீகஜே
ந்த்ரரழ்வாரைப்போலேயும், “எண்பகர்பூவுன் கொணர்ந்தேன்”
என்று அஷ்டவிதபுஷ்பமயமான * அலங்கலந்தொடையல்கொண்டு
அடியினைபணிகிற பெரியரழ்வாரைப்போலேயும் இவரும் தம்மை
* ஏமாற்றந்தவிர்த்துத் * திருவரங்கத்தேகிடந்த * திருவுடையான்மண
வாளர்க்குத் திருநந்தவநஞ்செய்து நித்யம் திருமாலேகட்டி ஸமர்ப்
பித்துப் போருகிற காலத்திலே;

திருக்கரம்பனூரிலே திவ்யாங்கநாமஸாயாய் அதிஸுந்தர
பாய் வர்ந்திக்கிற 'தேவதேவி' என்கிற வேம்பை ஒருகால் நிகளா

[illegible]

புரிசனான சோனனை ஸேவித்து மீண்டுவருகிறபோது ஸ்வஸிகிகளோ
டேகூட மார்க்கதேதவ்யபனோதநார்த்தமாக ஸ்ரீவிப்ரநாராயணர் செய்
கிற கிருகந்தவனத்தின்திருச்சோலை கிழவிலே ஒருமாதத்தடியிலே
இருந்து அத்திருச்சோலைபின் ஸ்ரீஹயச் சுற்றிச் சுழன்றுபார்த்துப்
பரவஸையாய், பநன ஆம்ர பாடல நாளிகோ நாரங்க ஜம்பிர விசுச
கதளி ருவக வகுள அசோக புந்நாக பூகி ப்ரப்ருதி வ்ருகூ ஷண்ட
விடபாருட சுகபிகஸாரிகா திஸகுணந்மதுரகஜிதமாய், நிரந்தரவஸந்த
மாய், மதுஸ்ரவகுணுமாரந்தரானத்திலே மஞ்ஜுகஜம்மதுவ்ரதயுக்த
மாய், கேதகி மாலதி ஜாதி மல்லிகா அரவிந்த கல்ஹரா இந்தீவர சம்
பகாமோத பந்தூர கந்தவஹோபஸேவிதமா யிருக்கக் கண்டு, ஸ்வாக்ர
ஜைபைக்குறித்து 'இப்பொழிவின் கிழல் ஸ்ராமஹரமாய் நந்தவனத்
தையும் சைத்ரரதத்தையும் பரிஹவிபாசின்றதி?' என்ன, அவளும்
ஸ்மேரநநாப்ஜையான தேவதேவியைக்குறித்து 'ஸ்வப்ரஸுதபாகர்
ஷத்தாலே நம்பெருமான் திருமுடியைப்பூவித்து யருமதாய் அவர் ம்ரு
கயாவிஹாஸஸ்ராக்ந்திப்ரஸாமநம் பண்ணுமது, அஸ்மதாதிகளுக்கு அந்
வகேதஹரணம் பண்ணுதொழியுமோ?' என்று ப்ரியாலாபம்பண்ணிக்
கொண்டு ஆராமலக்ஷ்மீ நிஸீதேக்ஷணரானவர்கள், அவ்கே ஸ்ரீவிப்ரநா
ராயணரைக் கண்டார்கள்.

இவரும், வளர்ந்த கேஸம்மம்ருக்களையுடைபராய், ப்ரவ்ருத்த
ரோமப்ரகாசிதாங்கராய், பரிதேளததந்தவஸத்ரோர்த்வபுண்ட்ரங்க
ளையு முடைபராய், தரிக்கப்பட்ட துளவீபத்மாகூதமாலையையும்
த்வாதீஸாந்வபுண்ட்ரங்களையு முடைபராய், திவ்யோத்யாநஸ்த
தருகுல்பலதாதிகளுக்கு ஆலவாலகரண ஜலஸேசநாதி கைகங்கர்ய
நிரதராயிராநிற்க, அதனை அவர்களிருவரும் விஸ்மயத்துடன் ஆலோ
சித்துக்கொண்டிருக்க, இவரும் தம்கைகங்கர்யாஸக்தசித்தராய் அவர்
களேக்கண்ணெடுத்துப் பாராமல் நிரஸ்கரித்திருக்க அவ்வளவிலேதேவ
தேவியும் தந்தமக்கையுடனே 'இவன் க்லீபடுனா? உம்மத்தடுனா?
நாம் வந்து முன்னேநிற்க கிரீக்ஷியா திருக்கிறான்' என்ன, ததக்ரஜையும்
அவளைக்குறித்து 'இவர் க்லீபருமன்று, உம்மத்தருமன்று; ரங்கேஸா
கைகங்கர்யாஸக்த சித்தராய் ஹாமிரக்தரான இவர் த்வத்ருபஸம்பத்தி
பைக்காறியுமிழ்ந்திருப்பர்; இவரை உன் விப்ரமனிலாஸஹாலேக்ஷ
ணாதிகளாலே மோஹிப்பித்தாயாகில், நீயே வாரஸ்த்ரீஜநமுக்கைய;
உனக்கு நான் ஆறுமாமம் தாலியாயிருப்பேன்' என்ன, தேவதேவி
யும் அதனைக்கேட்டு 'இவரை நான் வலிகரியாவிட்டால் உனக்கு
ஆறுமாமம் வெள்ளாட்டியாவேன்' என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி ஸ்வா

லங்காரத்தையும் கழற்றிக்கொடுத்து ஸ்வஸதிகளேடேகூட ஸ்வாக்ர
ஜையையும் அனுப்பி, ஸாத்விகவேஷயுக்தையாய் இவர்திருவடிகளி
லேவிழுந்து ஸேவிக்க, இவரும் 'இதுவென்? பெண்ணே.' என்று
கேட்டருள, அவளும் 'ஸ்வாமிந! அடிபேன் வரஸ்தீவம்ஸத்திலே
பரபவஸாத்பிறந்தேன்;என்னை எந்தாயானவன் 'ஸ்வரையுட்பலித்து
அர்த்தார்ஜுனம் பண்' என்ன, அடிபேன், 'பூர்வம் பாபங்களைப்பண்ணி
இஜ்ஜம்மத்திலே பிறந்ததுமன்றியே இன்னம் பாபார்ஜுனம்பண்ணிப்
படுகுழியிலே விழவேணுமோ?' என்றுசொல்லி அர்த்தலுப்பதை
யான அவளைப் பரித்யஜித்துப் பெருமானுக்கு அந்தரங்ககைகங்கர்ய
விரதரான தேவரீர்திருவடிகளை ஆஸ்ரபித்து உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்
றுவந்தேன்; ஆகிஞ்சந்யாகவகதித்வமுடைய அடிபேனை இரங்கிய
ருளி ஆராமரஹணக்ருத்பே நியோகித்தால் தேவரீர் பெருமானுக்
குத் திருமாலேஸமர்ப்பித்து மாகுதரம்பண்ணி எழுந்தருளுந்தனையும்
காத்திருக்கிறேன்' என்ன, இவரும் இரங்கியருளித் தம்முடைய
திருவாராதநமான எம்பெருமானுக்குப் பைக்ஷத்தை அமுதுசெய்யப்
பண்ணித் தாமும் அமுதுசெய்து விஜயுக்தஸேஷத்தையும் இரங்கி
யருளினார்.

பின்பு அவளும், திருநந்தவசத்தில் திருந்துழாய் முதலான
பூஞ்செடிகளுக்குக் குழிகட்டிச் சோதித்துக் கொத்தித் திருமஞ்சரம்
பரிமாறிக்கொண்டு இப்படியே ஆறுமாஸம் அதுவர்த்தித்திருந்தாள்.
பின்னையும் குழிகட்டிச் சோதித்துத் திருமஞ்சரம் பரிமாறிக்கொண்
டிருக்கச்செய்தே வர்ஷாகாலமானவரேறே ஒருநாள் பெருவார்ஷம் வர்
ஷிக்க, ஸ்ரீவிப்ரகாராயணரும் பர்ணசாலையில் ப்ரவேசித்திருக்க, அவ
ளும் அப்பாலே யிருந்து நனையாநிற்கக் கண்டு 'உள்ளே வர' என்ற
ழைக்க, அவளும் உள்ளேயுருந்தவளவிலே ஈரப்புடவையுடனேயிருக்
கிறதைக்கண்டு தம்முடைய உத்தரீயத்தைப்ரஸாதிக்க, அவளும்
தரித்துக்கொண்டு அவரைப்பார்த்து 'திருவடிகளைப்பிடிக்கிறேன்'
என்ன, இவரும் அறுகலிக்க, அவளும் திருவடிகளைப் பிடியாநிற்கச்
செய்தே, (க) "அங்காரஸத்ருஸீநரீக்ருதகும்பஸமீபுமார" என்கிற
படியே நெருப்பைச்சேர்ந்த நெய்யைப்போலே இவர்மனமுருகச்
செய்தே, அவளும் 'ஸ்வாமி! அடிபேனுக்கு ஹிதமாயிருப்பதொரு
வார்த்தை அருளிச்செய்யவேணும்' என்று மந்தஸ்மிதஞ்செய்து
அபரங்கவிக்ஷணம்பண்ண,இவரும் விகரித்து அவன்கையைப்பிடிக்க,
அவளும் 'தந்தையானேன்' என்று இவரைக் காடாவிக்கடம் பண்

(க) "சுழாரஸடிஸீநாரீவ்யுதகூஹஸஸிவஹாரஹு"

ணிக்குகொண்டு சமித்து, ஒருகாலும் காந்தா விஷயாபிஷ்ஞான இவரை மனோபவாயோதகனைபவத்தாலே ஸ்வவிஷயே மக்நமநாவாக்கி னான். அதன் மற்றைநாள் ஸ்வக்ருஹத்தினின்றும் ஸ்வாபரணத்தையும் அழைப்பித்துக்கொண்டு ஸர்வாபரணபூஷிதையாய் இவரைத் தன் ஆபிராப்யத்தாலே மடக்கி, அபயவைகத்தாத்திலே ஆழங்கால் படுத்தி, திருநந்தவகத்திலே மல்லிகா லதாக்ருஹத்தையும் மாதவிஞ் ணையோதகா குஞ்சத்தையும் விசித்ராநிர்ப்பா மந்தோதஸவாஸத் தையும் அதுபவிப்பித்து, த்ருடாதுராகத்தாலே ஒருவரையொருவர் ஒருகண்ணமும் பிரியசஷ்டமன்றியேயிருந்து, இவரை ஸ்வவஸாவர்த்தி யரம்படிபண்ணி ஸ்வஸம்பந்தத்தை ஸஹிப்பிக்க, தன்ஸகிகளும் தமக்கையும் கண்டு ப்ரலாதிக்க, தீர்ணப்ரதிஜ்ஞையாய் ஸ்வக்ருஹமே வந்து இவருடைய வர்ணஸ்ரமதர்மங்களையும் குலைத்துக் காமுகவே ஷயுத்தராயபடிபண்ணி ப்ரக்ருதிபாவஸராக்கி அதிஸ்ரிக்தைபோலே சிலகாலம் சமியாநிற்க, இவரும் “சிலம்படியருவிற் கருநெடுக்கண்ணார் திறத்தனா பறத்தையே மறந்து” என்கிறபடியே மிகவும் விஷயப்ரல ணராய் ஸ்வதர்மாதுஷ்டாந ஸந்த்யாஸாவிதர்யாதிகளையும் மறந்து ஸ்த்ரீபோதமே காலசேஷபமாக வர்த்திக்க, இவரை ஸர்வஸ்வாபஹா ணம்பண்ணி ஸூக்யதகநானவாதே தானும் அதுராகஞ்சையையாய்த் தள்ளிவிட, இவரும் அவள்க்ருஹத்வாரத்திலே திந்நராய் முசித்துக் கொண்டு கிடக்க, அவ்வளவிலே பெருமானும் பிராட்டியும் அவ்விதி யிலே ஸவிலாஸஸஞ்சாரம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளாநிற்க, அவ்வளவிலேபிராட்டி இவரைக்கண்டு மந்தஹாஸம்பண்ணி ‘வேஸ் யாக்ருஹத்வாரத்திலே முசித்துக்கொண்டுகிடக்கிறா ரா?’ என்று கேட்க, பெருமானும் ‘நமக்குப் பூமலைதரும், விப்ரநாராயணன் வேஸ்யாஸக்தனாய் அவளாலே அர்த்தஸேபத்தாலே நிராக்ருதனாய் துக்கிதனாய் தத்வாரி முசித்துக்கொண்டு கிடக்கிறான்’ என்று அரு ளிச்செய்ய, பிராட்டியும் பெருமானுடனே ‘நமக்கு அந்தரங்கரான வர் இங்ஙனே விஷயாஸக்தரானாலும் விஸ்வமோஹநேஹதுவான தே வரீர் மாயைக்கு விஷயமாக்கலாமோ? இவரை விஷயாஸக்தியிலுண் டான பாபத்தை நிர்ஸேஷமாக நிவர்த்திப்பித்துத் தேவரீர்திருவடி களுக்கு அந்தரங்கராம்படி கடாசுவித்தருளவேணும்’ என்ன, பெரு மானும் பிராட்டிவர்த்தைக்கு இசைந்து தம் பஞ்சபாதரத்திலே ஒரு தபநீயமான ஸூத்தோதகபாத்ரத்தை எடுத்துக்கொண்டுவந்து வேஸ்யாக்ருஹத்வாரி நின்று ‘தேவதேவி, கவாடோத்காடநம்பண் ணு’ என்ன, அவளும் ‘நீர் ஆர்?’ என்றுகேட்க, ‘நான் அழகிடமண

வாளனென்பவன்: விப்ரநாராயணருடைய தூதன். அவர் அனுப்ப வந்தேன்' என்ன அவனும் சடக்கெனக் கதவைத்திறந்து என்னென் றுவினவ, பெருமானும் 'ஸ்ரீவிப்ரநாராயணன் உனக்கு இந்த ஸ்வர்ணபாத்ரத்தைத் தந்தான்' என்ன, அவனும் ப்ரஹ்மநிஷ்டையாய்த் தபஸீயபாத்ரத்தை வாங்கிக்கொண்டு 'அவரை உள்ளே வாச்சொல் லும்' என்ன, அழகியமணவாளனும் விப்ரநாராயணரண்டையிலே சென்று 'தேவதேவி உம்மை உள்ளேவாச்சொன்னான்' என்ன, இவ றும் கர்ணம்ருதமான வார்த்தையைக் கேட்டு ஸத்துஷ்டராய் உள் ளேபுகுந்து அவளுடனே கீடாபராக, அவ்வளவிலே பெருமானும் கீகாயிலே போந்து * உரகமெல்லையிலே சாய்ந்தருளினார்.

அநந்தரம் பொழுதுவிடிந்தவாறே திருக்காப்பை நீக்கினவள விலே, ஸந்நிதியிலிருந்த தபஸீயபாத்ரத்தோதகபாத்ரத்தைக் காணாமல் கோயில்பரிகரத்தாரடைப்பப்பப்பாட்டு ராஜகர்த்தருக்கு அறிவிக்க, நிசளாபுரீந்தரனான ராஜாவும் கேட்டு நம்பிபார் பரிசாரகர் முதலான னைப் பிடித்துத்தண்டிக்க, அவ்வளவிலே ஜலாஹாணர்த்தமாக வந்த தேவதேவியகத்துகடசேடி, தன்னோடுஈம்பந்த முடையானொருவ னைப் பாதிக்கக் கண்டு இதுவென்னென்று கேட்க, அந்தப் பாதைப் படாநிற்கிறவர்கள் தபஸீயபாதரம்காணுமற்போனத்தை அவளுக்குச் சொல்ல, அவனும் கேட்டு 'ஸ்ரீவிப்ரநாராயணன் எங்கள்தேவதேவிக் கு ஒரு ஸ்வர்ணபாத்ரம்கொடுத்திருக்கிறான்; அவன்மெத்தைத்தலை யணையினகீழே வைத்திருக்கிறது' என்ன, அவர்களும் கர்ணம்ருத மான இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு ராஜகர்த்தருக்குச் சொல்ல, அவர்க ளும் வந்து இவர்களைப்பிடித்துக்கொண்டு அவன்க்ருஹத்தைச் சேர தித்து அந்தவட்டிலையும் எடுத்துக்கொண்டு தேவதேவியையும் விப்ர நாராயணனையும் பிடித்துக்கொண்டுவந்து ராஜாவின்முன்னே விட, அரசனும்வேஸ்யையைக்குறித்து 'இப்படி பெருமானுடைய பாத் ரத்தை நீ வாங்கலாமோ?' என்ன, 'நாயன், தே! நான் பெருமாள தென்று அறியேன்: இவன் தன்வட்டிலென்று தன்னூதன் அழகியம ணவாளனென்பானொருவன் கையிலே வரவிட்டான்: அறியாமல்வாங் கினேன்' என்ன, இவரும் 'நமக்கு ஒரு தூதனுமில்லை, நான் வட்டிலையும் அறியேன்' என்ன, அவனும் 'உண்டு' என்ன, இவரும் 'இல்லை' என்ன, இப்படி உபயருடைய விவாதமும் கேட்டு, அரசனும் அங்க வேஸ்யை யை அபராததண்டம்வாங்கி வட்டிலையும் பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பித்து , இவரையும் ஸ்வர்ணஸ்தேயயுக்த தண்டம் பரிகரித்துப்பண்ணக் கடவோம்' என்று காவலிலே வைத்து ஸ்வக்ருஹமேபோகதான்.

அவ்வளவிலே பிராட்டியும், பெருமானுடனே 'ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரை இனி லீலைக்குவிஷயமாக்காதே இரக்கத்துக்கு விஷயமாகிக்கொள்ளவேணும்' என்ன, பெருமானும் ராஜாவின் ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி 'ஸ்ரீவிப்ரநாராயணர்க்கு ப்ராரப்தகர்மத்தை இங்கேகழிக்கைக்காக நாமே தபஸ்யபாதரத்தைக்கொடுத்துத் தண்டிப்பித்தோமித்தனை யல்லது அவர் தண்டியான்று நிர்த்தோஷர்; அந்த வேஸ்யாதரமும் நமக்கு வேண்டா; அவரைவிட்டுப் பூர்வம்போலே திருமாலையையுடையத்திலே நிறுத்தவேணும்' என்று நியமித்தருள, சோளபூபதியும் விடியற்காலத்திலே எழுந்திருந்து நம்பெருமாள் தனக்கு ஸ்வப்நத்திலே நியமித்தருளினபடியைச் சொல்லி விஸ்மயப்பட்டு ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரை அழைப்பித்து அநேகமாக ஸத்கரித்துத் தண்டனிட்டி விட, இவரும் தம்நிலைக்குத் தயை நினைத்துநினைத்து அறுதபித்து "அன்னமென்னடையி னார்கலவியை யருவருத்தஞ்சினையே" என்கிறபடியே விஷயஸத்தி ருசியைக் காரியுமிழ்ந்து அகம்பாகமநப்ராயஸ்சித்ததார்த்தமாக, (க) "எதத்ஸமஸ்தபாபநாம் ப்ராயஸ்சித்தம்மநீஷிபிஃ - நிர்ணீதம்பகவத் பக்தபாதோதகநிஷேவணம்" என்று சொல்லுகிறபடியே ஸர்வபாப ப்ராயஸ்சித்தமான பகவத்பக்தபாதோதகநிஷேவணம்பண்ணிப் பூத ராயருளினார்.

அகந்தரம் இவருக்கு க்ராமகுலாதிகளால் வரும் அகர்த்தப்பே ரன்றிக்கே நிலைநின்ற திருநாமமாவது, (உ) "யஸ்யஸ்ரூர்த்விஸ்திதம்யா வத்வைஷ்ணவாக்கிரிஜஸ்யஸ்யம் - கங்காதிஸர்வஜீர்த்தாநி தாவத் திஷ்டந்த்யஸம்ஸ்யம்" என்றும், (ங) "நிசபேஷம்முநிம்ஸார்த்தம் நிர்வை ரம்ஸமதர்ஸிகம் - அறுவ்ரஜஸம்பநாகநித்யம் பூயேபேத்யங்கிரே ணுபிஃ" என்றும், "மாயன்றமரடிநீறுகொண்டணியமுயலில் மற் றில்லைகண்ட ரிவ்வணங்குக்கே" என்றும், "பாததுளிபடுதலா விஸ் லஸகம் பாக்கியஞ்செய்ததே" என்றும், "தொண்டரடிப்பொடியாட நாம்பெறில் கங்கைகீர் குடைந்தாடும்வேட்டை பென்னுவதே" என்

(க) "வணகதூதஸுவாவாநாஹ்யாபஸ்யிதந்திகீஷிகி? | நி ணீகூகம்மமவஜூதவாஜோதககிஷேவணஸு" (உ) "யஸ்யுதிபூத ஸ்யிதம்யாவதெஷுவாஜிரஜஸம்ஸு | மஜாநிலவ-கீய-காநிகா வதிஷ்ட-த்யஸம்ஸ்யு" (ங) "நிசபேஷம்முநிம்ஸார்த்தம் நிர்வை ரம்ஸமதர்ஸிகம் | அறுவ்ரஜஸம்பநாகநித்யம் பூயேபேத்யங்கிரே ணுபிஃ"

றும் இவ்வர்த்தவிஷயம் தத்வவித்துக்கள் பலராலும் உத்தேசப்பதமா
மாக ஆதரிக்கப்பட்டிருக்கையாலே * துனவத்தொண்டிலே நிஷ்ட
ராய்ப்போரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாததுளி பென்றே
தமக்கு உஜ்ஜீவகாமான நிலைநின்ற திருநாமத்தையுடையாய், (௧)
“ஹாவோநாந்பதரகச்சதி” என்ற திருவடிபைப்போலவும், (௨) “ஐஸ்
வர்யம்வாபிலோகாநாம் காமயேநத்வயாவிநா” என்ற இனையபெரு
மானைப்போலவும், “மாயாப்பெருகிறலுலகம்முன்றினொடு நல்விடு
பெறினும், கொள்ளுவதென்னுமோ தெள்ளியோர்குறிப்பு” என்ற
நம்மாழ்வாரைப்போலவும், இவரும் “இந்திரலோகமாளு மச்சுவை
பெறினும் வேண்டேன்” என்று தத்வ்யதிரித்தமான இதரபுருஷார்த்
தங்களில் செல்லாத திருவுன்னத்தையுடையாய், “என்னைத் தீமனக்
கெடுத்தாய்”, “மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய்” என்கிறபடியே இவ
ரும் “மாதாரங்கயற்கென்னும் வலையுட்பட்டமுத்துவேனைப், போத
ரேயென்றுசொல்லிப் புத்தியிற்புகுந்து தன்பா, லாதரம்பெருகவைத்த
வழகன்” என்று அதுஸந்தித்து க்ருதஜ்ஞராய், அதுவுமன்றிக்கே
“நாகத்தனைகுடந்தை வெஃகாத் திருவெவ்வுள், நாகத்தனைபரக்கம்
பேரன்பில்” என்றும், “கண்டியூ ராங்கம் மெய்யங்கச்சி பேர் மல்லை”
என்றும் இப்படி பலவிடங்களிலும் மண்டித்திரிகிற மற்றையாழ்வார்
களைப்போ லன்றிக்கே*யாவரும் வந்தடிவணங்க அரங்கநகர் துயின்ற
அழகியமணவாளரல்லதறியாத பாதிவரத்பத்தையுடையாய், அவ்வள
விலே நம்பெருமானும் இவர்க்கு*மயர்வறமதிகலமருளித் தம்முடைய
பரத்வாதி பஞ்சப்பாகா ரூபகுணவிபூதி சேஷத்தங்களை யெல்லாம்
நிஸ்ஸந்தேஹமாகக் காதலாமலகமாக்கித் தெளியக் காட்டிக்கொடுக்க,
இவரும் தெளியுற்ற சிந்தையாய் நிரவதிகபக்தியைப்பெற்று வர்த்
திக்கும்படியைத் தேவதேவியும் கண்டு, இவரைப்போலே உஜ்ஜீவிக்க
வேணுமென்றுநினைத்துத் தன் ஸர்வஸ்வத்தையும் நம்பெருமாளுக்கு
கும் ஸமர்ப்பித்துப் பரமணாத்விக்கையாய், “ஸத்ஸங்கதி ஸதாபர்யந்
திபிலே வைக்கும்” என்னுமாபோலே நம்பெருமாள்கோயிலிலே ஸம்
மார்ஜநாதி கைக்கர்பநிரதையாய் உஜ்ஜீவித்தாள்.

இவ்வாழ்வாருக்குப் பரபக்தி பாஜ்ஞர பரமபக்திகள் தலைமண்
டையிட்டி, (௩) “பிதாபுத்ரஸ்சநாராயணஃ” என்றும் “நாயக்யத் தந்
தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்” என்றும் சொல்லுகிற
படியே ஸர்வவிதோத்தரகபந்துவாகப் பெரியபெருமானைத் திருமந்த்

(௧) “ஹாவோநாந்பதரகச்சதி”, (௨) “வெண்பூரூபவாவினொ
காநாபூ காநியெநதயாவிநா” (௩) “வி.காவாநுபூநாராயணஃ”

ராதுஸந்தாரத்தாலே அதுபவித்தருளி, அத்திருநாமோச்சாரணத் தால் தமக்கு உண்டான சாஜகுலமஹாத்ம்யத்தாலே “திருவடி தன் னுமம் மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தரை - திறம்பென்பின் கண்டீர்” என்று யமன் பாஸஹஸ்தரான ஸ்வபுருஷனைப் பார்த்துக் கர்ண மூலத்திலே யுபதேசிக்கத்தக்கதாக “நமன்றமர்தலைகள்மீதே - நாவ லிட்டுழிதருகின்றோம்” என்று அம்மந்தராவபவத்தைச் சொல்லி ஆநந்திதன, யமாதிகள் தலையிலே அடியிட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களடியிலே முடியிட்டுத் திருமாலையுட்குச் சாத்த வினாத்துத் திருமாலையொல்லு கிற இவர், ஸ்ரீஸௌந்தரபகவான் வக்தாவாக ஸ்ரீஸாதானந்தர் ஸ்ரீராதா வாகத் திருநாமங்களைக் கேட்டாப்போலே பெரியபெருமாள் ஸ்ரீராதாவாகத் தாம் வக்தாவாய்க்கொண்டு ப்ரகாசிப்பித்தருளி, (க) “பூதா நிசகவர்க்கேகண சவர்க்கேகணைந்திரியாணிச - டவர்க்கேகணதவர்க்கேகண ஜ்ஞாநகந்தாதயஸ்ததா - மநஃபகாரேணவோக்தம் வகாரேணத்வ ஹவக்ருதிஃ - வகாரேணமகாரேணமஹாந்ரக்ருதிருச்யதே” என் றும்; “பொக்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரியனமம் பூதம், இங்கிவ்வுயிரேய் ப்ரகிருதி மாணங்கரா மனங்கள்” என் றும் சொல்லப்படுகிற சதுர்விம்ஸாதி தத்வாத்மகமான இஸ்ஸரீரத் தில் ஆத்மபுத்தியை “புறஞ்சுவரோட்டைமரடம்” என்று நிவர்த் திப்பித்தும், (உ) “ஆத்மாதுஸமகாரேண பஞ்சவிம்ஸஃப்ரகீர்த் திதஃ” என்று சொல்லுகிறபடியே இருபத்தைந்தாம் அக்ஷர மான மகார வாச்ய னுக்கையாலே ப்ரக்ருதேஃபரண ஆத்மஸ்வரூபத் தை “அடியரோர்க்கு” என்று ஸ்வரூபநிர்த்தேஸம் பண்ணியும், திரு மாத்ரநிஷ்டராய் * ‘மெய்ம்மைபை மிகவுணர்ந்து * உன்கடைத்தலையி ருந்து வாழும் சோம்பர் பெரியபெருமானுக்கு அபிமதர்’ என்று அவர் கள்தமக்கு உத்தேஸ்யராகையாலே “உன்னடியார்க்காட்படுத்தாய்” என்று தமக்குப் பெருமா ளுண்டாக்கின ததீயஸேஷத்வத்தைப்பேசியும், இப்படி இவ்வர்த்தவிசேஷங்களை அகிலரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக் குப்படி ‘திருமலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி’ என்கிற திவ்யப்ரபுந் தங்களிலே விஸாததமமாக அருளிச்செய்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளிஞர்.

(க) “ஹ்ருதா கிதவமெ-கணவமெ-புணெநூபாணிவ | டவ மெ-புண-தவமெ-புணஜாநமநாடியஸாயா | சிநஃவகாரொணெ வொதூவகாரொண-தஹஜ்-புகிஃ | வகாரொணமகாரொணஜஹாது புகு-கிராயுதே |” (உ) “ஆத்மாதுஸமகாரொணவநூவிம்ஸஃ புகி-கி-புகி”

திருப்பாணாழ்வார் வைபவம்.

(க) “ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீந்தர ஸ்கந்தாதிருடக்கலயாமிநித்யம்
களங்கஹீதங்கமநீயபக்தம் கவிஸ்வரம்காயகஸார்வபௌமம்.”

(உ) “ஸ்ரீவேலாப்தவிநிர்க்கமே கலியுமே ஸம்வத்ஸரே துர்மதௌ
பாநௌவ்ருஸ்சிகபாஜி பஞ்சமதிநே வரோபுதஸ்யோத்தமே-
ரோஹிண்யாஸஹிதேலஸத்யுபதௌக்ருவ்ணேத்விதீயேதிதௌ
ஸஞ்ஜ்ஞேமுநிவாஹகஸ்சரணயோர்யோரங்கிணோதந்தர்த்ததே.”

திருப்பாணாழ்வார் திருவவதாரக்ரமம் இருக்கும்படி எங்குனெ
யென்னில்:—(க) “காவேரீதேயமஃஸ்ரீந்யவாதேயதரப்ரவர்த்ததே-
தத்தேஸவாவிராம்முத்திஃ கிமுதத்தீரவாவிராம்” என்றுசொல்லு
கிறபடியே ஸ்வப்ரவாஹஸ்பர்ஸ மருத் ஸம்பந்தத்தாலே முத்திராவல்ல
நீர்மைபயபுடைத்தான திருக்காவேரிக்கரையிலே நிசனாபுரியென்று
சொல்லப்பட்டிருப்பதாய், மாடகூடப்ராஸாதோபஸோபிதமான உறை
யூரிலே, ஸூர்யவம்ஸப்ரதிபன்னசோளபூபதி தர்மமாக ப்ருதிநீபரி
பாலகம் பண்ணாநிற்கச்செய்தே, கூரீரார்ணவராஜனிடத்தே பிராட்டி
ப்ராதுர்ப்பவித்தருளிஞாப்போலே, கம்பெருமானிடத்தே ஏகாக்ரசித்
தனான தர்மவர்மாவாஹ சோளனுக்குக் கர்யகையாய் நீளம்ஸாஜ
யான உறையூர்நாச்சியார் திருவவதரித்தருள, சோளராஜாவும், ஸ்ரீஜ
ககராஜன் பிராட்டியை ப்ரீதியோடே எடுத்து வளர்த்தாப்போலே
உவப்போடே வளர்க்கவளர்ந்தருளுகிற நாச்சியார், பாலக்ரீடையிலும்
கம்பெருமானையல்லது வேறொரு விளையாட்டறிபாதவனாய் ஸகிக
ளோடேகூடிவிஹரித்து வளர்ந்தவன், ப்ராப்தயௌவகையானபின்பு,
ஒருநாள் உத்யானவந்தத்திலேஸகிகளோடேகூட டோலாஸீலையாய்
விஹரியாநிற்க, “வேட்டையாடிவருவானேவிருந்தா வனத்தே கண்

(க) “ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீந்தர ஸ்கந்தாதிருடக்கலயாமிநித்யம்
களங்கஹீதங்கமநீயபக்தம் கவிஸ்வரம்காயகஸார்வபௌமம்.”

(உ) “ஸ்ரீவேலாப்தவிநிர்க்கமே கலியுமே ஸம்வத்ஸரே துர்மதௌ
பாநௌவ்ருஸ்சிகபாஜி பஞ்சமதிநே வரோபுதஸ்யோத்தமே-
ரோஹிண்யாஸஹிதேலஸத்யுபதௌக்ருவ்ணேத்விதீயேதிதௌ
ஸஞ்ஜ்ஞேமுநிவாஹகஸ்சரணயோர்யோரங்கிணோதந்தர்த்ததே.”

(க) “ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீந்தர ஸ்கந்தாதிருடக்கலயாமிநித்யம்
களங்கஹீதங்கமநீயபக்தம் கவிஸ்வரம்காயகஸார்வபௌமம்.”

†இந்தச்சலோகம் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

டோமே' என்கிறபடியே நம்பெருமான் அங்கே ம்ருமயாவிஹாரபா
ராயெழுந்தருள், கண்டு மையலேறிமோலித்து ஊரேவந்து,ஸ்வபிதா
வான சோனராஜாவைக்குறித்து 'நம்பெருமானையல்லது வேறொரு
புருஷனுக்கு வாழ்க்கைப்ப்டேன்; என்னை அவருக்கே உதகம்பண்
ணிக்கொடும்' என்ன, சோனராஜாவும் அதிலந்துஷ்டனாய் நம்பெரு
மாள்ஸந்திதியிலே சென்று அச்செய்தியைபண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரு
மானும் 'நாமே பாணிக்ஷணம்பண்ணுகிறோம்: நமக்கே உதகம்பண்
ணிக்கொடும்' என்று நியமிக்க, ராஜாவும் ஸந்துஷ்டனாய்த் * துயில
மெழும் பறைகொட்டித் தோஷணம்நாட்டி அரங்கமாநகரை அலங்க
ரித்துப் பெரியபீதியுடனே * பெருப்பெருத்த கண்ணுலஞ்செய்து
நாச்சியாரை உதகம்பண்ணிக்கொடுக்க, பெருமானும் ஐநகராஜன்
திருமகளை உதவாஹம் பண்ணினுப்போலே உவப்போலே திருமணம்
புணர, ராஜாவும் பொன்னரிசிமுந்நாற்றற்பது பாரமும், அதுக்குத்
தக்க முத்துமாணிக்கமயமான நவரத்தோபஹாரமும், நிரவதிகவஸ்த்
ராயாணங்களும், மேரமஜாய்வ தாலீவர்க்கங்களும் குறைவறக்
கொடுத்தும், ஸர்வத்திலும் பரவாப்திபிறவாகமயாலே, தன்ஸர்வஸ்
வத்தையும்நம்பெருமானுக்கே மைப்பித்து வாழும்சாலத்திலே, 'உற
ந்தை' என்கிற அந்த உறையூரிலே கார்த்திகைமாஸத்தில் ரோஹி
ணீநக்ஷத்ரத்திலே "குலந்தாக்ஞசாதிகள் நரலிலுங் கீழிழிந்து" என்
றுசொல்லப்பட்ட பஞ்சமவர்ணத்திலே ப்ராஹ்மணவேள்விக் குறை
முடித்த பாகவதரைப்போலே ஸ்ரீவத்ஸாம்ஸாராகத் திருப்பாணாழ்வார்
அவதரித்தருளினார். (க) "அதததாருலேதந்திமேரமராமனோஸ்ஸ்
திதலாஞ்சநாமஸஜஃ - ஸமஜாயதபாணஸம்ஜஞகஸ் ஸுகவி: கார்த்திக
மாவலிவைதபே" என்று திவ்யஸ-ஞ்சரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

(உ) "ஜாயமாநம்ஹிபுருஷம் யம்பர்ப்யேக்மதுஸுதநஃ - ஸரத்வி
கஸ்ஸது விஜ்ஞேயஸ் ஸகைவமோக்ஷார்த்தசிந்தகஃ" என்கிறபடியே
ளம்பெருமான் இவர்க்கு ஜாயமாகடாக்ஷத்தைப் பண்ணுகையாலே
கேவலஸத்வகுண ப்ராசாராய, *சேமமுடைநாதரைப்போலவும், (ங)
"நிக்ரஹாத்நரயாஸ்மாத் வைதேகதேபலேகமாம் - ஏவமுக்த்வாது

(க) "ஸபதகுக்ருகௌதனிரோரோரணாரஸூதனாநாஸா
ஜஃ ஸஜஜாயதபாணஸம்ஜஞகஸ் ஸுகவி: காதி-கோவலிவெயமெ||

(உ) "ஜாயரோநம்ஹிவாஸாஸம்ஜஞகஸ் ஸுகவி: காதி-கோவலிவெயமெ||
திசுத-விஜெயஸ்ஸெவெரோநக்ஷாய-விஹக: ||" (ங) "நிக்ரஹா
தாராயாஸாஸெவெதநதீதவமெநரோபு | ஸவஸிதாது

ணாரொராக்ஷஸாரணஜதஃ ||"

சண்டாளம்[†] ராக்ஷஸஸ்பாணங்கத[‡] என்கிறபடியே பாணங்கதனைப் பரஹ்மராக்ஷஸனைக் குறித்து (க) “யந்மபாபஸ்சிபங்கீதம் ஸ்வரம் + கைஸிகமுத்தமம்-பிலேகதஸ்பபதாந்தே[§] மாக்ஷபிஷ்பாமி கில்பிஷாத்” என்று கைஸிகபுராணத்தில் யாஜுதேவதேவம் பரிஹரித்த பாகவதரைப் போலவும் பாகவத் தாவித்யைக்கு ஸார்வபௌமராய், *பாமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்து ஸாமகாசம்பண்ணும் நித்யஸூரிகளிலே பொருவர் வந்தவதரித்தாரோ வென்று சொல்லலாம்படியான திவ்யசரித்தங்களை யுடையராய் மாக்ஷார்த்தியான இப்பாண்பெருமாள், ஸ்வவர்க்ஷாது கூலமாக இரண்டாற்றுக்கும் கடுவே தாம் மிதியாமே தென்னாற்றின் தென்கரையிலே திருமுகத்துறைக் கெதிரே “தொழு மத்திசை யுற்று நோக்கியே” என்கிறபடியே * திருவரங்கமேபாஸ்திசையை நோக்கித் தூரின்று * வலந்தரங்கு சக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற் கானென்றுள் கலந்து வீணையும் கையுமாய்த் * திருப்புகழ்கள் பல வும் பாடிக்கொண்டு “சித்திக்கும் திசைக்கும் தேறும் கைகூப்பும்” என்கிறபடியே பெரியபெருமானை அநவாதலாவணபண்ணிப் பேரரு கையாலே, (உ) “ததோ மேதத்ததம்மா^{||}” என்கிற படியே பெரியபெருமானும் இவர்பக்கல் * உவந்த திருவுள்ளத்தராக, அவ் வணவிலே †[இப்பாண்பெருமாள் திருமுகத்துறைக்கு அருகேபெரிய பெருமானிடத்தே பரபக்தி பாஜ்ஞாந பரமபக்திகளை யுடையராய் மிகவும் பரவஸராய்ச் கண்களை மூடிக்கொண்டு * திருப்புகழ்கள் பலவும் பாடிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீலோக ஸாரங்கமஹாமு நீந்தாரும் விடிவுகாலத்தே பெருமானுக்குத் திருமஞ்சனக்குடம் எடுத்துக்கொண்டுபோய் நின்று இவனைக்கண்டு ‘தூரப்பேர’ என்று சொல்ல, இவரும் திருமேனி தெரியாமலிருக்க, அவரும் ஒருகல்லை யெடுத்து வீசியெறிய, இவருடைய முகத்திலே பட்டு ருதிரவர்ஷ

(க) “யந்மபாபஸ்சிபங்கீதம் ஸ்வரம் + கைஸிகமுத்தமம்-பிலேகதஸ்பபதாந்தே[§] மாக்ஷபிஷ்பாமி கில்பிஷாத்” (உ) “ததோ மேதத்ததம்மா^{||}”

† கைஸிகஸம்ஜ்ஞகம்’ என்றும் பாடம்.

‡ ‘நாச்சியாரும் பெருமானுடனே ‘கமக்கு அந்தாய்கரான இப்பாண் பெருமாள் புறம்பேகிற்கப் பெறுமோ?’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரிய பெருமானும் இவரைப் பலகால் அருள்பாடிட்டுப் போகலிட்டலிடத்திலும் இவர் ஸ்வரூபத்தால்வந்த கைச்யத்தாலும் ஸ்வவர்க்ஷத்தால் வந்த கைச்யத் தாலும் பிற்காலத்துக் கடுகடையிட்டு அகல்கிறவனவிலே, பெரியபெருமாள் பின்னையும் இவர்பக்கலுள்ள கருபாதியாயத்தாலும்’ என்று [ ] இக்குறியிட்ட இடத்தில் சிலபிரதிகளின் பாடம்.

மாக வர்ஷிக்க, இவரும் கண்களை விழித்துப்பார்த்துக் கலங்கி 'மஹா பாகவதாபசாரப்பட்டுடோம்' என்று தூரப்போய்நிற்க, அவரும் நீராடி நித்பகர்மா ஹஷ்டாஸங்கள் செய்து, திருமஞ்சனமெடுத்துக்கொண்டு சத்ரா சாமா தாலவ்ருந்தாதிகளோடு ஸதஸவாத்ய கோஷத்துடனே பெருமாள் ஸங்கிதியிலே செல்லாநிற்க, பெருமானும், திருவுள்ளங் கலங்கி 'நம்முடைய பக்தனை இவர் இப்படி செய்பவோ?' என்று கணக்கெடுத்திருக்க, அவ்வளவிலே நாச்சியாரும் பெரிய பெருமா னுடனே 'நமக்கு அந்தாங்காரான இப்பாண்பெருமாள் புறம்பே நிற்கலாமோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியபெருமானும் திருக்காப்புச்சீசர்த்துக்கொண்டு லோகஸாரங்கமூரீந்தரரைக் கணக் கக்கோபித்து 'நம்முடைய பக்தரை நீர் இப்படி செய்யலாமோ?' என்று இவருக்குத் திருக்காப்புநீக்காமலிருக்க இவரும் வ்யாகுலாந் தஃகாரணராய் 'அடியேன் பஹாபாகவதாபசாரப்பட்டுவிட்டேன், அடி யேனுக்கு இனி ஈடேற வழியேது?' என்று கேட்க, பெருமாள் பின் னையும் இப்பாண்பெருமாள் பக்கலுள்ள க்ருபாநிஸயத்தாலும், தன் நிராக்ருஸ்வாதந்தர்யத்தாலும் ஸ்ரீலோகஸாரங்க மஹாமூரீந்தரரைப் பார்த்து 'நமக்கு அந்தாங்காரான பாண்பெருமானே நீர் கெடுநினை யாதே அவரை உம்முடையதோளிலே கொண்டு நம்பக்கல் அழைத் துக்கொண்டுவாரும்' என்று ஸ்வப்ரமுகேச சிபமித்தருள, அவரும் விடிவோரை எழுந்திருந்து, (க) "அத்யமேஸைபலஞ்ஜன்மஸாப்ரபா தாசமேநிஸா" என்கிறபடியே இற்றைவிடிவு எனக்குல்லவிடிவாச்சு தென்று ஸ்வப்ரததை நிர்சயித்துமிகவும் ந்ருஷ்டராய், * தேரத வத்தித்துய்மறையோருடனே திருமுதத்துறையிலே * நாட்காலே நீராடி நித்பாணுஷ்டாஸம் செய்தருளி, (உ) "ஸ-தூரமபிகந்தவ்யம் யத்பாகவதஸ்ஸந்திதஃ" என்கையாலே, இவ்வாழ்வார் அதிதூரத் திலே நின்று * பாழினிசை வண்டினங்க ளானம்மைக்கு மாங்கத்கத கோக்கி நித்யமாக ஸேவித்து ஸ்தோதரம்பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிற விடத்தேற எழுந்தருளி, இப்பாண்பெருமாள் திருவடிகளிலே தாளும் தடக்கையும் உபிசித் தண்டன்மைப்பிடித்து, 'நம்பெருமாள் தேவ ரீசை எழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக்கொண்டு வாவேணு மென்று அடி யேனை சிபமித்தருளினார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும், "குலந்தாங்குசாதிகள் நாலிலுங் கீழிழித்து" என்றும், "குலங்களாய

(க) "சுஷ்யஸெஸமௌஞ்ஜ நஸாப்ரமாதாசுசெஷிதீ" (உ) "ஸ-தூரமபிகந்தவ்யம் யத்பாகவதஸ்ஸந்திதஃ"

வீரிரண்டி லொன்றிலும் பிறத்திலேன்” என்றும், “நீசனேன் நிறை
வொன்றமிலேன்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வநைச்யத்தை
முன்னிட்டுப் பிற்காலித்து * ‘திருவாங்கப் பெருநகரை நான் மிதிப
பேனோ?’ என்ன, ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுனிதனும் ‘ஆகில், அடியே
னுடைய தோளின்மேலே எழுந்தருளும்; பெருமான் அருள்பாடிட்
டருளினபடியே எழுந்தருள்வித்துக்கொண்டு போகிறேன்’ என்ன,
ஆழ்வாரும் “செய்த்தலைபெழுந்ந்துப்போல் அவன் செய்வனசெய்து
கொள்ள” என்கிறபடியே * அவன்செய்யுஞ்சைமத்தை பெண்ணித்
தெளிவுற்று ந்யஸ்தபரராய்நிற்க, ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீர்தாரும்,
முக்தனாய்ப் போமலண் ஆதிவாழிகர் எழுந்தருளவித்துக்கொண்டு
திருமாமணிமண்டபத்தேறப் போமாபோலே ஆழ்வாரைத் தம் திருத்
தோளின்மேலே எழுந்தருளவித்துக்கொண்டு அழகிபமணவா ளன்
திருமண்டபத்துக்கு அவ்வருகே புரூர, பெரிபபெருமாளும் தம்மு
டைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை நித்யநித்யநுக்கு நிதிசாட்டுவாரைப்
போலே இவருக்குக் காட்டிக்கொடுக்க, (க) “கிரீடகேயூரக ரத்நகுண்
டல ப்ரலம்பமுத்தாமணிஹாரபூஷிதம் - விஸாலவக்ஷஸஸ்தலஸோ
பிகெனஸ்துபம் ஸ்ரீயாசதேவ்யாத்யுஷிதோருவக்ஷஸம் - ப்ரதப்தசா
மீகாசாருவாஸஸம் ஸுமேகலப்நாபுரஸோபிதாங்கீரீதம் - ஸுவர்த்
துரீஜாதம்ருணாகோமளம் தநாமச்சச்சவியஜ்ஞஸூத்ரகம்-புஜேர
பநாமப்ரஸ்ருதாந்யஹஸ்தம் நிகுஞ்சிதோத்தாமிதபாதயுகம் - ஸு
தீர்க்கமுத்பாஹுமுதகர்வலேஷம் புஜங்கதல்பம்புருஷத்ததஸ்” என்று
சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாதி ஸகலசேதகராலும் ஸேவ்யமான
ரான * அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியாண் ஸேவிக்கப் புகுந்த
ஆழ்வார், மாதாவினுடைய ஸர்வாவயவங்களும் கிடக்கச்செய்தே ஸத
நந்தபப்ராஜை முலைபிலே வாய்வவக்குமா போலே சேஷிபக்தல் சேஷ
பூதன் இழியுந்துறை திருவடிக ளாகையாலே “அரங்கத்தம்மான்

(க) “கிரீடகேயூரக ரத்நகுண்டல ப்ரலம்பமுத்தாமணிஹாரபூஷிதம்
விஸாலவக்ஷஸஸ்தலஸோபிகெனஸ்துபம் ஸ்ரீயாசதேவ்யாத்யுஷிதோருவக்ஷஸம்
ப்ரதப்தசாமீகாசாருவாஸஸம் ஸுமேகலப்நாபுரஸோபிதாங்கீரீதம் - ஸுவர்த்
துரீஜாதம்ருணாகோமளம் தநாமச்சச்சவியஜ்ஞஸூத்ரகம்-புஜேர
பநாமப்ரஸ்ருதாந்யஹஸ்தம் நிகுஞ்சிதோத்தாமிதபாதயுகம் - ஸு
தீர்க்கமுத்பாஹுமுதகர்வலேஷம் புஜங்கதல்பம்புருஷத்ததஸ்” என்று
சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாதி ஸகலசேதகராலும் ஸேவ்யமான
ரான * அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியாண் ஸேவிக்கப் புகுந்த
ஆழ்வார், மாதாவினுடைய ஸர்வாவயவங்களும் கிடக்கச்செய்தே ஸத
நந்தபப்ராஜை முலைபிலே வாய்வவக்குமா போலே சேஷிபக்தல் சேஷ
பூதன் இழியுந்துறை திருவடிக ளாகையாலே “அரங்கத்தம்மான்

திருக்கமலபாதம் வந்தென்கண்ணினுள்ளன வெக்சின்றுனவே” என்
கிறபடியே ஸேஷித்வபோக்பத் வேபாயத்வங்கள் குறைவற்ற திரு
வடிகளையிறே முந்துறப்பற்றிற்று:— “அரங்கத்தம்மாள்” என்னை
யாலே ஸேஷித்வமும், “கமலம்” என்னையாலே போக்யத்வமும்,
“பாதம்” என்னையாலே உபாயத்வமும் சொல்லிற்று:—பெரியாழ்வா
ரும் இப்படியிருந்துள்ள திருவடித்தாமரைகள் முதலாகத் * திருப்
பாதகேசத்தை விருப்பாலுரைத்ததுபலித்தாப்போலே இவரும்: இந்
ளகற்றுமெறிகதிரோன் மண்டலத்துடேற்றிவைத் தேணிவாங்கி
அருள்செய்திட்டடியவரை பாட்கொள்வானுன பெரியபெருமானு
டைய திவ்யமங்களிக்காஹத்தைப் பாதாதிசேஸார்த்தமாக அதுபலித்
து, அவ்வதுபவஜாத பரீத்பதிஸயத்தாலே தாம் பத்தம்பத்தாக
அதுபலித்தபடிக்கு “அமலனாதிபிரான்” என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தைப்
பிற்பாடரும் அதுஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி உபகரித்தருளி லோ
கத்தை வாழ்வித்தருளி மிகவும் உகப்போடேநிற்க, பெரிய பெருமா
ளும் வேர் குடுமவர்கள் மண்பற்றுக் கழஞ்ஞாநாப்போலே அத்திரு
மேனியோடே அங்கீகரித்தருள, ஆழ்வாரும், அகிலரும் காணும்படி
* அணிபாங்கன் திருவடிகளிலே அந்தர்ப்பலித்தருளினார்.

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

(க) “பாகாலஹரிம்வந்தே ஹரிபாதகுஹாஸபம் -
உந்நதப்ரதிகுலேபகும்பஸம்பேதவிப்ரமம்.
நாதப்ரஸபஸந்தீரஸ்த ஸைவஸாக்ஷாதிரூர்த்தபம் -
பாகாலம்குதேந்தார்த்வாம் ப்ரபத்யேத்ச்யுதவந்திகம்.”

(உ) † “ஸுதாநாநாப்தநாம்கலிபுகஹவாநாமபகமே
நளேவர்க்ஷேமஸேஸாதிரசாமேதைவதகுரோஃ -
திநேதாரேவஹ்நேஸ்ஸரிஸிரகிரணேபூர்ணிமஜு-
கிதாவாலிப்பூத்கலிரிபுரமேபாதமமஹிமா.”

(க) “வாகாலஹரிம்வந்தே ஹரிவாஹமஹாஸயா | உந்நத
புதிகுலேபகம்ஹஸம்பேதவிபுரம் | நாதபுஹஸபஸந்த
ஸைவஸாக்ஷாதிபுரம்பு | வாகாலபுதிகுலேபுதவந்திகம்
புதவந்திகம் ||” (உ) “ஸுதாநாநாநாநாம்கலிபுகஹவாநாமபகமே
நளேவர்க்ஷேமஸேஸாதிரசாமேதைவதகுரோஃ |
திநேதாரேவஹ்நேஸ்ஸரிஸிரகிரணேபூர்ணிமஜு-
கிதாவாலிப்பூத்கலிரிபுரமேபாதமமஹிமா ||”

† இந்தச்சுவாகம் சிவபிரதிகளில் இல்லை.

திருமங்கையாழ்வார், திருவாலிதருநகரிலே திருக்குறையலு
ரிலே நளவருஷம் கார்த்திகைமாஸம் க்ருத்திகாநஷத்திரத்திலே
ஸ்ரீகார்முகாம்ஸாரப் அவதரித்தருளினார். ம்லேச்சவம்ஸத்திலே அவ
தரிக்மைபாலே, இவருக்கு 'நீலநிறத்தர்' என்று திருநாமஞ் சாத்தினார்
கள். (க) "ஸமஜாயத தத்ர † ஸாபாப்ரமுகஃகஸ்சநீலநாமகஃ - புரு
ஷோத்தமகார்முகாம்ஸஜஸ் ஸ்புரிதே கார்த்திகக்ருத்திகோடுரி" என்று
திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

"தெரியேன் பாலகனாய்" என்கிறபடியே பால்பாவஸ்தாநந்தரம்
ப்ராப்த பெனவநாய், * மாரனார்வரிவெஞ்சிலைக்காட்செய்து * தெரி
வைமாருருவமேமருளி மிகவும் விஷயப்ரவணராய், ஸ்வகரத்ருதஸஸ்
த்ரப்ரகாண்டராய், சோளபூபதிபைஸேவித்து யுத்தேபராக்ரந்த
ராய், ‡ (ப்ரவீரராய், தமக்கு ஸஹாயபூதராக நீர்மேஸநடப்பான் நிழ
லொதுங்குவான் தானாதுவான் தோலாவழக்கன் என்ற நாலுமந்தரி
களும், "ஆடல்மா" என்கிற குதிரைநம்பிரானும், "அமரிற்சடமாகளி
யாண" என்கிற யாணைநம்பிரானுமாக) இப்படியிருக்கிற இவரை, அவ
னும் ஒருதேஸாதிபதியுமாய் ஸேநாநாயகனு மாக்கிவைத்துப் போரு
கிறகாலத்திலே;

திருவாலிநாட்டிலே நன்றாயிருப்பதொரு * தடத்தவியு தாம
ரைப்பெய்கையிலே, "சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வமகளிர்களைடுஞ்சீர்"
என்கிறபடியே சில அப்ஸாஸ்ஸுக்கன்வந்து நாளும் ஜலக்ரீடைபண்
ணிப்போக, அவர்களிலேதிருமாமகனென்பனொரு அப்ஸாஸ்ஸு
குமுதமலர்கொய்யப் பிற்படுகையாலே அவர்களும் இவனைவிட்டுப்
போக, இவனும் மாறுஷமானசரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்துத் தனித்து
நிற்க அவ்வளவிலே திருநாங்கூரில் எம்பெருமானை ஸேவித்திருப்பா
னொரு பிஷக்வானான பாகவதோத்தமன் அதுஷ்டாநார்த்தமாகவந்த
வனவிலே இப்பெண்பிள்ளையைக்கண்டு 'நீயார்? தனித்திருப்பானென்?
என்றுகேட்க, அவனும் 'கூடவந்த பெண்பிள்ளைகள் என்னைவிட்டுப்
போனார்கள்; ‡ (ஸ்ரீமங்கையாழ்வாரான கபிலசார்யருடைய
கோபேக்தியாலே மாறுஷவேஷத்தைத் தரித்து பாலகையாய் ஸ்வர்க்

(க) "ஸமஜாயத தத்ர ஸாபாப்ரமுகஃகஸ்சநீலநாமகஃ |
புருஷோத்தமகார்முகாம்ஸஜஸ் ஸ்புரிதே கார்த்திகக்ருத்திகோடுரி"
வாய் 11

† 'பாதஜப்ரமுகஃ' என்றும் பாடம்.

‡ குண்டலிதர்த்தங்கள் சில ஸ்ரீகோசங்களில் இல்லை.

கத்துக்குப்போக ஸத்தியில்லாமலிருக்கிறேன்' என்ன, 'அந்தவருத் தாந்தத்தைச் சொல்' என்று வைத்யர் கேட்க, 'ஸ்வாமீ! அடியேன் ஸாமங்களைப்பென்கிற நாமமுடையளாய் ஸ்வஸ்திகளான அப்ஸாஸ் ஸுக்களோடேகூட அவர்களுக்கெல்லாம் நாயகியாய்த் திவ்யரூபத் தோடே ஸஞ்சரிக்கும்போது ஒருநாள் ஹிமவத்திரியிலுள்ள வைப வவகனெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருமளவில், ஒருவலித்தாப்ரமத் தில் கபிலாசார்பர் மஹர்ஷிகளுக்கு பகவத்கைபவஞ்சொல்ல, நான் அதில் ஒருருபியான வலித்தபுருஷனைக் கண்டு பரிநாஸம்பண்ண, கபிலர் 'நீ மதுஷ்யபயாய் நீசனுக்கு பார்ப்பையாகக்கடவாய்' என்று ஸபிக்க, நான் அதிஸோகத்தோடே ப்ரார்த்திக்க, அவரும் ப்ரஸந் தாய் 'பெண்ணே! ஜகத்சுஷ்ணூர்த்தமாக என்னுடைய ஸார்ன்காம்பு ஜராய்ப் பாகாலன் அவதரித்து ராஜ்யாதிபதியாயிருக்கிறார்; அவருக் குப் பத்ரியாய் அவரை பாகவதோத்தமராகப்பண்ணினால், உன்குறை வுஅற்றுப்போம்' என்றுசொல்ல, இப்படி வந்தேன்') என்று தான் வந்த க்ரமத்தை அவருக்குச்சொல்ல, அவரும் புத்ரஹீநராகையாலே மிகவும் உகந்து 'நம்முடேவா' என்று அழைத்துக்கொண்டு போய் ஸ்வ பத்ரினையிலே குமாரிவந்தவாதத்தைச் சொல்லிப் போஷிக்கும்படி காட் டிக்கொடுக்க, அவளும் வந்தபயாகையாலே அதிஸந்தோஷத்துடன் அகலேகரித்து, இவள் குமுதமலர்கொண்டுநின்றதுவே நிரூபகமாக 'குமுதவல்லியார்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி, தம்பதிகளிருவரும் தங் களுக்குப்புத்ரியாக வளர்த்துக்கொண்டுபோருகிறகாலத்திலே, சிலர் போய் இவருக்கு இப்பெண்பிள்ளையினுடைய ரூபலாவண்பாதிகளை மிகவும் ப்ரஸாதித்துச்சொல்ல, இவரும் அதனைக்கேட்டு * நின்றவா நில்லாநெஞ்சினாய் * அவர்தரும் கலவியே கருதி யோடித் திருநாக் கூரிலே சென்று மருத்துவனான பாகவத எனத்திற்புதுந்து அவனுட னே ஸப்பாஷணம்பண்ணிக்கொண் டிருக்கச்செய்தே, இப்பெண்பிள் ளை புறப்படக்கூண்டு விண்மயப்பட்டுப் பாகவதபிஷக்வரனைக்குறித்து, 'ஸு-ரஸு-தேபமைமரான ஸு-கத அநபத்பரான உடக்கு எங்கனே உண்டாய்த்து?' என்று கேட்க, அவரும் இவருடனே அப்பெண் ணின் வாதத்தைச் சொல்லி, 'இப்பெண்ணினாலே அநபத்பதாஸோகம் தீர்க்கேன்: விவாஹேசுதவபஸ்கையாய் அஜ்ஞாதகுலகோத்தரையான இவளை யாருக்கு வாழ்க்கைப்படுத்தவேனென்று வ்யாகுலாந்தரீகரண னாகாமினேறேன், என்ன, இவரும் 'இப்பெண்ணை நமக்குப்பத்ரியாகத் தரவேணும்' என்று வஸ்தாபூஷணத்திரவ்யங்களை ஸங்கோச மறக் கொடுத்து மிகவும் அதுவர்த்தித்து விரும்பிக்கேட்க, தம்பதிகளும் அப்பெண்பிள்ளையை இவருக்குக்கொடுப்பதாக உத்யோகிக்க, அப்

பெண்பிள்ளையும் (க) “தாபஃபுண்ட்ரஸ்ததாநாம மந்த்ரோயாகஸ்ச
பஞ்சமஃ” என்று சொல்லப்பட்ட திருவிலச்சினை திருநாமம் முன்
னாகப் பஞ்சஸம்ஸ்கார முன்னவர்க் கொழிய * மற்றொருவர்க் கென்
னைப் பேசலொட்டேன், என்று தன்னெஞ்சில் அத்யவஸாயத்தைச்
சொல்ல, இவரும் அவ்வசநத்தைக்கேட்டு (உ) “ஸௌபஸ்ய ஸீக்ரம்”
என்கிறபடியே அதித்வகாரயோடே திருநகையூரிலே சென்று “பொன்
னியலுமாடக்கவாடங்கடந்துபுகு” என்கிறபடியே கம்பிதிருமுன்பே
வந்து [† (௩) “அக்ஸிதப்தேநசக்ரோண பாஹுமூலேது லாஞ்சிதஃ”
என்றும், “தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சடாழி திகழ்திருச்சக்கரத்தின்
கோயிற்பொறியாலேயொற்றுண்டுநின்று” என்றும் சொல்லுகிறபடியே
திருவிலச்சினையும் தரித்து (ச) “ஸர்வைஸ் ஸ்வேதம்ருதாதார்யம் ஊர்
த்வபுண்ட்ரம் பநாஸிதி - குஜ-ஞ்சிஸாந்தராளாநி நம்பககேஷாத்வாத
ஸஸ்வபி” என்று சொல்லுகிறபடியே கேசவாதித்வாதஸோர்த்தவபுண்ட்
ரங்களைபுடையராய் வர, குமுதவல்லியாரும் ஆழ்வாரைப்பார்த்து,
‘ஒருஸம்வத்ஸரம்’ நித்யமாக ஆயிரத்தெட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை
அமுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் தனிகைப்பிர
ஸாதமும் ஸ்ஸிகரித்து நிறைவேறினா லொழிய, உம்மை நான் பர்த்
தாவாக அங்கீகரிப்பதிவ்லை, என்று ஒருசியமம்மண்ண, அவரும் அதுக்கு

(க) “தாபஃபுண்ட்ரஸ்ததாநாம மந்த்ரோயாகஸ்சபஞ்சமஃ” (உ)
“ஸௌபஸ்ய ஸீக்ரம்” (௩) “அக்ஸிதப்தேநசக்ரோண பாஹுமூலேது லாஞ்சிதஃ”
“தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சடாழி திகழ்திருச்சக்கரத்தின்கோ
யிற்பொறியையும் தரிப்பித்து, “ஸர்வைஸ்.....த்வாதஸஸ்வபி” என்று
சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினையும் கேசவாதி ஸோர்த்தவபுண்ட்ரங்
களையும் ப்ரஸாதித்தருளி, ‘திருமங்கையாழ்வார், என்றதிருநாமமும் ப்ரஸா
தித்து விடைகொடுத்து அனுப்ப, இவரும் எழுந்தருளினின்றவனவிலே, குமு
தவல்லியாரும் இவரைக்கண்டு ‘மஹாஸந்தோஷமாய்த்து; இன்னம் ஒருவ்
ரதம் எனக்கு உண்டு’ என்று ‘ஒருஸம்வத்ஸரம்’, என்று □ இக்குறியிட்ட
இடத்தில் சிலபிரதிகளிற் பாடம்காண்கிறது.

† “திருநகையூர் கம்பிதிருவடிகளிலே தாளுத்தடக்கைபுகுக்கப்பி தன்
டன்ஸமர்ப்பித்து ‘தேவரீர் அடியேனை இரங்கியருளி, க்ருபைபண்ணவேணு
மென்று ஒருகாரணத்தினாலே தேவரீர்திருவடிகளிலே ஆப்ராயிக்கவேணு
மென்று வத்தேன்’ என்ன, கம்பியும்இவருக்கு “அக்கி ..... லாஞ்சிதஃ” என்
கிறபடியே * தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சடாழி திகழ்திருச்சக்கரத்தின்கோ
யிற்பொறியையும் தரிப்பித்து, “ஸர்வைஸ்.....த்வாதஸஸ்வபி” என்று
சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினையும் கேசவாதி ஸோர்த்தவபுண்ட்ரங்
களையும் ப்ரஸாதித்தருளி, ‘திருமங்கையாழ்வார், என்றதிருநாமமும் ப்ரஸா
தித்து விடைகொடுத்து அனுப்ப, இவரும் எழுந்தருளினின்றவனவிலே, குமு
தவல்லியாரும் இவரைக்கண்டு ‘மஹாஸந்தோஷமாய்த்து; இன்னம் ஒருவ்
ரதம் எனக்கு உண்டு’ என்று ‘ஒருஸம்வத்ஸரம்’, என்று □ இக்குறியிட்ட
இடத்தில் சிலபிரதிகளிற் பாடம்காண்கிறது.

இவசந்து பாவன்பாதிஸபத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொடுக்க அதின்பின்பு குமுதவல்லியாசா நீலநிறத்தர்க்கு * நாமம் ஊரும் அறிய * நல்லதோர் கண்ணுலஞ்செய்து உதகபூர்வகமாக ஸமாப்பித் தார்கள்.

அந்தரம், ஆழ்வாரும்(க) “ஆராதநாமம்ஸர்வேஷாம்விஷ்ணோராராதநம்பரம் - தஸ்மாந்பரநரம்ப்ரோக்தம்ததீபாராதநம்ப்ரூப” என்கிற படியே அதிப்ரீதியுடனே * திருமாலடியார்களைப் பூசிக்க ஒருப்பட்டு அதுக்குத்தம்முடைய ஸர்வஸ்வத்தையுமிட்டுத் ததீபாராதம்செய்து கொண்டு போருகிறகாலத்திலே, ‘பரகாலன் பருதிதர்வ்யத்தையெல்லாம் வ்யயம்பண்ணி ப்ரதிதிதம் ததீபாராதநம்பண்ணுகிறான்’ என்று சிலர் பேய்ச் சோழராஜாவுக்குச்சொல்ல அவனும்கேட்டுக் குபிதனாய்ப்பருதிக்கு இவர்பக்கல் தரவுவரக்காட்ட, இவரும் அந்தத்தரவுக்கு வந்த ராஜமதுஷ்யர்க்கு (உ) “தத்யாமேவகிஸாமுகேதிகமுகேமத் பரஹ்ஸாயாஹ்ஸயோஃ பஸ்சாதர்வ்ராஜகம்பதாமவணரோநைவாஸ்தி” என்னுமாபோலே சிலபர்வாயங்களைச் சொல்ல, கேட்டுச் சலித்து ராஜமதுஷ்யர் ‘பருதிதர்வ்யம் தரவே னும்’ என்று நிர்ப்பந்தித்துக் கேட்க, இவரும் குபிதராய் அவர்களைத்தள்ளினிட, அவர்களும் போய் இவ்விசேஷத்தைச் சோழராஜாவுக்கு அறிவிக்க, அவனும் குபிதனாய், இவர் ஆஜ்ஞாபங்கம்பண்ணினத்துக்கு மிகவும் சீறித் தன்னேநாதிபதியை யைமுத்து ‘பரகாலன் இங்கே பிடித்துக்கொண்டுவா’ என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, அவனும் எதிர்த்துரகபதாதிகளோடே சென்று இவரைவளைத்துப்பிடிக்கத்தேட, இவரும் துரகாளுடராய் ஸ்வபலஸஹிதராய் வந்து ஆவித்துக்கொண்டு அவன்படைமேலே விழுந்து எதிர்த்துரகபதாதிகளைக் கண்டித்துப் பராஜிதனாகி ஓட்டிவிட, ஸேநாதிபதியும் கார்திஸீகனாய் ஓடிவந்து பராஜபத்தைச்சேளனுக்கு அறிவிக்க, சோளபூபன் கேட்டு கோபாந்ஸமரத்தலோசனனாய் அப்போதே தன் சதுரங்கபலத்தோடே புறப்பட்டு வர, அவனுடைய ஸேநாஸமுத்ரம் இவரைவளைய, இவரும் பூர்வமபோலேத்ருடகரவாளபயங்கரஹஸ்தராய் ஆவித்துக்கொண்டு வந்து அவன் ஸேநாஸமுத்ரத்தை மந்தராத்திரிபோலே மதிக்க, ஊர்வரும் பராஜித

(க) “ஆராதநாமம்ஸர்வேஷாம்விஷ்ணோராராதநம்பரம் தஸ்மாந்பரநரம்ப்ரோக்தம்ததீபாராதநம்ப்ரூப |” (உ) “அஹ்ஸாயாஹ்ஸயோஃ பஸ்சாதர்வ்ராஜகம்பதாமவணரோநைவாஸ்தி”

ராய் ஒடிவந்து ராஜாவின்கேமலேவிழ, ராஜாவும், அதிரொளந்தாத்து
டனே, ஒடுகிறபலத்தை நிறுத்தி, ஜகதேகதனார்த்தானை பெருமை
யோடே இவரை ஸேகாணமுதரமத்பஸ்தரரம்படி வளைய, இவரும்
அதிவிசராய், ஸ்வகாத்தருதஸஸ்தரபலத்தாலே ஸேகையை மதியாமல்
ஸம்ஹரிக்குமது கண்டு அதிஸந்துஷ்டனாப், இவரை 'நீர் ஒன்றுக்
கும் பயப்படவேண்டா: உம்முடைய னைதர்ப ஸௌர்ய பராக்ரமங்
களைக் கண்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்தோம்; நீர்செய்த அபகாரங்களை
யெல்லாம் மறந்தோம்; அஞ்சாதே நம்மை நம்பிவருவது' என்று தன்
குருகதவங்களைத்தொட்டு ஸபதம்பண்ணிக்கொடுக்க, இவரும் நம்பி
அவணன்டையிலே சென்றவனவிலே, இவருடைய பராக்ரமத்தை
மிகவும் ப்ரலாகித்து, 'நீர்செய்த த்ரோஹமெல்லாம் பொறுத்தோம்;
நம்பகுதித்ரவ்யங்களைமாத்ரம் தந்துகிரிம்' என்று இவரைத் தன்
மந்த்ரிவசமாக்கி ஹரேமீண்டான். அந்த ஸசிவனும் படைவிட்டிலே
சென்று இவரைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்து † ஒரு தேவாலயத்திலே
சிறைவைக்க, இவரும் அந்தக் கோயிலிலே மூன்றுநாள் அமுதுசெய்
பாமல் உபவஸித்திருக்க, ‡ (நம்பிபுடனே நாச்சியாரும் 'நம்முடைய
புத்ரன் உபவாஸமாயிருக்கலாமோ?' என்ன, பெருமானும், நாச்சியார்
வார்த்தைக்கு இசைய, திருவுற்ற ப்ரணாதமும் குழம்புப்பாலும்
நாச்சியார் கொண்டிபோய் ப்ரணாதிக்க, இப்படி பலநாளும் ஆன
பின்பு ஆழ்வாரும் முசித்து 'பெரியபெருமானையும் திருவேங்கட
முடையானையும் பேரருளாளரையும் ப்ரபத்திபண்ணிக்கொண்டு கால
லுடன்கிடப்போம்' என்று வ்பாகுலாந்தகோணராய் நிற்க,) இப்படி
ஆர்த்தராயிருக்கிற இவர் ஸ்வப்நத்திலே பேரருளாளர் எழுந்தருளி
'உமக்குப் பகுதிக்குவேண்டிய த்ரவ்யம் தருகிறோம்; காஞ்சிபுரத்தேற
வாரும்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் நிர்ஸிதார்த்தராயிருக்க,
பொழுதுவிடிந்தவனவிலே, காதகம் தரவேணுமென்று வந்த அமாத்
யனுடனே காஞ்சிபுரத்தே ஆபத்தகமாகச் சிலதகம் சேமித்துக்கிடக்
கிறது; அங்கே வந்தால் உங்கள்தகம் தருகிறோம்' என்ன, அவனும்
ராஜாவுக்கு அறிவிக்க, அவன் 'அத்தையும் பார்ப்போம்: ஜகந்நகரா
ய்க்காவலிட்டுக்கொண்டு போகக்கோள்' என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, இவரும் கா
வலுடனே காஞ்சிநகரியேறச்சென்று, நிசேஷபதம்ஸோதித்துக் காணா
மையாலே முசித்துக் கிடக்க, அவ்வளவிலே கருணாகரராய் அரத்தி
தார்த்தபரிதாநதீக்ஷிதான வாதராஜரும் 'அஞ்சாதே கொள்ளும்'

† 'திருகறையூர்கம்பிகோயிலிலே' என்று பிரதிபேதம்.

‡ குண்டலிதகர்த்தகன் சிலபிரதிகளில்மாத்ரிசம் உள்ளன.

என்று வேகவதீதிரத்திலே தவிர்த்து இடத்தை அடைபாளத்
துடனே ஸ்வப்னமுகேந அருளிச்செய்ய, இவரும் அங்கே தனம் கண்
பெடுத்து, ந்ருபநாம்கொடுத்து, ஸேஷித்தநத்தைத் ததீபாராத
நார்த்தமாக வைத்துக்கொள்ள, † (மீனவும் ராஜமதுஷ்பர் 'சில தாந்
பாதிகள் தரவேணும்' என்று நிர்ப்பந்திக்க, இவரும் முசித்துக் கண்
வளர்ந்தருள, முன்புபோலே வாதாராஜரும் 'வேகவதிமணலைத் திரட்டி
பளவும்' என்ன, இவரும் அப்படியே கட்டியனக்க அவர்கள் கண்
ணுக்கு அநர்கஸ்வாக்பநெல்லாபிருந்தபடியால் அவர்களும் அளந்து
கொண்டுபோக,) அமாத்பனும் அந்தத்தநத்தை ந்ருபதிமுன்னே
வைத்து, வாதாராஜர் ப்ராஸந்நராய் த்வயம் தந்தபடி சொல்ல, கேட்டு
விஸ்மிதனாய், 'இவர் ஸாமாந்யரன்று, மஹாபாகவதர்; இது த்ரௌ
பதிக்குப்புடவைசுரந்தாப்போலே யிருந்தது; இந்த தநத்தை நம்
கோஸத்திலே வைக்கவொண்ணாது' என்று பார்த்து ஆழ்வாரை
அழைத்து அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு, பஹுமுகமாக
பஹுமாகம்பண்ணிப் போகவிட்டு, இவரை உபவலிப்பித்ததோஷம்
போம்படி அந்தத்ரவ்யத்தைத் தேவ ப்ராஹ்மண ஸந்தர்ப்பணம்பண்
ணித் தோஷந்தீர்த்துக்கொண்டான்.

பின்பு இவரும் சேஷித்த த்வயங்கொண்டு ததீபாராதம் நடத்
தித் தநமெல்லாம் தீர்த்து கையில் ஒன்றுமில்லாமையாலே 'வழிபறித்
தாசிலும் தநாஜநம்பண்ணித் ததீபாராதம் அவிச்சிந்நமாக நடத்த
வேணும்' என்று வழிபறித்துத் தங்கொண்டுவந்து ததீபாராதம்
பத்திபுரஸ்ஸரமாக நடத்திக்கொண்டு போராசிற்க, † (பின்னையும்,
ததீபாராதவிமித்தமாக தநாஜநம்பண்ணவேணு மென்று, நீர்மேல்
நடப்பான் கிழவொதுங்குவான் தாளுதுவான் தோலாவழக்கன் என்ற
இந்நாலுமந்த்ரிகளையும் 'ராத்ரிகாலத்திலே சிலவழியிலே திரட்டிக்
கொண்டுவருங்கோள்' என்று ஆக்ஞாபித்து, இப்படி ததீபாராதம்
பண்ணிக்கொண்டுபோராசிற்க,) ஸர்வேஸ்வரனும், 'வழிபறித்ததும்
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகையாலே இவர் சாமபுருஷார்த்தத்திலே கிஷ்
ணாதர்' என்றுகொண்டு அந்தஸுக்குதமேபற்றாசாக இவரை விஸே
ஷகடாக்ஷம்பண்ணி அங்கீகரிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி,
இவர்வழிபறிக்கைக்கு உசிதமான பரிகரத்தையுங் கட்டிக்கொண்டு,
திருமணங்கொல்லையில் திருவாசின்மேலே கொடிவைத்துப் பதுங்கி

† குண்டலிதர்ந்தம் சிலபிரதிகனில்மாத்திரம் உள்ளது.

பிருக்கிற வழியிலே (க) “ஸாக்ஷாந்நாராயணோதேவஃ க்ருத்வாமர்த்ய
மயீந்ததும் - மக்நாதுத்தாதேவேகாந் காகுண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா”
என்றும், “பிதகவாடைப்பிராணர் பிரமகுருவாகிவந்து” என்றும்
சொல்லுகிறபடியே * வயலாவிமணவாளன் திருமணம்புணர்ந்துவரு
கிற மணவாளக்கோலமும் தாமுமாய் ப்ராஹ்மணவேஷத்தைப் பரிசு
ஹித்துப் பத்ரிஹிதனாய் ஸர்வபாணபூஷிதனாய் பஹுத்ரவ்யங்
கொண்டு அநேகந்திரிணோடு வந்துதோற்ற, இத்திரிணைக்கண்டு ஆலித்
துக்கொண்டு ஸாயுதராய் ஸபரிசரராய்ப் பெரிபஜரவாரம்பண்ணிக்
கொண்டு அவர்களை வணைந்து சூழ்ந்து வஸ்த்ரபாணங்களையும் அப
ஹரித்துக்கொண்டு அறுகாழிபையும் திருமுத்தாலே கடித்து வாங்க
எம்பெருமானும் இத்தைக்கண்டு ‘நம் கலியானை’ என்று அருளிச்
செய்தார்.

பின்பு இவையித்தனைபையும் சுமைசுமையாகக் கட்டி எடுக்கப்
பார்க்க, அவை பேர்க்கவும் பேராதபடியாலே, மணவாளனான ப்ராஹ்
மணனைப் பார்த்து ‘நீ மந்த்ரவாதம் பண்ணினாய்’ என்றுநெருக்க, எம்
பெருமானும் ‘அம்மந்த்ரத்தை உமக்குச் சொல்லுகிறோம், வாரும்’
என்று கழுத்தையணைக்க, இவரும் ஓமறைந்து ஹடாத்கரித்து
வள்ள வலிபாற் கேட்க, “நீ யென் செவியின் வழி புகுந்து”
என்கிறபடியே * செவிக்கினிப செஞ்சொல்லாய், (உ) “ருசோய
ஜம்விலாஸமாநி ததைவாதர்வணுதிச - ஸர்வமக்டாஷ்நாராதஸ்ஸ
தம் யச்சாந்யதபிவாங்கமயம்” என்றும் (ங) “ஸர்வவேதார்தஸா
ரார்த்தஸ் ஸம்ஸாரார்தவதாரகஃ - கதிர்ஷ்டாஷ்நோர்நுணு மபுநர்
பவகாங்குஷினாம்” என்றும், (ச) “ஐஹலெனகிகமைஸ்வர்பம் ஸ்வர்க்
காத்யம்பாஸலெனகிகம் - கைவல்யம்பகவந்தஞ்ச மந்த்ரோத்யம்பஸாத
யிஷ்யதி” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸகலவேதஸங்க்ரஹமாய்,

(க) “ஸாக்ஷாந்நாராயணோதேவஃ க்ருத்வாமர்த்ய
மயீந்ததும் - மக்நாதுத்தாதேவேகாந் காகுண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா | ”
(உ) “ ஐஹலெனகிகமைஸ்வர்பம் ஸ்வர்க்
காத்யம்பாஸலெனகிகம் - கைவல்யம்பகவந்தஞ்ச மந்த்ரோத்யம்பஸாத
யிஷ்யதி | ”

அகந்தக்லேஸபாஜநமான ஸம்ஸாரார்ணவத்தினின்றும் கசையேற்ற வற்றாய், ஐஹிகாமுஷ்மிகஸுஸ்வர்யகைவல்ய அபுநராவ்ருத்திலக்ஷண பரமபுருஷார்த்தம் முதலான அகிலார்த்த ப்ரதமாய், (க) “ஓமித்யக் சேவ்யஹேதத், நம இதிபஞ்சாத், நாராயணயேத்யுபரிஷ்டாத், ஓமித் யேகாக்ஷரம், நமஇதித்வே அக்ஷரே, நாராயணயேதிபஞ்சாக்ஷராரணி” என்கிறபடியே “அவன்பெயசெட்டெழுத்தும்” என்று எட்டுத் திரு வக்ஷரமாய், உபரிஷத்திற்படியே பதத்யபாத்மகமாய், அவற்றாலே ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தப்ரகாஸகமுமாய், மற்றை வ்யாபகமந்த ரத்வயம்போ லன்றிக்கே இதிலே நாராய்ந்த முண்டாகைபாலே ஸப் தபூர்த்தியு முடைத்தாய், “பேரானன் பேரோதும் பெரியோர்” என்கிறபடியே ஸிஷ்டபரிக்க்ஷயுக்தமாய், (உ) “மந்த்ராணம்பரமோமந் த்ரோ குஹ்யநாக்ருஹ்யமுத்தமம் - பரிதாஞ்சபரிதாணம் மூல மந்த்ரஸ்ஸநாதநஃ” என்கிறபடியே உத்க்ருஷ்டதமமாகச் சொல்லப் படுகிற மூலமந்த்ரமான பெரிய திருமந்த்ரத்தை நாராயணனாய்த் தனக்குத்தானே உபதேசித்துக்கொண்ட இழவு தீரக் கிழிச்சீரை யோடே தனக்கெழுப்பாரைப்போலே “பெற்ற தாயினுமாயின செய்யும் நலந்தருஞ்சொல்லை நான்கண்டுகொண்டேன்” என்று தம் வாயரச்சொல்லும்படி ஆழ்வாருடைய வலத்திருச்செவியிலே உப தேசித்தருள, அகந்தம் (ங) “ஸக்ஷம்யாஸஹஹருஜிகேஸோ தேவ் யாகாருண்பருபயா” என்கிறபடியே க்ருணபதான் ஒருவடிவுகொண் டாப்போலே காருண்பருபையான ஸ்ரீஸஹாயனுப்க்கொண்டு, “காய் சினப்பறவைவூர்ந்து பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போல” என் றும், (ச) “ஸுபர்ணப்ருஷ்டேப்ரபபௌ ஸ்யாமஃபிதாம்பரோஹரிஃ- காஞ்சநஸ்யகிரேஸ்ஸ்ருக் கே ஸதடித்தேசபதேசயதா” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வர்ணமயமான பெரியதிருவடி மேற்கொண்டு வந்து நீலமேகவிபமாய், ககககிரிமீதிற் கார்முகில்படிந்து உலாவுமா

(க) “ஓமிக்யுமெய்யூஹரௌ, தஜைகிவஸூரக, நாராய ணாயெக்யுவாரிஷ்டாச, ஓமிக்யுகாக்ஷரபு, தஜைகிவெகக்ஷரௌ, நாராயணாயெகிவஸூராக்ஷராரணி” (உ) “ஐநாணாம்பாரொரி னெராமஹ்யூநாமஹ்யூரி-தஜி | வலிக்ருதுவலிக்ருணாந ஃசிவஹ்ருஸூநாகநஃ” (ங) “அக்ஷ்யஸஹஹ்ருஷீகெஸாஜெவ்யூ காராண்யூரூவயா” (ச) “ஸுபர்ண-ப்ருஷ்டேவ்யுபைஹஸ்யூரிஃ- வீதாம்பரோஹரிஃ | சுரது நஸ்யுமிரௌஸ்யுஜெஸுதபிதெதாய ஜெராயயா”

பேரலே விளக்குகிற திவ்யமங்களை விக்ரஹத்தை இவ்வாழ்வாருக்கு
மயர்வறமதிசைமருளி ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருள, இவ்வாழ்வாரும்
தமக்கு நிர்வேறுதகலப்தமான திருமந்தரத்தையும், அதுக்குள்ளீடான
ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிசேஷத்தங்களையு
மெல்லாம், “திருமாமகனாலருள்மாரி” எனணும்படி பெரியபிராட்டி
யாரருளாலே யுண்டான * தக்க ஞானக்கண்களாலே கண்டு அதுப
வித்து, அதுபவஜகிதப்ரீதி உள்ளடங்காமல் வாக்ப்ரவாஹரூபேண
பெருவெள்ளமிட்டு பெரியதிருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திரு
நெடுந்தாண்டகம், திருவெழுநற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல், பெரிய
திருமடல்’ என்கிற இவ்வாறு ப்ரபந்தங்களையும் ஸ்ரீஸாடகோபவாக்
மயமான த்ராமிடலேதசதுஷ்டயத்துக்கு ஷடங்கமாக ஆச மதுரம்
சித்ரம் விஸ்தரம் என்கிற சதுர்விதங்களாலே அருளிச்செய்து,
லோகத்திலே ‘நாலு கவிப்பெருமாள்’ என்று ப்ரஸித்தமாய்ப்படி உப
கரித்தருளினார்.

முன்பு † (பெருமானும், பரகாலனைப்பார்த்து கலியணை! நீர்
உம்முடையபரிவாரத்துடனே திவ்யதேசங்களுக்கெல்லாம் பேரய்
மங்களாஸாரணம்பண்ணும்’ என்று, ப்ரஹ்மருத்ரோத்தராதிகளுடன்
கருடவாஹநாரூடனாய்த்தோன்றி அத்தர்த்தானாய்ப்பேரக, பின்பு
திருமங்கையாழ்வாரும் பத்ரீஸஹிதராய் மந்த்ரிகளோடே புறப்
பட்டு, பிநாகரீ க்ருஷ்ண கோதாவரீரதிகளிலே தீர்த்தமாடி, ஸ்ரீபத்
ராசலத்தையும் வயிர்ஹாசலத்தையும் ஸ்ரீகர்மநாதன்ம் ஸ்ரீபுருஷோத
தமனையும் ஸேவித்து, கையயிலேதீர்த்தமாடி ஸ்ரீவிஷ்ணுபாதத்தை
யும் தொழுது, கோவர்த்தநம் கோகுலப்ருந்தாவநம் மதுரை த்வார
வதீ திருவயோத்தைய பதரிகாஸ்ரமம் ஸாளக்ராமம் கைமிஸாரண்யம்
முதலிய திவ்யதேசங்களை மங்களாஸாரணம்செய்து, காஞ்சிபுரத்துக்
கேசி ஹஸ்திகிரீஸ்வரனையும் மங்களாஸாரணஞ்செய்து, திருமலைக்கு
எருந்தருளி ஸஹஸ்ரபணங்களோடேவர்த்திக்கிற சேஷாசலத்தை
ஸேவித்து ஸ்ரீவிவாஸ னதுராதிகொண்டு புறப்பட்டு இப்படி) திரு
மொழியருளிச் செய்துகொண்டு திவ்யதேசங்கள்தோறும் ஸேவித்
துக் கொண்டெழுந்தருளா நிற்கச்செய்தே சோழமண்டலத்திலே
எழுந்தருளினவனவிலே, ‘நாலுகவிப்பெருமாள்வந்தார், நம்கலியர்
வந்தார், ஆலிநாடர் வந்தார், அருள்மாரி வந்தார், கொங்குமலர்க்கு
முலியர்வேள் வந்தார், மங்கைவேந்தர் வந்தார், பரகாலர் வந்தார், பர
வாதிமத்தகஜகண்டீரவர் வந்தார்’ என்று விருதுதிச்செல்லாநிற்க,

† குண்டலிதகர்த்தம் சிலபிரதிகளில்மாத்திரமே உள்ளது.

அங்கே சம்பந்தம் இல்லை என்பதன் வந்து ஆழ்வாரை 'எங்கள் சம்பந்தப் பெருமா ளிருக்கிற இடத்திலே நீர் நாலுகவிப்பெருமாளென்று விரு தூதிச்செல்லத்தகாது' என்று தடுக்க, ஆழ்வாரும் 'உங்கள் சம்பந் தப்பெருமானுடனே தர்க்கிக்கக்கூடவோம்', என்றருளிச்செய்ய, 'ஆகில், நம்முடைய வாரும்' என்றழைத்துக்கொண்டுபோய் இவ்விசை ஷத்தைச் சம்பந்தனுக்கு அறிவிக்க அவனும் 'இவருடனே தர்க்கிக் கக்கூடவோம்' என்று வர, ஊரடைப ஸைவராய் அவ்விசையில் ஒருநா டுமுற்றமுமின்றியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுமின்றியே வீரபாஷண்டபூதிஷ்ட மாயிருக்கக் கண்ட இவ்வாழ்வார்க்கு பகவத்கிரஹமின்றியே வாக்குக்கிளம்பாதிருக்க, 'இதுக்கு என்செய்யக்கூடவோம்?' என்று சிந்தித்திருக்கச்செய்தே, வைஷ்ணவியாபிசுப்பானொரு அம்மைபா ளைக்கண்டு இப்படி இருக்கிறது: ஆகையால் உன் திருவாராதாமான எம் பெருமானை எனக்கு ஒருகூணம் தரவேணும்' என்றுகேட்க, அவளும் ஆழ்வாருக்குத்தன் திருவாராதாமான 'வெண்ணெயுண்ட தாடாளனை எழுந்தருளுவித்துக் கொடுக்க, ஆழ்வாரும் அவரைக்கொண்டு சம்பந் தனிருந்தவிடத்தேறச் சென்றிருக்க, அவனும் இவரைக்குறித்து ஒரு கவி சொல்ல, இவரும் அதைக்கேட்டு அந்தக்கவியைக் தூஷிக்க, ஆகில், நீர் + ஒருகவி சொல்லும், என்ன, ஆழ்வாரும் "ஒருகுறளா யிருநிலம்" என்கிற திருமொழியை அருளிச்செய்து, தம்பெருமை யெல்லாம் தோன்ற "ஆலிநாடனருள்மாரி பரட்டமுக்கி யகையார் சீயங், கொங்குமலர்க்குழலியர்வேன் மங்கைவேத்தன் கொற்றவேற்பா காலன் கலிபன் சொன்ன, சங்கமுதத்தமிழ்மாரி" என்ன, அவனும் இத்தைக்கேட்டு பாத்யுத்தரம்சொல்லிக் கவிசொல்ல கூமனன்றியே 'இப்படியும் ஒருவர் உண்டோ!' என்று ஆஸ்ரயப்பட்டு "நாலுகவிப் பெருமான்' என்னும் விருது உமக்குச் செல்லும்: விருது திக்கொ ண்டி செல்லீர்' என்று கும்பிட்டுப் போனான்.

அந்தரம் (க) "விமலம்பாணவாகாரம் வேதஸ்ருங்கம் மஹாநிபுதம் - ஸ்ரீரங்கஸாலிபகவான் பாணவார்த்த பாதாஸகம்" என்கிறபடியே * மன்னுடைப விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத் திசைநோக்கி மலர்க்கண் வைத்தவராய் பாணவாகார விமல மத்யஸ்தாரண பெரியபெருமானுக்கும் * திருவரங்கச்செல்வனா ளான அழகியமணவானர்க்கும் விமல மண்டப கோபுர பாணாத பா

(க) "விமலம்பாணவாகாரம் வேதஸ்ருங்கம் மஹாநிபுதம் - ஸ்ரீரங்கஸாலிபகவான் பாணவார்த்த பாதாஸகம்" என்கிறபடியே

† 'ஒருகுறள்சொல்லும்' என்று பிரதிபேதம்.

காரதி ரூபமான கைங்கர்யங்கள் செய்தருளவேணு மென்று திரு
வுள்ளமாய், அதுக்குத் தம்முடைய பரிஜகங்களைப்பழைத்து 'நம்பெரு
மானுக்குத் திருமதிள்முதலான கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்குத் தகர்ஜ
நஞ்செய்யும் விரகுஎன்?, என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'நாகபட்ட
ணத்திலே * புலைபறமாயிருப்பதொரு புத்தப்ரதிமை ஹிரண்யஸ்வ
ரூபமாயிருக்கும்; அதைக் கொண்டுவந்து சிந்ரபிந்ரமாக்கி * அதுப்
பதே கருமங்கண்டாய், என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் ஸம்
மதித்து நாகபட்டணத்திலேபோய் † (பரமபாகவதைபாசன ஓர்அம்
மையார்க்குஹமே எழுந்தருளி 'இங்குடக்கும் தேவாஹஸ்யம் ஏது
என்ன, அவளும் 'எங்கன்மாமியார், கோயில்விமாரத்துக்குள்ளே ஹிர
ண்மயமான புத்தவிக்ரஹம்உண்டு: இந்த விக்ரஹமும் விமாரமும்
உண்டாக்கின கம்மானன் த்விபாரந்தரத்திலே யிருக்கிறு னென்றுசொ
ல்வர்' என்ன, ஆழ்வாரும், "ஸுஹஸ்யஸீக்ரம்" என்று பரிஜகங்களையுள்
கூட்டிக்கொண்டு அதித்வகாரபோடே த்விபாரந்தரத்திலே எழுந்தரு
ளிடத் தெருவிலே நின்று 'விஸ்வகர்மாவுக்கு ஸமஞான கம்மானனுடைய
க்ருஹம் ஏது? என்று கேட்க, அவர்களும் 'மாடகூடப்ராஸாதமான
க்ருஹம் அது' என்ன, இவர்களும் அந்தக்ருஹத்தின் இடைகழியிலே
எழுந்தருளி ஒருவர்க்கொருவர் ஸம்பாஷணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க,
அவ்வளவிலே அந்தக்கம்மானனும் வெளியிலேயிருந்து வந்து ஸ்நானம்
பண்ணி ப்ராஸாதப்பட்டுப் பாக்குவெற்றிலையும் ப்ராஸாதப்பட்டிருக்
கிற வேளையிலே, இவ்வாழ்வார் தம்முடைய பரிஜகங்களைக்குறித்துத்
துகிகத்தோடே 'நாகபட்டணம் திலமாய்க் கோயிலையும் விமாரத்தை
யும் உடைத்து விக்ரஹமும் எடுத்துக்கொண்டு அநேகம்துருஷ்கர்
கொண்டுபோனார்கள்; இத்தகைக்கண்டும் நாம் சரீரத்தைவிடமாட்டா
மற்போனோம்' என்ன, அந்தக்கம்மானனும் கேட்டு நடுங்கி இவர்கள்
முன்னே வந்துநிற்க, இவர்களும் விக்ரஹம்கொண்டுபோனத்தை
ஸவிஸ்தரமாகச்சொல்ல, அவனும் முசித்து 'எப்படிப்பட்ட த்ரோ
ஹியான கம்மானனோ விமாரமகுடஸுல்தரத்தைக் காட்டிக்கொடுத்
தான்; நான் பஹாவிசித்ரமாகக் கூடபரிகரத்திலேயிருந்து ஒருவருக்
குந்தெரிபாதே கோமுனைவிழுநிற ஜலநாசையின்கீழே கல்லுக்குள்
ளே ஒருஇரும்பாணியிலே சங்கிலிஸுல்தரம்பண்ணினேன்; இதைஎப்
படி அறிந்துகொண்டுபோனார்கள்?' என்று விழுந்து அழத்தொடங்
கினான். இவ்வாழ்வாரும் பரிஜகங்களைக்குறித்து 'ஸுல்தரம் வெளி
யாச்சது' என்று அங்குநின்றும் புறப்பட்டு ஸமுத்ரக்கரையிலேவந்து

† குண்டலிதகார்தம் சிலபிரதிகனில்மாத்திரமே உள்ளது.

நீர்மவானு ஒருவர்த்தகன் பாக்குக்கப்பல்கொண்டுவருமவனைக் கண்டு ஆசீர்வாதம்பண்ணி 'நாகங்கள் உபவாஸமாயிருக்கிறோம்; எங்களையும் கப்பலிலே கொண்டிபோம்' என்ன, அவனும், ஸம்மதித்து 'வாருங்கள்' என்று கப்பலிலே ஏற்றிக்கொண்டு போகிற வளவிலே, ஆழ் வாரும் ஒரு கொட்டைப் பாக்கைச் சீவிப் பாதிப்பாக்கை அவனுக்குச் காட்டிப் போகட்டு 'எனக்குப்பாக்கு அவஸ்யம்; என்கப்பலிலே பாதிப்பாக்கு உமது' என்று சிறுமுறிதாரும்' என்ன, அவனும் ஸம்மதித்துத் தன்னைச் சீட்டுக்கொடுக்க, இவரும் சீட்டுவாங்கிக் கட்டிக் கொண்டு கப்பல் துறைசேர்ந்தவுடனே அவனைக்குறித்து 'பாதிச் சரக்கு எண்ணித்தா' என்ன, வர்த்தகனும் திடுக்கிட்டுக் கப்பலிலே துழாவிப் போட்ட பாக்கை எடுத்து 'இதோகாணும் உமது' என்ன இவரும் அதைக் கண்டு 'அரைப்பாக்கோ நாம்கொடுத்தது? உன்சிறுமுறியைக்கொண்டு உன்வர்த்தகரண்டையிலே வழக்குக்குப் போவேம்' என்ன, அவனும் ஸம்மதிக்க, இவரும் வர்த்தகர்களேகம்பேரைக் கூட்டி 'கப்பலிலே பாதிச்சரக்கான பாக்கு என்னது என்று இவன் கைச்சீட்டுக்கொடுத்தான்; இப்போது அரைப்பாக்குக் கொடுக்கிறான்' என்ன, அவர்களும், துவழக்கு உண்டோ?' என்று பாதிப்பாக்குக் களையும் எண்ணிக்கொடுக்கச் சொல்லிவிட்டார்கள்; வர்த்தகனும் 'இதுவும் ஒருகடனோ?' என்று பாக்குக்கு உண்டான கரவதரவங்கள் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டான். இவர்களும் அந்தக்கோயிலிலே வந்து ஒருமுலையிலே பதுங்கியிருந்து, மத்பராத்ரியிலே அந்தக்கோமுனை யின்கீழே இரும்பாணிச்சங்கிலியைப் பிடுங்கி விமானமேறி பரீகரமான மகுடத்தை இடம்புரிவலம்புரிதிரூப்பிச் பரீகரத்தைத்திறந்து கோடி ஸூரியர் உதயமானாப்போலேயிருக்கும் ஸ்வர்ணவிக்ரஹத்தைக் கண்டு) "நயத்தாலாகாதோ இரும்பினாலாகாதோ, பூயத்தால்மிக்கதொரு பூதத் தாலாகாதோ, தேயத்தேயப் பித்தனோற் செம்புகளாலாகாதோ, மாயப் பொன் வேணுமோ * மதித்தென்னைப்பண்ணுகக்கே" என்று தத்பி ம்பம் ஊனையிடும்படி, † (தம்முடையமைத்துணரை இறங்கவிட்டு) ‡ அபஹரித்துக்கொண்டுவந்து பங்கப்படுத்தி, † (விக்ரஹத்தை எடுத்துக் கொண்டிபோனார்கள்).

* 'மதித்துன்னைப்பண்ணுகக்கே' என்றசொல்லி அத்யாஸ்ரயப் பட்டு' என்று பிரதிபேதம்.

† குண்டலிதகார்த்தங்கள் சிலபிரதிகனில்மாத்நிரம் உள்ளன.

‡ 'அபஹரித்துக்கொண்டுவந்து' என்றவிடத்தில் 'அவர்விக்ரஹமெடுத்தக்கொடுக்க வாங்கி' என்று பிரதிபேதம்.

பின்பு ஆழ்வாரும் மந்திரிகளும் பொழுதுவிடிவுகாலத்திலே ஒரு அக்ரஹரத்தினுடைய செய் உழுது சேர்ப்பிடுக்க, அந்தச்சேற்றுக்குள்ளே விக்ரஹத்தைப்புகுதத்து அருகிருந்த உறங்காப்புளியின்கீழ் இருந்தார்கள். செய்யுடையவனும் நூற்றுச்சுமைகொண்டு உழவாசண்டு, இவரும் 'எங்கள் பாட்டன் தேடின செய்' என்ன, அவனும் திடுக்கிட, ஒருவர்க்கொருவர் விவாதமாய் 'நானே உதயத்துக்குப் பதர்வ் கொண்டு வருகிறேன்; இல்லாவிடில் நீ உழுதுகொண்டுபோ' என்ன, அவனும் ஸம்மதித்து மீண்டுபோனான். இவர்களும் அந்தமாமாய் தாத்திகாலத்திலே உத்தமர்கோயிலிலே கொண்டு வந்து நிக்ஷபம்பண்ணியிருந்தார்கள். அங்கே நாகபட்டணத்திலே விபரீதங்களுண்டாய்த் தலையாரிகளும் மணியகாரரும் கூடி விமானமேறிச்சேரதித்து, அங்கமச்சமதிக்கொண்டு வந்து செய்பினுடையசேறு சேரதித்து, உத்தமர்கோயிலிலே பெழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார்திருவடிகளின்கீழ்க் கொண்டுவிட, இவரும் 'நாம் விக்ரஹம் அறிபோம்' என்ன, அவர்களும் 'ப்ரமாணம்பண்ணும்' என்ன, ஆழ்வாரும் 'ஆகில், மேலைவர்க்கத்தில் பங்குனிமாஸத்தில் ரோஷினீசுத்தாத்திலே உங்கள் விக்ரஹம் சிறுவிரலுக்குக்குறையாமல் ஒப்பிக்கக்கடவோம்' என்ன, அவர்களும் கைபெழுத்துச்சீட்டு வாகங்கிக்கொண்டுபோனார்கள். அநந்தரம் ஆழ்வார் சங்கையில்லாமல் விக்ரஹத்தைத்) திருமதிள்கைக்கர்பத்துக்கு அர்ஹமாய்படி * சுட்டுரைத்த நன்பொன்னுக்கிக்கொண்டு கல்படிக் கேற்க ஒருதுலைப்படுத்திவிறுத்துத் தத்தராய்த்தையிட்டுத் திருமதிள் முதல் பரிகரபர்பந்தமாகப் பண்ணவேணுமென்று உபக்ரமித்துத் திருமதிள்கட்டுவிக்கிற செவ்வையிலே, ஸ்ரீ தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் பெரியபெருமானுக்குத் திருமாலேசேர்க்கிற இடம் கேர்பட, அவ்விடத்தைத்தப்பி ஒதுக்கத் திருமதிள் கட்டுவித்தருள, தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் பார்த்தருளித் திருவுள்ளமுகந்தருளி, தாம் திருமலை கொய்கிற ஆயுதத்துக்கு 'அருள்மாரி' என்று இவருடைய திருநாமஞ்சாத்தி பரீதராயருளினார். திருமங்கையாழ்வாரும், திருமதிள் திருமண்டபம் முதலான கைக்கர்பங்களும் பண்ணுவித்துக்ருதார்த்தராயருளினார்.

† (அநந்தரம் அந்தவர்க்குமாவத்தவனைக்கு அவர்களும் வர, இவரும் அவர்களைச்சீட்டுவாசிக்கச்சொல்லிச்சிறுவிரலைக்கொடுத்தார். அவர்களும் 'எங்கள் விக்ரஹ முழுதுந் தாவேணும்' என்ன, இவரும், வழக்கிலே போய் அனைவரையும்பார்க்குது 'சிறுவிரலுக்குக்குறையாமல்

† குண்டலிதகார்த்தங்கள் சிலபிரதிகளில் மாத்திரம் உள்ளன.

ஒப்பிக்கக்கடவே னென்ற இவர்களைகயிற் சீட்டுப்படி சிறுவிரலைக் கொடுத்தேன்' என்ன, அவர்களும் 'அப்படியே வாங்கிக்கொண்டு போங்கள்' என்ன, இவர்களும் ஒருதேவலாவழக்கோவென்று 'சிறுவிரல்வேண்டா' என்று தெளிந்துபோனார்கள். பின்னையும் கோயில் கட்டின நிமந்தக்காரக்கம்மாளர்கட்குச் சிறிதுதரவ்யங்கொடுக்கவே ண்டி, அவர்களெல்லாவரையும் 'ஒருநீயிலே தரவ்யம் இருக்கிறது' என்று ஒடமேற்றிக்கொண்டுபோய் கட்டாற்றிலே ஒடக்காரனுக்கு ஸம்ஜ்ஞைபண்ண, அவனும் வேறேதெப்பங்கொண்டுவந்து இவரை எடுத்துத் தெப்பத்திலே வைத்துக்கொண்டு தானும்ஏறி ஒடத்தைக் கவிழ்த்து, அவனும் இவரும் கோயிலிலே வந்துசேர்ந்தார்கள். அந்த நிமந்தக்காரக்கம்மாளருடைய பேரன்மார் கண்டு 'எங்கள் பெரியோர்கள் எங்கே?' என்றுகேட்க, ஆழ்வாரும் 'ஒருநீயிலே நிகேஷபதகம் காட்டிவிட்டோம்; அந்தத்தகங்களையெல்லாம் கமைகமைபாகக் கட்டுகிறார்கள்' என்ன, இவர்களும் 'எங்கள் தகப்பன் பாட்டன் முதலான இத்தனைபேரையும் ஆற்றுக்குள்ளே தன்னிக் கொன்றுபோட்டமரே, அவரவர்களுக்கு அந்தப்படி சரீரமாகத்தந்தாலொழியப் போகவொட்டோம்' என்று ஆழ்வாரை மறிக்க, ஆழ்வாரும் முனித்துக் கிடக்க, ஆழ்வார் ஸ்வப்னத்திலே தங்கநாதன் எழுந்தருளி 'நீர் முசிப்பானேன்?' என்று அவரவர்களை அழைத்துக் காவேரீஸ்நாநம்பண்ணச் சொல்லித் திருநாமமும் தரிப்பித்து நம்முடைய அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்திலேயின்ற அவரவர்கள் பேரைச் சொல்லி அழைக்கச்சொல்ல, அவர்களும் அப்படியே அழைத்தார்கள். அவரவர்களுடைய பித்ருதேவதைகளுடையப் பெருமான்பின்னே யிருந்து அவரவர்களுக்கென்றென்று 'ஆழ்வாருடைய நிர்ஜேதுசப்ரமக்ருபையுண்டானபடியினாலே பெரியபெருமான் திருவடிகளை யடைந்தோம்; நீங்களும் ஆழ்வார்திருவடிகளிலே அபசாரப்படாதே சிலகாலம் ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்து ஆழ்வாரை முன்விட்டுக்கொண்டு உஜ்ஜீனியுங்கோள்' என்று அனுப்பித் தாங்களும் மீண்டுப்போனார்கள். அந்தநாதம் பெரியபெருமானும் ஆழ்வாசைக்குறித்து 'உம்அபீஷ்டத்தைச் சொல்லுங்காண்' என்ன, ஆழ்வாரும் 'தேவரீர்தஸாவதாரங்களைஸைவிக்கவேணும்' என்ன, 'ஆகில், இனி நீர் அர்ச்சாரூபமான எந்தஸாவதாஸ்வரூபங்களை ஸைனித்துக்கொண்டிருக்கும்' என்ன, அப்போதே ஆழ்வார் அர்ச்சாரூபமாய் எழுந்தருளப்பண்ணினார். அந்தநாதம் பெரியபெருமான் பாகாலன்மைத்துனரைப் பார்த்து 'உமக்கு ஆசார்யரான இவ்வாழ்வாரை விக்ரஹமாக எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு

போய்த் திருவவதார ஸ்தலமான திருக்குறையலூரில் கோபுர்ப்ராகா
ரமண்டபாதிகளை நிர்மித்து அதில் பாகாலன் நிறுத்தி மஹோத்ஸ
வாதிகளைச் செப்துகொண்டு ஸுகமே யிரும்' என்ன, அவரும் ஆழ்
வாரைப்போலே அர்ச்சாரூபமாயிருப்பதொரு விக்ரஹத்தைக் குமுத
வல்லியாருடனே எழுந்தருளப்பண்ணி, மந்த்ரிகளும் கம்பெருமான்
பரிவாரமும் கூடவர ஆழ்வார்திருவவதார ஸ்தலத்துக்குப்போய்
அங்கே கோயில்ப்ராகாரமண்டபாதிகளைக் கட்டுவித்து அதிலே ஆழ்
வாரை எழுந்தருளப்பண்ணி மஹோத்ஸவாதிகளை நடப்பித்துக்
கொண்டுவந்தார். ஆழ்வாரும் அர்ச்சாரூபமாயிருந்தாலும், குமுத
வல்லியார் முதலானவர்களோடே கலந்துபரிமாறிக்கொண்டு ஸமஸ்
தாத்மகோடிகளையும் சகித்துக்கொண்டு பெரியபெருமான் திருவடி
களையே உபாயோபேயமாக ஸேவித்துக்கொண்டு வாழ்ந்தருளினார்.)

நம்மாழ்வார் வைபவம்.

(க) “ததங்கலியுமஸ்யாதென வைஸாக்யம்விஸ்வஹவஸி -
விஷ்ணுபக்திப்ரதிஷ்டார்த்தம் ஸேனேஸோதவதரிஷ்யதி.

ஸேனேஸாகருணைப்ததில்பமந்தாத்வயம்முதா -
தாவிடாம்நாயவத்தாரம் ஸடகோபகுரும்பஜே.

வகுளபாணர்வந்தே ஜமதாபாணம்முநிம் -
பஸ்ஸ்ருதேருத்தரம்பாமஞ் சக்ரேதாவிடபாஷயா.

வகுளாலங்கருதம்ஸ்ரீமச் சடகோபபதத்வயம் -
அம்மத்குலதகம்போக்ய மஸ்துமே † மூர்த்நபூஷணம்.”

(க) “ததங்கலியுமஸ்யாதெனவெஸாவ்யுரவிவிஸ்வஹவஸி |
விஷ்ணுபக்திபூதிஷ்டார்தம்ஸெனேஸோதவதரிஷ்யதி || ஸெனேஸா
கருணாவஸூஷிவ்யுஜ்யபயந்திராவிபாஜிபவதாரஸங்கோ
பமாரஸம்மஜே || வகுளாஹாணவெஜ்ஜமதாஹாணந்தி -
யஸ்ருதேருதரம்மாமங்குராவியஹாஷயா || வகுளா
வகுளாலங்கருதம்ஸெனேஸோதவதரிஷ்யதி ||
வகுளாலங்கருதம்ஸெனேஸோதவதரிஷ்யதி ||
வகுளாலங்கருதம்ஸெனேஸோதவதரிஷ்யதி ||”

† ‘மூர்த்நிஸத்ததம்’ என்றும் பாடம்.

(க) † “வாபேகலேர்வாஸாஏவாஸே- மாஸேவிஸாகேமஹநீய
தாரோ - ஸா-க்ரஸ்யவாரோதஜநிவிஸ்வதித்யாம்பராக்ருஸோயம்பகவாந்
குளீரோ.”

(உ) † “ஸ்ரீவிஜ்ஞாநநோத்தரோதஹரிகலெனவர்க்ஷேப்ரமாத்யா ஹ்வயே
மாஸேமாதவநாம்நிபார்க்கவதிநேருக்ஷேவிஸாகாபிதே -
லக்நேஸா-த்தசதுர்த்தயீதிதிபுதேஸ்ரீமத்குளீரோதபிச [ஸாம்.”
கூழித்யாம்பராதாபூத்யாம்பராக்ருஸாகவிப்பாக்யோதயோத ஸ்மாந்ரு

கூழ்வார்கனெல்லாரையும் அவயவபூதாக்கவுடைய நம்மாழ்வார்
திருவவதாசாரம் மிருக்கும்படி என்னெனெயென்னில், — (ங) “அஸ்தி
பாண்ட்யேஷா-தேஸோஷா-காசிச்சீநமரீதிஹி - தாம்ரபர்ணீநிதிநோ
ஸாக்ஷாத்ருக்ஷ்டேஷம்பதோக்ஷஜஃ” என்கிறபடியே * வண்டலம்
புஞ்சோலைவழுதிவனநாட்டிலே (ச) “கங்காசபமுநாசைவ தநாமோ
தாஸரஸ்வதி - நம்மதாலிந்துகாவேரீ தாம்ரபர்ணீஸரிதவா” என்று
சொல்லுகிறபடியே கங்காதி ஸகலநதிகளும் உத்க்ருஷ்டதமமாகச்
சொல்லப்பட்டிருப்பதான தாம்ரபர்ணிபென்கிற பொருளைபற்றின்
கனையிலே ‘ஸ்ரீககரி’ என்று பரக்யாதமான * நல்லாநலில்குருகூர்நத
ருக்குநிர்வாணகாரண இவ்வாழ்வார்தாமே “எந்தைதந்நைதந்நைதந்நைத
தந்நைதக்கும் முந்நைத” என்று அருளிச்செய்தபடியே * ஏழாட்காலும்
புறந்தொழாமே * குடிசுடிவழிவந் தாட்செய்யும் * தொண்டக்குலத்
திலே பிறந்து * ஏழாட்காலும் பழிப்பிலாபிருப்பர். என்னெனெயென்
னில்; — திருவழுதிவனநாடர் என்றொருவர், அவர்பின்னை அறந்தாங்கி
பார், அவர்பின்னை சக்ரபாணியார், அவர்பின்னை அச்சுதர், அவர்

(க) “வாபேகலேர்வாஸாஏவாஸாபெஷாலெவிஸாகேமஹநீய
தாரோ | ஸாக்ருஸ்யவாரோதஜநிவிஸாகிப்யா-வாரா-க்ருஸோத
ய-ஹமவாநாகுஜீரோ ||” (உ) “ஸ்ரீவிஜ்ஞாநநோத்தரோதஹரிக
லெனவர்க்ஷே-ப்ரமாத்யாஹ்வயேவிஸாகேமஹநீய தாயவநாதிஹாமபூவ டிதே
க்ஷேவிஸாகாவிபெ | லக்நேஸா-தசதுர்த்தயீதிதிபுதேஸ்ரீமத்குளீரோதபிச
கா-ஜீரோத விவகித்யா-வ்யா-ராம-தி-தாரா-ஹ-ஸ கவிஹ-
மெய்யா-தயோதஸ்யா-த்யா-ஸா-பி ||” (ங) “கவிவாஸ்யேஷா-தேஸோஷா-
கா-வி-ஜீ-தமரீ-தி-வி | தாரீ-வணீ-த-நீ-கீ-ரோ-ஸாக்ஷா-த்யா-தே-ஷா
ஹ்யா-த்யா-கஜஃ ||” (ச) “மத்யா-வய-தா-வெ-வ-தயா-மொ-தா-வா-ஸா
ஸ-தி | த-பூ-தா-வி-த-கா-வெ-ரீ-தா-த்ய-வணீ-வ-ஸா-தி-தாரா”

† இந்தச்சுவாகங்கள் சில பிரதிகளில் இல்லை.

பின்னே செந்தாமரைக்கண்ணர், அவர்பின்னே செக்கண்ணர், அவர் பின்னே பொற்காரியார், அவர்பின்னே காரியார், அவர்பின்னே மாறன் என்ற இவர்கள்தாம்.

இக்ரமத்தன்னிலே ஸந்தரபரம்பரைபாய்ப் பழையவடிபாரான இவர்களுடைய திரு வம்சத்திலே பொற்காரியார் என்கிறவர், உலகெல்லாம் வாழும்படி தம்முடைய புத்தரான, காரியாருக்கு விவாஹம்பண்ணுவிப்பதாகத் திருவண்பரிசாரத்திலே காரியாரைக்கொண்டுபோய், தாம் ஸம்பந்தஞ்செய்கைக்கு யோக்பராய் வைஷ்ணவஸாதாநிகரான திருவாழ்மார்பர் திருமானிகையிலே எழுந்தருளி, அவரைப்பார்த்து 'உம்முடையபுத்ரியான உடையநக்கையாரை நம்முடைய புத்தரான காரியாருக்கு விவாஹம்பண்ணித் தரவேணும்' என்று * தமரும் பிறரும் அறிய ப்ரஸங்கித்துக்கேட்க, திருவாழ்மார்பரும்மிகவும்ஸந்துஷ்டராய் ஸம்மதித்து, *கண்ணுலக்கோடித்து"மத்தளக்கொட்ட வரிசங்கம் நின்றாத, முத்துடைத்தாம நிறாதாழ்ந்த பந்தற்சீழ்" என்கிறபடியே உபலாபித்துப் * பெருப்பெருத்த கண்ணுலங்கள் செய்து உதகபூர்வகமாக உடையநக்கையாரைக் காரியாருக்கு ஸமர்ப்பிக்க, காரியாரும் "வெள்ளிவளைக்கைப்பற்ற" என்கிறபடியே பாணிக்காஹணம்பண்ணி மற்றமுண்டான காரியாவிலேஷஷக் களையும் செய்து, திருவண்பரிசாரத்தில் * திருவாழ்மார்பரான எம் பெருமானையும் திருவடிதொழுது மீண்டு * பெரிய வண்குருகரிலே எழுந்தருளாநிற்க, (க) "பதாகாத்வஜிரீம்ரம்பாம் தூர்போத்துஷ்டநிநாதிதாம் - லிக்தராஜபநாமரம்பாம் ப்ரகீர்ணகுஸுமோத்காரம் - பெளரைஃப்ரத்யுத்கதோதாரம் த்விஜைஸ்ச புரவாயிபி." என்று சொல்லுகிறபடியே பெருமாள் ஸ்ரீமதிதிலையிலேயெழுந்தருளித் *திக்கு நிறைபுகழாளான ஸ்ரீஜநகராஜன் மகளைத் திருமணம்புணர்ந்து மீண்டுமெழுந்தருளும்போது திருவயோதகையிலுள்ளப்ராஹ்மணாதிபௌராஜங்கள் பட்டணத்தை அலங்கரித்து மங்களவாத்பகோஷத்துடனேலந்து எதிர்கொண்டாப்போலே * செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூரிலுள்ளாரும் * பூரணபொற்குடம் வைத்துப் புறமெங்கும் தோரணம்நாட்டித் * துமிலமெழப் பறைகொட்டி உபலாபித்து எதிர்கொள்ள, *குன்றம்போல் மணிமாடமீடு திருக்குருகரதனுள் புகுந்து,

(க) "வதாகாபூஜிரீம்ரஜ்யாந்திரெய்யாஷுஷுநிநாதிதாபு| லிக்தராஜபநாமரஜ்யாம்புக்ஷிணபுகுஸுமோதூராபு| பெளரெஃபுகுஷுஷுதொகுரூம்லிஜெஸுவாஸவாலிபி||"

‘இல்லறம்’ என்று சலாத்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதான க்ருஹம் தாஸ்ரமத்திலே சிவதரான காரியார், சிலகானைக்குப்பின்பு தம்முடைய பத்நியாரான உடைபகங்கைகயாராத் திருக்குருகூரில்நின்றும் பிறந்த கமான திருவண்பரிசாரத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்மீண்டு வாரா நிற்கச்செய்தே, * தேன்கொன்சோலைத் திருக்குறங்குடி யிலேசென்று * நம்பியைத் தென்குறங்குடி நின்றவச்செம்பொனே திகழும்திருமூர்த்தியையும் ஸேவித்து ‘அடிபோங்களுக்கு ஒருஸந் தாசம் தந்தருளவேணும்’ என்று ப்ரார்த்திக்க, நம்பியும் ‘நாமே வந்து பிறக்கிறோம்’ என்று அர்ச்சகமுதேக வாப்ரதாசம் பண்ணியருள, அவ் வசநம் கேட்டு ப்ரீதராய் நிற்கச்செய்தே, நம்பியும் * பூந்தண்மாலைத் தண்டுழாயை க்ருபையுடனே ப்ரஸாதித்தருள, † தன்மன்னுரீன் கழல்மேல் தண்டுழாய் நமக்கன்றி நல்கர னென்றுகொண்டு * துணை யோடும்பிரியாதே ஸ்லீகரித்து மிகவும் உகப்போடே தங்களுக்கு ஆவாஸஸ்தாசமான * நல்லார்பலர்வாழ் குருகூரிலே வந்து புருந்து நித்பவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு போருகிற வனவிலே, உடைபகங்கை யார் கர்ப்பவதியாக, “திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்” என்ன லாம்படிஎம்பெருமான் * பாரெல்லாமுய்யும்படி ஸைநமுதவிபாரை நம்மாழ்வாராக அவதரிக்கும்படி நிபேஷிக்க, கலியுகம் பிறந்த † நார்ப த்து முன்றாசானான வர்த்தமாச ‡ பஹுதாஸ்யவர்டுத்தில் வஸந்தரு துவில் வைகாசிமாஸம் சுக்லபக்ஷம் பெளர்ணமிகுள திருவைஸாக நஷ்டர்த்தில், காவ்பவாஸாகர்க்கடகலக்கத்திலே திவ்யபோக திவ்யகா

† ‘நாலாயிரத்து முந்துற்றிரண்டுளோன் சென்ற’ என்று சிலபிரதிகளிற் பாடம் காண்கிறது. இப்பாடத்திற்கு உபபத்தி-‘கம்மாழ்வாரது திருவவதாசம் கலியுகம்பிறந்த நார்பத்துமுன்றாசானானாலும், துவாபாபுகார்த்தத்தில் புச ஸந்தியாகப் புராணங்களில் ஏற்பட்டுள்ள தாவருஷத்திற்குள்ளாகவே கலி பிரவேசித்துவிடுகிறபடியால், அவ்வனம்பிரவேசித்தகாரைக் கண்டறித்து இவ் வனம் சொல்லப்பட்டுள்ளது’ என்று ஆன்ரோர் கூறுவர்.

‡ “ப்ரமாத்யாஹ்வயே” என்று சலோகத்திலும், “பஹுதாஸ்யவர்டுத் தில்” என்று மணிப்ரவானவசகைடயிலும் மாறுபடும்படியிருப்பதற்கு ஸமா தாசம் - ‘மதுஷ்யர்க்கு ஒருவர்ஷம் தேவதைகளுக்கு ஒருர னாதலாலும், அக்கான் உத்தராயணம்முடிவிற ஆனிலஸாதோறும் முடிவதனாலும், ஆனிமா ஸம்முடிவிறவரையில் முன்வர்ஷமே தொடர்ந்திருக்கின்றதெனக்கொண்டு பிரமாதியருஷமே பஹுதாஸ்யவென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது’ என்று சிலபெரியோர்களும்; ‘பஹுதாஸ்யவென்றது, ஆழ்வார் கர்ப்பத்துட்புருந்த வர்ஷத்தை; ப்ரமாதியென்றது, ஆழ்வார்திருவவதரித்த வர்ஷத்தை’ என்று வேறுசில பெரியோர்களும்; ‘கல்பபேதத்தால் ஸமாதேயம்’ என்று மற்றுஞ் சில பெரியோர்களும் கூறுகின்றனர்.

ணங்கனிலே, ஆதிதயாராமதிவாகாச்சுதபாதுக்களுதயத்திலேநீங்காத
உள்ளிருள்நீங்கி ஸோஷிபாத பிறவிக்கடல் ஸோஷித்து விகலியாத
போதிற்கமலம்மலரும்படி வருளபூஷண பாஸ்கரோதய முண்டாய்த்
து, உடைபடக்கைபாரசிற பூர்வணந்தையிலே. (க) “சாதேகலிதினே
லாபே வைஸாகேகாவ்யவாஸரே-லக்னேகர்க்கடகேதஸ-உத தாயம்நா
தநாயிகா” என்று திவ்யஸ-ஞ்சரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

திருவாந்தரழ்வாரும், வர்ஷாதபரிவாரணர்த்தமாக இவர்க்கு
முன்னே திருப்புகளியாழ்வாராய் வந்து அவதரித்தருளினார்.

மதுரகவியாழ்வார் வைபவம்.

(உ) “பாண்ட்பக்ஷமாயாம்ப்ரதிதாவதாசம் † சைந்ரஸ்தசித்தோ
ஜெமூர்த்வருடம் - ககாம்ஸபாஜம்மதுரங்கனில்தாம் ஸடாரிபத்தம்ஸா
ணம்ப்ரபத்யே.”

(ங) “ஹஸ்தஸ்ததானத்திதயம்ப்ரபத்யே ஸடாரிவாக்வ்யாஸமு
தாசேர்த்தம் - மாதூர்யஸம்ஸ்ரிஷ்டகலித்வயுக்தம் மஹத்வஸம்பாவித
புத்திதத்வம்.”

(க) “ஸாயெகலிதிநேநஞாஹெவெஸாஹெகாவ்யவாஸரெ |
வெழுகக-ட்டகேதஸ-உத தாயம்நாபநாயிகா |” (உ) “வாணுகு
சாயாம்பூயிதாவதாசம் வெசுஷுவிதேதாயாஜகே-ஹு-ஹு
யு | வமாம்ஸஹாஜம்ஸாயாங்கலீக்யம்ஸாரிஹதம்ஸாணம்
பெய்” (ங) “ஹஸ்தஸ்ததானத்திதயம்பூவபெய்ஸாரிவாஹ்யாஸ
சு-ஹாஸகி-ஹு | சாயாஸ்யஸம்ஸ்ரிஷ்டகலித்வயுக்தம்ஹதஸம்ஹா
விதயாவிதத்யு |”

இவ்வாச்யம் அழகியமணவானப்பெருமாள்நாயனார் அருளிச்செய்த
சூசார்யஸ்ருதயத்திற் காணப்பட்டதேயாகிலும், இவர்க்கு முற்பட்டவரான
பின்பழகிய பெருமாள்சீயர்காலத்திலேயே வழங்கிவந்ததெனக் கொள்ளத்
தக்கது.

† ‘சைந்ரஸ்தசித்தோஜெமூர்த்சிருடம்’ என்றும் பாடம்.

(க) † “யாதேனம்வத்ஸரோனகே ஸ்ஸதமதஜநேத்வாபாஸ்
யேஸ்வராப்தே ஸைத்ரோமாஸேத்விஸப்தேதாத்நாதிவஸவரோஸாப்ரப
கேஷசருச்யே - சித்ராக்கேபபார்க்கவிபேருணவதி சதிநேப்ராதுராவீச்
சடாஸே ரந்தேவாலீத்விஜேந்த்ரோமதுராகவிரஸௌனமா த்ருகுஜ்ஜீவநாய”

மதுராகவிகள், *செல்வம்மல்கி பவன்விடந்த திருக்கோளுரிலே,
(உ) “ஸைத்ரஸ்ஸ்ரீமாநயம்மாஸஃபுண்பஃ புஷ்பிதகாநகஃ” என்று ஸ்ரீமத்
நாகச் சொல்லப்படுகிற சித்திகாமாஸத்தில், சித்ராநகூத்ரத்திலே,
ஏ ஸ்ரீகுமுதகணேஸாஸ்யாய, ஸ்ரீவருளபூஷண பாஸ்கரோதயத்துக்கு
அருணோதயம்போலேமுன்னே திருவவதரித்தருளினார். (ங) “மணேஸஃ
குமுதோநாமநா || கவிர்மதுரஸம்ஜஞகஃ - ஸைத்ரமாவிஸாப்ரபசித்த
நாகாயாமஜாயத” என்று திவ்யஸூரிசரித்தத்திலே சொல்லிற்றிறே.

ஸாமஸாகாத்பயந பூர்வஸரிகாவத்ப்ராஹ்மணவர்களை அவதரிக்
கையாலே, இவருக்குத் தத்தத்தகாலங்களிலே ஜாதகர்ம நாமகாண
அந்நப்ராஸந செளனோபநயநாதிகளையும் செய்து, (ச) “அங்காநிலே
தாஸ்சத்வாரோமீமாம்ஸாய்யாபலிஸ்தாஃ - புராணந்தர்மஸாஸ்த்ரஞ்ச
வித்யாஹ்யேதாஸ்சதுர்த்தஸ” என்று சொல்லப்பட்ட சதுர்த்தஸ
வித்யைகளையும் அதிகரிப்பிக்க, அதிதவேதவேதாங்கருமாய் மஹா

(க) “யாதெஸுவத்ஸரோனகேஸௌவஸதமதஜநேதாபாஸ்யெ
ஸாராஸேவெனெத்ரோஸேகிஸெவாது ரதிலஸவரோஸாஹ்வ
கேஷவாஸ்யெ | வித்ராஸெவாஸம-வ்யெமணவசிவதிகெவா
டிஸாராவீஸுரோஸாரெனாவாலீகிஜெநேத்ராயாஸகவிரஸௌனமாத்ரு
மஜ்ஜீவநாய ||” (உ) “வெனெத்ரோஸேநயம்மாஸஃபுண்பஃபுஷ்பித
காநகஃ” (ங) “மணேஸஃகுமுதோநாமநா கவிர்மதுரஸம்ஜஞ
கஃ | வெனெத்ரோஸிஸாஹ்வசித்தநாகாயாமஜாயத ||” (ஈ) “ஸ
ஜாநிவெஷாஸுதாரோஸீரோஸாதுராயவிஸாரஃ | வாராணஸ்யஸு
ஸாஸுருவிஷாஸெஷுதாஸுதாஸு ||”

† இந்தச்சலோகம் சிலபித்திகளில் இல்லை.

ஏ ‘வேதாத்மகமான பெரியதிருவடி யம்ஸமாய்’ என்றும் பாடம் காண்
கிறது; மேலோர்கன் அருளிச்செய்த சலோகங்களில் “ககாஸ்பாஜம்” என்
றும், “மணேஸஃகுமுதோநாமநா” என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதனால், இம்
மதுராகவினை, கருடபகவான். குமுதொன்றகணேசர் ஆகிய இவ்விருவரம்
பரமு முடையவ ரென்பர் பெரியோர்.

|| ‘சித்யஸூரிசரித்தத்யுதி-ஸைத்ரோமாவித்தஸ்ஸித்தா’ என்றும் பாடம்.

விரக்தருமான இவர், (க) “அயோத்யாமதுராமாயாகாஸீகாஞ்சீர்ப
வந்திகா-புரீத்வாரவநீசைவ ஸப்ததேமுத்திராயகாஃ” என்று முக்
திப்ரதமாகச் சொல்லப்பட்ட திருவயோத்யை முதலானதில்பதேசங்
களை ஸேவிக்க எழுந்தருளினார்.

இப்படி இவர் முன்னாக அவதரித்தருளின ஆழ்வார் “முத்தனை
பமுறுவல்செய்து முக்குறிஞ்சிமுலையுணாதேமெனநத்தோமீட பெழுந்
தருளியிருக்கச்செய்தேயும் வாட்டமின்றிக்கே பரிபூர்ணராயிருக்கிற
இந்த ஆர்ச்சியத்தைக் காரியாரும் * இவரைப்பெற்ற வயிறுடைபா
ளான உடைபறங்கைபாரும் கண்டு “உன்மனத்தா லென்னினினைந்திருந்
தாய்” என்கிறபடியே எம்பெருமான்பக்கலிலே ந்யஸ்தபாராய்க்கொ
ண்டிருந்து * பத்துநாளும் கடந்தவிரண்டாநாள் (உ) “ஸங்கதீர்த்த
ஸமீபேது தாம்ராயாதகிணைதடே - ஸுஸ்திதம்புண்டரீகாக்ஷம்
ஸங்கசக்ரதாம்ஹரிம் - வரதாபயஹஸ்தஞ்ச சம்பாதாபாஸஹ - நவ
நீரதநீலாபம் பீதவாஸஸமச்சயுதம்” என்று சொல்லுகிறபடியே திருச்
சங்கனித்துறைபையுடைத்தான பொருளவற்றின் தென்கரையிலே
தில்பமங்களிக்ரஹயுக்தனாய் ஸங்கசக்ரதானாய்ப் புண்டரீகாக்ஷனாய்
வரதாபயஹஸ்தனாய் ஸ்ரீபூமீநீளாஸஹிதனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளி
யிருக்கிற பெரலிந்துநின்றபிரான் திருமுன்பே எடுத்துக்கொண்டு
போய் அப்படிப்பட்ட விக்ரஹத்தை ஸேவிக்கப்பண்ணி, இவருக்கு
'மாறன்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி, திருப்புளியாழ்வாரடியிலே *
ஆணிப்பொன்னாற் செய்த வண்ணச்சிறுத்தொட்டிலிலே வளர்த்தி,
இவரைப் புத்ரப்ரதிபத்திபண்ணாமல் “எங்கன் குடிக்காசே” என்று
விஸேஷப்ரதிபத்திபண்ணி ஸேவித்துக்கொண்டு போர, †(அப்போது
பரமபதநாதனும் ஸேநாபதியை அழைத்து ‘நீர் போய் கம்மாழ்வாரு
க்கு மந்த்ரமந்த்ரார்த்தங்களையும் த்ரவிடவேதத்தையும் உபதேசித்து
வாரும்’ என்ன, விஷ்வக்ஸேநரும் எருந்தருளி ஆழ்வாருக்கு நிகிலுரு
ஷார்த்தங்களையும் த்ரவிடவேதங்களையும் உபதேசித்துத் தீவ்யஞ்ஞா
நஸம்பங்கராக்கி எழுந்தருளினார்.)

(உ) “அயோத்யாபுரிய-ராராயாகாஸீகாஞ்சீர்பவந்திகா|புரீ
த்வாரவநீசைவவஸவெவெதேமுத்திராயகாஃ” (உ) “ஸங்கதீர்த்த
ஸமீபேது தாம்ராயாதகிணைதடே | ஸுஸ்திதம்புண்டரீகாக்ஷம்
ஸங்கசக்ரதாம்ஹரிம் | வரதாபயஹஸ்தஞ்ச சம்பாதாபாஸஹ |
நவநீரதநீலாபம் பீதவாஸஸமச்சயுதம் ||”

† குண்டலிதச்சர்த்தம் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

இவ்வர்த்வார்தாம் (க) “ஸுஜ்ஞாநகரபூர்ணதவாத் திர்தீர்ணீ
மூலஸம்ஸ்யதி - பாலசூஷோடஸாப்தாத்து முகவாவங்கமிஷ்யதி”
என்று சொல்லுகிறபடியே திருப்புனிவாழ்வரடியிலே பதினாறுதிரு
நகர்தாமனவாக + அவன் முகத்தன்றி விழியே னென்று முகுளித
நயநருமாய் * ஆருக்கென்சொல்கெனென்று மெனகிபுமாய் எழுந்தரு
ளியிருக்க, இதை உடையகங்கைபாரும் கரையாரும் கண்டு இவர்
தம்மைப்போன்ற அதிகாரிகளைக்காணாமலே லௌகிகரோடு
வார்த்தைசொல்லாதிருக்கிறு என்றறிபாதே, ‘திருக்குறங்குடிநம்
பிக்கு நாம் செய்ததென்?’ என்று சிந்தைகலங்கியிருக்க, இப்ரவாவங்
களைத் திருவயோத்யைணைகிக்க எழுந்தருளின ஸ்ரீமதுராகவிகளும்
கோட்டருளியிருக்கச்செய்தே, ராத்ரி ஜலஸங்காங்கிருத்பர்த்தமாகப்
புறப்பட்டவர், தென்திசையிலே ஸ-ஞர்போதபமாணற்போலே ஒரு
அப்ராக்ருததில்பதேஜ்ஞஸைக் கண்டு ‘இதுவென்?’ என்று திகைத்து
நின்று, ஏதேனும் க்ராமகரங்கன் வேகிறதோ? காட்டுத்தீயோ?’
என்று தம்மில் விசாரித்து அற்றைக்குக் கண்வளர்ந்தருளினார்.

பின்னையும் இரண்டுமூன்றுநான் இப்படியே கண்டு, ‘இது ப்ரா
க்ருததேஜஸ் அன்று, அப்ராக்ருததில்பதேஜ்ஞஸை யிருந்தது; இக்
காரணத்தை நாம் பரிசுசிப்போம்’ என்று பகலெல்லாம் கண்வளர்ந்
தருளி, ராத்ரிகளில், அந்தத்தேஜ்ஞஸை குறிப்பாக அதித்வரைபுடனே
மீண்டெழுந்தருளி, புன்யசேஷதர்மத்தோறும் ஸோதித்துக்கொண்டு
வந்து (உ) “ஸ்ரீரங்கமதுலம்சேஷதாம்” என்கிற * திருவாங்கப்பெரு
நகரிலே ஸோதிக்க, அதுக்கும் அப்பாலே தென்திசையிலேயாயிரு
க்க, பின்னையும் பூர்வம்போலே த்வரித்தெழுந்தருளி *மரடமாளிகை
சூழ்ந்தனகாய திருக்குருகரிலே சென்று அப்பால் பார்த்துக் காணா
மையாலே ‘இது இங்கேயா யிருக்கும்’ என்று ஸோதித்துப்பார்க்க,
(ஈ) “பத்மாணோபவிஷ்டம் பரபதயுகனேநிவிஷ்டசைதல்பம் - பா
தத்வபோதமுதாம் பரமாசார்யம்பராக்ருஸம்வந்தே” என்கிறபடியே
ஸுஜ்ஞாநகரபூர்ணதாய் உறங்காப்புளியிழல் தன்னிலே முகுளிதநயந
ராய் ஷோடஸவார்ஷிகராய் ஷோடஸகலபூர்ணான சந்தரணப்

(க) “ஸுஜ்ஞாநவநவபுண-தூதிநிபுணீரிலுலஸஸ்யுயஃ |
வாஸகூஷோடஸாலாதுஜுகவாவம்மிஷ்யதி |” (உ) “ஸ்ரீரஜ்
நிதாவம்சேஷ்ய” (ஈ) “பெஷாஸதொவவிஷ்டம்பராவடிய-ம
னெகிவிஷ்டமெவதத்யு | வா ததவெவரயஜ-மவாரகாஅரயு-
வாராஜுஸம்வந்தே |”

போலே, பத்மஸாரோபஸிஷ்டராய், பாதத்வபோதமுத்தராயுத்தராய்
பரமாசார்பரான ஸ்ரீபராக்ருஸகரப் பார்த்து, †(பகவததுபவம்பண்
ணிக்கொண்டு, தம்மைக்கடாக்ஷித்தல் ஒருஸ்ரீஸூக்தியருளிச் செய்
தல் செய்யக் காரணமையாலே) 'இவர்க்குச் சைதன்யமுண்டோ?
‡ செவிகேட்டுமோ? என்று பரீக்ஷிக்கக்கூக ஒரு குண்டுக்கல்லை
பெடுத்து அவர்முன்னே திடீரென்று போட, இவரும் அதுகேட்டுத்
திடுக்கென்று திருக்கண்ணை மலர்விழித்துப்பார்த்தருள, ஸ்ரீமதுர
கவிகளும் 'இவர்க்கு வாக்கு உண்டோ? இல்லையோ? என்று அறிபக்
கடலோம்' என்று அவரைக்குறித்து § 'செத்தத்தின்வயிற்றிலே சிறி
யதுபிறந்தால் எத்தைத்தின்று எங்கேகிடக்கும்?' என்ற, 'அத்தைத்
தின்று அங்கேகிடக்கும்' என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்ய, ஸ்ரீமதுர
கவிகளும் கேட்டருளி 'இவர் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தார்; இம்மஹாநு
மாவரை நாம் அதுவர்த்தித்து உஜ்ஜீவிக் கவேணும்' என்று நினைத்து
யிகவும்ஹ்ருஷ்டராய் ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்கப்ரணாம
மாகத் தாளுந் தடக்கையுங்கூப்பி ஏ விழுந்து ஸேகித்து "மேவினே
னவன்பொன்னடி மெய்ம்மையே" என்று ஆஸ்ரயித்து க்ருதார்த்த

† குண்டலிதக்கார்தம் சிலபிரதிகளில்மாத்திரம் உள்ளது.

‡ 'ஸ்ரவணாதிக ஞுண்டோ' என்றும் பிரதிபேதம்.

§ செத்தத்தின்வயிற்றிலே சிறியது பிறக்கையாவது, —செத்ததுஎன்று
அறித்து, அதுஎங்கனையென்னில், அப்ரணவத்தாய் ஜடமாயிருக்கையாலே
அதித்தைச்சொல்லுகிறது. அதின்வயிற்றிலே சிறியது பிறக்கையாவது -
சரீரத்தோடே ஆத்மாவுக்கு உண்டான ஸம்பந்தம். சிறியதாவது - அணுபரி
மாணமாயிருக்கிற ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது. சரீரத்தோடே ஆத்மாவுக்கு
ஸம்பந்தமுண்டானால், அதுக்கு போக்யமும் - அதித்தமாயிருக்கிற ஸுக
துக்கங்கள். அதைத்தின்று அங்கே கிடக்கையாவது - சரீரகதமாயிருக்கிற
ஸுகதுக்காதிகளைப் புஜித்துக்கொண்டு சரீரத்தையே ஆஸ்ரயித்துக்கொண்
டிருக்கை.

¶ 'விழுந்து.....எழுந்தருளியிருக்கிறவனவிலே' என்றவிட
த்து, "பணித்து 'அடியேனை அங்கேகரித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்
பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் இவரை விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளிப் பஞ்சஸம்
ஸ்காரமும்ப்ரஸாதித்தருளி 'நாம் பகவததுபவத்துக்குப் போக்குவீடாகச்
சொல்லும் பாசாங்களை நீர் பட்டோலைகொள்ளும்' என்று அருளிச்செய்தரு
ளினார். அவ்வளவிலே" என்றுப்ரதிபேதம்.

ராய் (க) “சூருபாதாம்புஜம்த்பாயேத் சூரோர்நாமஸ்தாஜபேத்” என்
கிறபடியே த்ரிவிதகாணங்களாலுண்டான தத்பாதாம்புஜத்பாக தந்
நாமகீர்த்தந தத்கிங்காவ்ருத்திகளுமேபாக ஆழ்வாரை ஸ்தாதுபவம்
பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே, (உ) “ஆதிதே
வோஜகந்நாதோவாஸுதேவோஜகத்பதிஃ - சதுர்ப்புஜம்ஸ்யாமஸாக்
கத்பரமே வ்யோம்நிதிஷ்டதி” என்றுசொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாண
பூதனுமாய், ஸர்வஸ்வாமியுமாய், ஸர்வவிபந்தாவுமாய், ஸர்வாந்தர்யா
மியாய், * நிலமேனியும் காங்குதோளு முடையனாய், ஸ்ரீவைகுண்
டத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுனவன் ஆழ்வார்
க்கு எதிர்விழிகொடுக்கவேணு மென்று திருவுள்ளமான வளவிலே
பெரியதிருவடியும் தம்முடைய பக்தபாதம் தோன்ற முன்னே வந்து
நிற்க, (ங) “அநாகதங்கருடமமும்புரஸ்ஸத்திதம் மஹாகிரிம்ஜலததி
வாருரோஹஸஃ” என்றும் “பொலிந்திருண்ட கார்வானில் மின்னே
போற்றோன்றி, மலிந்த திருவிருந்த மார்பன்-பொலிந்த, கருடன்மேற்
கொண்ட கரிபான்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, நித்பாகபாபிரியான
பிராட்டிஸஹிதனாய்ப் பெரியதிருவடிமேற்கொண்டு தோன்றி, தன்னு
டைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி சேஷத்தங்களைபெல்லாம் யுகபதேவ
ஸாக்ஷாத்கரித்து அதுபவிக்கலாம்படி ஆழ்வாருக்கு*மயர்வறமதிகல
மருள, ஆழ்வாரும் “பொன்னிவர் மேனிமாகதத்தின் பொங்கினஞ்சோ
தி” என்கிறபடியே எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையும்
தத்ஸ்வரூபப்ரகாஸகமான திவ்யமக்கள விக்ரஹத்தையும் ததாதேய
மான திவ்யகுணக்களையும் அதுபவித்து, அவ்வதுபவஜநித ப்ரீதிஉள்
ளடங்காமல் (ச) “சூசோபஜ-ஓம்ஷி ஸாமாநிததைவாதர்வணாநிச”
என்கிற வேதசதுஷ்டயங்களில் ருக் பஜுஸ அதர்வணம் என்கிற
வேதத்யஸாரார்த்தத்தைத் திருவிருத்தம் திருவாகிரியம் பெரிய
திருவந்தாதி என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்யபத்தாலே அருளிச்செய்தும்,
(ரு) “வேதாநாம்ஸாமவேதோதஸ்யி” என்று கீதோபபிஷதாசார்பன்
தானாகச் சொல்லப்பட்ட ஸாமவேதஸாரார்த்தத்தைச் சரம்பாபந்த

(க) “மஹாஸுபாஷாஸ்யாஜ்யபெஷ்ய-ஸொந-காரிஸுஷா
ஜபெஸ |” (உ) “சூஷிஷெவொஜமஹாஸொவாவஸுஷெவொஜம
தூதிஃ | வதஹ-ஃஜ்யூரீஷாஜீவொஸெவொஜூதிதிஷ்ட |” (ங)
“ஸொபாமதஹாஸுஜிஸுஸுபுஷிதம் கீஹாமிரிஜிஷுஷவாஸு-
ஸொஹஸஃ” (ச) “ஃஸொபஜ-ஓம்ஷிஸாரீகிதபெவாயவ-கணா
நிவ” (ரு) “வெஷாநாஸாரீஸெஷொஷி”

மான் திருவாய்மொழியாலே அருளிச்செய்தும் “மிக்கவேதியர்வேதத் தினுட் பொருள், நிற்கப்பாடி பென் னெஞ்சள் நிறுத்தினுன்” என்கிறபடியே * தேவமற்றறிபாத ஸ்ரீமதுரகவி ப்ரப்ருதிகளான ஸஜ்ஜ நங்கள் * அறியக்கற்று வல்லரம்படி ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, * ஊரும் பாடு முலகமுந் தம்மைப்போலே பாக்கி, புஷ்பத்பாக போக மண்ட பம் தொடக்கமான திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்களும் திருப்புகளி யாழ்வாரடியிலே எழுந்தருளி இவர்க்குத் திருமுகப்ரதாசம்பண்ணித் தாங்களும் “எம்பெருமானுளனாகவே” என்கிறபடியே ஸத்தைபெற் றுநிற்க, நித்யஸூரிகளும் ஸ்வேதத்விபவாலிகளும் இவ்வாழ்வார் வைபவத்தைக்காண்கைக்காக வந்துநிற்க அவர்களை லேவித்து “பொலிக பொலிக” என்று மங்களாஸாஸகம்பண்ணி, அவர்கள் வைபவத்தையறிந்து அறுபலித்த தமக்கு “மாறுளதோ மிம்மண் ணின்மிசையே” என்றும், “இனிபாவநிக ரகல்வானத்தே” என்றும், “பான் பெரியன் நீ பெரியை பென்பதனை பா ரறிவார்” என்றும் எம்பெருமானோடே மார்தட்டி உபயபிபூதியிலும் தமக்கு ஸத்ருஸ ரில்லாதவராய், ஒருவராலும் அறியவரிதான ப்ரமாவத்தை யுடைய ராய், “உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையு மெல்லாம் கண்ணன்” என்று பால்பாத்ப்ரப்ருதி பகவத்குணைகநாரகராய், (க) “ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோருபம் ப்ராப்துஸ்சப்ரத்யகாத்மநஃ - ப்ராப்த்யுபாயம்பலம்ப்ராப்தேஸ்ததாப்ராப்திவிநோதிச - வதந்தி ஸகலவேதாஸ் ஸேதிஹாஸபுராணகாஃ” என்று ஸகலவேதஸாஸ்த் ரங்களிலும் ஸாததமமாகச்சொல்லப்படுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும், (உ) “த்வபாத்பரதாம்நாஸ்தி மந்த்ரம்வேதேஷ்வபித்விஜ” என்று மந் த்ரஸ்ரேஷ்டமாகச்சொல்லப்படுகிற ஸர்வவேதஸாஸ்த்ரஸாரபூதஸா னாகதிமந்த்ரார்த்தத்தையும் சாமப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியாலே ஸுவ்யக்தமாய்ப்படியருளிச்செய்து, (ங) “தர்ஸகம்பரபக்திஸ்ஸ்வாத் பரஜ்ஞாநந்துஸங்கமஃ- புநர்விஸ்லேஷ்பீருத்வம் பரமபக்திருச்யதே” என்கிறபடியே பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளையுடையராய்க்கொ

(க) “ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோருபம் ப்ராப்துஸ்சப்ரத்யகாத்மநஃ | ப்ராப்த்யுபாயம்பலம்ப்ராப்தேஸ்ததாப்ராப்திவிநோ திச | வதந்திஸகலவேதாஸ்ஸேதிஹாஸபுராணகாஃ |” (உ) “த்வபாத்பரதாம்நாஸ்தி மந்த்ரம்வேதேஷ்வபித்விஜ” (ங) “தர்ஸகம்பரபக்திஸ்ஸ்வாத் பரஜ்ஞாநந்துஸங்கமஃ | புநர்விஸ்லேஷ்பீருத்வம் பரமபக்திருச்யதே”

ண்டு * தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மலைகள் சொல்லி * அவர் வற்று வீடுபெற்றருளினார்.

அநந்தாம், “திருமால்திருப்பேர்வல்லா ஈடிக்கண்ணிருடியமா றன்” என்கிற * திருக்குருகூர்நகரம்பிக்கு பாதமபரிஷ்பாரண பூதீம தூரகவிகள் பாரபந்நகரகூடஸ்தாரண ஸ்வாசார்பவைபவத்தை “கண் ணிதுண்கிறத்தாம்பு” என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்திலே யருளிச்செய்து பஞ்சமோபாபரிஷ்டாரண முமுக்ஷுக்களுக்கு உபகரித்தருளி, அர்ச் சாரூபமரண ஆழ்வார்விக்ரஹத்தையும் ஏறிபருளப்பண்ணி அவருக் குரித்ப பக்ஷ மாஸ அயந ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களை பெல்லாம் மஹோத்ஸவமாகத் தாழ்வற நடத்திக்கொண்டு “வேதந்தமிழ்செய்த பெருமான் வந்தார், திருவாய்மொழிப்பெருமான் வந்தார், திருநகரிப் பெருமான்வந்தார், திருவழுதிவனநாடர்வந்தார், திருக்குருகூர்நகரம் பிவந்தார், காரிமாறர் வந்தார், சடகோபர்வந்தார், பரங்குசர் வந்தார்” என்றுபல சிந்நங்கன்பணிமாற, அவ்வளவிலே சங்கத்தார்கிஷ்பர்கள் வந்து ‘எங்கள்சங்கத்தாரோடேதர்க்கித்து ஐயித்துச்சங்கப்பலகையே றினு லொழிய’வேதந்தமிழ்செய்த பெருமான்” என்று விருதுபிடிக்க வெட்டோம்.என்றுதடுக்க,பூதீமதூரகவிகளும் அதுந் பாயமாம்:எங்கள் ஆழ்வார்எங்கும்எழுந்தருளார்;அவர் திவ்யஸூக்திக்குச்சங்கப்பலகை இடங்கொடுத்ததாசில் அவர்க்கு இடங்கொடுத்ததாம், என்றுசொல்லி ஒரு சிறுமுறியிலே ‘கண்ணன்கழலினை’ என்றுஎழுதி ‘இச்சிறுமுறி யைச்சங்கப்பலகையின்மேல்வைவுக்கோள்’ என்று அவர்கள்கையிலே கொடுக்க, அவர்களும் போய் இவ்விதோஷத்தைச் சங்கத்தாருக்குச் சொல்லி அச்சிறுமுறியைச் சங்கப்பலகையின்மேலே வைக்க, அக்கா லத்திலே தென்மதுரையிலே சங்கத்தாரோடுசேர் முந்துறுதமிழ்ப் புலவர்சங்கப்பலகை யேறியிருக்க, அப்பலகை அவர்களெல்லாரையும் எடுத்துக் கவிழ்த்துப்போட்டு ஆழ்வார்திவ்யஸூக்திச்சிறுமுறிபொன் றையுமே தீர்த்துக்கொண்டு நிற்க, நித்தைக்கண்டு சங்கத்தலைவனும் பபப்பட்டு, “சயடுவதேர கருடற்கெதிரே இரவிக்கெதிரின்மினியாடு வதேநாயோடுவதோவுறுமிப்புலிமுன்னரிசேசரி முன்னடையாடுவதேர பேயாடுவதேர+வெழிலூர்வசிமுன் +பெருமானடிசேர்வருணாபரணன், ஓராபிரமாமறையின் தமிழில்ஒருசொற்பொறுமோவுலகிற்கலியே”என் றுஆழ்வார்விஷயமாகக் கவிசொல்லி அபரா தகூரமணம் பண்ணிக்கொ ண்டாம்.அன்னையும் அங்குக்கிடந்ததமிழ்ப் புலவரடைப பாத்பேகம்

+ ‘அழகர்வசிமுன்’என்றும்,‘பெருமான் வருணாபரணன்’றருசொல்,ஓரா பிரமாமறையின் பொருளின் ஒருசொற்பொருமோ’ என்றும்பாடாத்தாம்.

கனிசொல்லி அபராதிசூதாமணம்பண்ணிக்கொண்டார்கள். இப்படி (க) “குரும்பாகாஸபேத் தீமாத்” என்கிறபடியே ஸ்வாசார்பரான ஸ்ரீ பராங்குசருடைபவைபவத்தை ஊரும் நாடு முலகமுமெல்லாம் அறி யும்படி பாகாசிப்பிடுத்துக்கொண்டு மதுரகனிகள் சிலகாலம் எழுந் தருளியிருந்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

† திவ்யப்ரபந்த ப்ராமாணிய மைர்த்தகம்.

இப்படி தத்வதர்ஸிகளாக அவதரித்தருளின இவ்வாழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்கள் முக்யதமமான ப்ராமாணிகளாக யிருக்க, தேவதார்தாவிஷயமாக “தெய்வநான்முகக் கொழுமுளை யின்று, முக்கணீசனெடுதேவுபலறுதலி, முவுலகும்விளைத்த வுத்தி” என்றும், “பூயில் நான்முகனைப்படைத்த, தேவன்” என்றும், “நான் முகனை, முழ்த்தநீருலகெல்லாம் படைபென்று முதல்படைத்தாய்” என்றும், “நான்முகன்றன்னை தெவருலகோடுபிர்படைத்தான்” என்றும், “பிரமன் சிவனிர்திர னாதிக்கெல்லாம், நாபிக்கமல முதற் கிழக்கு” என்றும், “பிரமனைத் தன்னுந்தியிலே தேற்றுகித்து, என் றும், “இருந்தன்கமலத் திருமலரினுள்ளே, திருந்து திகைமுகனைத் தந்தாய்” என்றும், “நின்னுந்திவா, யன்று நான்முகற்பயந்த வாதிதே வன்” என்றும், “நான்முகனை நாராயணன்” படைத்தான்” என்றும் “உந்தியிற்றோற்றிஞாய் நான்முகனை” என்றும், “உந்தியெழுந்தவுருவ மலர்தன்னிற், சந்தச்சதுமுகன்றன்னைப் படைத்தவன்” என்றும், “உநதிமேல் நான்முகனைப்படைத்ததான்” என்றும் இப்படி, ஆழ்வார் களெல்லாரும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை ஸர்வேஸ்வரன்தானே ஸ்ருஷ் டித்தா னென்று அருளிச்செய்தும்;

அகங்கான்றிக்கே, “வலத்தனன் திரிபுரமெரித்தவன் இடம் பெறத்துந்தித், தலத்தெழுதிகைமுகன்” என்றும், “ஏறனைப் பூவனை ப் பூமகன் தன்னை, வேறின்றியிண்டொழுத்தன்னுன் வைத்து” என் றும், “திருவிடமேமார்வமயனிடமேகொப்பூழ், ஒருவிடமு மெத்தை

(க) “மாராஸபேதீமாத்”

† ‘இதுமுதல் ஆழ்வார்களவைபவம் முடிபிறவையிலும் உள்ள க்ரத் தங்கள், பிற்காலத்துப்பெரியோர்களாற் சேர்க்கப்பட்டவை; ஆனதுபற்றியே ‘ஆசார்பஹ்ருதயத்தில் அழகியமணவாணப் பெருமான்நாயனாகும் அருளிச் சாரிதே’ என்றுஇவற்றினிடையில் வருவதும், இவைசிலபிரதிகளிற் காணப் படாமலிருப்பதும்’ என்றுஸம்ப்ரதாயம்வல்லார் கூறுவர்.

பெருமாத் தரன்” என்றும், “எருருமிறைபோலும் திசைமுகனாக்திரு
மகளும், கருருத் தனியுடம்பன்” என்றும், “சிவனொடு பிரமன்வன்
திருமடத்தை சேர் திருவாகம்” என்றும் “மலர்மகள் நின்னாகத்தாள் -
செய்ய, மறைபரன் நின்னுந்திபரன் மாமதிள்முன்றெய்த, விழையரன்
நின்னாகத்திறை” என்றும், “பிறைதங்குசடைபரன் வலத்தேவைத்
துப் பிரமனைத் தன்னுந்தியிலே தோற்றுவித்துக், கறைதங்கு வேல்
தடங்கண் திருவைமார்பிற் கலந்தவன்” என்றும் இப்படி, (க) “விஷ்
ணுஸ்ரீராகபாயிநீ” என்று சொல்லப்படுமவளாய் *இறைபுகலகில்
லாத நித்யவிரித்த மங்கனாவழையாய்ப் பாமமறவிவியான பெரிய
பிராட்டியுடன் ஐஸ்வரமோ குணமீராரானப் பரமநாதர்நார்களுடன்
வாயெறத் தன் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற
னென்று அருளிச்செய்தும்;

அங்கனன்றிக்கே, “நிரைமலர்ப்பாதங்கள் குடிக்கண்ணிராணைத்
தொழுவார், ஒற்றைப்பிறையணிந்தானும் நான்முகனு மிந்திரனும்,
மற்றையமாரருமெல்லாம்” என்றும், “கன்வர வெம்மைபு மேழலகும்
நின், னுள்ளேதோற்றிய விறைவ வென்று, வெள்ளேறன் நான்முக
னிந்திரன் வானவர், புன்னூர்திகழல்பணிந்தேத்துவர்” என்றும்,
“நாடொறும் வானவர் தம்மை பாளுமவனும் நான்முகனும் சடை
முடியண்ணலும், செம்மையா வவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித்
திரிவர்” என்றும், “துண்ணுணர்வின், நீலர்கண்டத்தம்மானும்
நிறைநான்முகனு மிந்திரனும், சேலேய்கண்ணார் பலர்குழ விரும்பும்
திருவேங்கடத்தானே” என்றும், “அரன்நான்முகனேத்தும், செய்ய
நின்றிருப்பாதத்தை” என்றும், “மேலித்தொழும் பிரமன் சிவனின்
திரன்” என்றும், “நெற்றிபெற்றகண்ணன் விண்ணின்நாதனோடு பேர
தின்மேல், நற்றவத்த நாதனோடு மற்றமுன்ன வானவர், கற்றபெற்
றியால்வணங்கு பாத” என்றும், “நீரேறுசெஞ்சடை நீலகண்டனும்
நான்முகனும் முறைபாற், சீரேறுவாசகஞ் செய்பநின்ற திருமால்”
என்றும், “அவரிவரென்றில்லை அவனைப்பான்பாதம், எவரி வணங்கி
பேத்தாதா ரெண்ணில் - பவரும், செழுங்கதிரோனெண்மலரோன்
கண்ணுதலோ னன்றே, தொழந்தகையார் நானுந் தொடர்ந்து” என்
றும் இப்படி; பரமநாதராதிகேவலாதகன் எம்பெருமான்க்கிட்டித்
தண்டனிட்டு ஸ்தோத்திரம் பண்ணித்திரிவார்கள் என்று அருளிச்
செய்தும்;

(க) : விஷ்ணுஸ்ரீராகபாயிநீ”

அங்ஙனன்றிக்கே, “கேழ்த்தசீரான் முதலாகக் கிளர்தெய்வமாய்க்
கிளர்ந்து, சூழ்த்தமர்துதித்தா லுன்றொல்புகழ் மாகுணாதே” என்
றும், “நினைந் துணைந் துள்கரைந்துருகி யிணையோர்பலரும் முனிவரும்,
புனைந்த கண்ணி நீர் சார்தம் புனையோடேர்திவணங்கினால்,...உன்
பெருமை மாகுணாதோமாயோவே” என்றும், “மாகுணாவான்கேலத்
தமரர்கோன் வழிப்பட்டால், மாகுணவுண பாதமலர்ச்சோதி மழுங்
காதே” என்றும் “பிறைபேறுசடையா லும் நான்முகனுமிந்திரனு, பிறை
பாதநிந்தேத்த வீற்றிருத்தவிது விபப்பே” என்றும் இப்படி, ப்ரஹ்
மருத்ராதிகன் ஸத்வகுணேத்தாநானபோது எம்பெருமான்க்கிட்டி
ஸேவித்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணினால் எம்பெருமானுக்கு அவத்யாவஹ
மென்று அருளிச்செய்தும்;

அங்ஙனன்றிக்கே, “நளிர்மதிச்சடையனென்கோ நான்முகக் கட
வுளென்கோ” என்றும், “சிவனு பயனுனாய்” என்றும் “கடிகமழ்கொன்
றைச்சடையனெயென்னும் நான்முகக் கடவுளெயென்னும்” என்றும்,
“பூத்தண்டுழாய்முடிபாய் புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய், வாய்த்
தவென்னுன்முகனை” என்றும், “என்றிருமார்பன்றன்னை யென்பலை
மகன்குறன்றன்னை, என்றுமென்னுமகளைபகம்பாற்கொண்ட நான்
முகனை” என்றும், “முனியே நான்முகனை முக்கண்ணப்பா” என்றும்,
“அவாவறச் சூழரிபை பயனைபனை பலற்றி, அவாவற்று” என்றும்
இப்படி, இத்திவ்யப்ராபந்தங்களிலே ஆதிமத்யாவஸாநமாக ப்ரஹ்ம
ருத்ராதிகளை ஸர்வேஸ்வரனானாக அருளிச்செய்தும்; ஆக இப்படி
ஒருகால் அருளிச்செய்தது ஒருகால் அருளிச்செய்யாதிருக்காதபாலே
இவற்றை முக்பதமமான ப்ரமாணமென்று விஸ்வவலிக்கலா யிருந்த
தில்லையெ யென்னில்;—

விஸ்வவலிக்கக் கூடும்; எங்ஙனெயென்னில்:— இவ்வாழ்வார்கள்
தங்கள் தங்களுக்குத் தேவதாநதாவிஷய வைராக்யமுண்டென்று
தோற்ற“ஓ ஓ உலகினதியல்லே, நன்றோளிருக்க மனைநீரட்டிப், படை
த்திடந் துண்டுமிழந்தளந்து, தேர்ந்துலகனிக்கும் முதற்பெருங்கடவன்
நிற்பப், புடைப்பலதானறி தெய்வம்பேணுதல், தனதுபுல்லறிவாண்மை
பொருந்தக்காட்டி” என்றும், எம்பெருமாமாய்ப்பல்லது, ஒருமா
தெய்வம்மற்றுடையமோ யாமே” என்றும், “பிதிருமணமிலேன் பிஞ்
ஞகன்றன்னோ, டெதிர்வன் அவன் எனக்கு நோன்” என்றும், “மற்று
மோர் தெய்வமுண்டே மதியிலாமானிடக்கான்” என்றும், “மற்று
மோர்தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோ டெற்றிலேன்” என்றும், “எம்
பெருமானுண்டுமிழந்த வெச்சிற்றேவ, சல்லாதார்தா முளரே” என்

றும், அவ்வளவுமன்றிக்கே “திடகிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசை,
படர்பொருள்முழுவதுமா பவைபவைதொறும், உடன்மிசை யுயி
ரெனக் கார்தெங்கும் பார்துளன் சுடர்மிசைருதியு ளிவையுண்ட
கரணே” என்றும், “போதின் மகங்க பூதலக்கிழத்தி தேவி அன்றி
யும், போதுதங்குநான்முகன் மகன் அவன்மகன்சொலின், மாதுதங்கு
கறன் ஏறதுர்தி பென்று வேதது, லோதுகின்றதுண்மை” என்
றும், “தீர்த்தனாலகளந்த சேவடிமேற் பூந்தாமம், சேர்த்தியவையே
சிவன்முடிமேல் தான்கண்டு, பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்தபைந்துழா
யரன்பெருமை, பேர்த்துமொருவரார் பேசக்கிடந்ததே” என்றும்,
“கபாலநன்மோக்கத்துக் கண்டுகொண்மின்” என்றும், “மார்க்கண்டே
யனுங்கரியே, கறுத்தமனமொன்றும்வேண்டா கண்ணனல்லாதெய்வ
மில்லை” என்றும், “சத்தியங்காண்மினைய, சிலையினாலிலங்கைசெற்ற
தேவனே தேவனுவான்” என்றும் இப்படி, ப்ரமாணத்தாலும் ப்ரத்
யக்ஷத்தாலும் ஸாக்ஷியாலும், (க) “யதேதத்பரமம்ப்ரஹ்ம லோகே
வேதேஷாபட்யதே - ஸதேவஃபுண்டரீகாக்ஷஸ் ஸ்வயம்நாராயணஃ
பரஃ” என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்த்பர
னென்று ஸாதித்தும்: அதுவுமன்றியே, பெரிபாழ்வார் (உ) “பரஃப
ராணாம்புருஷோ பஸ்யதுஷ்டோஜநார்த்தநஃ-ஸப்ராப்நோத்யக்ஷயம்
ஸ்தாஃ மேதக்ஸத்யம்மயோதிதம்” என்றும், (ங) “நாஸ்திநாராயண
ஸமோ நபூதோநபவிஷ்யதி - ஏதேநஸத்யவாக்யேந ஸர்வார்த்தார்
ஸத்யாயம்யதம்” என்றும் சொல்லுகிற ரிஷிகள்வாக்யங்களையும்
அவற்றுக்கு அடிபான ஸ்ருதிவாக்யங்களையுங்கொண்டு வித்வத்தோஷ்
டிபானாராஜஸ்தாரத்திலே பரதத்வநிர்ணயம்பண்ணி விசாரந்து
கிழியறுத்தும், இப்படி நிர்ஸயம் பண்ணின ஆழ்வார்கள் ஒருகால்
அருளிச்செய்தது ஒருகா லருளிச்செய்திலர்களென்னவொண்ணாது;
ஆனால், இவற்றுக்குக் கருத்தென்னென்னில்;—அந்தத் தேவதாரந்த
ரங்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்வமாவங்களுக்கிடாக அருளிச்செய்தார்
களித்தனை.

(க) “யதேதத்பரமம்ப்ரஹ்ம லோகே வேதேஷாபட்யதே | ஸ
தேவஃபுண்டரீகாக்ஷஸ்வயம்நாராயணஃபரஃ ||” (உ) “பரஃப
ராணாம்புருஷோபஸ்யதுஷ்டோஜநார்த்தநஃ | ஸப்ராப்நோ
த்யக்ஷயம்ஸ்தாநமேதக்ஸத்யம்மயோதிதம் ||” (ங) “நாஸ்திநாராய
ணஸமோநபூதோநபவிஷ்யதி | ஏதேநஸத்யவாக்யேந
ஸர்வார்த்தார்ஸத்யாயம்யதம் ||”

எங்கனெயென்னில்:—இவர்கள் கர்மவஸ்பரில் ப்ரதாநராகை யாலே, (க) “யுககோடிஸ்ஹஸ்ராணிவிஷ்ணுமாத்யபத்மபூடு-புநஸ் த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதிஸாஸ்ரும” என்றும், (உ) “மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதேமஹாத்மா ஹுத்வா஽த்மாநம்தேவதே வோபபூவ” என்றும்சொல்லுகிறபடியே பூர்வஜன்மங்களிலே ப்ரஹ்மப தம் ருத்ரபதம்பெறுகைக்குத் தபஸ்ஸுபண்ணுகையாலே தத்பல போகார்த்தமாக எம்பெருமானாலே ஸ்ருஷ்டரானாக னென்றும் இவர்கள் எம்பெருமான் திருமேனியைப்பற்றி லப்தஸ்வரூபரா யிரா தபோது இவர்களுக்கு ஸத்தை குலையு மென்றும், இவர்கள் ஸத் துவோத்ரித்தரானபோது பகவதஸ்தேதாத்ராதிகளுக்கு யோக்யராயிருப் பர்க னென்றும், இவர்கள் ராஜஸதாமஸப்ரகாரானபோது அஹவ் காரத்தாலே பண்ணும் துர்மாதம் கருத்திருக்கையாலே இவர்கள் எம் பெருமானைக்கிட்டி ஸ்தேதாத்ரம் பண்ணி ஸேவிகை அவத்யாவஹ மென்றும், இவர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திவிவ்ருத்திகள் பகவததீமாய் ஸரீரவச்சேஷராயிருக்கையாலும் (ங) “ஏகஏவஜகத் ஸ்வாமீ ஸக்திமாநச்யுதஃப்ரபு: -ததம்ஸாஸ்யக்திமந்தேதாத்ரே ப்ரஹ் மேஸாநாதயோதமராஃ” என்கையாலும் அவன்றானாக அருளிச்செய் தும் போருகையாலே இத்திவ்யப்ரபந்தங்களை முக்பதமமான ப்ரமா ணங்கனென்னக் குறையில்கை.

இவர்கள் ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஸரீரமானபடியாய், (ச) “ஸஏவ ஸ்ருஜ்யஸ் ஸசஸர்மகர்த்தா ஸஏவபாத்யத்திசபால்பதேச - ப்ரஹ் மாத்யவஸ்தாபிரஸேஷமூர்ததிர்விஷ்ணுர்வரிஷ்டோவரதோவரோண்டஃ” என்றும், (ரு) “கல்பாநதேருத்ரரூபியோக்ரணதேஸகலம்ஜகத்-தமாத்

(க) “யமகொபிலஹஸுராணிவிஷ்ணுராராயுவஜஹதி | வஹுநெஷுனொக்யயாத்யுதஃப்ராவ்வாகிகிஸாஸ்ரும ||” (உ) “ஃஹாரெஷவஸவ-ஃஷெபெஃஹாதா ஹுதா ஽ததாநெஷவ ஷெவொஸஹதிவ” (ங) “வனகவனவஜமதாரீஸக்திராநயுதஃப்ர ஹுஃ | தஃஸாஸுதிநொதநெஷுனெஷாநாநடியொதரிராஃ ||” (ச) “ஸவனவஸுஜ்யஸவ ஸம-ஃகதா ஸவனவபாத்யுதிவ வாலுதவ | ஸுஷாஷ்வஸாஃரிரஸெஷெதி-கிபுவி-ஃஷஹவபுரி ஷொவரெஷவரெணுஃ ||” (ரு) “கலூரொருஷுராவ்யொமு வதெஸகலம்ஜகத் | தராக்யஃவஹுஷஹிஷுஹுஷ ணதொத வுஜிதாஃ-ஃநபு ||”

யம்புருஷம்விஷ்ணும் ப்ராணதோஸ்மிஜகார்த்தகம்” என்றும், (க) “ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாணீம் ப்ராஹ்மவிஷ்ணுஸிவாத்மிகாம் - ஸஸம்ஜ்ஞாம்பாதிபதவா ப்ரகவஜகார்த்தகஃ” என்றும், “தாமோதரனுருவாகிய சிவற்குந் திசைமுதற்கும்” என்றும், “அரணபனென வுலகழித்தமைத்துள்ளனே” என்றும் அருளிச்செய்தார்கள். இவர்கள்ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஸரீரபூதமாக, அவன்தான் ஆத்மாவாக, இவர்களை அவன்தானாகச் சொல்லும்படி பெய்வனென்பென்னில்:—ஸரீரவாசிஸப்தம் ஸரீரிபர்யந்த ஸ்வார்த்தாபிதாநம் பண்ணக்கடவதிதே; ஒருஸரீரியானவன், “ஸ்துலோதஹம், க்ருஸோதஹம்” என்று தானும் சொல்லி, பிறரும் “நீ தடித்தாய் இளைத்தாய்” என்று சொல்லுமோ பாதி இவர்களைபும் ஸர்வேஸ்வரன் தானாகச்சொல்லக் குறைவில்லை. “நீர் வானம் மண் ணெரி காலாய் கின்ற கேயியான்” என்றும், “சூழ்ந்தகன்றூழ்ந்துயர்ந்த முடிவில்பெரும்பாமேயோ, சூழ்ந்ததனிற்பெரிய பாகன்மலர்க்கோதியோ, சூழ்ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானலின்பமேயோ” என்றும், “தேவராய்கிற்குமத்தேவு மத்தேவரின், மூலராய்கிற்கு முது புணர்ப்பும்-யாவராய், நிற்கின்றதெல்லாம் நெடுமால்” என்றும், “முதலாவார் மூவரே யம்மூவருள்ளும், முதலாவான் மூரிநீர்வண்ணன்” என்றும் இப்பாதிதனாலே அவனையொழிந்த ஸகல சேதநாசேதநங்களும் அவன்தானாக அருளிச்செய்தார்கள். இப்படி அருளிச்செய்கைக்கு அடி.—(உ) “யஸ்பாத்மாஸரீரம் யஸ்பப்ருதிவீஸரீரம்” என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஆத்மாவும் ஸரீரம் அளித்தும் ஸரீரம் என்றுவேதத்திலே சொல்லுகையாலும், (ங) “விஸ்வரூபஞ்சமாமஜம்” என்று அவன் தானும் அருளிச்செய்கையாலும், கிருத்தேர்த்ததட்டிலே அர்ஜுனனுக்கு விஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகையாலும், அவன்தானாகச் சொல்லக் குறைவில்லைபிறே.

(ச) “கஇதிப்ராஹ்மணோநாம நஸோதஹம்ஸர்வதேஹிநாம் - ஆவாந்தயாங்கேஸம்பூதௌ தஸ்மாத்தேஸாவநாமவாந்” என்கிறபடியேநாராயணன் பக்கலிலே ப்ராஹ்மருத்ராதிகள் ஜாதாரானர்கள் என்றும், இவர்கள் திருநாபிகமலத்தையும் தக்ஷிணபார்ஸ்வத்தையும்

(க). ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாணீம் ப்ராஹ்மவிஷ்ணுஸிவாத்மிகாபு | ஸஸம்ஜ்ஞாம்பாதிபதவாநெகவவஜகாடி-கஃ || (உ) யஸ்யாநாஸரீரம்யஸ்யாபூயிவீஸரீரபு” (ங) “விஸ்வரூபஞ்சமாமஜம்” (ச) “கவகிஸ்யுஹனொநாரோரம்ஸோதஹம்ஸவபூதெஹிநாபு | சுவானாவாஜெஸம்ஸூதௌ தவாநெதஸவநாரிவாபு ||”

பற்றி லப்தஸ்வரூபராயிருப்பர்கள் என்றும், (க) “பாதேநகமலாபேந ப்ரஹ்மருத்ராச்ச்சிதேநச” என்று இவர்கள் ஸேஷபூதராய் எம்பெருமானை அர்ச்சிப்பார்கள் என்றும், இவர்கள் தத்தீமான் ஸத்தாஸ்தி திப்ரவ்ருத்திகளை யுடையதாகையாலே எம்பெருமான் தானே யென்றும் ஸ்ருத்திஹான புராணங்களும் சொல்லிற்றின.

(உ) “பாமாத்மாபரோயோ2ஸை நாராயணஸமாஹ்வயஃ - தஸ் பானபாபிரீ † ஸக்திர் தேவீதத்தர்மதர்மிணி” என்கிறபடியே * எத்தனைபேரும் பிரிவாற்றவில்லாத பெரியபிராட்டியா கோபாதி ப்ரஹ்மருத்ராதிகளும் இவன்திருமேனியிலே ஸர்வகாலமு மிருப்பர்களே வென்னில்:—ஆபத்காலத்திலே எம்பெருமான் தன்திருமேனியிலே ஒதுங்க அவர்களுக்கும் இடங்கொடுக்குமத்தனைபல்லது எப்போதும் இரார்கள்; இதுதான் ஸர்வேஸ்வரனுக்கு மஹத்தான ஸீலகுணமாகையாலே, ஆழ்வார்கள் எப்போதும் அத்தையே அருளிச்செய்து கொண்டு போருவர்கள்: “தாளதாமரைபாணுன துந்தியான், வரள்கொணீண்மழுவாளியுன்னுதத்தான், ஆனராய்த்தொழுவாரு மமர்கள், நானுமென்புகழ்கோவுனசிலமே” என்றும், “அக்கும் புலியின்தரு முடையாரவரொருவர், பக்கம்நிற்க நின்ற பண்பர்” என்றும் சொல்லக்கடவதிதே. “கலஹங்களானால் அடையவனோந்தா னுக்குள்ளே இன்னஜாதியென்னுமல் எல்லாருக் கூடியிருந்து, கலஹத்தெனிர்தவாதே புறப்பட்டாலும் ‘இவ்விடம் இன்னுன்பற்று, இவ்விடம் இன்னுன்பற்று’ என்று சொல்லுமாபோலே” என்று நஞ்சீயருக்குப் பட்டர் அருளிச்செய்தாரிதே.

கீழ்இவர்களுக்குச்சொன்ன இத்தனையும் நமக்கும்ஒக்குமென்று அருளிச்செய்தார்கள், எங்குண்பென்னில் :- “வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவேவ ருக்கின்று” என்றும், “என்னைபாக்கிக்கொண்டு” என்றும் “அந்நான் நீதந்தவாக்கை” என்றும், இவ்வளவுமன்றியே “என்னைத் தன்பொன்னடிக்கீழிருத்தி” என்றும், இவ்வனன்றிக்கே “குலதொல்லடியேன்” என்றும், “குடிகுடி வழிவந்தாட்செய்யும்தொண்டர்” என்றும், “அடியோம் போற்றி” என்றும், இவ்வனன்றிக்கே “அருவினையேன், கனவேழுவெண்ணெய் தொடுவுண்டகன்வா வென்பன்” என்

(க) “வாடெநககேராமெநஸு ஹரஹ ராஜி-தெநவ” (உ) “வாரிதா வரொயொதவாஸ தாராயணஸாரிஹயஃ | தஸ்யுந வாயிதீஸகிஃ டெவீ தஸ்யுபயிபுணீ ||”

† ‘ஸக்திர் தேவீ தத்தர்மசாரிணி’ என்றும் பாடம்.

றும், இவ்வளவுமன்றியே 'உயிர்வேறின் நி யொன்றாகவே' என்றும் தமக்கு ஒன்றும்பிறர்க்கு ஒன்றுமாகாமல் அருளிச்செய்தாரிதே.

இனி, அவர்களை மூலமே இவ்வாழ்வார்கள்? என்னில்:—அன்று; கர்மத்தையிட்டு ஸ்ருஷ்டித்தானென்றது அவர்களை; ஸ்வேச்சை யாலே அவதரிப்பித்தானென்றது இவர்களை. ஆபத்காலத்திலே ஆபந் நிவாரணர்த்தமாகக்காதாசித்தமாகத் தன் திருமேனியிலே யிடங்கொடு த்துவைத்தானென்றது அவர்களை; "நீக்கமில்லாவடியார்" என்னக்கட வதிதே இவர்களை. ராஜஸ்தாமஸம்ஸாரஸத்வம் தலைபெடுத்தபோது பகவத்க்ஷியப் பரவ்ருத்தி காத்திருக்கையாலே ஸேஷபூதரென்கிறது அவர்களை; "முக்குணத்திரண்டவையகற்றி ஒன்றினிலொன்றின்று" என்றும், "நிலைநின்ற தொண்டரான, அறந்திகமுமனத்தவர்" என்றும் சொல்லுகிற ஸூதஸத்வவிஷ்ட சாகையாலே * தெளிவுற்ற சிந்தை யரான ஸேஷபூதரென்கிறது இவர்களை. அவர்கள் ஸத்வகுணக்குலைர் துராஜஸ தாமஸப் ப்ரகாரானபோது அஹங்கரித்து "கேரயம்விஷ் ணுதே" என்றும், பரிமின்றி வாணனைக் காத்துமென்றன்று படை யோடும் வந்தெதிர்த்த" என்றும் இப்படி பாணஸூரயுத்தாதிகளிலே ஈஸ்வரனோடே எதிரமபுகேசக்கையாலே ஈஸ்வரனைக்கொடுக்க அவத்ய மென்றும், பகவத்க்ஷியே காரத்துக்குமுன்பு உண்டான ப்ரவ்ருத்தி நிவ் ருத்திகளிலே பொல்லாக்குகளை அதுஸந்தித்தும், "பிதிருமனமிலென் பிஞ்ஞகன்றன்னோ, தெதிர்வன் அவனெனக்கு நேரான்" என்று தாமே அருளிச்செய்தாரிதே; சூகையாலே, ஸமர் என்ன வெண்ணுது.

ஆனால், உத்க்ருஷ்டவர்ணஜாதரன்றிகே நிக்ருஷ்டவர்ணஜாத ரான இவ்வாழ்வார்கள் செய்தருளினதாய் பாஷாகாரஞ் பமாய்ப்பொள ருஷேபமாய் அநித்தியமாயிருக்கிற இவற்றை, அபொளருஷேபமாய் நித் யமாய் நிர்த்தேஷப்ரமாணமான வேதததேஷ்டோகக தருடதரப்ர மாண மென்னும்படி பெருகினபெண்ணில்:— இவர்கள் உத்க்ருஷ்ட ஜம்மத்திலே அவதரித்தால் உத்க்ருஷ்ட ஜம்மஜாதர்க்கொழிய அபக் ருஷ்டஜம்மஜாதர்க்கு ஈடறவழியிலையென்றதாமாகையாலும், ப்ரபத் தி ஸர்வாதிகாரமாகையாலும், இவர்கள் ஸம்ஸாரநிமக்கரையுபர்த்தத் தாமுவிழிகதார்களிதே. (க) "ஹரிசீர்த்திகவிதைவாந்பத்ப்ராஹ்மணேந நரோத்தம - பாஷாகாரமநகரதவ்பம் தஸ்மாத்பர பகத்வயாக்ருதம்" என்னையாலே பகவந்நாமஸங்கீர்த்தனத்துக்கு பாஷா ஹாரஞ் பதேஷ

(க) "ஹரிசீதி-ஓவியெநவாந்யுக்ஷ்யாஹணெநதரொதுதி ஹாஷா மாநாநமா தவ்யு-தஸா தாவதயாக்யுதடி ||"

மில்லாமையாலும், “வடமொழிமறை, என்றதென்மொழிமறைப
நினைத்தாகையாலும், “செந்திறத்தமிழோசைவடசொல்லாகி” என்றும்,
“செந்தமிழும்வடகலையுந்திகழ்த்தகாவர்” என்றும் “பொய்யில்பாடல்
என்றும், “பொய்ம்மொழியொன்றில்ல மெய்ம்மையானன்” என்றும்
“ஆகஸ்தம்பு மகாதி” என்றுபாடத்வேஷி கவிஜித் வசகவரித்த மாகை
யாலும், பாஷா மாரூபதோஷமேயில்லை. இனி, புருஷபுத்திமுலமான
தோஷத்துக்கு, “யானுய்த்தன்னைத்தான்பாடித், தென்னு வென்னு
மென்னம்மான்” என்கிறபடியே இவ்வாழ்வார்கள் நாலிரண்டு* இன்
கவிபாடும் பரமகவிகளாக நன்குவந்து பரமசேதநான பரவாஸு
தேவன் தானே நன்றாகப்பாடிப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலும், “அன்னம
தாயிருந் தங்கற நாலுரைத்த” என்றும், “அன்னமாயன்றங்கருமறை
பயந்தான்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஹம்ஸாவதாரமாய் ப்ரஹ்மா
வுக்குவேதத்தை உதேசித்தாப்போலேயும் வ்பாஸபகவானே ஆவே
ஸித்து வேதங்களை விஸ்தரிப்பித்தாப்போலேயும் இவர்களைக்கொண்டு
ப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலே, இப்ரபந்தங்களுக்குப் புருஷபுத்தி ஜநித
தோஷமேயில்லை. ஸுப்தப்ரபுத்தரான சிஷ்யர்களை உபாத்தபாயர் ஓது
விக்குமா போலேயும், ப்ரளயாவஸ்தைபிலும் தந்திருவுள்ளத்திலே
வைத்துக்கொண்டிருந்து ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே வேதத்தை ப்ர
காசிப்பித்தாப்போலேயும் ப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலே, அநித்யதோ
ஷப்ரஸங்கமே யில்லை. ஆகையாலே, வேதத்துக்கு உண்டான ப்ரா
மாண்யம் இதுக்கும் ஒக்குமிதே. (௧) “யோவேதவர்க்கோஷு துவர்ணபுத்
தீம் ஸாமாயதேவை விததாதிமர்த்தம்—ஸபாதி கோசாந்நரகாஸங்க்
பாந்நிஸாசதாமேதிஹாவநேஷு” என்கிறபடியே (௨) “தரைகுண்ய
விஷயவேதா” என்று த்ரிசுணாத்மபுருஷர்களை விஷயீகரிக்கும்
வேதத்துக்கு இப்படியானால் மயர்வறமநிலமருளப்பெற்ற ஆழ்வர்கள்
ளருளிச்செய்த த்ரமிடோபரிஷத் ஸாரத்துக்குச் சொல்லவேண்டா
மிதே. (௩) “அர்ச்சாவதாரோபாதாந வைஷ்ணவோத்பத்திசந்தநம் -
மாத்ருயோ நிபரீக்ஷாயாஸ் துல்பமாஹுர்மநீஷிண” என்கிற இவ்
வர்த்தத்தை * “விட்டின்பலின்பப் பாக்களில் த்ரவ்யபாஷாநிருபண

(௧) “யொவெஷவணை-ஷு துவண-ஷு-வி-ஸாராந்யுதொ
வெவிஷயாகித-யு | ஸபாதிவொராராந நரகா தலஜ்யாந்வி
ஸாஸதாநெகிஷிஹாவநேஷு ||” (௨) “வெசு மண்ணுவிஷயா
வெஷா” (௩) “கல-ப்ரவதாரொரவாஷா நவெஷவொ துதிவின
நய | ராசுயொநிவரீக்ஷாயாஸு துலமாஹுர்மநீஷிண ||”

ஸமம், இன்பமாரிபி லாராப்ச்சி" என்று ஆசார்பற்றருதயத்திலே அழகியமணவானப் பெருமாள் நாயனாரும் அருளிச்செய்தாரிறே; ஆகையால், அருளிச்செயலில் அப்ராமாண்புத்திமாத்ருகமநதோஷத்தோடொக்குமிதே. ஆனபின்பு இவையேமுதம்பதமப்ரமாணங்க னென்னுநினைந்து.

ஆழ்வார்களுக்கு எம்பெருமான் ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரமோ? ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமோ வென்னில்:—ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்கார மல்லது ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்கார மில்கை. ஆகில், “கமலக்கண்ணனென்கண்ணி னுள்ளான் காண்பன்” என்றும், “நம்பியைநான்கண்டபின்” என்றும் “தண்ணுள் நீக்க” என்றும் சொல்லுகிறவை சேரும்படி எங்ஙனையென்னில்,— அவையும் ப்ரத்யக்ஷஸமாகாகாரமான ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமாகக்கடவது. “நள்ளிராவும் நன்பகலும்நானிருந் தோலமிட்டால் கன்னமாயா வுண்ணையென்கண்காண வந்தியாயே” என்றும், “பக்கம்கோக்கி நின்றலந்தேன் பாலியென்காண்கின்றிலை” என்றும் மற்றும் இப்படி பாட்டுக்கள்தோறும் பெரிய ஆர்த்தியோடே கூப்பிட்டு, “காணவந் தென்கண்முதப்பே” என்கிற பாட்டின்படியே ப்ரஹ்மசூத்ராதிகளாகப்படக்கூப்பிட்டாலுங்காணவொண்ணாத வஸ்துவை நடையழகு நிலையழகு கண்ணழகுளை ப்ரத்யக்ஷமாக அறுபலிக்கவேணுமென்று கூப்பிடுகிற இதுக்கு ப்ரயோஜனமில்லை யென்று நிராஸராவது; பின்னையும் அவனைச் சாபலாதிஸயத்தாலே “அப்பனை அடலாழியானே” என்கிற பாட்டின்படியே ப்ரதமபரிஸ்பந்தமே தொடங்கிக் காணவேணுமென்ற அஸோஷ்யமான ஆத்மவஸ்து குருத்துவற்றுகவுலரும்படி பார்த்துக் கண்மறைந்து “காண்கின்றிலை” என்றும், (க) “நமாம்ஸசக்ஷா ரபிவிஷ்ணுதேதம்” என்றும், ப்ரத்யக்ஷமாக மாம்ஸசக்ஷா ஸ்ஸுக்குக் காணவொண்ண தென்றுநிராஸராய் “தக்கஞானக்கண்களாலேகண்டுதழுவவென்று நர்ஸநஸமமான ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமொழியக் கட்கண்ணிலேகாண விரகிலை” என்றுநிர்த்தரிக்கையாலே, கீழ் “கண்டேன்” என்று பல இடங்களிலும் அருளிச்செய்ததும் ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமாகக்கடவது; “கண்டேன் என்ற பத்தும் உட்கண்ணாலே” என்று ஆசார்பற்றருதயத்திலே அழகியமணவானப்பெருமாள் நாயனாரும் அருளிச்செய்தாரிறே. ஆகையால், இவ்வாத்மஸூத்த ஸம்ப்ரதாயவரித்தம். உள்ளதனைக்காலம் யத்தித்தாலும் மாம்ஸத்ருக் கோசரணன் றென்னு

(க) “நமாம்ஸவக்ஷா ரபிவிஷ்ணுதேதம்”

மிடத்தை “என்றேனுங், கட்கண்ணாற்காணாத வவ்வுரு” என்றும் ஜ்ஞாநசகூடஸ்ஸாலே காணுமத்தனை யென்னுமிடத்தை “நெஞ் சென்னு, முட்கண்ணேல் காணுமுணர்ந்து” என்றும் பிறர்க் கும் உபதேசித்தாரிதே. ஜ்ஞாநஸாகூதக்காரமே யுள்ளதென்னு மிடத்தை, “தீயெம்பெருமான் நீரெம்பெருமான் திசையு மிரு நிலனு, மாயெம்பெருமானாகிநின்று லடியேரங்காணோமால்” என் றும், “முன்னவண்ணம் பாலின்வண்ணம் முழுதுநிலைநின்ற, பின்னை வண்ணம் கொண்டவண்ணம்வண்ண மென்னுங்கால், பொன் னின்வண்ணம்மணியின் வண்ணம் புளையுத்திருமேனி, இன்னவண்ண மென்றுகாட்டிர்” என்றும், “சுறிதுந் திருமேனி யின்னவண்ண மென் றுகாட்டிர்” என்றும் அருளிச்செய்தாரிதே திருமங்கையாழ்வாரும். முதலாழ்வார்களும் * ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றியிதே “திருக்கண் டேன் பொன்மேனி கண்டேன்” என்று அருளிச்செய்ததும் இனி, ப்ரத்யக்ஷமாக அறுபவிக்கலாவது அர்ச்சாவதார மொன்று மேயிதே.

ஆகையாலே, அவதார விஸேஷங்களாய் ஸ்ரீரஷ்டதம ஜம்மஜா தராய் அகிலரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி அவதரித்தவர்களாய் அகஸ்த்ய பாஷாஸூபமானத்ராவிடவேதப்ரபந்தங்களைப் பெண்ணும் பேதையும் அதிகரிக்கும்படி உபகரித்தருளின ஆழ்வார்களபக்கலினும் அருளிச் செயல்களிலும் விஸ்வாஸபாஹுஸ்ய முடையவர்கள் ஜீவந்முத்தரென் கிறது. (௧) “நஸந்தஸாஸ்த்ரா பிரதஸ்யமோகேஷா நஸவரம்யாவஸத ப்ரியஸ்ய-போஜநாச்சாதநதத்பரஸ்ய நலோகவ்ருத்திக்ரஹணேரதஸ் ய - ஏகாந்தஸீலஸ்யத்ருடவ்ரதஸ்யபஞ்சேகத்திரியப்ரீதிநிவர்த்தகஸ்ய- அத்யாத்மவித்யாரதமானஸஸ்யமோகேஷாத்ருவேர நித்யமநிம்ஸகஸ் ய” “ஸமதமநியதாத்மாஸர்வபூதா நுகம்பீவிஷயஸுகவிரக்தோஜ்ஞாந த்ருப்தஃப்ரஸாந்தஃ அநியதநியதாந்நேரநவஹ்ருஷ்டோநருஷ்டஃப்ர வவ்விதஜிவகேஹேவர்த்ததேயஸ்ஸமுத்தஃ” என்கிறபடியே அஸச்சாஸ்

(௧) “நஸஸ்யஸாஸாஸிரகஸ்யுரோகேஷா நநெவவாஜ்யாவஸ

யவ்யியஸ்ய | நலோஜநாஜாநததூரஸ்ய நநொகவ்யுதிம ஹ ணொநதஸ்ய || வஸகாஹஸீலஸ்யுஷ்யவக்தஸ்யவநேந்யவ்யுதி நிவத-கஸ்ய | ஸய்யாநவிஷ்யாரதா நஸஸ்யுரோகேஷாயு-வொ நித்யுநிமிக்கஸ்ய || ஸநிஷிதாநதாஸவ-ஹ-காநுகவீவிஷ யஸ-வவிரகொஜநததூஷ்யுஷ்யாநா || அநியத நியதாஹொ நெவஹ்ருஷ்டாநாஷ்டஃ ப்ரவவ்விதவமெஹவத-கதெய ஸநுகஃ ||”

தாபிருசியையும் லோகபாத்நாயையும் கைவிட்டு ஏகாந்தஸீலராய்
 ஸீரஸ்தேதபட்டாபிஷேகபர்யந்தமானமஹா ஆபத்ஸம்பக்துக்கள்ஸம்
 பவித்தா லும்ஸ்வாசாரபாச்யதிவாராதபடி த்ருடா த்பவஸாயுத்தராய்
 இந்த்ரீபகிங்காரன்றிக்கே விஷ்ணுவிகங்கராய், ஆத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞா
 நபரிஸீலநபராய், பூதலிம்ஸைபவிட்டுஸமதமாத்பரத்மகுணங்களை
 யுடையராய், ஸர்வபூததயாபராய், அர்த்தகாமங்களை அருவருத்து
 விட்டவராய், ஜ்ஞாநபூர்த்தியையுடையராய், பாஹ்யகரணஸார்த்தியுக்
 தராய், நியதாஹாரராய், அதுபுத்ருதருமன்றியே அதிகோபிகருமன்
 றியே பார்யபுத்ராதிதீபக்கல் மமதாபுத்தித்ருத ஆஸாபாஸா ரஸி
 தராய், ஆசார்யஸிஸ்வாஸமுடையரானவர்கள், “அறியக்கற்றுவல்லார்
 ஆழ்கடல் ஞாலத்துள்ளே - வைட்டணவர்” என்கிறபடியே ஜீவந்
 முக்த ரென்கிறது.

இவ்வாழ்வார்கள் தம் பரமக்ருபையாலே இத்திவ்யப்ரபந்தங்
 களை * உப்பவர்க்கு உய்யும்வண்ணமாக அருளிச்செய்து லோகத்ததை
 வாழ்வித்தருளித் * தன்னுடைச்சோதிக்கு எழுந்தருளினார்கள்.

ஆழ்வார்கள்வைபவம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ம க் க ர த மு னி க ள் வை ப வ ம்.

இவ்வாழ்வார்கள் * தன்னுடைச்சோதிக்கு எழுந்தருளி நெடுங்
 காலம்கழிந்தவாதே, வீரநாராயணபுரத்திலேமன்னனார்திருவடிகளிலே
 ஸர்வவிதகைக்கர்பங்களையும் செய்துகொண்டுபோருகிற ஈஸ்வரபட்
 டாழ்வாரும், அவர்குமார் நாதமுனிகளும், அவர்குமார் ஈஸ்வர
 முனிகளும், ஒருநாளானவிலே மன்னனார்திருமுன்பேசென்று தண்
 டன்ஸமர்ப்பித்து, “தேவரீர் (க) “பரித்ராணயஸாநுநாம்விநாஸாய
 சதுஷ்க்ருதாம்-தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமியுகேயுகே” என்
 கிற திருமுகப்படியே துஷ்டநிக்ரஹ ஸிஷ்டபரிபாலனார்த்தமாக அவ
 தரித்து விளையாடியருளின ஸ்ரீமதுரை திருவாய்ப்பாடி ஸ்ரீப்ருந்தாவ
 நம் யமுநாதிரம் ஸ்ரீகோவர்த்தககிரி ஸ்ரீமத்த்வாரகை திருவயேர்த்தைய
 ஸ்ரீஸானக்ராமம் ஸ்ரீபதரிகாஸ்ராமம் ஸ்ரீகைமிஸாரண்யம் ஸ்ரீநாவலிம்ஹ
 கிரி முதலான வடநகரசபிலுள்ள திவ்யதேசங்களென்கும் திருவடி
 தொழுதுவரவேணும்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, மன்னனாரும் ‘அப்
 படியே செய்யுங்கோள்’ என்று அர்ச்சகமுக்கே விடைகொடுத்தருள,

(க) “பரித்ராணயஸாநுநாம்விநாஸாய சதுஷ்க்ருதாம்-தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமியுகேயுகே”
 பரி-பலம்ஸாவநாய-பாயஸம்ஸவாசியம்மெயம்மெய”

இவர்களும் ஸகுடும்பமாகப்புறப்பட்டுப்போய், உத்தரதேசத்திலுண்
டான * வடதிசை மதுரை சாளக்கிராமம் வைகுந்தம் துவரை
அயோத்தி இடமுடைவதரி முதலான தில்பதேசங்களோத் திருவடி
தொழுது, (௧) “பமுநாஞ்சாதிகம்பீராம் நானாவர்த்தசகஷா குலாம்”
என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திற்சொல்லுகிறபடியே அதிகம்பீரமாய்ப்
பலசுழிகளையுடைத்தாய்ப் பெருகாநிற்கிற பமுநாதீரத்திலே ‘ஸ்ரீகோ
வர்த்தநபுரம்’ என்கிற க்ராமத்திலே “தூயபெருநீர் பமுனைத்துறை
வன்” என்கிற எம்பெருமானைத் திருவடிதொழுது மிகவும் ப்ரீதராய்
‘இவ்விடத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணக் கடவேம்’ என்று நிர்ஸயித்
துக்கொண்டு அவர் திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களும் பண்
ணிக்கொண்டு ஸேவித்திருக்கிற காலத்திலே, மன்னனாரும் ‘நம்மு
டைய வீரநாயகபூதத் தேற வாரும்’ என்று நாதமுனிகளுக்கு
ஸ்வப்நவ்-காட்டியருள, ‘நதொருஸ்வப்நம் இருந்தபடியென்!’ என்று
இவர்களும் தங்களிலே விசாரித்து, ‘இனி நமக்குச் செய்ய அடுப்ப
தென்?’ என்று பமுனைத்துறைவர் திருமுன்பே சென்று தண்டன்
ஸமர்ப்பித்து இசைசெய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் அர்ச்சக
முகேச ‘அப்படியே செய்யுங்கோள்’ என்று தீர்த்தப்ராஸாதமும் ப்ர
ஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார்.

இவர்களும் அங்குரின்றும் குடும்பஸ்திதமாகப் புறப்பட்டு, வாராணவீவழியாக எழுந்தருளி, (உ) “ஸப்த ஸப்தஸு லோகேஷு லோகாலோகேசராசரே - நாஸ்திநாஸ்திஸமம்சேஷதாம் உத்தமம்புரு ஷோத்தமம்” என்று சதுர்த்தஸுபுவநங்களிலும் ஸ்வஸத்ருஸாஸ்தித மாகச் சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்தேற வெழுந்தருளி, ஸ்ரீ ஜகந்நாதனையும் திருவடிதொழுது, அங்குரின்றும் புறப்பட்டு, வலிம் ஹாத்ரி பேற வெழுந்தருளி, வலிம்ஹகிரீயப்பணையும் ஸேவித்து, அங்குரின்றும் போந்து (ங) “அஹோவீர்பமஹோஸௌர்யம் அஹோபாஹுபராக்ரமஃ - நாலிம்ஹஃபரக்ஷைவம் அஹோபலம ஹோபிலம்” என்றுசொல்லப்பட்ட அஹோபிலநாலிம்ஹணையும் திரு வடிதொழுது, அங்குரின்றும் போந்து “பரன்சென்றுசேர்திருவேங்

(க) பேரீ-நாசூகிமஹீராமநாதாவத்யுலலாசு-நாசூ”

[illegible]

கடமாமை" என்கிற திருமலையாழ்வாரையும் ஸேவித்து திருமலையேற வெழுந்தருளி (க) "மாயாவிபரமாதந்தர் தயக்த்வாவைகுண்டமுத்த மம் - ஸ்வாமிபுங்கரிணீதீர ரமபாஸஹம்மாததே" என்கிறபடியே ஜகந்நாடகஸ-ஒத்ரதாரிபாண ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் பரமாகாசமரண பரமபதத்தையும் உபேகித்து இவ்விபூதியிலுள்ளாரை ரக்ஷிக்கையி லுள்ள நகையாலே திருக்கோணேரிக்கையிலே திருமாமகளுடனே ஸர்வஸுலபனாயெழுந்தருளியிருக்கிற திருவேங்கடத்தப்பனையும் திரு வடிதொழுது, அவ்விடத்தே நித்யவாஸம்பண்ணுவோமென்று பார்க்க மன்னார திருவுள்ளமாகாமையாலே அதிபர்காமாக அங்குநின்றும் புறப்பட்டுகடிகாசலத்தேற எழுந்தருளிக் *கடிகைத்தடகதன் நிமிமி சையிருந்த அக்காரக்கனியான அழகியசிக்கனாரயும் சேவித்து, அங்கு நின்றும் போந்து *புட்குழி பெம்போரேற்றநாயனாரையும் பெரிய வுடையாரையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் போந்து (உ) "நகரீணஞ் சஸர்வாஸாம்புரீகாஞ்சிவிசீஷ்யதே - கிரீணஞ்சாபிஸர்வேஷாம் ஸ்ரீர ஷ்டீடாஹஸ்திகிரிஸஸமருதம் - வேகவதயுததீரதீர புண்பகோட் யாம்ஹர்ஸஸவயம - வரதஸ்ஸர்வபூதநாம அதயாபரிதருர்யதே" என்று சொல்லுகிறபடியே வேகவதயின் வடகரையிலே உததமமான கசகமாநகரத்திலே கிரிகளிலவைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீரஷ்டமாண ஹஸ்திகிரியினமேலே புண்பகோடியென்கிற விமான மத்பதத்திலே யெழுந் தருளினின்று ஸாவம்சதநராலும் ஸ்வயம்பாநராய் ஸர்வபலப்ரதான பேரருளாளனாரயும் ஸேவித்து, அவ்விடத்தில மற்றமுண்டான தருபபதிகளையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் போந்து திருவயந்திர புரத்தில தெய்வநாயகனையும் திருவடிதொழுது, அங்குநின்றும் எழுந் தருளி திருக்கோவலூரில சூழவாரகனநாயனாரயும் திருவடிதொ முது, அங்குநின்றும் போந்து (ங) "ரகமரகமிதிப்ருயாத க்ஷுத பாஸகலநாதஷு - விஷ்ணுமல்லாகமவாபநாதி ஸதயபாபகூயாந நாம்" என்று சொல்லுகையாலே துமமல இருமல தொடக்கமான

(க) "மாயாலீவாரோநந்தஃ துக்ஷகாவெகாணுஃ துதிபுலஸாரி வுஷ்ணரிணீதீரெரபாஸஹமோடிதே" (உ) "தமரீணாஜீஸ வ-பாஸாம்புரீகாஜீவிஸிஷ்யதே | மிரீணாஜீவஸவெஷுஷாஃ ஸ்ரெஷ்ணாஹஸ்தியிரிஷ்யதம் | வெமவத்யுதயிரதீரெவாணு கொடியாஹஸ்தியபு | வரடிஸுவ-ஹந்தாநாடிஷுவரிஷ்ய ஸ்யதே" (ங) "ரஜ்ஜாஜ்ஜிதிஸு மயாசுஷுதவ ஸுஷுநாஜீ ஷு - விஷ்ணுமொகஜவாஜோதிஸடிஷ்வரவக்ஷயாஹாம் ||"

கலக்கங்கள் வந்தால் தத்தேஷ நிவ்ருத்யர்த்தமாக “திருவரங்கம் பெரியகோயில்” என்று அதுஸந்தியமாய்ப் பாபஹரமாய் மோகஷப் ரதமுமான * திருவரங்கப்பெருக்கரில் எழுந்தருளி நம்பருமானே யும் ஸேவித்து, அங்குநின்றம எழுந்தருளி திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதாவாரையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றம் மீண்டு வீரகாராயண புரத்தில்மன்னனாகுகோயிலேற செழுந்தருள, அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் எதிர்கொள்ள, புருஷ மன்னனாகத் திருவடி தொழுது அதிப்ரீதராய் நிற்க, மன்னனாகும் திருவுள்ளம் போரவகந்தருளி அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரையும் அழைத்தருளி ‘நமக்குப்ரியமாயிருக்கும் இவர்களைப் போர ஆதரித்துப்போருக கோள்’ என்று அருளிச்செய்ய, அவர்களும் அதுக்கீடாகத் திருமானிகைகட்டிககொடுத்து அமுதுபடி முதல் மற்றும் திருமானிகைக்கு வேண்டுமவையெல்லாம் நடத்திக்கொண்டுபோருகுகாலத்திலே இவர்களும் மன்னனாகுக்குத் திருந்தவனம்செய்து திருமால்கட்டிச்சாத்தி அமுதுபடி சாததுப்படி திருவிளக்கு முதலானவைகளெல்லாம் குறைவறநடத்திக்கொண்டு விதவதகோஷ்டிகளும் ஸாஸ்தரப்ரவாத தனங்களுமெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே,

மேல்காட்டில்நின்றம் சிலஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளி மன்னனாக ஸேவித்து, அவர்திருமுன்பே “ஆராவமுதே” என்கிற திருவாய்மொழியை அதுஸந்தித்தருள, அதனை நாதமுனிகள் கேட்டருளி அதிப்ரீதராய் அவர்களைப்பார்த்து “ஆயிரத்துள் இப்பத்தும்” என்றிருந்தது; இப்பரந்தம் உங்களுக்கு முற்றப்போமோ? என்று கேட்டருள, அவர்களும் ‘இப்பத்துப்பாட்டுமே வருவது’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் ‘உங்கள்காட்டிலே ஸ்ரீகோஸ முண்டோ? பாடம்போவாருண்டோ?’ என்று கேட்டருள, ‘எங்களுக்கு இவ்வளவுபாடம் வருவது: மற்றோரிடத்து மிலல்’ என்று அவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் அவர்களுக்கு மன்னனாகுடைய தீர்த்தப்ரஸாதமும ப்ரஸாதிப்பித்து ஸத்கரித்துப் போகவிட்டருளி, ‘இப்பரந்தம்சடகோபனலதரித்தருளின திருக்குருடாப்ரதேஸத்திலே யுண்டாகவேணும்’ என்று திருநகரிக்கு எழுந்தருளி ஆழ்வாரையும் பொலிகதுவினறபிரானையும் ஸேவித்து, அங்கே ஸ்ரீமதுரகவிகளுடைய பரிஷயரான ஸ்ரீபராங்குஸதாஸனாஸைவித்து, ‘இவ்விடத்திலே திருவாய்மொழி யோதினவர்களுண்டோ? ஸ்ரீகோஸங்களுண்டோ?’ என்று கேட்டருள, அவரும், ‘திருவாய்மொழியும், மற்றுமுண்டான திவ்யப்ரபந்தங்களும் நெடுங்காலமுண்டு ப்ரமுஷிதமாய்த்து; இப்

ஆழ்வாரையும் ஸேவித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் அர்ச்சகமுகே 'ஆகில், நீர் வீரநாராயணபுரத்தேறப்பேய் இப்ரபந்தங்களை ஸமதமாத்யத்மகுணங்களையுடையாரை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அறிபக்கற்றுவுல்லரம்படி ஒதுவியும்' என்று நியமித்தாத் தீர்த்தப்ராஸாதங்களையும் ப்ராஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார்.

நாதமுனிகளும் மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தேற எழுந்தருளும் போது வழியிலுள்ள திருப்பதிகளையும் அந்தத்திருப்பதிவைபவமான திவ்யப்ரபந்தங்களையும் அதுஸந்தானம்பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்து மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தேற வந்து புதுத்து மன்னனாரத்திருவடி தொழுது நின்று, தம்மை ஆழ்வார் விஸேஷகடாக்ஷம்பண்ணித் திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ப்ராஸாதித்தருளின செய்தியை மன்னனாருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, மன்னனாரும் மிகவும் உகப்புடனே ஸ்வப்ரமுகே ஒருரு இவருடனே அருளிச்செய்து, 'ஸம்ஸாரிகளை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக காரணகளைபாங்களைக் கொடுத்தும், ஸாஸ்த்ரங்களைத் தந்தும், நாமேவந்துபிறந்தும் இவையித்தனையும் செய்தவிடத்திலும் கார்யகரமாயிற்றில்லை; ஆனபின்பு ஆழ்வார்களுடைய திவ்யப்ரபந்தமுகேவாய்த்து, திருந்திற்று; இப்படிப்பட்ட ப்ரபந்தங்கள் ப்ரமுகுஷிதமாய்க்கிடக்கவேண்ணாது' என்று பார்த்தருளி, 'இவரைக் கொண்டு இவற்றைப்ரகாசிப்பிக்கவேணும்' என்று நினைத்து, 'நீர் இவற்றை இப்பலு மிசையு மாக்கும்' என்று அர்ச்சகமுகே நியமித்தருள, நாதமுனிகளும் தம்முடைய மருமக்களான கீழையகத்தாழ்வாரையும் மேலையகத்தாழ்வாரையும் அழைத்தருளி, ஆழ்வார்நம்மை விஸேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளி ப்ராஸாதித்தருளின இத்திவ்யப்ரபந்தங்களை இயலு மிசையு மாக்கவேணும்; அதுசெய்யுமிடத்து *இன்கவிபாடும் பரமகவிகள் அருளிச்செய்ததாய், *செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வநன்மாலையான திவ்யப்ரபந்தங்க ளாகையாலே இத்தைத்திவ்யகாதத்திலே சேர்த்துப்பாடவேணும்' என்று அவர்களையும் கூட்டிக் கொண்டு, ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான் வேதங்களை உதாத்த அறுதாத்த ஸவரித ப்ராசயபுத்தங்களாக உச்சரிக்கலாம்படி பண்ணினாப்போலே நாதமுனிகளும் இத்திவ்யப்ரபந்தங்களைத் திவ்யகாதத்திலேயடைத்து இயலுமிசையுமாக்கிப் பாடுவித்தருள, இது லோகத்திலே ப்ரபலித்த மாயிற்று.

அந்தரம், கங்கைகொண்டசோழபுரத்திலே அந்தராஜ்யத்துக்கு ராஜாவானசோழன்வாசலிலே, தேவகாநம்பாடுவா னொருத்தியும் மதுஷ்யகாநம்பாடுவா னொருத்தியுமாக இரண்டு வராஸ்திரீகள்

தங்களில் விவாதமாய் வந்து, ராஜஸந்திதியிலே வித்வான்களைத்திரட்
மப் பாட, ராஜாவும் அங்குள்ள வித்வான்களும் மனுஷ்யகாரம்
பண்ணுகிறவளைக கொண்டாடி அவளுக்கு மணியும் மாலைபும் தயாக
மும் கொடுத்துப் போகவிட்டுத் தேவகாரம்பாடினவளை அநாதரித்
துத் தள்ளிவிட, அவளும் 'நான்படுகிற காரம் தேவதைக ளறியுமித்
தனை' என்று தேவாலயங்கள்தோறும் புக்குப் பாடிக்கொண்டு வந்து
மன்னனார்தோயிலிலே அவர்திருமுன்பே பாட நாதமுனிகளும் அத்
தைக் கேட்டு உகந்து கொண்டாடி அவளுக்கு மன்னனாருடைய
தீர்த்த ப்ராஸாதமும் திருப்பரியட்டமும் ப்ராஸாதிப்பித்தருள, அவ
ளும் இவரைத் தண்டனிட்டுப்போய் இந்த ராஜாவுடன் 'நான் பாடு
கிற தேவகாரம் அறிவாராய், நாதமுனிகளென்னுந் திருநாமமுடையா
ரொருவர், வீரகாராயணபுரத்தில் மன்னனார்தோயிலிலே இருக்கிறார்'
என்ன, ராஜாவும் நாதமுனிகளை 'எழுந்தருளவேணும்' என்று
அழைத்துவிட, இவரும் 'திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்பாந்தக்
களைத் திவ்யகாரத்திலேயடைத்தோம்; நாட்டார் இதின்னைவபலம் அறி
யார்கள்; இத்தை நாம் அறிவிக்கவேணும்' என்று திருவுள்ளம்பற்றி
ராஜகோஷ்டி பேற வெழுந்தருள, ராஜாவும் எழுந்திருந்து தண்டன்
ஸமர்ப்பித்து ஆஸநமிட, இவரும் எழுந்தருளியிருந்து ஆசீர்வ
திக்க, ராஜாவும் அத்யாகாத்துடனே 'இவள் பாடுகிற தேவகாரம்
தேவரீர் அறிவிரோ?' என்று கேட்க, இவரும் மதுஷ்யகாரம்பாடு
கிறவளையும் தேவகாரம் பாடுகிறவளையும் பாடச்சொல்லிக் கேட்
டருளி, ராஜாவைக் குறித்து 'இவள் பாடுகிற மதுஷ்யகாரம் உங்க
ளுக்குத் தெரியும்த: இவள் பாடுகிற தேவகாரம் தேவர்களுக்குத் தெரியு
மதுபோக்கி உங்களுக்குத் தெரியாது' என்ன, ராஜாவும் 'தேவரீர்
அறியுமென்னுமிடம் நான்களறியும்படி யெவ்வனை?' என்ன, 'நாற்
பது நூறு தாளத்தைச் சேரவொற்றச் சொல்லி 'இது இத்தனை
யெடை, இது இத்தனை யெடை' என்று நாதமுனிகள் அருளிச்
செய்ய, அவற்றை ராஜாவும் தனித்தனியே நிறுத்திச் சேர்த்துப்
பார்க்க, அவையெல்லாம் முந்திரை ஏறாமல் குறையாமல் இருந்தபடி
யைக் கண்டு மிகவும் ஆச்சர்யப்பட்டு நாதமுனிகளுடைய ஸ்ரீபா
தத்திலே தண்டனிட்டுப் பஹுதாசவ்யத்தை மாபுரிக் தேட,
இவரும் சதாமுக பசுபதி ஸதாமக ப்ராபந்தி பதங்களை நிரா
கரித்திருக்கும் நிஸ்ப்ருஹராகையாலே 'கடக்கு இவையொன்றும்
வேண்டா' என்று ராஜாவை ஆசீர்வதித்து, மீண்டு வீரகாராயண
புரத்தே எழுந்தருளி, மன்னனார் திருவடிகளில் கைங்கர்யகநிரத
ராய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்குங்காலத்திலே, இவர் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆப்

யித்தவர்களாய் (க) “ஸ்ரீரம்வஸுவிஜ்ஞாதம் வாஸுகர்ம துணைஸுத் -
 குர்வர்த்தத்தாபேதப்பஸ்து ஸஸிஷ்யோரேகசஸ்ஸம்நத” என்று
 சொல்லப்படுகிற குணங்களையுடையான உய்யக்கொண்டார் குருகை
 காவலப்பன் நம்பிகருணாகாதாஸர் ஏறுதிருவுடையார் திருக்கண்ண
 மங்கையாண்டான் வானமாமலைதேவியாண்டான் உருப்பட்டுர் ஆச்
 சான்பிள்ளை சோகத்துராமுவான் என்கிற எண்மர்க்கும் (உ) “அஹோ
 க்வயஸ்யமாஹாதம்பம் அஹோவிர்யமஹோபலம் - மந்த்ராத்நம்ஸு
 பகரம் வேதஸாரம்ஸகாதாம்” என்கிறபடியே மந்த்ராத்நமென்று
 ஸ்லாகித்துச்சொல்லப்படுகிற த்வயர்த்தத்தையும் பாஸாதித்து,
 திருவாய்மொழிமுதலான கிவ்யப்ரபந்தங்களையும் ஒதுவித்து, வேத
 ஸாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரிப்பித்து, சஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தமாய் ஸகல
 ஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேஸ்வரன் விஷயமான ஸ்ரீபுருஷவிரிணயத்
 தையும் ந்யாஸதத்வத்தையும் அருளிச்செய்து, “கரிவகேலாத் திரு
 வருவை த்யாசித்துக்கொண்டு யோகத்திலே பெழுந்தருளியிருந்தார்.

ராஜா இவருடைய யோகவைபவத்தைக் கேட்டு அக்கேதப்
 போய், மன்னனாரையும் ஸேவித்து, தானும் ஸ்த்ரீகருமாக, இவர்
 யோகத்திலே எழுந்தருளி யிருக்கும்படியைக் கண்டு ஆய்ச்சரியப்பட்டு
 மீண்டுபோகிறவளவிலே, “திருவுடைமன்னரைக்காணில் திருமலைக்
 கண்டேனே யென்னும்” என்கிறபடியே அவர்களை ச்ருஷ்ணனும்
 மோகிமாருமாக நினைத்து அவர்களின்னை கங்கைகொண்டசேஷ
 புரத் தேற வெழுந்தருளாகிங்க, இங்கேட்டு உய்யக்கொண்டார் குரு
 கைகாவலப்ப னுள்ளிட்ட முதலிகளடையப் பின்தொடர்க்தொழந்
 தருளிக் கங்கைகொண்டசேஷபுரத்தே சண்டு ‘தேவரீர் இப்படி
 செய்யலாமோ?’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, காதமுனிகளும் ‘க்ருஷ்
 ணனும் பெண்டுகளுமாக நினைத்து அவர்களுடனே வந்தேன்’ என்று
 அருளிச்செய்து மீண்டெழுந்தருளினார்.

சிலகாள் கழிந்தவாறே, பின்னையும் ஒருகால் ராஜா வந்து மன்ன
 னரை ஸேவித்து மீண்டுபோகிறவன், தன் ஸாபந்தந்தலையிலே அடி

(க) ஸ்ரீரம் வஸுவிஜ்ஞாதம் வாஸுகர்ம துணைஸுத் ।
 குர்வர்த்தத்தாபேதப்பஸ்து ஸஸிஷ்யோரேகசஸ்ஸம்நத ॥

(உ) அஹோக்வயஸ்யமாஹாதம்பம் அஹோவிர்யமஹோபலம் -
 மந்த்ராத்நம்ஸுபகரம் வேதஸாரம்ஸகாதாம் ॥

பிட்டு யானைக்கழுத்திலே, இத்தை நாதமுனிகள் கண்டு 'ஸர்வேஸ்வரன் ப்ரஹ்மருத்ராதிகள்தலையிலே அடியிட்டுப் பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளும்படி இதுவாகாதே!' என்று மோஹித்தார் என்று ப்ரஸித்தமிதே.

பின்னையும் சிறிதுகாலம் போகத்திலே எழுந்தருளியிருந்து குருகைகாவலப்பண்ணப்பார்த்து 'நீர் போகாஹஸ்யத்தை அப்பளியும்' என்று அஷ்டாங்க போகக்ரமத்தை அவருக்கு அருளிச்செய்தருளினார். உய்யக்கொண்டாரைப் பார்த்து 'நீரும் போகாஹஸ்யத்தை அப்பளியும்' என்ன, உய்யக்கொண்டாரும் 'பிணங்கிடக்க மணம்புணரலாமோ? இந்த ஸரீர வலாதத்திலே அப்பவிக்க அமையும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், நீர் ஸாஸ்த்ரங்களையும் திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ப்ரவர்த்திப்பியும்' என்று அருளிச்செய்து, தம்புத்ராகிய ஈஸ்வரமுனிகளைப் பார்த்து 'உமக்கு ஒரு குமாரர் உண்டாகப்போகிறார்; அவருக்கு 'யமுநாததுறைவர்' என்று திருளாமம் சாத்தும்' என்று அருளிச்செய்து, உய்யக்கொண்டாரையும் குருகைகாவலப்பணியுள் குறித்து 'உங்களுக்கு நாம் சொன்ன தர்ஸனதாற்பர்யங்களையும், போகாஹஸ்யார்த்தவிஸேஷங்களையும் யமுநாததுறைவருக்கு உபதேசியுக்கோள்' என்று சிபமித்தருளி, முன்பு போலே போகத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அகத்தாம், அந்தாஜா ஸ்பரிகாஸ்ய வேட்டைக்குவந்து மீண்டு போகாநிற்கச் செய்தே, இவருடைய பெண்பிள்ளைகள் வந்து 'ஐயா! நம் அகத்திலே ஒருகுரங்கும் இரண்டுவில்லிகளும் ஒருபெண்பிள்ளையுமாக வந்து 'நாதமுனிகள் எங்கே?' என்று தேடிப்போனார்கள்' என்ற வாதே, நாதமுனிகளும் 'அவர்கள் (க)' 'அக்ரதஃப்ரபயௌராமஸ் ஸீதாமத்யேஸுமத்யமா - ப்ரஹ்மதஸ்துத துஷ்பாணிர்லக்ஷ்மணோ஽துஜகாமஹா' என்று சொல்லப்பட்ட பெருமானும் பிரசட்டியும் இளையபெருமானும் ஐந்தரவ்யாகாணபண்டிதனுமாக அடுக்கும்' என்று திருவுள்ளம் பற்றிப் பின்தொடர்ந்து எழுந்தருளி வழியில் எதிர்ப்பட்ட பலகாரயும் 'இப்படிபோகிறவர்களைக் கண்டிர்களே?' என்று கேட்டருள,

(க) சுப்ரதஃப்ரபயௌராமஸ் ஸீதாமத்யேஸுமத்யமா - ப்ரஹ்மதஸ்துத துஷ்பாணிர்லக்ஷ்மணோ஽துஜகாமஹா ||

அவர்களும் 'போகிறார்கள், போகிறார்கள்' என்றுசொல்ல, கடுகடை யிட்டு செஞ் தூசும் எழுந்தருளிக் கங்கைகொண்டசேழ்புரத்தில் கீழ் வாசலளவாக எழுந்தருளி, அங்குள்ளவர்களை 'இப்படி போகிறவர்க ளைக் கண்டீர்களோ?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'கண்டிலோம்' என்ன, 'போகிறவில்லிகளும் காணக்காண மறைந்திட, இவரும் ஏன்கி அடித்துக்கொண்டு விழுந்து மோழித்து, அதிலே ஹேதுவாக (க) "பாந்துவைவண்ணவம்லேகம் நித்பாகந்தம் ஸுகாவஹம்-தத்ரஸம் வாஹிரீந்திவ்யம் விரஜாமவேத ஸம்பவாம் - ஸர்வேஹிரண்மபாஸ் தத்ர ஸர்வேவேதமயாஸ்ஸுபாஃ - அப்ராக்ருதமயாநித்யாஃ புராவ் ருத்திவர்ஜிதாஃ", "ஏகாந்திகஸ்ஸதா ப்ரஹ்ம த்யாநினோயோகினோ ஹிரீய, தேஷாந்தத்பாமம்ஸ்தாஸம் யத்வைபர்யந்திஸுதாயஃ" என் கிறபடியே * பிணைக் கொடுக்கிலும் போகவொட்டாத * அடியார்நிலா கின்ற வைகுந்தமாககரை ப்ராபித்தருளிஞர். கலந்துபிரிந்த பிராட்டி பத்துமாணம் பிரிந்திருந்தாள்; இவர் கண்டுஉகந்துகாண்பதற்குமுன் னே காணப்பெறுத இழுவு இறுஞ்சிக்கொண்டுபோக எழுந்தருளிஞர். இச்செய்தியை உய்யக்கொண்டார், குருகைகாவலப்பன், ஈஸ்வரமுனி கள் முதலானார் கேட்டு வ்யாகுலப்பட்டு அங்கேறப் போய் அவரு டைய விமலசாமவிக்ரஹத்தை ஸேவித்து, தங்கள் கண்ணிலும் செஞ் சிலும தேக்கிகொண்டு ஸோகார்த்தாரய்க் கிடந்து துடித்துத் தங்க ளிலேதேறித் தரித்துநின்று சாமகைவகர்யத்தை ஈஸ்வரமுனிகள் திருக்கையாலே ப்ரஹ்மமேதஸம்ஸ்காவிதி படங்கச் செய்வித்துப் பள்ளிபடுத்து, வீரகாராயணபுரத்தேற எழுந்தருளி மற்றும் செய்ய வேண்டுங் க்ருத்யங்கனெல்லாம் செய்வித்தார்கள். குருகைகாவலப்ப னும் காதமுனிகள் எப்போதும் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கு மிடத்துக்கு அருகே யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

காதமுனிகள் திருக்கூத்தரம், ஆனிமாஸத்தில் ஆதாராதை.

(க) வரஹு^ணவெவஹவொகம் நித்யா^ணதஜ்^ணஸுவாவஹபு^ண த^ணசு^ணஸுவாஹி^ணநீ^ண லி^ணவ்யா^ணலி^ணஜா^ண வெடி^ணஸுவா^ணவா^ண || ஸவெ^ணபு^ண ஹிரணயா^ணவ^ணசு^ண ஸவெ^ணபு^ணவெடி^ணயா^ணஸு^ணஹா^ண | சு^ணபு^ணரக்ய^ணத^ணபா^ண நித்யா^ணஃ^ணவா^ணகரா^ண வ^ணதி^ணவ^ணபு^ணதா^ண || ஸகா^ணக^ணநி^ணத^ணஸு^ணடி^ணஸு^ணஹ^ணபு^ணரா^ணநி^ண கொ^ண யோ^ணமி^ணகொ^ணஹி^ணயெ^ண | கொ^ணஷா^ணந்த^ணபு^ணர^ணஸி^ணஸா^ணகம்^ண ய^ணகெ^ணஉ^ணவ^ண ஸு^ணகி^ணஸ^ணௌ^ணய^ண ||

அவர்தனியன் (க) “வ்யோக்யோபாஸ்தாத்ஸவித்யஸமேத்ய ஸக்த
ம்யா நித்யோகாத்ருகாதிராஜம் - மமந்தராத்நந்தவயமாஹயஸ்மை
நாதாயதஸ்மை முக்யேநமோ஽ஸ்து.”

உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பி வைபவங்கள்.

அகந்தரம உய்யக்கொண்டாரும், நாதமுனிகள் ஸ்ரீபாதத்திலே
ஆப்ரபிதத முதனிகளையும உட்டிக்கொண்டு தர்ஸனார்த்தங்களையும
திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபாதங்களையும் அருளிச்செய்து
கொண்டிருக்குங் காலத்திலே இவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆப்ரபிதத முத
னிகள் - மணக்காலநம்பி, திருவலகிக்கேணிப்பாண் பெருமாளரை
யர், † செட்டைப்பூச்சிச்சண்டலங்காரர், ஸ்ரீ புண்டரீகதாஸர், உலகு
பெருமாள்நங்கை என்கிற இவ்வவர்கள்.

இவர்களில மணக்கால்நம்பி பன்னிரண்டுஸம்வதஸாம் ஸ்வாசர்
யான உய்யக்கொண்டார் திருவடிகளிலே (உ) “அஹபஸர்வங்க
ரிக்யாமி” என்ற இளையபெருமானைப் பீடபால ஸர்வவிதகைகதர்யங்களையு
ம பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில், உய்யக்கொண்டார் திவ்யங்களாகிய
ஆண்டாள திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, திருபாளிகைக் கைங்கரியமெல்
லாம தமக்கே பரமாய நடத்திக்கொண்டு போகாநிற்கச்செய்தே, உய்
யக்கொண்டார் பெண்பிள்ளைக ளிருவரையும் நீராட்டி அழைத்துக்
கொண்டு வருகிற வழியிலே வாய்க்கால சேருயிருக்கக்கண்டு அவர்கள்
தினைததுநிற்க, தாம படியாய்க்கிடந்து அவர்களைத் தம்முதுகிலேஅடி
பிட்டுமுதருளவித்துக்கொண்டு பேசுக, உய்யக்கொண்டாரும் இச்
செய்தியைக் கேட்டருளி ‘இவா இபடி செய்வதே’ என்று பேரா
ப்ரீதராய, இவருத்தமாவகதைத் தம திருவடித்தாமரைகளாலே அலங்க

(க) வெஜாஜீஃவரலூதல்யம்ஸகேதுலக்யாநியோமாசு க
ராகாயிராஜம் । ஸகீஞ்ரதத்கபரீஹபஸெஸு நாயாயதஸெஸு
ஜமபெ நகேஜஸு ॥

(உ) சுஹம்ஸவபூங்காரிஷ்யாதி

† “செட்டைபூச்சிச்சண்டலங்காரர்” என்று பிரதிபேதம்.

கரித்து, பொன்னய்ப்பூமுடிசூட்டி 'உமக்கு நாம் செய்யவேண்டுவ தென்?' என்று கேட்டாள், நமடியும் '“உற்றேன் உகந்துபணிசெய்து உன்பாதம், பெற்றேன் ஈதேயின்னம வேண்டுவது எந்தாய்”’ என்று தேவரீர் திருவடிகளில் ஸைவயே வேண்டுவது’ என்ன, உய்யக் கொண்டாரும் உகந்து அகதஉகப்பின் மிகுதியாலே (க) “அதி தாநாகதஜ்ஞாந மாதமததவ ப்ரகாஸகம் . ஸர்வவேதார்த்த விஜ்ஞாநம் ஸர்வஸாஸ்தார்த்ததர்ஸகம்”, “மாதஸம்வாதிகம்பாபம காலிகந்த தரிதாக்குதம் - த்வயஸ்மானமாத்ரோண நாஸம்பாதிஸுநிஸிதம்” என்கிற வைபவத்தையுடைய பாமர்த்தமான த்வயததையே மீள வும் பாஸாதித்தருளினார்.

பின்பு சிலநாள் கழிந்தவாறே உய்யக்கொண்டார் திருநாட் டுக்கு எழுந்தருளுகிறபோது ‘இனி தர்ஸநப்ரவர்த்தகாரவார் ஆர் ?’ என்று மணக்கால்சுப்பி விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும், ‘இங்குள்ள முதலிகளையும கூட்டிக்கொண்டு நீரே தர்ஸநம் நிர்வஹிக்கக் கடவீர்; பின்பு சொட்டைக் குலத்தினரான ஸர்வா முனிகள் திருவயிற்றிலே ஸ்ரீமந்நாத முனிகளுக்கு ஒரு திருப் போனார் அவதரிப்பர்; அலருக்கு யமுனைத்துறைவ ரொமை திருநாமஞ் சாததுவித்துத தர்ஸந பா வர்த்தகாரப்படி ஸதல தர்ஸந ரஹஸ்யார்த்த விஸேஷங்களையும் உப தேசியும்; அவர் தர்ஸநப்ரவர்த்தகாரவர்; இநதக கைங்கர்யத்தை நாதமுனிகள் தம அகதிமதசையிலே அடியேனுக்கு நியமித்தருளி னார்; நான் செய்யப்பெற்றிலேன்; நீர் அவரை அதுவர்த்தித்ததாகிலும் ரஹஸ்யார்த்தங்களை யுபதேசியும்’ என்று நியமித்தருளி ஸ்ரீமந்நாத முனிகள் திருவடிகளை தயாதித்துக்கொண்டு பதமாஸநோபவிஷ்ட மாய் அணையிலே சாய்ந்தருளித் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்; இத் தால், ஆசாரயாஜ்ஞாபரிபாலநம அவஸ்யகாணீயம என்றபடி. உய்யக் கொண்டார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினபடினயக்கண்டு மணக்கால் நமடியுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் மிகவும் ஸோகார்த்தமாய்

(க) சுதீதாநாகதஜ்ஞாநமாத்ரோண தக்ஷ ப்ரகாஸகஸு । ஸவ்யவே தாப்யவிஜ்ஞாநம் ஸவ்யஸாஸ்தாப்ய டிஸ்யநஸு ॥ சிநஸஸ்வாவி கஸ்வாஸ்காலிகஞ்சி யாக்யதஸு । உபஸுநாணோகுணநா ஸம்பாதிஸுநிஸிதஸு ॥

முனிகளைக்கொண்டு ஐதகம்மத்தையும் செய்வித்து, *பத்துகாரும் கடந்த விரண்டாகாள் ஸ்ரீமந்தாதமுனிகள் நியமக ப்ரகாரத்திலே திரு விலச்சினை முன்னாக 'யமுனைத்துறைவர்' என்று திருநாமத்தையும் சாத்தி ப்ரீதாயருளினார்.

பின்பு ஈஸ்வர முனிகளும், யமுனைத்துறைவருக்கு அந்நப்ரா ஸா செளளோபநயநாதிகளையும் தத்தத் காலங்களிலே செய்தருளி அத்யயகம்பண்ணுகிறகாலத்திலே இரண்டாஞ்சந்தை சொல்லும் போது, இவர், மஹாத்மயபிகளைப் பார்த்து 'ஓதின விடத்தையே ஓதுகிறீர்கள்' என்று அருளிச்செய்து சந்தை தயிர்த்திருப்பர்; ஓதப் போகிறீரென்றால், ஓதின விடத்தையே ஓதா நின்றார்களென்பர்; இப்படி அதிமேதாவியாயிருக்கிற இவர், அங்கேயாங்கங்களோடே பதக்ரமஸஹிதமாக அத்யயகம்பண்ணித் திருக்கல்யாணமுஞ் செய் தருளினார்.

பின்பு, ஈஸ்வர முனிகளும் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, யமுனைத்துறைவரும் அவரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள் ளிபடுத்துச் செய்யவேண்டுங் கருத்பங்களெல்லாஞ் செய்தருளினார்.

அந்தரம் யமுனைத்துறைவரும் மஹாபாஷ்யப்பட்டருடனே ஸாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணுகிறகாலத்திலே, அந்த ராஜ்யத்திலே, ராஜ புரோஹிதனாய்ப் பெரிய வித்வானான ஆக்கியாழ்வானுக்கு அந்தத் தேஸத்தில் வித்வான்களெல்லாரும் தஸபந்த்மிறுத்துப்பேரு கையாலே, மஹாபாஷ்யப்பட்டர்பக்கலிலும் தஸபந்தத்துக் குத்தாவு வர, அத்தைப்பார்த்து மஹாபாஷ்யப்பட்டரும் முசித்துக்கிடக்க, யமுனைத்துறைவர் அவரை 'நீர் இப்படி முசித்துக்கிடக்கிறதென்?' என்றகேட்க, அவரும் இச் செய்தியை இவருக்குச் சொல்ல, அத் தைக்கேட்டருளி இவரும் வந்த தரவைக் கிழித்துவிட, ஆக்கியாழ் வானும் இத்தைக்கேட்டு 'வெறுங்கனியே? தந்த்ரபராகனோ?' என்று கேட்டு வரவிட, யமுனைத்துறைவரும் (க) "நவ யங்கவயஸ்துகேவலம் நவயம் கேவலதந்த்ரபராகாஃ - அபிதுப்ர திவாதி வாரண ப்ரகடரீடேய விபரடநக்ஷமாஃ" என்று

(க) நவயங்கவயஸ்துகேவலம் நவயங்கேவலதந்த்ரபராகாஃ :
கவிதாபூகிவாழிவாரண பூகடாபேடேய விவரடநக்ஷமாஃ ॥

இப்ரீலாகத்தை யருளிச்செய்து எழுதிப்போகவிட்டருள, ஆக்கியாழ்
வானும் அதை வாசித்து 'இப்படி ஒருவிதவா னுண்டோ?' என்று
ஆர்ச்சப்பட்டு இத்தை ராஜாவுக்கு அறிவிக்க, ராஜாவும் யமுனைத்
துறைவரை 'சடக்கென வருவது' என்று ஸ்வஸாஸனம் வரவிட, அந்த
ராஜஸாஸனத்தையும் விழித்துவிட, இச்செய்தியை ராஜாவும் கேட்டு
'ஆகில், அவர் ஸாமான்யரல்லராயிருந்தது!' என்று இவருக்குத் தண்டி
தையும் சிவிகையாரையும் கொடுத்துவரவிட, இவரும் அந்தக்கநக
தண்டிகையிலே ராஜாஸ்தானத்தேற வெழுந்தருளி, (க) "ஆஸா
ஸாதத்ரிந்ரயாசாணஜிஸஸப க்பாஸதக்ஸேபகண்டா தரகேஷா நீத
ஸீதாமுநகமலஸமுல்லாஸஹேதாஸ்சதேதேஃ ஆசப்ராச்சயப்ரதீச்ய
ஷிதி தரயுகளாதர்க்கசுத்தராவதம்ஸாத் மீமசப்ஸாஸாஸ்தரயுச்சமஃஸாம
ஸிமலமகாம்ருக்யதாம்மதத்ருஸோ஽ந்பஃ" என்கிற ஸ்ரீலாகத்தை எழுதிப்
போகவிட்டருள; ஆக்கியாழ்வானும் இத்தைக்கண்டு மிகவும் குபிதனாய்
'இவருடனே நான் தர்க்கிக்கக்கடவேன்' என்ன, ராஜாவும் யமுனைத்
துறைவரைப் பார்த்து 'இவருடனே தர்க்கியும்' என்ன யமுனைத்
துறைவரும் ராஜாவைக்குறித்து 'நானும் இவரும் தர்க்கித்தால் வெற்
றியுந் தேரல்லியும் உங்களுக்குத் தெரியாது; நாக்கவீருவரும் தேரற்
றே மென்றுஞ் சொல்லுவதில்லை; ஆகையாலே, ஜயாபஜயம் ஆறியும்
படிக்கு மத்யஸ்தராண வித்வான்களை அழைப்பிக்கவேணும்' என்ன,
ராஜாவும் 'அப்படி'யெய்யம்' என்று வித்வான்களை அழைப்பித்துக்
கொண்டு வித்யாஸ்தாந மண்டபத்திலே தன்மஹாஷியையும் கூட்டிக்
கொண்டிருக்க, ராஜமஹாஷியும் ராஜாவுடன் யமுனைத்துறைவரைக்
காட்டி 'இவர் தேரலார்: தேரற்றாராகில், நான் நாய்க்கொரித்திடக்
கடவேன்' என்ன, ராஜாவும் தன்மஹாஷியுடன் 'ஆக்கியாழ்வான்

(க) குடுஸௌமாத் தி கந்யாஸாரணகிலஸஸப ந்யாஸயநெந்யாஸ
கணா டாராகேஷாநீதஸீதா சுவகஸிலஸசுவாஸமெஹதேஸா
ஸெதாஃ | குவபுராயுபுதீயுகூழிசியாஸமஸா டகபுதபுர
வதம்ஸா நீரேஸாஸாஸபம ஸுவிஸேஸிதாஸ்யுதாஸாடி
ஸோந்யஃ ||

† 'ஸ்ராமமுதித' என்றும், 'ஸ்ராமப்ருதித' என்றும் பாடந்
தரங்கள்.

தோற்றானில் இவர்க்கு அர்த்தராஜபக் தரக்கடவேன்' என்ன, அவ்
வளவிலே ஆக்கியாழ்வானும் யமுநைத்துறைவரைப் பார்த்து 'லெள
கிகங்களிலே நீர் அன்றென்றத்தை நான் ஆமென்னக்கடவேன் ;
ஆமென்றத்தை அன்றென்னக்கடவேன்: வென்றவன் தோற்றவன்
தலையிலே தாடசம்பண்ணக்கடவன்' என்ன, யமுநைத்துறைவரும்
அவனைப்பார்த்து "தவம்மாதா ந வந்த்யா, ராஜா ஸர்வபௌமீ, ராஜ
பதீ பதிவாதா" என்று இப்படி லௌகிகத்திலே மூன்று வார்த்தை
அருளிச்செய்ய, ஆக்கியாழ்வானும் திருக்காணியிருந்தான்; பின்பு
ஸாஸ்தரத்திலே புகுந்தவாழே + ('உத்தமம் மத்யமம் அதமம் என்று
மூன்று; இதில் மூன்றுவார்த்தையிலே யாதல், ஐந்துவார்த்தையிலே
யாதல், ஏழுவார்த்தையிலேயாதல் ஐயித்தாயாகில், உன்னது ஐயம்'
என்று யமுநைத்துறைவர் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியருள, அவனும் மூன்று
வார்த்தையிலும், ஐந்துவார்த்தையிலும், ஏழுவார்த்தையிலும்) அதி
லும் முழுக்கத்தோற்றான்: 'வென்றவன் தோற்றவன் தலையிலே தாட
சம் பண்ணக்கடவென்று முன்பே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின அதுக்கு,
'நீ ராஜபுரேஸ்வரிதனுமாய் வையாவருத்தனு மாகையாலே நான் அது
செய்யேன்' என்று யமுநைத்துறைவர் அருளிச்செய்ய, இத்தைக்
கேட்டிருந்த வித்வான்களெல்லாரும் ஸந்தோஷித்து, இவரை ப்ரஹ்ம
ரதம் பண்ணிக்கொண்டுவர, ராஜ மஹிஷியும், 'என்னை ஆளவந்திரோ!'
என்று யமுநைத்துறைவரை எடுத்தனைத்துக்கொண்டு தன்பர்த்தா
வுடன் * பணியாடமாளிகைக்குள்ளே புகுந்தாள்; ராஜாயும இவர்க்
குத் தன் அர்த்தராஜபமுங் கொடுத்து இவர் தேவிகளையும் அழைப்
பிக்க ஆளவந்தாரும் பதீஸஹிதராய்க்கொண்டு ராஜபாகத்திலே
ஸுகமே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அந்தரம், மணக்கால்சம்பியும் இதுகேட்டுக் கொண்டைக்கோல்
கொண்டு கூத்தாடியருளி ஆளவந்தாரைக் காணவேணுமென்று போர
ஆசையோடே அங்கேறவெழுந்தருள, அவ்விடம் ராஜபதமாய்க் கட
டுங்காவலுமாயிருக்கையாலே ஆளவந்தாரைக் காணப்பேரகாமல் திரு
மடைப்பள்ளியிலே புகுந்து அவருக்குத் திருப்போனகம் சமைக்கிற
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப் பார்த்து 'ஆளவந்தார் விருப்பியமுதுசெய்யுங்
கறிபழுது என்?' என்றுகேட்டருள, அவர்களும் 'தூதுளை' என்று

சொல்ல, நம்பியும் அன்றுமுதல் ஆறுமாசம் மடைப்பள்ளிக்குத்
 தூதுளையிட்டு நடத்திபருளினார். இப்படி நடத்தினவிடத்திலும் ஒரு
 விசாரமற்றிருக்கையாலே இவரும் முசித்து நாலுநாள் தவிர்த்திருக்க,
 ஆளவந்தாரும் அமுதுசெய்யும்போது 'நாலுநாளாகத் தூதுளையின்
 றிக்கே பிருப்பானென்?' என்று தனிகைக்குச் செய்கிறவர்களைக்
 கேட்டருள, அவர்களும் 'ஒருவருத்தப்ராஹ்மணர் ஆறுமாஸமுண்டு
 நாடோறும் நடத்திப்போருகிறது; நாலுமுன்று நாளுண்டு தவிர்த்தது'
 என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் கேட்டருளி விஸ்மயப்
 பட்டு 'இனி அவர் வந்தவாறே நமக்கு அறிவியுங்கோள்' என்று அரு
 ளிச்செய்ய, மற்றைநாள் நம்பியும் 'இன்னமும் பார்ப்போம்' என்று
 தூதுளாகொண்டு எழுந்தருளினவாறே அவர்களும் ஆளவந்தாருக்கு
 அறிவிக்க, அவரும் 'அழையும்தான்' என்று அருளப்பாடிட்டவாறே இவரை
 யெழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக் கொண்டுபோய் அவர்களும் ஆளவந்தா
 ருக்குக் காண்பிக்க, ஆளவந்தாரும் இவரைக்கண்டு ப்ரத்யுத்தாநாபி
 வாதநபூர்வமாக ஆஸநமிட்டு 'நீர் இத்தனைநாளும் நமக்கு இந்தத்
 தூதுளே கொண்டுவந்து இடுகிறது ஏதுக்காக? உமக்கு அர்த்தம்
 வேணுமோ? சௌந்தரம் வேணுமோ?' என்று மணக்கால் நம்பியைக்
 கேட்டருள, நம்பியும் 'நமக்கு இவையென்றும் வேண்டா; உங்கள்
 பூர்வர்கள் தேடின அர்த்த மிருக்கிறது; அக்திதி கிடக்கிற விடமும்
 நான் அறிவேன்; அதனை நீர் கைக்கொண்டருளுங்கனையும் நித்ய
 மாக நாம் தேவரீர்பக்கல் வந்துபோம்படி வாசலில தகையாதிருக்க
 அப்பணையிடவேணும்' என்று அருளிச் செய்ய, 'ஆளவந்தாரும் அப்
 படியே வாசல் தகையாதபடி கட்டினையிட, நம்பியும் அன்றுமுதல் *
 கீதையின் செம்மைப் பொருள் தெரியுப்படி பதினெட்டு அத்யாயமும்
 அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் ஆரணஸாரமான கீதையின் உட்
 பொருள் கேட்டருளி ஒருநாளைக் கொருநாள் ஆர்த்திபிறந்து 'அவ்
 வஸ்துவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கலாம் உபாயமில்லையோ?' என்று நம்பியைக்
 கேட்க, நம்பியும் 'ஸாக்ஷாத்கரிக்கலா முபாய முண்டு' என்று ஏகாந்தத்
 திலே எழுந்தருளியிருத்து * மெய்ப்மைப் பெருவார்த்தையான சரமஸ்
 லோகார்த்தத்தைப் ப்ராஸாதித்தருள, அதனைக்கேட்ட ஆளவந்தாருக்கு
 கெல்லுக்குப் பால் கட்டக்கட்டத் தலைவணங்குமாபோலே சாணாகதி
 கெஞ்சிலே படப்பட ஆதுகல்யம் மிதுத்து ஸாண்ய விஷயப்பாவன்

பாதிஸயத்தரல இஸ்ஸப்ஸரத்தில் அருசிபிறந்தபடி கண்டு அவ
ரைக் கட்டிக்கொண்டு (க) “நசஜ்ஞாகன்யஸங்கேசஃ நசைவ யம
தோசஃ-தஸ்மாத் சங்கம் பஹாபுண்யம் கௌஸேவத புத்தகிமாந்”
என்கிறபடியே ஜ்ஞானவர்த்தகமுமாய் *நமன்றமா லாராயப்பட்டறி
பாத்துமாய்ப் புண்யவர்த்தகமுமான திருவரங்கன் திருப்பதியிலே
அழைத்துக் கொண்டுபோய் பெரிய பெருமானைத் திருவடிதொழப்
பண்ணி (உ) “சிதிரவ்யபஃ” என்கிறபடியே ‘உங்களை பூர்வர்கள்
தேடிவைத்த மஹாநிதி இதுகாணும்’ என்று காட்ட, ஆளவந்தாரும்
பெரிய பெருமானுடைய *முடிவில்ல தோரொழில் நீலமேனியை
ஸேவித்து “பழுதே பலபகலும் போயினவென றஞ்சி, யழுதே னர
வணைமேற் கண்டு தொழுதேன்,” என்கிறபடியே மே இழந்த நாளைக்
குக் கூப்பிட்டுக் கண்ணும் கண்ணீருமாய் அசங்கத்தம்மாளை அது
பயித்து, “பிறந்தார் பிறத்தெய்தும் பேரின்பமெல்லாக் தறந்தார்
தொழுதாரத்தோள்” என்றும் (ங) “கௌதராணி மித்யாணிநாஸி
நாதபுத்ராப்சதாஃ பஸாவேக்ருஹாணி-தவத்பாதபத்மப்ரவணாத்மவ்
ருத்தேதர் பவந்திஸர்வேப்ரதிகுலரூபஃ” என்றஞ்சொல்லுகிறப்ரதிகுல
வகளையெல்லாம் பரித்யஜித்து, (ச) ‘, ஸர்வஸங்காஃபரித்யஜ்ய’ என்
கிறபடியே ஸர்வஸங்காபரித்யாகபூர்வமாக ஆராமப்ராப்தி பண்ணி
யருளி, ‘அண்டர்கோனணிபாங்கனென்ன திமுதினைக், கண்டகண்கள்
மற்றொன்றினைக் காணவே’ என்கிறபடியே வேறொருவிஷயம்அறியா
தே (ரு) ‘பரமாத்மநி யோசக்தேதா கிரக்தேதா பரமாத்மநி’ என்கிற
படியே அபரமாத்மநி வைராக்யமுடையாய்ப் பரமாத்மா ஸக்தசித்த

(க) நவஜ்ஞாகவ்ய ஸஜ்ஞாஃ கௌஸேவபரிமோஹாஃ தஸா

புஃ சஹாவாண்யம் கொநஸெவெ தஸாவிநாநு ||”

(உ) சிதிரவ்யபஃ

(ங) கௌதராணிநித்ராணி யநாநிநாயவாநாபூதாராஃ

வஸாவேஹ ஹாணி ததாடிவஜ்ஜுவணாதவ்யுத தவபுவனிஸரெ
வூதிகுருவாருவாஃ ||

(ச) ஸவபூஸஜ்ஞாநு வரித்யஜ்ய

(ரு) வராநி தநியேர

கௌலிரகௌவராநி தநி||

ராய்ப் பெரியபெருமானே ஸேவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கிற காலத்திலே, பெரியநம்பி திருக்கோட்டியூர்நம்பி பெரிய திருமலைநம்பி மாறணேரிநம்பி திருக்கச்சி நம்பி ஆளவந்தாராழ்வான் திருமாலையாண்டான் வானமாமலையாண்டான் தெய்வவாரியாண்டான் ஈசனாண்டான் சீயராண்டான் திருக்கூரப்பன் திருமேகூரப்பன் திருமேகூர் தின் றான் தெய்வப்பெருமான் வகுளாபரணஸைம யாஜியார் திருக்குருகூர் தாஸர் திருமாளிருஞ்சேலையாஸர் வடமதுரைப்பிறத்தான் ஆட்கொண்டியம்மங்கி என்று இவ்விருபது முதலிலும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயித்தார்கள்.

இவர்களெல்லாரும் வித்வான்களுமாய்த் தர்ஸநப்ரவர்த்தகருமாயிருக்கிறகாலத்திலே, மணக்கால் நம்பி ஆளவந்தாரைப்பார்த்து 'இன்னமொரு ரஹஸ்ய விஸேஷமும் குருகைகாவலப்பன் பக்கவிலேயுண்டு; அங்கேபோய்க் கேளும்' என்று அருளிச் செய்ய, ஆளவந்தாரும் 'அதுவென்? தேவரீருக்கு அந்த ரஹஸ்ய விஸேஷமும் இன்றிக்கே போவானென்?' என்ன, நயபியும் 'உங்கள் திருப் பாட்டனாரான நாதமுனிகள், எங்களாசார்யரான உய்யக்கொண்டாருக்கு அந்த ரஹஸ்ய விஸேஷத்தை அருளிச்செய்யத் தேட, அவரும் 'பிணங் கிடக்க மணம் புணரலாமோ? ஸரீராவஸாதஸையிலே அப்யஸிக்கவமையும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்; ஆகையால், அந்த ரஹஸ்ய விஸேஷமும் தூல்லையாதது' என்ன, 'ஆகில், அங்கே கேட்போம்' என்று கோயிலிலே எழுந்தருளியிருந்து ஆளவந்தார் தர்ஸநம்நிர்வஹிக்க,

கண்டு செய்ததுவாய்த்து ஸ்ரீமானாய் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே வாழ்கிற காலத்திலே மணக்கால்நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயித்த முதலிகள்:—ஆளவந்தார், தெய்வத்துக்காகநம்பி, கோமடத்துத் திருவிண்ணகரப்பன், † சிறப்புள்ளானுருடைய பிள்ளை, வங்கிப்புரத்தாச்சி என்று இவர்க ளேவர்.

இவர்களுக்கு நம்பி தர்ஸநதாற்பர்ய விஸேஷங்களை அருளிச் செய்துகொண்டு சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, தம அக்திமதசையிலே ஆளவந்தாரைப் பார்த்து நாதமுனிகளோடு உபயஸாபந்தமுடையவரான நீர் அவர் திருவடிகளை உமக்குப் பாரப்பமும் பாரபகமுமென்று விஸ்வஸித்தது, உம்மைப்போல ஒரு தர்ஸநப்ரவர்த்த

† 'சிறப்புள்ளுடையிள்ளை' என்ற பிரதிபேதம்.

தகரையும் உண்டாகியருளிக் கோயிலை விடாதேயிரும்' என்று அருளிச்செய்து உய்யக்கொண்டார் திருவடிகளை தயாதித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளிஞர். இதனால் ஆசார்ய பரமாசார்யர்களுடைய திவ்யாஜ்ஞாபரிபாலகப்பண்ணி உபயருடைய உத்திவனித்தபடிகண்டு உகந்தார் இவர் ஒருவருமேயிதே. மணக்கால்சம்பி திருநாட்டுக் கேழுந்தருளினபடிகண்டு ஆளவந்தாருள்ளிட்ட முதனிகளெல்லோரும் மிகவும் அவஸக்காய் ஸோகத்துத்தங்களிலே திரித்துநிற்க, ஆளவந்தாரும் அவரை பரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்துச் செய்யவேண்டுங் கருத்யமெல்லாஞ் செய்தருளிஞர்.

மணக்கால்சம்பி திருநகூத்தரம், மாசியில மகம்.

அவர்தனியன் - (க) "அயதகதேதாயாமுநமாத்மதாஸ மளர்க் கபத்தார்ப்பணநிஷ்டர் சயேண - யுக்ரீதவநாஸ்திதயௌவராஜ்யம் நமா மிதம் சாமமமேய ஸத்வம்."

அருந்தரம் ஆளவந்தாரும் முதனிகளும், அப்பன் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தேற வெழுந்தருளி 'இவரை ஸமாதிபங்கம் பண்ணுவோண்ணாது; என்று தும்முதல் இருமுதல் அடியோசைப் படுத்துதல் செய்யாதே மௌனத்தேதாலே சுவர்ப்புறத்தே பின்னே தெரியாதே நிற்க, அப்பனும் யோகத்திலே எழுந்தருளி யிருக்கிறவர், பின்னே திரும்பிப் பார்த்தருளி 'இவர்க சொட்டைக்குலத்தவர் ஆரேனும் வந்தாருண்டே?' என்று கேட்டருள, ஆளவந்தாரும் 'அடியேன் யமுதைத்துறைவன் விடைகொண்டிருக்கிறேன்' என்று எழுந்திருந்துவந்து அப்பன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருந்து 'அடியேனாகள்! சுவர்ப்புறத்தே பின்னே தெரியாதபடி நிற்கத் தேவரீர் இங்ஙன் அருளிச்செய்கைக்கு ஹேதுவென்?' என்று கேட்டருள, அப்பன் அருளிச்செய்தபடி:— 'அடியேனுள் தானுமாய் அதுபவியாநின்றால் பெரிய பிராட்டியார் திருமுலை தடத்தாலே நெருக்கி யணைத்தாலும் அவள்முகங்கூடப் பாராத ஸர்வேஸ்வரன், என் தோள்களை யழுக்கி நாலுமுன்றுதாம் சுவர்ப்புறத்து எட்டிப்பார்த்தான்; இப்படி அவன்

(க) சுயததொயாரோ உரோ துராலுலகபுவதூவபுணநிஷ்ட

யெண | யுக்ரீதவநாஸ்திதயௌவராஜ்யம் நமோமி தம் நாரிசெரிய ஸக்யம் :

பார்க்கும்போது சொட்டைக்குலத்திலுள்ளா மாறானும் வந்தாருண் டாகவேணுமென்று இருந்தேன் காணும்' என்று அருளிச்செய்தார். ஆளவந்தாரும் இதைக்கேட்டுப் போரவித்தராயருளி 'அடியே னுக்கு இந்த யோகாஹஸ்பத்தை அருளிச்செய்ய வேணும்' என்று அப்பன் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டுக்கொண்டு விழுந்து கிடக்க, அப்பனும் உகந்து 'அப்படியே செய்கிறோம்; என்றமுடிபித் தெடுத்து கம்முடைய ஸரீராவஸாதத்திலே சொல்லுகிறோம்; வருகிற புஷ்யமாஸத்திலே குருபுஷ்யபோகத்திலே அபிஷிந்முஹூர்த்தத்திலே கமக்கு ஸரீராவஸாதமாயிருக்கும்; அதுக்கு முன்னாக எழுந்தருள வேணும்' என்று திருமுகமெழுதிக்கொடுத்தருள, ஆளவந்தாரும் திருமுகத்தைக்கொண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

பின்பு கம்பெருமாள் திருவத்பபகத் திருகாளிலே, திருவத்யய நங்கேட்டருளும்போது ஆழ்வார் திருவாகப்பெருமானையர் 'கெடு மிடர்' என்கிற திருவாய்மொழியை அபிஷித்துப் பாடியருளுகிறவர், ஆளவந்தார் திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்தருளி "சடமினா கமர்க ளுள்ளீர் நாமுமக் கறியச்சொன்னோம்" என்று பலகாலும் பாடியருள ஆளவந்தாரும் இதைக் கேட்டருளி 'ஆழ்வாருடைய தமர்களிலே, அந்தர்ப்பூதமாய்போது திருவகந்தபுரம்புக்கு ஸேவிகவேண்டியருந் தது' என்று, அப்போதே திருவோலக்கத்தினின்று எழுந்திருந்து பெரிய பெருமாளுக்குத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து அவாறுமதிகொண்டு புறப்பட்டருளி, மடத்துக்குக்காவலாகத் தெய்வவாரியாண்டாளை வைத்துத் திருவகந்தபுரத்துக்கு எழுந்தருளிப் * படமுடையாவிற் பள்ளிபாடின்ற அகந்தபுரத்தம்மாணையும் தவாரதரையெண திருவடி தொழுது அங்கே எழுந்தருளி யிருந்தவளவிலே, ஸந்திதிமுதலிகளைப் பார்த்து 'குருகைகாவலப்பன் கமக்கிடத் தந்த திருமுகத்தைக் கொண்டு வாருவ்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் கொண் டுவந்து ஸமர்ப்பிக்க, பார்த்தருளி, மாணமுமதிவஸமும் அன்றுயிருந்த படியாலே 'ஓநு புஷ்யாகவிமாம பெற்றிலோமே!' என்றுபேர ஸோகார்த்ததராய் மீண்டு எழுந்தருளாநிற்க;

தெய்வவாரியாண்டாளுக்கு ஆளவந்தார் விஸ்வலகும் பெருமால் திருமேனி ஸோஷிக்க, இங்கிருந்த முதலிகள் இவர்க்கு வைதயர்கள் பலரையும் அழைத்துப் பார்ப்பித்தவிடத்தில் அவர்கள் 'இவர்க்கு

விஷயஸ்ப்ருஹையாக்தம் இப்படியாய்த்து' என்ன, 'உமக்கு எந்தவிஷயத்திலே ஸ்ப்ருஹை இருக்கிறது?' என்று முதலிகள் கேட்க அவரும் அடியேனுக்கு ஆளவந்தார் விஷயமொழிய வேறொரு விஷயமுண்டோ?' என்று அருளிச்செய்ய, 'ஆகில், இவரை அங்கேறக் கொண்டுபோகக் கொள்' என்று வைத்தியர்கள் பலருஞ் சொல்ல, முதலிகளும் இவரைக் கட்டணத்திலே கொண்டுபோக, ஒருகாளைக்கொருநாள் திருமேனியில் வாட்டந்தீர்த்து பின்பு கடக்க வல்லவராய் வருகிறவளவிலே, ஆளவந்தாரும் திருவந்தப்புரத்தினின்று மீண்டு எழுந்தருளுகிறவழியிலே திருவந்தப்புரத்துக்கு அரைக்காதவழியிலே கரைமனையாற்றங்கரை யிலே விட்டு எழுந்தருளியிருக்க, தெய்வவாரியாண்டானும் ஆளவந்தாரை ஸேவித்து அவர் ஸ்ரீபாதத்திலே தன்டன் ஸமர்ப்பித்துக் கொண்டு விழுந்துகிடக்க ஆளவந்தாரும் இவர் எழுந்திருக்கமாட்டாமற் கிடக்கிறபடியைக்கண்டு 'பெருமாள் ஸ்வதந்த்ரருமாய் ஸா-உருமாயிருக்கையாலே ஸ்ரீபாதமூவான் வைத்தவிடத்தே யிருந்தார்; அடியேன் ஸ்வதந்த்ரனுமன்றிக்கே ஸா-உருமன்றிக்கே யிருக்கையாலேயே நேரீர் வைத்த விடத்தில் இராமஸ் வந்தது' என்று அருளிச்செய்ய, இத்தைக்கேட்ட தெய்வவாரியாண்டானும் 'வந்து ஸ்வருபஹாசிபட்டேன்!' என்று மிகவும் ஸத்தை குலைத்துகிடக்க, இவர் எழுந்திராதபடி கண்டு 'என்னை ஸ்வதந்த்ரனும் ஸா-உருமனாக்கினாலொழிய எழுந்திரேனென்று கிடக்கிறாபோ?' என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ய, தெய்வவாரியாண்டானும் இவ் வார்த்தையைக்கேட்டு 'வந்து ஸ்வருபஹாசிபட்டேவாபாதி இதுவும் ஒரு ஸ்வருபஹாசியாயிற்றே! என்று பாபரவென்று எழுந்திருந்து சிங்க, ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளும் (க) "ஜலாம்மதஸ்பாவிவேதந்த்ருதௌ" என்ற இளையபெருமாள் நிகு இவர்க்கு உண்டாய்த்து, என்ன, ஆளவந்தாரும் 'சுதொரு அதிகார விசேஷம் இருந்தபடி எந்தான்!, என்று பேரவகந்தருளி மிகவும் மெலித்தீரே!, என்று முதலு நடவி அதிகநுபார்த்தாசித்தராய்' 'திருவந்தப்புரத்துத் திருக்கோபுரம் அதோ தோன்றுகிறது; அங்கே போய் * ஆரீரம்பைத்தலை வந்ததசயகளை ஸேவித்துவாரும், என்று அருளிச்செய்ய, இருவரும் 'என்னுடைய திருவந்தப்புரம் எதிரே வந்தது என்று ஸ்வர சார்யரான ஆளவந்தாரைக் கட்டிவாள ஆளவந்

தாரும் (௧) “பேசைவகுருணாபஸப ந்ரஸைசித்யாப்ரதீயதே-தஸ்ய வைகுண்டதுத்தாப்தி த்வாகாஸஸர்வஸஸ” என்றும், “விஸ்லார் மணிகொழிக்கும் வேங்கடப்பொற்குன்றமுதல்செல்லார் பொழில்சூழ் திருப்பகிக ளெல்லாம், மருளாமிருனோட மத்தகத்துத்தத்தா’ ளாரு ளாலே வைத்தவவர்” என்றும், “சிந்தவண்டீர்த்தியும்” என்று தொடங்கி உன்னிகைமலர்த்தாள் என்றனக்குமது” என்றும் சொல்லுகிற படியே விஸேஷாதிகாரியான தெய்வவாரியாண்டாளைக் கூட்டிக்கொண்டு மீண்டு கொழிலேற வெழுந்தருளி, பெரியபெருமானையும் ஸேவித்துக்கொண்டு (அங்கே தாமும் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுமாக விருந்து தர்ஸகம் நிர்வஹித்தருளுகிறபொது) ‘இனிமேல் தர்ஸகப்ரவர்த்தகராவார் ஆர்?’ என்று விசாரமுண்டாய் ஒருவனாயுங்காணாதே முசித்துச் சிந்தித்திருக்கிறகாலத்திலே:—

இளையாழ்வார் வையபவம்.

ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆஸ்ரயித்த முதலிகளில் பெரியதிருமலைநம்பி “வேங்கடத்தைப் பதியாகவாழ்வீர்கள்” என்கிறபடியேதிரு வேங்கடமுதையாளை* அடிக்கீழ்வாந்து புருத்துஸேவித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிராநிற்க. அவருடன் பிறந்தபெண்பிள்ளைகளாய் ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டியாரென்றும் பெரிய பிராட்டியாரென்றும்பெயரையுடைய இருவரிலே, மூத்த ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியார் ஸ்ரீபெரும்புனரில் ஆஸூரி கேசவப் பெருமான் என்கிற ஸர்வக்ரதுநீகி கர்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டாள்; இளைய ஸ்ரீ பெரியபிராட்டியார் மழலைமங்கலத்தில் வட்டமணிக் குலத்திலே கமலசயநப்பட்டரைத் திருமணம் புணர்ந்தாள். அவர்களும் தந்தப் புக்ககங்களிலே வாழுகாலத்திலே,— (௨) “அகந்தர்ப்ரதமம்ருபம் லக்ஷ்மணர்ஸததஃபா: - பலபத்ரஸ்த்ருதீயஸ்துகலெளகஸ்தித் பவிஷ்யதி” என்கிற வசகத்தின்படியே திருவநந்தாழ்வானார், கவிபுகத்திலே

(௧) பெயெநெவமுருணாயஸ்ய ந்யாஸவிஷ்யா ப்ரதீயதே ।
தஸ்யுபெவகாணடி-பாஸிஷாரகாஸவபுஷவஸஸ: ॥

(௧) சுநதேப்ரபரோருவிவம் லக்ஷ்ணஸ்தததஃபா: । வஸு
ஸபூஷி தீயஸு-கலளகஸிஷி விஷ்யதி ॥

அகிலாத்மோஜ் ஜீவநார்த்தமாகத் தம்திருவவதாரத்துக்கு இடம் பார்த்து ராமதிவாகராய்ச் புதபாதுக்கள் கௌஸல்யா தேவகி தேவிகளு டைய கர்ப்பங்களை விரும்பினுப் போலே ராமாதுஜதிவாகராய் ஸ்ரீ பெரும்பூதாரிலே ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியார் கர்ப்பத்தை ப்ராபித்தருளி, (க) “ஸ்ருதிநஷ்டாஸம்ருதிர்லுப்தா ப்ராயேணபதிதாத்விஜாஃ- அங்காசிசலிஸீர்ணாசி ஹாவ்ருத்தோவர்த்ததேகலி” என்கிறபடியே கலி ஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற *இருள்தருமா ஞாலத்திலே “கலியுங் கெடுங் கண்டுக்கொண்மின்” என்கிறபடியே *கலியிருள்நீங்கிப் *பெரிய தியுகம்பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம் பெருகுப்படி “தீர்லப்தா” என்கிற கணக்கின்படியே சகவார்ஷம் தெள்ளாயிரத்து முப்பத்தொன்பது சென்ற வர்த்தமான பிங்களஸம்வதஸரத்தில் ஸ்ரீமத்தான சைத்ர மாஸத்தில் ஸுக்லபக்ஷத்தில் பஞ்சமி குருவாஸாஸஹிதமான திரு வாதிரை நக்ஷத்ரத்திலே ஸுபமுஹூர்த்தத்திலே * பாரொல்லாம் உய்யும்படி ப்ராதுர்ப்பவித்தருள, ஆஸூரிகேசவப்பெருமாள் இவர்க்கு ஜாதகர்டம் செய்தருளினார்.

இச்செய்தியைப் பெரிய திருமலைப்பி கேட்டருளி. ஸ்ரீபெரும் பூதாரோற் சென்று ஸர்வக்ரது கேசவஸோமயாஜிபாரைக் கண்டு ஸத்கரித்து அவர் புத்ரனையும் * முகவொளிகிழைக் கடாகழித்தருளி, ‘இவன் ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்தன்; ஸகலஸாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரிப்பன்; ஆகையாலே, (உ) “லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்த” என்கிற இளைய பெருமாள் திருநாமம் சாத்துகைக்குத் தகுதியாயிருந்தான்’ என்று பன்னிரண்டாந்திவஸத்திலே (ஈ) “தக்ஷிணந்து புஜம் பூர்வம் சக் ரேணப்ரதபேச்சிஸோஃ- வாமாய்ஸம்ப்ரதபேத்பஸ்சாத் ஸக்தே ஸாவ த்விஜோத்தம” என்கிறபடியே இவர்க்கு நாமகாணத்திலே திருவிலச் சினை முன்னாக ‘இளையாழ்வார்’ என்று திருநாமஞ்சாத்தியருளிப்பின்பு அந்நப்ராஸ்சௌளோபகயனாகிகளையும் தத்தத் காலங்களிலேஸாஸ்

(க) ஸ்ருதிநஷ்டாஸம்ருதிர்லுப்தா ப்ராயேணபதிதாதி ஜாஃ । கஜாநிவலிஸீணபூநிக்ஷாவ்யுலோ வயபுதேகலிஃ ॥

(உ) லக்ஷ்மணாலக்ஷ்மிஸம்பந்தஃ

(ஈ) தக்ஷிணந்து புஜம் பூர்வம் சக்ரேணப்ரதபேத்பஸ்சாத் ஸாவ த்விஜோத்தம ॥ வாரீரம்ஸம்ஸுதவெதஸாஹஜெநவதிரஜாதஃ ॥

தீரோக்தப்பாகாத்திலே செய்விக்க, இளையாழ்வாரும் அங்கோபாங்கங்
கள்ளோடே கூடப் பதக்காடஸஹிதமாக வேதாத்பயசத்தையும் பண்ணிச்
சதுர்த்தஸாமித்பாபாசங்கதராய், ஷோடஸாகலபூர்ணான சக்தாரணப்
பேரிலே ஷோடஸகர்மஸம்ஸ்க்ருதராய் ஷோடஸாவர்ஷிகாசனவாதே,
ஸர்வோபகாசக்ஷமமான க்ருஹஸ்தாஸ்ரமத்தை அங்கீகரித்தருளி,
பெருமாள்கேசயிலுக் கருகாண திருப்புட்குழியிலே யாதவப்பாகாச
னென்பானொரு ஏகதண்டியாயி ஸந்யாஸி பூர்வபக்ஷவேதாந்தம் வாசிப்
பிக்கிருனென்று கேட்டருளி, அங்கே எழுந்தருளி, அவன் பக்கல்
ஸ்ரோதாக்களோடே தாமும் ஸஹஸ்ரோதாவாய் வேதாந்தம் வாசித்
தருனாகிற்ச,

அவ்வளவிலே மழலை மங்கலத்துக் கமலநயநபட்டருக்கு ஒரு
புத்ரன் அவர் பத்தி பெரியபிராட்டியவரிடத்திலே க்ரோதக ஸம்வத்ஸ
ரத்தில் சைமஸமும் பெளர்ணமியும் ஸோமவாரமுங்கூடின புரர்ப்பூச
நக்ஷத்ரத்திலே அவதரித்தருள, ஜாதகர்மநந்தரம் திருமலை நம்பியும்
அங்கேற வெழுந்தருளி, கமலநயநபட்டரையுங் கண்டு ஸத்கரித்துப்
பெரியபிராட்டியவர் புத்ரனையும் தம் தாமரைக்கண்களால் நோக்கி
'இவன் ஸதாத்மகுணக்களையுடையனாய், ஸர்வ வித்யைகளையும் அதி
கரித்து வைதிகபக்ஷவானாய்' என்று திருவுள்ளம் உகந்தருளி, கமல
நயநபட்டரைக்கொண்டு 'கோவிந்தன்' என்று திருநாமஞ்சாத்துவித்
தருளினார். இவரும் செளனோபநயநதிஸப்ஸ்காசாஸிஸிஷ்டராய் க்ரு
ஹஸ்தாஸ்ரமத்தை ப்ராபித்தருளி ஸர்வஸாஸ்தாக்களையும் அப்
யஸித்து, திருப்புட்குழியிலே யாதவப்பாகாசநிடத்திலே இளையாழ்
வார் வாசிக்கிறுசென்று கேட்டுப் பேரா ஆசையோடே அங்கே வந்து
தாமும் வேதாந்தம் வாசிக்கத் தொடங்கினார்.

யாதவப்பாகாசனும், (க) ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ராஹ்ம" என்
கிறஸ்ருதிவாக்யத்துக்கு 'கண்டத்வ முண்டத்வ பூர்ணஸ்ருங்கத்வங்கள்
ஒரு மேவ்யக்தியிலே கடிக்கும்போதிறே ப்ராஹ்மத்துக்கு இந்த
வியோஷணம் கூடுவது' என்று அபார்த்தப்ராதிபாதநம்பண்ண, இளை
யாழ்வார் அதனை நிகேஷித்து 'ஸத்யஸுப்தத்தாலே க்ஷணிக வ்யாங்
ருத்தியையும், ஜ்ஞாநஸுப்தத்தாலே அசித்வ்யாவ்ருத்தியையும், அநந்த

ஸப்தத்தாலே †பரிச்சிந்நவ்யவ்ருத்தியையும் பண்ணி, சேதஸேத ஸிலக்ஷணமாய் நித்யமாயிருக்கும் ப்ரஹ்மம்' என்ன, அவனும் ஹ்ருங் காரம் பண்ணினான்.

பின்பு ஒருநாள், இளையாழ்வார், பாதவப்ரகாசனுக்கு அப்பஞ் ஐந்தொழில் செய்பாநிற்க, அவ்வளவிலே (க) "தஸ்யபநாகப்யா ஸம் புண்டரீக மேவமக்ஷிணி" என்கிற ஸ்ருதிக்கு அவன் அறுசிதார்த் தஞ்சொல்ல, அதுகேட்டுஇவர்க்கு ஸோகமுண்டாய் அந்தஸோகாப்ரஹ்ரு அவன் தொடையிலே விழ, அது நெருப்புப்பட்டாற்போலே அவன் தொடையைச் சுட, அவனும் பதறி இவர்முகத்தைப்பார்த்து 'உமக் குத்துக்கமாவானென்?' என்ன, இவரும், 'கம்பிபதிதிகபீ' என்று ஸூர்யனாய் (உ) "ஆஸூபவெஸாநே" என்று உபவெஸாமாய், ஸூர்யாப்ரமயணத்தை யுடைத்தான கமலம்போலே என்று இப்பாதி யோஜனையிருக்க, அயதார்த்தங்கேட்டவாறே துஃகமாயிற்று' என்ன, பாதவப்ரகாசனும் அதுகேட்டுக்குபிதனாய் 'நான்சொன்னபடிக்கேட்கில் வாசித்திரும்; இல்லாவிடில் விட்டுப்போம்' என்ன? இவரும் அப்படியே *சிந்தைகலங்கித் தவிர்த்திருக்க,

அவனும் ஏகாந்தத்திலே தன்னுடையரிஷ்யர்களில் அதுகலரை அழைத்து 'நீங்கள் நான்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸம்மதித்திருக்க இளை யாழ்வான் ஒருவனுமே எதிர்த்தட்டாக வாதிபா நின்றான்; இவ னாலே நம்முடைய அத்வைதரீதி சிறுக்கும்; இவன்முடியும் விரகு என்?' என்று கேட்க, அவர்களும் பலபடி படும்வகை சொல்ல, அவ னும் 'அவ்வேவாவகைகளுக்குப் பழிபாவங்களுண்டாய்; அவைவராமல் நினைத்தபடி கூடுகைக்கு மணிகர்ணிகையிலே ம்ருதியுண்டாக் கு கையே என்னகவாயில் உள்ளது' என்ன, அழகிதென்று ஸர்வரும் ஐகமத்யம்பண்ணிக்கொண்டு, துர்யோதனன் துர்மபுத்ரர் விஷயத்திலே ஐதுக்ருஹத்திலே விஸாஸம் எண்ணிஞப்போலே அந்தரங்கித்து, இளையாழ்வாரை அழைத்து 'நீரில்லாவிடில் எங்களுக்கு ஒருசாயலா யிருக்கிறது, கோபியாமல் க்ரந்தத்தை அவிச்சிந்நமாக நடத்துப்' என்று நன்மைபுரைத்து உள்ளிட்டுக்கொண்டு, ஒருநாள் கங்காயாத்

(க) தஸ்யபநாகவ்யூரஸம் புண்டரீகமெவமக்ஷிணி

(உ) ஆஸூபவெஸாநே

† 'சேதவ்யவ்ருத்தியையும்' என்று பாடாந்தரம்.

ரையை உத்யோகித்துப் புறப்பட்டுப்போம்போது, நின்றநின்றவிடங்க
ளிலே இனையாழ்வாரும் கோவந்தபட்டாரும் கூட்டாவுபடாதபடி
பண்ணிக்கொண்டு ஹாத்ரகோடி^௧ணிதஸரிஷ்யர்கள் சுப்ரஸூழிக்க வழி
செல்லாநிற்க, விர்த்யப்ரதேசத்திலே ஒரு பள்ளக்கரையிலே ஜலஸ்பர்
ஸார்த்தமாக இனையாழ்வாரும் கோவந்தபட்டாரும் கூடிநின்றவாதே
கோவந்தபட்டாரும் விஜநமான ஸமயம் அறிந்து இவர்களுடைய கங்கா
யாத்ர^௨ நிமித்தத்தை இனையாழ்வாருக்கு ஸூசிப்பித்து அகன்றுபோ
கச் சொல்லித் தாம் ஒருவரோ போந்தார்.

இனையாழ்வாரும் வ்யாகுலப்பட்டு அவ்வழியைவிட்டுக் குறுக்
கறுத்துப்போய் ஒருமாதத்தடியிலே நின்ற பார்க்க, அவ்விடம் *வெம்பி
யெரிசானகமாய் நிர்ஜலப்ரதேஸமுமாய் ஸூஷ்ககண்டகவ்ருதமாய்
“பொருந்தாரகவேல் துதிபோல் பால்பாய மெல்லடிக்கள் குருதி
சோ, விரும்பாதகான்விரும்பி வெயிலுறைப்ப வெப்பசினோய்கு”
என்கிறபடியே *ஊன்று வெப்பாற்களை யுடைத்தாய்த் தீக்ஷண
தாபகா ரவிகிரணங்களையுடைத்தான (க) “விர்த்யாடலிஷ்வ^௩தோ
யாஸு” என்று சொல்லுகிற விர்த்யாடலியாயிருக்க, சிறந்த அக்காட்
டிலே தனியே நின்ற *ஆவாரார் துணைபென்ற *பக்கம்நோக்கி “வழி
திகைத்தலமருகின்றேன்” என்னும்படி திக்விப்ரமப்பிறந்து *மதி
யெல்லா முள்கலங்கி அடியிடத் திமிர்ந்துக்கொண்டு திகைத்துநிற்க,
ஸர்வேஸ்வரனும் (உ) “நாஹமாத்மாநமாஸாஸே மத்பக்தைஸ்
ஸாதுபீர்விநா” என்றிருக்குமவனாகையாலே (ஈ) “ஸதாரன்ஸர்வ
ஸூஸபஃ” என்கிறபடியே *வாரும் வில்லுங் கொண்டு *இடர்கெடப்
பத்ரீஸஹிதனாய் ஒருவில்லியாய் வந்து இவர் முன்னே தோன்ற, இவ
ரும் அவர்களைக் கண்டு கலக்கந்தீர்க்கு உள்ளத்தேறி நின்ற ‘நீங்கள்
எங்கு நின்றும் வந்தீர்களா? எங்கேறப் போகிறீர்களா?’ என்று
கேட்க, அவர்களும் ‘உத்தரதேசத்தில் வித்தாரம்மத்தினின்றும்
வருகிறோம்; ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரமேதப் போகிறோம்’ என்ன இவரும்
‘நானும் உங்களுடனே புண்பகோடியேற வருவானாக நினைத்திராநின்

(க) விந்யூரடலீஷ்வதேயாஸு

(உ) நாஹரீதாநரீஸாஸெரிஷ்செஷ்வாஸுவிவிபுநா

(ஈ) ஸதாரஸுஸவபுஸுஸூமஃ

தேன்' என்ன, 'நல்லது, வாரும்' என்று அவர்கள் முன்னடியிட, இவரும் அவர்களின்னே செல்ல, அவர்களும் ஸ்வாதீனமாக வழி நடத்த, விர்த்பம்பிற்காவித்து ஸந்தபாகாலமானவளவிலே, காலேசுதித கர்மாதுஷ்டாசங்களையுஞ் செய்து அவர்களுடனே ஓரிடத்தே, உபவ ஸித்திருக்க *வல்லிரவாய் முன்னடிதோன்றாமல் மடாந்தகார பூயிஷ்டமாய் *நள்ளிரவானவாழேற *கண்புதைதயமுடி ஒருராஜவ்ருகூத்தடி யிலே யிருந்தார்கள்; அப்போது வ்யாதபத்ரியும், நல்ல தண்ணீர்மடுக்க ஆசைப்பட, வ்யாதபுருஷனும் 'விடிவொரை ஸமீபத்தில் பாராற்ற மாண கிணற்றிலே மதுநிர்மலஸீதளகந்தயுத பாகீயம் காட்டுகிறேன்' என்ன இளையாழ்வாரும் அதுகேட்டு 'ஐயோ! பரமோபகாரிகளான இவர்களை லப்தமனோரத சாக்குகைக்கு இது நமக்கு அநிஜஞதேஸ மாய்விட்டதே!' என்று நிர்விண்ணராயிருக்க, *கனகிருளகன்று *கீழ் வானம்வெள்ளென்றவாழேற *கொழுமலரணைகிக் கூர்ந்தது குணதிசை மாருதம் வீச, *அரியென்ற பேராவன்கேட்டு எழுந்திருந்து சடக் கெனக் காலிககர்மத்தைச்செய்து, வழிநடத்துமவர்களைத்தேடிக்காணாமல் ஸர்வதோதிக்கமாக கோக்கிக் கூப்பிட்டு நாலடி தோன்றினவழியே நடந்துவர, *கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம்வந்தனைப ஜநபதங்கள் ஸ்பஷ்டங்களாகத் தோற்றக் கண்டு*தென்று நின்ற நிலைக்கு இப்படியும் 'ஒரு நல்லிடிவு காணப்பெற்றதே!' என்று போர ஆய்சர்யயுக்தராக, அங்கே ஒரு தோப்பும் கிணறும் நாலிரண்டுபெருமாய் நிற்கக் கண்டு, இவரும் 'இது எத்தேசம்? எவ்வூர்? என்று அவர்களைக் கேட்க, அவர்களும் 'இதென்ன பரஹ்மணா! புண்பகேடிவிமாமம் முன்னேநிற்கத் தெரியாதோ?' என்ன இவரும் அதுகேட்டு ஸந்துஷ்டராய், ராவண வதம்கேட்ட பிராட்டியைப்போலேயும், (க)'தருஷ்டாஸீதா' என்ற வார்த்தையைக்கேட்ட பெருமானைப் போலேயும் மதுவாத்திற் புகுந்த திருவடிபைப்போலேயும் தத்கூணத்திலே கர்த்தவ்யதாமுடராய், அவர்களைப் பிராட்டியும் பெருமானாக நினைத்து, க்ருஷ்ணாவதார ஸௌலப்யத்தை நினைத்து "எத்திறம்!" என்ற ஆழ்வாரைப்போலே மோஹித்துக்கிடந்தார்.

(க) ஐவடிவஸீதா

† 'ஒருவெளிநாடு' என்றுபாடாந்தரம்.

பின்பு (க) “ஸநகாஸ்பாஸிதஸ்ஸவயம்” என்னும்படியே தன்னிலை வ்யாஹோஸம் தெளிந்தவாந் (உ) “ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவ ஹேஸகே” என்னும்படியே கூடதகிரிந்த அர்ஜுனைப் பாயிப்பித்தாற்போலே என்னையும் *நீர்மையால் கஞ்சம் வஞ்சித்துப் புகுந்து, *உருக்காட்டாதே ஒளிப்பதே!’ என்று பலவகை சொல்லிப் புலம்பித் தம்மிலேயுள்ளந்தேறி, ஆகந்த நிர்பாஸாய்ப் பெரிய ராஜமார்க்கத்தாலேசென்று வைபவாளிகையேறி “தென்னத்தியூர் சுழலினைக் கீழ்ப்பூண்ட அன்பாளன்” என்னும்படி * திருப் பொலிந்த சேவடி களை ஸேவித்து எழுவது தொழுவதாய் ஆகந்தாராருக்கள் பணிப்பப் புளகேக்ருதகாதாராய் ஆகந்தித்து, அவன் அந்தர்த்தாகம் பண்ணினதின் கருத்தறிந்து அச்சலைக்கிணற்றிலே போருளாளர் திருவாராதந்ததுக்கு உதவத் திருமஞ்சகக் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்ததுப் போராளின்றார்.

அங்கே யாதவப்ரகாசனும் திரளுமாக இவர்கள் வருமளவும் நிற்க, அவ்வளவிலே கோலிந்தபட்டர் வர ‘வந்திரோ? இளையாழ்வார் எங்கே?’ என்று கேட்க, ‘அவரை நான் கண்டிலேன்’ என்ன, அவனும் தன் ஸமீபவர்த்திகளைப் பார்க்கவிட, அவர்களும் தேடிப் பார்த்துக் காணாமையாலே ‘ஐயோ! காட்டிலே என்ன தீங்கு வந்ததோ!’ என்று ஸர்வரும் துக்காகுலராய் முன்னே நடந்து பாயாணகதியிலே போய்க் கங்காதீரத்தையடைந்து கங்கையிலே மாகஸ்நாகம் பண்ணி நிற்க, ஒருநாள் கோலிந்தபட்டர், அகமர்ஷண ஸ்நாகம் பண்ணுகிற போதிலே ஒரு விங்கம் கையில் வந்துசேர, விஸ்மிதராய் இதென்னென்று யாதவப்ரகாசனுக்குக் காட்ட, போர்ப்ரீதனாய் நீர் தெய்வஞ்ஞராகையாலே கங்காஸ்நாக விலம் கைசேர்ந்தாற்போலே கங்காதானே கைபுகுந்தான்’ என்று யாதவப்ரகாசனும் இவரிடத்தே விசேஷப்பிரதிபத்தியுத்தனாக, எல்லாரும் விங்கம் கைசேர்ந்ததுவே திருபகமாக இவர்க்கு ‘உள்ளங்கைகொணர்ந்த காயனார்’ என்று பேரிட்டு அழைக்கத் தொடங்கினார்கள். யாதவப்ரகாசனும் கங்காஸ்நாகம் பண்ணி மீண்டு ஜகந்நாதம் அஹோபிலம் வழியாக வர, உள்ளங்கைகொணர்ந்த

(க) ஸநகாஸ்பாஸிதஸ்ஸவயம்

(உ) ஹேக்ருஷ்ணஹேயாதவஹேஸகே

நாயனாரும் 'இந்தவிங்கத்தை ஒரு உசிதஸ்தலத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து வருகிறேன்' என்ன, யாதவப்ரகாசனும், அப்படியே செய்யும்' என்று இவரை மார்க்கமத்தேய அனுப்பிவிட்டுப் பெருமாள் கோயிலேறப் போந்தான்.

பின்பு உள்ளங்கை கொண்ட நாயனாரும் தப்ஜம்பூமியான மழலைமங்கலத்திலே சென்று அங்குள்ள அபேஷவித்வம்மஹாஜகங்களையும் திரட்டி ஸ்வகரஸ்தவிங்கத்தை அங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பித்துத் தத்பக்தராயிருக்கிறவளவிலே, காளஹஸ்திநாதன் இவர் இருப்புக்குவிரும்பி 'நீர் நம் பக்கல் வந்திருக்கவேணும்' என்று நாயனாருக்கு ஸ்வப்னங்காட்டித்தன்ஸ்தாகத்தார் ஸ்வப்னத்திலும் 'உள்ளங்கை கொண்ட நாயனாரை அழைத்துக்கொண்டு வருகங்கோள்' என்று ப்ரேரிக்க, அப்படியே அனைத்துக் முகத்திலுள்ளாரும் மழலைமங்கலத்திலே வந்து இவரைப் பலவகை பஹுமாகம் பண்ணி அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்தானநிர்வாஹத்துக்கு வேண்டின இலச்சினை மோதிரமுங்கொடுத்து இவரைத் தங்களுக்கு முக்யராக்க, இவரும் தத்பக்தியுத்தராய் அங்கே யிருந்தார்.

அந்தரம் யாதவப்ரகாசனும் பெருமாள் கோயிலிலேவந்து இளை யாழ்வாரைக்கண்டு ஆஸ்ஸர்யப்பட்டு மிகவும் சந்தோஷித்து, விர்த்யப்ரதேசத்திலே உம்மைக் காணாமையாலே அந்யதாஸங்கைபண்ணிக் கணக்க நிர்வேதப்பட்டிருந்தோம், இவ்வளவு காணப்பெற்றதே!' என்ன, இவரும் வழிதப்பிக் காணாமல் அகன்றுபோய் வில்லிவ்யாஜேஷ போந்த வருத்தாந்தத்தை ஸுனிஸ்தாரபாசச் சொல்ல, அவனுங்கேட்டு 'இவர்களுட லோகாதீதமா யிருந்தது' என்று நினைத்து ஸூப்ரீதனாய் ஸ்வகோஷ்டியிலே கட்டிக்கொண்டு க்ரந்தத்தை நடத்தாநிற்க,

அவ்வளவிலே, இரண்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் பேராளாளர் ஸந்நிதியினின்றும் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி நம்பெருமானைத் திருவடி தொழுது ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநிற்க, ஆளவந்தாரும் பெருமாள்கோயில் விபேஷக் கேட்டருளும்போது ப்ராஸங்கிகமாக "யாதவப்ரகாசனென்பானோரு ஏகதண்டிஸந்யாஸிபக்கல் ஸ்ரீ பெரும்பூதார் இளையாழ்வாரென்றோருவர் வேதாந்தம் வாகியாநிற்க,

(க) “ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம” என்கிற ஸ்ருதிவா, அவன் அது க்ருவ்யாவ்ருத்தி தோன்ற அர்த்தஞ்சொல்ல, இனையாழ்வாரும் குண யோகம் சொல்லலாயிருக்க வ்யாவ்ருத்தி சொல்லல் சேராதென்ன, அவனும் ஹுங்காரப்பண்ணினான் ; பின்னையும் ஒருநாள் இனையாழ்வார் அவனுக்கு அப்பஞ்ஜ மிமேப்போது (உ) “ தஸ்யபதாசுப்பாஸம் புண்டரீகமேவமகிணி” என்கிறதற்கு அதுசிதார்த்தஞ் சொல்லக் கேட்டு க்லேசிக்கும்போது யோகாஸ்ரு அவன் தொடையிலே விழ அது நெருப்புப்பொறிபட்டாற்போல் வேக, அவனும் பதறி இவர் முகத்தைப் பார்த்து க்லேஸாஹேதுவேதென்ன, இவரும் ஸூர்பீணக் கண்டு அப்போதலர்ந்த கமலம்போலவிருக்கும் பாமபுருஷன் திருக் கண்களென்று இங்ஙனே யோஜனை யிருக்க அபார்த்தம் கேட்டவாதே க்லேசமாயிற்று என்றார்” என்ற இந்தவ்ருத்தார்த்தங்களை ஸவிஸ்தாச மாக விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆனவந்தாரும் கேட்டருளி (ங) “அஸந்த ஏவாத்ரஹி ஸப்பவந்தி, ஹஸந்தி காயாமிகஹப்பவாஹஃ - அத்தா வஸந்தோபதி ஸப்பவந்தி தத்ரைவஸைபஸ் ஸரஸீருஹாணாம்” என்கிறபடியே இத்தளத்திலே தாமரை பூத்தாற் போலே இவ் விபூதியிலே இப்படியும் ஒருமஹாதவாவனுண்டாகப் பெற்றதே !” என்று போர்பீதராய், அப்பொழுதே அவரைக் காணவேணு மென்னும் பேராசையோடே முதலிகளும் தாமுமாகப் புறப்பட்டு நம் பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவரதுமதிக்கோண்டு எழுந்த ருளி, பயண கதியிலே திருக்கோவலூர் வழியாக வந்து ஆழ்வார் கள் காயனாரையுந் திருவடிதொழுது (ச) “புரீணாமபிஸர்வாஸாய்ஸ்ரே ஷ்டாபாபஹாஸாஹிஸா - நாய்காகஞ்சீதிவித்யாதாபுரீபுண்ப விவர்தி ”

(க) ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம

(உ) தஸ்யபதா கப்யாஸம் வுணுரீகமேவமகிணி

(ங) சுஸதா வஸவாது ஹிஸம்ஹவநிஹஸநிகாபாரிவஹ

வ்யவாஹஃ : சுருதுவஸதொபதிஸம்ஹவநி தருதுவவாஸ வுரஸீருஹாணாபு

(ச) வுரீணாஸி ஸவபூஸாஃ ப்ரஹ்மாவாவஹாஸாஹி ஸா நாதீகாகாஹி கிவிவ்யாதாவுரீவாணு விவர்தி :

என்று சொல்லப்படுகிற மாஹாத்ம்யத்தை யுடைத்தான பெரு
மாள். கோயிலை வெழுந்தருள + (திருக்கச்சிசம்பியும் 'ஸ்வாசார்ய
ரான ஆளவந்தார் எழுந்தருளினார்' என்று கேட்டு மிகவும் ஸந்தோ
ஷத்துடனே எதிர்கொள்ள வெழுந்தருள,) அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ண
வர்களும் வந்தரும் பெருமானையரும் ஸ்ரீசடகோபனும் தீர்த்
தப்ராஸதாங்களுங் கொண்டு அதிஸம்பீமத்துடனே எதிர்கொள்ள
ஆளவந்தாரும் மிகவும் ஸந்துஷ்டராய் ஸாஷ்டாங்கப்ராணாமப்பண்
ணித் தீர்த்தப்ராஸதங்களை ஸ்லிகரித்தருள, திருக்கச்சிசம்பி
யும் மிகவும் உகப் போடே திருவடிகளிலே அடைவுகெட விழுந்து
ஸேவிக்க, ஆளவந்தாரும் அதிப்ரீதியுடனே அவரை முடிபிடித்
தெடுத்து 'ஸ்ரீ கஜேந்தரதாஸஸே! பேரருளாளர்க்கு அந்தரங்கமான
திருவாலவட்ட கைக்கர்யம் அவிச்சிந்நமாக நடந்துவருகிறதோ?'
என்ன, அவரும் வாய்புதைத்து 'தேவரீருடைய க்ருபையாலே பேர
ருளாளர் கண்டருளுகிறார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பின்பு நம்பி
யையுங் கூட்டிக்கொண்டு "உலகெத்து மாழியா னத்தியூரான்" என்
கிற அர்த்திதார்த்தபரிதாநநீஷிதரான பேரருளாளரை ஸேவிப்பதா
கப்புருத்துப்ராதமம் பேரருளாளன் பெருந்தேவியாரைத் திருவடி
தொழுதுப்ராநக்ஷிணமாக எழுந்தருளாகிற், (க) "உதக்பஸ்சிமபாக
ஸ்தம்வல்மீகம்மஹாதோகிரோ-பூஜநீயஸ்சதத்ராஸ்தே ஸோஷஃபணப்ரு
தாம்வரஃ" என்று சொல்லுகிற திருப்புற்றின் ஸமீபத்திலே திருவந்
தாழ்வானையும் அதுக்குக் கிழக்காகக் கரியமாணிக்கத்தாழ்வாரையும்
ஸேவித்து ஆளவந்தாரும் முதலிகளும் எழுந்தருளியிருக்கிறவள
விலே, யாதவப்ராசகாசனும் திரளுடாகப் பேரருளாளரை ஸேவித்துப்ரா
நக்ஷிணப்பண்ணிக்கொண்டு வராகிற், ஆளவந்தாரும் 'இவர்களிலே
இளையாழ்வார் ஆர்?' என்று நம்பியைக் கேட்டருள. அவரும் 'சிவந்து
கெடுகிவனியராய் (உ) "ஆயதாஸ்சணுவ்ருத்தாஸ்சபாஹவஃ" என்கிற
படியே ஆஜாதுபாஹுவராய் கடுவே வருகிறவர்' என்று விண்ணப்பஞ்
செய்ய, ஆளவந்தாரும் ஸந்தோஷத்தாலேப்ராஸத்ம தூரகப்பிரயநங்க

(க) உதகபஸ்சிமபாகஸ்தம்வல்மீகம் மஹதோகிரோ : வுஜநீ
யஸாதத்ராஸெஸு ஸோஷஃமணஹுதாம்வரஃ ||

(உ) ஆயதாஸுஸுவுதாஸுபாஹவஃ

† குண்டலிதகர்த்தம் சிவப்ரதிகளில் இவலை.

ளாலே பூயேபூயஃ செவ்வரிபோட அவரைப் பார்த்தருளி : * ஆம் முதல்வன் இவன்' என்று விஸேஷகடாக்ஷம்பண்ணி யருளி, பெருமானோக்கி, (க) "யஸ்ப் ப்ரஸாதகலயாபதிராஸ்ப்ரருணோதி பங்குப் சதாவதிஜீவநசவக்திமுகஃ - அந்தஃப்ரபஸ்யதிஸுதம்ஸபதேசவக்த்யாதந்தேவமேவவாதம்ப்ரணங்கதோ஽ஸ்யமி" என்றும், "தாம்வேண்டும், காமமே காட்டுங்கடிது" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவ்வவருடைய இஷ்டகாமங்களைத்தந்தருளுகிறவராகையாலே, அடியேனுக்கும் இளைபாழ்வாராகிற மஹாத்மாவர் கம்தர்ப்ரபவர்த்தகராய்ப்படி விஸேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளவேணுமென்று தேவரீரைச் சாணம் புகுத்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, பின்பு ஹஸ்திகிரியின்மேலே எழுந்தருளிப் போருளாளையும் ஸேவித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்தருளித் திருக்கச்சிசம்பியையும் நிறுத்தி, அப்போது இவர்க்கு ஒரு கல்வார்த்தைசொல்ல அவஸரம்காணாமையாலே மீண்டு, முதலிகளும் தாமுமாகக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளினர்.

அந்தரம் யாதவப்ரகாசனும் தம்பக்கல் ஸ்ரோதாக்களுடன் வேதாந்த வ்யாக்யாஸ்ப்பண்ணிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே, அந்த ராஜ்யத்தில் ராஜாவின் பெண்பிள்ளையைப் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு பிடிக்க, இவ்விடங்களிலே 'இத்ததைப் பரிஹரிக்கத்தக்க மந்த்ரவாதிக ஞண்டோ?' என்று ஆராய, 'யாதவப்ரகாசன் போர மந்த்ரவாதியாயிருக்கும்' என்று சிலர் சொல்லக் கேட்டு ராஜாவும் 'அவனுக்கு இச்செய்தியை அறிவியுங்கோன்' என்று ஆன்போகவிட, ராஜமனுஷ்யர் வந்து இவனுடன் 'ராஜாவின் பெண்பிள்ளையைப் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு பிடித்ததென்று ராஜா உமக்கு அறிவிக்கச்சொன்னார்' என்றுசொல்ல, இவனும் 'யாதவப்ரகாசன் உன்னைப் போகச்சொன்னானென்று ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸுக்குச் சொல்லுங்கோன்' என்று வந்தவர்களுடன் சொல்லிப் போகவிட, அவர்களும் போய் 'யாதவப்ரகாசன் உன்னைப் போகச் சொன்னான்' என்று சொன்னவா ிற 'அவன் தன்னை அங்கு நின்றும் போகச்சொன்னெனென்று சொல்லுங்கோன்' என்று அந்தப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு சொல்ல, ராஜமனுஷ்யர் இச்செய்தியை யாதவப்ரகாசனுக்கு

(க) பஸ்யுபூஸாடி கலயாவயிரஸ்யுணோதி வஜுஃபூயாவதிஜவெநவதிகிரீடுகஃ! காயஃபூவஸ்யுதிஸுதம்ஸபதேசவவாயுதெநுவஸேவவாடிஸாரணாததோ஽ஸ்யமி

அறிவிக்க, அவனும் மிகவும் குடிதனாய்த் தானும் திரளுமாகப்போய்
 ராஜகோஷ்டியிலே 'மஹாமந்தரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, ப்ரஹ்மா
 ஷஸ்திரின் அருகில் நின்று முஷ்டிபிடிக்க, அதுவும் முடக்கினகாலே
 நீட்டி 'அடா! பாதவப்ரகாசா! நீ ஜபிக்கிறமந்தரம் நான் அறியேனோ?
 என்று அந்தமந்தரத்தையுஞ் சொல்லி 'நான் இந்த மந்தரத்துக்கும்
 உனக்கும் போவேனோ? நீ உன்ஜம்மமும் அறிபாய்; என்ஜம்மமும்
 அறிபாய்' என்ன, பாதவப்ரகாசனும் 'ஆகில்' நீ பிரானுமாய் ஸர்வஜ்
 னானுமாய் இருந்தாய்; என்னுடைய ஜம்மம் எது? உன்னுடைய ஜம்
 மம் எது?' என்றுகேட்ட, அதுவும் 'உன்னுடைய ஜம்மம் மதாரந்த
 சத்து ஏரிகரையிலே இருப்பதோருபுற்றிலே ஒரு உடம்பா யிருப்பது;
 கோயிள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமலைக்கு எழுந்தருளும்போது அங்கே
 நீராடி அமுதுசெய்கிறவிடத்திலே சித்தின ப்ரஸாதத்தையும் தீர்த்தத்
 தையும், ஸ்விகரித்தாய்; அத்தாலே உனக்கு இந்த வித்வஜ்ஜம்மம் உண்
 டாய்த்து; நான் ப்ரஹ்மணவர்களைத்திலேபிறந்து யாகம்பண்ண அதிலே
 மந்தரலோபக்ரியாலோபங்கள் பிறந்து, அத்தாலே ப்ரஹ்மாஷஸ்திரின்
 னேன்,' என்றுசொல்ல, 'ஆகில், நீ 'யாருக்குப் போயிதி?' என்ன,
 ராஷஸ்திரின் 'உன் பக்கலிலே வாசிக்கிறவர்களிலே யொருவர் நித்ய
 ஸூரிகளில் தலைவராய் இருப்பர்கான்' என்ன, இவனும் 'அவரார்?'
 என்றுகேட்ட, அதுவும் இவரென்று இளையாழ்வாரைக்காட்டி அவ
 ராத் தண்டனிட்டு 'இவர்போகச் சொன்னாராகில் போகிறேன்'
 என்ன, 'ஆகில், இளையாழ்வார்! நீர் இதைப் போகச்சொல்லும்' என்று
 அவன் சொல்ல, இவரும் 'நீ இவனை விட்டுப்போ' என்ன, அதுவும்
 'உம்முடைய திருவடித்தாமரைகளை என் தலைமேலே வைத்தாலொழி
 யப் போகேன்' என்ன, இவரும் உகத்து அப்படியே செய்தருள, அது
 வும் ஸந்துஷ்டமாய்ச் சிரித்துக் கும்பிட்டு எழுந்திருந்து 'போகிறேன்'
 என்ன, இளையாழ்வாரும் 'ஆகில், நீ போகிறதற்கு அடையாளங்காட்
 டிப்பீப்பா' என்ன, அதுவும் 'இவ்வரசிலே நான் இருப்பேன்; இப்போது
 இவ்வரசை முறித்துக்கொண்டு போகிறேன்' என்று சொல்லி அவ்
 வரசை முறித்துக்கொண்டு போய்த்து. பாதவ ப்ரகாசனும் இளையாழ்
 வாரை மிகவும் ஸ்லாசித்து மீண்டு தன்னுடைய மடமே வந்து புகுந்
 தான்.

அகந்தரம், ஆனவந்தார் கோயிலிலே ஒருநாள் வ்யாக்யாஸமயத் திலே “இலிங்கத்திட்ட புராணத்திரும்” என்கிற பாட்டு ப்ரஸ்துத மாக, அப்போது ‘நமக்குப்பின்பு இத்தர்ஸகம்நிர்வஹிப்பா ரோருவ னாயுங் காணப்பெற்றிலோமே!’ என்கிற விசாரத்திலே இளையாழ்வார் பக்கல் திருவுள்ளமாய் ‘இப்போது இளையாழ்வாரை யாதவப்ரகாச னோடு உறவறுத்து, நம்பக்கல்சேர்க்கும் விரகு உண்டே?’ என்று அருளிச்செய்து, பின்னையும் பேரருளாளரைக்குறித்து ‘நம் ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கியருள வேணும்’ என்று மிகவும் ப்ரார்த்தித்தருளினார்.

பின்பு யாதவப்ரகாசனும் மீனவும் ஒருநாள் க்ரந்தம் நடத்தா நீர் கச்செய்தே, (க) “ஸர்வங்கல்விதம்ப்ரஹ்ம” (உ) “நேஹநாநாஸ்திகிஞ்சந” இத்தயாதி வாக்யங்களை அத்வைதபரமாக யோஜித்து ஜீவப்ரஹ்மனோ கையம் ப்ரதிபாதிக்க, இவரும் அத்வைதநிகரகரித்து அவ்வாக்யங்களை விஸிஷ்டாத்வைத பரமாக யோஜித்து அர்த்தஞ்சொல்ல, அவனும் அதிசுபிதனாய் ‘இன்று தொடங்கி என்னிடம் வாசிக்கவேண்டாம் ; உம்முடைய புத்திக்குத் தகுதியானவரிடத்தே போய் க்ரந்தங்கேளும்’ என்று போகச்சொன்னான்.

இவரும் அதிப்ரீதிபோடே மீண்டு தம் திருமானிகையிலே வந்து திருத்தரயாருக்கு இச்செய்தியைச்சொல்ல, அவரும் ‘வாரீர் பிள்ளாய்! இதுவரைக்கும் நீர் படித்தது போதும் ; திருக்கச்சிநம்பி பேரருளாள ருக்கு அந்தாங்கராயிருக்கிறார்; நீர் அவரை லேலித்து அவர் அருளிச் செய்வதைச் செய்துகொண்டிரும்’ என்றுசொல்ல, அப்படியே இளையாழ்வாரும் திருக்கச்சிநம்பியை லேலித்து க்ருதார்த்தராய் (ங) “க்ரி யதாமிதிமாம்வத” என்றாப்போலே அடியேன்செய்யுங் கைங்கர்யத்தை நியமித்தருளவேணும்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் ‘பேரரு ளாளருக்குச் சாலைக்கிணற்றுத் தண்ணீர் உகப்பாயிருக்கும் ; திருவா ராதநகரத்துக்கு உதவும்படி முன்புபோலேப்ரதிநிதம் ஒரு குடம் திருமஞ்சனங்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பியும்’ என்று அருளிச்செய்ய, இளையாழ்வாரும் அப்படியே தப்பாமல் அந்தக் கைங்கர்யஞ் செய்து கொண்டிராநிற்க ;

(க) ஸவபூவஹிஹிஹி (உ) நேஹநாநாஸ்திகிஞ்சந (ங)

க்ரி யதாமிதிமாம்வத

அவ்வளவிலே ஆளவந்தார் திருமேனியிலே சோவுசாத்தி யெழுத்
தருளியிருக்கச் செய்தே, திருவரங்கப்பெருமானையரைப் புருஷ
காரமாகக்கொண்டு திருக்கோட்டியூர் நம்பியும் பெரியநம்பியும் ஆள
வந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு 'அடி'யெங்களுக்குத் தஞ்சமா
யிருப்பதொரு அர்த்தம் பாலாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்
பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் முதலிகளிருவரையும் திருவுள்ளம்பற்றி
'உங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் இது:—கோயிலாழ்
வாரே உங்களுக்கு உயிர்நிலை; உங்களுக்குத் தஞ்சமென்று புத்தி
பண்ணிப்போருங்கோள்' என்றும், பெரியபெருமான் திருஅடிகளின்
கீழ் வினையுங் கையுமாய் ஸேவித்திருக்கும் திருப்பாணாழ்வார் விக்
ரஹத்தைப் பாடாதிக்கொந்தமாக ஸேவித்துக்கொண்டு போருங்
கோள்' என்றும் திருவுள்ளமாக, திருவரங்கப்பெருமானையர் முத
லான முதலிகள் மூவரும் அப்படியே திருவுள்ளம்பற்றி விருக்கிற
வளவிலே, ஆளவந்தாரும், திருவரங்கப்பெருமானையர் முதலான
முதலிகள் மூவரையும் குறித்து, இதற்குப் பரமானமாகத் திருவேங்கட
முடையானுயிர்நிலை யறிந்து போரும் குறும்பறுத்த நம்பியையும்,
போருளாளப் பெருமானாபிர்நிலையறிந்து போரும் திருக்கச்சிநம்பியை
யும், பெரிய பெருமானாபிர்நிலையறிந்து போரும் திருப்பாணாழ்வாரை
யும், திருப்பாணாழ்வானாபிர்நிலையறிந்து போரும் திருவரங்கப் பெருமா
ளையரையுங்காட்டியருளி, ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமானையரைப்
பார்த்தருளி 'நீர் பெரிய பெருமானாபிர்நிலையறிந்து ஸேவித்துப்போரு
கிற விக்ரஹமே அடியெனுக்கு உபா'யோபயமென்று புத்திபண்ணிப்
போருவன்' என்று அருளிச்செய்ய, திருவரங்கப்பெருமானையரும்
ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'தேவரீர் நித்ய
விபூதியிலே சென்று பரமபதநாதனை ஸேவித்து 'இமையாதகண்ண
ராய்க் கொண்டுபோராத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிற்றோ?' என்று விண்
ணப்பஞ் செய்ய, ஆளவந்தாரும் அவரைக் குறித்து 'நீர் பாஸ்ப்ருத்
திக்கு உகந்து அத்யவாஸித்திரும்' என்று அருளிச்செய்து, பின்னையும்
ஆளவந்தார் இம்முதலிகள் மூவரையும் திருவுள்ளம்பற்றி 'ஒருவன்
ப்ரபந்தானால், பகவததீகமான ஆத்மபாதசாயிலும் கர்மாதிசமான
தேஹபாதசாயிலும் அக்வயமுண்டென்று இருந்தானால் ஆத்ம
ஸமர்ப்பணங்குலைந்து நாஸ்திகனாய்விடும்: ஆகையாலே, த்ரிவிதகரணங்

களாலும் உபயாத்தையிலும் அவ்வயம் இல்லை. நாராயணனுக்கு நை
ரத்தர்ய வேஷம், தம்பக்கல் பேற்றுக்கு 'நம' என்னுதவர்களை "வான
வர் நாட்டையும் நீ கண்டுகொள்" என்பது ஒரு ஒளதர்ய விபேஷ
முண்டு. 'நாரங்களுக்கு நைரத்தர்யவேஷம்' "நாராயணனை நமக்கே
பறைதருவான்" என்கிறபடியே நிர்ப்பரங்களாபிருக்கை' என்றிராந்த,
தம்பேற்றுக்கு த்வரிக்கையும் ஸ்வரூபஹாதி; எம்பெருமானே ரக்ஷக
னென்றிருக்கையும் ஸ்வரூபஹாதி; எம்பெருமான் ரக்ஷயனென்றிருக்
கையும் ஸ்வரூபஹாதி; இப்படியிருந்தானால் அந்நயர்ஹோஷத்
வத்துக்கு, ஸ்வஸ்வாமியாவஸர்பந்தத்துக்கும் சேரது, என்று
அருளிச்செய்ய, மீளவும் இவர்கள், ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு,
'அடியோங்களுக்குப் பற்றும் உபாயம் எது?' என்று கேட்க, ஆளவந்
தாரும், நீங்கள் அடியேனை உபாயோபேயமென்று புத்திபண்ணிப்
பேருங்கோளென்கை அடியேனுக்கு ஸ்வரூபஹாதி. "எம்பெருமான்
றுள்தொழுவார் எப்பொழுதும் என்மனத்தேயிருக்கின்றாரே" என்கிற
வதுவே உங்களுக்கு உபாயோபேயமென்று புத்திபண்ணிப் பேருங்
கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் திருவுள்ளத்திலே முசித்
திருக்க, ஆளவந்தாரும் இவர்களைக்கண்டு 'நீங்கள் முசிக்கவேண்டா :
உங்களுக்குத் திருமந்தார்த்தம் போகமண்டபம்; சரமஸ்லோகார்த்
தம் புஷ்பமண்டபம்; மக்தராதார்த்தம் த்யாகமண்டபம்; இதற்கு
ப்ரமாதாக்கள் திருப்பரணுழ்வார்முதலானார்கள்' என்று அருளிச் செய்
தார். இதைத் திருவரங்கப்பெருமானாரைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'நீதவ
ரீர் அவதாரம் தீர்த்ததம்பரணாதித்துப்போமளவில் க்ரிமிடே திகளுக்கு
ஜாழிவுவந்தால் தேதமில்லை' என்று அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும்
அவ்வார்த்தைகளைக்கேட்டுப் பரக்கடித்து பாத்யுத்தாமருளிச் செய்யா
மலிருக்க, இவ்வார்த்தையை முதலிகள் இருவரும் திருவுள்ளம்பற்றி,
'ஆளவந்தார் விபாகத்தில் நாம் பரணத்யாகம்பண்ணக்கடவோம்'
என்று நிர்வாசயித்திருக்கிறவளவிலே,

பெரியபெருமான் திருவேலக்கத்திலே இவ்விபேஷம்சிறக்க பெ
ரியபெருமானும் திருவரங்கப்பெருமானாரைத் திருக்கோட்டியூர் நம்பி
முதலாக அருளப்பாடிட்டு 'ஆளவந்தார்விபாகத்திலே நீங்கள் அவிசுவ
கம்பண்ணினீர்களாகில் நம்மாளை' என்று ஆஜ்ஞாபித்துத் திருவரங்கப்
பெருமானாரைத் திருக்கையிலே அவர்களைக் காட்டிக் கொடுத்தருள,

அவரும் முதலிகளிருவரையும் சைபப் பிடித்துக்கொண்டு ஆள வந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று இவ் விஸேஷத்தை விண்ணப்பஞ் செய், அவரும் இதைக் கேட்டு நம் பேற்றுக்கு ஸஹிபாதவர் கள் பெரியபெருமாள் இரண்டாற்றுக்கும் ஈடுவே திருவாராதநங்கண்டருள ஸஹிபாதவர்கள்' என்று அருளிச்செய்து 'நம்முடைய விஸேஷத்தில் அவிவேகம் பண்ணினீர்களாகில் உய்யக்கொண்டார் மறைக்கால் நம்பி முதலான பெரிய பெருமானாகந்த முதலிகளுடைய திருவுள்ளத்தை மறுத்தவர்களாவுகிறேன்' என்று தம்முடைய திவ்யாஜ்ஞாபீட, இவர்களும் திருவுள்ளத்திலே கொந்திருக்கிறவள விலே, ஆளவந்தாரும் 'பகவத்பாகவதவிஷயங்களிலே தரமிடாத பாகவதவிஷயத்திலே பகவத்கோக்கானவனாய்ப் பகவானைக் குருபரம் பராதிபாகத் திருவடிவிளக்குமாபோலே பாகவதவிஷயத்திலும் தன் னத்தை மாண்டு ஆசார்ய விக்கிரஹத்தை அதுஸந்தித்துத் தீர்த்தங் கொண்டு போருகையும், அவர்களுக்குத் தீர்த்தங்கொடுக்கு மிடத்தில் அர்த்தகாம பாவசான்றிக்கை தாங்களும் கோர ஆசார்யனை கோக்கி குருபரம்பராபூர்வகமாக தவயத்தை அதுஸந்தித்துக் கொடுக்கையும் இருவர்க்கும் உபாதேயம்; ஜ்ஞாகாதவிஷயமுமாய் ஸமுஹமுமாய்ச் சென்றவளவிலே, இருவரும் அர்த்தகாமபாவசாரய் ப்ராக்ருதஸாரத் திலே கோக்காய் ஸமுஹத்திற்சென்ற முதலிகளையிழந் துதிருவுள்ளம் கன்றுமாகில், ஆசார்யனை யாகிலும் இவர்களுக்கு அத்தீர்த்தம் உபா தேயமன்று' என்று அருளிச்செய்ய, இம் முதலிகளும் அவ்வார்த்தை யைத் திருவுளம்பற்றிப் பிநுக்கிறவளவிலே, ஆளவந்தாரும் முதலிகளைப் பார்த்து 'உங்களுக்குச்சரமார்த்தம்பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே ஒரு கருமுனைமுழிவெடிக்கவைக்கையும், ஆசார்ய விஷயத்தில் ப்ரதம தசைமத்யமதசைகளைச் சரமதசையாக அதுஸந்தித்துப் போருகையும் உத்தாரகபீட திபக்தி என்று அருளிச்செய்து, திருவரங்கப்பெருமானை ரா ராரைத்தண்டனிட்டுத்திருக்கேரட்டி யூர்ஈப்பியையும் பெரியகம்பியையும் அவர் கையிலே கரட்டிக்கொடுக்க, திருவரங்கப்பெருமானையரும் அவர்களைக் கைக்கொண்டு 'நீங்கள் ஆசார்ய விஸ்ஸேஷத்தில் அவிவே கம் பண்ணினீர்களாகில், உங்களுக்கு ஒரு தேஸாகிஸேஷமின்றிக்கை நித்யஸூரிகள் திரளிலும் புகுரப்பெறுதே இழப்புதிகேள்' என்று அருளிச்செய்ய ஆளவந்தாரும் இதைக்கேட்டுத்திருவுள்ளமுகத்து 'உங் களுக்குத் திருவரங்கப்பெருமானையருடைய விக்கிரஹமே உபாயோ

பேயமென்று புத்திபண்ணி போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, அவர்களும் அப்படியே புத்திபண்ணியிருந்தவளவிலே, ஆளவந்தார் திருமேனியில் கோவாறி ஆரோக்யமுண்டாய் நீராடி பெரியபெருமாளுக்கும் உதவ்வமாய்ப்பெரியதிருமஞ்சனங் கண்டருளி உடுத்து முடித்துச் சாத்துப்படிசாத்தி அங்குள்ள ஸ்ரீரங்கமாமறையோர் ஸேவிக்க அமுதுசெய்தருளித்திருத்திகை நீக்கியிருக்கிறவளவிலே,

ஆளவந்தார் திருவோலக்கத்தேற வெழுந்தருளி க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் ஸேவித்துநிற்க, பெரியபெருமானும் நினைவறிந்து திருவரங்கப் பெருமானாரையரை அருள்பாடிட்டருள, அவரும் ஸேவிக்குமடைவொழியச் சூழ்நிகம்பணிமுகில் ஸேவிக்க, திருவோலக்கமடைய 'இதென்!' என்று விஸ்மயப்பட, பெரிய பெருமாள் திரு நெற்றிமாலை நழுவிவிழ, கம்பியார் எடுத்துப் ப்ராஸாதிக்கிறோமென்று இருக்கிறவளவிலே திருவரங்கப் பெருமானாரையர் சடக்கினை எடுத்து ஆளவந்தாருக்கு ப்ராஸாதித்தருள, ஆளவந்தாரும் திருவுள்ளமுகந்து நிற்க, அகாரபரும் உம்முமுடைய நினைவு வித்தித்ததே!' என்ன, பெருமானும் தீர்த்தம் ப்ராஸாதம் ஸ்ரீஸாடகோபன் ப்ராஸாதித்து விடை கொடுத்தருள, ஆளவந்தாரும் மடத்தேறச்சென்று திருவரங்கப் பெருமானாரையர் திருக்கோட்டியூர் கம்பி பெரியகம்பி முதலான முதலிகளெல்லாரையும் தீர்த்தங் கொண்டு அமுதுசெய்யப்பண்ணித் தண்டனிட்டு 'ஸர்வாபராதங் களையும் பொறுத்தருளவேணும்' என்று கடிமைகொண்டு எழுந்திராமல் நிற்க, திருவரங்கப் பெருமானாரையும் 'உமக்கு ஒரு அபசாரம் உண்டோ?' என்று முடிபிடித்தெடுக்க, எழுந்திருந்து பின்பு அமுது செய்து இவர்களுக்குப் பூர்வம்போலே நல்வார்த்தையருளிச் செய்து கொண்டிருக்க,

அவ்வளவிலே ஆளவந்தார் திருமேனியிலே கோவுசாத்தினு ரென்றுகேட்டு இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பேரருளாளர் ஸந்திதியில் நின்றும் கோயிலேறச்சென்று ஆளவந்தார் திருவடிகளில் ஸேவித்திருக்க, ஆளவந்தாரும் பெருமான்கோயில் விசேஷம்கேட்டு 'இளையாழ்வார் செய்கிறதென்?' என்று கேட்டருள அவர்களுட் 'இப்போது இளையாழ்வார் யாதவப் பாகாசனிடத்திலே சிற்றம் பிறந்து அவனைத் துறந்து பேரருளாளர் பக்கல் ப்ரவணராய் தில்லாதிச்சுரர்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதனை ஆளவந்தாரும் கேட்டருளி உகந்து 'பேரருளா

ளர் கம்முடைய ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கியருளினார்' என்று பெரிய ப்ரீதியோடே *பேரருளாளன் பெருமையைப் பேச வல்லவராய்க் கொண்டு ஸ்தோத்தரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து ஸ்வாபிமாநாதர்ப்பூதரான பெரியகம்பிதிருக்கையிலே கொடுத்து அவரைப்பார்த்து 'இளை யாழ்வார் இப்போது யாதவப்ரகாசனிதத்தே சேராதே அவனைவிட் டுத் தேவப்பெருமான் பக்கவிலே ப்ரவணராயிராவின்றாரென்று கேட் டோம்; இக் காலத்தில் நீர் அங்கேறப்போய் அவரை கம்மோடே சேர்க்கவேணும், என்று நியமித்தருள அவரும் அப்படியே சடக்கை னப் புறப்பட்டுப் பெருமான்கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார்.

அகந்தரம் ஆளவந்தார் பின்னையும் கோவுசாத்தி மிகவுந் தளர்க்து கண் வளர்ந்தருள, அருகிலிருந்த முதலிகளும் 'பெரிய பெரு மான் திருவுள்ளம் ஏதே!' என்று தங்களிலே சிந்தித்திருக்கிற வளவிலே, பேரருளாளப்பெருமானுடைய அயன்கண்ட வைகாசித் திருநாளில் அவப்ருதத்தினன்று ஆளவந்தாரும் நீராடிப் பெரியபெரு மாளைத் திருவடி தொழச்சென்று உத்தமஸந்தி அமுதுசெய்து திருத் திரை நீக்கினவளவிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துப் பாதாதி கேஸாந்த மாகவும் கேஸாதி பாதாந்தமாகவும் பெரிய பெருமாளே னேவித் துத் திருவடிக்கீழ்த் திருப்பாணாழ்வாரையும் அதுபவித்து, கம்பியார் ஸ்ரீஸடகோபன்தீர்த்தம் ப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிக்கப்பெற்று திருப்பதியா ரும் திருத்தளிகைப்ரஸாதம் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, ஆளவந்தாரும் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடன் மடமே சென்று மீண்டு முதலிகளைத் தீர்த்தங்கொண்டு அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி முறூர்த்தமிட்டு, வைகாசிமாஸம் ஆறந்தேதி ப்ரவணகூத்தரத்தி னன்று அபிஷிம்முறூர்த்தத்திலே முதலிகள்கூடவும் அங்கேகரித்து ஆழ்வார்களைச் சாணம்புகுத்து ஆசார்பர்கள் முதலிகள் ஸ்தாநத்தார் முதலாக எல்லாரையும் அழைப்பித்து கூமைகொண்டு வேண்டிக் கொள்ள, அவர்களும் 'பெரியபெருமானுக்கு ஒரு அபராத முண்டாகி லன்றோ உமக்கு அபராதமுண்டாவது?' என்ன, திருவரங்கப்பெருமா ளையர் முதலான முதலிகளை அங்குள்ள முதலிகள் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளி, ஸ்தாநததாஸைப் பார்த்து 'பெரிய பெருமா னுடைய திருவாராதம் திருமந்தரபுஷ்பம காலாகாலத்திலே நடத்திக் கொண்டுபோருங்கோள்; ஆசார்பர்கள் முதலிகள் தேசாந்தரிகள் முத

லானாரை வாவனைத்துக்கொண்டு 'பொருங்கோள்' என்று கரட்டிக் கொடுத்தருள, அவர்களும் 'அப்படியே ஆடுறது' என்று அங்கீகரித்து, 'இது புதுமையாயிருந்தது!' என்று எல்லாரும் விடைகொடுத்துப் போக, அந்தரம் மணக்கால்சம்பியை த்யாசித்துக்கொண்டு பத்மாஸ நத்திலே போகமாய் எழுத்தருளியிருந்து அவர் திருவடிகளைத் தம் முடைய கெஞ்சிலும் கண்ணிலும் திருமுடியிலும் ஒற்றிக்கொண்டு அவர் திருவடிகளைத் தம்முன்னே வைத்துக்கொண்டு ப்ரஹ்மவல்லி ப்ருகுவல்லி புருஷஸூக்தம் அர்ச்சிராதி சூழ்விசம்பணிமுகில் முதலாக முதலிகள் ஸேவிக்க, திருச்சங்குபணிமாத, ஸகலவாத்யங்களும் முழங்க, ஆளவந்தார் ப்ரஹ்மரந்தரத்தாலே திருகாட்டுக்கு எழுத் தருளினார்.

யமுநைத்துறைவரைத் திருப்பள்ளிபடுத்த ப்ரகாரம்

திருவாங்கப்பெருமானையைப் முதலான எல்லாரும் வேரற்ற மரம்போலே கோஷித்துக்கொண்டு விழுந்துஸோகிக்க, அங்குள்ளார் இவர்களைத் தேற்றி ஆளவந்தார் குமாரரான பிள்ளைக்கரசு சம்பியைக் குறித்து 'இனி முன்பு நடங்குங் காமத்தைச் செய்தருளவேணும்' என்ன, தாளிகள் வந்து திருவாசல் திருவலகட்டுத் திருநீர்பரிமாறி ஸ்தலசத்தி பண்ணித் திருக்காவணமிட்டுக் கொடித்து, தர்ப்பமாலைகட் டிச் செங்கழுநீர் மாலைகட்டி, பலபட்டுக்களாலும் ஸாப்ரசாமாங்களாலும் குச்சுக்கட்டி யலங்கரித்து; திருக்காவணத்தின் காலுவாசலிலும் கதளித்தாறுநாற்றி, இளங்கமுகுகரும்புளாட்டி, பலபலங்கள்நாற்றி, காலுவாசலிலும் கொடியாடைகட்டி, சிதரபத்ரங்களைவைத்து, பூர்வ தகழிண பஸ்ரிம உத்தர த்வாசங்களிலே பலாபா அஸ்வத்த ககிர உதும்பா தோணங்கள் நாற்றி யலங்கரித்து, திருக்காவணத்தில் த்ரோணவீழி செலிந்து பாப்பி, கடுவே பூர்ணகும்பம்வைத்து, காலுகோணங்களிலும் பூர்ணகும்பங்களை வைத்து கேஸவாதித் வாதஸாஸமோச்சாரணம் பண்ணிக்கொண்டு, த்வாதஸகலசங்களை ப்ராக் ஆதியாக ஸ்தாபித்து, கலசங்களுக்குக் குஸதுர்வா தர்ப்ப விஷ்ணுக்ராந்தி முதலான புஷ்பங்களைபிட்டு, குருபரம்பரா பூர்வக மாக த்வாயாதுஸத்தாநத்துடன் கும்பாச்சகைபண்ணி, த்வாதஸ காமத்தாலே கலசஸ்தாபகம் பண்ணுகித்து, பின்பு பஞ்சாம்பருகஸ்ரா நர்பண்ணுகித்து, ஈசாகபாகத்தில் ஸங்கர்ஷணகும்பமொழிந்த காலு

குப்பங்களை யுங்கொண்டு ஸ்ரீபுருஷஸூக்தத்தாலே திருமஞ்ஜநம் பண்ணுவித்து, முதலிகள் தீர்த்தங்கொண்டு, சுருளமுதுதிருத்தி வேண்டிக்கொண்டு, அவர்களை வலம் வந்து, வாசல்முன்னில் கோமயக்ருத[†] ஸ்தலத்தின்மேலே தீர்த்தணவீழ்விப்பாப்பி, உலூகலமுஸலங்களை மந்தரபூதஸ்தாரமப்பண்ணுவித்து, நவவஸ்தரவேஷ்டநம்பண்ணி, அவ்வுலூகலத்தை ஸ்தண்டிலேபரிக்குத வீழ்விப்பின்மேலே வைத்து, அதிலே ஓழித்தரவிசேஷபணம்பண்ணி, ஸூத்தவஸ்தரஸூக்லமாலாலங்க்ருதைகளாய் சக்ரமுத்தரமுத்ரிதைகளாய் வைஷ்ணவிகளான தாஸிகள் த்ரிவிக்காமன் திருவிதிபை வலம்வந்து திருவாசலில் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமுஹத்துக்குத் தண்டனிட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவாதுஜ்ஜனஞ்ஞகொண்டு நடுவேவந்து நவவஸ்தரவேஷ்ட தீமருதைவத்யமான அம்முஸலத்தைக் கைக்கொண்டு த்வாதஸாஸமோச்சாரணம்பண்ணித் திருச்சூர்ணமிடிக்க, திருவாங்கப்பெருமாளை ராயர் முதலானார் ஸ்தண்டிலமத்யஸ்தமாய் நவகண்ட ப்ருதிவ்யாகாரமாக உல்லேகநம்பண்ணி வீழ்ஹ்யுபரிஸ்தாபிதமாய் பூமிதைவத்யமான உல்லேகநத்தில் அஷ்டதிக்குக்களிலும் திவ்யசூர்ண திவ்யதைல திவ்யாதுலேபக திவ்யமாஸ்ய திவ்யலஜ திவ்யதுக்த திவ்யததி திவ்யசுத்தஜலபூர்ணங்களாய் தர்ப்ப பவித்ராஸ்வத்த பத்ரபவித்ரிதங்களான கலசங்களை த்வாயதுஸந்தாரத்துடன் ஸ்தாபித்து, பாமாகாஸதைவத்யமான நவசூர்ப்பத்திலே திவ்யநகூத்ரதைவத்யமான நிஸ்துஷ்ணவலஜத்தை நிறைத்துப் பூர்வதிக்കிலே வைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் தீர்த்தங்கொண்ட ஸ்ரீபாத தீர்த்தம் நிறைந்த குப்பத்தை மேற்கேவைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸமர்ப்பணீயமான த்ரவ்யக்கிழிபை வடக்கே வைத்து, பெருமாள் சரத்திக் களைந்துவாவிட்டருளின திருமலை திருப்பரியட்டப்ரஸாதங்களையும் பெற்றறினையிலே தென்னருகே வைத்து, ஆளவந்தாரைத் தண்டனிட்டு விமலசாமவிக்ரஹத்தை நெஞ்சள்ளும் கண்ணுள்ளும் தேக்கிக்கொண்டு குழுவெழுந்தருளியிருந்து, திருப்பல்லாண்டுகண்ணிறுண்சிறுத்தாம்பு குழவிசம்பணிமுகில் இவைகளைத் திருவாங்கப்பெருமாளை ராயர் இசையுடன் இயலாக அதுஸந்தித்து, திவ்யந்ருத்தகீத வாத்யத்துடன் திருவிதியிலே திருவிருத்தத்தை இயலாக அதுஸந்தித்துக் கொண்டு வலம்வந்து மடத்துவாசலிலே, இயல்சாத்தி, திவ்யதைல

திவ்யஞ்ஞானங்கள் சாத்தி கீராட்டி, பெருமாள்சாத்திக்களைந்து வா
விட்டருளின திவ்யாதுலேபா திவ்யமால்ய திவ்யபீதாம்பாங்கனையும்
ஆளவந்தாருக்குச் சாத்தி அலங்கரித்து, ஆளவந்தார் திருமேனியில்
சாத்திக்களைந்ததாய்த் தத்ப்ராஸாதமாய் ஸேஷித்த எண்ணெய்ப்
ராசம் ஸ்ரீஞ்ஞாப்ராஸாதங்கனெல்லாம் திருவாங்கப்பெருமானையர்
முதலானுரெல்லாரும் ப்ராஸாதப்பட்டு, அப்பேராதையினிருப்பை நெஞ்
சிலே ஸாபாப்ராபமாகத் தேக்கிக்கொண்டு, ஸ்ரீபாதத்திலே விழுந்து
திருவடிகளைத் திருக்கண்களிலும் திருமார்பிலும் திருமுடியிலும்
நீரித்து, அவர்ப்ராபத்திசைப யதுவந்தித்துத் திருமிடறுதழுதழுப்பத்
திருமேனிகள்வடத் திருமுத்துநீர்த்துத் திருமுக்கு வெப்படிக்க
ஆசைய விஸ்வேஷாஸஹிஷ்ணுக்களாய் ஆர்த்தராய்ப் பாவசராய்க்
கொண்டு சேகிக்க, அங்குள்ள முதலிகள் வந்து இவர்கள் திருக்கண்
களைத் துடைத்து ஆஸ்வஸிப்பித்துத் தேற்ற, தேறிநின்று *மென்
மையிலே மெள்ள நடைபிட்டுவந்து பிடபாசத்திலே ஆளவந்
தாரை யேறியருளப்பண்ணி அதுஸந்தாநத்துடன் ஸ்ரீபாதம் தாங்
கிக்கொண்டு, திருச்சங்கு பணிமாற ந்ருத்ததே வாத்யங்கள் எங்
கும் முழங்க, வேதபாராயணம்பண்ண அருளிச்செயல் இயல்
நடக்க, நடைபாவாடையிட்டுக் கரும்பும் குடமும் ஐந்திப் பொரியும்
புஷ்ப புஞ்சமும் எங்குஞ் சிதற, திருப்பதியில் ஸாமங்களிகள் மங்கள
திபமேந்தி முன்னேசெல்ல, இருபக்கமும் சாமரமிரட்ட, வெள்ளை
வட்டமிட, தர்ஸாநத்திலே ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளி
னார்' என்று திருச்சிந்நம் பணிமாற, திருவிதிகள்தோறும் வலம்
வந்து திருக்காம்பந்துறையிலே பெழுந்தருள்வித்துக்கொண்டுபோய்,
ஒழிந்த ஸங்கர்ஷணகுடும்பபூர்ஷஜலங்கொண்டு அதுஸந்தாநத்துடன்
திவ்யஸ்தலஸாத்திபண்ணி யதிஸம்ஸ்காவித்யுக்தமான படிகளடங்கச்
செய்து கசித்துப் பன்னிபடுத்துகிறவனவிலே,—

அங்கே பெரியநம்பி பயணகதியிலேபோய்ப் பெருமான்கோயி
லுக்கு எழுந்தருளி இச்செய்தியைத் திருக்கச்சிநம்பிக்கு அருளிச்
செய்து, அவர் புருஷகாரமாகப் பேராளாளர் ஸந்திதிக்குச் சென்று
அவர்முன்பே ஸ்தோத்ரத்தை அதுஸந்தித்துத் தீர்த்தப்ராஸாதமும்
ஸ்வீகரித்து ஸந்திதியினின்றும் புறப்பட்டு, இளைபாழ்வார் திருமஞ்ச

கங் கொண்டு வருகிற சரலைக்கிணற்று வழியிலே ஆளவந்தார்ஸ்தேத்
ரத்தை அதுஸந்தித்துக் கொண்டிருக்க, (க) “ப்ரஹ்மாஸரிவஸ்
ஸாதமகஃபாமஸ்வராடித் யேதேபியஸ்யமஹிமாந்ணவவிப்ருஷஸ்தே”
என்கிற ஸ்ரீலாகத்தை இளையாழ்வாரும் கேட்டருளி ‘இது அருளிச்
செய்தார் ஆர்’ என்று பெரியசம்பியைக் கேட்க, ‘ஆளவந்தார் திவ்ய
ஸூக்தி’ என்று பெரியசம்பி அருளிச்செய்ய, இவரும் ‘அவரை அடி
யேன் ஸேவிககவேணும்’ என்ன, நம்பியும் ‘ஆகில், நீர் நம்மோடே
சேரவாரீர்’ என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் திருமஞ்சகத்தைப் பெரு
மாள் திருமுன்பே ஸமர்ப்பித்துப் பெருமானே ஸேவித்து விடை
கொண்டு, திருக்கச்சிசம்பியையும் ஸேவித்து அவர்க்கு இச்செய்தியை
விண்ணப்பஞ்செய்து பெரியசம்பியுடனே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கு
ஆஸந்நமாக எழுந்தருளி வாராநிற்க, திருக்காம்பன் துறையிலே பெரிய
திரளைக்கண்டு ‘இத்திரள் ஏது?’ என்று எதிரோவருகிறவர்களைக்
கேட்க, அவர்களும் ‘ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்’
என்ன; இத்தைக்கேட்டு இவரும் ஏங்கி மோஹித்து விழுந்து ஸோ
காந்ணவ நிமக்நராப்க்கிடந்து துடிக்க, அவ்வளவிலே இளையாழ்வா
ரும் (உ) “பஹுதாசிலஸபஹா” என்னுமாபோலே பலவகையாகப்
புலப்பி அஸ்தமிதாந் பஹுவராய் நிவர்த்தநோந்முகராய்க் * கண்பனி
சோர நிற்க, பெரியசம்பியும் வாளோறுகாணத் தேளேறு மாயுமாபோ
லே தம்முடைய வ்யஸாதத்தை மறந்து (ஈ) “ஸ்ரோபாம்ஸிபஹுவிக்
நாநி பவந்திமஹதாமபி” என்கிறபடியே ஸ்ரோபஸ்ஸுக்களுக்கு அநேக
வித்நங்கள் பெரியோர்களுக்கும் உண்டாம்; ஆகையாலே, நீர் சேகிக்க
வேண்டா, என்று இளையாழ்வாரைத் தேற்றி அவரைக் கையைப்
பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஆளவந்தாருடைய நிமலசாமவிக்ரஹத்தை
ஸேவிக்கப்பண்ண, இளையாழ்வாரும் அவரைத் தண்டனிட்டு ‘இது
ஒரு அலப்யலாபமிருந்தபடி யென்!’ என்று விஸ்மிதராய் ஆபாதருட
மாக ஸேவிக்குமளவில் மூன்றுதிருவிசைகள் முடங்கியிருக்க, இவரும்

(க) ஸ்ரஹ்மாஸரிவஸாதவிஷ்வாஸரிவஸாபிதேய தெவி யஸு
விஷிபாணபுவலிபுஷஸ்தே

(உ) ஸஹுயாவிலஸவஹ

(ஈ) ஸ்ரோபாம்ஸிபஹுவிக்ரஹவிஷ்வாநி ஸவநிபஹதாவி

அதுகண்டு 'முன்னும் இவர்க்கு இப்படியுண்டோ?' என்று முதலிகளைக் கேட்க, அவர்களும் 'முன்பு இல்லை' இப்போது கண்டதித்தனை, என்ன, இளையாழ்வாரும் 'இவர்கிருவுள்ளத்தில் ஏதேனும் ஒரு கருத்து உண்டாகவேணும்' என்று விசாரித்தருளி, முதலிகளைப் பார்த்து 'முன்பு வ்யாக்யாஸமயங்களிலே அபிமதஸல்லாபங்களைக் கேட்டிருந்தவர்கள் உண்டோ?' என்ன, ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளெல்லாருங் கூடி 'வேறொன்றுமறியேயாம்; வ்யாஸபாஸாரிடத்திலே உபகாஸம்நுகியும், நம்மாழ்வார்பக்கல் ப்ரோமாதியாயமும், வ்யாஸ ஸூத்ரத்திற்கு விஸரிஷ்டாத்வைதபாபாக வ்யாக்யாஸலாஞ்சையும் பலகாலும் அருளிச்செய்யக் கேட்டிருக்கையாயிருக்கும்' என்ன, இவரும் அகவாயிலெண்ணமறித்து 'இஸ்ஸாரீரம் த்ருடமாய், இவ்வாசார்யக்ருபையும் அடியேனிடத்தில் பரிபூர்ணமாய், ஸர்வேஸ்வரன் அடியேன் நினைத்தபடி கூட்டுவானாகில், இம்முன்றிழவுகளையும் தீர்க்கக்கடவேன்' என்ன, உடனே திருவிரல்கள் நிமிச, இத்தை அதிலரும் கண்டு ஆஸ்சார்யப்பட்டு 'இவ்வாசார்யக்ருபையும் உம்மிடத்திலே யுண்டு; இவருடைய திவ்யஸக்தியும் உம்மிடத்திலே கூடும்; நீரே இத்தர்ஸாததுக்கு நிர்வாஹகராவீர்' என்று ஸர்வரும் இவரை மங்களாஸாஸனம் பண்ண, இளையாழ்வாரும் "கண்ணுள்ளீக்கா என்ருஞ்சுள்ளும்நீக்காவே" என்கிறபடியே அவ்விக்ரஹத்தை ஸேவித்துக் கண்ணிலும் நெஞ்சிலும் தேக்கிக்கொண்டு 'நம்பெருமாள் நமக்குச் செய்தபடி என்!' என்று போரக்லேஸரித்து அவப்ருதஸ்காநஞ்செய்தருளிப் பெரியகம்பியைத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, நம்பெருமானையும் திருவடிதொழாதே அவரைவெறுத்து மீண்டு பெருமான்கோயிலேற எழுந்தருளிஞர். பின்பு ஆளவந்தாரை கறித்துத் திருப்பள்ளிபடுத்துச் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யங்களெல்லாஞ் செய்தருளிஞர்கள்.

அநந்தரம், இளையாழ்வாரும் பயணகதியிலே பெருமான்கோயிலுக்கு எழுந்தருளித் திருக்கச்சிநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் போரக்லேஸரிக்க, இவரும் எண்ணினவாறு ஆகாஸமயாலே அத்யந்தம் அவஸக்கராய் க்ரீஸரிக்க, திருக்கச்சிநம்பியும் 'பேரருளாளர் ஸர்வஜ்ஞரும் ஸர்வஸக்தருமன்றோ? உம்முடைய நினைவின்படியே தலைக்கட்டியருளுவர்; அஞ்சவேண்டா' என்று தேற்றமிட்டு, பின்பு ஆளவந்தாருக்கு ஸ்ரீகுர்ணபரிபாலனஞ்சய்து பெருக்கத்திருவத்யயகம்நடத்தியருளிஞர்.

ஆளவந்தார் திருநகரத்தாம் . ஆடியில் உத்தராதம்.

அவர்தனியன் - (க) “ஸ்ரீராமமிப்பாஸச்சிஷ்யம் வந்தேததவார்த்த
கோவிதம் - வாநாதவாப்த + ராஜ்யாத்யோ விரக்தோயாமுநோப
வத்,” “யத்பதாம் போருஹத்யாந வித்வஸ்தாஸேஷகல்மஷஃ - வஸ்து
தாமுபயாதோ஽ஹம் யாமுநேயம்நமாமிதம்”, (உ) “ஸிர்ஹாநநாம்பா
பவமீஸ்வரயோகிஸிந்து முக்தாமணிம் மஹிதநாதமுநீத்ரபௌத்தாம் -
ப்ராஜ்ஞாவிஸேஷஜலதீம்பாதிவாதிநால ஜஞ்ஜாநிலம்ஹருதயசிக்தயயா
முநார்யம்”.

இளையாழ்வாரும் தைர்யாவலம்பியாய்ப் பேரருளாளனானேஸித்
துப் பூர்வப்பேரீல திருமஞ்ஜுநகைக்கர்பம் செய்துகொண்டிருந்தார்.

பின்பு நம்பிபக்கல் இளையாழ்வாருக்கு ப்ரோமம் முதிர்ந்துவர,
நம்பிக்கும் இவர்பக்கல் க்ருபை மிகுந்துவர, நம்பியுடைய ப்ரபாவ
மெல்லா மறிந்து அவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயிக்கவேணும் என்று
சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து ‘இவ்வாத்மாவைத் தேவரீர் உஜ்ஜீவப்
பித்தருளவேணும்’ என்ன, நம்பியும் வரீர் இளையாழ்வார்! பேரரு
ளாளர் * பேரருளல்லாதவன்னைப் பெருளாக்கி, அடிமைகொண்டது
கண்டு நீர் விருப்பினீர்; (ங) “கிம்பத்யாபி ஜாயந்தே யோகிகஸ்ஸர்
வயோநிஷா - ப்ரத்யநிதாத்மநாதாநாம் கைஷ்யம்சிந்தயக்குலாதிகம்”
என்கிறபடியே ஆத்மகுணத்துக்குச் சேர்ந்திருந்துள்ள பாம வைதிக
நிஷ்டையையுடையராய் ஆஸ்ரயிக்க நினைத்தீர்; ஆகிலும் வர்ணாஸ்ர

(க) ஸ்ரீராமசிபுராஸஹிஷ்யம்வநெந் தகவாபுபுகொவிஷ்டு । வா
நாதவாப்தாஜ்யாபெஜாவிஸகெநா பாஸுமொ஽ஹவஸி । யத்பதாம்
போருஹத்யாந வியஸாஸேஷகலுஷஃ । வஸ்துதாமுபயா
தோ஽ஹம்பாஸுமெயம்நமாமிதது ॥

(உ) ஸிர்ஹாநநாம்பாவவீஸ்வரபொமிஸிந்யா ஸுஹாரீணி
விஹிதநாபுஸுநீந், வெளதும் । ப்ராஜ்ஞாவிஸேஷஜலயிம் ப்ராதி
வாநிதகுஹ ஜந்யாநிலம்ஹருதயயாஸுநாபுது ॥

(ங) கிசிவ்யது விஜாயகெயொமிநஸவபுயொநிஷா । ப்ரா
த்யகநிதா தநாபுநாநொநெஷாந்விஜ்யுங்குலாநிகது

+ ‘ராஜ்யஸ்து விரக்தேதாயோபவந்முநீ’ என்று ப்ரதிபேதம்.

மத்துக்கடுத்த வைதிகமரியாதைக்குப் போந்திராது' என்று விலக்கி வருளினார்.

அதின் மற்றையான், இளையாழ்வாருக்குத் திருகச்சிவம்பியினிடத்தில் ப்ஸாதப்பாதிபத்திபிறந்து, ததவ்யபுத்தா கம்பியை 'அடியேன் குடிசையிலே அமுதுசெய்யலேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, கம்பியும் ஸம்மதித்தருள, இளையாழ்வாரும் அதிப்ரீதியோடே தத் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி இச்செய்தியைத் தேவியாருடன் அருளிச்செய்து 'தனிகைக்குப் பாங்காகப்பண்ணி நன்றாக ஸவ்யஞ்ஜகாரகம் செய்' என்று வியமித்தருளித் தாமும் நீராடி நித்யகர்மா நுஷ்டாபங் களையும் செய்தருளித் திருமஞ்சகமும் சடக்கெனக்கொண்டு வந்து போருளாளர்க்கு ஸமர்ப்பித்துத் தம்முடைய க்ருஹாச்ச்சனையான போருளாளரையும் அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி, கம்பியையழைக்கத் தெற்குத்திருவிதியாலே கம்பிமடத்தை கேக்கி மேற்கே எழுந்தருளி னார். அதற்குமுன்னே கம்பியும் மடத்தினின்றும் புறப்பட்டுப் பெருமாளையும் ஸேவித்து மற்றொருதிருவிதியாலே இளையாழ்வார் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி 'திருவாலவட்டகைக்கர்யத்துக்கு உதவப் போகவேணும்' என்று சடக்கென அமுதுசெய்து எழுந்தருளி னார். அநந்தரம் இளையாழ்வார்தேவிகளும் அவர் அமுதுசெய்தரு ளின தனிகையைக் கேலாலேதள்ளி அவ்விடத்தைக்கேமயத்தாலே ஸ்தலஸூத்திபண்ணித்தெளித்துத் தாமும்நீராடி நிற்கிறவளவிலே, இளையாழ்வாரும் மடத்தே தேடிக்காணாமல் மீண்டுஎழுந்தருளித் தேவிகள்நீராடினபடியைக் கண்டு 'இதென்?' என்று கேட்டருள, தேவிகளும் 'அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் எழுந்தருளி அமுதுசெய்து திரு வாலவட்ட கைக்கர்யஞ் செய்வலேணுமென்று மீண்டு எழுந்தருளினார்; அவர் சாத்தாதவராகையாலே, அவர் அமுதுசெய்த இலைத்தனிகை யைக் கேலாலேதள்ளிக் கேமயத்தாலே ஸ்தலஸூத்திபண்ணினைன்; அத்தாலே ஸாரம் அலம்பவேண்டிற்ற' என்ன, இவரும் அவனைப் பார்த்து நீராடினதற்கு மிகவும்கோபித்துத் தம்அபீஷ்டம் வித்தியாத படியாலே போரக்கலேஸரித்து 'இனி கமக்குச் செய்வாடுப்பதென்?' என்று "எண்ணாதனகனெண்ணும்" என்கிறபடியே தம்திருவுள்ளத் திலே விசாரித்தருளி கம்பிமடத்தேற எழுந்தருளி கம்பிபாடே சென்று, 'அடியேன் சிலநினைவுகள் நினைத்திருந்தேன்; அவை எவை யென்று தேவரீர் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து' அவர் அரு

னிச்செய்ததைத் தேவரீர் அடியேனுக்கு அருளிச்செய்யவேணும்' என்று இளையாழ்வார் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் அன்றுராத்திரி பெருமானை அதுபவித்து ஏகாந்தமானவளவிலே, 'நம்பி! நம்முடன் சிலவார்த்தை சொல்லுவான்போலே யிருந்தாயி!' என்று பெருமாள் திருவுள்ளமாயருள, நம்பியும் பெருமானுடனே 'இளையாழ்வார், சில நினைவுகள் நினைத்திருந்தேன், அவையெவை யென்று தேவரீரைக் கேட்டு வந்து சொல்லவேணுமென்று மிகவும் ஆகரவாயிரா சின்றுர்; அவற்றை யருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமானும் 'ஸஹஜதாஸ்பத்தை யுடையனாய் சந்தாநுவர்த்தநம் பண்ணி யிருப்பா னொருத்தன் நாம் ஸாந்திபனுடனே வித்யாப்யாஸம்பண்ணி னுப்போலே பலவிடங்களிலே ஸகலபாஸந்தரங்களையும் அலகலகாக அறிந்திருப்பா னொருத்தன், நம்மைக்கேட்டிடுக்கிறு னித்தனை. "பர தத்வம் நாமே, பேதமே தர்ஸனம், உபாயமும் ப்ரபத்தியே, அந்தி மஸம்ருதியும் வேண்டா, ஸரீராவஸாதத்திலே மோகநம், பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிப்பது" என்று இவ்வாறு வார்த்தையையும் பேரருளாளர் திருவுள்ளமாயருள, நம்பியும் இவற்றைக்கேட்டு வந்து விடிவோரை இவரைபுகழ்த்து 'இளையாழ்வார்! பேரருளாளர் திருவுள்ளம்பற்றியருளின வார்த்தைகளைக் கேளீர்' என்று அவற்றை யருளிச்செய்து 'இவையே உமக்கு நினைவு?' என்ன, 'ஆம்' என்று இளையாழ்வார் போரப்ரீதராய் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்த, நம்பியும் 'இவர்களைவும் பெருமாள் திருவுள்ளமும் ஒன்றுயிருந்த படி என்!' என்று மிகவும் உகந்தருளினார்.

இளையாழ்வார் பெரியநம்பிகளிடத்து ஆஸ்ரயித்த வைபவம்.

அக்காலத்திலே கோயிலிலே ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்துமுதவிக ளெல்லாரும் திரளாகவிருந்து பெரியநம்பியுடனே 'இத்தர்ஸனத்துக் குக் கடவர் ஆர்?' என்ன, பெரியநம்பியும் முதவிகளைக்குறித்து 'ஆள வந்தார் முன்பு நினைவிட்டு விஸேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளினதும், திருவிமல்கள்கிமிர்ந்த ஏற்றமும் உங்கள் திருவுள்ளங்களிலே நிலையிட வில்லையோ? ஸர் வதா ஆளவந்தாரபிமாநம் பெய்யாகமாட்டாது' என்ன, முதவிகளெல்லாரும் கூடி ஸம்மதித்து "இன்னமும் தேவரீர் எழுந்தருளி இளையாழ்வாரை விஸேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி நந்தர்ஸ நப்ரவர்த்தகராய்ப்படி திருத்தி அழைத்துக்கொண்டு வரவேணும்'

என்று பெரியநம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் அப்போதே குடும்ப ஸஹிதமாகப் புறப்பட்டு நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிற் சென்று ஸேவித்து விண்ணப்பஞ்செய்து அவரதுமுகிகொண்டு த்வரித்துப் புறப்பட்டுப் பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளா நிற்கச்செய்தே, ஸ்ரீமதுராரந்தகத்திலே ஐரிகாத்த பெருமாள் கோயிலிலே அவஸரித்து எழுந்தருளி யிருந்தவளவிலே;

இளையாழ்வாரும் தமக்குப் பேரருளாளர் திருக்கச்சிநம்பிமுருகேச நியமித்தருளினபடியே பெரியநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆர்ச்சிப்பதாகப் புறப்பட்டுத் திருக்கச்சிநம்பியையும் பேரருளாளப்பெருமானையும் ஸேவித்து அவர்களதுமுகிகொண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்க ஸ்ரீமதுராரந்தகம் வழியாகையாலே இவரும் அங்கே ஐரிகாத்தபெரு மாளை ஸேவிப்பதாக வெழுந்தருள, ஐரிகாத்தபெருமான்கோயிலிலே பெரியநம்பி எழுந்தருளியிருக்க இளையாழ்வாரும் தூரத்திலே கண்டு அத்யார்ச்சிப்பப்பட்டு 'எண்ணின் பலம் எதிரோவந்துகாய்த்ததுபோல் நம்பி நமக்கெதிரே எழுந்தருளி க்ருபைசெய்ய வந்தபடி *கண்டாயே! நெஞ்சே!' என்று நிர்ப்பராகத்த பாஷ்பங்களையுடையாராய்ப் பெரிய நம்பி திருவடிகளிலே ஹர்ஷஸர்ப்பமத்துடனே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் தம்அபிலாஷை அதிரீக்ரமாய் எதிரோவந்து வித்திக் கக் கண்டு ஆகத்திர்ப்பாராய் இளையாழ்வாரை வாரியெடுத்து அணைத் துக்கொள்ள, இளையாழ்வாரும் 'அடியேனுக்கு இப்போதே தேவரீர் ஹிதோபதேஸஞ் செய்தருளி ரக்ஷித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப் பஞ்செய்ய, நம்பியும் '(க) "அஸ்திஹஸ்திகிரீக்ரமதத்ரஸைலவரோம ஹாந்-விதாத்ராய்பார்ச்சிதேர விஷ்ணுஸ் தஸ்யஸைலஸ்பழார்த்ததி-புண் யகோமதினிக்பாதம் விமாத்புண்ய வர்த்தகம்" என்று சொல்லப்படு கிற ஹஸ்திகிரியிலே புண்யகோடிவிமாதமத்யத்திலே ப்ரஹ்மதிஸகல சேதநராலும்ஸேவ்யமாகான பேரருளாளர்ஸந்நிதியிலே செய்கிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய, இளையாழ்வாரும் 'காலகேஷபம் பண்ணவொண் ணுமைக்கு ஆளவந்தார்பக்கல் கண்டது அமைவாதோ? *மின்னின் நிலையில்த அடியேனுடைய இம்ஸாரம் திருக்கிறபேரேதே க்ருபை

(க) சுஷ்ரீஹஸ்திமிரிநபூரிகதகு சொல வரொரிகமாநு ।

வியா தூரஹிபுதேசவிஷு- ஸஸ்யசொலஸ்ய ரிபுயபுநி
புண்ணுகாடி கிவிபூராதம் விராதம் புண்ணுவயபுநி ।

பண்ணியருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளிலே விழுந்துகிடக்க, பெரியநம்பியும் இவரை முடிபிடித்தெடுத்து 'இவருடைய ஆர்த்தியிருந்தபடியென்!' என்று மிகவும் உகந்த திருவுள்ளத்தராய் இளைபாழ்வாரைக்கைபைப்பிடித்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஏரிகாத்தபெருமாள் கோயில்கிருமகிழடியிலே எழுந்தருளியிருந்து (க) "மந்த்ரஸம்ஸ்காரஸித்யர்த்தம் மந்த்ரதீக்ஷாவிதௌததா-சக்ரஸ்யதாசணம்ப்ப்ரோக்தம் மந்த்ரஃ பஞ்சாயுதாதிவா" என்றும், (உ) "சக்ராதீதாசணம்ப்யம்ஸாம் பாஸம்பந்த்வேதநம் - பதிவ்ரதாதிமித்தம்ஹி வஸயாகி விபூஷணம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவிஸ்ச்சினைப் பாஸாதித்து, (ங) "திவேஸ்வரதக்ஷிணேஸ்வஸ்ய விதீதாஞ்ஜனிஸ்ய்யுதம் - மூர்த்நிஹஸ்தம்விநிக்ஷிப்ய தக்ஷிணம்ஜ்ஞாநதக்ஷிணம் - ஸவ்யந்துஹ்ருதிவிந்யஸ்ய க்ருபயாவிஷ்டயேத்குருஃ-ஸ்வாசார்யம்ஹ்ருதயேத்யாத்வா ஜப்த்வாகுருபரம்பராம் - ஏவம்ப்ரபத்யதேவஸா மாசார்யஃ க்ருபயாஸ்வயம்-அத்யாபயேந்மந்த்ராத்நம் ஸர்ஷிச்சந்தேதாதிகைதவதம்" என்று சொல்லுகிற க்ரமத்திலே பெரியநம்பியும் ஸவியரான இளைபாழ்வாரைத் தம் முடைய வலப்புறத்திலே வைத்துத் தம் திருக்கைகளாலே அவர் ஸிரஸ்ஸை ஸ்பர்ஸித்துக்கொண்டு ஸதாசார்யரான ஆளவந்தார் திருவடிகளை ஸ்மரித்துக்கொண்டு குருபரம்பரா பூர்வகமாக மந்த்ராத்நமான த்வயத்தை ஸாங்கேகாபாங்கமாக இளைபாழ்வாருடைய வலத் திருச்செவியிலே உபதேசித்தருளி, 'பெருமாள் காட்டுக்காக ஸ்ரீபாதாழ்வான்தலையிலே திருவடிகிலைகளை வைத்துக் காட்டுக்கு எழுந்த

(க) கீழ்க் ஸம்வாசனஸித்தியுடனும் கீழ்க்கூறாவிடளையுமா. உ
கூ ஸ்யயாரணம்பொருளும் கீழ்க்கூறாவிடளையுமா. ||

(உ) உக்ராயினியாரணம்பெயர்வாரம் வரம்பெயர்வெடிநீர் !
வகிவகாநிதி தவறிவகாநிதிவிமகுடிநீர் ||

(க) நிவெஸ்ய டிக்ஷணஸ்ய விநீதாஜ்ஞாநி ஸம்பந்தம் ।
 திபுபிபுஹஸ்யவிநிக்ஷிப்ய டிக்ஷணாஜ்ஞாநி டிக்ஷணம் । ஸவ்யஞ்
 ஹபிவிந்யஸ்ய க்ஷயபாவீக்யபெஜாநம் । ஸாஹார்யம்ஹபு
 பெய்யாக்ஷாஜ்ஞாநம்ஹார்யபாவாநம் ॥ ஸவம் ப்ரபேஷெவ
 ஸாஹார்யம்ஹபவஸ்யம் । க்யூரவபெநஜாநம் வநிபு
 ஜ்ஞாநிபெவதம் ॥

ருளிப்போலே ஆளவந்தாரும் உமக்காகத் தம்முடைய திருவடித் தாமரைகளை எந்தலைமேலே வைத்துத் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளின ரென்றிருங்கிமர்' என்று இளையாழ்வாருக்கு அருளிச்செய்தருளினார். ஆளவந்தாருக்குக் காண்பூதரிதே பெரியகம்பி. இளையாழ்வார்க்கு நேரே ஆசார்யர் யமுநைத்துறைவரோயாம். ஆகையாலேயே, "எதி கட்டிவைவன் யமுநைத்துறைவனினையடியாங்கதிபெற்றுடையவிராமா மாறுசன்" என்று பிள்ளையமுதனார் அருளிச் செய்ததும்.

இளையாழ்வாரும் 'ப்ரமாணம் எது? ப்ரமேயம்எது? ப்ரமாதாக ள ஆர்?' என்று பெரியகம்பிவைக்கேட்க அவரும் "மாதவன் பேர் சொல்லுவதே யோத்தின்கருக்கு" என்கிறபடியே ப்ரமாணமும் த்வ யமே; ப்ரமேயமும் இத்தால் ப்ரதிபாத்யனாய் ஸ்ரீஹஸ்திகிரியின் மேலே கையுந்திருவாழியுமாய் சிற்றிற பெருமானே; ப்ரமாதா நீர் தாம்; இதற்ப்ரமாணத்தாலே ப்ரமேயத்தை அறுபவிக்கவாரும்' என்று அருளிச்செய்து, அதின்மற்றைநாள் புறப்பட்டு வரிகாத்பெருமானைத் திருவடிதொழுது (க) " ஸாரமோலோகாஞ்ஜநம் " என்னுமார்போலே தேவரீர்திருநாமத்துக்குத்தகுதியாகஇத்தர்ஸகட்பிந்தடாகமாகாதபடி செய்தருளிற்தே! என்று மங்களாஸாஸகட்பண்ணியருளிப் பெருமாள் கோயிலேற வெழுந்தருள, திருக்கச்சிகம்பியும் எதிரேவந்து பெரிய கம்பியை ஸேவிக்க, அவரையும் க்ருபைபண்ணி அவர் புருஷகாசமாக *உலகேதது மாழிபாதத்தியூரானை பேரருளாளனையும் ஸேவித்து, நாதமுனிகள் உய்யக்கொண்டாருக்கு அருளிச்செய்தபடிபை உய்யத் கொண்டார்கியோகத்தால் மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தாருக்குப் பச்சை யிட்டு உபதேசித்துக் கோயிலிலே கொண்டு போய்ப் பெரியபெருமானை ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து அனுபவிப்பித்தாப்போலே பெரியகம்பியும் ஆள வந்தார்கியோகாத் பலகால் தட்டி யுபதேசித்துப் பேரருளாளப் பெரு மானை ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து அறுபவிப்பித்தருளினார்.

அகந்தரம் இளையாழ்வார் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி, தம் திருமாளிகையிலே மேல்பாதியிலே பெரியகம்பி குடுமபஸஹிதமாக எழுந்தருளி யிருக்கத்தக்கதாக இடம் ஸமர்ப்பித்துத் தளிகைக்கு வேண்டும் பதார்த்தங்களும் ஸமர்ப்பிக்க, கம்பியும் ஆறுமாஸம் அங்கே எழுந்தருளியிருந்து இளையாழ்வாருக்கு த்ரவிடவேத ப்ரபந்தங்களை

யும், தர்ஸகவிஷயாஹஸ்யவிஸேஷங்களையும் பாஸாதிக்க, இளை
யாழ்வாரும் பரீதியுடனே *செவிக்கனிய செஞ் சொல்லைக் கரு
தார்த்தராயிருக்குங்காலத்திலே, ஒருநாள் திருமஞ்சநமுறையிலே
எண்ணெய்க்காப்புச் சாத்தவந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் 'கூழ்த்து கவி
பாசின்றது' என்றவாறே, இளையாழ்வாரும் தந்தைகளை யழை
த்து 'ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் விடாய்த் திருக்கிறார்; பர்யுஷிதாக்கம்
இல்லையோ?' என்ன, தேவிகளும் 'அல்பமாகிலு மில்லை' என்ன,
இவரும் தேவிகளை ஒருகார்யத்திலே வலிவிட்டு உள்ளே புகுந்து
ஸோதித்தருளிப் பாதாத்திலே பழையபாஸாதம் ஸ்ருத்தமாயிருக்
கக் கண்டுடுத்துத் தேவியாரையழைத்து 'ஸ்ரீவைஷ்ணவர் இளைத்
திருக்க இப்படிசெய்தாய்! * இடும்பையாலடர்ப்புண்டு இடுமிநோதுந்
தென்றிரந்தவர்க்கு இல்லையேயென்று நெடுஞ்சொல்லல் மறுத்த நீசை
யிறே நீ' என்று கருக்கக்கோபித்துவிட்டார். பின்னையும் ஒருநாள்
கணற்றின் கரையிலே இளையாழ்வார் தேவிகளுக்கும் பெரியகம்பிதேவி
களுக்கும் ஒருதோண்டிவ்யாஜமாகச் சண்டையானவளவிலே, இத்
தைப் பெரியகம்பி கேட்டருளித் தம்முடைய தேவிகளை மிகவுங்
கோபித்து இளையாழ்வாருக்கும் அறிவிக்கிற தேவிகளையழைத்துக்
கொண்டு மீண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார். இளையாழ்வாரும்
அதுஷ்டாசம்பண்ணியெழுந்தருளிப் பெரியகம்பியை ஸேவிக்கப்பெறு
மல் திருமாளிகையில் வர்த்திக்கிறவர்களை 'பெரியகம்பி எங்கே?'
என்று கேட்டருள, 'மீண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார்' என்று
அவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் 'அதுவேன்? அவர் அருளிச்
செய்யாமல் எழுந்தருளுகைக்கு ஹேதுவேன்?' என்ன, 'ஒருதோண்டி
யடியாக மதினியாருக்கும் மதினியாருக்கும் சண்டையானவாறே தம்
தேவிகளைக்கோபித்து பாகவதாபசாரத்துக்கு இரூய்த்து அப்போதே
கோயிலேற எழுந்தருளினார்' என்றார்கள்.

இளையாழ்வாரும் அச்செய்தியைக்கேட்டுத் திருவுள்ளங்கலங்கித்
தேவிகளைப்பார்த்து அதிருப்திராய் (க) "பாபநாமாகாஸஸ்திரியஃ"
என்னும்படியை ஸ்பஷ்டமாக்கினையே! முன்பே திருக்கச்சிதம்பிவிஷய
மாகவும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்விஷயமாகவும் பாகவதாபசாரப்பட்டாய்; இப்
போதும் பெரியகம்பி தேவிகளுடனே பிணங்கி அஸஹ்யாபசாரப்பட்

டாய்; இப்படி செய்கிற கீ இப்பொழுதே புறப்பட்டுப்போ' என்று ததறு
பந்தியான தூங்கினையுங் கொடுத்துப் பயணமாக்கி; பிறந்தகமேபோக
விட்டு, "இல்லறமல்லேல் துறவறம்" என்கிறபடியே 'அதிதிஸத்கார
யோக்யையன்றிக்கே ப்ரதிகூலையாபிநுக்கிற பார்பையை ஸவாஸநமாக
த்பஜித்து ஸந்யஸிக்கக்கடவன்' என்கையாலே, இளையாழ்வாரும் 'கமக்கு
இஸ்ஸம்ஸாரம் த்யாஜ்யம்' என்று அத்பவஸித்து (க) "அநந்தஸரஸ்ஸிஸ்
காத்வா விமாசத் † சாபயாந்விதே - விமுக்தஸ்ஸர்வபாபேப்போ
விஷ்ணுலோகம்ஸமச்சதி" என்னும்மாலாஹாதம்யமுடைய திருவநந்த
ஸரஸ்ஸுக்கு எழுந்தருளி (உ) "ஸம்யக்ராதாஹ்வயேதீர்த்தே விமஹ்
யமதகில்பிஷ்டஃ - நிரஸ்தேததரபோமாரோ வரதம்ஸாரணங்கதஃ" என்
கிறபடியே திருவநந்தஸரஸ்ஸிலே நீராடி, (ங) "யதோக்தகாரிணம்பி
க்ஷும்கவந்தம்வா குருக்வேகாவகீக்ருத்ய ஸந்யஸாஸ்ரமமாஸ்ரயிஷ்
யாபி" என்கிறபடியே ஸந்யஸிக்க ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு * தொழு
தெழுதொண்டர்கள் தமக்குப்பிணிபொழித்தமர் பெருவிகம்பருளும்
பேருளாளர்ஸந்திதியிலே எழுந்தருளி ஸேவித்து, "தாயேதந்தை
பென்றுத் தாரமேகிளைமக்களென்றும், தோயேபட்டொழிந்தேன்"
என்கிறபடியே பறவத்பாமவதாசார்யாதுவர்த்தகத்துக்கு விலக்கடி
யான இஸ்ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் வேண்டுவதில்லை; அடியேனுக்குத் தேவ
ரீர் திருவடித்தாமனாகளின் ஸேவையே வேண்டுவது; ஆகையாலே,
(ச) "தரிதண்டம்வைஷ்ணவபலிங்கம் கிப்ராணம்முக்திஸாதகம் - நிர்
மாணம்ஸர்வதர்மாணா நிதிவேதாதுஸாஸநம்" என்று இப்படி சொல்
லப்பட்ட தரிதண்டகாஷாபாதிகளைத் தேவரீர் அடியேனுக்குப்ராஸா
தித்தருளவேணும்' என்று இளையாழ்வார் பேருளாளரை ஆசார்ய
தம்வக அங்கீகரித்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, தேவப்பெருமாளும் திரு

(க) சுநஹஸரஸ்ஸிஸாக்வா விரோதவாஸ்யாந்விதே । விரோ
கவாஸ்யுபாஸவெஷ்யா விஷும்கோகம் ஸமவகி ॥

(உ) ஸஜ்யேஷாஸாஹயேநீயேஷு விமஹ்யமதகிலிஷ்டஃ நிர
ஸெதரஹோஸாஸோ வரதம் ஸாரணமதஃ ॥

(ங) யதோக்தகாரிணம்பிக்ஷுமம் ஸமவகம் வாஸாஸாஸ்ய
காஜீக்யுஸஸ்யாஸாஸுரீரோஸுயிஷ்யாஜீ ॥

(ச) திரிணம்வெஷ்வமம்ஸிஷ்ணுபிரணாம் ரீகிலாஸமபு ।
நிரிபுரணம்ஸவ்யபிபுரணாஜிதிவெதாநுஸாஸமபு ॥

† 'தாயாஞ்சிதே' என்று ப்ரதிபேதம்.

வுள்ளமுகந்தருளி (க) “த்ரிதண்டமுபயிதஞ்ச வாஸுகௌபீநவேஷ்ட
டகம் - ஸித்யங்கவசமிதயேதத் பிந்நபாத்யாவதாயுஷம்” என்கிற
படியே த்ரிதண்டகாஷாபாதிகளை நீருள்ளதனையுந் தரிக்கக்கடவீர்”
என்று அர்ச்சகமுகேந் நியமித்துப் பாஸாதித்தருளி ‘இராமாநுசமுதி’
என்று திருநாமஞ்சாத்தியுகந்தருளி, ‘கம்மிராமாநுசனை மடத்திலே
வைத்துவாரும்’ என்று திருக்கச்சி கம்பிக்கு அருளிச்செய்தருள, அவா
ரும் அப்படியே உபலாபித்துக்கொண்டுபோய் மடத்திலே வைத்து
எழுந்தருளினார்.

பின்பு சாமாநுசனும் ஆஸ்ரமதர்மங்களைக் குறைவற நடத்திக்
கொண்டு ‘சமக்கு ஆளவந்தார் விஸேஷகடாக்ஷம்பண்ணினகற்கு
கடாக விசேஷதிகளும் கழித்து அநுகூல்யமும் கூடாநின்றதே; ஆள
வந்தார் திருவுள்ளக்கருத்து நிறைவேறும்படி கமக்கு ஒரு ஸஹாயம்
உண்டாகவேணும்’ என்று விசாரமுண்டாய்த் ததறோதேந் கோவிர்த
பட்டரை நினைத்து ‘அவன் கமக்குஹிதப்ரவர்த்தகன்; ஸர்வவிஷய
விரக்தன்; ஸாஸ்த்ரவைகர்த்தபமுள்ளவன்: இனி அவனை கம்மோடே
சேர்ப்பா ருண்டாகில் நல்லது; இப்போது அவன் தேவதாந்தரபாணை
யிராநின்றான்; அவ்வுள்ளங்கைகொணர்ந்ததுடத்தே சுருள்காற்ற
மெழுப்பி (உ) “ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வாஸு” என்னுமவனுடைய ஸௌகந்த்
யத்தைக் காட்டி மீட்கும் விரகர் ஆரோ?” என்று நினைநிட, ‘விஸே
ஷாத்மகுணங்களையுடையராய் லேதவேதாந்தவிதக்ரேஸராய் வகுளா
பரணப்ரபந்தமுளாமாதிதசித்தராய் *திலதமுலகுக்காய் நின்ற
திருவேங்கடத்தெம்பெருமானை அநவரதபாவனைபண்ணிப் * பிரியாவ
டிமை செய்பாநின்றள்ள தேஸரிகாக்ரேஸாரான பெரியதிருமலைகம்பி
கடவர்’ என்று நிர்ஸயித்து, ஒரு அநுகூலபூநீவைஷ்டணவரை அவர் ஸந்
நிதிக்குப்போகச் சொல்லி ‘தேவரீருடையமருமகனான வட்டமணி
கோவிர்தப்பட்டன் அடியேனுடன் ஸஹாத்யயியாய் அநுகூலித்திருந்
தவன், தூர்வாஸகாதிஸாயத்தாலே அந்பபாணய்க் காளஹஸ்தியாகிற
கடுங்காட்டிலே நில்லாநின்றான்; தேவரீர் அடியேனுக்காக அவ
னிடத்தே நிர்ஹேதுகக்ருபை பண்ணித் தேவரீர் திருவடிகளுக்கு

(க) த்ரிதண்டமுபயிதஞ்ச வாஸுகௌபீநவேஷ்டகம் । ஸி
த்யங்கவசமிதயேதத் பிந்நபாத்யாவதாயுஷம் ॥

(உ) ஸவபுமஸுஸவபுரஸு:

அவனை ஆட்கொண்டருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்துபோக விட்டருளினார்.

கூரத்தாழ்வானும் முதலியாண்டானும் இளையாழ்வாரிடம் ஆஸ்ரயித்தல்.

அகந்தாம் இவர் இப்படி ஆஸ்ரமப்பாப்திபண்ணியருளின செய் திபைக்கந்தாடை முதலியாண்டானும், ஹாரீதகுலதிலகரான திரு மறுமார்பு னென்கிற திருநாமத்தையுடைய கூரத்தாழ்வானும் கேட் டருளி, அதிப்ரீதியோடே பெருமான்கொயிலுக்கு எழுந்தருளி ராமா நுசனைஸேவித்து 'அடியோங்களுக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளை ப்ர ணாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ராமாநுஜனும் திருவுள்ளபூகந்தருளி அவர்கள் ப்ரார்த்தித்தபடிபே செய்தருள, அவர்களும் பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளை லிபித்து க்ருதார்த்தர்களாய் (௧) "அதீத்யமந்த்ரமாசார்யம் பூஜயேச்சக்திதேவதீர்ஜஃ - ஆசார்யாதீநவ் ருத்திஸ்து பாலஜ்ஜீவம்ஸதஸாஸி" என்கிறபடியே ஸ்வாசார்யரான ராமாநுஜனை ஒருகாலும் பிரியாமல் தத்தைக்ககர்யைகாராய் ஸேவித் துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

யாதவப்ரகாஸன் இளையாழ்வானை ஆஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவித்தல்.

பின்பு யாதவப்ரகாசனுடையமாதாவுக்குப் பலகாலும் பேரரு ளாளர் ஸேவையும் திருக்கச்சிசுப்பிரபார்வைபும் ராமாநுஜனிடத்தே ப்ரேமஸப்பாஷணமும் நடக்கையாலே அதுவேசிதாநமாக அவளுக்கு ம் நம்தர்ஸாதத்திலே ஊற்றப்பிறந்து 'இத்தர்ஸாதத்திலே நம்யாதவ னும் இறங்கினாலோ!' என்றுகினைத்து வையமாளிகைப்படி ஏறுநிற்க, 'நல்லது நல்லது' என்று கீம்வதநதியுண்டாக, அதுகேட்டு ஸந்தோ ஷத்துடனே யாதவப்ரகாசன்பக்கல்சென்று இச்செய்தியைச்சொல்லி 'ஐயும் ராமாநுசனைப்பேரலே ஸிகாயஜ்ஞாபவீதபூர்வகமாக த்ரிதண் டத்தைத் தரியாய்'என்ன, யாதவப்ரகாசனும் ஸ்வமதாபியாகத்தாலே அர்த்தஞ்சொல்லுகையொழிந்து பரமார்த்ததிகதயா ஸ்வாபிமதார்த்தத் தில் அருகி தோன்றாநிற்கையாலும், இளையாழ்வார் அந்நாள்களிலே ப்ரதியோகித்தேவந சொன்ன அர்த்தங்கள் நெஞ்சிலே புண்படுத்தா நிற்கையாலும், அவர் மாஹாத்மியங்களை ப்ரஹ்மசுக்ஷஸ்ஸு சொல்லி

(௨) சுயீத்யுஜ்ஞோரோவாஸ்யம் வகுஜயெவகிதொதிஜஃ । சூ வாரூயாதவதுதிவ்ஸுபாலஜீவம் ஸடிாஸாஸி ॥

பிருக்கையாலும், அவருக்கு கங்கையாத்சையிலே வ்யாதாநீபண வந்த ராமஸாஸநாத்காஸஹாயத்தாலும், மாத்ருவாக்யத்தாலும் ஸம் மதித்து, ஸ்வமாதாஷ்டனே 'த்ரிதண்டதாரணப்பண்ணுமிடத்தில் நான் ஸிகாயஜ்ஞோபவீதத்யாகம்பண்ணுகையாலே அதுக்கு ப்ராயஸ்சித்த மாக பூப்ரதக்ஷிணம் பண்ணவேண்டியிருந்தது; அதுவயேவ்ருத்தனா என்னால் செய்யமுடியாது; இனி அஸுத்தனா என்செய்ய அபிப்ப தென்?' என்றுசொல்லி முசித்துக்கிடக்க, அவ்விடவிலே பேரருளா ளர் அவன்ஸ்வபகத்திலே யெழுந்தருளி 'நம்மிராமாநுசனை ஒருப்ர தக்ஷிணம்பண்ணி அவர்தர த்ரிதண்டகாஷ்டாயாதிகளைத் த்ரித்து ஸங் யஸிபாய்' என்ன, யாதவனும் அதனை விஸ்வஸியாமல் திருக்கச்சி கம்பியுடனே 'நான் ஒருகிணவு நினைத்திராதின்றேன்; அதனைப் பேரருளாளர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவர்திருவுள்ளமானபடியை எனக்கு அருளிச்செய்யவேணும்' என்ன, நம்பியும் அன்றுராத்ரி பெருமானேஸேவித்து விடைகொள்ளுகிறவளவிலே 'யாதவப்ரகாசன் ஒருகிணவு நினைத்திருந்தேனென்றான்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பேரருளாளரும் 'அவந்தரயார் இராமாநுசனைப்போலே நீயும் த்ரி தண்டஸக்யாஸியாகா யென்றான்: தான் பூப்ரதக்ஷிணம் பண்ணவேணு மென்று முசித்துக்கிடந்தான்; நாம் நம்மிராமாநுசனை ஒருப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி ஸங்யஸிபா யென்று சொன்னோம்; நாம் ஸ்வபகமுக்கேந சொன்ன வார்த்தையை விஸ்வஸியாமல் உம்மைபிடுவித்துக்கேட்குரு னித்தனை' என்று அருளிச்செய்ய, நம்பியும் இச்செய்தியை விடி வேலா யாதவப்ரகாசனுக்கு அருளிச்செய்ய, அவனும் விஸ்வஸித்து வந்து ராமாநுசன்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'அடியே னுக்கு த்ரிதண்டதாரணம் பண்ணுவித்தருளேனும்' என்ன, இவ ரும் அவனுடைய உசிதநிர்வேதத்தைக் கண்டு 'அதுசெய்யுமிடத்து ப்ராயஸ்சித்தாபேகை யுண்டு' என்ன, அவனும் பகவதுக்திப்ரகா சத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து அவர்தம்மையே வலம்வந்து ஸவிரயனாய் நிதக, அவ்வளவிலே ஆழ்வானும் ஆண்டானும் 'பகவதாநுகல்பமும் இவருடைய நினைவும் ஒத்திருந்தபடியே!' என்று விஸ்மிதராய், (க) 'த்வேஷாச்சைத்யாதயம்' என்கிறபடியே தேவரீர்க்குப்பண்ணுகின்ற த்வேஷந்தானே இவருக்கு உஜ்ஜீவநேஹது வாய்த்து' என்று சொல்லி

ஆர்ச்சப்பட்டு (க) "அன்மாபிஸ்துவ்போ பவது" என்று விண்
ணப்பஞ்செய்ய, ராமாதுசனும் போரவுகந்தருளி ஸாஸ்த்ரோக்தப்ர
காரோண ப்ராயஸ்சித்தபூர்வகமாகச் செளனோபகயநாதிகளையும்
பண்ணுவித்து த்ரிதண்டகாலையாதிகளையும் ப்ராஸாதித்து 'கோவிந்த
சீபர்' என்று திருமாமமும் ப்ராஸாதித்தருளி, இப்படி பஞ்சஸம்ஸ்கார
யுக்தமாகிக் குருபரம்பராபூர்வகமாக மந்த்ராத்நார்த்தத்தையும் ப்ரா
ஸாதித்தருளி 'ஸாஸ்த்ரங்களிலே இதோ தரவசநவையர்த்த்யம் வராத
படி 'யதிதர்மஸமுச்சயம்' என்கிற ப்ரபந்தத்தைப் பண்ணும்' என்ன,
கோவிந்தசீபரும், (உ) "விதிஃகந்த்ருதஸாலிங்கம் ப்ரயோமோமுந்யகர்
மச - அஹோராத்ராக்ரியா஽஽சாரோ விங்கதர்மோமதிஸ்திதிஃ - ப்ரா
யஸ்சித்தாவிஸம்ஸ்கார இத்யேகாதஸபர்வகஃ" என்று ஏவம்ப்ரகா
ரேண ஸங்க்ரஹப்ரபந்தத்தைச்செய்து ஸங்கிதீயிலைவத்துத் தண்
டன்ஸமர்ப்பிக்க, ராமாதுசனும் ஆத்யக் தமாகத் திருக்கண்சாத்தி ஸர்
தேஷித்தருள, இவரும் ஆசார்யபாதந்த்ராய்ச் சிலகாலம் எழுந்
தருளியிருந்து, அசிரோண பாமபதத்தை ப்ராபித்தருளினார்.

அந்தரம் ராமாதுசனும், கூத்தாழ்வானுக்கும் முதலியா ன்டா
னுக்கும் மீமாம்ஸாஸாஸ்த்ரயுகம்ப்ராமம் பண்ணுவித்துக்கொண்டிரா
கிற்க, இவருடைய ஆர்ச்சமப்ராதி முதலான இச்செய்திகளைக் கோயி
லிலே ஆளவந்தார் பூதீபாதத்து முதலிகளெல்லாரும் கேட்டுப் போர
வுகந்து, தங்களிலே விசாரித்துக்கொண்டு நம்பெருமான் ஸங்கிதீயிலே
சென்று 'இளையாழ்வானைத் தேவரீர் ஸங்கிதீயிலே நித்யவாஸம் பண்
னும்படி இங்கே அழைப்பித்துக்கொண்டருள வேணும்' என்று விண்
ணப்பஞ்செய்ய, பெரியபெருமானும் பேரருளாளர்க்கு அப்போதே
திருமுகம் போகவிட்டருள, பேரருளாளரும் கேட்டருளி 'தந்தம்
அபிமாநத்தைப் புறம்பே போகவிடிலன்றோ நாம் நம்மிராமாதுசனை
விடுவது' என்று அருளிச்செய்துவிட, இச்செய்தியைக் கோயிலிலே
பெரிய நம்பிமுதலான முதலிகளெல்லாரும் கேட்டு 'இனிச்செய்ய
அதிர்ந்தனர்' என்று தங்களிலே விசாரித்தருளி 'தேவப்பெருமாள்

(க) கலூரலிலுஞ்ஞோலவது

(உ) வியிஃகதபூடிஸாலிஃஹ் ப்ரயோமோமோவ்யுகர்பூவ ।

கலஹாராதுகிபா஽஽வாரோ விஜயபெரீபாமதிஸ்திதிஃ ॥ ப்ராய
ஸி த்ரானிலுண்டா டதெதுகாடிஸவவபூகஃ ।

பாமோதாராயிருப்பர்; பாட்டுக்குப் போசநல்லாயிருப்பர்' என்று, ஆழ்வார் திருவாங்கப்பெருமானாரையரைக் குறித்து (க) "வேகவத்யுத்தரோதீரே ஷேதத்ரோஸத்யவ்ரதாச்யகே - அஸ்திகாஞ்சிதிகித்யாதாபுரீ புண்யவிவர்த்தீ" என்று புண்யவர்த்தகமாகச் சொல்லப்பட்ட காஞ்சிமஹாநகரியிலே தேவரீர் எழுந்தருளிப் புண்யகோடிவிமாமத்யஸ்தராய் அகிலர்க்கும் ஸர்வரீபகிதப்ரதாராயிருக்கிற பேரருளாளரைப் பாடியுக்கப்பித்து 'நமக்கு ராமாநுசனைத் தாவேணும்' என்று கேட்டுவாங்கி அழைத்துக்கொண்டு எழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் அப்பொழுதே புறப்பட்டு நம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து பெருமான் கோயிலேநேர்க்கி யெழுந்தருள, இவர் இப்படி எழுந்தருளுகிற செய்தியைக்கேட்டு ஸ்வஜாமான வரந்தரும்பெருமானாரையர் எதிரே வந்து தம்முடைய திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் ஸத்கரித்து அமுது செய்கிக்க, இவரும் அதிப்ரீதா யெழுந்தருளியிருக்க, அதின்மற்றை நான் விடிவோரை பேரருளாளர் ஸவயமாளிகையிலே 'கச்சிக்குவாய்த் தான்' என்கிற திருமண்டபத்திலே யேறியருளி அனைத்துக்கொத்திலுள்ள பரிகாமும் ஸேவித்திராநிந்தத் திருக்கச்சிநம்பியும் திருவாலவட்டம்பரிமாற அருகே ராமாநுசனும் அவருளிச்செய்த வாதாரஜாஷ்டகத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு ஸேவித்து நிற்கச்செய்தே, திருவாங்கப்பெருமானாரையர் எழுந்தருளின செய்தியைத் திருக்கச்சி நம்பிகேட்டருளி எதிர்கொண்டு அரையரை ஸேவிக்க, அவரும் க்ருபைபண்ணி அர்ப்பாச்யம் குஸலப்ரஸாம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கச் செய்தே, அரையரும் நம்பியுடனே 'பேரருளாளரை ஸேவிக்க வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் பெருமானுடைய திருவாலக்கத்திலே அழைத்தக்கொண்டுபோன, அரையரும் வாதாரஜனை ஸேவித்து (உ) "கதாபுந்ரஸங்காதாக்ககல்பக த்வஜாநிக் தாக்ருஸவஜ்ரலாஞ்சநம் - தரிநிக்ரமத்வச்சரணம்புஜத்வபம் மதிய

(க) வெமவத்யுத்தரோதீரே கெதெதுஸத்ய வுதாவுகெ । ஸவலிகாஹிதிகிவ்யூதாவூநீவூணுவியபுநீ ॥

(உ) கதாவூநஸவஜ்ரஸவஜ்ரகலு கபுஜாந விஜ்ரஃஸவஜ்ரவாருநடி । திரிக்ரஃஸவஜ்ரணாஃஸவஜ்ரஃ ஶீயஜிநியபுநகரிஷ்யுகி ।

மூர்த்தநாமலக்கரிஷ்யதி' என்று அதுஸந்தித்துக்கொண்டு தண்டன்
ஸமர்ப்பித்து நிற்க, பெருமானும் தீர்த்தப்ராஸாதங்களையும் பூநீசட
கோபணையும் ப்ராஸாதித்தருள, இவரும் 'திருப்பொலிந்த சேவடி
என்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்' என்று ப்ரீதராய் நிற்கிறவள
விலை, பெருமானும் இவரை அருளப்பாடிட்டருள, திருவாங்கப்பெரு
மாளரையரும் பக்திபுரஸ்ஸரமாக "என்னெஞ்சமேயான்" என்று
தொடங்கி "உலகெத்து மாழியா னத்தியூரான்" என்றும், "பிணிய
விழ்தாமரை மொட்டலர்த்தும் பேருளாளர்" என்றும், "தொழு
தெழுதொண்டர்கள் தமக்குப், பிணியொழித் தமர்ப்பெருவிகும் பரு
ளும் பேருளாளன்" என்றும் இப்படி ஆழ்வார்கள் திவ்யஸூக்தி
யான * பாலேய்தமிழான * பண்ணார் பாடலின் கவிகளைத் தேவக
சத்திலே இயலும் இசையுமாக காடகத்துடனே பாட, "தென்னு
லென்னுமென்னம்மான்" என்கிறபடியே பேருளாளரும் போரவுகந்
தருளித் தாம் சாத்தியிருந்த திருமுத்தியின்தாழ்வடம் திருப்பரி
பட்டம்சத்ரசாமரதி மற்றுமுண்டான வரிசைகளெல்லாம் ப்ராஸாதித்
தருள, இவரும் 'நாயன் தே! அடியேனுக்கு இவையொன்றிலும்
அபேகையுயில்லை; தேவரீர் அர்த்திதார்த்தபரிதாநதிக்ஷித ராகையாலே
அடியேன் அர்த்தித்ததைத் தந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்
செய்து பின்னையும் கருக்கப்பாடியருள, பெருமானும் அததைக்கேட்
டருளி ப்ரீதராய் † (காமும் கம்பெண்டுகளுமொழிய) நீர்வேண்டிதைத்
தைத் தருகிறோம்; அததைச் சொல்லிக்காணீர்' என்ன, அரையரும்
ராமாறுசனைக்காட்டி 'இவரை அடியேனுக்குத் 'தந்தருளவேணும்'
என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமானும் 'அப்பேதே அறியப்
பெற்றிலோமே! இவையொழிய நீர்வேண்டினதெல்லாத் தருகிறோம்;
கேளீர்' என்று அருளிச்செய்ய, அரையரும் '(க) "ராமோதவிர்நாபி
பாஷதே" என்கிற தேவரீர் இரண்டுவர்த்ததை யருளிச்செய்யலாமோ?
என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பேருளாளரும் இன்னாப்புடனே 'தந்
தோம், கொண்டுபோகலாகாதோ!' என்று அருளிச்செய்ய, திருவாங்
கப்பெருமாளரையரும் உடையவரைக் கையைப்பற்றி 'வாரும்'
என்ன, உடையவரும் பேருளாளர்க்குத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துத்
திருவாங்கப்பெருமாளரையருடனே கோயிலுக்கு எழுந்தருளப் புறப்

(க) ருரோகிதபூகி ஹாஷதே ।

† குண்டலிதகார்த்தம் பல பூநீகோகங்களில் இல்லை.

பட, பெருமானும் இவர்க்கு விடைகொடுத்தருளிஞர் ; பின்பு உடையவரும் கரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் பார்த்தருளி 'மடமேபோய் நம்முடைய திருவாராதமான பேராளாரையும் மற்று முண்டான ஸம்பந்தங்களையும் கொண்டுவருங்கோள்' என்று அருளிச் செய்து மடமும்புகுராமல் எழுந்தருள, அவர்களும் அப்படியே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு கடினவளவிலே, திருக்கச்சிகம்பியும் அவர்களை வழியிட்டு மீண்டெழுந்தருளிஞர்.

உடையவரும் (க) "யத்தவாராதரோயாதி நரகஞ்சாப்யதோக திம்" என்று சொல்லுகிற பெருமையையுடைய ஸ்ரீரங்கநாமமாகிற * திருவரங்கந்திருப்பதியைநோக்கிப் பயணகதியிலே யெழுந்தருளி வடவாற்றிலேரோடிக் கேசவாதி த்வாதசோர்த்வபுண்டரங்கனைச் சாத்திக்கொண்டு இருந்தவளவிலே, இவர் எழுந்தருளின செய்தியை ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்துப் பெரியநம்பி முதலான முதலிகளும் சீயர்களும் ஏகாங்கிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் கேட்டருளிப் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ப, பெருமானும் ஸேனைமுதலியாருக்கு அருள்பாடிட்டருளி 'நமய்யாமாதுசனை எதிரகொண்டு அழைத்துவாரும்' என்று திருவுன்மையருள, அவர் பெரியநம்பியுள்ளிட்ட முதலிகள் சீயர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே பெருமாள் பரிசுரமான அனைத்துக்கொத்திலவர்களும் ஸேனிக்க அகிலநுத்தகேதவரதயத்துடனே முக்தராய்ப் பேரருமவர்களை நித்யஸூரிகள் விராஜஜக்கரை யளவாக வந்து எதிர்கொள்ளுமாபோலே திருக்காவேரி வடவாற்றின் கரையளவாக வந்து எதிர்கொள்ள, ராமாதுசனும் ஸேனை முதலியாரையும் பெரியநம்பிமுதலானாரையும் ஸேனித்து அவர்களைப் பின் சென்று கொண்டுபோய் "கொடியணிகெடுமதிள் கோபுரங்குறுகினர்" என்கிறபடியே * திட்கொடிமதினையும் தாயோதரன் திருக்கோபுரத்தையுங் கிட்டி ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம்பண்ணி, திருமலைதந்த பெருமாள் திருவிதி முன்னாகப்புதுத்து ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி த்ரிவிக்ரமன் திருவிதியையும ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளிப் புகுந்து பெரியபலிபீடத்தடியிலே சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, ஸேவாக்ரமத்திலே ஆளரியையுந் திருவடிதொழுது, ஸ்ரீரங்கநாயகியாரையும் ஸேவித்து, ஸ்ரீசந்த்ரபுஷ்கரிணியிலே தீர்த்த ஸ்விக்காரம பண்ணியருளி, திருக்கோபு

(க) யத்தவாராதரோயாதி நரகஞ்சாப்யதோக திம் ।

ரத்து நாயனார்களையும் ஸேவித்துப் புகுந்து, * கடைத்தலை யிருந்து வாழுஞ் சேரம்பரான நம்மாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்து, மற்றும் சுற்றிலுள்ள எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்து, * அணியனாற்சொப்பொனாய அருவகையனைய கோயிலாகிற * அணிய ரங்கன்திருமுற்றத்தே புகுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து உள்ளேசென்று பாதகழிணமாக எழுந்தருளி ப்ரணவாகாரமான திவ்யவிமாதத்தைபும ஸேவித்து, ஸேனைமுதலியாரையுந் திருவடிதொழுது, அழகியமணவா ளன் திருமண்டபத்தேற எழுந்தருளினவளவிலே, “ வந்தவரெதிர் கொள்ள மாமணிமண்டபத்து” என்கிறபடியே முக்தனாய்ப் பேரு மவனை பூநீவைகுண்டநாதன் எதிர்கொள்ளுமாபோலே நம்பெருமாள் திருக்கைத்தலத்திலே எழுந்தருளிப் புறப்பட்டு அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்தளவாக எழுந்தருளி எதிர்கொண்டு உள்ளே புகுந் தருள, உடையவரும் விழுவது எழுவது தொழுவதாய் ஸேவித்துத் திருப்பள்ளியறையிலே புகுந்து * அரங்கத்தன்னுள் பரப்பனைப் பள்ளிகொள்ளும் * கடல்விளங்கு கருமேனியம்மான் தன்னைக் கண்ணா ரக்கண்டு உகந்து * மணத்துணைபற்றிநின்று * வையாவாழ்த்திப் பே மபரவஸாராய், அமலனாதிபிராணிற்படியே பாதாதி கேஸார்தமாக “கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணுவே” என்னும்படி பெரிய பெருமானை யதுபவித்து, திருப்பல்லாண்டையும் அதுஸந்தித்து, (க)
“ நமோநமோவாகமஸாதிபூமயே நமோநமோவாகமஸாதபூமயே -
நமோநமோநந்தமஹாவிபூதயே நமோநமோநந்ததபைகவிந்தவே ”,
“ நதர்மநிஷ்டோநஸ்திநசாத்மவெதீ நபக்திமாம்ஸ்தவச் சரணாவந்தே -
அகிஞ்சநோநஸ்திஸ்ஸரணயத்வத்பாதமுலம்ஸரணம்ப்ரபதயே ”
என்று தமபரமசார்பரான ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தியை அதுஸந் தித்து ஸேவித்தநிற்க, பெரியபெருமானும் சாமாதுசனை மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளி தீர்த்தப்ராஸாதங்களும் ப்ராஸாதித்து “நின் செம்மாபாதபற்புத்தலைச்சர்த்து” என்கிறபடியே * தேனைமலரும் *

(க) நமோநமோவாகமஸாதிபூமயே நமோநமோவாகமஸாதபூமயே நமோநமோவாகமஸாதபூமயே நமோநமோவாகமஸாதபூமயே நமோநமோவாகமஸாதபூமயே -
நமோநமோநந்தமஹாவிபூதயே நமோநமோநந்ததபைகவிந்தவே ”,
“ நதர்மநிஷ்டோநஸ்திநசாத்மவெதீ நபக்திமாம்ஸ்தவச் சரணாவந்தே -
அகிஞ்சநோநஸ்திஸ்ஸரணயத்வத்பாதமுலம்ஸரணம்ப்ரபதயே ”
என்று தமபரமசார்பரான ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தியை அதுஸந் தித்து ஸேவித்தநிற்க, பெரியபெருமானும் சாமாதுசனை மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளி தீர்த்தப்ராஸாதங்களும் ப்ராஸாதித்து “நின் செம்மாபாதபற்புத்தலைச்சர்த்து” என்கிறபடியே * தேனைமலரும் *

திருக்கமலபாதமான * துயரமுகடாழிகளாலே இவருடைய உத்தமான்
கத்தை அலங்கரிக்க, இவரும் * தானினைக்கீழ் வாழ்ச்சியைப் பெற்று
நிரதிபாபாதந்திர்ப்பாபாய் னெயித்துக்கொண்டு நிற்க, பெரியபெருமா
ளும் உடையவரைத் * தந்தாமரைக்கண்களால் கோக்கி * சோதிவாய்
திறந்து “பொங்கோதஞ்சுழந்த புவனியும் விண்ணுலகும்” என்கிற
உபயலிபூத்யைஸ்வரீயத்தையும் உமக்கும் உம்முடையார்க்குத் தந்
தோய்; சுமுடைய விட்டின் கார்யத்தைபெயல்லாம் ஆராய்ந்துகடத்
தும்’ என்று + (திருவுள்ளமாயருளி உடையவொன்ற திருநாமமும்)
ப்ரஸாதித்தருள, உடையவரும் தீர்த்தப்ரஸாதமும் * குடிக்களைத்த *
தண்டுழைய்விராசாறு கண்ணித்திருமலைப் ப்ரஸாதமும் * பொது
நின்ற பொன்னங்கழலான ஸ்ரீஸாட்கோபனும் “வானவர் நாட்டை
யும் நீ கண்டுகொள்” என்கிற உபயலிபூத்யைஸ்வரீயமும் காதலாபல
கமாகப் ப்ரஸாதிக்கப் பெற்று, பெரியமேலி திருமுடி மண்டலத்தைப்
பார்த்தருளி “பெரியார்காட்பட்டக்கால் பெறாத யன் பெறுமாறு!”
என்று தேவரீர் திருவடிகள் ஸம்பந்தத்தை விட்டுப் பெருமாள் இப்
படி அடியேனை வாழ்வித்தருளினார்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரி
யமேலியும் “கலியுங்கெடுங் கண்டுகொண்மின்” என்று ஆழ்வார்
அருளிச்செய்த பவிஷ்யதர்த்தம் ப்ரத்யக்ஷமாச்சது’ என்று அருளிச்
செய்து, பெருமாள் நியமித்தருளின கார்யம் செய்தருளலாகாதே?’
என்ன, உடையவரும் பெரிபதிருமண்டபத்தே எல்லாருடனும் எழுந்
தருளியிருந்து கருஆலங்களைபெல்லாம் ஆராய்ந்து அமுதுபடி சாத்
துப்படி திருமலை திருவிளக்குகளெல்லாம் ஆராய்ந்து கடத்தி, மற்றும்
திருவாராதத்துக்கு வேண்டினவைபெல்லாக் குறைவறகடத்தி, கோயி
லினைத்துக் கொத்திலவர்களுடையவும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் ஆராய்ந்து,
திருமதிள்கள் முதலான விடங்களில் திருப்பணிகளும் கடத்திபருளி,
* வண்டி முரலுஞ் சோலை மயினினமாலுஞ் சோலை கொண்டல்மீதண
வுஞ் சோலை குயினினங்கவுஞ் சோலை * கடியார் பொழில்களில் திருச்
சண்பகந் தொடக்கமான திருப்பூமரங்களும் திருந்தவனங்களும்
ஆராய்ந்தருளி, மற்றமுண்டான திருவிளையாட்டுநீயைகளு நெல்
லாம் ஆராய்ந்துகொண்டு போருகிறவளவிலே, அகளங்க நாட்டாழ்
வான ஸரிஷ்யனுக்கிக் கோயிலுக்கு மேல்காவலாக வைத்தருளி “திங்
களும் நாளும் விழாவருத” என்கிறபடியே நித்யோத்ஸவ பகேஷாத்

+ குண்டவித்கார்த்தம் சில பிரதிகளில் உள்ளது.

ஸவ மஹேஸ்வரத்ஸவம் ஸம்வத்ஸரோத்ஸவம் முதலான மஹேஸ்வரத்ஸவங்
கள்ளெல்லாம் தாழ்வற நடத்திக்கொண்டு போருகிற காலத்திலே ;
எம்பாரைத்திருத்திய விவரம்.

முன்பு திருமலைமீய்பி ஸத்திதிக்குப் போகவிட்டிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே மீண்டெழுந்தருளி உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவிக்க, இராமாதுசனும் அவருடைய முதலிகாஸத்தைக் கண்டு கார்பலித்தியை நிர்சயித்துப் பீதியுடனே 'அந்த வ்ருத்தார் தத்தை விவரமாகச் சொல்லும்' என்ன, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் "தேவரீர் விடைப்ரஸாதித்தருளினபின்பு திருமலைக்குப்போய்த் திருமலைமீய்பியை ஸேவித்து, தேவரீர் நியமப்படிபே விண்ணப்பஞ்செய்தேன்; நம்பியும் கேட்டருளி 'இது காமே செய்பக்கடவதா யிருக்க, நம்மி ராமாதுசனும் * எண்ணம்புகுந்து தித்திக்கு மமுதாகப் பெற்றதே!' என்று தேவரீராதாகல்பத்துக்கு உகந்த திருவுள்ளத்தராய்த் ததக்ஷணமே ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடனே அடியேனையும் கூட்டிக் கொண்டு காளஹஸ்தி குளக்கரையில் ஒரு மரத்தடியிலே எழுந்தருளியிருக்க, உள்ளங்கை கொண்டந்த நாயனாரும் அங்கே ருத்ராபிஷேக கார்த்தமாகக் குடங்கொண்டு ருத்ரபரமான பாட்டுக்களையும் கதறிக் கொண்டுவர, நம்பியும்† "கொன்றைச் சடையாளைக் குளிரரீராட்டினா, லென்னுனக்குண்டாம்பயன்" என்று அருளிச்செய்ய, நாயனாரும் இப்பாசாங்கேட்டு நம்பியை ஸ்மயமாநுகனாப் ஏறப்பாரச் சின்றுகொண்டு போக, இவரும் * அவன் செய்யுஞ் சேமத்தை யெண்ணித் * தெளிவுற்ற சிந்தையராய் மீண்டு திருமலைமீயிலே போய் வ்யாக்பாதித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார். பின்னையும் ஒரு நாள் முன்புபோலே அக்குளக்கரையிலே வடவ்ருக்ஷச்சரையையிலே எழுந்தருளியிருக்க, அங்கே நாயனாரும் அபிஷேகஜலஹாரணர்த்தமாகக் குடமெடுத்தவருமது கண்டு, நம்பியும் * அப்போதே ந சிந்தைசெய்து 'என்மனஞ் சூழ வருவானாய் * உறங்குவான்போல் யோருசெய்வான் தானே * உணர்வைப் பெறவுர்த்தவன் உறங்குகிறானே' என்று, தம்முடைய ஆசார்யதீவ்யஸூக்தியிலே (க) 'ஸ்வாபானிகாகவதிகாதி ஸாயேரித்ருத்வம்" என்கிற ஸ்லோகத்தை ஒரு ஓலைப்புறத்திலே யெழுதி அவன் வருகிறவழியிலே போகவிடுத்திருக்க, அவனும் அவ்வழியில் வந்து அவ்வோலையைக் கண்டெடுத்து வாசித்துக்கொண்டு கடக்கப்போகட்டு

(க) ஸாஹாவிகாதவயிகாதிஸாயேரிதுக்யூ

† 'கொன்றைச்சடையாளைக் குளிரரீராட்டினால்' என்று காண்டிதபாடம் வெண்பாவின் லக்ஷணத்துக்குச் சேராது.

ஐலத்தை ஆஹரித்துக்கொண்டு மீண்டுபோகிறவன் ஐலத்தையும் இறக்கி முன்பெறிந்த ஏட்டைத் தேடி யெடுத்து மீண்டு குடமெடுத்துக் கொண்டு வருகிறவன், எங்களைக்கண்டு (௧) “ஸோகஸ்ப்ஸலோ கத்வமா மதஃ” என்று பூநீவால்மீடபகவாந் அர்த்தசிர்தனை பண்ணினாப் போலே இவனும் ஸ்லோகார்த்த பர்யாலோசனைபண்ணுகின்றகொண்டு கிட்டவந்து நின்று ‘உங்களைகையில் நழுவின பொருள் இதுவோ?’ என்ன, நம்பியும், ‘வேறே சிலர் பொருள் நழுவுமதொழிய எங்கள் பொருள் நழுவும தல்ல’ என்ன, அவனும் ‘அது கிடக்கிடர், நீங்கள் எல்லாரும் ஒரிடத்திலே கிடக்கிற தென்?’ என்ன, நம்பியும் ‘மார்க்கம் கலக்கமற்றிருக்கைபாலே’ என்ன, அவனும் ‘கேவல ருக்கு மார்க்கங்களுண்டோ?’ என்ன, இவரும் ‘* பொருள்கை யுண்டாய்ச் செல்லுமவனுக்கு அடுப்பது இதுவன்றோ?’ என்ன, அவனும் ‘இப்போது நீங்கள் உற்றாரை விட வந்தீர்களே?’ என்ன இவரும் ‘அதல்ல, கறவைகள் கொன்ன வந்தோம்’ என்ன, அவனும், ‘அனுஷ்டாதாக்களுக்கும் பஸுபாததுணி பவித்ரமன்றோ?’ என்ன, இவரும் ‘அது இடமறிந்து நேர்படில் நல்லது’ என்ன, அவனும் ‘குறுக்கு நெடுக்காகில் பேதமென்?’ என்ன, இவரும் ‘செவ்வையிருக்கத் திரியக் காகையே பேதம்’ என்ன, அவனும் ‘இது புதுவார்த்தைக்கட்டுக்களோ?’ என்ன, இவரும் ‘பழையவார்த்தைக் கட்டுகளும் இப்படியே’ என்ன, அவனும் ‘இதிலே பூர்வவிசாரம் வேண்டாவோ?’ என்ன, நம்பியும் ‘பரத்வத்தில்காண் விசாரமிருப்பது’ என்ன, நாயனாரும் நிருத்தானாய் நம்பியை ஏறப்பாராகின்றகொண்டு பதாஸ்தா நமே போம்போது தலைதுலக்கி அடைவுகேடு காணலம்படி போனான்; நம்பியும் அதுகண்டு (௧) “ப்ரஸாதமமமச்சித்தம்” என்னு மாபோலே நெஞ்சமுருகாநின்றதே! *அவரே யினியாவாரே’ என்று அறுஸந்தித்து ஸாத்யகோடியி லேறிட்டு முதலிகளுடன் ஸல்லாபித் துக்கொண்டு திருமலையே மீண்டு எழுந்தருளினார்” என்றவாறே, உடையவரும் மிகவும் ஆகத்தித்துக் கூரத்தாழ்வாரையும் முதலியாண்டாரையும் இருந்த முதலிகளையும் பார்த்தருளி ‘கேட்டீர்களே, கோவிந்தனுக்கு ஆளவந்தார்திவ்யஸூக்தி நெஞ்சிலுற்று அதற்கு வாய்மாந்ரத்தாலே வைதண்டிகச்சாயையைக் காட்ட, அதற்கு நம்பி

யும் சாயாமாத்ரத்தாலே ஸதுத்தாங்களை வாக்சாதுர்பங்களாலே
 ரசிக்க, கோலிந்தனும் ஸாவத்ரவிதத்தனாகையாலே நம்பிபிணுடைய
 பூநீஸக்திவைஸாரத்பக்ரமங்களிலே யிடுபட்டு நிருத்தானானிதே:
 எங்கனெயென்னில்; - (க) “கூடஸ்தோ²கூர உச்யதே” - “அமரர்களாதி
 முதல்வன்,” (உ) “தேஹீஸம்மார்க்கவர்த்தக³” - “நெறிவாசஸ்தானே
 யாய்சின்ருன்,” (ங) “கஸ்மிம்மாம்வேத்திதத்வத⁴” - “யானேநீயென்
 னுடைமையுநீயே,” (ச) “ஜ்ஞாநேஹீஃபஸ்ஸு⁵ஸமாந⁶” - “என்
 னினைந்துபோக்குவரிப்போது,” (ரு) “யேவாலலாடபலகேலஸதுர்த்வ
 புண்ட்ர⁷” - “தவளப்பொடி கொண்டுநீறிட்டிடுமின்,” (க) “ஊர்த்வ
 புண்ட்ரந்த்விஜாதீநாம்” - “நீறுசெவ்வெயிடக்காணில்,” (எ) “வேத
 மூலப்ரமாணாத்” - “மிக்கவேதியர் வேதம்,” (அ) “ஸதேவநீஸாம்யே
 தமக்ரஜுஸீத்”, “தர்மேஸர்வம்ப்ரதிஷ்டிதம்,” “அவித்யயாம்ருத்யுந்
 தீர்த்வாவித்யயா⁸ம்ருதமஸ்துதே”, “ப்ரணவேததுஸாஸோஹ்யாத்
 மாப்ரஹ்மதல்லக்ஷயமுச்யதே - அப்ரமத்தேந⁹ + வேத்த்வயம் ஸா
 வத்¹⁰தந்மயோபவேத்”, “நாராயணாத்ப்ரஹ்மஜாயதே, நாராயண
 த்ருத்ரோஜாயதே” என்று இப்படிப்பட்ட ஸ்ருதிக்ம்ருதிநிஹாஸ
 புராணாதிகளிலே ப்ரதிபாதிக்கிற அர்த்தங்களையெல்லாம் தத்தாலத்
 திலே மனஸ்ஸானது அவமாஹிக்க, கோலிந்தனும் நிருத்தானாய்
 டேலாயமாநதித்தனாப்ப்போகையாலும், இவரும் அவனை ஸத்யகோடி
 யிலேயேறிட்டுத்திரும்பியருளுகையாலும், நம்பிக்கு அவனுடன்

(க) கூடு¹ஹ்ஸூ²கூர உச்யதே (உ) தேஹீஸநாமபுல
 த³க⁴ (ங) கஸ்மிம்மாம்வேத்திதத்வத⁵ (ச) ஜ்ஞாநேந ஹீந⁶
 வஸா⁷ஹிஸூரீந⁸ (ரு) யேவாலலாடபலகேலஸதுர்த்வ⁹புண்ட்ர¹⁰

(க) ஊயு¹பு²பு³ணு⁴விஜாதீநா⁵ (எ) வெத⁶நீ⁷ஸு⁸பிராணா⁹க¹⁰

(அ) ஸதேவஸோ¹தே²தே³தே⁴தே⁵தே⁶தே⁷தே⁸தே⁹தே¹⁰தே¹¹தே¹²தே¹³தே¹⁴தே¹⁵தே¹⁶தே¹⁷தே¹⁸தே¹⁹தே²⁰தே²¹தே²²தே²³தே²⁴தே²⁵தே²⁶தே²⁷தே²⁸தே²⁹தே³⁰தே³¹தே³²தே³³தே³⁴தே³⁵தே³⁶தே³⁷தே³⁸தே³⁹தே⁴⁰தே⁴¹தே⁴²தே⁴³தே⁴⁴தே⁴⁵தே⁴⁶தே⁴⁷தே⁴⁸தே⁴⁹தே⁵⁰தே⁵¹தே⁵²தே⁵³தே⁵⁴தே⁵⁵தே⁵⁶தே⁵⁷தே⁵⁸தே⁵⁹தே⁶⁰தே⁶¹தே⁶²தே⁶³தே⁶⁴தே⁶⁵தே⁶⁶தே⁶⁷தே⁶⁸தே⁶⁹தே⁷⁰தே⁷¹தே⁷²தே⁷³தே⁷⁴தே⁷⁵தே⁷⁶தே⁷⁷தே⁷⁸தே⁷⁹தே⁸⁰தே⁸¹தே⁸²தே⁸³தே⁸⁴தே⁸⁵தே⁸⁶தே⁸⁷தே⁸⁸தே⁸⁹தே⁹⁰தே⁹¹தே⁹²தே⁹³தே⁹⁴தே⁹⁵தே⁹⁶தே⁹⁷தே⁹⁸தே⁹⁹தே¹⁰⁰தே¹⁰¹தே¹⁰²தே¹⁰³தே¹⁰⁴தே¹⁰⁵தே¹⁰⁶தே¹⁰⁷தே¹⁰⁸தே¹⁰⁹தே¹¹⁰தே¹¹¹தே¹¹²தே¹¹³தே¹¹⁴தே¹¹⁵தே¹¹⁶தே¹¹⁷தே¹¹⁸தே¹¹⁹தே¹²⁰தே¹²¹தே¹²²தே¹²³தே¹²⁴தே¹²⁵தே¹²⁶தே¹²⁷தே¹²⁸தே¹²⁹தே¹³⁰தே¹³¹தே¹³²தே¹³³தே¹³⁴தே¹³⁵தே¹³⁶தே¹³⁷தே¹³⁸தே¹³⁹தே¹⁴⁰தே¹⁴¹தே¹⁴²தே¹⁴³தே¹⁴⁴தே¹⁴⁵தே¹⁴⁶தே¹⁴⁷தே¹⁴⁸தே¹⁴⁹தே¹⁵⁰தே¹⁵¹தே¹⁵²தே¹⁵³தே¹⁵⁴தே¹⁵⁵தே¹⁵⁶தே¹⁵⁷தே¹⁵⁸தே¹⁵⁹தே¹⁶⁰தே¹⁶¹தே¹⁶²தே¹⁶³தே¹⁶⁴தே¹⁶⁵தே¹⁶⁶தே¹⁶⁷தே¹⁶⁸தே¹⁶⁹தே¹⁷⁰தே¹⁷¹தே¹⁷²தே¹⁷³தே¹⁷⁴தே¹⁷⁵தே¹⁷⁶தே¹⁷⁷தே¹⁷⁸தே¹⁷⁹தே¹⁸⁰தே¹⁸¹தே¹⁸²தே¹⁸³தே¹⁸⁴தே¹⁸⁵தே¹⁸⁶தே¹⁸⁷தே¹⁸⁸தே¹⁸⁹தே¹⁹⁰தே¹⁹¹தே¹⁹²தே¹⁹³தே¹⁹⁴தே¹⁹⁵தே¹⁹⁶தே¹⁹⁷தே¹⁹⁸தே¹⁹⁹தே²⁰⁰தே²⁰¹தே²⁰²தே²⁰³தே²⁰⁴தே²⁰⁵தே²⁰⁶தே²⁰⁷தே²⁰⁸தே²⁰⁹தே²¹⁰தே²¹¹தே²¹²தே²¹³தே²¹⁴தே²¹⁵தே²¹⁶தே²¹⁷தே²¹⁸தே²¹⁹தே²²⁰தே²²¹தே²²²தே²²³தே²²⁴தே²²⁵தே²²⁶தே²²⁷தே²²⁸தே²²⁹தே²³⁰தே²³¹தே²³²தே²³³தே²³⁴தே²³⁵தே²³⁶தே²³⁷தே²³⁸தே²³⁹தே²⁴⁰தே²⁴¹தே²⁴²தே²⁴³தே²⁴⁴தே²⁴⁵தே²⁴⁶தே²⁴⁷தே²⁴⁸தே²⁴⁹தே²⁵⁰தே²⁵¹தே²⁵²தே²⁵³தே²⁵⁴தே²⁵⁵தே²⁵⁶தே²⁵⁷தே²⁵⁸தே²⁵⁹தே²⁶⁰தே²⁶¹தே²⁶²தே²⁶³தே²⁶⁴தே²⁶⁵தே²⁶⁶தே²⁶⁷தே²⁶⁸தே²⁶⁹தே²⁷⁰தே²⁷¹தே²⁷²தே²⁷³தே²⁷⁴தே²⁷⁵தே²⁷⁶தே²⁷⁷தே²⁷⁸தே²⁷⁹தே²⁸⁰தே²⁸¹தே²⁸²தே²⁸³தே²⁸⁴தே²⁸⁵தே²⁸⁶தே²⁸⁷தே²⁸⁸தே²⁸⁹தே²⁹⁰தே²⁹¹தே²⁹²தே²⁹³தே²⁹⁴தே²⁹⁵தே²⁹⁶தே²⁹⁷தே²⁹⁸தே²⁹⁹தே³⁰⁰தே³⁰¹தே³⁰²தே³⁰³தே³⁰⁴தே³⁰⁵தே³⁰⁶தே³⁰⁷தே³⁰⁸தே³⁰⁹தே³¹⁰தே³¹¹தே³¹²தே³¹³தே³¹⁴தே³¹⁵தே³¹⁶தே³¹⁷தே³¹⁸தே³¹⁹தே³²⁰தே³²¹தே³²²தே³²³தே³²⁴தே³²⁵தே³²⁶தே³²⁷தே³²⁸தே³²⁹தே³³⁰தே³³¹தே³³²தே³³³தே³³⁴தே³³⁵தே³³⁶தே³³⁷தே³³⁸தே³³⁹தே³⁴⁰தே³⁴¹தே³⁴²தே³⁴³தே³⁴⁴தே³⁴⁵தே³⁴⁶தே³⁴⁷தே³⁴⁸தே³⁴⁹தே³⁵⁰தே³⁵¹தே³⁵²தே³⁵³தே³⁵⁴தே³⁵⁵தே³⁵⁶தே³⁵⁷தே³⁵⁸தே³⁵⁹தே³⁶⁰தே³⁶¹தே³⁶²தே³⁶³தே³⁶⁴தே³⁶⁵தே³⁶⁶தே³⁶⁷தே³⁶⁸தே³⁶⁹தே³⁷⁰தே³⁷¹தே³⁷²தே³⁷³தே³⁷⁴தே³⁷⁵தே³⁷⁶தே³⁷⁷தே³⁷⁸தே³⁷⁹தே³⁸⁰தே³⁸¹தே³⁸²தே³⁸³தே³⁸⁴தே³⁸⁵தே³⁸⁶தே³⁸⁷தே³⁸⁸தே³⁸⁹தே³⁹⁰தே³⁹¹தே³⁹²தே³⁹³தே³⁹⁴தே³⁹⁵தே³⁹⁶தே³⁹⁷தே³⁹⁸தே³⁹⁹தே⁴⁰⁰தே⁴⁰¹தே⁴⁰²தே⁴⁰³தே⁴⁰⁴தே⁴⁰⁵தே⁴⁰⁶தே⁴⁰⁷தே⁴⁰⁸தே⁴⁰⁹தே⁴¹⁰தே⁴¹¹தே⁴¹²தே⁴¹³தே⁴¹⁴தே⁴¹⁵தே⁴¹⁶தே⁴¹⁷தே⁴¹⁸தே⁴¹⁹தே⁴²⁰தே⁴²¹தே⁴²²தே⁴²³தே⁴²⁴தே⁴²⁵தே⁴²⁶தே⁴²⁷தே⁴²⁸தே⁴²⁹தே⁴³⁰தே⁴³¹தே⁴³²தே⁴³³தே⁴³⁴தே⁴³⁵தே⁴³⁶தே⁴³⁷தே⁴³⁸தே⁴³⁹தே⁴⁴⁰தே⁴⁴¹தே⁴⁴²தே⁴⁴³தே⁴⁴⁴தே⁴⁴⁵தே⁴⁴⁶தே⁴⁴⁷தே⁴⁴⁸தே⁴⁴⁹தே⁴⁵⁰தே⁴⁵¹தே⁴⁵²தே⁴⁵³தே⁴⁵⁴தே⁴⁵⁵தே⁴⁵⁶தே⁴⁵⁷தே⁴⁵⁸தே⁴⁵⁹தே⁴⁶⁰தே⁴⁶¹தே⁴⁶²தே⁴⁶³தே⁴⁶⁴தே⁴⁶⁵தே⁴⁶⁶தே⁴⁶⁷தே⁴⁶⁸தே⁴⁶⁹தே⁴⁷⁰தே⁴⁷¹தே⁴⁷²தே⁴⁷³தே⁴⁷⁴தே⁴⁷⁵தே⁴⁷⁶தே⁴⁷⁷தே⁴⁷⁸தே⁴⁷⁹தே⁴⁸⁰தே⁴⁸¹தே⁴⁸²தே⁴⁸³தே⁴⁸⁴தே⁴⁸⁵தே⁴⁸⁶தே⁴⁸⁷தே⁴⁸⁸தே⁴⁸⁹தே⁴⁹⁰தே⁴⁹¹தே⁴⁹²தே⁴⁹³தே⁴⁹⁴தே⁴⁹⁵தே⁴⁹⁶தே⁴⁹⁷தே⁴⁹⁸தே⁴⁹⁹தே⁵⁰⁰தே⁵⁰¹தே⁵⁰²தே⁵⁰³தே⁵⁰⁴தே⁵⁰⁵தே⁵⁰⁶தே⁵⁰⁷தே⁵⁰⁸தே⁵⁰⁹தே⁵¹⁰தே⁵¹¹தே⁵¹²தே⁵¹³தே⁵¹⁴தே⁵¹⁵தே⁵¹⁶தே⁵¹⁷தே⁵¹⁸தே⁵¹⁹தே⁵²⁰தே⁵²¹தே⁵²²தே⁵²³தே⁵²⁴தே⁵²⁵தே⁵²⁶தே⁵²⁷தே⁵²⁸தே⁵²⁹தே⁵³⁰தே⁵³¹தே⁵³²தே⁵³³தே⁵³⁴தே⁵³⁵தே⁵³⁶தே⁵³⁷தே⁵³⁸தே⁵³⁹தே⁵⁴⁰தே⁵⁴¹தே⁵⁴²தே⁵⁴³தே⁵⁴⁴தே⁵⁴⁵தே⁵⁴⁶தே⁵⁴⁷தே⁵⁴⁸தே⁵⁴⁹தே⁵⁵⁰தே⁵⁵¹தே⁵⁵²தே⁵⁵³தே⁵⁵⁴தே⁵⁵⁵தே⁵⁵⁶தே⁵⁵⁷தே⁵⁵⁸தே⁵⁵⁹தே⁵⁶⁰தே⁵⁶¹தே⁵⁶²தே⁵⁶³தே⁵⁶⁴தே⁵⁶⁵தே⁵⁶⁶தே⁵⁶⁷தே⁵⁶⁸தே⁵⁶⁹தே⁵⁷⁰தே⁵⁷¹தே⁵⁷²தே⁵⁷³தே⁵⁷⁴தே⁵⁷⁵தே⁵⁷⁶தே⁵⁷⁷தே⁵⁷⁸தே⁵⁷⁹தே⁵⁸⁰தே⁵⁸¹தே⁵⁸²தே⁵⁸³தே⁵⁸⁴தே⁵⁸⁵தே⁵⁸⁶தே⁵⁸⁷தே⁵⁸⁸தே⁵⁸⁹தே⁵⁹⁰தே⁵⁹¹தே⁵⁹²தே⁵⁹³தே⁵⁹⁴தே⁵⁹⁵தே⁵⁹⁶தே⁵⁹⁷தே⁵⁹⁸தே⁵⁹⁹தே⁶⁰⁰தே⁶⁰¹தே⁶⁰²தே⁶⁰³தே⁶⁰⁴தே⁶⁰⁵தே⁶⁰⁶தே⁶⁰⁷தே⁶⁰⁸தே⁶⁰⁹தே⁶¹⁰தே⁶¹¹தே⁶¹²தே⁶¹³தே⁶¹⁴தே⁶¹⁵தே⁶¹⁶தே⁶¹⁷தே⁶¹⁸தே⁶¹⁹தே⁶²⁰தே⁶²¹தே⁶²²தே⁶²³தே⁶²⁴தே⁶²⁵தே⁶²⁶தே⁶²⁷தே⁶²⁸தே⁶²⁹தே⁶³⁰தே⁶³¹தே⁶³²தே⁶³³தே⁶³⁴தே⁶³⁵தே⁶³⁶தே⁶³⁷தே⁶³⁸தே⁶³⁹தே⁶⁴⁰தே⁶⁴¹தே⁶⁴²தே⁶⁴³தே⁶⁴⁴தே⁶⁴⁵தே⁶⁴⁶தே⁶⁴⁷தே⁶⁴⁸தே⁶⁴⁹தே⁶⁵⁰தே⁶⁵¹தே⁶⁵²தே⁶⁵³தே⁶⁵⁴தே⁶⁵⁵தே⁶⁵⁶தே⁶⁵⁷தே⁶⁵⁸தே⁶⁵⁹தே⁶⁶⁰தே⁶⁶¹தே⁶⁶²தே⁶⁶³தே⁶⁶⁴தே⁶⁶⁵தே⁶⁶⁶தே⁶⁶⁷தே⁶⁶⁸தே⁶⁶⁹தே⁶⁷⁰தே⁶⁷¹தே⁶⁷²தே⁶⁷³தே⁶⁷⁴தே⁶⁷⁵தே⁶⁷⁶தே⁶⁷⁷தே⁶⁷⁸தே⁶⁷⁹தே⁶⁸⁰தே⁶⁸¹தே⁶⁸²தே⁶⁸³தே⁶⁸⁴தே⁶⁸⁵தே⁶⁸⁶தே⁶⁸⁷தே⁶⁸⁸தே⁶⁸⁹தே⁶⁹⁰தே⁶⁹¹தே⁶⁹²தே⁶⁹³தே⁶⁹⁴தே⁶⁹⁵தே⁶⁹⁶தே⁶⁹⁷தே⁶⁹⁸தே⁶⁹⁹தே⁷⁰⁰தே⁷⁰¹தே⁷⁰²தே⁷⁰³தே⁷⁰⁴தே⁷⁰⁵தே⁷⁰⁶தே⁷⁰⁷தே⁷⁰⁸தே⁷⁰⁹தே⁷¹⁰தே⁷¹¹தே⁷¹²தே⁷¹³தே⁷¹⁴தே⁷¹⁵தே⁷¹⁶தே⁷¹⁷தே⁷¹⁸தே⁷¹⁹தே⁷²⁰தே⁷²¹தே⁷²²தே⁷²³தே⁷²⁴தே⁷²⁵தே⁷²⁶தே⁷²⁷தே⁷²⁸தே⁷²⁹தே⁷³⁰தே⁷³¹தே⁷³²தே⁷³³தே⁷³⁴தே⁷³⁵தே⁷³⁶தே⁷³⁷தே⁷³⁸தே⁷³⁹தே⁷⁴⁰தே⁷⁴¹தே⁷⁴²தே⁷⁴³தே⁷⁴⁴தே⁷⁴⁵தே⁷⁴⁶தே⁷⁴⁷தே⁷⁴⁸தே⁷⁴⁹தே⁷⁵⁰தே⁷⁵¹தே⁷⁵²தே⁷⁵³தே⁷⁵⁴தே⁷⁵⁵தே⁷⁵⁶தே⁷⁵⁷தே⁷⁵⁸தே⁷⁵⁹தே⁷⁶⁰தே⁷⁶¹தே⁷⁶²தே⁷⁶³தே⁷⁶⁴தே⁷⁶⁵தே⁷⁶⁶தே⁷⁶⁷தே⁷⁶⁸தே⁷⁶⁹தே⁷⁷⁰தே⁷⁷¹தே⁷⁷²தே⁷⁷³தே⁷⁷⁴தே⁷⁷⁵தே⁷⁷⁶தே⁷⁷⁷தே⁷⁷⁸தே⁷⁷⁹தே⁷⁸⁰தே⁷⁸¹தே⁷⁸²தே⁷⁸³தே⁷⁸⁴தே⁷⁸⁵தே⁷⁸⁶தே⁷⁸⁷தே⁷⁸⁸தே⁷⁸⁹தே⁷⁹⁰தே⁷⁹¹தே⁷⁹²தே⁷⁹³தே⁷⁹⁴தே⁷⁹⁵தே⁷⁹⁶தே⁷⁹⁷தே⁷⁹⁸தே⁷⁹⁹தே⁸⁰⁰தே⁸⁰¹தே⁸⁰²தே⁸⁰³தே⁸⁰⁴தே⁸⁰⁵தே⁸⁰⁶தே⁸⁰⁷தே⁸⁰⁸தே⁸⁰⁹தே⁸¹⁰தே⁸¹¹தே⁸¹²தே⁸¹³தே⁸¹⁴தே⁸¹⁵தே⁸¹⁶தே⁸¹⁷தே⁸¹⁸தே⁸¹⁹தே⁸²⁰தே⁸²¹தே⁸²²தே⁸²³தே⁸²⁴தே⁸²⁵தே⁸²⁶தே⁸²⁷தே⁸²⁸தே⁸²⁹தே⁸³⁰தே⁸³¹தே⁸³²தே⁸³³தே⁸³⁴தே⁸³⁵தே⁸³⁶தே⁸³⁷தே⁸³⁸தே⁸³⁹தே⁸⁴⁰தே⁸⁴¹தே⁸⁴²தே⁸⁴³தே⁸⁴⁴தே⁸⁴⁵தே⁸⁴⁶தே⁸⁴⁷தே⁸⁴⁸தே⁸⁴⁹தே⁸⁵⁰தே⁸⁵¹தே⁸⁵²தே⁸⁵³தே⁸⁵⁴தே⁸⁵⁵தே⁸⁵⁶தே⁸⁵⁷தே⁸⁵⁸தே⁸⁵⁹தே⁸⁶⁰தே⁸⁶¹தே⁸⁶²தே⁸⁶³தே⁸⁶⁴தே⁸⁶⁵தே⁸⁶⁶தே⁸⁶⁷தே⁸⁶⁸தே⁸⁶⁹தே⁸⁷⁰தே⁸⁷¹தே⁸⁷²தே⁸⁷³தே⁸⁷⁴தே⁸⁷⁵தே⁸⁷⁶தே⁸⁷⁷தே⁸⁷⁸தே⁸⁷⁹தே⁸⁸⁰தே⁸⁸¹தே⁸⁸²தே⁸⁸³தே⁸⁸⁴தே⁸⁸⁵தே⁸⁸⁶தே⁸⁸⁷தே⁸⁸⁸தே⁸⁸⁹தே⁸⁹⁰தே⁸⁹¹தே⁸⁹²தே⁸⁹³தே⁸⁹⁴தே⁸⁹⁵தே⁸⁹⁶தே⁸⁹⁷தே⁸⁹⁸தே⁸⁹⁹தே⁹⁰⁰தே⁹⁰¹தே⁹⁰²தே⁹⁰³தே⁹⁰⁴தே⁹⁰⁵தே⁹⁰⁶தே⁹⁰⁷தே⁹⁰⁸தே⁹⁰⁹தே⁹¹⁰தே⁹¹¹தே⁹¹²தே⁹¹³தே⁹¹⁴தே⁹¹⁵தே⁹¹⁶தே⁹¹⁷தே⁹¹⁸தே⁹¹⁹தே⁹²⁰தே⁹²¹தே⁹²²தே⁹²³தே⁹²⁴தே⁹²⁵தே⁹²⁶தே⁹²⁷தே⁹²⁸தே⁹²⁹தே⁹³⁰தே⁹³¹தே⁹³²தே⁹³³தே⁹³⁴தே⁹³⁵தே⁹³⁶தே⁹³⁷தே⁹³⁸தே⁹³⁹தே⁹⁴⁰தே⁹⁴¹தே⁹⁴²தே⁹⁴³தே⁹⁴⁴தே⁹⁴⁵தே⁹⁴⁶தே⁹⁴⁷தே⁹⁴⁸தே⁹⁴⁹தே⁹⁵⁰தே⁹⁵¹தே⁹⁵²தே⁹⁵³தே⁹⁵⁴தே⁹⁵⁵தே⁹⁵⁶தே⁹⁵⁷தே⁹⁵⁸தே⁹⁵⁹தே⁹⁶⁰தே⁹⁶¹தே⁹⁶²தே⁹⁶³தே⁹⁶⁴தே⁹⁶⁵தே⁹⁶⁶தே⁹⁶⁷தே⁹⁶⁸தே⁹⁶⁹தே⁹⁷⁰தே⁹⁷¹தே⁹⁷²தே⁹⁷³தே⁹⁷⁴தே⁹⁷⁵தே⁹⁷⁶தே⁹⁷⁷தே⁹⁷⁸தே⁹⁷⁹தே⁹⁸⁰தே⁹⁸¹தே⁹⁸²தே⁹⁸³தே⁹⁸⁴தே⁹⁸⁵தே⁹⁸⁶தே⁹⁸⁷தே⁹⁸⁸தே⁹⁸⁹தே⁹⁹⁰தே⁹⁹¹தே⁹⁹²தே⁹⁹³தே⁹⁹⁴தே⁹⁹⁵தே⁹⁹⁶தே⁹⁹⁷தே⁹⁹⁸தே⁹⁹⁹தே¹⁰⁰⁰தே¹⁰⁰¹தே¹⁰⁰²தே¹⁰⁰³தே¹⁰⁰⁴தே¹⁰⁰⁵தே¹⁰⁰⁶தே¹⁰⁰⁷தே¹⁰⁰⁸தே¹⁰⁰⁹தே¹⁰¹⁰தே¹⁰¹¹தே¹⁰¹²தே¹⁰¹³தே¹⁰¹⁴தே¹⁰¹⁵தே¹

திடின ஸாமர்த்ய மிருத்தபடி பென்! என்று விண்மிதராய் ஸ்ரீவைஷ்ண வரை உபலாஸித்தருளி, 'பின்னைபென்?' என்று கேட்டருள,

அவரும் (க) "யம்பம்ஸ்ப்ருஸதிபாணிப்யாம் யம்பப்பஸ்பதி சக்ஷுஷா - ஸ்தாவராண்பபிமுச்யந்தே கிம்புஸ்ப்பாந்தவாஜநாஃ" என் கிறபடியே தேவரீருடைய உபயகிதஸப்பந்தம் பழுதுபோமோ? மூன் றும்கூழியில் கார்பஸித்திபைக்கேட்டருளவேணும்" என்று விண்ணப் பஞ்செய்தார். எங்கனெனென்னில்:—"திருமலைப்பிடி, திருமலை யில் * கிந்தாமணியைத்திருவடி தொழுதுபுறப்பட்டு, காளஹஸ்தி பெல்லிலத்தோப்பிலே எழுந்தருளியிருந்து ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுக்குத் திருவாய்மொழிவ்யாக்யாநம்பாஸாதித்தருளாகிற்க, நாயனாரும் ஒரு பாதிசிரிமாமேறிப் புஷ்பாபசயம் பண்ணுகிற்க, அவ்வளவிலே "திண்ணன் வீடு" என்கிற திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் அருளிச் செய்பாகிற்க, நாயனாரும் மூன்றுபாட்டளவும் பூப்பறிகைகதவிர்க்து கேட்டுக்கொண்டிருந்து நாலாப்பாட்டிலே "எம்பெருமானுக்கல்லால் பூவும் பூசனையுந் தருமே" என்று வர, நாயனாரும் அம்மரத்தினின்றும் திடுக்கெனக்குதித்துக் கையிலிருந்த பூப்படலிகையையுஞ் சுழற்றி யெறிந்து, தரித்திருந்த ருத்ராசூத்தையும் அலங்கலழியவாங்கி விசிப் போகட்டு, 'தகாது தகாது' என்று கம்பிதிருவடிகளிலே அடைவு கெட விழுந்துகிடந்து (உ) "அஜ்ஞாஸாசாசாஹீநஸ்ச மனிகேநாதுகே ஸாமேதா நிமக்கஃ" என்றும், "நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலென்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தம்வர்த்தமாகத்தைச் சொல்லி அதி விஷண்ணராகிறார். எங்கனெனென்னில்;—"உபயகிபூதி கீர்வாஹத் துக்கு முடிசூடினவனிருக்க விரிதலையாண்டியை விரும்பினேன!" என்றும், 'புதைக்கணிப்புடைய புண்டரீகாசூ விருக்கப் + பொறிபறக் குங்கண்ணனைப் பூசித்தேனே!' என்றும், '*கடல்மண்ணுண்ட கண்ட னிருக்கக், * கறைகொண்ட கண்டனைக்காமித்தேனே!' என்றும், '*கல் லெடுத்துக் கன்மாரிகாத்த கற்பகமிருக்கக் கையார்கபாஸிபைக் கண்டு வணங்கினேனே!' என்றும், '*திருவிருந்தமார்பனிருக்கத்* திருவில் லாத்தேவனைத் தொழுதேனே!' என்றும், '*பீதகவாடைப்பிரா னிருக்

(க) யம்பம்ஸ்ப்ருஸதிபாணிப்யாம் யம்பப்பஸ்பதி சக்ஷுஷா । ஸ்தாவராண்யபிமுச்யந்தே கிம்புஸ்ப்பாந்தவாஜநாஃ॥

(உ) அஜ்ஞாஸாசாசாஹீநஸ்ச மனிகேநாதுகே ஸாமேதா நிமக்கஃ ।
+ 'புதைக்கண்ணனை' என்று பாடாத்தரம்.

கப் புலியுரியுடையானைப் பிள்ளொடர்ந்தேனே! என்றும், 'சதிரான கங்கையடியா னிருக்கச் சுடுகாடுகாவலனைச் சுற்றி வலம்வந்தேனே!' என்றும், 'பெருமலராகிற பெருந்துழாய்வக மிருக்கப் பெருங்கையாற் குடமெடுத்துப் பேய்ச்சுரைக்கு நீர்வார்த்தேனே!' என்றும், இப்படி பலவகையாகப் புலம்பி 'இவ்வாத்மாவை உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேணும்' என்று தண்டனிட்டு எழுந்திராமலிருக்க, நம்பியும் முதலிகளை முகம் பார்த்து 'ஸூத்திரீயாக முண்டாயிருந்தது; ஆளவந்தார் க்ருபைபண்ணுப்படிக்குச் குறையில்லை' என்று அருளிச்செய்து இவரையும் முடிபிடித்தெடுத்து உடம்பையும் தடவிப் பலபடியாக ஸாந்த்வவாதநம் பண்ணி (க) "ஆபிபந்திவசகூடார்ப்பாம்" என்கிறபடியே குளிரநோக்கி விஸ்ரம்பகதநம் நடவாசிற்க, இச்செய்தியை யடையக்கேட்டு ததந்தா நத்தாரனைவரும் வந்து நம்பியுடனே 'எங்கள் ஸதாநத்துக்குக் கடவரான இவரை நீங்கள் எங்கனே அம்மான்பொடியிட அடுக்கும்?' என்ன, நம்பியும் 'அம்மான்பொடிக்கு ஈடுபட்ட இவரையே கேட்டுக் கொள்ளுங்கோள்; எங்கள்வழி அன்பாந்ருளும்; அசல்வழி வருகிறோமல்லோம்' என்ன, அவர்களும் நாயனாரை 'வாரும்' என்று கையைப் பிடிக்க, இவரும் கையை உதறி 'நம்மையைப் பிடிக்கக்கூடுமோ?' என்று கருஜூலத்திந்திறவுகோல் இலச்சினைமோதிரம் முதலானவற்றையும் போகட்டு 'இனி உங்களுக்கும் நமக்கும் பணியில்லை' என்று கைதட்டி முகம்திருப்பிசீற்க, அவர்களும் நிராஸாய் நம்பியுடனே 'நங்கள் இச்செய்திகளையெல்லாம் நேற்றே கேட்டோம்; நங்கள் பிரான் நம்வழி வருவா மென்று உங்களுடனே சண்டைக்கு நிற்பதாக எண்ணியிருந்தோம்; காளஹஸ்தியுடையாரும் எங்கள்கனாவிலே (உ) "பாஷண்டபௌத்தசார் வாகைஸ்தாயீ தர்மோவிதேலாபிதஃ" என்கிறபடியே வேதபாஹ்யரான பௌத்தாதிகளாலே வேதஸாஸ்தரங்கள் ப்ரமுஷிதங்களாகாநிற்க, (ங) "த்சிதண்டநாரிணூபூர்வம் விஷ்ணுநாக்ஷி தாத்ராயீ" என்று சொல்லுகிறபடியே நாஸ்திகரிஸநார்த்தமாக த்சி தண்டஸன்பாஸிபான தத்தாத்ரேயரைப்போலே ஸோஷாஸாந அநந்தவைநதேயர்கள் யமுநகத்துறைவர் இளைபாழ்வார் கோவந்தபட்டர

(க) குவிவஹிவசகூடார்ப்பாம்

(உ) பாஷணஸௌ க்ஷரவபூரெகெவஸ்யீயெரிபூலிவொவி தஃ

(ங) திஷணபாரிணாவடுவபூர்விஷுநாக்ஷிதாத்ராயீ

கடும், இவர்கள் சேர்த்திக்கு ஸங்கசக்ராம்புங்கள் முதலியாண்டான்
கூரத்தாழ்வானாகவும், மற்றமுள்ளவிஷ்ணு பார்வதங்களும் இப்
படியே வந்து அவதரித்தார்கள்; இது நமக்கு ப்ரியமாகையாலே,
கோவிர்தபட்டருக்கு முன்பு காஸிவாஸாபேசைக் யிருக்கையாலே
அந்தப்புத்தியைத் தவிர்க்கக்கூடாது நாமே உள்ளங்கை கொணர்ந்த
வ்யாஜமிட்டு அழைத்துவந்துக்கொண்டதொழிய மற்றில்லை: ஆகையால்,
அவர்கள் 'ஸ்வேச்சாவிஹாரிகள்' என்று சொன்னார்' என்று
சொல்லி மீண்டுப்போக, நம்பியும், இவரைக் கூட்டிக்கொண்டு திருப்பதியேற
எழுந்தருளித் தத்க்ஷணமே + உபநயநாதிகளையுஞ் செய்கித்து
(க) "ஸம்ஸ்காராஃபஞ்சகர்த்தவ்யாஃ" என்று நெடுமாலருவியாகிய
ஸ்வாமி புஷ்கரிணிக்கரையிலே பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ராஸாதித்
தருளி, திருப்பல்லாண்டு முதலாக ஆழ்வார்களுடைய திவ்யப்ரபந்தங்
களையும் ஒதுவித்து, அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாததையு முண்டாக்கி விசே
ஷித்து க்ருபைபண்ணியருளினார். இவரும் * "தேவு மற்றறியாதே
ஆசார்யபதைகரிஷ்டராய், (உ) "அஹம்ஸர்வங்கரிஷ்யாமி" என்றிருக்கு
மவரைப்போலே ஒழிவில்லைத்திற்படியே அவர்திருவடிகளிலே
*சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலும் ஸர்வவித கைங்கர்யங்
களும் செய்துகொண்டிராநின்றார்; இக்காள் ஸேவித்திருந்து விடை
கொண்டேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அந்த
ஸ்ரீவைஷ்ணவரை மிகவும் க்ருபைசெய்தருளினார்.

அந்தராம் இராமாதுசனும் பெரியம்பிதிருமாணிகைக்கு எழுந்
தருளி அவர்திருவடிகளிலே தானுத் தடக்கையுங் கூப்பித் தண்டன்
ஸமர்ப்பித்து 'ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவியாத இழவுதீரத்
தேவரீர் திருவடிகளிலே ஆப்ராயிக்கப்பெற்றேன்; தேவரீர்திருவுள்
ளத்திலுண்டான அர்த்தவிசேஷங்களை அடியேனுக்கு ப்ராஸாதித்
தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'அப்படியே
ஆகிறது' என்று (ங) "அஹோத்வயஸ்யமாஹாதம்ய மஹோவீர்ய
மஹோபலம் - மந்த்ராத்தம்ஸுபகரம் வேதஸாஸம்ஸாதகம் - ஸர்வ

(க) ஸம்ஸ்காராஃ பஞ்சகர்த்தவ்யாஃ (உ) அஹம்ஸர்வங்கரிஷ்யாமி

(ங) அஹோத்வயஸ்ய மஹாதம்ய மஹோவீர்ய மஹோபலம் - மந்த்ராத்தம்ஸுபகரம் வேதஸாஸம்ஸாதகம் - ஸர்வ

+ 'உபநயநாதிகளையும்' என்று ப்ராதிபேதம்.

பாபகூலகரம் ஸர்வபுண்பவிவர்த்தகம் - ஸ்ரீகாமலோகவஸ்யஞ்சிஸத்
யம் ஸம்ஸாரதாரணம்” என்கிறபடியே பாபஹாரமுமாய், புண்பவர்த்
தகமுமாய், ஸம்ஸாரபந்தத்தையறுக்கவற்றாய், மிகவும் ஸ்லாசிக்கப்
பட்டு வேதஸாரதமமாய், மரக்களங்கரமாய் மந்தாரதர்மமாகிற த்வ
யார்த்தத்தை ஸவியோஷமாக ப்ரஸாதித்தருளி, ‘இன்னமும் இல
யர்த்தவிபேகங்களுண்டு; அவற்றை ஆளவந்தருடைய அபிமானாக்
தர்ப்பூதரான திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று கேளும்’
என்று அருளிச்செய்தார்.

பெரியநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயித்த முதலிகள்:—இளையாழ்
வார், மலைகுனிபகின்றபெருமாள், சின்னே திருக்குலமுடையார், பட்
டாரியரில்சடகோபதாஸர் என்று நாலுமுதலிகள்.

இளையாழ்வார் திருக்கோட்டியூர் நம்பியினிடத்து
விசேஷார்த்தங் கேட்டல்.

இராமாதுசனும் அங்கேற எழுந்தருளித் திருக்கோட்டியூர் வாஸி
களான * மாற்றினி சேறிட்டுத் தேசவார்த்தை படைக்குமவர்களை
‘நம்பி திருமாளிகை எங்கே?’ என்று கேட்டருள, அவர்களும் ‘அப்
பாலே தோன்றுகிற கூரை’ என்று காட்ட, அவ்விடத்தொடங்கி நம்பி
திருமாளிகையளவும் தண்டளிட்டுக்கொண்டு எழுந்தருள, அப்போது
அவ்வூரில் * குற்றமின்றிக் குணம்பெருக்கிக் குருக்களுக்கு அதுகூல
ரான ஸத்துக்கள் நம்பிப் பரமாவம் அறிந்தார்கள். உடையவரும் நம்பி
ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று ஸாஷ்டாங்கப்பரணாமம் பண்ணி ‘தேவரீர்
அடியேனுக்கு சஹஸ்ரார்த்த விசேஷங்களைபெல்லாம் ப்ரஸாதித்
தருளவேணும்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் இவருடைய
அத்யவஸாயபாஹுஸ்யத்தை அறியவேணு மென்று ‘* ஆருக்கென்
சொல்லுகேன்?’ என்று முகங்கொடாமல் எழுந்தருளியிருக்க, உடை
யவரும் மீண்டு கோடியிலேற எழுந்தருளினார். பின்பு நம்பியும் கோயி
லுக்குத் திருகாளஸைகிக்க எழுந்தருளித் தம்முடே திரும்பி எழுந்
தருளுகிறவரை நம்பெருமாள் அருளப்பாடிட்டுத் திருமாலை திருப்பரி

காரவஸயபுஷ்பாணுவிவக்யநடி । ஸ்ரீகாமலோகவஸ்யணுவிவக்ய
ஸம்ஸாரதாரணடி ॥

† ‘ஸத்யஸ்ஸம்ஸாரதாரகம்’ என்றும் பாடம்.

பட்டம் தீர்த்தம் சடகோபனும் ப்ராஸாதித்து 'நம்மிராமாதுசனுக்கு
ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசியும்' என்று அர்ச்சகமுனே நியமித்
தருள, நம்பியும் (க) "நாஸம்வத்ஸாவாஸிநே ப்ரப்ருயாத்" என்றும்,
(உ) "இதம்தேநாதபஸ்காய" என்று தொடங்கி (ஈ) "நசாஸாஸு
ருஷவேவாச்யம்" என்றும் தேவரீர் நியமித்தருளிற்றே! என்று விண்
ணப்பஞ்செய்ய, பெருமானும் 'அப்படியன்று; (ச) "ஸரீரம்வஸுவிஜ்
ஞாநம்" என்றுதொடங்கிச் சொல்லப்பட்ட ஸிஷ்யலக்ஷணபூர்த்தி
யுள்ள உடையவருக்குச் சொல்லக்குறையில்லை' என்று அருளிச்செய்ய,
நம்பியும் உடையவரைக் குறித்து 'ஊரோத வாரும்' என்று அருளிச்
செய்து எழுந்தருள, இராமாதுசனும் திருக்கோட்டியூர் நம்பிஸக்திதித்
குச்செல்ல, அவரும் 'இற்றைக்குப்பேய்வாரும்' என்ன, இவரும்
மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளிஞர். இப்படி பதினெட்டு பர்யாயம்
எழுந்தருளி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்து நின்றவளவிலும் நம்பியும் இவ
ருடைய த்ருடாத்யவஸாயபரீக்ஷார்த்தமாக ஒன்றும் அருளிச்செய்யாம
லிருக்க, இராமாதுசனும் பெரிய ஆர்த்திபோடே மீண்டு * இணை
மலர்க்கண்ணீர் ததும்பக் கோயிலேற எழுந்தருளியிருந்தார். அவ்
வளவிலே திருக்கோட்டியூர் நம்பிஸிஷ்யபாசன ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்
வந்து நம்பெருமானை ஸேவித்து மீண்டு எழுந்தருளுகிறவர், உடைய
வர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்துநிற்க, அவருடனே தம்முடைய ஆர்த்தி
யெல்லாம் தோன்றும்படி "பூந்துழாய்முடியார்க்குத் * தகவல்ல;
*பொன்னாழிக்கையாருக்குத் *தகவல்ல" என்று விண்ணப்பஞ்செய்து
போகவிட்டருள, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் நம்பி திருவடிகளிலே
சென்று தண்டனிட்டு அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும்
'இத்தனை ஆர்த்தி யுண்டாவதே!' என்று உகந்தருளி 'தண்டும் பவித்
ரமுமாகத் தாம் ஒருவரே வருவது' என்று அவரைபே மீண்டு இரா
மாதுசன்பக்கல் போகவிட்டருள, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் உடையவர் திரு
வடியேறச்சென்று தண்டனிட்டு நம்பியருளிச்செய்ததை விண்ணப்
பஞ்செய்ய, உடையவரும் கேட்டருளி மிகவும் உகப்போடே அவ
ரைத் தண்டனிட்டு, காத்தாழ்வானையும் முதலிராண்டானையும் கூட்

(க) நாஸம்வத்ஸாவாஸிநே ப்ரப்ருயாத் (உ) ஐததேநா
தவஸூய (ஈ) நசாஸாஸுருஷவேவாஸ்ய (ச) ஸரீரம்வஸு
விஜ்ஞாநம்

டிக்கொண்டு அதித்வசையோடே திருக்கோட்டியூரேறச்சென்று நம்பி திருவடிகளிலே தண்டன்மைப்பித்து நிற்க, நம்பியும் உடையவரைப் பார்த்து 'உம்மை பொருவனாயுமன்றோ வாச்சொன்னோம்; இவர்களைக்கொண்டு வருவானென்?' என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'தேவரீர் தண்டும் பவித்ரமுமாகவன்றோ வாச்சொல்லி யருளிற்று; இவர்களைத் தண்டும் பவித்ரமுமென்றே கூட்டிக்கொண்டு வந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'தண்டு ஆர்? பவித்ரம் ஆர்?' என்று கேட்டருள, உடையவரும் முதலியாண்டாளைக்காட்டி 'இவர்த் தரிதண்டம்,' கூரத்தாழ்வானைக்காட்டி 'இவர் பவித்ரம்' என்று அருளிச்செய்ய, நம்பியும் 'ஆகில், இவ்வர்த்தத்தை இவர்களுக்கொழிய மற்றொருவர்க்கும் சொல்லாதேகொள்ளும்' என்று நியமித்தருளித் தம் திருவடிகளைத் தொடுவித்துச் சூளுறவுகொண்டு பாமக்ருபையாலே (௧) "ப்ரணவாத்யம்நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம் - மந்த்ரமஷ்ட டாக்ஷரம்வித்யாத் ஸர்வஸித்திகரம் †க்ருணாம் - முமுகூசிணாம்ஸதா ஜப்யம் புத்திமுக்திபலப்ரதம் - வைஷ்ணவாநாமஸதாஜப்யம்பக்திஜ்ஞாந ப்ரவர்த்தகம்" என்கிறபடியே எட்டுத்திருவக்ஷரமாய், பதத்ரயாத் மகமாய், ஜ்ஞாநபக்திவைசாக்யஜநகமாதையாலே முமுகூசுக்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு *காத்ரமும்பெழ ஸதாநுஸந்தேயமாய் *நலத் தருஞ்சொல்லான பெரியதிருமந்த்ரார்த்தத்தைப் ப்ரஸாதித்தருளினார், இராமாநுசனும் க்ருதார்த்தராய் அதின்மந்தநாள் அவ்வூரி லெம் பெருமானான தெற்காழ்வார் திருவேலக்கத்திலே அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அப்பரமரஹஸ்யார்த்தத்தை அருளிச்செய்தருளினார்.

இச்செய்தியை நம்பி கேட்டருளி உடையவரை அழைத்து 'இத் தப்பரமரஹஸ்யார்த்தத்தை வேறொருவர்க்குஞ் சொல்லாதேகொள்ளும் என்றன்றோ நாம் உமக்குச் சொன்னோம்; அத்தை மறுத்து நீர் அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குச் சொன்னீர் என்று கேட்டோம்' என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'உள்ளது, தேவரீர்திருவடிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சொன்னேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்

(௧) ப்ரணவாஷ்டகமோஷ்டகம் நாராயணவடிவாணிஷ்டம் । சிந்தாஷ்டாக்ஷரம்விஷ்டாக்ஷரம் ஸவபுலிவிசாரந்த்ருணாஷ்டம் ॥ சிந்தாஷ்டாக்ஷரம் ஸதாஜப்யம் ॥ மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் வித்யாத் ॥ வெஷ்ணவாநாமஸதாஜப்யம் ॥ புத்திமுக்திபலப்ரதம் ॥

† 'ஸதா' என்றும் பாடம்.

பியும் 'ஒருவர்க்குஞ் சொல்லவேண்டா வென்று நியமித்தன்றோ சொன்னோம்; அதனை மறுத்துச்சொன்னமக்கு பலம் எது?' என்றுகேட்டருள, உடையவரும் 'ஆசாபநியமத்தை மறுத்த எனக்கு நாகமே பலம்' என்று அருளிச்செய்ய, 'இதனையறிந்திருந்தும் சொல்லுவானேன்?' என்றுகேட்டருள, இராமாநுசனும் 'அடியேன் ஒருவனையன்றோ நாகம்புகுவது? தேவரீர்திருவடிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சொல்லுகையாலே இவ்வாத்மகாடிகளைல்லாம் தேவரீர்திருவடிஸம்பந்தத்தாலே உஜ்ஜீவிப்பார்களென்று சொன்னேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'இந்தப் பரஸம்ருத்தி நமக்குக் கூடிற்றில்லையே!' என்று, இவர் பரஸம்ருத்திக்குப்பேராக உகந்தருளி 'எம்பெருமானாரே! வாரும்' என்று எடுத்து அணைத்துக்கொண்டு 'அவரே நீர்?' என்று அருளிச்செய்து, 'இதுவரையில் இத்தர்ஸாம் பரமவைதிகவித்தாந்த மென்றிருந்தது; இன்றுமுதல் 'எம்பெருமானார்தர்ஸாம்' என்னுங்கோள்' என்று எல்லார்க்கும் அருளிச்செய்து, அந்த உகப்பின்மிகுகியாலே 'வாரீர் எம்பெருமானாரே! இன்ன மொரு சாமரஹஸ்பார்த்தவிஸேஷஞ் சொல்லுவதாக இராகின்றோம்; இவ்வளவிலே நீர் த்ருப்தராயிராகின்றீர்; உம்முடைய அப்யவஸாயத்தைச் சொல்லிக்காணீர்' என்ன; எம்பெருமானாரும் 'தேவரீர் அருளிச்செய்த அர்த்தத்துக்கு மேலே ஓர்த்தமுண்டென்றிருந்தேனாகில் அவிஸ்வாஸியாவேன்; கேளாதிருந்தேனாகில் அருளிச்செய்த அர்த்தம் நெஞ்சிற்பட்டதில்லையாம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய விரகறியாமல் ஸ்ரோதவ்யஸாபேஷனாய் வ்யாகுலாந்தஃகாணனாய் இராகின்றேன், என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'இப்போது போய் ஏகாந்தமாக நீர் ஒருவருமே வாரும்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

பின்பு, எம்பெருமானாரொருவருமே நம்பி ஸ்ரீபாதத்தேறச் சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பி இவர்திருக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஏகாந்தமாக மேல்தளத்திலே பேறிப் படிக்கதவை விழவிட்டு எழுந்தருளியிருந்து, ஒருவர்க்குஞ்சொல்லாதபடி தம் திருவடிகளைத் தொடுவித்துச் சூறறவுகொண்டு தம்முடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே (க) "ஸர்வகுஹ்யதமப்பூபஃ ஸ்ரணுமேபரமம்வசஃ -

(க) ஸவபுமஹுதகிம் ஹுபஸுணுடுகிவாசிம் வஹுஃ ।
உஷ்டா஽லிடுகிபுஹுதி கதொவக்யூரிதெஹிதழ் :

இஷ்டேஹிமேத்ருடஇதி ததோவக்ஷயாமிதேஹிகம்" என்று தோ
சார்பன் அருளிச்செய்தாப்போலே கம்பியும்ஸர்வகுஹ்யதமமாய்ப் பா
மாஹஸ்யமான சாமஸ்ஸோகத்தையும் அருளிச்செய்து அத்தால் ப்ரதி
பாதிக்கப்படுகிற இதரோபாயத்பாகபூர்வகமான வித்தோபாயவை
லக்ஷணயத்தையும் ப்ரஸாதித்து, 'இத்தப் ப்ரமாஹஸ்யார்த்தத்தை
(க) "இதந்தேவாதபஸ்காய நாபத்தாயகதாசக - கசஸாஸாஸுஷவே
வாச்யம் கசமாய்யோஹ்யஸூபதி" என்கிறபடியே பகவத்
விமுகர் முதலான ஸாஸ்திகர்செயிப்படாதபடி பேணிக்கொண்டு
போரும்' என்று நியமித்தருள, இவரும் 'அடியேன் அப்படிப்பட்ட
பேருக்குச் சொல்லக்கடவேனல்லேன்; பகவத்ப்ரவணரானகாததாழ்
வானொருவர்க்கும் சொல்லாதிருக்கவொண்ணாதே!' என்று விண்ணப்
பஞ்செய்ய, கம்பியும் 'இவ்வர்த்தங்கேட்கைக்கு அதிகாரமுண்டேயாகி
லும் (உ) 'ஸம்வக்ஸர்த்ததர்த்தம்வா மாஸத்யமதாபிவா - பரீக்ஷயஸி
விதோபாயைஃ க்ருபயாநிஸ்ப்ருஹோவதேத்" என்கிறபடியே பஹு
ப்ரகாரத்தாலும் அவருடைய அந்நவஸாயத்தை யறிந்து ஒருஸம்வத்
ஸாம் ஸாஸாஸுஷகொண்டு சொல்லும்' என்று நியமித்தருள, எம்
பேருமானாரும் * மாயணன்ருதிப வாக்கதனைக் கற்று யதார்த்தஜ்ஞாந
முடையராய், அர்ஜுநன் ஷட்கத்யபத்திலும் எடுப்புஞ் சாய்ப்புமாய்ப்
போந்து இவ்வர்த்தங்கேட்டுத் தரித்தர்ப்போலன்றிக்கே "மெய்ம்
மைப்பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்" என்கிறபடியே
நிர்ப்பாராய், நிர்ப்பரத்வாதுஸந்தாகத்தாலே வந்தப்ரீத்யந்ருதியா
லுண்டான ராஜகுலமாஹாத்மயத்தேதேட 'புறப்பட்டுக் கோயிலேற
எழுந்தருளினார்.

அநந்தரம் கூரத்தாழ்வானும், எம்பெருமானார்ஸ்ரீபாதத்திலே
தண்டனிட்டு நிற்க, அவரைப் பார்த்தருளி 'ஆளவந்தார் கம்மை
வியோஷகடாக்ஷம் பண்ணிப் பேருணாளரை கோக்கி ப்ரபத்தி
பண்ணி யருளினது ஸபலமாய்ப்படி கம்பி கம்மை வாழ்வித்தருளினார்;

(க) ஐடினோநாதவஸூயநாஹஸ்தரபகடாயக । தவாஸாஸு
ஸூஷுவெவாஸ்யம் தவரோஹ்யஸூஸூபதி ॥

(உ) ஸம்வக்ஸர்த்தத்யப்தம்வா ரோஸுத்ரபயோவி வா । வரீ
க்ஷயிலியொவாஹ்யைஃ க்ருபயாநிஸ்ப்ருஹோவதேசு ॥

கண்டோரா? என்று அருளிச்செய்து உடையவரும் ஆழ்வானைக் குறித்து 'உமக்குமுட்ப... ஒருஸம்வத்ஸரம் ஸுஹ்ருஷைகொண்டு அத்யவஸாயபாஹு பஸ்யததை யறிந்துகொல்லென்று நியமித்தருளி னார்' என்ன, ஆழ்வானும் 'ஒருஸம்வத்ஸரம் இஃஸரீரத்திற்கு நிலை யுண்டோ? இல்லையோ?' என்று வ்யாகுலாத்ஃகாணாய் விசாரித் தருளிப்பெற்றாலல்லதுதரிபாத போகையாலே 'ஸம்வத்ஸர ஸுஹ்ருஷைமம் - ஆசார்யன் திருமாரிகைவாசலிலேமாஸைபவாஸம்பண்ணுகை' என்றுஸாஸ்த்ரமுண்டாகையாலே அப்படிசெய்ய, உடையவரும் இரங்கி ப்ராஸாதித்தருளினார்.

முதலியாண்டானும் எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'அடியேனுக்கும் இவ்வர்த்தம் ப்ராஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'ஆழ்வான் ஒருவர்க்குமே சம்பிபூநீபாதத்திலே விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டது; நீர் சம்பிபூநீபா தத்தேறப்போய்க் கேளும்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலியாண் டானும் திருக்கோட்டியூரேற எழுந்தருளி சம்பிபூநீபாதத்திலேதண் டன்ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு ஆறமாஸம்நின்றவிடத்திலும் அவர் முகங் கொடாமலிருக்க, பின்பு ஆண்டானும் சம்பிதிருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, அவரும் 'சாமாதுஜபரிக்குஹீதனைப்போலே யிருந்தாய்! என்ன, 'அடியேன் தாஸாதி' என்ன, 'ஆகில், என்?' என்று கேட் டருள, இவரும் 'சாமாஹஸ்யார்த்தம் அடியேனுக்கும் ப்ராஸாதித் தருளவேணும்' என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, சம்பியும் '(க) "வித்யா மதேதாதமதஸ் த்ருதீயோ஽பிஜகாந்மதஃ - ஏதேமதாவலிப்தாகா மேத வஸதாந்மதஃ" என்கிற இம்முன்று குறும்பும் போனால் எம்பெரு மானார்தாமே க்ருபைபண்ணி ப்ராஸாதித்தருளுவர்; அஞ்சாதேபோம்' என்று தம்திருவடித்தாமரைகளாலே இவர்உத்தமங்கத்தைப் பூஷிக் குப்படிப்ப்ராஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார். முதலியாண்டானும் மிகவும் ஸமதமாத்யாத்மகுணங்களையுடையராய்க் கோயிலுக்கு எழுந் தருளி, உடையவர் பூநீபாதத்தில் தண்டன்ஸமர்ப்பித்துத் தம்முடைய ஆர்த்தியெல்லாந்தோற்ற சம்பிஅருளிச்செய்தபடியை விண்ணப்பஞ் செய்து ஸவிகலாய் நிற்க, உடையவரும் தம்ஸந்நிதிமுதலிகளைப்

(க) விஷ்ணுசரிஷாயதஜிஷ்யுதீயோ஽பிஜகாந்மதஃ । வஸதஜிஷ்யதாநாநெதவஸவஸதஃ௦௦௦ ॥

பார்த்தருளி 'ஆண்டான் கம்பிஸைச்சிதிரில் ஸ்வரூபரிக்ஷபெற்று வந்த வேஷமிருந்தபடி பாருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்து, மிகவும் உகப்போடே ஆண்டானுக்கும் ஸர்வகுஹ்யதமமான சாமர்லோகார்த தத்தை உபதேசித்தருளி அதிஸந்துஷ்டாய 'இப்போதன்றோ கமக் குத் தண்டும் பவித்ரமும் கைபுகுந்தது' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

இளையாழ்வார் திருமாலையாண்டானிடத்துத் திருவாய்மொழிகேட்டல்.

அகந்தாம் சிவானைக்குப் பின்பு, திருக்கோட்டியூர்சம்பி கோயிலுக்கு எழுந்தருளி கம்பெருமானே ஸேவித்துப் புறப்பட்டுத் திருமாலையாண்டானையும் அழைத்துக்கொண்டு எம்பெருமானார்மடமே யெழுந்தருளினவாதே உடையவரும் கம்பியூர்பாதத்திலே ஸேவித்து நிற்க, அவரைக் கடவுடித்து 'நீர் திருமாலையாண்டான்பக்கிலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் கேளாம்' என்று உடையவரை அவர்திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்தருளித் தாம்மீண்டு திருக்கோட்டியூரேற எழுந்தருளினார்.

திருமாலையாண்டானும் கம்பி அருளிச்செய்தபடியே திருவாய்மொழி தொடங்கி நடத்தாநிற்க, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தபடி ஆண்டான் நிர்வஹித்ததொழியப் பாட்டுக்கள்தோறும் சில அர்த்த விஸேஷங்களைப் பாடிபாடித்து உடையவர் அருளிச்செய்ய, 'இது ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்டிலோம்' என்று அருளிச்செய்தருளி, "அறியாக்காலத்துள்ளே" என்கிறபாட்டுக்கு 'அறிவுகடையாடாத தவையிலே ஸம்பந்தஜ்ஞாததைப் பிறப்பித்து, பிறந்த ஜ்ஞாததை யழிக்கக்கடவதான தேஹஸம்பந்தத்தோடே பின்னையும் வைத்தாய் என்கிற இழவாலே அருளிச்செய்கிறார்' என்று திருமாலையாண்டான் அருளிச்செய்ய, உடையவரும் கேட்டருளி 'முன்னிற்பாட்டுக்களும் பின்னிற்பாட்டுக்களும் பெரியப்ரீதியோடே நடவாநிற்க, நடுவே அப்ரீதிதோற்றச் சொல்லுமது சோது; ஆகையாலே, இங்ஙனையா மித்தனை:— "அறியாமாமாயத்தடியேனை அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து வைத்தாயால்" என்று அருளிச் செய்கிறார்' என்று இத்தையும் ஒரு உபகாஸம்ருதிபா மாக்கி அருளிச்செய்தவாதே, 'இது விஸ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்டிலோம்' என்று திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்

செய்கை தவிர்த்திருக்க, திருக்கோட்டியூர்நம்பி இத்தைக்கேட்டருளிக் கோயிலிலே திருமாலையாண்டான்பக்க லெழுந்தருளி 'திருவாய் மொழி நடக்கிறதே?' என்று கேட்டருள, ஆண்டாளும் 'அடியேன் ஆளவந்தார்பக்கல் கேட்ட அர்த்தமொழிய இவர் வேறே சில அர்த்தங்களை ஸ்வகல்பிதமாகச் சொல்லுகையாலே தவிர்த்தேன்' என்ன, நம்பியும் 'அவர் சொன்ன அர்த்தமெது?' என்ன, ஆண்டாளும் '“அறியாக்காலத்துள்ளே” என்கிற பாட்டுக்கு உபகாசம்ருதியாக வேணு மென்கிறார்' என்ன, 'இவ்வர்த்தமும் ஆளவந்தார் அருளிச் செய்ய நாம் கேட்டிருக்கிறோம்' என்று சம்பி அருளிச்செய்து 'ஸாதீபநிபக்களிலே க்ருஷ்ணன் வேதாந்யபகம் பண்ணினாப்போலே காணும், உம்முடையபக்களிலே எம்பெருமானார் திருவாய்மொழி கேட்கிறது; ஆளவந்தார்திருவுள்ளத்திலுள்ள அர்த்தமொழிய இவர்க்கு வேறொன்றும் ப்ரகாசியாது; இவர்க்கு நீர் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகம் பண்ணுகிறோ மென்று இராதே கொள்ளும்' என்று அருளிச் செய்து, திருமாலையாண்டாளையும் பெரியகம்பியையுங் கூட்டிக்கொண்டு எம்பெருமானார்மடமே யெழுந்தருள, உடையவரும் அதிப்ரீதியுடனே தாளுந் தடக்கையுங் கூப்பி இவர்கள் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநிற்க, இவர்களும் 'திருவாய்மொழி விட்ட தறுவாய் தொடங்கி நீரே பலகால் அதுவர்த்தித்தாகிலும் ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டும்' என்று ஆண்டாளுக்கு அருளிச் செய்தார்கள். பின்னையுந் திருவாய் மொழிதொடங்கி நடவாநிற்கச்செய்தே, மீண்டும் ஒரு அர்த்தப்ரஸ் தாவத்திலே ஆண்டான் ப்ரதிபாதித்த அர்த்தம் கேட்டு 'ஆளவந்தார் இப்படி அருளிச்செய்யார்' என்று உடையவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டாளும் 'நீர் ஆளவந்தாரைக் கண்ணிலும் காணுகிறாக்க, 'இப்படி அருளிச்செய்யார்' என்கைக்கு நிதாகம் என்?' என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'நான் ஆளவந்தாருக்கு ஏகலம்பனன்றோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டாளும் 'திருக்கோட்டியூர்நம்பி நமக்கு உரைத்தது ஒத்திருத்தது; இதுவும் ஒருதிருவவதாய்; ஆளவந்தார்பக்கல் கேளாத அர்த்தமெல்லாம் இங்கே கேட்டோம்' என்று இவரைத் தண்டனிட்டருளினார்.

இளையாழ்வார் திருவரங்கப்பெருமானாரையரிடத்தில்
சரமோபாயத்தை யுணர்தல்.

பின்பு எம்பெருமானாரும் திருவாய்மொழி சாத்திப் பேரா ப்ரீ
தராயிருக்க, அவரைப்பார்த்துப் பெரியகம்பியும் 'ஆழ்வார்திருவரங்
கப்பெருமானாரைப்பக்கனிலே இன்னமொரு அர்த்தவிசேஷ முண்டு;
அத்தை அவர்பக்கனிலே கேளும்' என்று அருளிச்செய்தருள, உடை
பலரும் அது லபிக்கைக்காக அன்றுமுதல் ஆரமணம் அரையருக்கு
உகப்பாகப் பாலமுதுகாய்ச்சி ஸமர்ப்பித்தும் திருவத்யபகாலங்களிலே
அரைவர்திருமேனிக்கு அதுருபமாக மஞ்சட்காப்பு அரைத்து ஸமர்ப்
பித்தும் அதுவர்த்தித்துப் பேருங்காலத்திலே, ஒருநாள் மஞ்சட்
காப்பரைத்து நீராடப்பண்ணுகிற காலத்தில் அவருடையதிருமே
னிக்கு அதுருபமல்லாதிருக்கிறபடியை அவர்திருமுகமண்டலவிகாரத்
திலே கண்டு மஞ்சட்பாதாததைக் கடக்கவைத்து வேறே பாங்காக
மஞ்சட்காப்பரைத்துச் சாத்திரோடப்பண்ணியருள, திருவரங்கப்
பெருமானாரையும் அததைக்கண்டு மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்தருளி
உடையவரைக்குறித்து, 'என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையுந் கொள்ளை
கொள்ளவோ நீர் இப்படி செய்தது.' என்று அருளிச்செய்து, 'வாரீர்
எம்பெருமானாரே! உமக்கு ஒருசாமபுருஷார்த்தஞ் சொல்லுகிறேனும்:
கேளீர்' என்று 'தேவமற்றறியாத ஸ்ரீமதுரகவிகளைப்போலே நீரும்
(க) "குருரோவபரம்பரஹ்ம குருரோவபரந்தகம - குருரோவபரஃகாமோ
குருரோவபராயணம் - குருரோவபராவித்பா குருரோவபராபுதிஃ - பஸ்
மாத்ததுபதேஷ்டாஸௌ தஸ்மாக்குருதரோகுரு" என்று சொல்லு
கிறபடியே, * தீமனங்கெடுத்தும் * மருவித்தொழும் மனமேதந்தும் *
அறியாதனவறிவித்த ஆசார்பனை உபாயோபேயம்' என்று விஸ்வ
ஸித்து, '(உ) "ஆசார்பஸ்ஸஹரின்ஸாக்ஷாத் சாமுபிகஸ்யஸாய" என்
றும், "பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றும் சொல்லு

(க) மூரூரோவவரஃஸௌஹமூரூரோவவரஃபுதிஃ । மூ
ரூரோவவரஃகாமோமூரூரோவவரஃபண்புமூரூரோவவரா
விஷ்ணுமூரூரோவவராபுதிஃ । பஸுததூவபெஷ்டாஸௌதஸு
மூரூரூதரோமூரூரூஃ ॥

(உ) குயாரயஸஹரிஸாக்ஷாசுயாரஃபுதிதஸாயஃ ।

கிறபடியே உறங்கும்பெருமாள்தானே உலாவும்பெருமானாய்வந்தார் என்றிரும்' என்று பஞ்சமோபாயநிஷ்டையான சரமபர்வார்த்தவிஸேஷத்தைப் ப்ராஸாதித்தருளினார்.

'பெரியமம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆர்சயித்தபோதே ஸ்வரூபணித்தி யுண்டாயிருக்க, இவர் பலர் ஸ்ரீபாதத்திலும் உபதேசங்கேட்கைக்கு அடியென்? அவர்கள் தாம் மேல்விழுந்து அர்த்தங்களை உபதேசிக் கைக்கு அடியென்?' என்னில்:—ஒருராஜா ஸ்வகுமாரார்த்தமாகப் பலமந்த்ரிகளிடத்தே நிதிகளைவைத்துத் தன்குமாரன் ப்ரபுத்தனை வரவே கொடுக்கச்சொல்லிப் போமாபோலே, ஆளவந்தாரும் இவர்க ளிடங்களிலே ஒவ்வொரு அர்த்தவிஸேஷத்தை உபதேசித்து வைக்கையாலே, ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்து அவ்வர்த் தங்களைப் பெறாத இழவுதீர, இவர்கள் பக்கல் அவ்வர்த்தங்களைப் பெற்று இழவுதீராதாரித்தலை; இனி, இவ்வாசார்யர்களுக்கு ஆளவந் தார் இளையாழ்வாரை 'ஆம்முதல்வன்' என்று கடாஷித்து 'நாம் உங்களுக்குச்சொல்லும் பரமாரஹஸ்யத்தை இளையாழ்வாருக்குச் சொல்லுவோம்' என்று நியமித்தருளுகையாலே 'ஸ்ரீவ்யாகிதா மாம், ஆசார்யனாகிதுமாம்; விலக்ஷணஸம்பந்தமே வேண்டுவது' என்று மேல்விழுந்து உபதேசித்தார்கள்: ஆகையாலே முன்புள்ள ஆசார்யர்கள் இவர்க்கு ஆசார்யர்களாய் வீறபெற்றார்கள்; பின் புள்ளவர்கள் இவர்க்கு ஸ்ரீவ்யாகிதாய் ஸ்வரூபப்பெற்றார்கள்; ஒரு ஹாரத்தின் கீழே மாணிக்கம் கிடந்து அந்தஹாரத்தை ஸோபித மாக்குமாபோலே, *இடையே இராமாநுசமுனியாய் விளங்கினாரிறே.

உடையவர் கத்யத்யமும், நித்யத்திருவாராதாப்படியும் அரு ளிச்செய்து 'பாப்ரஹ்மம் ஸ்ரீமக்ளாசாயணினே' என்று அறுதியிட்டுத் தர்ஸநப்ரவர்த்தகம் பண்ணிக்கொண்டு போருகிற காலத்திலே, இவர் ஏழகம் மாதுகாம்பண்ணும்போது † ஸ்தாரதத்தாசை நெருக்கிக்கொண்டு போருகையாலே அவர்களிலே ஒருவர் இவர் மாதுகா ‡ (பண்ணுகிற விட) த்திலே விஷமிப்ராசார்த்தத்தை ப்ரயோகிக்கும்படி † (நியமித்து வைக்க, அந்த க்ருஹஸ்தரும்) ஸ்வஸ்த்ரீபை ப்ரேரிக்க, அவளும் 'கடாது' என்ன, அவளும் நிர்ப்பந்திக்க, அவளும் விஷமிப்ராசார்

† 'ஸ்தாரதத்துறையை' என்று பாடாந்தாம்.

‡ குண்டலிதகார்த்தப்பன் சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றன.

கத்தைமறித்து ஸமர்ப்பித்து தண்டனிட்டுப்போக, இவரும் 'இதென்!' என்று திகைத்து பாவமறித்து ஸகாரங்கத்தை ஸாகாகமிதியான திருக்காவேரியிலே கரைத்துவிட்டு உபவளித்திருக்க, இச்செய்தியைத் திருக்கோட்டியூர் நம்பி கேட்டருளிக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்கச் செய்தே மத்யாஹ்நகாலத்திலே திருக்காவேரியிலே எழுந்தருளா நிற்க, உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருளி நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டுக்கொண்டு டிடக்க, நம்பியும் அவரை எழுந்திருக்கச் சொல்லாமலிருக்க, டிடரம்பியாச்சாணும் 'இதென்ன ஸிஷ்யாசார்யகர் மந்தான்? கருமுதைமாலையை வெப்பினிலே போகடுவார்களே?' என்று பரிசீலிடுக்க, நம்பியும் 'உம்மைக்காணும் தேடுகிறோம்; திருமேனிக் குப் பரிவர் நீர்தாம்; இன்றுமுதல் தனிகைக்குப்பண்ணி இவர்க்கு ஏகமாதுகரமாக ப்ராஸாதியும்' என்று நியமித்தருள, டிடரம்பியாச்சா னும் அப்படியே பண்ணி ஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந் தார்.

அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானார் உடையவரை ஆஸ்ரயித்தல்.

பின்பு, பஜ்ஞமூர்த்தி பென்சிற மஹாவித்வானான ஒருப்ராஹ்ம ணன் கங்காஸ்நானத்துக்குப்போய் அங்கு ஸ்நானம்பண்ணி அங்குள்ள வித்வான்களை ஜபித்து அங்கே மாயாவாதஸன்பாஸாஸ்ரமத்தையும்பரிக் ரஹித்து வித்தைபாலும் ஸிஷ்யஸம்பத்தாலும் மிசுந்தவனாயிராநிற்க, அவனும் அங்கே உடையவருடைய வைபவத்தைக் கேட்டு 'நாம் அங்கேறப்போய் அவருடனே தர்க்கிக்கவேணும்' என்று அநேக ஸாஸ்த்ரங்களை யெழுதி க்ரந்தங்களையும் சுமைசுமைபாகக் கூட்டி எடுப் பித்துக்கொண்டு தன்வித்யாகர்வமெல்லாம் தோற்றப் பெரியமதிப்பு டனே அதித்வசையில் கோயிலேறவந்து உடையவரைப் பார்த்து 'என்னுடன் தர்க்கிக்கவேணும்' என்ன இருவம் 'அப்படியே செய் கிறோம்; நீ தோற்றால் என்னசெய்கிறாய்?' என்ன, அவனும் 'நான் தோற்றேனானில் உம்முடைய பாதாஸநையைச்சுமந்து உம்முடைய பேரையு மிட்டுக் கொண்டு உம்முடைய வித்தார்த்தத்திலே புருரக்கட வேன்' என்ன, உடையவரும் 'நாம் தோற்றோமாகில் க்ரந்தஸங் பா ஸம் பண்ணித் தோற்றோமென்கிறோமித்தனை' என்ன, அவனும் ஸம் மதித்து இப்படி அந்வேச்யம் ப்ரதிஜ்ஞாபண்ணிக்கொண்டு பதி மெட்டுநான் அவதிபுமிட்டு இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தோலாமல் மத்தகஜங்கள் பெருமாடேபாலே தர்க்கிக்க, இப்படி பதினாறுநாள் ஒரு வருக்கொருவர் தோலாமல் தர்க்கித்து அவனை ஜயிக்கப்போகாமல்

பதினேழாம்நாள் அவனுடைய யுக்தி ப்ரபலமாக, இவரும் அதுக்கு மேல் ஒன்றுக் தேரன்றாமல்சிற்க, அவ்வளவிலே அவனும் தன்வெற்றி தேற்ற எழுந்திருந்து அற்கைக்குப் போக, இராமாதுசனும் வ்யாகுலாந்தஃகாணராய் மடமே எழுந்தருளித்தம்திருவாராதாமானபேரருளாளராயுந் திருவடிவிளக்கி அமுதுசெய்யப்பண்ணி, பெருமாளுடன் வேறுத்து 'பெருமானே! ஆழ்வார்தொடங்கி ஆளவந்தாளவாக இத்தனை காலம் ஓராண்வழியாய் ப்ரதிஷ்டிதமாய்வந்த இத்தர்ப்பாகம் அடியேனைத் தொற்றித்தோற்கக்கடவதே! இக்காள்வரையில் தேவரீர் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகள் ஸத்ய மென்று ப்ரமாணத்தை உடத்திக் கொண்டு போத்தீர்; இப்போது ஒரு ம்ருஷாவாதிகைக் கொண்டு வந்து என்னுடைய காலத்திலே எல்லா ப்ரமாணங்களையும் அழித்துப் போகட்டு லீகுகொண்டாடத் திருவுள்ளமாகில் அப்படியே செய்தருள' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தாமும் அமுதுசெய்யாமல் கண்வளர்ந்தருள, பேரருளாளரும் அன்றுராதரி இவர் ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி 'இளையாழ்வார்! நீர்முசிப்பானேன்? உமக்கு ஸமர்த்தனாயிருப்பானொரு ஸிஷ்யனை உண்டாக்கித்தந்தோங்காணும்; உம்முடைய பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த மாயாவாதகண்டநத்தைச் சொல்லி அவனை ஐயியும்' என்று அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் விடிவோரை திருகாமோச்சாரணம் பண்ணியெழுந்திருந்து திருக்கண்களை விழித்து 'இதொருஸ்வப்ந மிருந்தபடி யென்று மிகவும் திருவுள்ள முகந்து ஸ்வப்நத்தில் அருளிச்செய்த யுக்திகைத் தம்திருவுள்ளத்திலே கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து, ஸந்தோஷத்துடனே நித்யகர்மாதுஷ்டாஞ்செய்தருளித் தம்திருவாராதாமான பேரருளாளராயும்குணவித்துப்புறப்பட்டுப் ப்ரஸங்கம்பிரமாய்க்கொண்டு தர்க்ககோஷ்டியிலே எழுந்தருள, அவ்வளவிலே அந்த வித்வானும் ஹவஜ்ஞஞகையாலே, உடையவர் எழுந்தருளுகிற கார்ப்பிரயத்தையும் ஸந்தோஷத்தையுங்கண்டு 'இவர் நேற்று இங்குசின்றும் எழுந்தருளும்போது சோம்பிக்கொண்டுபோனார்; இப்போது மத்தகஜம்போலே இங்கே வரரசின்றார்; ஆகையாலே இது மாதுஷமன்று; அதிமாதுஷ சேஷ்டிதமாயிராசின்றது' என்று நிர்நயித்து, சுடக்கென எழுந்திருந்து எதிரேசென்று உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்து 'தேவரீருக்குத் தோற்றேன்' என்று ஸ்ரீபாத சகைஷ்களை ஸிரஸாவ ஹித்துக்கொண்டு 'அடியேனை இரங்கி யருளவேணும்' என்ன, உடை

அந்தரம் உடையவர், ஆழ்வாரையும் ஆண்டாரையும் அருளாளப் பெருமானெம்பெருமானுளையும் கருபைபண்ணிக்கொண்டு, வித்வத் கோஷ்டியாக நடக்குங்காலத்திலே, ஆசார்பர்களெல்லாரும் வந்து உடையவர்திருவடிகளிலே ஆபராயித்ததைக் கேட்டு, அந்தாழ்வானும், எச்சாளும், தொண்டனார் நம்பியும், மருதுர்கம்பியும் உடையவர் திருவடிகளிலே ஆபராயிக்கவேணு மென்று எழுந்தருள, அவர்களை அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆபராயிப்பித்தருளினார். அப்போது அவரும் பிரசாய், அவர்களைக்குறித்து 'குருவியின்கழகத்திலே பனங்காயைக் கட்டினாற்போலே உடையவர் செய்தார்; நீங்கள் எம்பெருமானார் திருவடிகளை தஞ்சம்என்றிருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

பின்பு உடையவரும் * அமார்கவையாயிரமான திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்துகொண்டு திவ்யகோஷ்டியாக எழுந்தருளியிருக்கிற வளவிலே "ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய் மன்னி" என்கிற திருவாய்மொழி நடவாநிற்க, "சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடம்" என்கிற விடத்திற்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறவர், முதலிகளைப்பார்த்தருளி 'புஷ்பமண்டபமான பெரிய திருமலையிலே திருவேங்கட முடையானுக்கு உகப்பாகத் திருநந்தவனஞ்செய்து திருமலை கட்டிச்சாத்துவார் ஆரோனுட்கண்டோ?' என்று அருளிச்செய்ய, அவ்வளவிலே அந்தாழ்வான் எழுந்திருந்து 'அடியேன் விடைகொள்ளுகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்துத் திருமலைக்கு எழுந்தருளித் திருவேங்கட முடையாரையும் திருவடிதொழுது திருநந்தவனஞ்செய்து அத் திருநந்தவனத்திற்கு 'இராமாநுசன்' என்று திருநாமஞ்சாத்தித் திருமலையகட்டித் திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, அதனை உடையவர் கேட்டு உகந்தருளி, திருவாய்மொழிப்பாரந்தார்த்தத்தைத் தீவிரமாக நடத்திச் சாத்தியருளினார்

பின்பு உடையவரும் எம்பெருமானை ஸேவித்து 'அடியேன் போருளாளனாயும், திருவேங்கடமுடையாரையும் திருவடிதொழுது மீண்டு விடைகொள்ளுகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமானும் போய்க் கடுகவருவது' என்று திருவுள்ளமா யருள, உடையவரும் முதலிகளுடனே புறப்பட்டுத் திருக்கோவலூரில் ஆழ்வார்கள்நாயனாரையும் திருவடிதொழுது, பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருளித் திருக்

கச்சிதம்பிமடமே சென்று (க) “ஸ்ரீமத் காஞ்சீமுதிம்வந்தேத கமலாபதி
நந்தனம் - வரதாங்கீரிஸதாஸங்கரஸாயகபராயணம்” என்று விண்ணப்
பஞ்செய்துகொண்டு நம்பிதிருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துநிற்க,
அவரும் க்ருபைபண்ணியருள அவருடனே கூட எழுந்தருளி அவர்
புருஷகாரமாக ஸ்ரீகோபுராசாஜனையும் ஆனைகாத்தபெருமானையும் ஸே
வித்து, உள்ளே புகுந்து (உ) “மஹாவாஹந்தேவேஸாம் த்ரஷ்டிகா
மோரஸாதலாத் - நிர்யபௌயத்ரபகவா நந்த:பந்தேகப்ரவா: - தீர்த்தே
தஸ்மிம்மஹாபுண்யே வித்தஸங்கநிஷேவிதே-ஸமாஹ்ருதாதிதீர்த்தாணி
ஸர்வாணி முதிபிஸ்ததா” என்று சொல்லப்பட்ட மாஹாத்மயத்தையு
டைய திருவநந்தஸாஸ்ஸிலீராம, கேஸவாதிதவாதஸ நாமங்களை
யுஞ் சாத்தியருளி *எறிதிரைவையம்முற்றும் ஏனத்துருவாயிடந்த
ஞானப்பிரானையும் ஸேவித்து, ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி ஆழ்வார்
களையும் ஸேவித்து, ஸ்ரீபலிபீடத்தையும் தண்டனிட்டு, ஜயவிஜயர்
களையும் ஸேவித்து, ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளித் திருவநந்தாழ்வானை
யும் ஸேவித்து, திருப்புற்றடியிலேயும் தண்டனிட்டு, அதற்குக் கிழக்
காகத் தம்மை விஸேஷ கடாக்ஷஞ் செய்தருளின யமுனைத்துறைவர்
திருமுற்றத்திலே (ங) “நமோநமோயாமுநாய யாமுநாயநமோநம:”
என்று அதுஸந்தித்து தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, கரியமாணிக்கத் தெம்
பெருமானையுந் திருவடிதொழுது, ஸ்ரீ புண்ணியகோடிவிமானத்தை
யும் ஸேவித்து,† திருமடைப்பள்ளிகாச்சியாரையும் ஸேவித்து, உள்ளே
புகுந்து பேரருளாளன் பெருந்தேவியாரையும் திருவடிதொழுது (ச)
“ஆகாரத்ரயஸம்பந்தா மரவிந்த திவாஸிரீம் - அஸேஷஜம தீஸிரீம்

(க) ஸ்ரீஜீதாஹி: - நிவநெந் கசிவாவகிநந்நட்யு | வரதாஜி
ஸதாஸஹ்ரஸாயகவராயணம் ||

(உ) 'ஜீஹாவராஹம் ஜெவெஸாம் ஜ்ஜ்ஜ் - காரொரஸாதலாக் |
கிரியுளயத்ருஹவாநந்த:வஹமெஸுர: || தீரெதலிநஹா
வாணெஸிலிஸஜநிஷேவிதே | ஸஜீஹுதாநி தீயபூநி
ஸவபூணி - நிவநெந்நட்யு || (ங) நமோநமோயாநமோநமாய யாநமோநமாய
நமோநம: || (ச) ஆகாரத்ருபஸம்வஹாநிவநிநிவாஸிரீம் | அஸேஷ
ஜமதீஸிரீ - நிவநெந்நட்யு வரதாஜிஸஹ்ர ||

† 'திருமடைப்பள்ளியையும் ஸேவித்து' என்றும் பாடம் காண்கிறது.

வந்தேவாதவல்லபாம்” என்று அதுஸந்தித்துத் தீர்த்தப்ராஸாதமும் ஸ்வீகரித்து, புறப்பட்டுப் பாதகபிணமாக எழுந்தருளித் திருவயிற்றை மண்டபத்திலே திருவாழிபாழ்வானையும் பெரியதிருவடியையும் ஸேவித்து, சேன்தலத்து அமர்த்தமையாளும் சேனேகாதன் கழல் வணங்கி எழுந்தருளி, (க) “அஸௌகியிராஜாய ஸ்ரீஹந்திகிரயேநம:” என்று தண்டன்மைர்ப்பித்து, வையமாளிகையிலேயேறி ஸேவாக்ரமத்திலே நம்பியை முன்னிட்டுக்கொண்டு உள்ளேபுகுந்து * உலகேத்துமாழியா னத்தியூரானை பேரருளாளனாயும் ஸேவித்துகின்று, திருப்பல்லாண்டையும் வாதாஜாஷ்டகத்தையும் அதுஸந்தித்துத் * தென்னத்தியூர் கழலினைக் கீழ்ப்பூண்ட அன்பாளராய் நிற்க, திருக்கச்சி நம்பியும் இவர்க்குத் தீர்த்தப்ராஸாதமும் * தயாறுகடாடியான ஸ்ரீசட கோபனும் ப்ராஸாதிப்பித்தருள, ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்தராய்ப் புறப்பட்டுத் திருக்கச்சிகம்பியுடனே ‘அடியேன் பெரியதிருமலைக்கு விடை கொள்ளுகிறேன்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் “சென்று வணங்குமின்னு சேனையர் வேங்கடத்தை” என்று அருளிச்செய்து விடைகொடுத்தருளினார்.

திருமலைநம்பியீ ஸீடத்து உடையவர் ஸ்ரீராமாயணங்கேட்டல்.

உடையவரும் அதிப்ரீதியேயோடே திருப்பதிக்கு எழுந்தருளுமள விலே, மார்க்கமத்பத்திலே “வழிதிகைத் தலமருகின்றேன்” என்கிற படியே வழிதப்பித் திகைத்துநிற்க, முதலிகளும் அங்கே ஒரு ஏற்ற மிறைப்பாணைக் கண்டு ‘திருமலைக்கு வழி எங்குணை?’ என்று கேட்ட வளவில் அவனும் செவ்வையான வழியைக் காட்ட, உடையவரும் ‘இதொரு அமானவன்புருஷகார மிருந்தபடி என்!’ என்று அவனைத் தண்டனிட, முதலிகளும் இப்பாமாஸ்திகத்வத்தைக்கண்டு களித்து அவர்களும் தண்டனிட, இவரும் முன்கடந்துஎழுந்தருளித் திருமலை யாழ்வாரையும் திருத்தாழ்வரையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீபராக் குச பாகால ப்ரப்ருதிகளான ஆழ்வார்பதின்மரையும் ஸேவித்து திருப்பதியிலே எழுந்தருளியிருந்து விடலதேவனையும் ஸரிஷ்யனாக்கிக் கொண்டு திருப்பதியிலே ஸ்வஸரிஷ்யர்கள் முப்பதுதிருநாமங்களைக் குடியேற்றி! இளமண்டியத்தையும கைப்பற்றுகவிடுவித்து அங்கே எழுந்தருளியிருக்க, இச்செய்தியை அகந்தாழ்வான் தொடக்கமான

(க) அஸௌகியிராஜாய ஸ்ரீஹந்திகிரயேநம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கேட்டருளித் திருமலையினின்றும் இறங்கிவந்து எம்பெருமானை ஸேவித்து 'தேவரீர் அப்பனை ஸேவிக்க எழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'ஆழ்வார்கள் திருமலையிபாமைபாலே, எழும் ஏறக்கடவோமல்லோம்; திருத்தாழ்வரையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார்களை ஸேவித்திருக்கிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய, அந்தாழ்வானும் 'தேவரீர் ஏறுத போது அடியோக்களும் ஏறார்; மற்றுமுள்ளாரொருவரும் ஏறுவ தில்லை' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று ததறுகுணமாகத் திருமேனிகைப் போதித்துக் கொண்டு எழுந்தருளி அடிப்புனிபாழ்வாடியிலே திருமலையாழ்வாரை ஸேவித்து, (க) "பாதேநாதபாரோஹதி" என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டநாதரீயோகாத் முக்தசேதகன் பாதபீடத்திலே அடிபிட்டு ஏறுமாபோலே பாதிபத்திபண்ணிக்கொண்டு திருவேங்கடமுடையான் அருள்பாடிடத் திருமலையேறி, * செப்பார் திண்வரையையும் * பன்மணிரீரோடு பொருதுருளும் கானாற்றையும் * அன்னையை பொற்குவடுகளையும் * வேய்கள் வின்று வெண்முத்தமே சொரியும் * கானமும் வானமும் வேடும் உடைய வேங்கடத்தைக் கண்டு களித்துக்கொண்டு திருப்பரியட்டப்பாறையளவிலே எழுந்தருளாதற்க, திருவேங்கடமுடையான் தீர்த்தப்ராஸாதங்கொண்டு பெரியதிருமலை கம்பி எதிரேஎழுந்தருளி ப்ராஸாதித்தருள, உடையவரும் கம்பிதிருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்கப்ராணமம் பண்ணித் தீர்த்தப்ராஸாதமும் ஸலி கரித்தருளி 'தேவரீர் எழுந்தருளவேணுமோ? ஒரு சிறியார் இல் லையோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, கம்பியும் 'காலு திருவிதியி லும் ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்தில் என்னிற்காட்டில் சிறியாசைக் கண்டிலேன்' என்ன, உடையவரும் முதலிகளும் இதைக்கேட்டருளி அத் யாப்சர்யப்பட்டுக் கல்வேளியளவிலே எழுந்தருளாதற்க, சீயர்கள் ஏதாங்கிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமலையிலுள்ள ஸ்தூபத்துறை ஸ்ரீ பாதந்தாங்குவார் முதலான அனைத்துக்கொத்திலுள்ளவர்களும் வந்து எதிர்கொண்டு ஸத்கரிக்க, உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருளி வைகுந்தன் திருவரசலிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துத் திருக்கோணேரி யிலே நீராடிக் கோவாதி த்வாதஸாசாமங்களையுஞ் சாத்தியருளி காலு விதியையும் பாதசுரிணயாக எழுந்தருளி, "கித்தாமணிகள் பகரல்லைப்

பகல்செய்" என்கிறபடியே கசுத அசர்க்க எத்க த்யுதி எஞ்ஜிதமான
 மடகட ப்ராணாததேரணைகோபுர ப்ராகாரங்களையும் அதுபவித்து,
 அங்கே தம் கைங்கர்யமான இராமாதுசனென்கிற திருநந்தவரத்திலே
 எழுந்தருளித் திருக்கண்ணசாத்தி உகந்தருளி, அகந்தாழ்வாணப்
 பார்த்து அணைத்துக்கொண்டு * வளர்த்ததனால் பயன்பெற்றேன்'
 என்று மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளி, மற்றும் அங்கு உண்டான
 "தேனெய்யும்பொழில்" என்றும், "வினாயகர் - பொழில்" என்றும்,
 "கோற்றேன்பாய்த்தொழுகுங் குளிர்சேலை" என்றும் சொல்லுகிற
 * மொய்த்தசேலைகளையும், அச்சேலைக்கு அலங்காரமாகச் * செண்
 பகமாய் நிற்குந் திருவுடைய செண்பகம் செருந்தி திருமகிழ் பாடலம்
 காபுண்ணி புன்னாகம் முதலான மதுஸ்வகுணமப்ரகர்ஷத்தையுடைய
 திருப்பூமரங்களி னெழிலையும், செவ்வந்தி பிச்சி இருவாட்சி மல்லிகை
 முல்லை தொடக்கமான கொடிமலரழகையும், "மொய்ப்பூந்தடந்தாழ்
 வரே" என்று சொல்லுகிறச் * செந்திமலரும் * சேருர்க்கணிகளில் மத்
 தப்ரமரநாதித மகோஹாரி செந்தாமரை ஸ்ரீயையும், * திருவேங்கடத்
 தெண்ணீர்க்கணிகளில் * மீனாப்ப் பிறக்கும் விதியுடையாரையும், *
 கோணேரிவாழுவ் குருகு கொக்கு காரை தாரா முதலான பகிழைங்
 கங்களையும், வ்ருக்ஷஸாகாராடபிககஜித காஹளீ காதங்களையும், *
 கொண்டலதிரத் * தேகைவிரித்து நடமாடுகிற மயூரகேகாவத்தையு
 யும், * வண்டினங்கள் தென்னுதெனுவென்று பண்பாடுகிற பாடலையும்
 கண்டு கேட்டு ஆர்த்தித்து, * சிலங்கோட்டிடைக்கொண்ட ஞானப்
 பிராணையுமேஸைத்து, * அவாவறச்சூழ்த்தான் திருவாசலிலே தண்ட
 னிட்டு, அத்தாணிப்புளியையும் ஸைத்து, ஸ்ரீபவிபீடத்தடியிலே
 தண்டனிட்டு யழுணைத்துறைவென்கிற திருப்பூமண்டபத்தையு
 ஸைத்து, ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி (க) "ந ஹர்மா ஸைவி தேபகேக்ஷ
 த்வாதர்யாமருணோதயே - ஆபாந்திஸர்வதீர்த்தாநி ஸ்வாமிபுஷ்கரி
 ணீஜலே" என்றுசொல்லப்படுகிறமஹாத்ரபத்தையுடைத்தானஸ்வா
 மிபுஷ்கரிணியிலே தீர்த்தஸ்விகாரஞ்செய்து, செண்பகத்திருவாசலுக்
 குள்ளே புகுந்து தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, திருமடைப்பள்ளி வாகசாலை
 திருமாமணியுடையத்தையுமேஸைத்து, ஸைனைமுதலியாரையும் ஸைநி
 த்து, * வேங்கடத்தரிவையுந் திருவடிதொழுது, ஆதர்த்த சிலபமென்னுந்

(க) யநுபேரஸைவிகெவகேஷகாடிஸ்யாரோணோடியெ
 குபாஜிஸவயு தீபுராநி ஸாரிவாஹரிணீஜலே :

திவ்யவிமாததையுங் கண்ணுலே பருதுவாரைப்போலே அதுபவித்து
உள்ளேயெழுந்தருளி *அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடங்
தியங்குங் குலசேகரன் படியைக் கடந்து உள்ளேபுகுந்து *திலதமுல
குக்காய்சின்ற *தண்ணூர்வேங்கடவிண்ணோர்வெற்பொருள் *எண்ணம்
புகுந்து தித்திக்குஞ் *செந்தாமரைக்கட் செங்கனிவாய் நாமஞ்ஞானமு
தையும் செங்கமலக்கழவிற்படியும் "சீதக்கடல்" என்கிற திருமொ
ழிப்படியும் மணிநுபுராதி கிரீடாந்த ஸர்வதிவ்யாபரண திவ்யமாலயாம்
பர திவ்யாங்கராக ஸோபிதமான அவ்வடிவழகைப் பாதாதிகேசராக்
தமாக அதுபவித்து, "அலர்மேல்மங்கைபுற மார்பா - புகலென்
றில்லா அடியேன் உன்னடிக்கீழ் அமர்ந்துபுகுந்தேன்" என்று *அடிக்
கீழமர்ந்து புகுந்து, *பூவார் கழல்களைக் கிட்டி க்ருதாஞ்ஜயிபுடராய்
அதுபவித்து நிற்க, இவர்க்குத் தீர்த்தப்ராஸாதமும் ப்ராஸாதிக்க ஸ்வி
கரித்து க்ருதார்த்தராயருளி 'இது பூலோக வைகுண்டமாயிருந்தது!'
என்று ஆர்ச்சர்ப்பட்டு, திருமஞ்சளமும் ஸேவித்தருளி, அழகப்பிரா
னருடைய ஸ்ரீபவித்திருநாளையும் ஸேவித்தருளி, *விண்ணோர்வெற்
பாகையாலே "திகரில் அமர் முணிக்கணங்கள்" என்று அருளிச்
செய்த நித்யஸூரிகளன்றோ இங்கு வர்த்திப்பார்? நாம் இங்கே வர்த்
திக்கவொண்ணாது' என்று அப்போதே 'திருமலைப்பினின்றும் இறங்க
வேணும்' என்று உத்யோகிக்க, பெரியதிருமலைகம்பியும், திவ்ய தேசத்
திலே மூன்றுநாள் இருக்கவேணுங்காணும்' என்று அருளிச்செய்
தருள, உடையவரும் ஸம்மதித்து மூன்றுநாளும் அமுதுசெய்யாமல்
*அப்பொழுதைக் கப்பொழுது என்னாவமுதமான அப்பனை அதுப
வித்து, அதுவே தாசகமாக எழுந்தருளியிருந்து, இப்படியே மூன்று
நாள் சென்றவாதே கம்பியுடன் அப்பன்ஸநிதிக்குச் சென்று திருப்
பல்லாண்டை அதுஸந்தித்து அஞ்சலித்துநிற்க, அப்பனும் மிகவும்
உகப்புடனே இவர்க்குத் தீர்த்தப்ராஸாதமும் ப்ராஸாதித்து, தம்
*பூவார்கழல்களை ஸரீரோபூஷணமாக்கி 'உமக்கும் உம்முடையார்க்கும்
உபயவிபூத்யைஸ்வரயமும் தத்தோமென்று நம் தெற்குவீட்டிலே
சொன்னோமே' என்று திருப்*பவனச் சேதிவாய்திறந்து அருளிச்
செய்தருள, உடையவரும் 'மஹாப்ராஸாதம்' என்று அங்கீகரித்து
நிற்க, அப்பனும் விடைகொடுத்தருள, கம்பியுடன் புறப்பட்டு அப்
பொழுதே இறங்கியருளி, திருப்பதியிலே பெரியதிருமலைகம்பிதிரு
மாளிகையேறச் சென்று அங்கே அமுதுசெய்து, அவர்ஸநிதியிலே

இதிஹாஸஸ்சேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்திற்கு அர்த்தம் கேட்டுக் கொண்டு ஒரு ஸம்வதஸாம் எழுந்தருளியிருக்கும் காலத்திலே;

எம்பார் ப்ரபாவம்.

ஸ்ரீ கோவிந்தப்பெருமாள் திருமலைநம்பி திருமாளிகையிலே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்படியைக் கண்டு உடையவர் ப்ரீதராயிருக்கிறவளவிலே, ஒருநாள் நம்பிக்குத் திருப் படுக்கைபடுத்து முத்துறத்தாம் அதிலே கண்வளர்த்துபார்க்க, இத்தை எம்பெருமானார் கண்டருளி 'இப்பரிமாற்றம் இருந்த பொல்லாங்கு என்?' என்று அதைப் பெரிய திருமலைநம்பிக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் அவரை பழைத்து 'கோவிந்தப்பெருமானே! நீர் நமக்குப்படுத்த படுக்கையிலே படுத்துக்கொண்டொன்று கேட்டோம்: இப்படி செய்யலாமோ? இதற்குப் பலம் என்? என்று கேட்டருள, ஸ்ரீகோவிந்தப் பெருமானும் 'நமக்கு நாகமே பலம்' என்ன, நம்பியும் 'இத்தை அறிந்திருத்தும் செய்வானென்?' என்ன, இவரும் 'தேவரீர் திருமேனியில் ஒன்று உறுத்துதல் ஊர்தல் கடித்தல் செய்யாமல் கண் வளர்த்தருளப்பெற்றால், அடியேனுக்கு நாகமே அமையும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, இத்தை உடையவர் கேட்டருளி, 'ந தொரு ப்ரதிபத்திவிஸேஷம் இருந்தபடி என்?' என்று உகந்தருளினார். ஒரு நாள் நம்பியுடைய திருநந்தவகத்தை நோக்கிக்கொண்டு உடையவர் எழுந்தருளாநிற்க, ஓரிடத்திலே கோவிந்தப்பெருமாள் ஒரு பாம்பின் வாயிலே கையிட்டு மீளவும் நீராடித் கைங்கர்யத்திலேப்பாக, உடைய வரும் இதுகண்டு கோவிந்தப்பெருமானே! என் செய்தி?' என்று கேட்க, அவரும் 'பாம்பு நாகை நீட்டிக்கொண்டு நோவுபடும்படியைக் கண்டு அதன் காக்கிலே முள்ளிருக்க வரங்கினைன்' என்று விண்ணப் பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'இவருடைய பூததையை இருந்தபடி என்?' என்று உகந்தருளினார்.

அகந்தரம் எம்பெருமானாரும் ஸ்ரீராமாயணம் சாத்தினவாதே பெரிய திருமலைநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'அடியேன் *திருவரங்கப் பெருநகரை நோக்கி விடை கொள்ளுகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் 'இத்தனைதூரம் எழுந்தருளின உமக்கு நாம் ஒன்றும் தரப்பெற்றிலோமே!' என்ன, இவரும் 'அப் படி தந்தருளத் திருவுள்ளமுண்டாகில் "சார்த்த இருவல்வினைகளும்

சுரித்து மாயப்பற்று அறுத்துத் தீர்த்து தன்பால் மனம் வைக்கத் திருத்தி" என்கிறபடியே இவருடைய துவ்வாஸநையைச் சேதித்து "பொய்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்கும் அழுக்குடம்பும், இந் நின்ற நீர்மை இனி பாமுறுமை" என்னும்படி பண்ணியருளி, "உடன் கூடுவதென்று கொலோ!" என்றிருந்த அடியேன்நினைவைத் தலைக்கட் டியருளின தேவரீர் அடியேனுக்கு இந்தக் கோவிர்தப்பெருமானைத் தந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியதிருமலைகம்பி யும் அவரையழைத்து 'வரீர் கோவிர்தப்பெருமானே! எம்பெருமா னுரை நம்மைக்கண்டாற்போலே ஸேவித்திரும்' என்று உதகதாரா பூர்வருமாகக் கொடுத்தருளினார்.

உடையவர் அவரையும் கூட்டிக்கொண்டு நம்பிக்குத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துப் புறப்பட்டு *வண்டுவளங்கினரும் நீர்ச்சோலை வண்பூங் கடிகையிலே சென்று கடிகாசலமேறி *மிக்கார் வேதவிமலர் விழங் கும் அக்காசக்கனிபையும் கண்டு ஸேவித்துக் களித்து, அங்கு சின் றும் புறப்பட்டுத் திருபுட்குழியிலே எழுந்தருளி க்ருத்புஷ்கரிணி யிலே தீர்த்த ஸ்விக்கரித்துப் பெரியவுடையாரையுந் திருவடிதொழுது சண்டப்ரசண்டர்களையும் சரணமடைத்து, உள்ளேபுகுந்து மாகதவல் வியாரையும் திருவந்தாழ்வானையும் ஸேவித்து மற்றும் ஸேவாக்ரமம் தப்பாமல் ஸேவித்து ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளிப் புகுந்து ஸேனை முதலியாரையுந் திருவடிதொழுது *பொன்முடியம் போரோற்றையெம் மாளை *காற்றடந்தோ ளதன்முடிவொன்றில்லாத தண்டுழாய்மாலையனை யும் ஸேவித்து சின்று, (க) "ஸுவர்ணமகுடாநந்த துளஸீமால்ய போபித - ஸமாஸ்தஜகதாதார ஸங்கசக்ர^௧தாதா - தாமோதரஹ்ருஷீ கேஸா த்ராயீமயஜநார்த்தக - தானவரோஜகந்நாத ஸங்க்பா^௨ணைநமோ ஸ்துதே" என்று அதுஸந்தித்துநிற்கத் தீர்த்தப்ராஸாதமும் ப்ராஸா திக்க ஸ்விக்கரித்துத் தண்டனிட்டுப் புறப்பட்டுத் திருவெஃகா முத லிய அங்குள்ள திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து மீண்டு திருக்கச்சிகம்பி ஸந்திதியிலே எழுந்தருளினார்.

(க) ஸுவர்ணபூகிகுடாநந்தகாலவீராலுபொபித । ஸரி ஸஜமகாராயாஸஜ்ஜக^௧தாதா॥ ஞானோஜாஹ்ருஷீகேஸா த்ராயீய ஜநா^௨த^௩க^௪ । ஞானவாரோஜமஹாபாஸாஜ்ஜுவாணைநமோஸ்து^௫தே॥

“அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா” என்னுமாபோலே ஸ்ரீ கோவந்தப்பெருமாள் திருமேனியில் வைவரண்பம் பிறந்து முகம் உறுவின இருப்பைக்கண்டு, உடையவரும் இவரகவாயில் எண்ண மறித்து ‘கோவந்தப்பெருமானே! நம்பியை ஸேவித்து வாரும்’ என்று இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கூட்டியனுப்பித் திருக்கச்சிநம்பியுடனே போருளாளரை ஸேவித்திருந்தார். கோவந்தப்பெருமானும் திருப்பதியிலே எழுந்தருளி நம்பிதிருமானிகைவாசலில் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க, அங்குள்ளார் அவரைக்கண்டு உள்ளேசென்று பெரிய திருமலைநம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் திருவுள்ளங்கலங்கி ‘பித்தனைப் போகச்சொல்லுங்கோள்’ என்ன, தேவிகளும் ‘இத்தனை நூரம் இளைத்துவந்தவரை அழைத்து ஸேவையும் ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் தளிகைப் ப்ராஸாதமும் ப்ராஸாதிக்க வேண்டாவோ?’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் ‘விற்ற பசவுக்குப் புல்லிடுவா ருண்டோ?’ என்று கைவீர்பதையே ப்ராசாரிப்பித்து முகவகொடாமல் தள்ளிவிட, கோவந்தப் பெருமானும் அங்கு நிராஸாய்த் திருவாசலிலேதண்டன்ஸமர்ப்பித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே மீண்டு பெருமாஸ்கேயிலேற எழுந்தருளி உடையவரை ஸேவித்துநிற்க, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இந்த வ்ருத்தார்த்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டருளி நம்பியுடையஸர்வஜ்ஞதையையாலாகித்துக் கோவந்தப்பெருமானையும் பிற்காலியாதபடி தம்ஸௌலப்ப ஸேரீல்பாதி குணங்களாலே ஆழங்காற்படுத்திக் கொண்டு, திருக்கச்சிநம்பிக்குத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து விண்ணப்பஞ்செய்து புறப்பட்டுத் * திருவாங்கன்திருப்பதியை நோக்கி யெழுந்தருள, அங்குள்ள முதலிகளெல்லோரும் எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி ஸேவாக்ரமத்திலே நம்பெருமானே ஸேவித்துநிற்க, பெருமானும்* சோதிவாய்திறந்து ‘நம்வடக்குமலைக்குப்போய் வந்திரீரா?’ என்று வினவியருளித் தீர்த்தப்ராஸாதமும் ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ராஸாதிக்க, ஸ்வீகரித்துப் புறப்பட்டு மடமேயெழுந்தருளி, ஸ்வாபிமாநாதர்ப்பூத ரானமுதலிகளையும் க்ருபைபண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஸ்ரீ கோவந்தப்பெருமானுக்கு நம்பெருமானுர்கேஷ்டியில் அது பவமும் அவாவிக்கூறாதுபவமும் அவர் ஸல்லபங்களும் அவர் திருவடிகளிலே கைக்கர்யங்களுமே காலகேஷ்டமாய், நித்ராலஸ்யங்களுமின்றிக்கே ப்ரத்யஹம் டெவாநிநிக, ஒருநாள் உடையவரும் முதலிகளும் பெரியதிருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருக்க, முதலிகளெல்லா

ரும் கோவந்தப்பெருமானுடைய ஜ்ஞாபத்திவைராக்யங்களையும்
ஸ்வாசார்யபதைகநிஷ்டையையும் சொல்லித் தலேதுலுக்கிக்கொண்
டாட, ஸ்ரீகோவந்தப்பெருமாள், தாமும் 'அது ஒக்கும் ஒக்கும்'
என்று அவர்களைக் காட்டில் தம்மைத் தாமே மிகவும் ஸ்லாகித்துக்
கொள்ள, உடையவரும் அதுகண்டு அவரைக்குறித்து 'எல்லாரும்
உம்மை ஸ்லாகித்தால் நீர் ஸைச்சாதுஸந்தாரம் பண்ணவேண்டி
யிருக்க, அதுசெய்யாதே நீர்தாமே உம்மை ஸ்துதித்துக்கொள்ளா
நின்றீர்; இப்படி செய்யுமது ஸ்வரூபத்திற்குச் சேருமோ?' என்று
அருளிச்செய்ய, ஸ்ரீகோவந்தப்பெருமாள் உடையவரைப் பார்த்து
"ஐயோ! முதலிகள் அடியேனைக் கொண்டாடில், காளஹஸ்தியில்
கையும் குடமும் கழுத்தில் இலந்தைக்கொட்டை வடமுமாய்க்கொண்டு
எளிவரவுபட்டு நின்ற அந்நிலையைக் கொண்டாடுமத்தனைபன்றோ
அடியேனுக்கு உள்ளது? இப்படியான பின்பு "பிதகவாடைப்பிரானார்
பிரமகுருவாகி வந்து" என்கிறபடியே தேவரீர் இவ்வாத்மாவை எடுக்
கைக்காகவே ஒருகிருவவதாரம்பண்ணிச்செய்தருளின க்ருஷிபரம்
பரைகளை அதுஸந்தித்தால், நம்முதலிகளெல்லாரையும் போலன்
றிக்ை நித்யஸம்ஸாரிகளிலும் கடைகெட்டுக்கிடந்த அடியேன் கால
தத்வமுள்ளதனையும் "எனக்கெனியார் நிகர் நீணிலத்தே" என்றும்,
"இனிபாவர் நிக ரகல்வானத்தே" என்றும், "நெஞ்சமே நல்லே
நல்லே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அடியேனையே ஸ்லாகித்துக்
கொள்ள ப்ராப்தியுண்டு; ஆகையாலே, அடியேரங்களுெல்லாரும் தேவ
ரீராலே இவ்வாத்மாவுக்கு உண்டான நன்மைகளை ஸ்லாகித்தால் தேவ
ரீரைக் கொண்டாடிற்றாயித் தனைபன்றோ?" என்று விண்ணப்பஞ்
செய்ய, எம்பெருமானாரும் கோவந்தப்பெருமானை 'நல்லீர் நல்லீர்'
என்று போர உகந்தருளி 'உம்முடைய குணங்கள் நமக்கும் உண்டாம்
படி அழகிய நெஞ்சாலே நம்மை அணைத்துக்கொள்ளீர்' என்று வரரி
யெடுத்து அணைத்துக்கொண்டருளினார்.

ஒருகாள் ஸ்ரீகோவந்தப்பெருமாள் † எம்பெருமானடியாள்வாச
லிலே கால்யகர்மங்களையு மிழந்து நிற்கக் கண்டு ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர்
உடையவர் கோஷ்டியிலே அத்தை வெளியிட, உடையவரும் 'கோவந்
தப்பெருமானே! நீர் அங்கே நிற்பானென்?' என்ன, இவரும் 'பிதவ

† 'எம்பெருமானாடியான்' என்ற பாதபேதம்.

ரீர்தாலாட்டு மதுமாய் இசையேறிச் * செவிக்கினிய செஞ்சொல்லா யிருக்க, தேவரீர்குணாபவமும் முன்னடிவலையக்கட்ட, போக்கடி யற்று நின்றேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் 'தாலாட்டு நடந்தது உள்ளது' என்ன, உடையவரும் 'இவர்ப்ரா வண்ய மிருந்தபடி என்!' என்று உகந்தருளினார்.

பின்பு இவர்க்கு இருளும் ஏகாந்தமு மின்றிக்கே, த்ரிவிதகரணத் தாலும் " இராமாதுசன்மிக்கசீஸைல்லால் உள்ளது என்னெஞ்சு" என்கிறபடியே இராமாதுசன்* மெய்யில்பிறங்கிய சீரும் அவர்குணா பவமுமே காலகூழ்பமாகச் செல்லாநிற்க, ஸ்ரீகேவரிந்தப்பெரு மாள்திருத்தாயார் வந்து 'கோவிர்தப்பெருமானே! உம்முடைய தேவிகள் பக்வமானாள்' என்ன, இவரும் 'ஆகில், அம்மா! இருட் டும் தனியுமா யிருக்கும் அவகாசம் பார்த்து அவளை வாக்காட்டும்' என்ன, அவரும்பஹுநாள் அவகாசம்பார்த்து ஒருநாளும் அவகாசங் காணாத உடையவருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் இவரை அழைத்து 'கேவரிந்தப்பெருமானே! நம்மாணை; ஒரு ருது காலத்திலே ரீர்போம்' என்று அருளிச்செய்து போகவிட்டருள, கோவிர்தப்பெரு மாளும் தேவிகளுக்கு இராமுற்ற அந்தர்பாயியை அதுபவிப்பித்துத் தக்குணசேஷடிதங்களைக் கீர்த்தித்தருளிப் போகவிட, இவர்திருத்தா யார் விடிவேரை வந்து 'இங்ஙன் செய்யலாமோ?' என்ன, இவரும் 'அந்தர்பாயி ப்ரகாசித்திருக்க அழிச்சாட்டங்கடுமோ?' என்ன, இச் செய்தியை அருகிலிருந்தவர்கள் எம்பெருமானாரூடனே விண்ணப்பம் செய்ய, இவரும் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநின்றவளவிலே அவரும் 'இராமுற்ற என்செய்தீர்?' என்று மந்தன்மிதஞ்செய்து கேட்டருள, இவரும் 'அந்தர்பாயி ப்ரகாசிக்கையாலே இதுக்கு ஏகாந்தம் கண்டி லேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'வாரீர் கோவிர்தப் பெருமானே! உமக்கு விஷயாந்தரவிரக்தி இத்தனையுண்டாகில், (க) "அகாஸ்ரமீஸங்கிஷ்டேத்" என்கிற ஸாஸ்த்ரவசகம் ரீர் அறியீ ரோ?' என்ன, இவரும் 'அடியேனுக்கு ஸந்யாஸாஸ்ரமம் ப்ரஸாதித் தருளவேணும' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் த்ரிதண்ட காலாயாதிகளை ப்ரஸாதித்துத் தம்திருநாமத்தையே ப்ரஸாதித்தருள, இவரும் 'ஸ்ரீபாதச்சரயாபகநனாரிருக்குமவனுக்குப், பொறக்குப்படி

ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்து திருவடிகளி
லே தண்டவிட்டுக் கிடக்க, உடையவரும் அத்திருநாமத்தை பரத்பா
ஹரித்து 'எம்பார்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி முடிபிடித்தெடுத்து
க்ருபைசெய்தருளினார்.

அநந்தரம் தேவாரந்தரத்தினின்றும் இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்
கோயிலுக்கு எழுந்தருளித் திருவிழிபிழை நின்றவர்கள் சிலரைப்
பார்த்து 'எம்பெருமானார் மடம் எது?' என்று கேட்க, அவர்களும் எந்த
'எம்பெருமானார் மடம்?' என்ன, புதுக்க எழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்
ணவர்கள் கேளுகளைத்து 'நீங்கள் இரண்டிட்டுச் சொல்லுவா'னென்?
நம் தர்ஸனத்துக்கு இரண்டு எம்பெருமானாருண்டோ? என்ன, அவர்
களும் 'உண்டு; அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் எழுந்தருளி
யிருக்கிறார்களையாலே, சொன்னோம்' என்ன, 'நாங்கள் அவரை அறி
யோம்; உடையவர்மடத்தைக் கேட்டோம்' என்ன, 'ஆனால் இரா
மாதுசன்மடம் நது' என்று அவர்கள் காட்ட, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்
களும் உடையவர்மடமே சென்று புக்கார்கள்.

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் இப்ரஸங்கத்தை யாத்தருச்
சிகமாகக் 'கேட்டு 'ஐயோ! நாம், உடையவரைப்பிரிந்து ஸ்தலாந்தரத்தி
லே யிருக்கையாலன்றோ, லோகத்தார் நம்மை எம்பெருமானாருக்கு
எதிர்த்தட்டாகச் சொன்னார்கள்; ஆகையாலே, நாம் அனர்த்தப்பட்
டோம்' என்று மிகவும் வ்யாகுலப்பட்டு, அப்போதே தம்முடைய
மடத்தை இடித்துப்போகட்டு வந்து உடையவர்திருவடிகளைக் கட்டிக்
கொண்டு 'அநாதிகாலம் இவ்வாத்மா தேவரீர்திருவடிகளை அகன்று
அனர்த்தப்பட்டுப்போக்தது பேதாமல், இப்போதும் அகற்றிவிடத்
திருவுள்ளமாய்விட்டதே!' என்று மிகவும் க்லைசரிக்க, உடையவரும்
'இதற்குக் தாரணமென்?' என்ன, அவரும் அங்குப்பிறந்த வருத்தாந்
தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அச்செய்திகளையடையக்
கேட்டு 'ஆனால் இனி உமக்கு நாம்செய்ய அடுப்பது என்?' என்ன,
அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் 'அடியேனை இன்றுதொடங்கி
'நிழலுமடிதாறும்பேரலே "நின்றாளினைக்கீழ்வாட்சி யான் சேரும்
வகை யருளாய்" என்கிறபடியே தேவரீர்திருவடிகளின்கீழே வைத்
துக்கொண்டு நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருளவேணும்' என்று விண்
ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'ஆனால், இனி இங்கேவாரும்' என்று

அவரைத் தம்ஸ்சித்தியிலே அரைக்கணமும்பிரியாமல் வைத்துக்
துக்கொண்டு அகிலார்த்தங்களையும் பாஸாதித்தருள, அவரும் க்ரு
தார்த்தராய் உடையவரையொழிப வேறொருதெய்வ மறியாதவராகை
பாலே, ஸகல வேதாந்த ஸாரார்த்தங்களையும் பெண்ணுக்கும்பேதைக்
கும் ஸுக்ஷஹமாகக் கற்று உஜ்ஜீவிக்கலாம்படி 'ஜ்ஞாநஸாரம்', ப்ர
மேயஸாரம்' என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களையு மிட்டருளி, அதிலே "ஸச்
சிஷ்யனென்பானுக்கு ஸதாசார்யனே பாதேவகத, அவன்திருவடி
களிற் கைங்கர்யமே பரமப்ராப்யம், அவன்தான் பகவதவதாரஸீஸ
ஷம்" என்னுமத்தையும் அருளிச்செய்தருளிஞர்.

அகந்தரம் கூர்த்தாழ்வானையும், முதலிபாண்டானையும், அருளா
ளப்பெருமானெம்பெருமானாரையும், மற்றமுள்ள முதலிகளையும் கூட்
டிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து " இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும் சம
ணரும் சாக்ஷியரும், மலிந்துவாதுசெய்யீர்களும்" என்று அருளிச்
செய்து "இடங்கொள்சமயத்தைபெல்லா மெடுத்தாக்களைகைக்காக
வும், (க) "தத் த்வ மஸி" இத்யாதி வாக்க்யஜ்யஜ்ஞாநமே மோக்ஷ
ஸாதகம்' என்கிற மாயாவாதிகளையும், 'ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயமே மோக்ஷ
ஸாதகம்' என்கிற குத்ருஷ்டிகளையும் நிரஸித்து '†வேதகர்மாங்கக
மாய், வேதநற்பாசோபாஸநாதி ஸப்தவாச்சயமாய், பக்திருபாபந்நமான
உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமே வேதாந்த ப்ரதிபாத்யமான மோக்ஷஸாதகம்'
என்னகைக்காகவும், நாம் வேதாந்தம் நடத்தவேணும்' என்று அருளிச்
செய்ய, 'அப்படியே செய்தருள' என்று முதலிகள் விண்ணப்பஞ்
செய்ய, உடையவரும் ஆழ்வானைப்பார்த்து 'நான் சொன்ன பாவ்ய
வாக்யம் உம்முடைய திருவுள்ளத்திற்கு ஒத்திருந்தாலொழிப நீர் திரு
வெழுத்துச் சாத்தவேண்டா' என்று நியமித்தருள, ஆழ்வானும் அப்
படியே திருவெழுத்துச் சாத்திவருமளவில், ஆத்மாவுக்கு ஸேஷத்வ
விதூரமான ஜ்ஞாத்ருத்வம் ப்ரதிபாதித்து ஒருவாக்யம் அருளிச்செய்
தருள, ஜீவாத்மாவுக்கு ஹவச்சேஷத்வவிதூரமான ஜ்ஞாத்ருத்வத்
தோடு தேஹாத்மாபிமாநத்தோடு ஒருவாசியில்லாமையாலே ஆழ்வா
னும் திருவெழுத்துச் சாத்தாமலிருக்க, உடையவரும் அத்தை திரு

(க) தகவரிலி

† வேதகத்துக்குக் கர்மம் அங்கமாய்' என்றும், 'வேதமார்ச்சமாய்' என்றும்
பாடம் காண்கிறது.

பித்துப்பாராயல் 'எழுதும்' என்ன, இவரும் எழுதாதிருக்க, அது கண்டு குறிதராய் 'ஆதில், நீரே பாவ்யஞ் செய்யும்' என்று அருளிச் செய்கை தவிர்த்து ஆழ்வானை உதைத்துப்போகவிட, முதலிகள் ஆழ்வானை 'ஆசார்யர் கோபித்துத் தன்னிவிட்டாரே ; இப்போது நீர் என்ன நினைத்திருக்கிறீர்?' என்று கேட்க, ஆழ்வானும் 'உடைமை உடையவன் இட்ட வழக்காயிருக்கும் ; அடியேனுக்கு இதில் அந் வய மில்லை' என்றருளிஞர் பின்பு உடையவரும் வாக்யார்த்தத்தை நன்றாக ஆலோசித்துக்கொண்டு ஆழ்வானையழைத்து, கோபித்ததற்கு அதுதபித்து, பகவச்சேஷத்வத்தோடே கூடினஜ்ஞாத்ருத்வப்பிரதிபாத கமான வாக்யம் அருளிச்செய்தருள, ஆழ்வானும் அகிலீகாமாகத் திருவெழுத்துச்சாத்த, இப்படி ஸ்ரீபாவ்யம், வேதார்த்த தீபம், வேதார்த்தஸாரம், வேதார்த்தஸங்க்ராஹம், தீதாபாவ்யம் இவற்றை அருளிச்செய்து ஆளவந்தாருடைய ப்ரதமமான இழவைத் தீர்த்தருளிஞர்.

உடையவரை முதலிகளெல்லாரும் தண்டனிட்டு 'தேவரீர் இதாஸமய நிராகரணபூர்வகமாகத் தர்ஸநஸ்தாபகம் பண்ணியருளிற்று; இனி * தீதில்லென்னெனறிகாட்டித் தேசமெங்குக் திரிந்து திக்விஜயம் பண்ணி அங்குள்ள திவ்ய தேஸங்களையும் ஸேவித்து எழுந்தருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் முதலிகளுமாக கம்பெருமாள் திருமுன்பே சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்படியே செய்யீர்' என்று திருவுள்ளமாக, அங்குவின்றும் புறப்பட்டருளி, சோழமண்டலத்திலே எழுந்தருளித் திருக்குடத்தை முதலான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அங்குண்டான இதரவித்தார்த்த வித்வான்களையும் தர்க்கித்து ஜபித்து, அங்குவின்றும் புறப்பட்டுத் தெற்கேற எழுந்தருளி * வளரினம்பொழில் சூழ்மாளிருஞ்சோலை முதலான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து பாண்டிமண்டலத்திலுண்டான பாவாதிகளையும் ஜபித்து, திருப்புல்லாணியையும் ஸேவித்து ஸேதுதர்ஸநம்பண்ணி, திருநகரியேறச் சென்று கண்ணி நுண்சிறுத்தாய்ப்பை அநுஸந்தித்து கம்மாழ்வாரை ஸேவித்து நிற்க, ஆழ்வாரும் மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளித் தம் தீர்த்தப்ராஸாதமும் திருமாலைப்ராஸாதமும் ஸ்ரீ ஸடகோபபதத்வயமான ஸ்ரீமதுர

கவிகளையும் பாஸாதிக்க, இராமாதுசனும் (க) “வகுளதவளமாலாவகூத
ஸம் + வேதபாஹ்ய ப்ரபலஸமயவாதச்சேதகம் பூஜரீபம்-விபுலகுருக
நாதங்காரிஸுதுங்கவிஸம்ஸாணமுபகதேதாஹம் + சக்ர ஹஸ்தேப
சக்ரம்” என்று அதுஸந்தித்துத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்துப் புறப்பட்டுத்
திருப்புளியாழ்வாரையும் பொலிந்துகின்றபிரானையும் திருவடிதொழுது
புறப்பட்டு மற்றுஞ்சுற்றி ஸுமுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து,
அங்குள்ள பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளையும் ஜபித்துப் புறப்பட்டு, திருக்கு
றுங்குடிக்கு எழுந்தருளிக் கோலத்திருக்குறுங்குடிகம்பியை ஸேவித்
துத் தீர்த்த பாஸாதமும் ஸ்விக்கரித்து நிற்கிறவளவிலே, நம்பியும் அர்
ச்சகமுகேச ‘நாம், ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாசமுகேச * சன்மம்பலபல
செய்துவந்து பிறந்து சேதகரைத்திருத்தப்பார்த்த விடத்தில், அவர்கள்
ஆஸாப்ரக்ருதிகளாய் ஒருவரும் கம்ஸமவந்து சேர்த்தார்களில்லை; நீர்
இத்தனைபேரையும் எங்கனே திருத்தினீர்?” என்று கேட்டருள,
உடையவரும் ‘தேவரீர் கேட்குங்காமத்திலே கேட்டால், சொல்லும
டைவிலே சொல்லுகிறோம்’ என்ன, நம்பியும் தம்திவ்யஸிம்ஹாஸனத்
தினின்றும் இறங்கியருளி சத்ககம்பளத்திலே இருந்து இவர்க்கு ஒரு
திவ்யஸிம்ஹாஸனத்தை இட்டருள, அதிலே ஸ்வாசார்யரான பெரிய
நம்பி எழுந்தருளியிருக்கிறாராகப் பாலித்துக்கொண்டு தாம் நிலத்திலே
யிருந்து, நம்பி திருச்செவியிலே (உ) “ஸர்வேஷாமேவமந்த்ராணாம்
மந்த்ராத்தகம்ஸுபாவஹம்- ஸக்ருத்ஸ்மாணமாத்த்ராண ததாதி பாமம்
பதம்-மந்த்ராத்தவயம்ந்யாஸஃ ப்ரபத்திஸ்ஸாணாகதிஃ - லக்ஷ்மீ நாரா
யணபேதி ஹிதம்ஸர்வபலப்ரதம்” என்கிற மாஹாத்மயத்தையுடைய

(க) வகூஷயவஷரோலாவகூஷஸம்வெஷ்வாஹ்யபூஷவஸூரி
யவாஷெஷுநம் வாகுஜநீயபு । விவாஸகூராகநாபம் காரி
வாகுநாங்கலீஸம்ஸாணஸிவமதொஹம்ஹக்ரு ஹஸௌஹக்ரு ||

(உ) ஸவெஷுஷாஸேவரிஷாணாம் சிஷுநாத்ம் ஸுஹாவஹபு ।
ஸகூதரணரிஷெண ஷடாதிவரஸிவஷு || சிஷுநாத்ம் உபந்யா
ஸஃ பூஷதிஸாரணாகதிஃ । லக்ஷ்மீ நாராயணபேதிஹிதம்ஸவ
வஸுஷபு ||

+ ‘வேதாபாஹ்யாவாஸமயவிவாத’ என்றும், ‘சக்ர ஹஸ்தாக்ர
தஸ்ஸகம்’ என்றும் பாடாந்தரங்கள்.

தவயத்தை உபதேசிக்க, நம்பியும் போசவுகந்து 'இராமாதுசனை யுடை யோம், என்று அருளிச்செய்ய, உடையவரும் அவருக்கு 'ஸ்ரீவைஷ்ணவநம்பி' என்று தாஸ்ய காமம் ப்ராஸாதித்தருள, நம்பியும் இவரை ப்ரஹ்மாத்மேற்றி உபலாஸித்தருளினார். உடையவரும் நம்பியை ஸேவித்து நின்று (க) "அபசார நிமாந்ஸர்வாக் க்ஷமஸ்வபுருஷோத தம" என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, அங்குமின்றும் புறப்பட்டுத் திரு வண்பரிசாரத்தையும் திருவாட்டாற்றையும் திருவடிதொழுது, திரு வணந்தபுரத்திலே எழுந்தருளிப் * படமுடையவரறிற் பள்ளிபயின்ற பத்மநாபப்பெருமானையும் த்வாரதரயத்தாலே பாதாதிசேஸாந்தமாக ஸேவித்தருளி, அங்குள்ள ப்ரதிவாதிசேஸையும் ஜயித்து ஸ்ரீராமாதுஜ மடத்தையும் உண்டாக்கி, புறப்பட்டு மலையாளதேசத்திலுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அததேசத்தில் அபயளித்தாந்திகளையும் ஜயித்து, மேலைஸமுத்ராக்கரைவழியாக உத்தரதேசத்தி லெழுந்த ருளி * வடதிசைமதுரை சாளக்கிராமம் வைகுண்டஸ்தாநத்வாரவதி அயோத்தி உத்தரபதரிகாஸ்ராமம் கைமிஸாஸன்யம் புஷ்கரம் என்று சொல்லப்பட்ட திவ்யதேசங்களையும், மற்றமுண்டான திருவாய்ப்பாடி ஸ்ரீ கோவர்த்தகிரி ஸ்ரீப்ருந்தரவகம் முதலான திருப்பதிகளெல்லா வற்றையும் ஸேவித்துக்கொண்டு, அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள குத்ருஷ் டிவித்வான்களையும் ஜயித்து,

பட்டிமண்டபத்தைக்கிட்டி ஸாஸ்வதிபண்டாரத்தேற எழுந்தரு ளினவளவிலே, ஸாஸ்வதி தாஸினவாசஸ்திறந்துகொண்டுவந்து எதிரே புறப்பட்டு நின்று உடையவரைப்பார்த்து (உ) "தஸ்யயதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமகிணி" என்கிற ஸ்ருதிக்குப்பெருஞ்சொல்லிக்காணீர்" என்ன, இவரும் (ங) "கபிஸ்த்வாதிதய:கம்பிபதிகாணேரித்யபிகபிர் 'பிபஸ்தீத்யாம் காதஸ்ஸகபிரமுநாஸ்தம்பதிலுதத்-ப்ரதிம: கப்யாஸந் திவஸகாதேஜோலிகஸிதம் ஸுபத்மம்ஸ்ரீமத்த்வாத்மணிபகவச்சக்ஷு

(க) கவயாநாஸிநிராநு ஸவபூநாக்ஷிஸவாஸுரெஷாததி

(உ) தஸ்யயதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமகிணி

(ங) கவிஸாஸித்யு:கம்பிபதிகாணேரித்யபிகபிபி

ஹஸ்தீத்யாநாதஸகவிநாஸிநாஸுபதிலுதத் 1 ப்ரதிம:கப்யாஸந் திவஸகாதேஜோலிகவிதம்ஸுபத்மம்ஸ்ரீமத்த்வாத்மணிபகவச்சக்ஷு

ருபமா" என்று கம் என்று ஜலமாய், கிரணங்களுளே அத்நைப்பாநம் பண்ணுகையாலே கபிஸப்தவாச்யனான ஆகித்யனாலே, (க) "அஸு கேஷபணை" என்று விகாஸவாசகமாய், அலர்த்தப் பட்ட தாம ரைப்பூப்போலேயிருக்கும் பாம்புருஷன் திருக்கண்கள்' என்று கப்பாஸத்திற்குப் பொருள் அருளிச்செய்ய 'ஸரஸ்வதியும் கேட்டு ஸந்துஷ்டையாய், இவரிட்டருளின ஸ்ரீபாஷ்யகாரந்தத்தையும் ஸரி ஸாவஹித்துத் தன்னைபை கீட்டி உடையவர்திருக்கையைப் பிடித் துக்கொண்டுபோய் 'இது ப்ரகழிப்தமன்று, ஸுத்தமாயிருந்தது' என்று அங்கீகரித்து, இவருக்கு 'ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்' என்று திருநாமஞ் சாத்தி ஹபக்ரீவரையும் எழுந்தருளுவித்துக்கொடுத்து மிகவும் ஸ்லா கிக்க, ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும், 'கம்மை இத்தனை ஆதரிக்கைக்கு அடி என்?' என்று கேட்டருள, அவளும் 'முன்பு இங்குவந்த ஸங்கரனை இஸ்ருதிக்கு அர்த்தங்கேட்டவளவில், அவனும் குரங்குப்ருஷ்டம் போலே யிருக்குமென்று அபஹாஸ்யமான அர்த்தஞ் சொன்னான்; நீர் என்கருததறிந்து பொருள்கொல்லுகையாலே நான் ஆதரித்தேன்' என்றாள்; இத்தை அத்நேசத்திலுள்ள ப்ரதிபகூஸித்தாரந்திகள் கேட்டுவந்து உடையவருடன் தர்க்கிக்க, அவர்களெல்லாரையும் ஜயித்துத் தம்ஸித்தாரந்தத்தை ஸ்தாபித்தபடியை அத்நேசத்தின் ராஜா கேட்டு 'இதொரு ஆஸ்ரய மிருந்தபடி என்!' என்று வந்து உடைய வர் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆஸ்ரயிக்க, அவனையும் க்ருபைபண்ணி எழுந்த ருளியிருக்குமளவிலே, அங்குள்ள அஸுபாளுக்களான வித்வான்கள் இவரை அபிசரிக்கத் தேட, உடையவரும் கேட்டருளி 'இத்தைக் காணக்கடவோம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றியிருக்க, அவ்வளவிலே வித் வான்கள் பித்தேறித் தங்களைத் தாங்களே மோதிக்கொண்டு பேய்க ளாய் ஒடித்திரிய, ராஜாவும் இத்தைக்கண்டு உடையவரைத் தண்ட னிட்டு 'தேவரீர் இப்படி செய்தருளலாமோ?' என்று வேண்டிக் கொண்டு அவர்களையும் ஸ்வஸ்தாரம்படி பண்ணுவித்து அவருடைய திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிப்பித்து, தன் ஸர்வபரிகரத்துடன் இருகாத வழி ஸேவித்துக்கொண்டுவந்து வழிவிட்டு மீண்டுபோக,

உடையவரும் வாசாணஸீவழியாக எழுந்தருளிக் கங்கையைக் கிட்டி * கங்கைகங்கையென்ற வாசகத்தாலே * எழுமையுங்குடி யீண்

(க) கஸு-கேஷபணைஸ்ரூதஜீவாதமெஸாத ஸுபஜிஜ்

வ்யூஹபூக்ஷி | பாடிவாடி விதிக்கிவ்யூக்ஷயம் ததூரஜ்யயா ||

டிய பாவமெல்லாம் * இறைப்பொழுதன விவரிற் கழுவிநிம் பெருமைப
புடைய கங்கையில் “திருமால் கழுவினைக்கீழ் குளித்து” என்கிற
படியே சீராடித் + (காபாலிஸ்பர்ஸ தேவதந்தையுங் கழித்துக்) சேஸ
வாதித்வாதேவார்த்வபுண்ட்ரங்களையும் தரித்துக்கொண்டு, * கண்ட
மென்னுங்கடி கதரினெம்பெருமானையும் கைதொழுது * கழுவினைபணிந்து
புறப்பட்டு, ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்தேற எழுந்தருளி ஸ்ரீஜகந்நாதனை
யந் திருவடிதொழுது அங்குள்ள ப்ரச்சந்தபௌத்த வித்வான்களையும்
ஜயித்து அங்கே ராமாதுஜமடமொன்று உண்டாக்கி, அங்கிலும் புறப்
பட்டு ஸ்ரீகர்மத்தேற எழுந்தருளிக் கூர்மநாதனையும் ஸேவித்து, விம
ஹாத்ரியேற எழுந்தருளி விம்ஹகிரியப்பனையும் ஸேவித்து, அவ்வி
டத்தில் அந்யஸமயங்களையும் தர்க்கித்து ஜயித்து, அங்கிலும் புறப்
பட்டு அஹோபிலத்தேறச்சென்று அஹோபிலநரவிம்ஹனையும்
ஸேவித்து, புறப்பட்டு,

* தெழிஞ்சாலருவித் திருவேங்கடமலையேறித் திருவேங்கடமுடை
யானையும் ஸேவித்துநிற்க, அவ்வளவிலே “தாழ்சடைபுற நீன்முடியும்
ஒண்மழவும் சக்கரமும், குழாயும் பொன்னுணும தேரென்றுமால் -
குழந், கிரண்டருவி படியந் திருமலையே லெந்தைக், கிரண்டுருவு
மொன்று யிசைந்து” என்று ஆழ்வார் அதுபவித்த ஹரிஹராகார
மொத்திருக்கையாலே பைவர் கண்டு ‘எங்கள் நாயனார்’ என்றுபிணங்கி
வா, உடையவரும் ‘உங்கள் தப்பிரானுக்கு அஸாதாரண சிற்றநமான
த்ரிஸால டமருகத்தையும், எங்கள் பெருமானுக்கு அஸாதாரணசிற்ற
நமான திருவாழி திருச்சங்காழ்வார்களையும் பண்ணித் திருவேங்கட
முடையான் திருமுன்பே வைப்போம்; அவர் எத்தையெடுத்துத் தரித்
துக்கொள்ளுகிறாரோ அத்நையிட்டு அவர்ஸ்வரூப திருபணம்
பண்ணக்கடவது’ என்று, அவ்வாயுதங்களைப் பண்ணி அவர்ஸந்திதி
யிலேவைத்து, கர்ப்பக்ருஹத்தில் ஒருத்தருமில்லாதபடி சோதித்துத்
திருகாப்பைச் சேர்த்துக்கொண்டு புறப்பட்டுவந்து பராதேகாலமான
வாறேதிருக்காப்பைநீக்கி ஸேவிக்கிறவளவிலே * கூராராழிவெண்சங்கே
ந்தி த்ரிஸால டமருகங்களைக் காற்கடைக் கொண்டிருக்கக்கண்டு, ஆநந்
தாஸ்ருக்கள் பணிப்பக் கொந்தளித்துக் குணலேகூத்தடித்துக்கொண்டு
பைவரை அடித்தோட்டி விட்டு “பொன்னை மாம்பணியை யணியார்ந்

தீதார், மின்னை வேங்கடத்துச்சி யிற்கண்டு" என்கிறபடியே வர்ஷுக்
வலாஹகம்போலே அகிலர்க்கும் அகிலதாபத்தையும் போக்கி அகிலா
பேகழிதப்பாதான * திருவேங்கடத் தெந்தையைத் திருவடிதொழுது,
அப்போதே திருமலையி லிறங்கித் திருத்தாழ்வரையில் ஆழ்வார்
களையுந்திருவடி தொழுது புறப்பட்டு,

பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளிப் பேரருளாளையாயும் ஸேவி
தது, புறப்பட்டுத் திருவல்லிக்கேணி திருதீர்மலைமுதலான இழக்கில்
திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, மதுரைத்தத்தேற எழுந்தருளிவரிகரத்த
பெருமானையும் ஸேவித்து, பெரிய கம்பிதம்மை க்ருபைபண்ணியரு
ளின திருமகிழடியைத் தண்டனிட்டு, தெண்டைமண்டலத்திலுண்
டான மாயாவாதிகளையும் ஜயித்து, திவயிந்திரபுரத்தில் தெய்வநாய
களையும் திருவடிவணக்கி, புறப்பட்டு விரகாராயணபுரத்தேசென்று
நாதமுனிமன்னனாரையும் ஸேவித்து, நாதமுனிகள் யோகத்திலே எழுந்
தருளியிருந்த இடத்தையும் ஸேவித்து, இப்படி பூப்பாதகழிணம்பண்ணி
மடங்கித் திருவண்ணையாடி, திருவரங்கம் பெரியகோயிலிலே எழுந்தரு
ளிப் பெரியபெருமானே அமலனாகிபிரானிற்படியே திருவடிமுதல் திரு
முடியளவாக * முடிவில்லதேரொழில்நீலமேனியையும் அதுபவித்து
அஞ்சலித்துக்கொண்டு ஐயஸ்ரீயுடன்கிழை, பெருமானும் * பவளவாய்
திருந்து 'உமக்கு ஒருகுறையும் இல்லையே?' என்ன, ஸ்ரீபாஷ்யகா
ரும் "திருமாலுருவோடு அவன்சின்னமேபிதற்றுகிற்பது ஒர், திரு
மால்தலைக்கொண்ட நங்கட்டு எங்கேவரும் தீவினையே" என்கிறபடியே
அங்கும் தேவரீரையே சிந்தித்து எங்குத்திரிந்துவந்த அடியேனுக்கும்
ஒருகுறை உண்டோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமானும்
உகந்து தீர்த்தப்ராஸாதம் ப்ராஸாதிப்பிக்க ஸ்வீகரித்து, புறப்பட்டு
மடமே பெழுந்தருளி * அணியரங்கன்திருமுற்றத் தடியார் தங்களின்ப
மிகுபெருங்குழவு கண்டு உகந்து அவர்களை க்ருபைபண்ணிக்கொண்டு
எழுந்தருளியிருந்தார்.

பட்டர் லைபவம்.

உடையவரும் இப்படி * ஊரும் நாமம் உலகமும் தம்மைப்போலே
யாக்கி வாழ்ந்தருளுகிறகாலத்திலே இவரை ஆராயித்த முதலிகளில்
காரத்தாழ்வான் ஸகலஸாஸ்தாவித்தமராய், ஆசார்யபதைகவிஷ்டராய்,
அபிமானஉபாதாக இஜயா ஸ்வாத்யாய போகங்களாகிற பஞ்சகால பா

சாயணராய், விஹிதவிஷய விரக்தராயி ிதிற், ஒருவர்ஷாகாலத்திலே
மத்யாஹ்நகாலமானவாக வர்ஷம்வர்ஷிக்க, ஸங்கவகாலந்தவறி மத்யாஹ்ந
காலமானவாதே உபதாநகாலந்தவறி, அஹர்யஹ சிரிஷ்டாக்ரமண்ய
ஜகக்ருஹங்களில் உபதாநம்பண்ணி வந்தே திருமேனியாத்ரை நடக்க
வேண்டுகையாலும், அற்றைக்குத் திருமாளிகையிலே ஸஞ்சிதபதார்த்
தம் ஒன்று மில்லாமையாலும் நீரடி எழுந்தருளித் திருவடிவிளக்கி
ஒருபலத்தை அமுதுசெய்ப்பண்ணித் தீர்த்தஸ்விகாரம்பண்ணி
யிருக்க, ஸாயங்காலமானவாதே தத்காலிகர்மத்தைச் செய்தருளி நம்
பெருமானே ஸேவித்துத் திருவாய்மொழியதுஸந்தாகமே தாநமாகப்
பட்டினியே கண்வளர்த்தருள, அவ்வளவிலே நம்பெருமாள் பெரிய
அவஸரம் அமுதுசெய்தருளித் திருச்சின்னம்பணிமாற, ஆண்டாள்
காஹ்ளாதங்கேட்டு 'உம்முடைய பக்தர் பட்டினியேயிருக்க, நீர்
என்ன குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்தருளுகிறீர்?' என்ன, அவ்வாக்
யம் பெரியபெருமாள் திருச்செவியிலு மத்தித் திண்ணையிலே நித்தரை
பண்ணிக்கொண்டிருந்த உத்தமநம்பிகனவிலே பெருமாள் எழுந்தருளி
'நப்பி! ஆழ்வான் இன்றைக்கு உபவஸித்திருக்கிறார்; நம் அக்கரவடி
சில்தளிகையை உபயக்தர் சாமர ஸகலவாத்யஸஹிதமாக ஸிரஸா
வஹித்துக் கொண்டு போய்க் கொடும்' என்று அருளிச்செய்ய, உத்
தமநம்பியும் ஸ்வப்நந்தெளிந்து கண்களேவிழித்துப்பார்த்து த்வரித்
தெழுந்திருந்து பெருமானருளிச்செய்தபடியே தளிகையைத் தாமே
ஸிரஸாவஹித்துக்கொண்டு அகிலவாத்யத்துடன் ஆழ்வான் திருமா
ளிகைவாசலிலே செல்ல, ஆழ்வானும் பதறியெழுந்திருந்து 'இதென்!'
என்று திகைத்து எதிரே செல்ல, நம்பியும் 'நம்பெருமாள் உமக்கு அக்
கரவடிசில்தளிகை அனுப்பியருளினார், 'அங்கீகரியும்' என்ன, ஆழ்
வானும் தளிகையை மஹாப்ரஸாதமென்று ஸிரஸாவஹித்துக்
கொண்டு 'அடியேனுக்கு அடியிலே ஸர்வாபீஷ்டமும் தந்தருளினார்;
இது க்ரயத்தளிகையாயிருக்கும்' என்று தமக்கும் ஆண்டாளுக்குமாக
இரண்டுதிரள்களை அங்கீகரித்து ஸேஷித்ததைப் போகவிட்டருளி,
ஆண்டாளேப்பார்த்து 'நீ என்ன நினைத்தாய்?' என்ன, அவளும் 'அடி
யேன் ஒன்றும் நினைக்கவில்லை; பெருமாள் அவஸரம் அமுதுசெய்தரு
ளித் திருச்சின்னம் பணிமாறினவாதே 'உம்முடைய பக்தர் இப்படி
பட்டினியிருக்க, நீர் என்ன குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்கிறீரென்றே

வித்தனை' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'நீ இப்படி சொல்லலாமோ?' என்று ஆண்டாளே வெறுத்துப் ப்ராஸாதத்தைத் தாமும் ஸ்வீகரித்து அவளுக்கும் ப்ராஸாதித்தருளினார். பட்டரும், சீராமப்பிள்ளையும் அவ தரிக்கைக்கு ஹேது இத்திராளேகளிறே

இப்படி எம்பெருமானதுக்ரஹத்தாலே ஆழ்வானுக்கு ஒருகுமாரர் வைகாசியில் அநுராதத்தில் திருவவதரித்தருள, 'திருநாமஞ் சாத்துகை முதலான உஜ்ஜீவகாம்பஸத்துக்கு உடையவரே கடவர்' என்று ஆழ்வான் தமக்கு அதில் அவ்வயமற்றிருக்க, ஸூத்யஸௌச நிவ்ருத்தியானவுடனே பத்துகாளுங்கடந்த இரண்டாநாள், எம்பெருமானார், ஆழ்வான்திருமாளிகையேற எழுந்தருளி எம்பாஸார்ப்பார்த்து 'ஆழ்வான்குமாரரை எடுத்துக்கொண்டுவாரும்' என்ன, அவரும் உள்ளே ஆண்டாள்பக்கவிலே சென்று குலக்கொழுந்தான குமாரரைத் தம்மார்பிலே அணைத்துக்கொண்டு, த்ருஷ்டிதேவாதிதிகள் வராதபடி *பந்தனைதீரக் குழந்தைக்கு ரக்ஷணூர்த்தமாக த்வயாதுஸந்தாஸத் துடனே மங்களாஸாஸகம்பண்ணிக்கொண்டுவந்து, எம்பெருமானார் *தண்டாமரைக்கண்களாலே குளிரக்கடாஷித்தருளும்படி திருக்கைத் தலத்தே பிடித்தருள, உடையவரும் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே ஆகத் தாஸ்ருக்கள்பணிப்பக் கடாஷிக்குமளவில் ஸரிஸூவினுடைய பசுருபக கென்கிற தேஜாவிஸேஷத்தையும் திருமுகவெளியையும் கண்டு 'எம்பாரே! த்வயம் பரிமனியாசின்றது; என்செய்தீர்?' என்ன, அவரும் 'ஸரிஸூவுக்குக் காப்பாக த்வயாதுஸந்தாஸம்பண்ணிக்கொண்டு எடுத்து விடைகொண்டேன்' என்ன, உடையவரும் 'கர்த்தவ்யம் ஸத்துக்கு முற்பட்டீரே!' என்று திருமேனிபெணுகலுக்கு உகத் தருளி 'இவருஜ்ஜீவகாம்பஸத்துக்கும் நீரே கடவர்' என்று நியமித் தருளி, பசுங்குழந்தைக்குப் பஞ்சாயுதத்திருவாபரணமும் தம்திருக் கையாலேசாத்தியருளி, காமகாணத்திலே எம்பார்திருக்கையாலே திருவிலச்சினையும் சாத்துவித்து, ஸ்ரீபராஸரபகவான்திருநாமமாக 'ஸ்ரீபராஸரபட்டர்' என்று திருநாமத்தையுஞ் சாத்தி ஆளவந்தா ருடைய இரண்டாமிழவையும் தீர்த்தருளினார். (க) "புத்ரீக்குதோ ரங்கதுரத்திரேணபராஸரஃகாசுலப்ரதீபஃ - கோவிர்தஸரிஷ்யஸ்ஸதுயா

(க) வாசுதேவகுதோரஜயாஸாஸரெண வராஸரஃ கௌர கௌபுரீவஃ । மொவிநுஸிஷ்யஸுதௌபாசுநாஸுரிநாஸுரவா வுரிநவாஸு தீத்யு ॥

முநார்ய மனோரதம்பூரிதவாந்தவிதியம்” என்று இவ்வர்த்தம் லக்ஷ்மீ காவ்யத்திலே உத்தமகம்பியாலும் சொல்லப்பட்டதிறை.

அநந்தரம் எம்பார் திருத்தம்பியார் கிறியகோயிந்தப்பெருமா ளுக்கு ஒருகுமாரர் அவதரித்தருள, அதனைக்கேட்டு உகந்து உடைய வர் ‘ஆளவந்தார் க்ருஷி பவிக்கப்பெற்றதே!’ என்று அவர் திருமா ளினிகையற எழுந்தருளி, அவர்குமாரரையும் க்ருபையாலே கடாஷித் தருளி; அக்குமாரருக்கு ‘ஸ்ரீ பரங்குஸாகம்பி’ என்று சப்யாழ்வார் திருநாமஞ்சாத்தியருளி, ஆளவந்தாருடைய முன்னுமிழவையும் தீர்த் தருனினார். (க) “கோயிந்தராஜாங்கவயஜேமரீஷி பரங்குஸோயாமு கவைமகஸ்யம் - அபாசகாரப்ரஸபந்த்ருதீயம் விராஜதேவ்ருத்தமணி ப்ரதிபஃ” என்று இதுவும் லக்ஷ்மீகாவ்யத்திலே சொல்லப்பட்டதிறை.

பின்பு பெருமான் மஞ்சளீர்குடிப்பித்துப் பட்டரைப் புத்ரஸ்வி காரம் பண்ணியருளி திருமணத்துணருகே தொட்டிவிட்டு நாச்சியார் சீரட்டிவளர்க்க வளர்த்தருளுகிறவர், பெருமான் அமுதுசெய்வதற்கு முன்னே தவழ்த்துசென்று படைத்திருந்த தனிகையில் அள்ளி அமுதுசெய்யும்படியாயி றே வளர்த்தருளினது.

பட்டர் ஐந்து திருக்கூத்தரத்திலே, ‘நெடுமாத்கடிமை’ அதுஸத் திக்கிற ஆழ்வானை ‘ஐயா! சிறுமைபெருமையாகிற பாஸ்பர விருத்த தர்மத்வயமும் ஒரு வஸ்துவிலே கிடக்குமோ? ஆழ்வார் “சிறுமா மணிசர்” என்று இரண்டையும் சேர அருளிச்செய்வானென்?” என்று கேட்க, ஆழ்வானும் ‘நல்லீர்! கேட்டபடி அழகிது; நீர் அறு பரீதராகையாலே, உமக்கு இப்போது ஸாஸ்தாங்கொண்டு இசை விக்கவொண்ணாது; ப்ரத்பகூத்திலே உமக்குக் காட்டுகிறோம், கேளீர்! திருமேனிசிறுத்து ஜ்ஞாநம்பெருத்திருக்கிற கிறியாச்சான், அருளா ளப்பெருமாளெம்பெரு மானுர்போல்வாரைக் காணும் “சிறுமாமணிசர்” என்கிறது’ என்று இசைவித்தருளிச்செய்தார்.

பட்டர் பின்னையும் ஒருவர் திருவிதியிலே புழுதியளந்துவிளை யடாசிற்க, ஒருவன் ‘ஸர்வஜ்ஞபட்டன் வந்தான்’ என்று அதிஸம்பீர

(க) மொவிந்ராஜாந்யபஜோ கீரீஷீ வராஜுஸோயாபாசுந வெகேநஸ்யுத : கவாவகாரபூஸஹந்தி தீயம் விராஜதேவ்யுத ரீணிபூதீவஃ ||

மத்துடனே காளமுதிவா, இவரும் 'உடையவர் ஆழ்வான் ஆண்டான் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் எம்பார் முதலான பெரியோர்க ளிருக்குமிடத்திலே இவனாடா ஸர்வஜ்ஞப்பட்டனென்று விருதுதி வருகிறான்?' என்று இரண்டு திருக்கையாலும் புழுதியை அள்ளிக் கொண்டு அவனைப் பார்த்து 'நீ ஸர்வஜ்ஞனன்றோ? இது எத்தனை? சொல்' என்ன, அவன் அதுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாதே லஜ்ஜித்து வாயடைத்து கவிழ்தலையிட்டுகிழ்ச்சி, பட்டரும் அவனைப் பார்த்து 'கெடுவாய்! இதொரு கைப்புழுதி பென்றசொல்லி ஸர்வ ஜ்ஞனென்று விருதுதித் திரியமாட்டாதே அஜ்ஞனாய் விட்டாயே! இனி உன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞனென்கிற விருதையும், ஸப்பிரமத்தையும் போகடு' என்று 'காளத்தையும் பறியுங்கோள்' என்கிறமழலைச் சொல் லைச் சொல்ல, அவன் கேட்டு 'இவர் ஆருடைய குமாரர்?' என்ன, 'ஆழ்வான் குமாரர்' என்று அங்குள்ளார் சொல்ல, கேட்டு அவனும் "பறப்பதன்குட்டி தவழுமோ?" என்று ஆர்ச்சயப்பட்டு, பட்ட ரைத் தன் தண்டிகையிலே வைத்துக்கொண்டு ஆழ்வான் திருமாளிகை வாசலிலே சென்றவாதே, பொன்னாச்சியார் கண்டு இவர் செய்த * சிறுச்சேவகத்தைக் கேட்டு வாரியெடுத்துக்கொண்டு த்வயாறுஸக் தாரத்தாலே ஈசையிட்டு "தம்பரமல்லன் ஆண்மைகளைத் தனியே கின்றதான் செய்வோர்? எம்பெருமான்! உன்னைப்பெற்ற வயி றுடையேன் இனி யான் என்செய்கேன்?" என்று முந்தானையாலே இவரை முட்டாக்கிட்டு உள்ளேகொண்டு புருத்து 'கண்ணெச்சி லுண் டாக இவரைத் திருவிதிபிலே போகவிடுவார்களோ?' என்று வெறுத்து, ஆண்டாள் திருக்கையிலே கொடுத்து ஸ்ரீபாததீர்த்தத் தைத் தெளித்து 'இவ்விபூதியில் இவர் கெடுகான் தங்குமவரோ!' என்று வயிறுபிடித்தருளினார்.

பட்டரை உபநீதரானபின்பு வேதாத்தயயகம் பண்ணுகிக்க, இவர் மேதை யிருக்கும்படி:—ஒருநாள் சக்கையிட ஒதி, அகின்மற்றைநாள் ஒதுகைக்கு எழுந்தருள், மறித்துச் சக்கையிடப் புக்கவாதே, ஒதுகிற கடையில்கின்றும் போந்து விளையாடிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, 'எல்லாரும் ஒதாநிற்க இவர் புறப்பட்டு வந்தார்' என்று ஆழ்வானும் ஆண்டாளும் கேட்டு 'அப்போ! எல்லாரும் ஒதாநிற்க, நீர் ஒதாமல் வருவானேன்?' என்ன, இவரும் 'அவர்கள் ஒதினவிடத்தையே ஒதா

நின்றார்கள்' என்ன, 'ஆகில் நீர் நேற்றுச்சந்தையிட்ட பாய்கத்தைச் சொல்லிக் காணீர்' என்ன, சந்தையிட்டபடியே உச்சரித்துக் காட்டி யருள, ஆழ்வானும் ஆண்டாளும் பபப்பட்டு 'இன்னம் சிறிதுநாள் இவரை ஓதவிட வேண்ணாது' என்று தங்களிலே ஸங்கித்திருந்தார்கள்.

பின்பு ஆழ்வானும், எம்பாரும், பட்டருக்கு அர்த்தாரிசைக்களும் தத்வஸிசைக்களும் பண்ணிவைத்தார்கள்.

பெருமாள் ஒருநாள் திருத்திகாரையை வளைத்துக்கொண்டு ஏகாந்தமாக எழுந்தருளியிருக்க, பட்டர் திருவடிதொழப் புக, பெருமாள் முனிந்து புறப்படவிடத் திருவுள்ளமாக, அவர் புறப்பட்டவளவிலே 'அவனை யழைப்புகோள்; நம்பட்டருக்கு அருளப்பாடு' என்ன, இவரும் உள்ளேபுகுத்து தண்டனிட்டு நின்றவளவிலே, பெருமானும் 'நாம் புறப்படவிட்டபோது என் நினைத்திருந்தாய்?' என்ன, 'பெருமானும் நரசிமாருமாக நினைத்திருந்தேன்?' என்ன, 'முன்பு நம்மை நினைத்திருந்தபடி எங்ஙனே?' என்று கேட்டருள, 'ஆழ்வானும் ஆண்டாளுமாக நினைத்திருந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமானும் 'நம் ஆனை; நம்மை முன்புபேரிலே நினைத்திரும்' என்று திருவுள்ளமாயருளினார்.

ஆழ்வானும் பட்டருடைய விவரேஹசிதவயஃ பரிணாமத்தைக் கண்டு, உடையவருடனே 'பிள்ளைக்கு விவரஹம் பண்ணிவைக்கும்படி எங்ஙனே? நம் உறவுமுறைபார் பாரக்ருதார யிராநின்றார்கள்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'பெரியநம்பி திருமேனிஸம்பந்திகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸாந்தாநிகரிடத்திலே பட்டருக்குப். பெண்கொணர்ந்தால், ஸ்வஸூதரஸாகைகளுக்கும் பாரஹ்மண்ய வைஷ்ணத்வத்திற்கும் பெரியசாணமென்று தட்டாகாதிறே' என்ன, ஆழ்வானும் ஸம்மதித்து ஆண்டாளுடன் ஆலோசித்து உடையவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவர்களிடத்தே பெண்கேட்க, அவர்களும் பட்டருடைய ஆபீஜாத்யங் கண்டு கொடுக்கத் தேட, புதுஸம்பந்தமென்று ஒருநாள் இசைபாதிருந்தார்கள். ஆண்டாள் ஒருநாள் ஆழ்வானைப்பார்த்து 'பிள்ளைகள் பெருத்தார்கள்; ஒருகார்பஞ் செய்விக்க வேண்டாவோ?' என்ன, ஆழ்வானும் 'நம்வரகுடும்பத்துக்கு என்னைக் களையச்சொல்லுகிறாயே?' என்று அருளிச்செய்து, பெரிய

பெரியநம்பிநாமகளாரான அத்துழாய் புக்ககத்திலே வாழும் காலத்திலே, ஒருநாள் 'தீர்த்தமாடத் துணைவா வேணும்' என்று மாமி யாரை அழைப்பிக்க, அவளும் உன் சீதனவெள்ளாட்டியைக் கொண்டு போ' என்று கடுத்துச் சொல்ல, நம்பிபக்கலிலே வந்து 'ஐயா! என்னை இப்படி சொன்னாள்' என்ன, நம்பியும் 'நாம் அறிந்தோம்: உங்கள்கீழ் நுக்குச் சொல்' என்ன, இவரும் அங்கே சென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அருகிலிருந்த முதலியாண்டாளை 'உமக்கு இந்தாரும் சீதனவெள்ளாட்டி' என்று கொடுத்து 'போம்' என்ன, ஆண்டாளும், கூடவெழுந்தருளி நீராடப்பண்ணுகித்துக்கொண்டு வந்து அவருடைய புக்ககத்திலே நின்று தாஸவ்ருத்திகளைச் செய்பதெதாடங்க, அவரு டைய புக்ககத்தார் 'ஆண்டாள்! இது என்?' என்ன, 'என்னை வரவிட்ட உடையவரைக் கேளுங்கோள்' ஆசாயர் சொன்னது செய்யவேணும், என்ன, அவர்களும் நம்பி ஸ்ரீபாதத்தேவரப் போய் 'நம்பி! முதலி யாண்டாளை வரவிட்டு எங்களை இப்படி நசிப்பிக்கவேணுமோ?' என்ன, நம்பியும் 'நாம் அறிந்தோமோ? உடையவரைக் கேளுங்கோள்' என்ன; அவர்களும் அங்கே சென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடைய வரும், ஆண்டாளை அத்துழாய்க்குச் சீதனவடிமையாகத் தந்தோம்; அவர் அங்குநிற்கை உங்களுக்கு அகிலமாயில் இக்கிருந்து அடிமை செய்கிறார்' என்று அழைப்பித்துக்கொண்டருளினார்.

பெரிய நம்பி மாறணேரிநம்பியைப் ப்ரஹ்மமதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்தருள, இதுகேட்டு எம்பெருமானார் நம்பி ஸ்ரீபாதத்தேவரச்சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'சீயா! ஸம்ஸாரம் சிலு கிடாதபடி அடியேன் ஒருவழியாலே வேளியிட்டவா, தேவரீர் ஒரு வழியாலே பிரித்தருளாநின்றதே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'வாரீர் உடையவரே! இக்ஷவாகுவம்ஸரத்திலே அவதரித்து ஸாமான்யதர்மத்தை வெளியிட்டருளின பெருமானைக்காட்டில் நான் பெரியவனோ? பெரியவுடையாரைக்காட்டில் இவர் தண்ணியரோ? ஸாமான்ய தர்மநிஷ்டாரான தர்மபுத்ரரைக்காட்டில் நான் பெரியவனோ? ஸ்ரீவிதாரைக்காட்டில் இவர் தண்ணியரோ? 'பயிலுங்கடரொளி', 'நெடுமாத்கடிமை' கடலோகையோ?' என்று அருளிச்செய்ய, உடைய வரும் உகந்து ஸம்மதித்திருக்கச்செய்தே, 'மாறணேரிநம்பி திருநாட் டிக்கு எழுந்தருளும்போது பெரிய பெருமாள் திருவடிகளை ஸரண மென்னுதல், ஆளவந்தார் திருவடிகளை ஸரணமென்னுதல் செய்யக்

கண்டிலேயாம் ; இது என் ?' என்று உடையவருடனே பெரியகம்பி அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் 'அவர்க்கு அப்போது ஸ்ரீலாகத் வயாதுஸந்தாநமாயிருந்ததாய்க் கோள்ளீர்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் 'அது பெண்கண்டபிச்சன்வார்த்தை யன்றோ ?' என்று அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் 'பெண்ணினுடைய நித்ய யோகத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றுகொழுகிற தென் ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

உடையவர் ஒருநாள் ஒருமையை யழைத்துக்கொண்டு உள்ளே எழுந்தருளிக் கதவை யடைத்து ஏகாந்தத்திலே ஸம்ஜ்ஞையாலே தம் திருவடிகளைத் தொட்டுக் காட்டியருள, அவனும் அதுவே தஞ்ச மென்று புத்தி பண்ணியிருக்க, ஆழ்வான் இத்தைக் கதவின் புறையிலே கண்டு 'ஐயோ! கூரத்தாழ்வானாய்ப் பிறந்து பாக்க ஸாஸ்தாங்களைக் கற்றுக்கொட்டேன் ; ஒன்றும் அறிவாத ஊமையாய்ப் பிறந்தால் அடியேனுக்கும் உடையவர் இரங்கியருளுவரே! என்றுமொழித்தார்' என்று பாவித்தயிறே.

திருக்கோட்டியூர்சம்பி, திருக்கோட்டியூரிலே மேல் தளத்தின் மேலே படிக்கதவை விழவிட்டு த்யாநித்துக்கொண்டிருக்க, உடையவர் அங்கேற எழுந்தருளி சம்பியைக் குறித்து 'த்யாகம் எது? மக்தரம் எது?' என்று கேட்டருள, நம்பியும் 'ஆளவந்தார் வடவாற்றிலே நீராடி யருளும்போது அகமர்ஷணம் பண்ணி முழுகியிருந்தால், அவர் திருமுதுகு வல்லான் கடாரம் கவிழ்த்தாப்போலேயிருக்கும்; அதுவே எனக்கு த்யானம்; 'யமுனைத் துறைவர்' என்கிற இதிலே மக்தரம் என்று அருளிச் செய்தருளினார்; ஆகையாலே, ஆசார்ய விக்ரஹமே ஸதாந்யேயமென்றும், தந்நாமமே ஸதாஜப்யமென்றும் உடையவருக்கு உபதேசித்தாராய்த்து.

(க) "பாலமுகஜடாந்தாஸ்ச பங்கலோபதிராஸ்தநா - ஸதாசார்யேண ஸந்த்ருஷ்டாஃ ப்ராப்துவந்திபாங்கதம்" என்கிறபடியே பெண்ணும் பேதையும் எல்லாரும் ஸம்ஸாரதுத்தீர்ணராய்படி ஸர்வரையும் இப்படி விஸாஷ கடாஷஞ்செய்துகொண்டும், கூரத்

(க) ஸாஸ்திரிகஜபாநாஸாவஜுவாயிராலுயா । ஸதா

வாரொண ஸந்த்ருஷ்டாஃ ப்ராப்துவந்தி வராஷகிடி ॥

தாழ்வான் முதலியாண்டன் அநுள்ளப் பெருமானெம்பெருமா
னார் முதலான முதலிகளுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் ப்ரஸாதியா நின்று
சொண்டும் ஸுகமே வாழ்த்தருளுகிற காலத்திலே ராஜ்யம்பண்ணுகிற
சோளராஜா துர்ஸாவனாகையாலே, வேதவிருத்தமானகள்ளப்பொய்
ந்நூலாகிய சைவாகமத்தை த்ருடதரப்ரமாணமான மெய்ந்நூ லென்று
அத்யவனித்துத் தானும் தன்புரோஹிதனுமாகக் கூடவிருந்து தன்னு
டைய நாட்டிலுள்ள வித்வான்களையெல்லாம் திரட்டி (க) “ஸ்ரிவாத்பரத
ரம் நாஸ்தி” என்று ஒலைக்கு எழுத்திடச்செல்லித் தண்டிக்க, சிலர் அவ
னுடைய ஆஜ்ஞைக்கு அஞ்சியும், சிலர் அர்த்தகேஷத்ராதிகளை
ஆசைப்பட்டும் எழுத்திட்டார்கள். இதைக்கண்ட நாஜாரான் ‘இந்த
ஆபாஸரிட்டத்தா லென்னப்ரயோஜமுண்டு? இராமாநுசனும் கூரத்
தாழ்வானும் இட்டாலன்றோ இட்டதாவது?’ என்ன, சோளனும்
அப்பொழுதே சில மதுஷ்யரைப் பார்த்து ‘இராமாநுசனை அழைத்
துக்கொண்டு வாருங்கேள்’ என்று கோயிலுக்கு வரக்காட்ட, அந்த
ராஜமதுஷ்யர் உடையவர்படத்துவரசலிலே வந்து ‘இராமாநுசன்
எங்கே?’ என்று கேட்க, இச்செய்தியை உடையவருக்கு நீராடத்
திருமஞ்சனம் முகந்துகொடுக்கிற கூரத்தாழ்வான் திருச்செவி
யிலே ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து ரஹன்யமாக விண்ணப்பஞ்செய்ய,
ஆழ்வானும் உடையவருடைய த்ரிதண்ட காஷாயாதிகளைத் த்ரித்துக்
கொண்டு உடையவருக்கும் விண்ணப்பஞ்செய்யாதே ராஜமதுஷ்யரு
டன் போகத்தேட, அவ்விசேஷங்கெட்டு ஆழ்வானுடனே பெரிய
கம்பியும் புறப்பட்டுஎழுந்தருள, அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு
போனார்கள்.

அந்தரம் உடையவரும் ‘த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளைத் தாருங்
கோள்’ என்ன, கூரத்தாழ்வான் த்ரித்துக்கொண்டு ராஜமதுஷ்யரு
டனே எழுந்தருளினார்’ என்று முதலியாண்டன் விண்ணப்பஞ்செய்ய,
‘ஆகில், அவருடைய வெள்ளையைத் தாருங்கேள்’ என்று வாங்கித்
தரம் சாத்திக்கொண்டு ‘ஆழ்வானுக்கும் பெரியகம்பிக்கும் என்ன
தீங்கு வரப்புகுகிறதோ?’ என்று போரக்லேஸரித்திருக்க, முதலி
யாண்டா னுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் “தேவரீர் இக்கிருக்க
வெண்ணாது’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவருட ‘இனிச்

செய்ய அடுப்பதென்?" என்று வ்யாகுலாந்தஃகரணராய்ப் பெரிய பெரு
மான் திருமுன்பே சென்று திருவடிகளிலே சரணம்புக்கு "வெறுப்
பெரு சமணர் முண்டர் விதியில்சாக்கியர்கள் நின்பால் பொறுப்பரி
யனகள்பேசில்" என்று தொடங்கி "தலையையாங்கே, அறுப்பதே
கருமங்கண்டாயரங்கமாநகருளானே" என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்த
படி இப்போது சடக்கென அவன்தலையை அறுக்கக்கூடாது; அவன்
பரிகரலானாகையாலே முகாந்தரேண செய்துவாரா நின்றேன்' என்று
விண்ணப்பஞ்செய்து முதலிகளும் தாமுமாக எழுந்தருளா நிதக, பின்
கையார் ராஜமதுஷ்பர் பின்னொடா, 'பின்னே ஆள் தவிர்த்து வருகி
றது' என்று முதலிகள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் வழியில்
மணலையள்ளி "கொடுமைசெய்யுங் கூற்றமும் என் கோலாடி குறுகப்
பெறு, தடவரைத்தேதான் சக்கரபாணி! சார்ங்கவிற்செவகனை!"
என்று இத்தையோதி அவர்கள் வருகிற வழியிலே ஒழுங்கிவாரும்
கோள்' என்ன, முதலிகளும் அப்படியேசெய்ய, ராஜமதுஷ்பர் அந்த
மணலைமிதித்து அப்பால் அடியிடப் போகாமல் 'போகிற பார்ப்பார்
மந்தரவாதம்பண்ணிப்போனார்கள்' என்று மீண்டுபோக, உடைய
வரும் முதலிகளுமாக* அரங்கத்துறையும் இன்றுணைவனை வழித்
துணையாக எழுந்தருளினார்கள்.

ஒருமலையடியிலே திருமலைநல்லான்ஸிஷ்யர்களான சிலவேடமுத
லிகள் புலம் பாவாநிற்க, அங்கே ஒருபுருஷைவந்தணவர் எம்பெருமானா
ரைத் தேடிக்கொண்டு எழுந்தருள, அவர்கள் இவரைத் திருநாமமே
குறியாக 'நீர் எக்கிருந்து எழுந்தருளுகிறீர்?' என்றுகேட்க, 'கேரயி
வில்லின்றும் வருகிறோம்' என்ன, அவர்களும் எம்பெருமானார்க்கு
ஒருகுறையு மில்லையே? பெரியபெருமான் திருச்செல்வத்திற்கு ஒரு
குறையு மில்லையே?' என்றுகேட்க, இவரும் 'என்ன பெரியபெரு
மான்! என்ன திருச்செல்வம்! எம்பெருமானார் சேளன் வ்யாஜைந
வெண்பரிதாநம் தரித்து எழுந்தருளினார்; இன்னவிடத்தே எழுந்த
ருளினா ரென்று தெரியாது' என்று அருளிச்செய்ய, அவர்களும் அவ்
வார்த்தைகேட்டு வ்யாகுலப்பட்டுப் புலம்பாவுகைதவிர்க்கு அன்று
முதல் ஆறுநாள் பட்டினியே கிடக்க, ஆறாம்நாள் ராத்ரி அம்மலையடி
யிலே எம்பெருமானாரும் முதலிகளும் மழையிலே நனைந்து குளிரிலே
யிடுபட்டு இவர்கள்புனைத்தில் நெருப்பெளிகண்டு, உடையவரும்நம்மை
அங்கேறக் கொண்டுபோங்கள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும்

அங்கேற எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுபோய் 'வழி எங்கே? பிள்ளை
காள்!' என்ன, அவர்களும் 'ப்ராஹ்மணர்குலாயிருந்தது; பெரு
விடாயோடே ஒருகுலா யிராநின்றது' என்று ஒடிவந்து
வேலியைப்பிசித்து 'இங்கே வாருங்கோள்' என்று அழைத்துக்
கொண்டுபோய், சாத்துகைக்குத் திருப்பரியட்டங்களும் கொடுத்து,
சாத்தியிருந்த திருப்பரியட்டங்களையும் உலாவிட்டுக் குளிர்போகக்
காய்ச்சியொற்றி 'எங்கு சின்றும் எழுந்தருளுகிறீர்கள்!' என்று கேட்க,
இவர்களும் 'கோயிலில் சின்றும் வருகிறோம்' என்ன, 'எம்பெருமா
னார் செய்கிற தென்?' என்று கேட்க, முதலிகளும் 'நீங்கள் எம்பெரு
மானாரை அறிந்தபடி எங்குனை?' என்ன, 'நாங்கள் நல்லாணடிமைள்;
அவர் எங்களுக்கு ஹிதம்ப்ராஸாதிக்கும்போது 'சமக்கெல்லாம் பாமா
சார்யர் எம்பெருமானாராயிருக்கும்; ஆகையாலே, எம்பெருமானார்திரு
வடிகளேயாரணமென்றிருங்கோள்' என்று அருளிச் செய்தார்'
என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும் 'ஆகில், இவரே
உடையவர்' என்று காட்டியருள, அவர்களும் ஸ்ரீபாதத்தைக்
கட்டிக்கொண்டு அமுது வ்பாகுலப்பட்டுத் திருவடிகளிலே விழுந்து
ஸேவித்துத் தேனும் தினையும் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்து 'இக்
கதிரை வறுத்து இடித்துத் தேனிற்சுலந்து அமுது செய்தருள
வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும் அப்படியே
செய்து அமுதுசெய்தருளி அற்றைக்குக் கண்வளர்ந்தருளினார்கள்;
மற்றைகள் விடிவேரை வேடமுதலிகளில் ஒருவரையும் தம்ஸ்ரீபா
தத்து முதலிகளில் ஒருவரையுமாகக் கோயிலுக்குப் போகவிட்டு,
உடையவருடனே மற்ற நார்பத்தஞ்சுதிருநாமமும் எழுந்தருளினார்
கள். அவ்வேடமுதலிகளும் இவர்களை மலைக்குமேலே அறுகாதவழி
கொண்டுபோய் ஒருவேடமுதலியகத்தே விட, அவ்வேடமுதலி பக
லெல்லாம் வேட்டைக்குப்போய் வந்து உண்ணப்புக்கவாறே 'ப்ராஹ்
மணர்கள் பட்டினியே யிருக்க நாம் உண்ணலாகாது' என்று, 'அரு
காக ஒருக்ராமத்திலே கட்டளைவாரியென்பானொரு ப்ராஹ்மணனகத்
திலே இவர்களைக்கொண்டுபோய்விட்டு வேண்டுங்கட்டளைகளையும்
பண்ணி, இப்போதே அமுது செய்யப்பண்ணுவியுங்கோளென்று
சொல்லுங்கோள்' என்று ஆள்கொடுத்துப் போகவிட, அவர்களும்
உடையவரையும் முதலிகளையும் கட்டிக்கொண்டுபோய் அவனகத்தே

விட்டு 'இவர்களை இப்போதே அமுதுசெய்யப் பண்ணுவியுங்கோள்' என்று சொல்லி, வேண்டிக் கட்டளைகளும் பண்ணுவித்து மீண்டு போனார்கள்.

அவ்வகமுடையானுடைய பத்தியும் தண்டன் சமர்ப்பித்து 'உங்களுக்கு அமுதுசெய்ய வேண்டாவோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும் 'வேண்டா' என்று அருளிச் செய்தருள, அவளும் 'உங்களுக்கு ஸந்தேஹிக்க வேண்டா; அடியேனும் எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்தை உடையேன்' என்றாள்; முதலிகளும் 'நீ எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்தை ஆர்ாயித்தபடி எங்குணை?' என்று கேட்க, அவளும் 'நாங்கள் இவ்விடம் வர்ஷமின்றியே யிருந்தவாதே கோயிலிலே வந்திருந்தோம்; அங்கே என்னகமுடையாரும் நானும் ஒருமச்சமேலே யிருக்கையாயிருக்கும்; அப்போது எம்பெருமானார் ஏழு திருமானிகையிலே மாதுகரம்பண்ணி அமுது செய்தருளுவர்; அவர் திருவீதியிலே எழுந்தருளும்போது அகனங்க நாட்டாழ்வானுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் அவர் திருவடிகளிலே ஸேவிப்பார்கள்; அவர் ஒருநாள் மாதுகரத்திற்கு அந்தத் திருமானிகை யேற எழுந்தருள, அடியேனும் மச்சில் நின்று இறங்கிவந்து இடைகழியில் தகைந்து அடியேனும் மச்சில் நின்று இறங்கிவந்து இடைகழியில் தகைந்து நின்று; அவர் 'இது என்ன? பெண்ணை!' என்று கேட்டருள, 'நீர் மாதுகரம்பண்ணாநின்றீர்; உம்மை சாஜாக்களும் பட்டணத்து முதலிகளும் தண்டனிடாநின்றார்கள்; இதற்கு அடி என்?' என்றவாதே, உடையவரும் 'நாம் அவர்களுக்குப் பகவத் விஷயத்தில் சில நல்ல வார்த்தை சொல்லுகையாலே காண்' என்று அருளிச் செய்தருள, 'அந்த நல்வார்த்தையை அடியேனுக்கும் ப்ராஸாதித்தருளலாகாதே?' என்றேன்; அப்போது ஹிதமருளிச்செய்து எழுந்தருளினார்; பின்பு எங்கள் நாட்டில் வர்ஷமுண்டாய் நான்கள் எங்கள் நாட்டேறப் போகும் போது அவர் அருளிச் செய்த நல்வார்த்தையை மறந்தேன்; 'உடையவரை ஸேவிக்கப் பெற்றிலேன!' என்ற இழுவோடே நினைத்திருக்க அற்றைக்கும் அங்கேற எழுந்தருள அடியேனும் மச்சில் நின்று இறங்கிவந்து தண்டனிட்டு நின்று 'நாங்கள் எங்கள் நாட்டேறப்போகா நின்றோம்; தேவரீர் முன்பு அருளிச் செய்த நல்வார்த்தையை மறந்தேன்' என்ன, இப்போது உடையவரும் மீளவும் தவயத்தை நெஞ்சிலே நிலைநிற்கும்படி குருபரம்பரா பூர்வகமாக உபதேசித்து மீண்டு

எழுந்தருளத் தேட, 'அடியேனுக்கு ஆத்மரகைஷயாக ஏதேனும்
மொன்று தந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தன்; அப்
போது 'சாத்தியிருந்த ஸ்ரீபாதுகைகளைப் பாஸாதித்தருளினார்; அடி
யோங்களும் அன்றே போந்தோம்; பின்னை 'ஸைவிக் கப்பெற்றிலோம்'
என்றவாறே, உடையவரும் தம் திருவுள்ளத்திலே விசாரித் தருளித்
திருப்போனைக்குச் சமைக்க அருளிச்செய்து 'இவள் செய்புமது பார்த
திரும்' என்று ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரை வைக்க, அவரும் பார்த்திருக்க
அவளும் அடைவாகச் சமைத்து முன்பு உடுத்த புடவையை அவிழ்
த்து ஸூத்தமான புடவையை உடுத்து உள்ளே புகுத்து 'எம்பெரு
மானார் திருவடிகளை ஸாணம்' என்று உச்சரித்து அவர் ஸ்ரீபாதுகை
களை ஏறியருளப்பண்ணித் திருவடி விளக்கி அமுதுசெய்யப்பண்ணிப்
புறப்பட்டு, முதலிகளுக்குத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஸ்ரீபாதம் விளக்கி
'அமுதுசெய்ய எழுந்தருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,
முன்பு பார்த்திருக்கச்சொன்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவரை யழைத்து 'இவள்
செய்தபடி என்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'இவள் திருப்போன
கம் அடைவாகச் சமைத்து முன்பு உடுத்த புடவையையும் விடுத்து
ஸூத்தமான புடவையையும் உடுத்துத் திருப்போனைகத்தை எடுத்துக்
கொண்டுபோய் உள்ளே புகுத்து கதவை யடைத்து த்யாஸம்பண்ணி
யிருந்து அமுதுசெய்யப் பண்ணினாள்; அது கறுத்து நீண்டிருந்தது;
எம்பெருமானா யிருந்ததில்கை' என்றவாறே, அவள் யழைத்து 'நீ
உள்ளே செய்ததென்?' என்று கேட்டருள, அவளும் 'முன்பு அடி
யேனுக்குத் தஞ்சமாகப் பாஸாதித்தருளின ஸ்ரீபாதுகைகளை திருவடி
விளக்கி அமுது செய்தருளப் பண்ணியாய்த்துப் பாஸாதஞ் சூடுவது;
இப்போதும் அப்படியே செய்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,
'ஆகில், அவைதன்னை இங்கேகொண்டுவந்து காட்டு' என்ன, அவளும்
கொண்டுவந்து காட்ட, அவை அவ் குத்தைக்கு * எதித்தகைநாதன்
இராமாதுசன் தன் இணையடிகளுக்கு ஒத்திருந்தது; அப்பொழுது
'ஆகில், இந்தக் கோஷ்டியிலே எம்பெருமானாருண்டோ?' பார்த்துக்
காணாய்' என்ன, அவளும் திருவிளக்கை யேற்றிக்கொண்டு வந்து
அடைவே பார்த்து எம்பெருமானார் திருவடிகளைக் கண்டு திகைத்து
நின்று 'இது எம்பெருமானார் திருவடிகளைப்போல இரா நின்
றது; காஷாயமில்லாமையாலே தெரிந்ததில்கை' என்றவாறே, 'நான்

காண்' என்று அருளிச்செய்ய, அவனும் திருவடிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு அழப்புக்கவாதே, கண்ணைத்துடைத்து எம்பெருமானார் 'அருளிச்செய்த வார்த்தை ஒத்திருந்த தில்லையாகில் முதலிகள் அமுது செய்பார்கள்; அதனை என் செவியில் சொல்லிக்காணுப்' என்ன, அவனும் விண்ணப்பஞ்செய்ய, அந்தவார்த்தையும் ஒத்திருந்தது; 'ஆகில், (க) "விதுராரக்நாநிபுபுஜேஸுஸுசீதிருணவந்திச" என்கிற பாவகத்த போக்பதவங்களை உடைத்தா யிருந்தது; இனி முதலிகள் அமுதுசெய்யக் குறையில்லை' என்று அருளிச் (ச்செய்து, 'கமக்குமாத்திரம் கூடாது; ஒரு பகவத் விக்ரஹம் அமுது செய்யவில்லை' என்ன, அவனும் 'ஆகில், பாலும் பழமும் சுர்க்களையும் கொண்டு வந்து ஸமர்ப்பிக்கிறேன்' என்று ஸமர்ப்பிக்க, இவரும் தம்முடைய எம்பெருமானுக்கு அமுதுசெய்யப் பண்ணித் தாமும் அமுது செய்தருள), முதலிகளும் அமுதுசெய்து கண்வளர்ந்தருள, அப்பெண்பிள்ளை, முதலிகள் தளிகைப் ப்ராஸாதத்தையும் கூட்டிக் கலந்து மச்சிலே யிருக்கிற தன் பர்த்தாவை எழுப்பி ப்ராஸாதமிட்டு ப்ராஸாதப்படப்பண்ணித் தான் ப்ராஸாதப் படாமலிருக்க, அவனும் 'இடுகன்?' என்றுகேட்க, அவனும் 'கோயிலில் நின்று எம்பெருமானாரும் முதலிகளும் எழுந்தருளி அமுதுசெய்ய மாட்டோமென்று கண்வளர்ந்தருளினார்கள்' என்ற வாதே, அவனும் 'கான் அதற்கு என்ன செய்யவேண்டும்?' என்ன, 'நீர் எம்பெருமானாரை ஆர்வலிக்க வல்லீரோ?' என்ன, அவனும் இசைந்து ப்ராஸாதம் பண்ணிக்கொடுக்க, அவனும் உகப்புடனே ப்ராஸாதப்பட்டு நித்திரை பண்ணினான். மந்தைகள் பொழுது விடிந்த வாதே எழுத்திருந்துவந்து உடையவா திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'இற்றைக்கு எழுந்தருளியிருந்து இவரை க்ருபைசெய்தருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானாரும் அற்றைக்கு அங்கே அவஸரித்தருளி அவளுக்காக அவனுக்கு ஹிந்தோபரீதபாம பண்ணி விசேஷக் கடாசுஞ்செய்தருளி அங்கே காலைந்துரை எழுந்தருளியிருந்து, த்ரிதண்ட காலாயாதிகளையும் ஸம்பாதித்துத் தம் திருவாராதகமானபேரருளாளர்ஸந்தியில் வைத்துத்தண்டன் ஸமர்ப்பித்து முன்புபோலே அவற்றைத்த்ரித்தருளினார்.

மந்தைகள் மேற்கே வற்றிபுஷ்கரிணியாகிற காமத் தேற எழுந்தருளி அங்கே சிறிதுகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, அங்குநின்றும்

(க) விதுராரக்நாநி ப்ராஸாதமேஸுஸுசீதிருணவந்திச

† குண்டலிதார்த்தம் சிவபாதிகளில்இல்லை.

மிரிளாபுரி ஸாளக்ரமத் தேற எழுந்தருள, உடையவ ப்ரச்சந்
வி ராதிசுளாகயாலே உடையவரை அநாதரித்திருக்க, உடையவரும்
முதலியாண்டாணபழைத்து 'இவ்வூரார் நீர்முக்குந் துறையிலே நீர்
உம்புநீபாதத்தை நீட்டிக்கொண்டிருந்' என்று நியமித்தருள, ஆண்
டானும் அப்படியே செய்தருள, அவ்வூரார் இவர்நீபாததீர்த்த
வைபவத்தாலே சிவந்த அஹங்காரமாய், மற்றைநாளே தெளிந்து
வந்து உடையவர்திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்க, அத்தீர்த்தப்பாவாத
தையிட்டு 'இன்றுமுதல் இவ்வூர் ஸ்ரீஸாநாக்ரமம்' என்று அருளிச்
செய்தார். அங்கே வடுகம்பியை ஸ்வபாதச்சாயாபந்நராய்ப்படிவிசேஷ
கடாக்ஷஞ்செய்து அவர்க்குத் தர்ஸனார்த்தம் ப்ராஸாதித்துக்கொண்டு
சிங்கர்கோயிலிலே சிறிதுநாள் எழுந்தருளியிருந்து விஷ்ணு வைஷ்
ணவ த்வேஷிபான சோளன் க்ரிமிகண்டனாய் நசிக்கும்படிபாக அபி
சாரம்பண்ணி அங்கு சின்றும் தொண்டனாரோற எழுந்தருளினார்.

அங்கே அத்தேசத்திற்கு அதிபதியான விடலதேவராயன்மகள்
பிராசாவிஷ்டையாயிருக்க, அவளும் மந்த்ரவாதிகள் பலமாயுங்
கொண்டு தீர்க்கத் தேடினவிடத்திலும் தீராதபடியாலே துக்கிதனா
யிருக்க, தத்பத்தியும் நிர்வாணமாய் ஒடித்திரிகிற தன்பெண்ணைக்
கண்டு மிகவும் வ்யாகுலப்பட்டிருக்குமளவிலே, தொண்டனார்கம்பி
உபாதார்த்தமாக ராஜக்ருஹத்தேற எழுந்தருளினவர், துக்கிதை
யான ராஜபத்தியைக் கண்டு 'துக்கிஹது என்?' என்று கேட்டருள,
அவளும் தத்காரணத்தைச் சொல்ல, நம்பியும் கேட்டருளி 'நம்
ஆசார்யர் எம்பெருமானார் எழுந்தருளினார்; அவர் கடாஷித்தால் இப்
பேய் கரடேறிப்போம்' என்று ப்ரஹ்மாக்ஷஸ்ஸின் கதையை ஸவிஸ்
தாரமாக அவளுக்கு அருளிச்செய்ய, அவளும் கேட்டு ஆஸ்ரயப்
பட்டுத் தன்பர்த்தாவுக்கு அறிவிக்க, அவளும் 'உடையவர் இப்
பேயை விடுவிக்கில், அவரே நமக்கு ஆசார்யர்; அவர்திருவடிகளில்
ஆஸ்ரயிக்கக்கடவேன்' என்ன, அவ்வளவிலே அவன் ஸ்வகுருக்
களுக்கு விருத்திடத் தேட, இவளும் தன்பர்த்தாவைக்குறித்து 'நீர்
அங்கஹீநரென்று அவர்கள் இங்கே வாரார்கள்; சொல்லாதேகொள்
ளும்' என்ன, அவளும் 'அவர்கள் வாராதிரு பார்க்கோ?' என்று
இவள்வார்த்தையை அதிக்ரமித்துச் சொல்லிப்போகவிட, அவர்களும்
முன்பு டில்லீஸ்வரான தருஷ்கன் இவளை ஆக்ரமித்துப் பிடித்துக்

கொண்டுபோய்ப் பட்டாஹனன்றிக்கே போம்படி ஒரு அங்குனிச் சேதம் பண்ண, அத்தால் 'விடலதேவராயன்' என்று ப்ராஸித்தமாக யாலே, ஹீநாங்கனகத்தே புஜிக்க வெண்ணு தென்று தகிர்த்துவிட் டார்கள்; அதுகண்டு அவன் அவர்களிடத்தே அதிகுபிதனாய் அவர் களைத் திரஸ்கரித்திருக்குமனவிலே, அவனுடைய ஸ்திரீயும் அவனைக் குறித்து 'உடையவர்கிருவடிகளில ஆர்ாயித்து உஜ்ஜீவிக்க லாகா தேதா? இவர்களால் என்னப்ரயோஜன முண்டு?' என்ன, அவனும் இசைந்து உடையவரை 'ஸ்வக்ருஹத்தேத ஏழுந்தருள வேணும்' என்று ப்ராஸ்த்திக்க, இராமாதுசனும் 'நாம் சாஜதாநிபை மிதிக்கக் கடவேர மல்லேம்' என்று அருளிச்செய்ய, அவ்வளவிலே தொண்ட னூர்யப்பி முதலான முதனிகள் 'இவனை விஸேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி னால் தர்ஸகத்துக்கு பஹுஉபகாரமுண்டு' என்று பஹுஸஃ வேண் டிக்கொள்ள, உடையவரும் ஸம்மதித்து அவனகத்தேற ஏழுந்தரு ளினவளவிலே அவனும் அதிஸந்துஷ்டனாய்த் திருவடிகளில ஸாக்ஷ டாய்க ப்ராணாமம்பண்ணி ஸகிசயனாய் நிற்க, முதனிகளும் உடையவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை அவன்புத்ரிக்கு ப்ராஸாதித்துத் தத்தீர்த்தத் தாலே ப்ரேரக்ஷிக்க, அவளுடைய சித்தப்ரமம்போய்த் தெளிந்துவந்து சேலையும் உடுத்து உடையவரை ஸேவிக்க, இத்தை விடலதேவராயன் கண்டு அத்யர்ஸர்யப்பட்டுத் தத்க்ஷணமே ஸ்ரீபாதத்திலே ஆர்ாயி க்க, அவனையும் இரகசியருளித் திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கனும்படி கடக்ஷித்தருளினார்.

இப்படி அவனையும் ஸ்வவைபவத்தாலே ஸரிஷ்யனாக்கிக்கொண்டு அவனுக்கு விஷ்ணுவர்த்தகராய னென்று திருநாமம்ப்ராஸாதித்தருளி அதிஸந்துஷ்டராய் நிற்க, அவ்வளவிலே 'எங்கள்ஸரிஷ்யனை நீர் இக் கணே மயக்கி ஸரிஷ்யனாக்கிக் கொள்ளும்போது எங்களை ஜயித்தன்றோ செய்யலாவது?' என்று பன்னீராயிரம் க்ஷபணர் ஏககாலத்திலே வந்து தர்க்கிகதத தொடங்க, உடையவரும் 'மின்னலுக்கு அஞ்ச மவர்கள் இடியின்கையி லகப்பட்டாற்போலவும், தேளுக்கு அஞ்சி பாய்பின்வாயி லகப்பட்டாற் போலவுமாச்சுதே; இனி என்செய் யக்கடவேம்?' † (என்று விசாசகராக்தராயிருக்க, தொண்டனார் நம்பிமுதலான முதனிகளெல்லாரும் 'தேவரீருடையப்ரஹ்வத்தை

† குண்டலிதகர்த்தம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி வெளியிடவேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும்) 'இனி கம்மை வெளியிடாதிருக்கவொண்ணாது' என்றுபார்த்து, ஒருதிருமண்டபத்திலே திருத்திரையை வளைத்துக்கொண்டு உள்ளே எழுந்தருளிப்போந்து ஸஹஸ்ரபணாமண்டலமுடைய திருவநந்தாழ்வானாய் ஒருநாட்குக்கு அநேகப்ரகாரமாகப் பாத்யுத்தர மருளிச்செய்து அவர்களை வாய்முடுவித்து ஜபிக்க, அவர்களிலே சிலர் அதிவிஸ்பிதராய்வந்து திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்கத் தேட, அவர்களை அடிமைகொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாய்ப்படிபண்ணி விஸேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளித் தம் திவ்யபாக்தியைப் பரகடிப்பிக்க, இத்தைக்கண்டு பேய்ச் சிலர் ராஜ்யாதிபனான விஷ்ணுவர்த்தநராயனுக்குச்சொல்ல, அதைக்கேட்டு விஷ்ணுவர்த்தனனும் உடையவர்திருவடிகளிலே அதிப்ரவணனாயிராநிற்க, அங்குத்தையிலே எம்பெருமானைத் தொண்டனார்கம்பி அபிமாதித்திருக்கையாலே அவருக்கு 'நம்பிதம்பிரான்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி உகந்தருளிச் சிங்கர்கோயிலிலே எழுந்தருளி வேதாந்தவ்யாக்யானஞ்செய்துகொண்டு இருக்குங்காலத்திலே,

திருக்கையில் திருமண்மாண்டு 'சாத்துகைக்குத் திருமண் பெற்றிலோமே!' என்று சித்தித்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருள; அன்று ராத்ரி திருநாராயணப் பெருமானும் 'அணித்தாக யதுகிரியிலே உம்முடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டு நில்லாநின்றோம்; உம் திருவுள்ளம் போன்ற திருமணும் இங்கே உண்டு; சடக்கெனப் புறப்பட்டுவாரீர்' என்று ஸ்வப்நக்காட்டியருள, உடையவர் விடிவோரைப் பீதரா யெழுந்திருந்து இத்தை முதலிகளுக்கு அருளிச்செய்து விஷ்ணுவர்த்தநராயனையும் அழைப்பித்துத் தாம் ஸ்வப்நக் கண்டபடியை அருளிச்செய்ய, அவனும் கேட்டுப் ப்ரஸன்னாய் ஸம்மதித்துக் காடுவெட்டுவித்துக்கொண்டு உடையவர்பின்னே ஸேவித்துக்கொண்டு செல்ல, பஹுநாந்யஸம்வத்ஸரம் கைமாஸத்திலே எம்பெருமானாரும் செம்பொன் யதுகிரி யேறி வேதபுஷ்கரிணிக்கையிலே எழுந்தருளி (க) "பரிதாநஸிலாந்தருஷ்ட்வா ப்ரணமந்தித்விஜேததமா" என்கிறபடியே பரி

(க) வரியாநஸிலாநு பூஷாஸுணரீணிதிஜோ ததா: ।

தாநஸரிஸைய்யும் ஸேவித்து அங்கே நீராடி (க) “வேதபுஷ்கரிணி தீரோ
விஸாஸேசஸரிலாதலே - பரிதாநம்ஸஜக்ரஹ காஷாயம் பாமஃபுமாம்”
என்கிற தத்தாத்ரேயபைப்பேபாலே தாமும் மீளவும் காஷாயந் தரித்
தருளி, முன்னேகடந்து திருநாராயணப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்
கிற இடத்தைத் தேடித் காணாமல் ‘பகவத்ப்ரபாவத்துக்குக் குறை
வாக என்செய்தோம்!’ என்று திருவுள்ளங்கலங்கி அயர்ந்து சுண்வளர்ந்
தருள, அவ்வளவிலே திருநாராயணப்பெருமாள் இவர் கனவிலே
எழுந்தருளி ‘கல்யாணஸரஸ்ஸின் தென்மேலைமுகையில் செண்பகச்
சோலைக்கு அருகே திருமகிழக்குத்தென்பாச்சுவத்திலே வளர்ந்த
திருத்துழாயின் டீழ பெரியபுற்றுக்குள்ளே இராநின்றோம்; திரு
மணும் அந்தக்கல்யாணஸரஸ்ஸுக்கு வடமேலை முகையிலே (உ)
“ஸ்வேதத்விபாதகேகேஸக ஸுத்தம்ருத்தர்வ்யமாஹ்ருதம் - யாத
வாத்ரௌவிசிக்ஷிப்தம் அக்ஷயந்தம்மமாஜ்ஞயா” என்கிறபடியே பெரிய
திருவடியாலே ஸ்வேதத்விபத்தினின்றங்கொணர்ந்து பதுகிரியிலே
நிக்ஷிபிக்கப்பட்டு மத்ப்ரபாவத்தாலே அக்ஷயமாக சேமிப்பித்திரா
நின்றது; நீர் க்லேசிப்பானேன்? நாம் உமக்கு அடையாளமாக இவ்
விடந்தொடங்கி நாம் இருக்கும் புற்றளவாக முறித்திட்ட திருத்
துழாய்க்கொழுந்தே குறியாக வாரீர்’ என்று ப்ரத்யக்ஷஸமாகாகாமாக
ஸ்வப்பமுகேக அருளிச்செய்ய, உடையவரும் உகந்து உணர்ந்து எழுந்
திருந்து முறித்திட்ட திருத்துழாய்க்கொழுந்தே குறியாகக் கல்யாண
ஸரஸ்ஸின்கரையிலே எழுந்தருளித் திருமுகப்படியே சம்பகவநஸம்
பத்தில் கப்புங்கவருமாய்ப்பனைத்துக் கொழுந்துவிட்ட திருத்துழாய்
மரத்தைக்கண்டு களித்து ஆரத்தத்தடனே பலகாலும் தண்டனிட்டு
அத்திருத்துழாய் மரத்தின் மண்காப்பு நீக்கினவளவிலே (ங) “கம
பியதுகிரிஸ்தங்கார்திஸிந்துந்ததர்ஸ” என்கிறபடியே புற்றினுள்ளே

(க) வெடிவாஷ்டரிணி தீரோவிஸாஸேசஸரிலாதலே । வரி

யாநம்ஸஜக்ரஹகாஷாயம் பாமஃபுமாம் ॥

(உ) ஸ்வேதத்விபாதகேகேஸக ஸுத்தம்ருத்தர்வ்யமாஹ்ருதம் துயாடி

வாடிள விநிக்ஷிபிஷிக்ஷயம் தந்நிரஜ்யபா ॥”

(ங) கமபியதுகிரிஸ்தங்கார்திஸிந்துந்ததர்ஸ ॥

பொற்கோயில் தோன்றியபின்பு மற்றங்கினிதமர்க்த மாயவனுடைய
 நீல ஸிகாமணி தோன்ற, சகவர்ஷம் ஆபிரத்தித்குமேல் பன்னிரண்டு
 சென்ற வர்த்தமாநபஹுதாந்ய வர்ஷம் தைமாஸம் ஸுக்லபக்ஷ
 சதுர்த்தஸியும் விபாழக்கிழமையுங் கூடின புனர்ப்பூசநக்ஷத்ரத்திலே
 திருநாராயணனுருவங் கண்டு நலம்மிகுத்துக் கொந்தளித்து எல்லா
 ரும் குணலக்கத்தடித்து மங்களஸங்க ம்ருதங்க படஹாத்யகிலவாத்ய
 ஜபஸப்தகோஷம்பண்ணி, ராஜாவையும் அழைத்துக் காட்டியருளிப்
 பாலாலே திருமஞ்சநம்பண்ணி “பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்
 டேன்கனவில், மிகக்கண்டேன் மீண்டவனைமெய்யே-மிகக்கண்டேன்”
 என்கிறபடியே திருநாராயணப்பெருமானைத் திருவடிமுதல் திருமுடி
 யளவும் * கண்ணாக்கண்டு அறுபவித்துத் தம்திருக்கையாலே முன்று
 நாள் திருவாராதாஞ்செய்தருளி, “மாறனடிபணிந்து உய்த்தவன்”
 என்று பரமசார்யரான ஸ்ரீபராங்குசர் தமக்குத் தாம் அத்யந்தாபிமத
 ஸிஷ்ய சாகையாலும், * தமிழ்மறைகளாயிரமும் நன்ற முதற்றாய்
 சடகோபன் மொய்ம்பால்வளர்த்த இதத்தாப் இராமாதுசனாகையா
 லும், பித்ருதத்ததைப் புத்ரன் விதியேகங்கொள்ளுமாபோலே ஐஸ்
 வர்ய கைவல்யங்களாகிற க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தங்களை இகழ்த்து கரற்
 கடைக்கொண்டு ‘திருநாராயணன் தானே உபாயோபேயம்’ என்று
 நிஷ்கர்ஷிக்கிற ஒரு நாயகத்திருவாய்மொழியைத் திருநாரணனுக்கு
 ஸமர்ப்பித்தருளினார்.

பின்பு கல்யாணஸரஸ்ஸின் வடமேலைமுலையிலே தம் த்ரிதண்டத்
 தாலேகிற, பாலாறுபோலே பொங்கிக் கிளம்புகிற திருமண்குவை
 களைக் கண்டு மண்டுகிற ஆகந்தாதிஸாயை அத்திருமண்கொண்டு பன்
 விரண்டு திருநாமஞ் சாத்தியருளி த்ரிதண்டமண்டிதகரபுண்டரீகராய்
 விளங்கிபருளி, காடுவெட்டி ஊருங்கோயிலும் சமைப்பித்துத் திரு
 நாராயணப்பெருமானுக்கு ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸாத்வத ஸம்ஹிதைபாலே
 ப்ரோக்ஷணிகளை ஸ்ரீ சங்கராஜபட்டர் திருக்கையாலே செய்வித்
 தருளி ‘திருநாரணற்கு நித்யேதஸ்வ ப்ரோக்ஷாதஸ்வ மானேதஸ்வ
 ஸம்வதஸ்வோதஸ்வங்களெல்லாம் மஹேதஸ்வமாக நடத்துகைக்கு
 உதஸ்வபேரம் இல்லையே!’ என்று மிகவும் வ்யாகுனிதசித்தராய்க் கண்
 வளர்த்தருள, அப்போது இவர் ஸ்வபகத்திலே திருநாராயணப் பெரு
 மாள் எழுந்தருளி ‘நம் உதஸ்வபேரமான சாமப்ரியர் இப்போது டில்லி

யேற எழுந்தருளித் துருங்கராஜக்ருஹத்திலே லீலைகொண்டாடி எழுந்தருளியிருக்கிறார்; அங்கேறப்போய் எழுந்தருளவித்துக்கொண்டு வாரீர்' என்று திருவுள்ளமாயருள, உடையவரும் ப்ராதகாலமானவாறே எழுந்திருந்து ஸ்வபந்தை முதலிகளுடன் ஆலோசித்துக்கொண்டு பயணகதியிலே த்வரித்து டில்லியேற எழுந்தருளினவாறே, டில்லிபுரீந்த்ரான ராஜாவும் இவரைக்கண்டு ப்ரத்யுத்தாக ப்ரணதி பூர்வகமாக பஹுஉபசாரஞ்செய்து 'எழுந்தருளினகார்யம் அருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'எங்கள் குலதெய்வமான ராமப்ரியர் இங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறார்; அவரைத் தாலேணும்' என்று அபேகழிக்க, ராஜாவும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று 'கொள்ளைகொண்டு சிறைவைத்த எம்பெருமான்கள் சிறைச்சாலையை ஸோதித்துக்கொள்ளீர்' என்று அப்பணையிட்டிவிட, இவரும் அங்கேற எழுந்தருளி ஸோதித்து 'திருநாரணர்வடிவுக்கு ஒத்திராமையாலே இத்தேவர்கள் ஒருவரு மன்று' என்று ராமப்ரியரை அவர்களில் காணாமையாலே முசித்துக்கிடக்க, அன்றிரவில் ராமப்ரியர் இவர் ஸ்வபந்திலே எழுந்தருளி 'நீர் முசிப்பானேன்? நாம் அவன்மகளாலே பூஜைகொண்டு அவள் ஸஜ்ஜாக்ருஹத்திலே இராதின்கிறோம்; நம்மைக் கொண்டுபோம்படியாக அங்கே வாரீர்' என்று அருளிச்செய்ய, உடையவரும் இச்செய்தியை ராஜாவுக்கு அறிவிக்க, அவனும் 'இப்படி உம்முடையபக்கல் வ்யாமுத்தராகிறவர் தாமே வரக்கடவர்' என்ன, இவரும் 'அவரைக்கண்டு திருவடிதொழலாகாதோ?' என்ன, 'அப்படியேயாகிறது' என்று இவரை அவனும் தன்மகள்ஸஜ்ஜாக்ருஹத்தேற எழுந்தருளவித்துக்கொண்டுபோக, அங்கே ராமப்ரியரும் உடையவரைக்கண்டு, ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யந்தோற்ற, இட்ட சட்டையும், கட்டின சிறச்சதங்கையும், இட்ட கஸ்தூரித்திருநாமமும், முடித்த * மைவண்ணநறுக்குஞ்சியும், * தன் முகத்துச் சுட்டி தூங்கத் தூங்க * நெறித்த குழலுமாய், ஸஜ்ஜையிலும் குதித்து "தன்னிய லோசை சலன்சலனென்றிட" என்கிற படியே செம்பெறச்சதங்கைகள் சலசலவென்று ஒலிக்க அகிலரும் காணும்படி வந்து உடையவர்திருமடியிலே வீருக்க, உடையவரும் ஆகந்தாப்ரருக்கள் பணிப்ப ஆகந்தகார்ணவாக்தர் நிமக்கராய்ப் புளகிதநிகிலாங்கராய் மார்பும் தோளும் பூரித்து 'என்னுடைய செல்வப்

பிள்ளையே!' என்று எடுத்து அணைத்துக்கொண்டருளினார். அன்று முதல் ராமப்பிரியர்க்கு 'செல்வப்பிள்ளை' என்று திருநாம மாய்த்து. இத்தைக்கண்ட ராஜாவும் அத்யாப்சர்ப்யுக்தனாய் அவர்திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்து அநேக விதமாக ஸத்கரித்து பஹுபாபசாராஸஹிதமாக ஸம்பத்குமாரரை யதிஸார்வ பௌமர்க்கு எழுந்தருளுவித்துக் கொடுக்கனுப்பினான்.

உடையவரும் அங்குசின்னம் புரப்பட்டு இவரை எழுந்தருளு வித்துக்கொண்டு த்வரித்துப் பயணகதியிலே யாதவாத்ரிக்கு எழுந் தருளி ஸர்வரும் யதிராஜகுமாரசென்னம்படி விஸேஷித்துப் புத்ர வாத்ஸல்யம் பண்ணி அபிமாதிதருளி ப்ரோக்ஷணாதிப்ரதிஷ்டா புரஸ்ஸாமாகத் திருநாரணருடனே சேர்த்துத் திருநாராயணப்பெரு பாளுடைய திவ்யோத்ஸவகர்த்தாவாக்கி, நித்ய பக்ஷ மாஸ அயந ஸம்வத்ஸரோத்ஸவாதி மஹோத்ஸவத்திருநாள்களும் நடத்தியருளித் தீர்த்தப்ராஸாதமும் பெற்று, யதிராஜமடமும் கட்டி வைத்து, ஐம்பத் திருவர்கட்கு அன்பான ஊழிய கைங்கர்யத்தையும் கல்பித்தருளி, ஐம்பத்திருவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்று ஸமுதாயத்திருநாமமும் ப்ரத்தேகமாகத் தால்யநாமமும் ப்ராஸாதித்து, அங்கே அவர்களை ப்ரதிஷ்டிப்பித்துக் குறைவறத் திருவாராதமும் நடத்திக்கொண்டி ருக்க, ஒருநாள் வரையிலே ஸ்ரீபரீஷ்யகாரர் தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்தி லுள்ள ஆசார்பர்களுடனேயும், சீயர்களுடனேயும், ஐம்பத்திருவர் களுடனேயும், சாற்றான சாற்றித முதலிகளுடனேயும், கொற்றியம்மை மார்களுடனேயும், திருமேனிக்காவல் திருவேணைக்காரருடனேயும் பெருங்கட்டத் திருவேலக்கமாக இராமாநுசனில் எழுந்தருளி யிருந்து 'திருநாராயணபுரம்' என்று அக்கரத்துக்குத் திருநாமஞ் சாத்தியருளி 'இத்திருநாராயணபுரத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவர் களுக்குப் பெரியோர்க்கும் நமக்கும் உண்டான பாமபதமும் ஆசார்ய கைங்கர்யமும் உண்டாம்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

இத்திருமலை, க்ருதயுகத்திலே ஸதேக்குமாரர் ஸத்யலோகத்தில் நின்று ஆகந்தமயதிவ்யவிமாதத்தோடே எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுவந்து திருநாராயணனை இங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கையாலே 'நாராயணாத்ரி' என்றும், த்ரோதாயுகத்திலே தத்தாத்ரோயர் நானு வேதபுருஷர்களேயும் ஸிஷ்யாக்கிக் கொண்டுவந்து வேதபுஷ்கரிணிக்

கரையிலே ஸதா வேதாந்யக நிரதாபிநுந்கையாலே 'வேதாநி' என்றும், த்வாபாயுகத்திலே கம்பிமுத்தபிராணனும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் ஆரதிக்கப்படுகையாலே 'பாதவாநி' என்றும், (க) "யுமேகலௌது ஸர்ப்பாப்தே பதிராஜேநபூஜநாத் - பதிஸாலஇதிப் ரோக்தம் நாமதேயாந்தாங்கிமேஃ" என்கிறபடியே கலியுகத்திலே எம்பெருமானார் எழுந்தருளி ஜீர்ணோத்தாஸணப்பண்ணி அபிமானிக் கையாலே 'பதிஸாலம்' என்றும் ப்ரஸித்தமாய்த்து.

அந்தரம் பத்மகிரியிலே சென்று பெளத்தஸமயங்களை வென்று "என்றும் என்பிள்ளைக்குத் தீமைகன்செய்வார்க ளங்ஙன மாவர்களை" என்னும்படி அவர்களைக் கற்காணந்தன்னில் அரைப்பித்து நிர்ஸேஷமாக நிரஸித்து நிஷ்கண்டகமாக்கியருளி, ஸ்ரீபாஷ்யமும் வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு திருநாராயணப்பெருமாள் திருவடிகளிலே பண்ணி ரண்டுஸம்வத்ஸரம் வாழ்ந்தருளுகிற காலத்திலே, ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் கோயிலில்கின்றும் எழுந்தருளி உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித் திருக்க, இவரும் 'பெரியபெருமானும் பெருந்திருச்செல்வமும் செய்கிறபடி என்?' என்று கேட்டருள, 'அவரும் 'தேவரீர் இல்லாத குறையென் னொழிய மற்றொருகுறையு மில்லை' என்ன, இவரும் 'சோழன்பக்கல் எழுந்தருளின ஆழ்வானும் பெரியகப்பியும் செய்தபடி என்?' என்று கேட்டருள, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் "கோயிலில்கின்றும் கரத்தாழ்வானையும் பெரியகம்பியையும் ராஜமறுஷ்யர் அழைத்துக் கொண்டுபோய்ச் சோழன்முன்னினிட, அவனும் இவர்களைப்பார்த்து (உ) "ஸ்ரீவாத்பரதாமநஸ்தி" என்று ஒலைக்கு எழுத்திடச் சொல்ல, கரத்தாழ்வானும் ஸ்ருதி ஸ்மருத்திஹாஸ புராணாதிகளாலே பஹு ப்ரகாரமாக 'ஸ்ரீமந்நாராயணே ஸர்வஸ்யாத்பரன், ஜகத்காரணபூதன் தீபயனானவனும் அவனே, ஸர்க்கஸ்திதி ஸப்ஹாசகர்த்தாவும் அவனே, ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் அவனுக்குப் புத்ரபௌதாதிகளாய் அவன்

(க) யுமேகலௌது ஸர்ப்பாப்தே பதிராஜேந பூஜநாத் - பதிஸாலஇதிப்

ரோக்தம் நாமதேயாந்தாங்கிமேஃ ||

(உ) ஸ்ரீவாத்பரதாமநஸ்தி

நியமகத்திலே இருக்குமவர்கள்; அவ்வளவுமன்றி யே (க) “வகஃப்ராஸீ
ஸரத்பாதமந்யம் ப்ராசுஷானயக்முதா-அபரோஜதீதரக்முர்த்தா கோஜதி
கஸ்தீதஷ-மண்யதாம்” என்று திருவடிகளை நீட்டினவன் ஒருவன்,
கமண்டலூதகத்தாலே பத்திபுரஸ்ஸாமாதத் திருவடிகளை விளக்கி
னவன் ஒருவன், தத்தீர்த்தத்தைப் பரீதியோடே ஸிரஸாவஹித்தவன்
ஒருவன்; இவர்களில் பெரியவன் ஆரோன்மூலிய விசாரித்துக்காணாய்’
என்ன, அவனும் இசையாதிருக்க, இவரும் ‘இம்மாதம்மேயோ?’ (உ)
“உச்சௌச சிஸ்ஸ்ருதஸரித்ப்ரவரோதகக தீர்த்தேந்முர்த்தினித்ருதேந
ஸிவஸ்ஸிரீவோஜ்யுத்” என்று த்ரிவிக்ரமபாதஜலஸங்கத்தாலே கபாஸித்
வம் போய் ஸிவத்வமுண்டானவனிரே இவன்’ என்று அருளிச்செய்ய,
சேழனும் அது கேட்டு அதிக்ருத்தனாய் ‘நீர் பெரியவித்வானாகையாலே
உமக்கு வேண்டினபடியெல்லாம் சொல்லவல்லீர்; அங்ஙனன்று; நான்
சொன்னபடியே (ங) “ஸிவாத் பாதாம் நாஸ்தி” என்று ஒலைக்கு
எழுத்திதும்’ என்று ஒலையைக்கையிலேகொடுத்துக் ககக்கநிர்ப்பநதிக்க,
கரத்தாழ்வானும் தம்முடைய த்ருடாத்யவஸாயமாம்படியே (ச)
“ஸிவாத்பாதம்நாஸ்தி த்ரோணமஸ்திததஃபரம்” என்று ஒலைக்கு
எழுத்திட்டருளினார். சேழனும் இவர் இப்படி பரிஹஸித்து ஒலைக்கு
ஒப்பமிட்டபடி கண்டு அத்யந்தகோபாக்ரந்தசித்தனாய்(†ப் பெரிய
நம்பியை அழைத்து ‘நீர்எழுத்திதும்’ என்ன, அவரும் ‘ஸ்ரீமங்காரா
யணனை பரன்’ என்று பஹுமுகமாக அருளிச்செய்ய,) ஆழ்வாரை
யும் நம்பியையும் தேத்தோரத்பாடகம்பண்ணச் சொல்ல, †(அவ்வள
விலே கரத்தாழ்வானும் சேழனைக்குறித்து ‘நீ மஹாவிரைபாவ
னாகையால் உன்னைப்பார்த்த கண்கள் எனக்கு ஆகாது’ என்று தம்மு
டைய திவ்யநகங்களாலே கீறிக் கண்ணை வரங்கிப்போகட,) பின்பு

(க) லக்ஷ்மீஸுரதாடிநயஃ ப்ராசுஷானயநுதா| சூப
ரொஜீயநதூயுபுகொஜபிகஸெஷுஷ-மண்யதா ||

(உ) யுளவநிஸுதஸரித்ப்ரவரோதகதீயெபுநஜெயுபு
லியுதேந ஸிவஸ்ஸிரீவோஜ்யுதா (ங) ஸிவாத் பாதம்நாஸ்தி ||

(ச) ஸிவாத் பாதம்நாஸ்தி த்ரோணமஸ்திததஃபரம் ||

† குண்டலிததரத்தம் சிவபாதிகளில் இல்லை.

ராஜமதுஷ்யர்களும்) † (பெரியநம்பியைப்) பிடித்துக்கொண்டுபோய் அவன்சொன்னாப்போலே செய்து படைவிட்டில்தின்றும் புறப்பட விட, † (ஆழ்வானும் 'தர்ஸநத்துக்குத் தர்ஸநக்கொடுக்கப்பெற்றேரேமே!' என்று பரிதரயிருக்க,) பெரியநம்பியும் † (வ்ருத்தராகையாலே அவ்)வேதனை பொறுக்கமாட்டாமல் அங்கே ஒருகொல்லேத்தலைமாட்டிலே ஆழ்வான்மடியிலேதிருமுடியும் அத்துழாய்மடியிலேதிருவடிகளுமாய் இளைத்துக் கண்வளர்ந்தருள, நம்பியை ஆபத்தஸையிலே ஆழ்வானும் அத்துழாயும் 'அங்குதின்றும் கோயிலேறப்போனாலே!' என்ன, நம்பியும் 'நாம் அங்கேபோய் பரக்ருதியைவிடில், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நம்பிக்கு முட்படத் திருவடிசாரும்போது கோயிலேறப்போகவேண்டித் தில்லை யோ? என்று ஸங்கிப்பர்கள்' என்று அருளிச் செய்து† (அடியிலே ஆசார்யன்க்ருபை பண்ணினத்துக்குப் பரமபதம் விரித்தமென்று) ஆளவநதார்திருவடிகளை த்யாகித்துக்கொண்டு அங்கே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். ஆகையால், பரபந்நனுக்கு அந்திம தேஸாபியதிரில்கே யென்றபடி. † (பின்பு அங்கே அராதப்ரேதஸம்ஸ்காரம் பண்ணிக்கொண்டு திரிவார் சிலர் வந்து, 'இவர்க்கும் அப்படி பண்ணக்கடவோம்' என்று தாங்கள் ஸம்ஸ்காரஞ்செய்வதாக உத்தேயகிக்க, ஆழ்வானும் அத்பவஸாயங்குலபாமல் 'வாருங்கோள், மாணிகோள்! ஸர்வரணப் ஸர்வரவிபூதியும் வைஷ்ணவனுக்குக் கிஞ்சித்கரிக்க விருக்க, வைஷ்ணவனுமாய் அறவையுமா யிருப்பானே நீங்கள் எங்கே தேடுவதினோள்?' என்று அவர்களை உபேக்ஷித்துவிட்டார்.) பின்பு சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பெரியநம்பியை அங்கே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்து ஆழ்வானே ஒருகட்டணத்திலே எழுந்தருளவித்துக்கொண்டு ராத்ரியிலே ஒருவருங்காணாமல் கோயிலிலே வந்து புருந்தார்கள். கூரத்தாழ்வானும் 'பெரியநம்பியைப்போலே அடியேனுக்கும் இஸ்ஸரீரம் போய்ததில்லை' என்றுகொண்டு "முறையோ? அறவனை மேற்பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே!" என்று பேர க்லைஸரித்தருளினார்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் * கேட்பார் செவி கடுவார்த்தை கேட்டு * ஐயோ! கண்ணபிரான்! அறையோ!" என்று கோஷித்துக்கொண்டு வேரற்றமரம்போலே விழுந்துகிடந்து துடித்தத் திருமிடம் தழுதழுப்ப அத்யநதம் அவஸக்நராய்த திரு

† குண்டலிதகார்த்தங்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

முத்துதீர்த்துக் * கண்ணீர் கைகளாலிறைத்து க்லைலிக்கும்படி
கண்டு அருகிருந்த முதலிகள் கேற்ற, 'தேவீ 'ஆழ்வானானாலும் திரு
மேனியுடன் இருக்கப்பெற்றோமே !' என்று அருளிச்செய்து, பெரிய
கம்பிக்கு ஸ்ரீகுர்ணபரிபாலஞ் செய்து பெருக்கத் திருவத்யயகம்
நடத்தியருளி, 'ஆழ்வானுக்குத் திருக்கண்போச்சுகே !' என்று வ்யா
குலஹ்ருதயராய், மாறொன்றில்லா மாருதிச்சிறியாண்டாளை, 'ஆழ்
வானையுப் ஆராய்ந்து அங்குள்ள விஸேஷங்களையும் அறிந்துவாரும்'
என்று கோயிலுக்குப் போகவிட்டு பூர்வம்போலே வ்யாந்யாதித்துக்
கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

உடையவரின் ஆசார்யர்களுடைய திருநகூத்தரமும் தனியன்களும்.

பெரியகம்பி திருநகூத்தரம், மார்கழியில் கேட்டை.

அவர்தனியன் - (க) "கமலாபதிஸ்யாண குணம் நுகரிஷேவயா-
பூர்ண காமாயஸததம்பூர்ணாபமஹாதேவம", "ஆசார்யாத்யாமுநேயா
ததிமதநிமாதார்த்தஜாதம்ப்ரபத்திஞ் சோபாதிகூத்தரஹஸ்யாந்யாயிப
திபதயேகஞ்சதத்கூத்தரஹஸ்யாந்யாயிப - சோளாந்தரம்ப்ரப்யசோக்த்வாஸ
தனிபரபுமாந் ஸ்ரீபதிர்ஹேகிபிடாம் ஸாரீராம், தத்க்ருதரஞ்சார்யஸஹ
தமநவைதம்மஹாபூர்ணமார்பம்."

திருக்கோட்டியூர் கம்பியை அந்திமடிஸையில் 'தேவரீர் திரு
வுள்ளத்திலே நினைத்திருக்கிற நினைவு என்?' என்று ஸ்ரீபாதத்து
முதலிகள் கேட்க, 'கம்பியும் சகாவர்த்தித்திருமகன் திருவுள்ளத்தை
ஒருபகி புண்படுத்திற்று' என்று சொல்லி நிர்ப்பராயம், ஆளவந்தார்
திருவடிகளை த்யாசித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளிஞர்.

(க) க்ரிஸாவகிக்யாணமணாஜே கநிஷேவபா| வகுணே
காரோயஸததம் வகுணாயதேஹதேவதே: || ஆவாந்யாஜ்யோநேந
யாடியிமதநிமரோஜாயுஜாதம் புவதினோ வாஹிகூடிஹ
ஸ்யாந்யுவிபகிவதயேகிண்தஜகூணாயபூ || ஹொனெது
பூவ்யுஹோகூலாடிவிவரவாஸோநு ஸ்ரீவதினெபுதிவீயா
ஸாரீராம் தத்யுதாஹாவ்யு ஸஹததேநவெகம் க்ரிஸாவகுணே
காராயு ||

அதாவது - 'ஸாஸ்திரதபரிதாணமும் பேராசுதென்றிருக்குமவனி
ருக்க, கமக்கு இனி வேறொரு கிணவுண்டோ?' என்று கருத்து. இது
கண்டு ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளா ப்ராயேண துஃகித்துத் தேறி, தெற்
காழ்வாரைக்கொண்டு கம்பிக்குத் தீர்த்தவ்ரிகாண்டாடித் திருவத்யயந
மும் நடத்தியருளினார்கள்.

திருக்கோட்டியூர் கம்பிதிருக்கூத்தரம், வைகாசியில் ரோஷினி.

அவர்தனியன் - (க) "ஸமதமகுணபூர்ணம்யாமுநார்ப்ப்ரஸாதாத்
அதிகத பரமார்த்தம் ஜ்ஞாநபக்தியா திவிந்தும்-யதிபதிதபாதம் ஸ்ரீலா
கதத்வார்த்த நிஷ்டம் ஸ்ரீததுரிதஹாம் + ஸ்ரீ கோஷ்டியூர்ணம்மமரி,"
"† ஸ்ரீவல்லபபதாம் போஜதீபக்த்யம்ருதஸாமாம் - ஸ்ரீமக் கோஷ்டியூர்
பூர்ணத் தேஸி கீகந்தரம் பஜாமஹே."

திருமலைபாண்டான் திருக்கூத்தரம், மாசியில் மகம்.

அவர்தனியன் - (உ) "சாமாதுஜமுநீந்தராய த்ராபிமஸம்ஹி கார்த்
ததம் - மாலாதரகுரும்வந்தே வாவதுகம்விபஸ்சிதம்."

திருவரங்கப் பெருமானாரையர் திருக்கூத்தரம், வைகாசியில்
கேட்டை.

அவர்தனியன் - (ங) "அத்யாயத்யதீந்தராய பராக்ருஸஸஹஸ்ரி
காம் - தக்ஷதவம்ஸ்யம்வந்தேஹம் ஸ்ரீரங்காதிபதேஸிகம்."

பெரிய திருமலைம்பி திருக்கூத்தரம், சித்திமையில் ஸ்வாதி.

(க) ஸகீரதமூணவாஹுணபூம் பாசுநாரய ப்ரஸாநாஸு கயி
மதவாஸாயபூம் ஜ்ஞாநஹக்ஷாஹிலிநூபூ | யதிவதிநதவாஹு
ஸ்ராகதகூயபூமிஷம் ஸ்ரிகதூரிதஹம்ஸ்ரீமொஷிவாஹுணபூம்
நகாதி || ஸ்ரீவஜ்ஜவஹம்மொஜயீஹக்ஷு கீதஸாமாஸு | ஸ்ரீ
ஜொஷீவாஸ்வாஹுணபூம் டெஸிகெந்ருஹஜாசெஹ ||

(உ) ஸாசாநாஜசுநீத்ய உரூபீஸம்ஹிகாயபூபூ | சா
லாயாஸாமாஸ்வநெ வாவஹுகம் விவஸிதபூ ||

(ங) சுயாவயதீத்ய வராக்ருஸ ஸஹஸிகாஸு |
தஹாயவம்ஸ்யம்வநெஹம் ஸ்ரீரஜாயிவடெஸிகபூ ||

† 'தக்ஷோஷ்டியூர்ணம்' என்றும் பாடலுதரம்.

‡ 'யாமுநார்ப்பதாயபேஜ' என்றும் பாடலுதரம்.

அவர்தனியன் - (க) “பிரதமஹஸ்யாபிபிரதமஹாயப்ராசேதஸா
தேஸபலப்ராதாய - ஸ்ரீபாஷ்யகாரோத்தம தேஸிகாய ஸ்ரீஸௌஸ்பூர்
ஸூயநமோநமஸ்தாத்.”

திருக்கச்சிகம்பிதிருக்கூத்தரம், மாசியில் ம்ருகஸீர்ஷம்.

அவர் தனியன் - (உ) “கருணாகரபாதாபஜஸாஸூயமஹாத்மநே-
ஸ்ரீமத்ஸுஜேந்தரதாஸாய காஞ்சிபூர்ஸூயதேவமஃ.”

அகந்தரம், மாறென்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டான் த்வரித்துப்
பயணகதியிலே கோயிலிலே சென்று கூரத்தாழ்வானை ஸேவித்துவிற்க
ஆழ்வானும் சிறியாண்டானைக் கண்டு உடையவரை ஸேவித்தாற்போல
ஸந்துஷ்டராய் ‘உடையவர் செய்தருளுகிறபடி யென்?’ என்று வினவி
யருள, இங்குத்தை விஸுவமெல்லாம் ஸகிந்தரமாக விவரித்துச்
சொல்லக் கேட்டு ஆகந்தித்திராநிற்க, ஆண்டானும் ‘உடையவர்
ஆசார்யஸிர்ஸேலவாஸஸுவிஷ்ணுவாய் ‘தேவரீருக்குந் திருக்கண்போச்
கதே!’ என்று மிகவும் ஆர்த்தராய் அடியேனை ஆராய்ந்துவா என்று
விட்டருளினார்’ என்ன, ஆழ்வானும் “உலகங்கட்கெல்லாம் தூர் உயி
ரான தாம் ஸுகமேயிருக்கப்பெறில், இவ்விபத்து அடியேன் கண்
ணழிவுமாத்ரமே கொண்டு போகப்பெற்றதே! என்று ஹ்ருஷ்டரா
யிருக்கிறாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்யும்” என்றுவிட, அவ்வளவிலே
சேழனுக்குக் கழுத்திலே புண்ணுவிப் புழுத்துப் புண்டானென்று
கேட்டு, கங்கைகொண்ட சேழபுரத்தேற ஆண்டானும்சென்று அச்
செவிக்கிரியசெஞ்சொல்லை நிர்சயித்துக்கொண்டு எழுந்தருள வழி
யில் ஸந்தித்த அம்மங்கியம்மானை ‘புங் கட்டிக்கொண்டு த்வரித்து
எழுந்தருளி, ஒருநாள் உடையவர் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடன் அதுஷ்ட
டாசார்த்தமாகத் திருக்கல்யாணிக்காராயிலே எழுந்தருளியிருக்கச்
செய்தே, கோயிலில்நின்றும் எழுந்தருளின மாறென்றில்லாமாருதிச்
சிறியாண்டானும் அம்மங்கியம்மானும் உடையவர்திருவடிகளைத் தங்

(க) விதாரிஹஸ்யாவி விதாரிஹாய பூரதெவஸாஜெஸ
ஹஸ்யுடாய | ஸ்ரீஹாஷ்யகாரோத்தமேஸிகாய ஸ்ரீஸௌஸ வடு
ணபூய நகோநகிலாஸி ||

(உ) கருணாகர வாடிஸஸாஸாஸாய ரிஹாததெ | ஸ்ரீஜ
ஜெஜு டாலாய காணீவடுணபூயதெ நகி: ||

கள் ஆகந்தர்ப்ருக்கனாலே கனைத்துத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'ஆழ்
வானுக்கும் பெரிய நம்பிக்கும் அபராதம்பண்ணின சோழன், கழுத்
திலே புண்ணாப்ப் புழுத்துப் புரண்டுபோனான்' என்று விண்ணப்பஞ்
செய்ய, உடையவரும் கர்ணம்ருதமான கட்டுரையைக் கேட்டு மார்புந்
தோளும் பூரித்து ஸந்தோஷாதியாயத்துடனே இவர்களை வாரி
யெடுத்து அனைத்துக்கொண்டு ஆகந்தர்ப்ருக்கன்கொண்டு அவர்களை
வழியவார்த்து 'இவ்வளவுதூரம் இவ்விசேஷங்கொண்டு எழுந்தரு
ளின இவர்களுக்குச் சிறக்கக் கனக்கக் கொடுக்கலாவது த்வயமல்லது
இல்லை' என்று நிர்சயித்து, மீளவும் த்வயத்தையே அவர்களுக்குப்
பரிசிலாக இரங்கியருளி, தம்ஸந்தியில் முதனிகளைப்பார்த்து 'இது
கல்யாணஸம்ஸாரம் என்னுமது அவ்வர்த்தமாகக் கண்டோம்' என்ன,
முதனிகளும் 'அப்படியேயாம்' என்று அதனைக் கொண்டாட, அவர்
களையுங் கட்டிக்கொண்டு ப்ரஹ்மாதவாதாரான அழகியசிங்கர் திரு
மகேயேறி அவரைத் திருவடிவணங்கி 'பகவத் பாகவத விஷயமென்
றால் அலைஹமாகனாப்ப் போந்த ஹிரண்யகை முன்பு நிர்வர்த்தருளி
னாப்போலே' இப்போது பரதத்வமான தேவரீரை 'இல்லை' என்று,
ஸாதூநாமுபமாபூதாரான ப்ரஹ்மாதாழ்வானுக்கு ஒப்பான கூரத்தாழ்
வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் அபராதம் பண்ணின இவனையும் க்ரிமி
கண்டனாக்கி கசிப்பித்தருளிற்றே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து
தீர்த்தப்ரஸாதஸ்விகாரம் பெற்று விடைகொண்டு, அப்போதே புறப்
பட்டு உடையவரும் முதனிகளுமாகப் பெரியப்ரீதியோடே திருநாரா
யணப்பெருமாள் திருமுன்பேசென்று திருவடிதொழுது திருப்பல்
லாண்டை அதுஸந்தித்து மங்களாஸாஸகம்பண்ணி, "நமோநாராய
ணாய" என்று க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய்த் திருவடிகளை நோக்கிசிறு
'இனி அடியேன் கோயிலேறப் போய்வருகிறேன்' என்று விண்ணப்
பஞ்செய்ய, திருநாராயணனும் கெடும்போது வாய்விடமாட்டாதே
நிற்க, உடையவரும், நீர் உள்ளதனையும் இங்கேயிருமென்று கோயிலிலே
நியமித்தருளிற்றே!' என்ன, 'ஆகில் அப்படியே செய்யும்' என்று
அர்ச்சகமுகேச திருவுள்ளமாயருள,

எம்பெருமானாரும் புறப்பட்டருளி ஐம்பத்திருவரைப் பார்த்து
'திருநாராயணனையும் செல்வப்பிள்ளையையும் மங்களாஸாஸகத்துடனே
ஸாதாதர்ப்ருகம் பண்ணிக்கொண்டு காலேகாலே திருப்பாணி திருவாராத

மும் நடத்திக்கொண்டு ஸேவித்திருங்கோள்' என்று நியமித்தருள, ஐம்பத்திருவரும் பூநீபாதத்திலேவிழுந்து ஸேவித்து 'தேவரீர் திருவடி களைப் பிரியில் தரிக்கமாட்டோம்' என்று ஆர்த்தமாய்த் தலையிறக்கிட்டு நிற்க, உடையவரும் * அப்போதொரு சிந்தைசெய்து தம்விக்காஹத் திற்குப் படியெடுத்தாப்போல விளங்குகிற தம்முடைய அர்ச்சா ரூப விக்காஹத்தை அவதரிப்பித்து அதிலே தம் திவ்யஸக்தியை யும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, ஐம்பத்திருவரை அழைத்து 'நாம் உங் களுக்காக இங்கே இராதின்றோம்' என்று ஸ்வதிவ்யஸக்தி பரி பூர்ணமான அவ்விக்காஹத்தை அவர்களுக்குத் திருவாராதமாக இரங்கியருளி, அவர்களைக் குறித்து 'செல்வப்பிள்ளை கிணற் றின் கரையில் பிள்ளையா யிருக்கும் ; பேணிக்கொண்டு போருங் கோள்' என்று நியமித்தருளி, அவர்கள் கையிலே செல்வப்பிள் ளையை அடைக்கலமாகக் காட்டிக் கொடுத்தருளி, 'திருவிளக்கு திருமலை அமுதுபடி சாத்துப்படி முதலான உபசாரங்களெல்லாம் நன்றாகப் பேணிச்செய்துகொண்டு, த்ரோகபுத்தியாலே ஒருகாலும் தீங்கு கிணையாத அந்நியாயம்ஸஹ்ருதயராய், ஊழிய கைக்கர்யங் களையும் மறவாதே பக்திபுரஸ்ஸாமரகப் பண்ணிப் போருங்கோள்' என்று தம் திருவடிகளைத் தொடுவித்துக்கொண்டு நியமித்தருளி, செல் வப்பிள்ளையைப் பிரியமாட்டாமல் திருவடிகளை முகந்து விழுவது எழுவது தொழுவதாய்த் திருவுள்ள முருகித் திருக்கண்கள் துளிக் கத திவ்ய விமாதத்தைபும் திருப்பதியையும் திருச்சோலையிலெழில் களையும் திருமண் குவைகளையும் புரிந்து புரிந்து பார்த்துப் பார்த்து அஞ்சலித்து மங்களாபாஸகம் பண்ணிக்கொண்டு புத்ர வாத்ஸல்யம் பின்னே தள்ள, நம்பெருமான் அருள்முன்னே நடத்த, ஒரு நடை யிலே ஒன்பது நடைநடந்து கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

அந்தரம், பயண கதியிலே எழுந்தருளிப் புகுந்து திருமுகத் துறையிலே நீராடிக்கேயாவா தித்வாதஸோர்த்த்வபுண்ட்ர தராயொழந் தருள, அங்குள்ளாரெல்லாரும் எதிர்கொண்டுஸேவிக்க, அவர்களையும் க்ருபை பண்ணி யெழுந்தருளிப் புகுந்து ஸேவாக்ரமம் தப்பாமல் ஸேவித்து அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்திலே சென்று தண் டன் ஸமர்ப்பித்து * உரைகோயிலுள்ளே புகுந்து பெரிய பெருமானே யும் நம்பெருமானையும் திருவடி தொழுது, *மனமுருகி மலர்க்கண்கள்

துளிக்கக் கண்ணுலை பருகி வாயா வாழ்த்தி நிற்க, பெருமானும்
* திருப்பவளச் செவ்வாய் திறந்து உடையவரை :நாக்கி 'நெடுநாள்
தேவார்த்தாத்திற் சென்று போக மெனிர்திரோ' என்று விண்ணியருள,
எம்பெருமானாரும் 'பெரிய பெருமானைக் குறித்து *அகமகிழும்
தொண்டர்வாழ அன்பொடு தென்திசை நோக்கித் தேவரீர் பள்ளி
கொண்டருளுகையாலே, வன்பெருவானகத்திற் சொல்லும் படியே
உபய விபூதியிலுள்ளார்க்கும் என்ன க்லேச முண்டு?' என்று விண்
ணப்பஞ்செய்ய, பெருமானும் உகந்து தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரி
பட்டம் தளிகை ப்ராஸாதங்களும் ப்ராஸாதிக்க,ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்த
ராய் நிற்க, பெருமானும் 'மடமே போம்' என்று விடைகொடுத்
தருள, இவரும் புறப்பட்டுத் திவ்யோத்ஸவக் கொண்டாடுந் திரு
மண்டபங்கள் திருக்கோபுரங்கள் திருமதின்கள் தொடக்கமான திவ்
யககா ஸ்ரீபை யெல்லாம் சுற்றி ஸேவித்து,

முதலிகளும் தாமுமாக ஆழ்வான்திருமானிகையேற எழுந்தருள,
ஆழ்வானும் எதிரே யெழுந்தருளி உடையவர் திருவடிகளிலேவிழுந்து
ஸேவித்து உகப்பின் மிகுதியாலே திருவடிகளைப் பூண்டுகொண்டு
கிடக்க, உடையவரும் ஆழ்வானை வாரி யெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு
க்லேசாதிஸபேச ஸோகார்ப்ருவானது தாராவர்ஷமாக வர்ஷிக்க,
நெடும்போது ஒரு வார்த்தையும் அருளிச்செய்ய மாட்டாதே விம்மல்
பெருமலாய் துக்கார்ணவமக்கராய்த் தழுதழுத்த திருமிடற்றொலியு
டன் 'ஆழ்வான்! இத்தர்ஸாதத்துக்காக த்ருஷ்டிபூதான உமக்கு இப்
படி கண் போவதே!' என்ன, ஆழ்வானும் 'ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திரு
நாமம் கோணிற்றென்றாகிலும் நினைத்திரேவே' என்று விண்ணப்பஞ்
செய்ய, உடையவரும் 'அது உமக்கு உண்டோ? அடியேன் துஷ்கர்ம
மன்றோ உமக்கு இப்படி வருகைக்கு அடி' என்று திருவுள்ளம் புண்
பட்டு துக்காப நோதகம் பண்ணியருள, ஆழ்வானும் தேறி நிற்க,
மற்றுமுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமுதூத்துடன்கூட மடமே எழு
தருளி யிருந்தார்.

பின்பு, அந் நாட்டிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் உடை
யவர் ஸ்ரீபாதத்தேறச் சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'பெரியநம்பி
திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினாரே! ஆழ்வானுக்கும் திருக் கண்மலர்
போயிற்றே?' என்று துக்காபநோதகம் பண்ணி 'தேவரீரையாகிலும்

ஸேவிக்கப் பெற்றோமே!' என்று சொல்லி எல்லாரும் பரிதராயிருக்கிற காலத்திலே, திருச்சித்திரகூடம் அழிந்ததென்று சிலர் வந்து உடையவர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதுகேட்டுத் துக்கா குலராய் போகித்துத் திருமுத்து உதிர்த்தருளி 'அங்குத்தையில் உத்ஸவ பேரம் திருப்பதிக்கு எழுந்தருளிஞர்' என்று கேட்டருளி, அந்த இழுவெல்லாம் ஆறும்படி திருப்பதிக்கு எழுந்தருளி ஸ்ரீகேசரித்த ராஜனை மூல பேரஸஹிதமாகத் திருப்பதிஷ்டையும் பண்ணிவைத்து "தென்தில்லைச் சித்திரகூடத் தென்செல்வனை, மின்னி மழைதவழும் வேங்கடத் தென்வித்தகனை" என்றதுவே பொய்மொழியொன் றில் லாத மெய்ம் மொழியாக இப்படி பவிப்பதே!' என்று அருளிச்செய்து இழவு தீர்ந்தருளி திருமலையேறித் திருவேங்கடமாமுகிலேயும் திருவடி தொழுது அப்பேர்தே மீண்டு திருமலையிறங்கித் திருத்தாழ்வாராயில் ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்துப் புறப்பட்டு, பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளிப் பேரருளாளரையுந் திருவடி தொழுது, மீண்டு பயண கதியிலே கோயிலுக்கு எழுந்தருளிப் புகுந்து நம்பெருமானே ஸேவித் துத் தம்மடமே எழுந்தருளி ஸ்வாபிமாநாதர்ப்பூதர்க்குத் தென்றலும் சிறுதுளியும் பேரலே தர்ஸநதாத்பர்யார்த்தம் அருளிச்செய்யாதின்று கொண்டு ஸாகமே எழுந்தருளி யிருந்தார்.

அதின் மற்றைநாள், உடையவர் ஆழ்வானையழைத்து 'பேரருளா ளர் அர்த்திதார்த்தபரிதாபதீக்ஷிதராயிருப்பர்; நீர் அவரை 'கண் தந் தருளவேணும்' என்று ஒரு ஸ்தோத்ரம் விண்ணப்பஞ்செய்யும், என்று அருளிச்செய்ய, ஆழ்வானும் 'அடியேனுக்கு இக்கண்வேண்டா' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானாரும் 'அப்படியன்று: சொல்லவேணும்' என்று பலகாளும் நிர்ப்பந்தித்து அருளிச்செய்தருள ஆழ்வானும் கண்ணழியாமல் வரதராஜஸ்தவத்தை அருளிச்செய்ய உபக்ரமித்து (க) "ஸ்வஸ்தி ஹஸ்திகிரி மஸ்தஸோகாஸ் ஸந்தநோது மயிஸந்ததம்ஹரி: - நிஸ்ஸமாப்யதிகமப்யதத்தயந் தேவமௌபநிஷதி ஸாஸ்வதி", என்று சொல்லி (உ) "நீலமேகநிபமஞ்ஜரபுஞ்ஜ ஸ் ய ர ம குந்தலயநந்த ஸயந்த்வாம் - அப்ஜபாணிபதமம்புஜ

(க) ஸுஷிஹஸி. மிரிசெஸுஸௌவரஸுந்தகொது சியிஸுந்த தஹரி: । நிஸ்ஸோஹ்யிகஹ்யதயா டேவஸௌபநிஷதீ ஸா ஸுதீ ॥ (உ) நீலமேகநிபமஞ்ஜரபுஞ்ஜ ஸுஸ்யாரிகுஹஸு சிநஹ

நேதரம் நேதரஸாத்ருக கரிஸஸதரமே" என்ற இஸ்லோகத்தாலே
 'ஸதாதர்ஸமும்பண்ண யோக்யமாஸ அப்ராக்ருத திவ்யநேதரம்
 அடியேனுக்குத் தந்தருளவேணும்' என்று விஜ்ஞாபிக்க, அன்
 திரிலே ஆழ்வானுக்குப் பேராளானதும் 'தந்தேதரம்' என்று
 ஸ்வபங்குகே அருளிச்செய்ய, ஆழ்வானும் பாத்யூஷகாலத்
 திலே பெரியப்ரீதியோடே எழுந்திருந்து அதுஷ்டாரத்தைச் செய்து
 வரதராஜஸ்தவத்தை நிறைவேற அருளிச்செய்து, உடையவர் ஸந்திதித்
 குச் சென்று தண்டனிட்டு 'தேவரீர்தியமகப்படியே வரதராஜஸ்த
 வத்தை விண்ணப்பஞ் செய்தேன்' என்று வரதராஜஸ்தவத்தை முற்ற
 விண்ணப்பஞ்செய்துகாட்ட, உடையவரும்கேட்டு உகந்தருளினவள
 விலே, ஆழ்வானும் 'பிணியொழித்து அமர்பெருவிகம்பருளும்
 பேராளாளனாகையாலே அடியென்கேட்டபடியே(க) "வைகுண்டேது
 பரேலோகே நித்யத்வேகவ்யவஸ்திதம் - பர்யந்திசஸதாதேவம்
 நேதகார்ஜ்ஞாநேகசாமரஃ" என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீவைகுண்ட
 காதனை ஸதாதர்ஸமும் பண்ணுகிற அப்ராக்ருததிவ்யசக்ஷுஸ்சைஸ ப்ர
 ஸாதித்தருளிஞர்' என்ன, உடையவரும் 'அங்ங னன்று: அங்கேறப்
 பேரேவாம் வாரும்' என்று ஆழ்வானைக் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு
 பெருமான்கோயிலேற எழுந்தருளி, ஆழ்வான் அருளிச்செய்த வரத
 ராஜஸ்தவத்தைப் பேராளாளர்ஸந்திதிபிலே விண்ணப்பஞ்செய்து
 தலைக்கட்டுகிறபொது உடையவர் கார்பாந்தரத்தில்தாழ்க்க, ஸ்தவம்
 திருச்செவிகாத்திப் பேராளாளரும் ப்ரஸங்கராய் உடையவர் வரு
 வதற்குமுன்னே 'ஆழ்வான்! உமக்கு அபேக்ஷித மென்?' என்று
 கேட்டருள, ஆழ்வானும் உடையவர் திருவுள்ளம்பற்றினதை வேண்
 டிக்கொள்ளாத 'நான்பெற்றபேறு நாலுரானும் பெறவேணும்'
 என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'அப்படியே பெறக்கடவன்' என்று பெரு
 மானும் திருவாய்மலர்க்தருளினவளவிலே, உடையவர்கேட்டுப் பதறி
 ஓடிவந்து திருவுள்ளம் உளைந்து பெருமானைக்குறித்து 'ஸ்ரவஜ்ஞான
 ஸபஜாபு | கஸுவாணிவடிஃ ஸுஜமெத்ருமெத்ரு ஸாத்ரு
 ருக்ரீஸ ஸடிபெரி ||

(க) வெவகாணெதுதாவரெவொகெ நித்யவேக வ்யவஸ்தி
 தம் | வஸ்யுவிவ ஸடிபெரிவெ கெகெத்ருஜெகாமெக வாரிதாஃ ||

சேவரீர் இப்போது என்னினைவைத் தலைக்கட்டிற்றிலீரே! ஆழ்
வான்! நீ ஸ்வதந்தரனாய் என்னினைவைத் தலைக்கட்டாதே அதிலங்
கித்து, நான் வருவதற்குமுன்னே இப்படி செய்தாயே! என்று இரு
வரையும் வெறுத்து 'இனிபென்!' என்று திகைத்து நிற்க, பேரரு
ளாளப்பெருமானும் 'நம்மையும் உம்மையும் காணுமிடத்துக் கட்
கண்ணாலே காணக்கடவர்' என்று வரப்பாதாநம்பண்ணியருள, ஆழ்
வானும் பெருமானைத் தம் கட்கண்ணாலே கண்டு ஸேவித்துச் சாத்தின
நிவ்யாபரண நிவ்யவிக்ரஹாவயவாகிகளை இவையிலையென்று குறித்
துக்காட்டியருளி உடையவர்விக்ரஹத்தையும் ஸேவித்துக்காட்டி
யருள, இவரும் க்ருதார்த்தராய் ஆழ்வானுடன் மீண்டு கோயிலேற
வெழுந்தருளிப் பூர்வம்மேலே வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டிருக்கச்
செய்தே:—

நாச்சியார் திருமொழிவ்யாக்யாநத்தில் "நாறுநறும்பொழில்" என்
கிறபாட்டு ப்ராஸ்துதமாக, 'ஆண்டாள்ப்ராத்தனையை நாம் தலைக்கட்ட
வேணும்' என்று அப்போதே புறப்பட்டுத் திருமாவிருஞ்சோலை
மலைக்கு எழுந்தருளி' கோதை ப்ராத்ததித்தபடியே, நூறுதடா
நிறைந்த வெண்ணையும், நூறுதடாநிறைந்த அக்கரவடிசிலும் பரி
வுடனே * மாவிருஞ்சோலைநம்பிக்கு அமுதுசெய்வித்தருளி ஸ்ரீவிஸ்னி
புக்தாரேற வெழுந்தருளி வடபெருங்கோயிலுடையானையும் ஸே
வித்து நாச்சியார்திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி * ஆழ்வார் திருமக
ளாரை அடிவணங்கிசிற்க, கோதையும் குலமுனிவனைக் குறித்துத்தம்
ப்ராத்தனையைத் தலைக்கட்டினதற்கு மிகவும்உகந்து 'நம்கோயிலண்
ணர்' என்று அர்ச்சகமுனேக திருநாமம்ப்ராஸாதித்துத் தீர்த்தப்ராஸாதங்
களும் ப்ராஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, அங்கிலும் புறப்பட்டுத்
திருநகரிக்கு எழுந்தருளி ஆழ்வாரையும் ஸேவித்துத் தீர்த்தப்ராஸாத
முடிபெற்று, மீண்டு உயணகதியிலே கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீபா
தத்துமுதலிகளுக்குத் தர்ஸகார்த்தம் ப்ராஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்
தருளியிருந்தார்.

இப்படி எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீபாவ்யகாரருடைய ஸ்ரீபாதத்
திலே ஆஸ்ரயித்த முதலிகளுடைய திருமுடியடைவு எங்ஙனே யென்
னில்:—கரத்தாழ்வான், மாடபூசியாழ்வான், சேட்டலூர்ச்சிறியாழ்
வான், அநந்தாழ்வான், நடாதுராழ்வான், எங்களாழ்வான், அரண

புரத்தாழ்வான், அகலங்கராட்டாழ்வான், நெய்யுண்டாழ்வான், உக்க
லாழ்வான், கோமடத்தாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான், கடுவிலாழ்
வான், பிள்ளையாழ்வான், பினகாழ்வான், காராஞ்சியாழ்வான், ஈயண்ணி
யாழ்வான், கோயிலாழ்வான், திருக்கோவலுராழ்வான், திருமோக
ராழ்வான், முதலியாண்டான், பெரியாண்டான், சிறியாண்டான், அம்
மங்கியாண்டான், மாருதிப்பெரியாண்டான், மாறொன்றில்லாமாருதிச்
சிறியாண்டான், சோமாகியாண்டான், கந்தாடையாண்டான், ஈய்வ
ராண்டான், ஈயண்ணியாண்டான், பிள்ளையாண்டான், குறிஞ்சியூர்ச்
சிறியாண்டான், ஆளவந்தாராண்டான், சீயாண்டான், டிடாப்பியாச்
சான், சிறியாச்சான், கணியனூர்ச்சிறியாச்சான், கொங்கிலாச்சான்,
ஈச்சம்பாடியாச்சான், என்னாச்சான், ஐயப்பிள்ளையாச்சான், தூய
பிள்ளையாச்சான், ஆச்சியாச்சான்; அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமா
லார்; தொண்டனூர்நம்பி, மருதுநூர்நம்பி, † மழுலூர்நம்பி, சொட்டை
நம்பி, குரவைநம்பி, திருக்குறுங்குடிநம்பி, வங்கிப்புரத்துநம்பி, முடும்
பைநம்பி, ஸ்ரீபரங்குசநம்பி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்நம்பி, வடுகநம்பி, திருக்
குருகூர்நம்பி, கொமாண்டுர்ப்பிள்ளைநம்பி, ஸ்ரீபராசரபட்டர், ஸ்ரீபரங்
குசபட்டர், வாத்தரும்பெரியபெருமாள்பட்டர், அழகியமணவாளபட்
டர், ஸ்ரீவேதவ்யாஸபட்டர், சிறுப்பள்ளிதேவராஜபட்டர், கோவிந்த
பட்டர், திருவரங்கபட்டர், நம்பிபாரில் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர், உள்
நூரில் பெரியபெருமாள் பட்டர், சட்டப்பள்ளிச்சீயர், ஈச்சம்பாடி
சீயர், ஸ்ரீகுலதேசகரசீயர், திருவிள்ளைச்சீயர், ஆட்கொண்டவில்லி
சீயர், திருமழிசைச்சீயர், திருவாய்மொழிச்சீயர், திருநாராயணபுரச்
சீயர், ஸ்ரீநாளாந்தராமச்சீயர், கோவிந்தசீயர், திருமாவீருஞ்சேலைச்
சீயர், திருப்புட்குழிச்சீயர், திருக்குடந்தைச்சீயர், திருமுட்டஞ்சீயர்,
திருநின்றவூர்ச்சீயர்; திருநாராயணபுரத்தரையர், பெருமாள்கோயில்
பெருமாளரையர், நாராயணப்பெரும ளரையர், திருவரங்க
மாளிகை யரையர், திருவாய்மொழியரையர், பிள்ளைதிருநிறையூரை
யர், திருக்குறுங்குடியரையர், திருக்கரியரையர், திருக்கண்ண
புரத்தரையர், திருமாவீருஞ்சேலையரையர், திருவநத்தபுரத்
தரையர், நாராயணபுரத்தரையர், பிள்ளைவிழுப்புத்தூ
ரரையர், திருவேங்கடத்தரையர்; ஆட்கொண்டவமமாள், அம்மங்கியம்

மாள், முடும்பையம்மாள், பநுத்திக் கொல்லையம்மாள், உக்கலம்மாள், சொட்டையம்மாள்; ஆகுரிப்பெருமாள், கிடாம்பிப்பெருமாள், அம்மங்கிப்பெருமாள், முனிப்பெருமாள், பட்டினப்பெருமாள்; திருமலை கல்லான், எம்பார், காராஞ்சி ஸாமயாஜியார், பெரியகேசியில்வள்ளலார், அலங்காரவேங்கடவர்; திருக்குறையைப்பிராண்பிள்ளான், ஆர்க்காட்டுப் பிள்ளான், இராமநாசப்பிள்ளான், திருக்கரிப்பிள்ளான்; கோமடத் தையன்; வைத்தமாதித்திறியப்பன், பெரியப்பன்; அணியாங்கத்த முதனார், திருவாங்கத்தமுதனார்; கொமாண்டேரினையவல்லி, கருந்தேவர், ஐம்பத்திருவர், எம்பெருமானாச்செல்வப்பிள்ளை; சாற்றாத்தமுதலிகள்:— ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள், பட்டர்பிராண்தாஸர், பகைவில்விதாஸர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்தாஸர், ஸ்ரீநாராயணதாஸர், ஸ்ரீகோவர்த்தநதாஸர், திருவழுதிவளநாதாஸர், ஸ்ரீராமநாஜதாஸர், பிள்ளையுறங்காவில்வி தாஸர், வண்டர், சுண்டர், இராமநாசவேளைக்காரர்; சத்தத்துமுதலி கள் முவர்திருநாமம்-திருவாங்கதாஸர், திருமணிநுஞ்சேலையதாஸர். வானமாமலைதாஸர்; கொங்கில்முதலிகள் முவர்திருநாமம்-அழகியமண வாளதாஸர், திருவேங்கடதாஸர், பேராளாளதாஸர்; மழலைக்கூர்சத் தத்தில் முதலிகள் முவர்திருநாமம் - யதிவாசுடாமணிதாஸர், யதி ராஜதாஸர், இனையாழ்வார்தாஸர்; பாண்டியநாட்டுமுதலிகள் முவர்திருநாமம் - மகிழலங்கரதாஸர், ஸ்ரீசடகோபதாஸர், பிள்ளைதிருவாய் மொழிதாஸர்; ஸ்தாநத்தாரில் - ஸேனாநாதப்பாஹ்மராயர், வீரஸூத் தப்பாஹ்மராயர், ஜகந்நாதப்பாஹ்மராயர், வீரராகவப்பாஹ்மராயர், பிள் னையுறங்கையுடையார், திருமஞ்சனமெடுக்கும் தாயமுனிலேழம், ஸ்ரீ பண்டாரங்காவல் திருவாங்கத்துமாளிகையார், ஆண்டவர், அரியலர்; அம்மைமாரர்கள்:—திருவநந்தபுரத்தம்மை, திருவாட்டாற்றம்மை திரு வண்பரிசாரத்தம்மை, மன்னனார் கோவில்பேரோற்றம்மை, திருநறை யூரம்மை, திருக்கண்ணபுரத்தம்மை, திருப்பதிஸ்ரீகார்யஞ் செய்யு மம்மை, ஆண்டாளம்மை, காயகத்தேவியார், தாய்யபெருந்தேவியார், பெரியபெருந்தேவியார், சிறியபெருந்தேவியார், ஸ்ரீபெரும்பூதூர் திருவாங்கம், திருக்குடத்தை தாய்வாயிரம், கொங்கில்பிராட்டியார், அத்துழாய்ம்மை, அம்மங்கியம்மை, கரத்தாண்டளன், தேவகிப்பிராட் டியார், யதிராஜவல்லியார், பங்கயச்செல்லியார், பொன்னாச்சியார், இன்னிளவஞ்சியார், குடிக்கேடுத்தாள், திருப்பாவையாடினாள்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆராய்ந்த முதலிகள் ன் எழுபத்துநாலாசார்யர்க னாரென்னில்:—ஆளவந்தார் குமாரர் செட்டை நம்பி, அவர் குமாரர் என்னாச்சான், அவர்குமாரர் பிள்ளையப்பன் (க), பெரியநம்பிகுமாரர் புண்டரீகர் (உ), திருக்கோட்டியூர் நம்பிகுமாரர் தெற்காழ்வான் (ங), திருமலை பாண்டங்குமாரர் சுந்தரத்தோளு டையார் (ச), பெரியதிருமலைநம்பிகுமாரர் ராமாநுஜனும் பிள்ளைதிரு மலைநம்பியும் (ரு), சுந்தராழ்வான்குமாரர் பட்டரும் சீராமப்பிள்ளை யும் (சு), முதலிபாண்டான் அவர்குமாரர்கந்தையாண்டான் (எ), நடுவிலாழ்வான் (அ), கோமடத்தாழ்வான் (ஈ), திருக்கோவலூராழ்வான் (ஊ), திருமோகராழ்வான், பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான், நடா னாழ்வான், எக்களாழ்வான், அகந்தாழ்வான், (கரு), மிளகாழ்வான், நெய்யுண்டாழ்வான், சேட்டலூர்ச்சிறியாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான், கோயிலாழ்வான் (உரி), உக்கலாழ்வான், அரணபுரத்தாழ்வான், எம்பார், கிடாம்பியாச்சான்; கணியனூர்ச்சிறியாச்சான் (உரு), ஈச்சம்பாடியாச் சான், கொங்கிலாச்சான், ஈச்சம்பாடிசேயர், திருமலைநல்லான், சட்டம் பள்ளிச்சேயர் (ருரி), திருவெள்ளைநாச்சேயர், ஆட்டுகாண்டலில்லிசேயர், திருநகரிப்பிள்ளான், காராஞ்சிலையையாஜியார், அலங்காரவேங்கடவர் (ருரு), நம்பிகுருந்தேவர், சிறுப்பள்ளிதேவராஜபட்டர், பிள்ளையுநந்தையு டையார், திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், பெரியகோயில்வள்ளலார் (சரி), திருக்கண்ணபுரத்தையார், ஆசிரிப்பெருமாள், முனிப்பெரு மாள், அம்மங்கிப்பெருமாள், மாருதிப்பெரியாண்டான் (சரு), மாறொன் றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டான், லோமசிபாண்டான், சேராண்டான், ஈப்பலராண்டான், ஈயண்ணிப்பிள்ளையாண்டான் (ருரி), பெரியாண் டான், சிறியாண்டான், குறிஞ்சியூர்ச்சிறியாண்டான், அம்மங்கியாண் டான், ஆளவந்தாராண்டான் (ருரு), அருளாளப்பெருமானெம்பெரு மானார், தொண்டனூர்நம்பி, மருதூர்நம்பி, மயூலூர் நம்பி, திருக்குறங் குடிநம்பி (ஊ), குளையநம்பி, முடும்பைநம்பி, வடுகநம்பி, வங்கிப் புரத்துநம்பி, ஸ்ரீபராக்ருசநம்பி (ஊரு), அம்மங்கியம்மாள், பருத்திக் கொல்லையம்மாள், உக்கலம்மாள், செட்டையம்மாள், முடும்பையம் மாள் (எரு), கொமாண்டுப்பிள்ளை, கொமாண்டுரிளையவல்லி, கிடாம்பி பிப்பெருமாள், ஆர்க்காட்டுப்பிள்ளான் (எச).

(க) “ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்பமிஸப்தஸாத்யா பீடைஸ்சதுஸ்ஸப்ததி
பிஸ்ஸமேதைஃ - அஸ்யைவநந்தைதரபினிஷ்ணுபக்தை சாஸ்தே2திரங்கம்
யதிஸைவபௌமஃ” என்கிறபடியே எழுநூறு உத்தமாராமிகளாலும்,
எழுபத்துநூறு ஸிம்ஹாஸநஸ்தரான ஆசார்யபுருஷர்களாலும், அஸங்க
பாதரான சாற்றினசாற்றாத முதலிகளாலும், † (பன்னீராயிரம்
ஏகாங்கிகளாலும்,) முந்நூறுகொற்றி உம்மைமார்களாலும், எண்
ணிறந்த ராஜாக்களாலும் இப்படி அகிலராலும் ஸேவ்யமரகராய் இவ்
வைஸ்வரீயத்துடனே (உ) “ஸ்ரீரகநாதோஜயது ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீஸ்ச
வர்த்ததாம்” என்று நம்பெருமானே மங்களாஸாஸநம் பண்ணிக்
கொண்டு ஸேவித்திருந்தார்.

இப்படியிருக்கிற உடையவர்திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யம்
பண்ணும் முதலிகள்:—கூரத்தாழ்வானும், முதலியாண்டாளும், நடா
னாழ்வானும், பட்டவர்க்கமும் ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு உசாத்துணையா
யிருப்பார்கள்; அருளாளப்பெருமா ஸெம்பெருமானார் திருவாராதேயம்
செய்தருளுவர்; கிடாம்பிப்பெருமானும், கிடாம்பியாச்சாணும் திரு
மடைப்பள்ளிக்குக் கடவாசாயிருப்பார்கள், வடுகநம்பி எண்ணெய்க்காப்
புச்சாததியருளுவர்; கோமடத்துச்சிறியாழ்வான் கலசப்பரணையையும்,
ஸ்ரீபாதசகஷையையும் எடுப்பர்; பிள்ளையுறங்காவில்விதாஸர் கருவூலம்
நோக்குவர்; அம்மங்கி பாலமுதுகாய்ச்சுவர்; உக்கலாழ்வான் ப்ரஸாத
கல மெடுப்பர்; உக்கலம்மாள் திருவாலவட்டம்பரிமாறுவர்; மாருதிப்
பெரியாண்டான் திருக்கைச்செம்புடிப்பர்; மாரென்றில்லாமாருதிச்
சிறியாண்டான் மடத்திற்கு அமுதுபடி, கறியமுது, செய்யமுது முத
லானவை நடத்திப்போருவர்; தூயமுனிவீரமும் திருமஞ்சனமெடுப்
பர்; திருவரங்கமாளிகையார் ஸ்ரீபண்டாரம் நோக்குவர்; வண்டரும்
கண்டரும் கைக்காயிரம்பொன்னுக்கு ராஜஸேவைபண்ணி மடத்திற்
குத் திருக்கைவழக்காக்கியருள்வர்கள்; இராமாநுசவேளைக்காரர் திரு

(க) ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்பமிஸப்தஸாத்யா வீரெஸ்துஸவ
திவிஸுரெஸெதைஃ கருகெய்யநகெநொவி விஷ்ணுமெகெ ராஸே
2யிரஜம்பகிலாவபுமௌஸிஃ । (உ) ஸ்ரீரஜநாயொஜயது ஸ்ரீ
ரஜஸ்ரீஸுவயபுகாபு ।

† குண்டலிதகார்த்தம் சிலப்பதிகளில் இல்லை.

மேனிக்காவலாய்ப் பேருவர்; அகனக்கரட்டாழ்வான் ப்ரதிபக்திச
ஸாம் பண்ணிப்பேருவர்.

வடுகம்பி வைபவம்.

இவர்களில் வடுகம்பி, 'எம்பெருமானார் திருவடி கீள் உபர
பேர்ப்பயம்' என்று விஸ்வஸித்து அவர்திருவடிநிலைகளையே திருவாரா
தம்பண்ணிப்பேருவர் இப்படியிருக்கிற வடுகம்பி, ஒருபயணகதி
யிலே உடையவர்திருவாராதத்தையும், தம்முடைய திருவாராதத்
தையும் சேரவெழுநதருளப்பண்ணிக்கொண்டுவர, உடையவர் கண்டு
'வடுகா! இது என்செய்தாய்?' என்ன, இவரும் 'உக்கள்தேவரில் எங்
கள்தேவருக்கு வந்தகுறை என்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்.
வடுகம்பி உடையவருடன் பெருமானே ஸேளிக்கப்பேருளும் உடை
யவர்க்காஹத்தையே ஸேலித்துக்கொண்டு பேருவர். ஒருநாள் எம்
பெருமானார் இத்தைக்கண்டு 'பெரியபெருமானுடைய திருக்கண்
ணழகைப்பாராய்' என்ன, இவரும் பெருமாள் திருக்கண்ணழகையும்
உடையவர்திருக்கண்ணழகையும் பார்த்து 'என்னமுதினைக் கண்ட
கண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே' என்ன, உடையவரும் 'இதொன்று
இருந்தபடி என்!' என்று உகந்து, வடுகம்பியைப் பூர்ணகடாக்கிஞ்
செய்தருளினார். வடுகம்பி எம்பெருமானார் அமுதுசெய்தருளித்
தளிகைப் ப்ராஸாதம் ப்ராஸாதித்தான், இரண்டு திருக்கைகளாலும் ஏற்
றுக்கொண்டு ப்ராஸாதஸ்விகாரம்பண்ணித் தம் திருமுடியிலே திருக்
கைகளைத் தடவிக்கொண்டு பேருவர்; இத்தை ஒருநாள் உடையவர்
கண்டு கனக்கக்கோபித்து 'வடுகா! கையைக்கழுவிக்கொள்' என்ன,
கழுவிக்கொண்டு, மற்றைநாள் நம்பெருமாள் அமுதுசெய்தருளுகிற
காலத்தில் உடையவருடன் சென்றவளவிலே, உடையவரும் தமக்கு
ப்ராஸாதித்த பெருமாள் ப்ராஸாதத்தைத் தாமும் ஸ்விகரித்தருளி
'வடுகா! இதே' என்று இவருக்கும் ப்ராஸாதிக்க, இவரும் இரண்டு
திருக்கைகளாலும் ஏற்றுக்கொண்டு ப்ராஸாதப்பட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்
திருக்கைவிளக்கப்ராஸாதிக்கத்திருக்கை விளக்கிக்கொண்டார். உடைய
வர், இதுகண்டு 'இதென்செய்தாய்? வடுகா!' என்ன, 'நேற்று அரு
விச்செய்தபடி செய்தேன்' என்றார். உடையவரும் இதுகேட்டு 'உமக்
குத் தேற்றேளும்' என்று அருளினார். வடுகம்பி ஒருநாள் உடைய

வர்க்குப் பாங்காகப் பாலமுது காய்ச்சாதிற்க, பெருமாள் பெரிய திருநாளில் உடுத்து முடித்துப் பூண்டு புறப்பட்டருள், உடையவரும் பெருமானே ஸேவிக்கப் புறப்பட்டு 'வடுகா! பெருமானே ஸேவிக்க வா' என்ன, நம்பியும் 'உம்முடைய பெருமானே ஸேவிக்கவந்தால், என்னுடையபெருமாளுக்குக் காயாநிற்கிற பாலமுது பொங்கிப்போம்; வாக்கடாது' என்று அருளிஞர். வடுகநம்பியுதத்தே பூர்வஸம்பந்திகளாயிருப்பார் சிலர் வந்து தங்கிப்போக, அகத்தைபெல்லாம் சுற்றி ஸோதித்துத் ததஸ்ப்ருஷ்டபாண்டங்களை யு முடைத்துப்போகட்டுப் பூசி 'இதற்குப் பாய்ச்சித்தம்என்?' என்று விசாரித்து, முதலியாண்டரன்புழைக்கடையில் சுழித்துக்கிடந்த பாண்டங்களைக் கொண்டு போய் விதியோகங் கொண்டார். ஆகையால், ஆசார்யஸம்பந்தமுடைய ரெல்லைக்குட்பட்டதில் அபாவநதவபுத்தியின்றியே ஸம்பாவநதவபுத்தி முற்றினபடி, வடுகநம்பி, உடையவர் ஸ்ரீபாததீர்த்த மல்லது மற்றொருவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தங்கொள்ளார்; தீர்த்தவியதியும் இவர்க்கே யுள்ள தென்றிறே. இப்படி தீர்த்தவியதியையுடையராய், அவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே தாம்சேர்த்த தாமாகச் சேமித்துவைத்துப் பேணிக்கொண்டு உடையவர் திருவடிநிலைகளையே திருவாராதாமாகவுடையராய் அவைதன்னையே அங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து நோக்கிக்கொண்டுபோந்து, தம்சாமதபையராலும் தமக்கு அந்த ரங்கரான சாமாதிகாரிகளுக்கும் தஞ்சமாகக் காட்டிக்கொடுத்து 'சீர்த்த தாமிது; வருந்தியும் பேணிக்கொண்டுபோருங்கோள்' என்று அடைக்கலங்காட்டிக் கொடுத்தருளிஞர்.

அருந்தாழ்வான் வைபவம்.

அருந்தாம் அருந்தாழ்வான் இராமாநுசப்புத்தேகரி கட்டிவைக்கும் போது மண்கமலாநிற்க, பிள்ளைகளில யொருவர் சென்று கூடையை வாங்கப்புக, 'நான் அத்தைவியில் இளைப்பன்; நீ இத்தைத்தொடியில் இளைப்புதி' என்று அருளிச்செய்ப, 'இளைப்பாகாது' என்று பிள்ளை பின்னையுங் கூடையை வாங்கப்புக, 'ஆகில், நான் ஜீவிக்கிற ஜீவநத்தை வாங்கவேணுமோ? நீயும் வேணுமெனில் ஒருகூடையை வாங்கிக் கொண்டு சுமக்கமாட்டாயோ?' என்று அருளிஞர். பின்னையும் ஒரு நாள் கர்ப்பவதியான தம்கேவிகள்மேலே மண்கமத்தாநிற்க, இது

கண்டு திருவேங்கடமுடையான் ஒருபிள்ளையாய் எதிரேவந்து வாங்கிக்கொண்டுபோக, தேவிகள் கடுகவருமது கண்டு 'இதுவென்? கடுகவருகிறாய்' என்ன, அவனும் 'ஒருபிள்ளை எதிரேவந்து கூடையை வாங்கிக்கொண்டுபோகிறான்' என்றுசொல்ல, கேட்டு, உடனேசென்று கண்டு, 'கைங்கர்யவிக்காரி! நீ கூடையைத் தொடாதேகொள்' என்று கொட்டெடுத்து அடிக்கப்புக, திருவேங்கடச்செல்வன் ஓடிச்சென்று கோயிலிலே புதுந்தர னென்பர்கள். அநந்தாழ்வான், திருநந்தவரத்திலே திருப்படித்தாம மெடாநிற்க, திருக்கையிலே போயி ஸந்தஷ்டமாக, பிள்ளையும்போய்நீராடிக்கைங்கர்யத்திலே போரா, ஸ்ரீபாதத்துக்குப் பரிவராயிருப்பார் 'விஷந்தீர்க்கப்பார்க்கவேண்டாவோ?' என்ன, 'வேண்டா, என்று அதை நிவர்த்திப்பித்தருளினார். பின்பு கோயிலேற வெழுந்தருளினவாதே, திருவேங்கடமுடையான் திருவாய்மலர்ந்து 'விஷந்தீர்க்க வேண்டாவென்று என்ன நினைத்துச் சொன்னார்?' என்று கேட்டருள, இவரும் கடியுண்ட பாம்பு வலிதாசில் திருக்கோனேரியிலே தீர்த்தமாடித் திருவேங்கட முடையானை ஸேவிக்கிறேன்; கடித்தபாம்பு வலிதாசில் விரைவிலே தீர்த்தமாடி ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை ஸேவிக்கிறேன் எனத் திருந்தென் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். அநந்தாழ்வான் கோஸலராஜ்யத்திற்கு எழுந்தருளுகிறபோது, கட்டுத்திருப்போனகம் கட்டிக்கொண்டு போய் அமுதுசெய்யப் புக்கவாதே, பட்டையடங்கலும் சிற்றெறுப்பாய்க்கிடக்க, அதைக்கண்டு துணுக்கென்று தம் முதலிகளைப்பார்த்து "எம்பெருமான் பொன்மலைமே லேதேனுமாவேனே" என்னுமவர்களிலே சிலராய்த்து இவர்கள்; இப்படியே கொண்டுபோய்த் திருமலையிலே வைத்து வாருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்தார். அநந்தாழ்வான், யமுனைத்துறைவனிலே திருமலைகட்டாநிற்க, திருவேங்கட முடையான் அருள்பாடிடப் பேசாதேயிருந்து திருமலைச் சேர்த்துக்கொண்டு உள்ளே புக்கவாதே, திருவேங்கடமுடையானும் 'காம் அழைக்க, அநந்தாழ்வான்! நீர் வாராதிருந்தது என்?' என்று திருவுள்ளமாக, இவரும் 'கருமுனைமொட்டு வெடியாநிற்க எனக்குத் தேவநீரைக்கொண்டு கார்யமென்?' என்றார்; திருவேங்கடமுடையானும் 'ஆகில், காம் உம்மை இங்குமின்றும் போகச்சொன்னோமாகில், நீர் செய்வதென்?' என்று திருவுள்ளமாக, இவரும் "பாசென்று சேர்

திருவேங்கடம்” என்கிறபடியே தேவரீரன்றோ வந்தேதிகள்; இவ்விடம் தேவரீரை ஆஸ்ரயித்தவர்களாதன்றோ? தேவரீர் ஒரு கிழமை முற்பட்ட ரித்தனை; இருவரும் திருமலையாழ்வாரை ஆஸ்ரயித்தோ ரித்தனை யன்றோ? என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

கூரத்தாழ்வான் வைபவம்.

இப்படிப்பட்ட ஸரிஷ்யஸம்பத்துடனே உடையவர் வாழ்ந்தருளுங்காலத்திலே, ஆழ்வான் எம்பெருமானாருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யாதே நம்பெருமாள் ஸ்கந்தியிலே சென்று ஸேவித்துநிற்க, பெருமானும் ‘ஆழ்வான்! நீ ஒன்று சொல்லுவான்போலே யிருந்தாயி!’ என்று திருவுள்ளமாயருள, இவரும் ஒருஸ்ரீலோகத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து உபந்யஸிக்க, பெருமானும் ‘உமக்கு வேண்டினதெல்லாம் தருகிறோம்; வேண்டிக்கொள்ளும்’ என்று உகப்பின்பிசுகியாலே திருவாய்மலர்ந்து அருளிச்செய்ய, ஆழ்வானும் ‘நாயன்தே! அடியேனுக்குப் பண்டிட எல்லாத்தந்தருளிறே’ என்ன, பெருமானும் ‘அப்படியன்று: இப்போதும் வேண்டிக்கொள்ளும்; நம்பெண்டு களானை! நம்மிராமா னுசனானையே! தருகிறோம்’ என்று திருவுள்ளமாக, ஆழ்வானும் ‘தவதறுபவவிரோதியான இப்பிராந்தைவிடுவித்து தவதறுபவத்தைத் தந்தருளவேணும்’ என்று அபேகிதக்க, பெருமானும் ‘அத்தையொழியச் சொல்லும்’ என்ன, இவரும் ‘‘நாம்வேண்டுங் காமமே காடும் கடிது’’ என்கிறபடியே அடியேன் அபேகித்ததைப் ப்ராஸாதிக்க வேணும்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ‘ஆகில், உமக்கும் உம்முடைய ஸம்பந்தமுடையார்க்கும் பாம்பதத் தந்தோம்’ என்று அருளிச்செய்தருளி, திருப்பரியட்டமும் தனிகைப்ராஸாதமும் * பூந்தண்மலைத் தண்டுழாயும் திருக்கைச்சிறப்பும் ப்ராஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார். ஆழ்வான் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்திற்கு ப்ரதமாலங்காரம்போலே யிருக்கப் புறப்பட்டுத் தம்திருமானிகையிலும் புதுராதே, ஆழ்வார் திருமானிகையிலே புறவிடுவிட்டு எழுந்தருளியிருந்தார். உடையவரும் இத்தைக்கேட்டு, உடுத்த காஷாயத்தை வாய்கி ஆகாசத்தேற எறிந்து ஏற்றுக்கொள்ள, பூநீபாதத்துமுதலிகள் ‘இதுவென்? சீயா!’ என்றுகேட்க, உடையவரும் ‘நமக்கு ஆழ்வான் ஸம்பந்த முண்டிட, பாம்பதம் பெறலாமன்றோ?’ என்று அருளிச்செய்தார். ஆகையாலே,

ஸதாசார்யஸம்பந்தத்தோடு ஸச்சிஷ்ய ஸம்பந்தத்தோடு வாகியில்லை யிறே. உடையவரும், ஸோகாவிஷ்டராய், ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல் லோரையுங் கூட்டிக்கொண்டு ஆழ்வானிருந்தவிடத்தேறச் சென்று 'ஆழ்வான்! நீர் இப்படி செய்தருளலாமோ?' என்ன, ஆழ்வானும் பேசாதேயிருந்தார். உடையவரும் 'ஆழ்வான்! உமக்கு முற்பட வேண்டும் அபிராமம் என்? பேசாதிருக்கிறதென்? என்றுகேட் டருள, ஆழ்வானும் 'பரமபதத்தில் கடக்கும் அடைவுகேட்டுக்கு அஞ்சி' என்ன, உடையவரும் 'அதுசொல்லிக் காணீர்' என்ன, ஆழ் வானும் "'முடியுடைவானவர் முறைமுறை யெதிர்கொள்ள" என்று முற்பட்டவர்கள் நித்யஸூரிகளுடன் பிற்பட்டவர்களை எதிர்கொள்ள வருவர்கள்; அது, அடியேன் பிற்படில் அடைவுகேடாம்' என்ன, உடையவர் அதுகேட்டு (க) "நஸாஸ்தாம்நைவசக்ரமஃ" என்று அடைவுகேட்டிருக்கும் போகவிபூதியிலே நீர் அடைவு தேடுவதே! இவ்வாறே ஸகலத்வம் இருந்தபடியே!" என்று போரவித்தராய்த் திரு முத்துதிர்த்து இவர்க்கு ஓடுகிற நினைவையறிந்து இவர் செவியிலே த்வயத்தை அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் 'இப்போதாக இது வென்?' என்ன, 'நீங்கள் அறியுங்களே? ஈஜகுமாரனுக்குக் கர்ப்பூரிகா மில்லாதபோது காக்கு வறளுமேபோலே, இவர்க்கு த்வயமில்லாத போது காக்கு வறளும்' என்று அருளிச்செய்து, ஆழ்வானை யணைத் துக்கொண்டு விம்மல்பொருமலாய்த் திருவுள்ள முடைகுலைப்பட்டு 'ஆழ்வான்! என்னுயிரிலையான உம்மைமீழ்ந்து எங்கனை திரிப்பேன்? என்னையும் உடன்கொண்டுபோகத் திருவுள்ளம்பெற்றிலீர்; உம்மை விட்டுப்போக உமக்கு ருசிப்பதே! பரமபதநிலயன் பக்கல்ஸங்கம் பும்ஸாத்தருஷ்டிசித்தபஹாரியான பெருமாள்பக்கல் ஸங்கத்தை யறுத்து உம்மை முந்துறப்பண்ணுவதே! பரமபதநாதனும் அங்குள்ள நித்யமுகத்தரும் என்னபாக்யம் பண்ணினார்களோ? இங்கு உறங்குகிற பெருமானும் இங்கு உள்ள காக்களும் என்னபாக்யம் பண்ணி னோமோ? உம்திருவுள்ளங் கலங்கச்சொல்லி என்ன ப்ரயோஜனமுண்டு? உம்மீபற் றுக்கு நாம் விலக்கடியாகலாமோ? ஸுகமே நித்யவிபூதியேற எழுத் தருளீர்' என்று ஆழ்வான் திருமுதுகைத்தடவி அஞ்சலித்து விடை கொடுத்தருள, ஆழ்வானும் உடையவர் திருவடிகளிலே வேசற்றமாம்

போலே விழுந்துகிடக்க, உடையவரும் இரண்டு திருக்கைகளாலும் வாரியெடுக்க, எழுந்திருந்து உடையவர் திருவடிகளைத் தம் திருக்கண்களிலும் திருமார்பிலும் ஒற்றிக்கொண்டு ஸ்வஸி போபூஷணமாக்கிக் கொண்டு திர்த்தங்கொள்ள, உடையவரும் திருக்கைகளாலே ப்ராஸாதிக்க, ப்ராஸாதப்பட்டு (க) “யோசித்யமச்யுதபதாம்புஜபுச்மநுக்ம வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணித்ருணாபமேதே - அஸ்மதகுரோர்பகவதேதே Zன்யதயைகஸிந்தோ ராமாதுஜஸ்பசரணௌஸாரணம் ப்ராபத்யே” என்று அதுஸந்தித்துக்கொண்டு க்ருதாஞ்ஜஸிபுடராய் ‘இனி மடமே யெழுந்தருளவேணும்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வடவாற்றங்க கரையளவாக உடையவர் பின்னே செல்ல, ‘ஆழ்வான்! இனி நில் லும்’ என்ன, தண்டன் ஸமர்ப்பித்து மீண்டு ஆழ்வார் திருமாளிகைக்கு அருகிலிட்ட திருக்காவணத்தின் கடுவே எழுந்தருளியிருந்து ஆண்டாளைப் பார்த்து ‘என் நினைத்திருக்கிறாய்?’ என்ன, ஆண்டாளும் ‘தேவரீர் திருவுள்ளத்தைப் பின் செல்லுகை யொழிய அடியேனுக்கு வேறொரு நினைவுண்டோ?’ என்று திருவடிகளிலே தண்டனிட்டி அஞ்சலித்து நிற்க, ஆழ்வானும் பட்டரையும் சீராமப்பிள்ளையையும் அழைத்தருளி ‘பெருமானும் நாச்சியாரும் எழுந்தருளியிருக்க, உங்களுக்கு ஒரு தாழ்வு இல்லை; நம்பெருமான் பெற்று வளர்த்தாரென்ற அதுவே தஞ்சமென்றிராதே, எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே தஞ்சமென்றிருக்கோள்; ஆண்டான் சொன்ன படியே வர்த்தியுங்கோள்; பாகவத விஷயத்திலே த்ரிவித கரணங்க ளாலும் அபராதப் பண்ணாத அவர்களை அதுவர்த்தித்துக்கொண்டு போருங்கோள்’ என்று அருளிச்செய்து தம் திருவடிகளிலே விழுந்து கிடக்கிற பட்டரையும் சீராமப்பிள்ளையையும் எடுத்துத் திருக்கையாலே கண்ணாரைத் துடைத்து ‘நீங்கள் ப்ராக்ருதஸம்பந்தத்தை நினைத்துக் கேஸரித்தீர்களாகில், உடையவர் திருவடிகளில் ஸம்பந்தத்தைத் தூஷித்தவர்களாவதுகோள்; ஆதம ஸம்பந்தத்தை நினைத்துக் கேஸரித்தீர்களாகில் நம்முடைய * ஒழிக்க வொழியாத உறவை அறிந்தி லீர்களாவதுகோள்’ என்று அவர்களைத் தேற்றி, கோயிலுக்கு நேரே

(க) யோசித்யமச்யுதபதாம்புஜபுச்மநுக்ம வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணித்ருணாபமேதே । அஸ்மதகுரோர்பகவதேதே வ்யுபயெகஸிந்தோ ராமாதுஜஸ்பசரணௌஸாரணம் ப்ராபத்யே ॥

பிள்ளைப்பிள்ளை யாழ்வான் மடியிலே திருமுடியையும், ஆண்டாள் மடியிலே திருவடிகளையும் வைத்துக்கொண்டு உடையவர் திருவடிகளை த்யாசித்துக்கொண்டு அன்றே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

உடையவரும் இதுகேட்டு அங்கேற எழுந்தருளி ஆழ்வான் குமாரரான பட்டரைப் பார்த்து 'க்லைஸரியாதே' என்று அருளிச் செய்து 'ஆழ்வானுக்குச் சரம கைக்காயத்தைச் செய்யும்' என்ன, பட்டரும் பெருமாள் பரிகரத்தையும், அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர் களையும் கட்டிக்கொண்டு (க) "ஸர்வகர்மணிஸூக்தேந காயத்ரயா வைஷ்ணவேகச - காராயணாவாகேந ஸ்நாபயேத் திராம்ஸுதஃ" என்கிறபடியே ஆழ்வானை நீராடப் பண்ணிக் கேசவாதியான திரு நாமங்களைச் சாத்தி அலக்கித்து ஸ்ரீகுர்ண பரிபாலகம்பண்ணி எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய், (உ) "கேசவார்ப்பிதஸர்வாங்கம் ஸரீரம்மங்களாவஹம் - க்ருதாதாஹபேத்விப்ரோப்ரஹ்மமேத விதிம் விநா" என்றும், (ங) "ப்ரஹ்மமேதவ்ரதம் ப்ரோக்தம் முநிபிர்ப்ரஹ்மதத்பரைஃ - மஹாபாகவதாநாமஹி கர்த்தவ்யமித முத்தமம்" என்றும் "கேசவன் தமாரான முமுக்ஷுக்கள் திருமேனிவிட்டாள் அத்திருமேனியை ப்ரஹ்மமேதஸம்ஸ்காரமொழிய வேறொன்றால் ஸம்ஸ்கரிக்க வொண்ணாது' என்னையாலே, மஹாபாகவதேதரத்தமாரான கரத்தாழ்வானைப் பட்டர் ப்ரஹ்மமேதவிதிப்படி ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்தருளிப் பண்ணிசென்றி நாளும் செய்யுங் க்ருதப்பங்களை ஸாஸ்த்ரோக்த ப்ரகாரமாகச் செய்தருளி, உடையவரையும் முதலிகளையும் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் (ச) "நாதஃபர்தரந்திர்த்தம் வைஷ்ணவாங்கீரியுஜலாச்சகபம்- தேஷாம்பாதோதகம்புண்யங்கங்காமபிபுநாதி

(க) ஸவபுகரீபூணி ஸூக்தெநமாயத்ருஜெவெஷ வெநவா நாராயணரநுவாகெந ஸாவபெதிதரம் ஸுதஃ ॥

(உ) கேசவாவிகுத ஸவபூஷம் ஸரீரங்கேஷாவஹம் । ந வ்யபாஷாஹயெதிப்ரோஹுஷெய வியிவிநா ॥

(ங) ஸ்ரஹெய ப்ரதம்ப்ரோக்தம் சூநிகி ஸபூஷதத ரெஃ । சிஹாஹமவதாநாஹி கதபூஷிஷிசுதகி ॥

(ச) நாதஃபரதரம் தீயபூம் வெஷவாஷிஜலாஹம் । தெஷாம்பாஷோஷகம்புண்யம் மஹாவிபரகாதிஹி ॥

ஹி"என்னும் வைபவமுடைய பாகவத பூநீபாததீர்த்தத்தையும் ஸ்வி
கரித்தருளி, (க) "ஸுபாதிதளத்திஜுவர்கயஸ்ஸ ஸர்வஸம்பச்சபாவ
ஹம்-ஸகஸ்ஸஸாகாத்பயநம் காரயேத்வைதி கோத்தம" - அஸுபாந்
தேவிஸ்ஸேஷண த்ராமியிப்ரஹ்மஸம்ஹிதா அத்யேதவ்யாத்விஜுவஸா
ஸாஸௌசாகவிகாஸரிநீ" என்றும், (உ) "வ்ருத்தாவாதெளஷ்டயே
சாந்தே த்ராமியிப்ரஹ்மஸம்ஹிதா - அத்யேதவ்யாத விஜுஸ்ஸேஷண
ஸாத்யாகீதஸஹஸ்ரகீ" என்றும் ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலே சொல்லு
கிறபடியே திருவாய்மொழி ப்ரபந்தத்தை அதுஸந்தித்து, அநந்தரம்
புஷ்பாஞ்ஜலிபண்ணிச் சாதகியருளி, (ங) "யதாதுஷ்யதி தேவோஸ்ஸா
மஹாபாகவதார்ச்சகாத் - ததாததுஷ்யதேவிஷ்ணுர் விதி வத்ஸ்வார்ச்ச
காதபி" என்று சொல்லுகையாலே பூநீவைஷ்ணவர்களையும் அமுது
செய்யப்பண்ணி ஸதகரித்தருளினார்.

கூரத்தாழ்வான் திருகாஷ்டதரம், தையில் ஹஸ்தம்.

அவர் தனியன். (ச) "பூநீவத்ஸசிஹ்மயிஸ்ஸேப்ஸ்யா நமஉக்தி
மதிமஹே - யதுக்தயஸ்த்யகிண்டே யாந்திமங்களஸூத்ரதாம், "
(ரு) "பூநீமத்குசுருஸாதீஸம் பூநீவத்ஸாக் முபாஸ்மஹே-அக்ரயம்யதிந்
தாஸரிஷ்பாணம் ஆத்யம வேதாந்த வேதிகாம்".

(க) ஸுமாநிஜிவரெய்யுஸ ஸவபுஸம்பவஸுமாஸவஹம |
ஸஹஸுஸாவாய்யநாகாரபெபெஷிகொதரீ || ஸுமா
னெ விஸெஷணஜ்ஜரிஸ்பஹஸம்ஹிதா | சுயெ தவ்யாதி
ஜவரெஸாஸாஸாவ விநாஸரிநீ ||

(உ) வுபாவாநிஷபெயவாநெ ஜ்ஜரிஸ்பஹஸம்ஹிதா |
சுயெ தவ்யாதிஜெஸுரெஷெ நாஜ்ஜாத ஸஹஸகீ ||

(ங) யபாததுஷ்யகி ஷெஸெஸா ஸிமாஸாஸவதாஸுநாஸி
தபாததுஷ்யகெவிஷு விபுயிவதாஸுநாடி ||

(ச) ஸ்ரீவதவிஷுவிஸெஸுநாநகிகிஸீஸெஷெ | யடிஸகயஸ
யிகெணுயானிஸிஷு ஸகித்ரு காடி ||

(ரு) ஸ்ரீஸித்ருநாகுஸாயீஸம் ஸ்ரீவதாஷுஸோபாஸுஷெ | ஸ
ஸ்ரீஸித்ரு ஸரிஷுஸாஸாஸிஷுஸெஷானெ வெஷிகாடி ||

அதினமற்சைநான், உடையவர் பட்டரை அழைத்துக்கொண்டு
தம்பெருமானே ஸேவிக்க வெழுந்தருளி அழகிய மணவாளன் திருமண்
டபத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துப் பட்டரைக் கையைப் குடித்துக்
கொண்டுபோய்ப் பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுக்க,
பெருமானும் மீளவும் மஞ்சள் கீர் குடித்துப் பட்டரை விசேஷித்
துப் புதாஸ்விகாரம் பண்ணியருளி அர்ச்சகமுடே திருவாய் மலர்ந்து
“ஆழ்வாளை யிழத்தோமே!” என்று வ்யாகுலப்படாதே, நம்மை ஆழ்
வானா நினைத்திரும’ என்று அருளிச்செய்தருள, இதைக் கண்டு
உடையவரும் ஸந்தோஷித்துப் பெருமானைக் குறித்து தேவரீர்
இவர்க்கு ஆயுஸ்கைப் ப்ராஸாதித்தருள; அடியேன் வித்யைகளை அப்
யஸிப்பிக்கிறேன்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமானும் வாய்
திறவாதே தீர்த்தப்ராஸாதமும் ப்ராஸாதித்து விடைகொடுத்தருள,
உடையவரும் பட்டரை யழைத்துக்கொண்டு மீண்டு தம்பட
மேயெழுந்தருளி, எம்பரைப் பார்த்து “இவரை நமதர்ஸாப்ரவர்த்த
காரப்படி ஸாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணுவியும்” என்று அவர் கையிலே
காட்டிக்கொடுத்து முதலிகளுக்கு பகவத்விஷயம் அருளிச்செய்யா
நின்று கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி யிருக்கிற உடையவர்ப்ராஸாவத்தைப் பெரியபெருமானும்,
திருவேங்கடமுடையானும், பேரருளாளரும், திருநாராயணப் பெரு
மானும், அழகரும், திருக்குறங்குடி நம்பியும், நம்மாழ்வாரும், ஸ்ரீமந்
நாதமுடிகளும், ஆளவத்தாரும், பெரிய நயபியும், திருக்கோட்டியூர்
நம்பியும், திருமலை நம்பியும், திருமலையாண்டாளும், ஆழ்வார் திரு
வாங்கப் பெருமானாராயரும், மற்றும் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளும்,
ப்ரஹ்மாசக்ஷஸ்ஸும், ஊமையும் வெளியிட்டார்கள்.

பெரியபெருமாள் வெளியிட்டபடி எங்குனை என்னில்:—“திருப்
பவளச் செவ்வாய் திறந்து ‘உபயயிபூத்யைஸ்வர்பத்தையும் உமக்கும்
உம்முடையார்க்குத் தத்தோம்’ என்று அருளிச் செய்கையாலும்;

அப்பன் வெளியிட்டபடி எங்குனென்னில்:—‘உமக்கும் உம்
முடையார்க்கும் உபயயிபூத்யைஸ்வர்பத்தையும் தத்தோ மென்று நம்
தெற்கு விட்டிலே சொன்னோமே’ என்று திருப்பவளவாய் திறந்து
அருளிச் செய்கையாலும்; உடையவர் திருமலைக்கு எழுந்தருளும்
போது ததிலிக்ரயம்பண்ணுமவனான தும்பையூர்க்கொண்டி யென்பா

ளொரு மோபாங்கை வந்து க்ரயதர்வா ர்த்தமாக உடையவரையும் முதலிகளையும் 'ஸேவித்து நிற்க, உடையவர் அவருக்குத் தனிகைப் ப்ராஸாதம் ப்ராஸாதிக்கச் சொல்லிக் கிடாம்பியசச்சாணை நியமித்தருள், அவரும் அப்படியே செய்தருள், அவர் ப்ராஸாதித்த ஸ்ரீபாததீர்த்த தனிகைப் ப்ராஸாதங்களாலே ஸம்பக்ஜஞானோதயபூண்டாய் 'அடிய னுக்குத் ததீமுல்யம் தரவேண்டா; மேலாகும் தரவேணும்' என்று ப்ராஸத்திக்க, உடையவர் 'அதற்குத் திருவேங்கடமுடையான் கடவர்' என்ன, அவரும் 'அதற்குத் தேவரீர் ஒருசிறுமுறி தரவேணும்' என்ன உடையவரும் உகந்து தரப்பெற்றுத் திருமலையேறி த்வரித்து வரக்கண்டு திருவேங்கடவர் எதிரே சென்று அச்சிறுமுறியை வாகுகி வாசித்துக்கொண்டு திருநாடு தந்தருளுகையாலும்;

பேரருளாளர் வெளியிட்டபடி எங்கனெனெயன்னில்:—அருளா ளப் பெருமானும் பெருமானுருடனே தர்க்கித்தபோது உத்தரஞ் சொல்லமாட்டாமல் பேரருளாளர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அப் போது 'இன்னபடி உத்தரஞ் சொல்லும்' என்று 'செங்கனி வாய் முழுவல் தோன்ற அருளிச் செய்கையாலும்; யாதவப்ரகாசனுக்கு ஸ்வப்ரமுகேச 'நம் இராமாநுஜனை ஒரு ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி நரிதண்டி ஸந்யாஸியாவாய்' என்று அருளிச் செய்கையாலும்;

திருநாராயணப் பெருமான் வெளியிட்டபடி எங்கனெனெயன் னில்:—தொண்டனூரிலே ஸ்வப்ரங்காட்டியருளி அழைத்துக்கொண்டு போய் அவருக்குப் ப்ராஸக்கா யருளுகையாலும், 'என்னுடைய செல் வப்பிள்'ளெயன்றோ!' என்று எடுத்தனைக்கும்படி யதிராஜகுமாரான ஸௌஸீல்யத்தாலும்;

அழகர் வெளியிட்டபடி எங்கனெனெயன்னில்:—ஒருநாள் திரு வேலக்கத்திலே 'நம் இராமாநுசனடியார்க்கு அருளாடாடு' என்று திருவுள்ளமாயருள், 'நாயன் தே!' என்று ஆசார்யர்களெல்லாரும் எழுந் தருளித் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநிற்க, பெரியசம்பிவழிபிற் சிலர் வாராமலிருக்க, அழகரும் 'அதுவென்? நீங்கள் நாம் அழகை வாரா திருப்பா னென்?' என்று கேட்டருள், அவர்களும் "இராமாநுசனடி யார்க்கு அருள்பாடு' என்று தேவரீர் திருவுள்ளமாயருளுகையாலே, அவர் எங்களுக்கு ஸரிஷ்ய சென்று வாராதி நக்ரீதாம்' என்று விண்ணப் பஞ்செய்ய, அழகரும் 'தஸாதவஸு-நீதவாதிகள் நம்மைப் புத்ரபாதி

பத்தி பண்ணினாப்போலே லிருந்தது, நீங்கள் இராமாதுசனை ப்ஷ்ய
ப்ரதிபத்தி பண்ணினது' என்றும்: பின்பு ஒருநாள் கிடாபியாச்
சானை அருளப்பாடிட்டு 'ஒன்று சொல்லாய்' என்று திருவுள்ளமாய
ருள, 'அவரும் (க) "அபராதஸஹஸ்ரபாஜாம்" என்று தெரடககி
(உ) "அகதிம" என்று சொல்ல, அழகரும் 'நம் இராமாதுசனை
யுடையனாயிருந்து 'அகதிம' என்று சொல்லப் பெறாய்' என்றும் திரு
வுள்ளமாயருளுகையாலும்;

திருக்குறங்குடி நம்பி வெளியிட்டபடி எங்களை யென்றில்:—
உடையவரும் முதலிகளும் நம்பியை ஸைக்க எழுந்தருளினவளவிலே
திருக்குறங்குடி நம்பியும் திரு'னாலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து
உடையவரை அருளப்பாடிட்டு (ங) "பஹுவிமேவ்யதிதாதி ஜந்மா
நிதவசார்ஜுந" என்கிறபடியே இத்தனை ஜன்மம் பிறந்தேதாமென்று
தெரியாது: அஜ்ஜன்மங்களிலே ஒருவரும் நமக்கு அகப்படாமல்,
(ச) "ஆஸுரீமயோசிமா பந்தா முடாஜம்மசிஜன்மரி - மாமப்ராப்யைவ
கௌந்தேய ததேதாயாந்தயதமாங்கதிம்" என்கிறபடியே ஆஸுரப்ரக்
ருதிகளாய்ப் பிறந்து பிறந்த ஜன்மங்கள் தோறும் முடராய் நம்மை
வந்து கிட்டாதே அதமமான கதியை யடைந்தார்கள்; இவ்வாதமாக்க
ளெல்லாரும் உமக்கு அகப்பட்ட விரகை நமக்குச் சொல்லவேணும்'
என்று திருவுள்ளமாக, உடையவரும் 'தேவரீர் கேட்கும் காமத்திலே
கேட்கில் சொல்லுகிறேன்' என்ன, நம்பியும் திவ்யஸிம்ஹாஸகத்தி
னின்றும் இறங்கியருளி நிலத்திலே ஒரு சதசகம்பளத்திலே எழுந்
தருளியிருந்து இவருக்கு ஒரு திவ்யஸிம்ஹாஸகத்தை இட்டு 'இனிச்
சொல்லும்' என்ன, உடையவரும் அவ்வாஸகத்திலே பெரிய நம்பி ஆள
வந்தார் எழுந்தருளி யிருக்கிறார்களாக பாவித்துக்கொண்டு அவர் திருச்
செவியிலே ஹிதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அன்று தொடங்கி நம்பி
யும் 'நம் இராமாதுசனுடையோம்' என்று அருளிச் செய்கையாலும்;

(க) கவராபலஸஹஸ்ரபாஜநம: || (உ) அகதிம || (ங) வ
ஹுவிமேவ்யதிதாதி ஜந்மாநிதவசார்ஜுந ||

(ச) ஆஸுரீமயோசிமா பந்தா முடாஜம்மசிஜன்மரி | மாமப்ராப்யைவ
கௌந்தேய ததேதாயாந்தயதமாங்கதிம: ||

நம்மாழ்வார் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:—லோகத்
தைத் திருத்துவதாக எம்பெருமாரைனோடே மார்த்தட்டி “நின்கண்
வேட்கை யெழுவிப்பனே” என்றவர்தாமே “ஏபாவம் பாரேம!” என்று
க்லைரித்து அகவிடத்தை யாராய்க்கு அது திருத்தலாவதே!”
‘சரஸ்வரன் அவதரித்துத் திருத்த லொண்ணுத லோகத்தை நாரேமா
திருத்தக்கடலோம்?’ என்று கைவாங்கி, “யானுமென்னெஞ்சு மிகைந்
தொழிந்தோம்” என்று தாமும் தம் திருவுள்ளமுமேயாய், த்ரிகாலஜ்ஞ
ராகையாலே “கவியிங் கெடும் கண்டுநொண்பின்” என்று உடை
யவர் திருவவதாரத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கையாலும்;

ஸ்ரீமந்தாதமுனிகன் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:—
“குளப்படியிலே தேங்கினுல்குருவி குடித்துப்போம். வீரநாராயண புரத்
தேரியிலே தேங்கினுல் காடுவிளையும்” என்று அருளிச்செய்தது, உடை
யவர் திருவவதாரத்தைக் குறித்து’ என்னுமிடம், எம்பார் ‘பெரிய
பெருமாளாகிற பெருங்கடலிலே ஆழ்வாராகிற காளமேகம் படிந்து,
தத்கல்யாணகுணம்ருந்தெளகத்தைப் பருகிவந்து, நாதமுனிகளாகிற
மஹா மேருவிலேவர்ப்பித்து, உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பியாகிற
அருவிகளாலே யிறங்கி, ஆளவந்தாராகிற பேராற்றிலே கூடி, †
(பெரியநம்பியாகிற வாய்க்காலாலே புறப்பட்டு), எம்பெருமானாகிற
பெரிய ஏரியிலே வந்து தேங்கி, நம் ஆசார்யர்களாகிற மதகுளாலே
புறப்பட்டு, இஸ்ஸம்ஸாரமாகிற கழனிக்கு ஏறிப் பாய்கிறது’ என்று
அருளிச்செய்த விடத்தில் ஒத்திருக்கையாலும்;

ஆளவந்தார் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—‘இம்மஹா
றுலாவன் இத் தர்பரநந்திலே புகுந்தானாகிலை!’ என்றும், ‘இவன்
முதல்வன் ஆம்’ என்றும் அருளிச் செய்கையாலும்; சரமகையாரில்
† (சரமவிக்கா ஹஸேனையிலே குஞ்சிதஸ்வாங்குளித்யபோசகததா
லும்;)

பெரியம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:—அத்துழா
யும் தாமுமாக எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, உடையவரும் முதலிசுஞ்
மாக எழுந்தருள, பெரியநம்பி யெழுந்திருந்து தண்டனிட, ‘இஹ
வென்! உடையவர் உமக்கு ஸிஷ்யரான்னோ? இப்படி செய்யலாமோ?’

† குண்டலிதகரந்தங்கள் சிவபிரதிகளில் இல்லை.

என்று அத்துழாய் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'அத் தானுக்குத் தக்க தலைகாண் இது' என்றும்; ஒருசான் உடையவரும் முதலிகளு மாக நீராடி எழுந்தருளும்போது பெரியநம்பி எதிரே கண்டு தானுந் தடக்கையுங் கூப்பித் தண்டனிட, உடையவரும் அஞ்சலித் துக்ருபை செய்து எழுந்தருள, இத்தகை முதலிகள் கண்டு 'இதுநென்? சீயா!' என்ன, உடையவரும் 'இப்போது அவலிஷ்டம் அதுவர்த்திக்கை யன்றோ நமக்கு உள்ளது? என்ன, முதலிகளும் பெரியநம்பி ஸந்திதி யில் சென்று 'உடையவரை நீர் ஸாவ்ந்தாங்கப்ராணமம் பண்ணுகைக்கு அடியென்?' என்று கேட்க, நம்பியும் 'ஆனவந்தாரும் முதலிகளு மென்று இருந்தேன்' என்ன, அவர்களுந் 'அதுக்கு நிதானமென்?' என்ன, நம்பியும் 'ஆனவந்தானுக்குப் பின்பு அகிலார்த்தஸ்திபூர்த்தி யுள்ளது இவர்க்கே யகையாலே, ஸதா சார்பஸந்திதியோடு ஸச்சிஷ்ய ஸந்திதியோடு வாசியில்லாதமையாலே ஸைவித்தேன்' என்று அருளிச் செய்து, தம் குமாரர் புண்டரீகாக்ஷரையும் உடையவர் திருவடிக ளிலே ஆப்ராயிப்பிக்கையாலும்;

திருக்கோட்டியூர்நம்பி வெளியிட்டபடி எங்கனென யென்னில்— தாம் திருமக்தார்த்தம் ப்ராஸாதிக்கும்போது 'ஆநக்கும் சொல்லாதே கொள்ளும்' என்று ஆஜ்ஞாபிதருளிச்செய்ய, இவரும் அதைத் தெற்காழ்வார் திருவொலக்கத்திலே துளிதாமசாக ஸர்வர்க்கும் அரு ளிச்செய்ய, நம்பியும் அதைதக்கெட்டுக் குதிராய் உடையவரை யழைத்து 'ஆசார்பாஜ்ஞாநிலங்கரத்துக்கு பலம் எது?' என்ன, உடைய வரும் 'சரகமே பலம்' என்ன, நம்பியும் 'ஆகில் அறிந்திருந்தும் செய்வாநென்?' என்ன, இவரும் 'அடியெனொருவனு மன்றோ நாகம்பு கு வது; தேவரீர் ஸம்பந்தத்தாலே இவ்வாதமாக்கொல்லாம் உஜ்ஜீவிக்கு மென்றுசொன்னேன்' என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் போரப்ரீத ராய் 'எம்பெருமானாரே! வாரும்' என்றுஎடுத்து அணைத்துக்கொண்டு 'இந்தப்பாஸம்ருத்தி நமக்கு இல்லையாய்விட்டதே! அவரோடீர்!' என்று அருளிச்செய்து 'இன்றுமுதல் எம்பெருமானார் தர்ஸநமென்னுங் கோள்' என்று சொல்லி, தம் குமாரர் தெற்காழ்வாரையும் அவர் திரு வடிகளிலே ஆப்ராயிப்பிக்கையாலும்;

திருமலை நம்பி வெளியிட்டபடி எங்கனென யென்னில்:—உடைய வர் திருமலைக்கு எழுந்தருளும்போது திருப்பாரியட்டப்பாறையாள

வாக எதிரே சென்று தீர்த்தப்ராஸாதம் ப்ராஸாதிக்க, உடையவரும்
ஸ்வீகரித்தருளி, கம்பியைப்பார்த்து 'தேவரீர் எழுந்தருளவேணுமோ?
வேறே சிறியார்க னில்லையோ?' என்ன, கம்பியும் 'நாலுதிருவிதியி
லும் ஆராய்க்த விடத்தில் என்னிலும் சிறியாரைக் கண்டிலேன்' என்
கையாலும்; எம்பாசை உடையவருக்கு உதக பூர்வகமாகக் கொடுக்கை
பாலும்; தம் குமாரர் இராமதுசனையும், பிள்ளை திருமலை கம்பியையும்
அவர் திருவடிகளிலே ஆப்ராசிப்பிக்கையாலும்;

திருமாலையாண்டான் வெளியிட்டபடி எங்குண யென்னில்:—
அவர்தம் பக்கல் திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங்களை நிதக, "அறியாக்
காலத்துள்ளே" என்கிற பாட்டுக்கு இவர் உபகாசம்ருதிபரமாக
விஸேஷார்த்தம் அருளிச்செய்ப, ஆண்டானும் 'இது விஸ்வமித்ர
ப்ருஷ்டி' என்று அருளிச்செய்கை தவிர்த்திருக்க, பின்பு திருக்கோட்டி
யூர் கம்பி எழுந்தருளி ஆண்டானை யழைத்து 'லாந்திபசிபக்கலிலே
க்ருஷ்ணன் அத்யயகம் பண்ணினுப்போலேகாணும், இவர் உம்முடைய
பக்கல் திருவாய்மொழி கேட்கிறது; இவ்விரண்டர்த்தமும் ஆளவந்தார்
அருளிச்செய்தார்களாணும்' என்ன, உடையவரும் பிள்ளையும் ஒரு
அர்த்தப்ராஸ்தாவத்திலே 'ஆளவந்தார் இப்படி அருளிச்செய்யார்'
என்ன, ஆண்டானும் 'நீர் ஆளவந்தாரைக் கண்ணாலும் காணுகிருக்க,
இப்படி யருளிச்செய்யா சொன்கைக்கு ஹேதுவென்?' என்ன, இவ
ரும் 'நான் ஆளவந்தாருக்கு ஏதலவ்யகன்றோ?' என்ன, ஆண்டான்
தண்டலிட்டு 'இதவும் ஒரு திருவாவதாரமோ?' என்று அருளிச்
செய்து, தம் குமாரர் சுந்தரத்தேவானுடையாரை உடையவர் திருவடி
களிலே ஆப்ராசிப்பிக்கையாலும்;

திருவரங்கப் பெருமானாரையர் வெளியிட்டபடி எங்குண யென்
னில்:—தப்பக்கல் உடையவர் ஆதமாலம் ஸேவித்திருந்து பாங்காக
மஞ்சட்காப்பு அரைத்துச்சுத்தி நீராடப் பண்ணுவித்தருள திருவ
ரங்கப்பெருமானாரையரும் ப்ரீதராய் 'என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும்
கொள்ளுகொள்ளவே நீர் இப்படி செய்தது?' என்று அருளிச்செய்து
பஞ்சமேவபயநிஷ்டையை அருளிச்செய்து, தம் குமாரர் திருவாய்மொழி
யாரையாரையும் உடையவர் திருவடிகளிலே ஆப்ராசிப்பிக்கையாலும்;

வதிககம்பி, ஆசார்யபதமென்று தனியே ஒருபத முண்டு; அது
வுள்ளது எப்பெருமானார்க்கே யாகையால், எல்லார்க்கும் எப்பெரு
மானார்திருவடிக ளொழிய வேறு உபாஸ்யாஸ்ய மிலலை; அவர்திருவடி
களே தஞ்சமென்றிருக்கோள்' என்று அருளிச்செய்தருளுவர்.

கணியனூர்ச்சிறியாச்சன், ஸசைலங்காபூர்வகமாக ஆர்த்தி யோடே உபஸங்காய்த்திவ்வாஜ்ஞாபிட்டு 'எம்பெருமானார் திருவடிக ளொழிய வேறு தஞ்சமில்லை' என்றருளிஞர்; †(எங்கனெனென்னில், —“ஸத்யம்ஸத்யம்புகஸ் ஸத்யம் பதிராஜேஜாகதத்தநஃ ஸவஸர்வ லோகாஸ முத்தர்த்தகாதாஸம்ஸரயஃ” என்று இவர் தாமே பெரிய பெருமாள் திருவொலக்கத்திலே ஸ்ரீஸடகேபனைத் தந்திருமுடி யிலே நிறுத்திக்கொண்டு அருளிச்செய்தருளிஞர்.)

அருளாளப் பெருமானெம்பெருமானார், தந்திருவடிகளிலே ஆர்ாயித் த எச்சான் அகந்தாழ்வான் தொண்டனூர்நாப்பி மருதூர்நம்பி இவர்களுக்கு ஹிதோபதேசஞ்செய்து 'உடையவர் குருவியின்கழுத் திலே ‡ பணங்கையைக் கட்டினாற்போலே செய்தருளிஞர்; நீங்கள் எம் பெருமானார் திருவடிகளை தஞ்சமென் நிறுங்கோன்' என்று அருளிச் செய்தருளிஞர்.

பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆர்ாயித் தவளவில், ஆழ்வான் 'ஆசார்யதக்ஷிணயாக த்ரிவிதகாணங்களையும் பரிஹரித்துக்கொண்டு பாகவதர்க்களிடத்தே ஆறுகல்பகாஸராயப் போதம்' என்று அருளிச்செய்ய; அவரும் 'இது பரிஹரித்து முடி யாது' என்று பயப்பட்டு முசித்துக்கிடக்க, ஆழ்வான் அவரையழை த்து, 'கதிரியைக்குத்தினால் எகிரி கூடக்குத்தாம்; ராஜதண்டமும் வரும்; ஆகையாலே, காரிகாபராதம் செய்யக்கூடாது; (க) “யதிச்ச லிவஸீகர்த்தும் ஜகதேகநகர்மனா-பாரபவாதஸஸ்யப்போ கஸ்ச ரந்திர்திவராய” என்கிறபடியே பாரபவாதஞ் சொல்லுகிற வர்க்கு ஒங்கையும் பரிஹரித்துக் கொள்ளும்' என்று அருளிச்செய்து, 'இனி மகஸ்ஸாலே தினைத்தி ராகில் அறுதபித்து, 'இது எம்பெரு மான்திருவுள்ளத்தே படாதபடி எம்பெருமானார்திருவடிகளை தஞ்ச மென் நிரும்' என்று அருளிச் செய்தருளிஞர்.

மிளகாழ்வான், முதலியாண்டாளை 'என்னோடு தர்க்கிக்க வாரும்' என்ன, முதலியாண்டானும் 'நீர் தோற்றீராகில் செய்வ தென்?'

(க) யஜ்ஞலிவஸீகதபூஜமடேகெந கரீபுணா | வராவ வரடிவஸஸ்யொஹோயாஸாஸுநீ நிபுவாஸயா ||

† குண்டவிதச்சர்த்தம் பலப்பதிகளிற் காணப்படவில்லை.

‡ 'விண்டுக்கல்லை' என்று பலப்பதிகளில் காண்கிறது.

என்ன, மிளகாழ்வானும் 'நான் தோற்றேனாகில் உம்மை எந்தோளி நீல
சுமந்துகொண்டு போகிறேன்' என்ன, அந்தரம் உபயநம் தர்க்கிக்க,
மிளகாழ்வான் தோற்று முதலியாண்டாளை புநீபாதந்தாங்கிக்கொண்டு
சுற்றிடம் போய் 'இனி அடியேனை இங்கியருளவேணும்' என்று
விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டானும் உடையவர் திருவடிகளிலே காட்
டிக்கொடுத்து ஆஸ்ரயிப்பித்தருளி 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே
தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

எப்பார், பட்டரைப்பார்த்து 'எம்பெருமான் கம்மைப் புக்ரஸ்வீ
காரம் பண்ணியருளினார்; நாம் ஆழ்வானுடையபிள்ளை; அகிலராஸ்த்
தங்களையுப் அதிகரித்தோம்' என்கிற மேன்மையைக்கினைத்து இறுமாந்
திராதே, எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென் றிரும்' என்று
அருளிச்செய்தருளினார்.

பட்டர், நஞ்சியரைப்பார்த்து "வேதாந்தியென்கிற பேரையுடை
யோம்; நம்முடையபக்கல் ஆஸ்ரயித்தோம்; நமக்கு பஹுந்தர்வ்
யததை ஆசார்யதகினையாகத் தந்தோம்' என்று இறுமாந்திராதே,
எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்
தருளினார்.

நஞ்சியர், நம்பிள்ளையைப் பார்த்து "லோகாசார்ய ரென்கிற
பேரையுடையோம்; திருவாய்மொழிக்கு பொருள்சொல்ல வல்லோம்'
என்று இறுமாந்திராதே 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்
றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

நம்பிள்ளை, † சிவக்கரைப்பிள்ளையைத் திருக்கையைப் பிடித்துக்
கொண்டு எழுந்தருளாதிற்க, ஒருபுநீவைவண்ணவர் நம்பிள்ளை திருமாளி
கைத்திருவிடை கழியிலே கண்வளராதிற்க, சிவக்கரைப்பிள்ளை
அவரை 'காலை முடக்கும்' என்ன, நம்பிள்ளையும் 'மயர்வறமதிசை
மருளப்பெற்ற ஆழ்வார் "திருத்தாள்" என்று அருளிச்செய்ய, கீரோ
காலென்பீர்?' என்று அவர்கையை விட்டருள, அவரும் சிவக்கரை
யிலே போயிருந்து, பின்பு 'ஸாகார்த்தராய இரண்டாற்றுக்கு
நடுவே நின்று கவனிலே கல்லைவைத்து விசினுப்பேரிலே தள்ளிவிட்
டருளிறீறே; இனி அடியேனுக்குக் கதியென்?' என்று பிள்ளைக்கு
விண்ணப்பஞ்செய்துவாக் காட்டியருள, நம்பிள்ளையும் 'உமக்கு ஒரு

† 'சிவக்கரை' என்றும் சிலப்பதிகளிற் காண்கிறது.

குறையுமில்லை; எம்பெருமானார் திருவடிகளை தஞ்சமென் றிருப்பது' என்று அருளிச்செய்து போகவிட்டு அழைத்து க்ருபைசெய்தருளி னார்.

திருக்குறையைப்பிரான் பிள்ளான், சிறப்புத்துரிசிலை எழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தே, சோமசிவாண்டான் பிள்ளான் ஸ்ரீபாதத்திலே மூன்றுஉரு ஸ்ரீபாஷ்யம் வரசித்தருளி மீண்டு எழுந்தருளும்போது, சோமசிவாண்டான் அதுவர்த்தித்து 'அடியேனிருக்கிற தேயாம் இது வாயிருந்தது; அடியேனுக்குத்தஞ்சமாயிருப்பதொன்று அருளிச்செய்ய வேணும்' என்ன, பிள்ளானும் ஆண்டனைக்குறித்து 'கீர் பாட்டப் பாகரமீமாப் பை இவை இத்தனைக்கும்பொருள் சொல்லவல்ல கர்த்தா; ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்கு ப்ரவர்த்தகர், என்ற மேன்மை பாராட்டித் திரி யாதே, எம்பெருமானார் திருவடிகளை சாணமென்றிரும்' என்று அருளினார்.

கோமடத்துப்பிள்ளான், தம் ஸ்ரீபாதத்தில் † கரக்கைப்பாடியாச் சான்பிள்ளை மூன்றுஉரு ஸ்ரீபாஷ்யம்வரசித்து அத்தால மிகவும் மேன் மையையுடையா யிருக்குமது கண்டு, இவர்க்கு இம்முகத்தாலே அப சாரம் வருமென்று அஞ்சி 'எம்பெருமானார் திருவடிகளை தஞ்சமென் றிரும், என்று அருளிச் செய்தருளினார்.

எங்களாழ்வான், கரக்கைப்பாடியாச்சான்பிள்ளையைப் பார்த்து 'உம்மைப் பெருமாள் முனித்தருளினபோது என்னைத்திருந்தீர்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'எம்பெருமானார் திருவடிகளை தஞ்ச மென் றிருந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்.

உடாதுரம்மாள் ஸ்ரீபாதத்திலே பத்துப் பன்னிரண்டு திருநாமம் ஸ்ரீபாஷ்யம் வரசிக்கிறபோது, அம்மாள், அவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய யத்தை உபத்யஸித்துக்காட்டியருள, அவர்களும் 'பக்தி குருபாயமாக இருந்தது' என்ன, பின்பு அவரும் ப்ரபத்யுபாயத்தை அருளிச் செய்து காட்டியருள, 'பக்தியிலும் ப்ரபத்திதான் அரிதாயிருந்தது' என்று அவர்கள் விண்ணப்பஞ் செய்ய, 'ஆகில், எம்பெருமானார் திரு வடிகளை தஞ்ச மென்று விஸ்வஸித்து உஜ்ஜீவியுங்கோள்' என் றருளினார்.

† 'கரக்கையாடியாச்சான்பிள்ளை' என்ற ப்ரதிபேதம்.

நடுவிலாழ்வான், திருநாராயணபுரத்திலே யிருந்து ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசிப்பிக்கிற காலத்திலே, வங்கிப்புரத்தாய்ச்சி சொட்டையம்மா ஞான்றிட்டார் ஸ்ரீபாஷ்யத்தைக் கேட்டு, 'இது அரிதாயிருந்தது' என்ன, 'ஆகில்' இது அருளிச்செய்தருளின எம்பெருமானார் திருவடிகளை தஞ்ச மென் றிருங்கோள்' என்றருளிஞர்.

ஸ்ரீ வேதவ்யாஸபட்டர், திருநாராயணபுரத்திலே எம்பெருமானார் திருமுன்பே கோஷ்டிபண்ணி ஸ்ரீபாஷ்யத்தை உபந்யஸிக்க, 'இது கங்காப்ரவாஹமா யிருந்தது; எங்கனால் அவசாஹிக்கப் போகாது என்று ஐம்பத்திருவர் விண்ணப்பஞ் செய்ப, பட்டரும் 'ஆகில், உங்கள் குலநெய்வமான எம்பெருமானார் திருவடிகளை தஞ்சமென் னு உஜ்ஜீவியுங்கோள்' என்றருளிஞர்.

நடுவில் திருவிதிப்பிள்ளை, வெள்ளைக்குளத்து ஆணைகாத்தசுங்கர் முன்பே கோஷ்டிபண்ணி ஸ்ரீபாஷ்யம் உபந்யஸிக்க, தம்ஸரிஷ்யரான இளையவழகியார் எழுந்திருந்து 'இது கங்காப்ரவாஹமா யிருந்தது; என்னால் அவசாஹிக்கப் போகாது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், எம்பெருமானார் திருவடிகளை ஸரணமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளிஞர்.

வடுககம்பி, 'எம்பெருமானார் திருவடிகளை ஸரணம், நம்பெருமாள் திருவடிகளை ஸரணம்' என்று இரண்டையும் சேர அதுஸந்திக்கும் ஆழ்வானையும், ஆண்டாளையும் 'இருகரையர்' என்பர். வடுககம்பி எம்பெருமானார் திருவடிகளை ஸரண மென்னுமாபோலேயும், பட்டர் அழகியமணவாளப்பெருமாள் திருவடிகளை ஸரண மென்னுமா போலேயும், அகந்தாழ்வான் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை ஸரண மென்னுமாபோலேயும், திருக்கச்சிகம்பி பேரருளாளர் திருவடிகளை ஸரண மென்னுமா போலேயும், எம்பெருமானார் செல்வப்பிள்ளை திருவடிகளை ஸரண மென்னுமா போலேயும் ஒருவர்க்கும் இசைகதிராது.

ப்ரஹ்மாக்ஷஸ்ஸு வெளியிட்டபடி எங்கனேயென்னில்:-யாதவ ப்ரகாசனுக்கு உடையவரைக்காட்டி, 'இவர் கிதயஸூரிகளில் தலைவர்' என்று சொல்லுகையாலே;

ஊமை வெளியிட்டபடி எங்கனேயென்னில்:- 'பெருமாள் கோயிலிலே பாகவதஜம்மத்தில் பிறந்தானொருபிள்ளை ஐந்தாமவயஸ்

ஸளகாக ஊமைபாயிருந்து, பின்பு இரண்டுஸ்ப்வதஸரம் காணு
திருந்து, பின்பு எல்லாருங்காணவந்து வார்த்தைசொல்ல வல்லனாக,
இவ்வாஸ்சார்யதைதக் கண்டு எல்லாரும் திரளாகவிருந்து ஊமைபாயப்
பார்த்து 'நீ இத்தனைகளும் எங்கேறப்போனாய்?' என்று கேட்க,
அவனும் 'நான் கஷ்டார்ப்பிக்குப் போனேன்' என்ன, இவர்களும்
'அங்கு விஸேஸஷமென்?' என்றுகேட்க, 'ஸ்ரீஸௌபதிரபாழ்வரன்
உடையவராய் வந்து அவதரித்தருளினு சென்று ஒருவிஸேஷம்'
என்ற வநந்தரம் அவனைக் கண்டதில்லை" என்று ஸ்ரீபகவத்க்ஸௌபதி
சீயர் அருளிச்செய்கையாலே;

இப்படி இவர்ப்பரபாவத்தை எல்லாரும் பாகாசிப்பித்தார்கள்.

ஸ்ரீமந்நாதமுதிகள் தொடக்கமான ஜுசார்யர்களிற்காட்டில் இவ
ருக்கு ப்ராதாந்யங்கொள்ளும்படி எங்குனெயென்னில்:—பகவதவதா
ரங்களெல்லாம் ஒத்திருக்கச்செய்தே ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்
களுக்கு ப்ராதாந்ய முண்டானாப்போலேயும், திவ்யதேஹங்களெல்லாம்
ஒத்திருக்கச்செய்தேகையில் திருமலை பெருமாஸ்கோயில் திருநாராயண
புரங்களுக்கு ப்ராதாந்ய முண்டானாப்போலேயும், சிஷிகளெல்லாரிலும்
வைத்துக்கொண்டு வ்யாஸ பராஸர ஸாகஸௌநக நாரதாதிகளுக்கு
ப்ராதாந்ய முண்டானாப்போலேயும், ஜம்வார்களெல்லாரும் ஒத்திருக்க
நம்மாழ்வாருக்கு ப்ராதாந்யமுண்டானாப்போலேயும், ஜுசார்யர்களெல்
லாரிலும் வைத்துக்கொண்டு உடையவருக்கு ப்ராதாந்யங்கொள்ளத்
தட்டில்லையிதே.

ஸ்ரீராமாவதாரத்திற்கு ப்ராதாந்யம்எத்தாலேயென்னில்:—பெரு
மாஸ அபயப்ரதாநம் அருளிச்செய்தும், குஹரபெருமானுடன் "சீர
ணிந்த தோழமைகொண்டும், பெரியஉடையாரை ப்ரஹ்மமேதை
தாலே ஸப்ஸ்கரித்துப்பள்ளிபடுத்தும், ஸ்ரீ ஸபரி கையாலே ஸப்யக்
போஜனஞ் செய்தும், திருவடியுடன் "உண்பன்களென்ற ஒண்
பொருள்" என்னும்படி ஸஹபோஜநம்பண்ணியும் போருகையாலே;
ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலேயென்னில்:—கீதோப
நிஷத்தை வெளியிட்டுச் சாமஸ்க்ஸேகம் அருளிச்செய்கையாலும்,
பீஷ்ம த்ரோணாதிகளுடைய க்ருஹக்களை விட்டு ஸ்ரீவிதூர்திருமானி
கையிலே (க) "ஸுசீநிகுணவந்திசு" என்கிற பாவகத்வ போக்யத்வங்

களையுடைத்தா ஶிருத்த தென்ற அமுதுசெய்து (க) “தவிஷதந்நம்
நபோக்தவ்யம்” என்று முறைகுகிற சேற்றை நிராகரித்து இது
தன்னையே ஸத்ருகோஷ்டியிலும் ப்ரஸித்த மாக்குகையாலும்.

கோயிலுக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலேயென்னில்:—திருப்பாணாழ்
வாரோடு கலந்து பரிமாறுகையாலே; திருமலைக்கு ப்ராதாந்யம் எத்
தாலேயென்னில்:—குறும்பறுத்த நம்பிக்கும் தொண்டைமான்சக்ர
வர்த்திக்கும் வர்த்தை யருளிச்செய்து கலந்து பரிமாறுகையாலே;
பெருமாஸ்கோயிலுக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலே யென்னில்:—திருக்
கச்சிநம்பியோடு ஸ்மிதபூர்வமாக ஸப்பாஷணம்பண்ணி மிகவுங்
கலந்து பரிமாறுகையாலே; திருவாராயணபுரத்திற்கு ப்ராதாந்யம் எத்
தாலே என்னில்:—ஸூசரிததநபன் பக்கல் ஆதாரதியாயத்தாலே தந்
நிவேதிதந்நத்தை ஸப்யக்போஜணம்பண்ணி அவனை வாழ்விக்கையா
லும், யதிராஜ புத்ரரான ஸௌஸீல்யத்தாலும்.

வேதவ்யாஸபகவானுக்கு ப்ராதாந்யம்:—வேதங்களை விஸ்தரிப்
பித்து, அதில் கர்ம காண்டத்தை விட்டு ப்ரஹ்மபாகத்திலே புருஷ
ஸூக்த சாந்தேதக்ய வாஜஸநேய தைதரீயக ஸ்வேதகாஸ்வதர மஹோ
பரிஷதாதிகளிலும், ததுப ப்ரும்ஹணங்கனான புரானேதிஹா
ஸாதிகளிலும், (உ) “ஸத்யம் ஸத்யம்” என்று தொடங்கி (ஈ) “நதை
வம் கேஸவாத்பரம்” என்று ஸத்ய புரஸ்ஸரமாக ப்ரதத்வ நிர்ண
யம் பண்ணுகையாலே; ஸ்ரீபாரஸரப்ரஹ்மரிஷிக்கு ப்ராதாந்யம்:—
(ச) “புரானேஷுசவைஷ்ணவம்” என்னுள்படியான ஸ்ரீவிஷ்ணு
புராணத்திலேகிதகிதீஸ்வர தத்வங்களை விஸதமாகப்ரதிபாதித்த
உதாரன்’ என்று ஆளவந்தார் நமஸ்கரித்தருளுகையாலே; ஸ்ரீஸூக
ப்ரஹ்ம ரிஷிக்கு ப்ராதாந்யம்:—பரிஷித்து ராஜாவுக்கு ஸ்ரீபாகவதத்
திலே தத்வ நிர்ணயத்தைப் பண்ணி (ஐ) “ஸூகோமுக்தஃ” என்னும்
படியான வைபவத்தை யுடையாகையாலே; ஸ்ரீஸௌநகபகவானுக்கு
ப்ராதாந்யம்:—ஸ்ரீவிஷ்ணு தர்மத்திலே பலவிடங்களிலும் தத்வநிர்ண
யம் பண்ணுகையாலே; ஸ்ரீகாரத பகவானுக்கு ப்ராதாந்யம்.—

(க) திஷ்டிஷ்டஹந்தமொகவ்யுழ் || (உ) ஸத்யம்ஸத்யுழ் || (ஈ)

நபெஷ்வந்தெஸவாபூரூழ் || (ச) வாரானேஷுசுவெஷ்வவ்யுழ் ||

(ஐ) ஸூகோமுக்தஃ ||

(க) “புஜயுகமபிசிஹ் கரங்கிதம் யஸ்ய விஷ்டேனோபாமபுருஷராம்காம்
கீர்த்தகம் யஸ்பவாசி—ருஜுதாமபிபுண்டரம்மஸ்தகே யஸ்ய கண்டே
வாஸிஜமணிமாலா யஸ்யதஸ்யாஸ்மிதாஸம்” என்று இப்படிப்பட்ட
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் தாஸனென்று சொல்லுகையாலும், பெரி
யாழ்வாரும் “சேமமுடைகாரதனார்” என்னும்படியான வைபவத்தா
லும்.

ஆழ்வார்களில் சம்மாழ்வாருக்கு ப்ராதாப்யம் எத்தரலே யென்
னில்:—ஸஹஸ்ரஸாரிகையான காலுவேதத்தினுடைய பொருள்களை
யும் காலு ப்ரபந்த முகத்தாலே ஸர்வாதிகாரமாக்குகையாலும், காத
முதிகளுக்கு ப்ரஸங்கராய் அருளிச் செயல் காலாயிரத்தையும் ப்ரஸா
தித்து மற்றமுண்டான தர்ஸாதத்பர்யங்களையெல்லாம் அருளிச்
செய்து தர்ஸாதததிலேயேயுத்ததுகையாலும், †(“பயிலுஞ்சுடரோளி”,
கேடுமாத்கடிமை.” முதலான இடங்களில் வர்ணாத்யுக்கர்ஷங்களை நிரா
கரித்து வேதப்ரமாணமுத்ய தாத்பர்யமான ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷ
ணம் எல்லாருக்குத் தெரியும்படி அருளிச் செய்கையாலும்).

உடையவர், கீழ்ச்சொன்னவர்களைப் போ லன்றிக் கை பொரு
மாள் அருளிச்செய்த அபயப்ரதாதத்தை விஸதமாக்குக்கையாலும்,
கீதாசார்யன் அருளிச்செய்த சாமஸ்ரீலாகார்த்தத்தை ப்ரகாஸிப்பிக்
கையாலும், நிஷிப்ரோக்தமான ப்ரமாணங்களுக்கு அர்த்தமருளிச்
செய்கையாலும், மற்றையாழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்
தங்களை அங்கோபாங்கமாகவுடைய திருவாய்மொழி ப்ரபந்தத்தை
அர்த்தவத்தாக விஸதமாக ப்ரகாஸிப்பிக்கையாலும், காதமுனிகள்
அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் ஆனவந்தார் அருளிச்செய்த
திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் கொண்டு ஸூத்ர வாக்யங்களை ஒருங்க விட்
டும், ஸ்ரீபாஷ்யம் கத்யத்யம் முதலான ப்ரபந்தங்களை அருளிச்செய்
தும், நிகிலகுமகிஸையங்களையும் நிராகரித்து, ஸ்வமதஸ்தாபகர்
பண்ணி ‘எம்பெருமானார்தர்ஸகம்’ என்னும்படி. பண்ணுகையாலும்,

(க) ஸுஜயாமுவிவிவெஹு ராஜிதம் யஸ்யுவிஷ்டாஃ வபுரி
வஸுஷநாஜிதம் கீதயுநயஸ்யுவாமி । கீஜுதரவிவாணம்
கீஷுகையஸ்யுகணௌவரவிஜிணீஜாலாயஸ்ய கஸ்யூவிஷ்டாஸாஃ ॥

† குண்டலித காத்ர சிவ ஸ்ரீகோசங்களிற்காணப்படுகிறது

இவர் எல்லாரிலும் பாதாசிரீத. இனி, ஸிஷ்யர்களான கூபத்தாழ்வரன் முதலியாண்டான் தொடக்கமானவர்களில் பாதாச ரெண்ணுமிடம் சொல்ல வேண்டாசிரீத. ஆக, பாதாச்யம் சொல்லிற் றுய்த்து.

(க) “ஆசார்யவாஃபுருஷோவேத” என்றும், (உ) “பாபிஷ்டஃகூதர் பந்துர்ச புண்டரீகர்சபுண்பக்ருத் - ஆசார்யவத்தயாமுத்தஃ தஸ்மா தாசார்யவாஃபவேத்” என்றும், (ங) ஆசார்யஸ்ஸஹரிஸ்ஸாகூதர்ச சா ருபீ கஸம்ஸயஃ” என்றும், (ச) “ஆசிரோதிஹீஸாஸ்தார்த்தா நாதா சேஸ்தா பயத்யபி - ஸ்வயமாசாதேயஸ்து ஆசார்யஸ்ஸே஽பிதீயதே” என்றும், (ரு) “மூஸப்தஸ்த்வந்தகாஸஸ்பாத் ருஸப்தஸ்தந்திரோ தகஃ - அந்தகாசிரோதி த்வாத் மூருரித்யபிதீபதே” என்றும், (ஈ) “குருவேவபரம்பரஹ்ம குருவேவபராகதிஃ-குருவேவபரவித்யா குருவேவ பரந்தம்-குருவேவபரஃகாமோ குருவேவ பராயணம் - யஸ் மாதத்ததுபதேஷ்டஃ஽ஸௌ தஸ்மாந்குருதரோகுருஃ” என்றும், “பிதகவாஹடப் பிராணூர் பிரம குருவாகி வந்து” என்றும், “தேனார் கமலத் திருமாமகள் கொழுநன் - தானே குருவாகி” என்றும், ஈஸ் வரன் தானாகச் சொல்லப்பட்ட ஆசார்யனே, ஸிஷ்யனுக்கு (எ) “தஸ் யவைகுண்டதுக்தாப்தி த்வாஸகாஸஸர்வஏவஸஃ” என்று திருநாடும்

(க) குவாயபுவாநு வுரூஃஷோவெஷஃ (உ) வாலிஷ்டஃ க்ஷத்ருஸ்யஸுஸ வுணரீகஸுவுணுகுக்ஷி । குவாயபுவத் பாசுஃகஃ தஸாஷாநாரயுவாநு ஹவெஷி ॥

(ங) குவாரயுஸஹரிஸாஃகூதராரஹுவீ தஸம்ஸயஃ ॥

(ச) குலிகேநாகிஹி ஸாஹ்ருதயபூநாநாஸரெ ஸாவயத்யு வி । ஸுபரீகாநாதேயஸு குவாரயுஸோ஽பிதீயதே ॥

(ரு) மூஸஸுஸஸுகாரஸுராக்ஷி ருஸஸுஸுஹிரொயகஃ । ஸாகாரநிரொயிகா ஶுரூரித்யுபிதீயதே ॥

(ஈ) மூரூரெவவரஃஸுஹ்மூரூரெவவராமகிஃ । மூ ரூரெவவராலிஷ்டமூரூரெவவரஸ்து ॥ மூரூரெவவரஃ காரோமூரூரெவவராயணது । யஸாதஶுஃபதேஷ்டஃ஽ஸௌ த ஸாதஶுரூரெவமூரூரஃ (எ) தஸுஹெவகாணஶுமூஸி கார காலுபுவஸவஸஃ ॥

திருப்பாற்கடல்முதல் தூற்றெட்டுத்திருப்பதிகளும் “அன்னையா யத்த னாய்” என்னும்படியான ஸர்வவித உத்தராக பந்துவும் மாடும் மனையும் தேடும் பொருளும் பூமியும் எல்லாம் ஆகக்கூடவன்.

ஆழ்வான், ஆண்டான், அருளானப் பெருமானெம்பெருமானார், எம்பார், ஸ்ரீபராஸாபட்டர் முதலானார் தந்தம் ஸிஷ்யர்களுக்கு ‘எம் பெருமானார் திருவடிகளை தஞ்சமென்றிருங்கோள்’ என்கைக்குறேறுது என்னென்னில்.—ஸ்வாசார்ய ப்ரீதிநிபந்தமமாகவும், ‘மாதனடிபணிக் தாய்ந்தவன்’ என்று சொல்லுகையாலும்; ஆழ்வார்க்கும் உடையவர்க் கும் நடுவுள்ள ஆசார்யர்கள் சம்மாழ்வாருக்குக் காண்புதராகையாலே இவர்க்கு நேரே ஆசார்யர் திருக்குருகூர்நம்பியாகையாலும், அவர் “கனியுக்கெடும்” என்று இவரவதாரத்தைக் குறித்து அருளிச் செய்கையாலே ஆழ்வாராலே ப்ரவர்த்திதமான தர்ஸனத்தை நிலைநிறுத்தி அவர் வைபவத்தை (க) “குரும்பரகாஸாயெத்தீமார்” என்று ப்ரகாஸரிப்பிக்கையாலும், ஆழ்வார்க்கு நேரே ஸிஷ்யர் உடையவராகக்கூடவர். பெரியநம்பி முதலான பூர்வாசார்யர்கள் இவருக்கு ஆசார்யர்களாய் லீறுபெற்றார்கள்; ஆழ்வான் முதலானார்கள் இவர்க்கு ஸிஷ்யராய்ப் பேறுபெற்றார்கள்; ஆகையாலே, ஸர்வாசார்யத்வ பூர்த்தியுள்ளது உடையவர்க்கேயாகையாலே, அருளிச்செய்தருளினார் களிதே.

ஆளவந்தாரும் இவ்வர்த்தத்தை அதுஷ்டித்துக் காட்டியருளி னார்; எங்குணெ யென்னில்:—மணக்கால்நம்பி உய்யக்கொண்டார் இவர் கள் உகப்பைப் பின்சென்று, (உ) “பிதாமஹம் நாதமுநிம் விஸேக்ய ப்ரஸீத” என்றும், (ங) “நாதாயநாதமுநேயந்நாபாந்நாசாயி நித்யம்” என்றும், ‘இக்கும் அங்கும் ஆசார்யன் திருவடிகளே ஸரணம், ஆசார்யவிஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதைவாவதாத்மாவா’ என்று அருளினார். ஆகையாலே, ஸ்வரூபாஜ்ஜீவநத்திற்கு ஆசார்யனை தஞ்சமென்று பற்றுதலொழிய வேறே இவ்வாத்மாவுக்கு உஜ்ஜீவிக்க விரகில்லைபிறே. இவ்வர்த்தத்தை அதுஷ்டித்தார் ஆரென்னில்:— ஸ்ரீமதுராகவிப்ர ப்ருதி ஸஜ்ஜகங்களிதே.

(க) மாரும்புகாஸாயெஜீராவ

(உ) விதாஸிஹம் நாதமுநிம் விஸேக்யபூவீடி

(ங) நாதாயநாதமுநேயந்நாபாந்நாசாயி நித்யம்

உடையவர் புழுவன்வ்யாஜேக மேல்நாட்டுக்கு எழுந்தருளின போது, உபந்யஸித்த கட்டளையைக் கேட்டு ஆசார்யர்களைல்லாரும் ஆர்ச்சர்ப்பட, உடையவரும் 'என்பரமாதார்ப்பரான ஆளவந்தார் வார்த்தைகொண்டு சொன்னேன் இது; ஆளவந்தார் 'கேஷ்டடியிலே ஒருகாளாகிலும் ஸேவிக்கப்பெற்றேனாகில் பரமபதத்திற்கும் இங்கும் சுருளும்படியும் கட்டிவிடே'னோ?' என்று அருளிச்செய்தாரிஃம.

உடையவர், அபயபந்தாரும் அருளிச்செய்ப்பாசிற்க, பிள்ளையுறங் காவில்லிதாஸர் கேஷ்டடியினின்றும் எழுந்துசிற்க, 'இதுவென்? பிள்ளாய்!' என்று உடையவர் கேட்டருள, '(௧) "பரித்யக்தாமயாலங்கா மித்ராணிச தாரிச - பவத்ததம்மேராஜ்யஞ்ச ஜீவிதஞ்சஸுகாரிச" என்றும், (௨) "த்யக்த்வபுத்ராப்சதாப்சதாப்ச ராகவம்ஸாரணங் கதஃ" என்றும் பவத்ஸமாப்யணத்திற்கு விலக்கடியானவைகளை யடையவிட்டு 'பெருமாள் திருவடிகளேதஞ்சம்' என்றுவந்து (௩) "கஸ்தவவவ்யதிஷ்டத" என்று, நிலத்திலே கால்பாவாதே ககஸ்த னாய் நிராலம்பநனய்சின்ற ஸ்ரீவிபிஷ்ணுழ்வானையு மகப்பட (௪) "வத்யதாம்" என்று கல்லும் தடியுங்கொண்ட சாமகேஷ்டிக்குப் பஸு பதன்பாசிகளோடு கூடின அடியேன் ஆளாகப்புகுகிறேனோ?" என்றார். உடையவரும் 'கேளாய் பிள்ளாய்! அஞ்சாதேகொள்ளும்; நான் பெற்றேனாகில் நீர் பெறுகிறீர்! பெரியநம்பி பெற்றாராகில் அடியேன் பெறுகிறேன்; ஆளவந்தார் பெற்றாராகில் பெரியநம்பி பெறுகிறார்; மற்றும் மேலுள்ளார் பெற்றார்களாகில் இவர்களும் பெறுகிறார்கள்; நம்சடகோபர் "அவாவற்று விடுபெற்ற" என்று தம் வாக்காலே அருளிச்செய்கையாலே அவர்பெற்றது வித்தம். ஆனபின்பு நமக்கும்வித்த மென்றிரும்: எல்லார்க்கும் நாச்சியார் புருஷகாரமுண்டாம் போது அச்சம் வேண்டா; ஆகையிறே நித்யயோகம்; ஆனபின்பு நித்யஸம்ஸாரிகளும் எம்பெருமானும் ஒரு சங்கிவித்துவக்கிலேகாணுமிருப்பது; ஆகையால், நம்முடைய ஒழுக்குக்கட்டம் நம்மையிட

(௧) வரி.த்யக்தாமயாலங்கா மித்ராணிச தாரிச பதாரிச | மவதம்
பெராஜ்யமஜீவிதஸுகாரிச

(௨) த்யக்த்வபுத்ராப்சதாப்சதாப்ச ராகவம்ஸாரணங் கதஃ

(௩) வஸுவஸுவயிஷ்டத (௪) வயுகாழ

டகலா தென்றிரீர். அமுகு உண்ணில் வாழையும் உண்ணு மென்
றிரும். ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானோடு வந்த நால்வரையும் அருளப்பாடிட்ட
போது தனித்து அருளப்பாடிட்டதில்லை; தகையென்றபோதும்
தனித்துத் தகை யென்றதில்லை; ஆனபின்பு நான் பெற்றேனாகில்
நீர் பெறுகிறீர்; அஞ்சாதே ஸுகமேயிரும்' என்று அருளிச்செய்தரு
ளினார். "ஏத்தியிருப்பாசை வெல்லுமே மற்றவரைச், சார்த்தியிருப்
பார்தவம்;" ஏத்தியிருந்தார் - ஸ்ரீபாதாழ்வான், அவரைச் சார்த்தி
யிருந்தார் - ஸ்ரீஸாத்ருக்நாழ்வான்; ஏத்தியிருந்தார் - நம்மாழ்வார்,
அவரைச் சார்த்தியிருந்தார் - ஸ்ரீமதுராகவிகள்; ஏத்தியிருந்தார் -
பெரியாழ்வார், அவரைச் சார்த்தியிருந்தார் - கச்சியார்.

† இனி, எம்பெருமானாரைப் பற்றுமவ்வளவே ஸ்வரூபமாகில்,
திவ்யதேசங்களைக் கைவிட்டானாகாது? என்னில்,—கைவிட்டானா
கான்; அது எங்கனென்பென்னில்:—“இருப்பிடம் வைகுந்தத் தேவன்
கடம் மாவிருஞ்சேலை யென்னும், பொருப்பிடம் மாயனுக்கென்பர்
நல்லீலார் அவை தன்னோமும்வந், திருப்பிடம் மாய லிராமாநுசன்
மனத்து” என்கையாலே எம்பெருமானார் திருவடிகளைத் தொழுவே
திவ்யதேசங்களைல்லாம் திருவடிதொழுதானாகக்கடவன்; உடைய
வரை ஆராதித்து அமுதுசெய்யப்பண்ணுவே, எல்லாத் திவ்யதேசங்
களிலெம்பெருமான்களையும் ஆராதித்து அமுதுசெய்யப் பண்ணினா
னாகக்கடவன்.

“நின்றவன்கீர்த்தியும்” என்கிற பாட்டிலும், “பேருென்று
மற்றில்லை” என்கிற பாட்டிலும் “கர்மமும் உபாயமன்று” ஜ்ஞாமும்
உபாயமன்று, பக்தியும் உபாயமன்று, ப்ரபத்தியும் உபாயமன்று,
எம்பெருமானார் திருவடிகளை உபாயோபாயம்’ என்கையாலே, எம்
பெருமானாரைப் பற்றுகையே ப்ரபத்தி, சாமாநுஜனைன்கிற சதுர
ஷுரிகையே திருமந்தரம், அவர் திருவடிகளிலே பண்ணுங் கைக்கர்யமே
பரமபுருஷார்த்தம்; இதுவே நிர்வகிதார்த்தமான என் லித்தாக்த்தம்’
என்று நடாதுராம்மான் அருளிச்செய்தருளுவர்.

கசத்தாழ்வான் ‘காராயண சாமாநுஜ என்கிற திருமந்தரங்
களுக்கு வாசி பந்தமோகூதங்களிசங்குக்கும் பொதுவாகையும்

† ‘இனி, ஸ்வசாராயபரமசாரயர்களைப் பற்றுமவ்வளவே’ என்றும் பாடம்.

மேலகைக்கேற்றுவகையும்' ஆகிற இது தோன்ற, (க) "ராமாநு
ஜேத்யவச சதுரசதுரக்ஷரி" என்றாகிறது.

“கையிந்தனி” என்கிற பாட்டிலே ‘சர்வரணைக் காதலரமலக
மரகக்காட்டித் தந்தாலும்’ உன்னிக்காறுஸைந்தர்பாறுபவமே பரம
ப்ராப்யம்’ என்றும், “இராமாதுசனைத்தொழும் பெரியோர், எழுந்தி
ரைத்தாடுமிட மடியேனுக்கிருப்பிடம்” என்று ‘இராமாதுசனைத்
தொழும் பெரியோர் நிதயவாஸம் பண்ணுமிடமே அடியேனுக்கு
ப்ராப்பபூமி’ என்றும், “உன்தொண்டர்கட்கே, அன்புற்றிருக்கும்படி
யென்னை யாக்கி உங்காட்படுதே” என்று ‘இராமாதுசனே! உன்
னடியாந்திறத்தில் ஊற்றம்மாறாத பக்தியை யுண்டாக்கி அவர்க
ளுக்கே என்னையாட்படுத்தாய்’ என்றும் உடையவர் திருமுகமண்
டலத்தைப் பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய், இசைந்து எழுந்
தருளியிருந்தாரிறே. ‘இதுவே இவ்வர்த்தநிர்ப்பந்திற்கு த்ருட
தா முக்யப்ராமாண மென்று நமக்கெல்லார்க்கும் புத்திபண்ணக் குறை
யில்லை; எங்ஙனையென்னில்:—“அங்கயல்பாய் வயல்” என்கிற பாட்
டிற்படியே ஸர்வஸ்மாத்பராணாய் ஸர்வநியந்தாவாண எம்பெருமானையும்
நாச்சியாரையும் புருஷகாசமரகக் கொண்டு, எம்பெருமானார் திருவடி
களைப் பெறவேணு மென்று ப்ராபந்தத்தைத் தலைக்கட்டியருளினா
ரிதே அமுதனாகும்.

† இவ்வண்ணிற்கே, (உ) “வேதாந்தாங்கராத்நையஃ குமதி
பிரஸதர்த்தாஹி ரீதர்ப்பாசப்யஸ் ஸ்வர்த்தேதாத்பர்யபுக்தாங்கஸ
யிதூமபிசபூநீஸாடார்யத்பபக்ஷதஃ - ப்ரோக்தாந்திய்யப்ரபந்தாஃஸாண
வரண யோகாத்மகாந் ப்ரஸ்படர்த்தாந் க்ருத்வேதர்த்தர்த்தும்பவா

[illegible]

† இந்தப்பாட அகேகம் பத்திகளில் காண்கிறது.

ப் பீதா கிலஜகமபூத்யோமஹாபூததாம்சி” என்றும், (க) “வேதாந்த
நாமஸீம்காகருதா கஹார்த்தைக வாக்யத்வபூர்வம் வ்யாக்யாதருத்
வாச்சஸேஷங்குருபாவஹாநீஸிதுஸ்ஸைந்பநாதம் - ஸாக்ஷாத்நாஸூத்
தத்யப்ரமதககாஸூச்சபிதத்பஞ்சஹேநீ நாசார்பத்வஸ்யபூர்த்யாய
முருதா க்ருபம் ஸ்ரீபதிஞ்சாஹாசார்ப” என்றும், (உ) “ஸ்ருத்யர்த
நாஃப்ரப்யதத்வேகசவாதமுகாதாஜ்ஞயாதஸ்யஸர்வம் ஸங்கந்தயத்த
வாத்ரிதண்டாஞ்சிதமஹிதஃ” ராகநாஃப்ரப்யஸ்தபஸ்ராத - ஆர்ஸை
ஸ்ஸாகஞ்சலகஷமீரமணக்ருதபதாந்திவ்யதேஸாந்தராயாம் ஸேவம்ஸை
வம்ப்ரகஸ்ப்யாதசமஹிதஸமராதகம்ததாதத” என்றும், (ஈ) “யா
தோயஸ்ராததாயஸஸவிதமததயாஸத்க்ருதஸ்வப்ரபந்தோ பாஹ்பாந்
வேதாத் குத்ருஷ்டபிகபடபதேவாததேநிர்ஜிகாய - ப்ராதகநிஸ்யே
ககச்சந் புவமகிலஜகம் வைஷ்ணவாக்ர்பஞ்சகூர்வந் ந்யாஸாக்யந்தேவகு
ஹ்யம்பரமஹிதமபிதராக்ப்ரகாஸஞ்சக்ருத்வா” என்றும், (ச) “சங்கே
வேதாந்தபாஷ்யம வ்யததுதசததஃ டேகண்டஸ்யதேஹேதார கத்வா

(க) வெஜாநாநாஜீவீதி மும்பா தரமஹநாஜெயகவாக்ய
கவபுவகம் வ்யாவ்யக்யகவாஹஸெஷம் மும்பாஹரவஹநாஜீஸி
தாஜெஸக்யநாஜீஸி ஸாபா துணாநாஜீஸி துணாநாஜீஸி
விததஹஜெமீநாஜாஸ்யகவாக்யவக்யகவாக்யமும்பா தரக்யவம்
ஸ்ரீவகிஹாஹமும்பாஸ்யாஃ ॥

(உ) ஸ்ரீமதுக்ருஷ்ணபிராஸுதசெய்தவ வரஜோவாடாஜிபா
கவுஸ்யஸூர்வஸஹிகாதி ஷண்மாணி கசிமி தகரொநாமயாதியாஸ
வஸாக | குரொஸ்வாகனமகூரணக்யதவ்ஷாநிவ்யௌஸாயத்
நாபாம் வெவ்வெவம் புகல்யாமகசிமி கஸரிநாயகதத்
தத் ||

(ங) பாடுதாபஸாராஜாபாஸவிய சிபுதபாஸத்யுதலுபுஸ
 நொராஸாஹ்யாநொநாதுத்யுஷீதவி கவடவடநுநாதிதொநி
 ஜீபுமாய ! பூரிகுதினெயுததலுநு ஸாவரிவிவஜநா நெவஷவா
 பூஹுகுவடநொலாஸவ்யநொதலுமஹ்யம் வாரிஹிதலிபூராக்
 பூகாஸாஹிபூகாஸா

[illegible]

யோஹோஸலாக்பம் ஜபதமலேயாதவாத்ஸொதிநீவஸ்ய - பஸ்
சாதாகத்ய ரங்கங்குருவாமுகதேதாவைதிகாக்ஸம்விஸிஷ்டா த்வைதம்
ஸித்தாந்தமஸ்மிந்ஜகதிபஹுமுகம்விஸ் த்ருதங்காஸித்வா" என்றும்,
(க) "அத்யாப்யாஸ்தேயதுக்ஷமாப்ருதிமஹிதடியஸ்சாக்ஷுஷீம்ஸ்வீய
முர்த்திந் குர்வாணஸ்தம்பதீந்த்ரங்குருகுலக்ருபதிம்கௌமிராமாது
ஜார்யம்" என்றும், (உ) "கீதாபாஷ்யம் பூஷ்யவேதாந்தபாஷ்யம்
ஸாரக்தீபங்கிஞ்சகத்யத்யஞ்ச-வேதார்த்தாகாமஸங்க்ரஹம்நித்யயாகம்
ப்ராஹ்மதாயஸ்தம்பதீந்த்ரம்பஜேஹம்" என்றும், (ங) "ஹஸ்த்யத்ரீ
ஸப்ரஸாதாததிககிகமார்த்தார்த்த கோ யோஹிஜித்வா பரஹ்யுத்வே
தாத்ருத்ருஷ்டிகபிதிகிலஜ்யம்வைஷ்ணவாக்ஸஞ்சக்ருத்வா - ரங்கே
வேதாந்தபாஷ்யம்வ்யததுததமஹம்ௌமிராமாதுஜார்யம் ஸ்ரீரங்காத்
யாலயேஷுப்ரகடகுணகணம் ஸ்ரீபதிம்கௌமிராமாதுஜார்யம் ஸ்ரீரங்காத்
பெரியபெருமாள் முதலான பஹுமுகமாகப் பேசி வெளியிட்டார்
கள். இப்படி ஸத்துக்களாலே ப்ராக்ஷத்தவைபவம் ஸங்க்ரஹண
உக்த மாய்த்து.

வம்ஸிதவைபவயுக்தரான இந்த எம்பெருமானாரைத் தத்பாகி
நேய ஸூதுவாயத் தக்ராமத்தையுடையாய்த் தக்ராமகுணஹர்ஷித
ரான கந்தாடையாண்டான் கணக்க அதுவர்த்தித்து (ச) "பரிதரா
நிவெஸ்யவஸூராமத்யுரஜம்மாஸுராவஸிவகொவெஷிகாமு
விஸிஷ்டாஹெதம்ஸிவாஹிஸிதமகிஸஹுஸிவம் விஸுதஜா
ரயிக்ஷா ||

(க) சுஷ்ராஸ்யாவெஸ்யபுக்ஷாமுக்ஷிவிதடியஸாக்ஷுஷீம்ஸ்வீ
யதேஹிகிபுக்ஷுவபூணஸம் பதீதம்மாஸுராவஸிவகொவெஷிகாமு
ராவிராதுஜாரயி ||

(உ) மீதாஹாஷ்யம்ஹுஷ்யவெஷாஹாஷ்யம் ஸாரநீஹம்
கிஹமஷ்யுத்யஹ | வெஷாயபூதாஸ ஸாஷ்ஹம் நித்யயாமம்
பூரெஹதாத்யஸம்பதீதம்ஹஜேஹம் ||

(ங) ஹஸ்யுதீஸுபுஸாஷாடியிமததிமகிராஸுபுகொ யோஹி
கிக்ஷா ஸாஹ்யாவெஷாதுஷ்யுஷீதவி நிவிஷ்டகம்வெஷவாஸு
ஹசுக்ஷா | ரஜேவெஷாஹாஷ்யம் வுததமதகிஹம்நளிராவிரா
துஜாரயி ஸ்ரீரஜாஷ்யாவெஷு பூகடமணமணம் ஸ்ரீவதி
வெஸவிராந்யு || (ச) வரிசுரணாய

னாய" இத்யாதிப்படியே தேவரீர் (உ) "புண்யாம்போஜ விகாஸாய பரப
 த்வாந்தக்ஷயாயச - ஸ்ரீமாதா: சிரபூத்பூமென சாமாதுஜதிவாகரஃ" என்
 னும்படி அவதரித்தருளின ஸ்ரீபெரும்பூதாரிலே ஸர்வகாலத்திலும்
 ஸர்வநீசதகர்க்கும் ஸேவ்யமாம்படி தேவரீருடைய அர்ச்சாவிக்ரஹத்
 தை ஏறியருளப்பண்ணவேணும், என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்வாமி
 யும் 'அப்படியேசெய்யும்' என்று அநுமதிபண்ணியருள, அப்போதே
 ஆண்டானும் அநுகூலஞான சிஸ்பிபை அழைப்பித்து (உ) "புண்ட்ரைர்
 த்வாதஸாபீர்யுகம் விலஸிதக் தண்டைஸத்ரிபீர்மண்டிதங் கரஷாயேண
 ஸரிகோபவீதருகிரக்தேரீர்மூலசக்ரரம்புஜம் - ஆஸீக்ஞஜலஜாஸநீசசதுள
 ஸீபத்மாக்ஷமாஸஞ்சிதம் யுக்தஞ்சாஞ்ஜனிமுத்ரபாரவிதிபம் ஸ்ரீபாவ்ய
 காரம்பஜே" என்கிற பரார்த்யமன வார்த்தவிக்ரஹாகாரத்தை
 ஸேவிக்கப்பண்ண, அவனும் "ஆதியஞ்சேதியுருவையக்குவைத்திக்
 குப்பிறந்த" என்கிறபடியே அர்ச்சாவிக்ரஹமாக எழுந்தருளப்பண்ணி
 ஸந்திதிபிலே கொண்டுவிந்துவைக்க, திருக்கண்சாத்தி யுகந்தருளி,
 அந்த விக்ரஹத்திலே தம்முடைய ஸர்வ ஸக்தியும் ப்ரகாஸிக்கும்படி
 கரடாவிங்கும் பண்ணி 'இவ்விக்ரஹத்தைப் புஷ்ப மாஸத்தில் குரு
 புஷ்பத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பியும்' என்று திருமுகமேழுதித் திசங்
 குறித்து அனுப்பியருள, ஆண்டானும் அப்படியே திருவடிகளிலே
 ஸேவித்து அந்த விக்ரஹத்தை எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுவிந்து
 மூல விக்ரஹத்தையும் ஏறியருளப் பண்ணுகித்துக திருமுகர்படியே
 திருப்ரதிஷ்டையுஞ் செய்வித்தருளினார்.

இங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கிற அந்நைத்திவஸ்த்திலே திருமேனி
 யிலே மிகவுந் தளர்ச்சியாய்ப் பலஹாநியுண்டாக, இராமாதுசனும்
 இந்நென்று பராமர்சித்து 'ஆண்டானுக்கு எழுதிக்கொடுத்த திவ
 ஸம் எது?' என்று கேட்டருள, அந்தத் திவஸம் அன்றுதானாயிருக்
 கக்கண்டு விஸ்மயப்பட்டு 'ஸீக்ரம் வருவது' என்று ஆண்டானுக்குத்

(க) வாண்யரன்மொஜவிகாஸாய வரவபூதக்ஷயாயது ஸ்ரீ
 ராதாவிரஹஞ்ஜி குரீளராரீரநுஜிவாகரஃ ||

(உ) வாண்மென்துபூடிஸலியபூதம் விவஸிதம்ஜெனெவலி
 விஜ்ஞாநிதம் கஷாயெண ஸிவொவலீதரநுலிரன்மொஜிபூதி
 வசுரான்யுஜி | குவலீதம் ஜெஜாஸமெவ துவலீவஜாக்ஷரீலா
 ஹிதம் யுக்தஹாஜ்ஜிவிஜ்ஞயாரவிதிமம் ஸ்ரீமாத்ருகாரன்மஜெ||

திருமுகம் போகவிட்டருள, அவரும் திருமுகத்தை மீரலா வலிந்து அப்படியே மீண்டெழுந்தருளித் திருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்.

† அந்தரம் அங்குத்தைக்கு அத்பந்தம் அந்தரங்காரன ஆண்டான் முதலான முதலிகளெல்லாரும் பழுத்திருக்கிற தேமானவக் கிளித்திரர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்குமாபோலே, தத்துல்யாரான இவர்களும் விமலச் சமவிக்ரஹத்தை “ககபிர்கனி” இத்யாதிப்படியே “மெய்யிற் பிறங்கியசைப் பழுக்க ஸேவித்துக்கொண்டு, “அடையார்கமலத்து அலர்மகள் கேள்வன்னைகயாழிபென்னும், படை யோடுகாந்தமும் படர்தண்டு மொன்சார்வகவிலும், புடையாள் புரி சங்கமும் இந்தப் பூகலங் காப்பதற்கென்று, இடையே பிரமாதச முனியாயின விச்சிலத்தே” என்றும், (க) “ஸோஷாவாஸைந்யகா தோவா ஸ்ரீபதிர்வெகிலாத்விதை - விதர்க்யாயமஹாப்ராஜைஞர்யதி ராஜாய” என்றும், (உ) “தத்ரோதஞ்சதிமண்டபேயகிலரஃ கக்ஷபாந் தாஸ்தேவஸந் பூர்வம்ராவணகம்ஸமுக்ஷததுஜாந்ராமாதுஜாப்யாம்ஹ தாந்-மத்வா ஸங்கா யாதவாதிமுகதேபூயோ²வதீர்ணாபுவம் தத்பங் காயக்ருதேததயஸ் ததுசிதாம் ராமாதுஜாக்யாம்வஹத்” என்றும் (ஈ) “வ்யாஸோவாபகவாந்பராஸாமுநிஸ் ஸ்ரீஸௌநகோவா²தவா ஸாக்ஷாந்நாரதவவாஸாடரிபூர்வாதீஸ்வகோவாஸ்வயம்-ஸோகேஸா³புரு

(க) ஸோஷாவாவெஸத்யுநாஸோவாஸ்ரீவகிவெபூகிலாதி கெஃ : விதகபூயாபகைராபூரெஜோயுகிராஜாய ।

(உ) கருதாடிணகிரிணவெயகிலரஃ ககூயாநாஸெவஸ நூவபூ⁴ ராவணகாவஸ⁵வ்யு⁶த⁷நாஜாநு ராஜாநாஜா⁸யா⁹ஹ தாநு । சிவாஸாஜாநாபாடிவா¹⁰தி¹¹வதெ¹²தா¹³ம¹⁴டு¹⁵யோ¹⁶வ¹⁷தீ¹⁸ண¹⁹பூ²⁰நா²¹ வ²²ந்த²³ஜ²⁴ய²⁵கூ²⁶தொ²⁷டி²⁸ய²⁹வ³⁰டி³¹வி³²தா³³ரா³⁴ஜா³⁵நா³⁶ஜா³⁷யா³⁸ஹ³⁹து॥

(ஈ) வ்யாஸோவாஹமவாநுபராஸாஸா⁴⁰தி⁴¹ஸ்ரீஸௌநகோவா⁴² த⁴³வா⁴⁴ஸா⁴⁵கூ⁴⁶நா⁴⁷ரா⁴⁸டி⁴⁹வ⁵⁰வா⁵¹ஸா⁵²ரி⁵³வ⁵⁴பூ⁵⁵யீ⁵⁶ஸ⁵⁷ரோ⁵⁸வா⁵⁹ஸ⁶⁰பூ⁶¹ । லோகேஸா⁶² வ⁶³ா⁶⁴ஸ⁶⁵ஷோ⁶⁶த⁶⁷தி⁶⁸ஃ மணி⁶⁹வ⁷⁰கி⁷¹ஸெ⁷²ஷீ⁷³ஜ⁷⁴ம⁷⁵ஜெ⁷⁶ஷி⁷⁷ணி⁷⁸ ன்யா⁷⁹வ்யா⁸⁰நா⁸¹ஜ⁸²ம⁸³தா⁸⁴ம் ஹி⁸⁵தா⁸⁶ய⁸⁷ ஸ⁸⁸தி⁸⁹ஹ⁹⁰டு⁹¹யா⁹²ஜா⁹³நா⁹⁴ஜா⁹⁵ரெ⁹⁶யா⁹⁷தி⁹⁸ஃ ॥

† இத்தப்பாரா அகேகம் பிரதிகளில் காணப்படுகிறது.

வேதத்தமிழ்பணிபதிஸ்ஸோஷிஜகச்சேஷிணீத்யாக்யாதும் ஐதாதாம்ஸி
நாயலமபூத் ராமாநுஜாஸ்யமுநிஃ” என்தும்சொல்லுகிறபடியே அநேக
அவதாரவிஸேஷ மென்று ஆதரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இத்தால், ஏவம்விதமாஹாத்ம்ய யுத்தரான இவருடைய வைபவ
மும், (க) “சரிதம் ரகுநாதஸ்ய ஸாதகோடிப் ப்ரவிஸ்தரம்” என்கிற சக்ர
வர்த்தித் திருமகன் வைபவம்போலே அவரங்குலஸிகாசாமிநே. ஸாக
ரத்தைக் கைநீச்சாலை கடந்து அக்கரையேறினாலும், உததியைச்
சிறுங்கித்தாலும் உடையவர் வைபவம் அடையச் சொல்லப் போகா
நிநே. யதாமதி யதாஸ்ரதமாகச் சொன்ன தித்தனை. பஹுஸ்ருத
ராய்ப் புத்திபாஹுஸ்யமுடைய பெரியோர்கள் விஸதமாகக் கண்டு
கொள்ளக்கடவரிநே.

† இப்படி அவதார விஸேஷமான இவருக்கு (உ) “ஸாச்சதம்
வ்யதீயாய ஸவிம்ஸமதிகம்ப்ரபோஃ” என்கிறபடியே நூற்றிருபத்தஞ்
சிலை நூற்றிருபது திருநகூத்தரம் பூர்ணமாய்த்து.

“வைபவன்விவீற்றிருந்து விண்ணுமளவர் மண்ணுடே” என்
னுப்படியான இவர், தம்முடைய அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாதத்தாலும்,
தம்முடைய விக்ரஹஸைவயாலும், தத்ப்ரதகிணகமஸ்காராதிகளா
லும், சதுரக்ஷரீயாய்ச் சதுரமான தம்முடைய திருநாம வைபவத்தா
லும், ஸ்வதிவ்யமங்களவிக்ரஹத்யாகத்தாலும் தக்க நிஷ்டையாலும்!
தக்கைங்கர்யைகபராதையாலும், பாவ்யாய்ருத ப்ரதாநாதிகளாலும்,
மந்த்ராத்ந ப்ரதாநாதிகளாலும், ததர்த்தப்ரதிபாதத்தாலும், ஸ்வபாது
காப்ரதாநத்தாலும், ஸ்வபாததீர்த்தஸ்விகாரத்தாலும், ஸுபாவகமான
ப்ரஸாதஸ்விகாரத்தாலும், பாதஸ்பர்ஸபவிதாதையாலும், ஸஞ்சாரபூத
மாலா பாதஸஞ்சாரணத்தாலும், ஸ்வபாவக கரஸ்பர்ஸர்த்தாலும், அப்
படியேயான சுடாஷ்விஸேஷத்தாலும், பஞ்சமைஸ்காராதிகளாலுண்

(க) ஹரிதாஸ்யுநாயஸ்யு ஸாதகோடிபூவீஷுநாடி

(உ) ஸாஹதவ்ய தீயாயஸவிம்ஸதீபிகவ்யுஹோஃ

† இந்தப்பாரா தொடங்கி உகக-ஆம் பக்கத்த முதலில் வருகிற ‘உடைய
வரும்’ என்பது வரையிலு முன்ன கார்த்தங்கட்குப் பதிகாக, சில பாதிகளில்
‘ஒருகான் உடையவர் திருவுன்னத்தின் ஆத்தியேடே விசாரித்தருளி கம்பெரும’
கூத் திருவடி கொழுது விண்ணப்பஞ் செய்தபடி.’ என்று பாடல் காண்கிறது.

டான ஸம்பந்த விபேஷத்தாலும், (க) “புநந்திபுவநம்யஸ்ய பரதாஸ்
ரிதபதாஸ்ரிதாஃ - கடாஷாதிபி ர்வாதா” என்ற ஸ்வஜீயஸம்பந்தத்
தாலும், (உ) “பாலமுதஜடாந்தாப்ச பங்கவோபதிராஸ்ததா-ஸதாசார்
யேணஸந்தருஷ்டாபீபாப்துவநதிபாங்கதம்” என்றும் (ங) “ஸாக்ஷாந்
ஸாராயணேதவஃ க்ருத்வாமர்த்யமயீதததும்-மக்நாநுத்தேதேலோகாந்
காருண்யாச் சாஸ்தரபாணிநா” என்றும் (ச) “அந்வயாதபிசைகஸ்ய
ஸம்யக்ந்யஸ்தாதம கோஹரோள - ஸர்வவப்ரமுச் சீயாந்நாஃ பூர்வே
பரேததா” என்றும், (ரு) “பஸுர்துஷ்யபிக்ஷீவர யேசவைஷ்ணவஸம்
ப்ரயாஃ தேவைவ தே பாயாஸ்பந்திதத் விஷ்ணோ பாமம்பதம்”. என்
தும் சொல்லுகிறபடியே ஏதேனாமையுள்ளதொரு ஸ்வஸம்பந்த விபே
ஷத்தாலும், ஜ்ஞாத்ஜ்ஞாதருவிபாகமற ஜகத்தையெல்லாம் உஜ்ஜீ விப்
பித்தும், இனிமேலும் ஸ்வஸம்பந்திகளையுள்ளவர்களை “ஜூரியர்காள்
கூடும்” என்று நியமித்தும் இப்படி அவதாரகார்பம் தலைக்கட்டின
வாதே;

அங்கே * அபர்வதம் அமார்களைடேகடி அடிமைசெய்யத்
திருவுள்ளமாய், — * சேணுயர்வாக ததிருக்குந்தேவபிராணப், * அபர்
வதமமர்களதிபதியாய், ‘பரம்பனை மலாற்கு — பலபலவேயாபாணம்’
என்னும்படி * பன்மணிப் பூணாததையு முடையனாய், “உடையார்ந்த
வடையன்” இதயாதிப்படியே * உடையாவுடைத்திருகாரணனாய்,
* அரவினணையம்மானாய், * எழில்மலர்மாதருந்தானும் இஃபம்பயக்க
இனிதுடன்வீற்றிருந்து அமர்க்கு * கூத்தல்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்

(க) வுநவிமுவநம் பஸ்யவாடிநிதவடிநிதாஃ! கடா
க்ஷாடிவிரெவாது ||

(உ) ஸாக்ஷிபுக்ஷயமந்யஸாவஜவெவயிராஸஸா! ஸாடி
வாரெயுணஸந்ருஷ்டாஃ பூரஸுவணி வராடிதி ||

(ங) ஸாக்ஷாந்ஸாராயணெடுவஃக்யுதாதித்யுபிதேநுபூ
திதாநுபுரதெவாகாநு காரணுரூபஸவாணிநா ||

(ச) சுநயாடிவிரெவகஸ்யஸஜ்யுஸாதநொஹரளிஸவ
வனவபூசுமெய்யுரஹநாஃ வடுவெபூவரெதயா ||

(ரு) வஸுர்துஷ்யபிக்ஷீவரெவெவஷ்வஸம்புரபாஃ!
தெதெவதெவபுரஸுணி ததிவெஹாஃ வாரிவடி ||

தைக்குங் கேள்வனாய் *வழுலகுந்தனிக்கோல்செல்ல, இப்படி “ஒண்
 டொடியாள் திருமகனும்நீயும்” என்னும்படி ததேகபோகமாயுள்ளபோக
 லிபூதியில் அம்மிதுசுச்சர்த்திபாபெழுந்தருளியிருக்கிற அவ்விருப்
 பிலே *தேவிமாராவார் திருமகள் பூமி ஏவ மற்று அமர் ஆட்செய்ய,
 *கருளப்புட்கொடிச் சக்காப்படை வானகாட வெங்கார்முகில்வண்ண
 னாய் *வைகுத்தங் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்ட
 ராதனுக்கு, “சென்றால் *ஊரும்நிவாஸதாஸபேதங்கொண்டு *வழு
 லிலா அடிமைசெய்யவேண்டும்” என்று அறிவருத்தமகோசத்ததை யுடை
 யராய், அதுசெய்யுமிடத்து *முகப்பேகவிப்பணிகொள்ளவேணும் ;
 *செம்மாபாதபந்தைத்தலைச்சேர்க்கவேணும் ; *நறில் இன்பத்திரு
 வெள்ளத்திலே முழுகவேணும் ; *தாமரைக்கண்களாலே குளிரகோக்க
 வேணும்’ என்றாப்போலே சில பரிமாற்றங்களை ஆசைப்பட்டு,
 “வானார் சோதி மணிவண்ணா! மதுகுதா! நீ அருளாய் உன், தேனை
 மலருந் திருப்பாதஞ் சேருமாறு வினையேனை” என்றும், “இமை
 யோர்களுக்குழாம் தொழுவதுஞ் சூழுவதுஞ் செய் தொல்கோலாகைக் கண்
 னாக்கண்டு, கழிவதோர் காத லுற்றார்க்கு முண்டோ கண்கள்துஞ்ச
 தலை” என்றும் சொல்லுகிறபடியே கண்ணழிவற்ற ப்ராப்பதவகா
 யையுடையராய், அதனை *ஆராதகாதையுடைய ஆழ்வார் அர்த்தித்த
 படியே இவரும் அதனை அடியொற்றிக்கொண்டு, —(க) “ஸ்ரீமதிவை
 குண்டேதில்யேலாகே” என்று தொடங்கி (உ) “ஆத்மரூபபா
 ஸ்ரீயாஸஹாஸீதம்” என்றும், (ங) “ப்ரத்பக்ரோந்மீனிதஸாஸிஜஸத்ரு
 ஸக்யயுமாம்” என்றுதொடங்கி (ச) “தக்ஷணோந்மீனிதபுண்டரீக
 ஸத்ருஸ சாணயுமாம்” என்னுள்ளவும் *இணைப்பாதங்களின் இடை
 பிறுண்டானவற்றின் வடிவழகுகளையும், அநந்தாம் அதிமகோஹா
 கரீட மகுட நுபுராந்தபாக *முடிச்சோதி தொடங்கி *அடிச்சோதி
 யளவும் சரத்தின திருவணிகலங்களின் அழகையும், (ஞ) “ஸ்ரீமத்யா
 ஸாஸ்யந்த்யாவநமாலயா கிராஜிதம்” என்று கீழில்திருவாபாணஸோ

(க) ஸ்ரீகீர்த்திவெகாணெழிவெகை ।

(உ) சூத்யாநாராடுவபா ஸ்ரீயாஸஹாஸீதம் ।

(ங) ப்ரத்யுபெந்மீனிதஸாஸிஜஸத்யுஸாதபநயுமம் ।

(ச) தக்ஷணோந்மீனிதபுண்டரீகஸத்யுஸாஸாணயுமம் ।

(ஞ) ஸ்ரீகீர்த்தியெவஜயந்த்யாவநமாலயா கிராஜிதம் ।

பைக்குப் பாயைபோலவும் அதின் காந்திபூரம் நிறம்பெற வெள்ளமிட்
டாற்போலவும் இருக்கிற *மங்கலநவ்வந மாலைமையுமும், சீழில் ஆபா
ணத் தோபாதிபாவிருக்கிற "அணியாபாழியஞ்சங்கமும்" என்னும்படி
யான ஸங்க சக்தா அதி ஸார்க்கா திகளாயுள்ள *அமர்கொள் ஆழி
சங்கு வான் வில் தண்டாதி பல்படைகளையும், (க) "ஸ்ரீமதிவிஷ்வக்
ஸேதே" என்று தொடங்கி (உ) "பகவத்பரிசர்வைகபோகைந்திய
ஸித்தைநாதந்தை" என்னுமளவும் * அமரர்கொள் அர்ச்சிக்கின்ற அங்
ககப்பணிசெய்வர் விண்ணோர்களையும், அதற்குமேலே (ங) "திவ்யா
மலகோமலாவலோகநேந விஸ்வமாஹ்ஸாதயந்தம்" என்றுதொடங்கி
* வானுடமருங்குளிர்கிழிகளாலே குளிரகோக்கும்படியையும், * பன்
னிலா முத்தத்தவழ்கதிர்முடிவவ்செய்து * சேதிவாய்திறந்து திவ்ய
லீலாபாம்புநதங்கனாலே அகிலஜநங்களையும் ஆகந்திப்பித்துத் தளிர்ப்
பிக்கும்படியையும், (ச) "பகவத்தம் நாராயணம் த்யானயோகேந த்ருஷ்
டவா" என்று பாரப்ய பக்தியோகரீதிபாலே * பகற்கண்டேன் நார
ணைக்கண்டேனென்று காணும்படியையும், (ரு) "நித்யதாஸ்யஞ்சயா
தாவதஸ்திதம் அதுஸந்தாய" என்று "அடியே னடைந்தேன் முதல்
முன்னமே" என்கிற ஸ்வபாவிக ஸம்பத்தத்தை அதுஸந்திக்கும்படி
யையும், (ஈ) "கதா஽ஹம்பகவந்தம்நாராயணம்.....ஸாக்ஷாதகரவாணி
சக்ஷுஷா" என்று "மாண்குறள்கோலப்பிரான் மலர்த்தாமரைப்பரத
கங்கள் - காண்பது எஞ்ஞான்றுகொலோ" என்றும், "பைகொள்பாம்
பேறியுறை பானே! உண்கை, மெய்கொள்ளக் காணவிரும்பும் என்கண்
களை" என்றும் சக்ஷுஷ்ஸுக்கனாலே பாத்யகூஸாகூதாத்காரம் பண்
னும்படியையும், (ஏ) "கதாவா பகவத்பாதாம்புஜத்வயம்ஸிரஸாஸங்க்
ரஹீஷ்யாமி" என்று "நிருவல்லவாழ் நகருள் நின்ற பிரா, னடிநிற
அடியோக் கொண்டு குடுவது - என்று கொலோ" என்றும், "உலகு

(க) ஸ்ரீமதிவிஷ்வகெதே (உ) ஹவத்ஸ்ரீமதெருகெதோ
மெய்கிபுத்யுலிமெலாநகெதே: (ங) ஹிவ்யாகெகாவிவா
கெதே விஸாகாஹாபயதே: (ச) ஹவதஹாராயணம் யுந
யொமெந ஹிஷ்யாமி (ரு) நித்யுதாஸ்யஹயபாலகஸ்திதேநுஸ
ஸாயாமி (ஈ) கதா஽ஹம் ஹவதஹம் நாராயணம்..... ஸாக்ஷா
தரவாணி ஸக்ஷுஷா (ஏ) கதாவாஹவத்ஸ்ரீமதாஹாஹிஷ்யாமி
ஸிரஸாஸாஹி ஹிஷ்யாமி.

படைத்துண்ட வெந்தை அறைமுகம்கடர்ப்பூந்தாமரைகுடுதற்கு
 அவர்" எனையும் சொல்லுகிறபடியே பாதாரவிந்தங்களை ஸரீரோபூஷ
 ணமாகத் தரிக்கும்படியையும், (க) "கதா஽ஹம்பகவத்பாதாம் புஜத்
 வயபரிசர்யாஸயா" என்று தொடங்கி (உ) "தத்பாதாம்புஜத்வயம்ப்ர
 வேக்ஷயாமி" என்னுமளவாகப் *பாதமடைவதன்பாசத்தாலைமற்ற
 வன் பாசங்கள் முற்ற விடுப்படியையும், *திருவடிக்கீழ்க் குற்றேவல்
 செய்யும்படி யையும், (ங) "கதாமாம்பகவாந் அதிஸீதலயாஸ்வகீபயாத்
 ருஸா஽வலோக்ய" என்று தொடங்கி மேல் எல்லாவற்றாலும் பக்கம்
 நோக்கறியாதே * அமலங்களாக விழிக்கும்படியையும், * முகப்பே
 கவிப் பணிகொள்ளும்படியையும் அதுஸந்தித்துத் *திருவடிக்கீழ்க்
 குற்றேவல்செய்யப் பெரியகாதலை யுடையாய், அத்தாலே "அடியே
 னடைந்தேன்" என்னும்படி மாணமாகக்கிட்டி,—(ச) "தூராதேவ"
 என்று தொடங்கி அப்பேரோலக்கத்தைத் தூரக்கண்டு ஸேவிக்கும்
 படியையும், * அணைவதாவணைமேற் பூம்பாவை யாகம்புணருமவ
 னை * இமையோர்கள் குழாம் தொழுவதுஞ் சூழ்வதுஞ் செய்
 தொல்லைமலைக் கண்ணாலே காணும்படியையும், "உற்றேன் உகந்து
 பணிசெய்து உனபாதம், பெற்றேன் ஈதே இன்னம்வேண்டுவது எந்
 தாய்" என்று மீளவும் பஹுமகோஷங்களைப் பண்ணிவந்துகொண்டு
 *வாசனில் வானவர் அதுமதியுடனே உள்ளேபுகும்படியையும் மகோர
 தித்து, " அடைந்தேன் உன்திருவடியே" என்று அவனைக்கிட்டி,
 (ரு) "நாராயணாயநம: " என்று *வழுநிலாவடிமையை அர்த்தித்துத்
 தத்னித்திக்கு "அடியேனுடையாவி யடைக்கலமே" என்று ஆத்
 மாவை நிவேதிக்க, அவனும் குளிர்சிழிகளாலே கரையழியும்படி
 கடாஷிக்க, "எது ஏது என்பணி?" என்னுது எல்லாவடிமைகளுஞ்
 செய்ய ஒருப்பட்டு "குகளா லாத்தொழுதுதொழுது" "இரங்கி
 நீர்தொழுது" என்னும்படி ப்ரஹ்வஞ்ஜனிபுடைய அதுபவியாதின்று
 கொண்டு,—அத்பந்தம் ப்ரீதியுத்தரூபப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே*கோவை

(க) கதா஽ஹம் ஹவ தூராம்ஸா஽ஜ உயவரி஽ரூபாஸயா। (உ)

த தூராம்ஸா஽ஜ உயம் ப்ரவேக்ஷயாமி। (ங) கதாராம்ஹவாதநதி

ஸீதலயாஸ்வகீபயா ட்யுஸா஽வலோக்ய। (ச) ட-ஹாராதேவ (ரு)

தாராயணாயநம:।

வாய் துடிப்ப மழைக்கண்ணுடன் நிற்கும்படியையும், (க) “ததேதா
பயவதா” என்று தொடங்கி (உ) “அம்ருத ஸாகராந்தர் திமக்நஸர்வா
வயவஸ்ஸுகமா ஸீத” என்று மீளவும் *தமரைக்கண்களாலே அல
லோகதாசம் பண்ணும்படியையும் அபேகித்து, *சோதிச்செவ்
வாய்முருளம் அவலோகியா அலராதிநந்தது: இப்போது ஸவிலாஸஸ்
மிதத்தாலே அலர்ந்து (ங) “ஆநயநம்” என்று ஆளிட்டழையாதே
தானே வாவென்று அழைத்து, “துபரதுகடரடி” என்றும் “பாத
பங்கயமே தலைக்கணியாய்” என்றும் சொல்லும்படியான *கமலமன்ன
குரைகழல்களை “தலைசேர்த்து”, “தன்காணினைக்கீழ்ச் சேர்த்து”
என்னும்படியே பாடேதாபதாசம்போலே சேர்த்தாளுள்ளோனும்; *மாயன்
கோலமலரடிக்கீழ்ச் சுழிபட்டோடுந் சுடர்ச்சோதி வெள்ளமான
அமுதவெள்ளத்து *இன்பத்திரு வெள்ளத்திலே “சூழ்ந்நதனிற்
பெரிய என் அளா” என்னும்படி அவளாஹித்து, இங்கே ஸோகாபி
கர்ஸிகமான மாத்ரங்களாலே தாபத்ரயங்கள் போலன்றிக்கே, அங்கே
நிரதிஸயஸுகத்தை அறுபவிக்கவேண்டும் என்று ஸ்ரீ வைகுண்ட
கத்யத்திலே அர்த்தியா சின்றுகொண்டு ; பரமபக்தி தலையெடுத்துப்
பெரிய அச்சிலேயுடனே பெரியபெருமாள் ஸந்திதிடிலே எழந்
தருளிப் பெரியபிராட்டியாஹரப் புநஷகாரமாக முன்னிட்டிக்கொண்டு
பெரியகத்யமான ஸாணாகதிகத்யத்தைப் பெரிய ஆற்றாமையோடே
திருவுள்ளத்திலேபடும்படி விண்ணப்பஞ் செய்து ஸாணம்புக்கு; அந்ந்
தரம் ஸ்ரீரங்ககத்யத்தையும் விண்ணப்பஞ்செய்து அத்தலைவிலுண்
டான ஸர்வ ஸக்தித்வாதி கல்பாண குணங்களையும் தம்முடைய அஜ்
ஞாநஸக்தி முதலான அஸக்குணங்களையும் ஆவிஷ்கரித்து, ஆகிஞ்சக்
த்யத்தையும் அறிவியாசின்று கொண்டு ஸாணம்புக்கு அத்யார்த்தராய்
நிற்க, பெரியபெருமாளும் இவாபிப்ராயமறிந்து “உமக்கு வேண்டிவ
தென்?” என்று வினவியருள,

உடையவரும் “ஸம்ஸாரத்தில் அருசிபிறந்து வய:பரிணாம காலாதி
க்ஷமணம் பிறந்தது” என்று விண்ணப்பஞ்செய்யப் பெருமாளுள் காலத்
துக்கு நாமன்றோ கடலோம்? இன்னம் சிறிது காலம் உம்மைக்
கொண்டு இவ்வுலகந் திருத்தப் பார்த்தோம்; அறப் பதறினீரே!”

(க) ததொஹவதா । (உ) சுஜீதஸாராநாநிபூஜீஸவபூ
வயவஸ்ஸுவோஸீத । (ங) சூநயெநம் ।

என்று திருவுள்ளம் உடைகுலைப்பட்டு 'இனி உமக்குச் செய்யவேண்டு வது என்?' என்று கேட்டருள, அதுக்கு உடையவரும் 'அடியேனைக் *காலக்கழிவு செய்யாமல் *உன்பொன்னடிசேர்த்து ஒல்லை வேறே போக எஞ்ஞான்றும் விடாதொழியவேணும்' என்ன, பெரியபெருமா ளும் உகந்து (க) "சதுர்த்தஸௌஹிதஸம்பூர்ணை" என்று *காட்கட லாகத் தம்பிக்கு இட்டதாகாமல் (உ) "ஸப்தாஹம் ஜீவிதாவதி" என் கிறபடியே (ங) "கர்மபாஸப்ரகாதித:" என்ற இவர்க்கு 'இற்றைக்கு ஏழாநாள் அப்படியே செய்கின்றோம்' என்ன, உடையவரும் '*நம் முடைய வாழ்வு வாய்க்கின்றவா!' என்று ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடன் 'என்னுடைய ஸம்பந்தஸம்பந்திகளெல்லாரும் நான் பெற்ற லோகம் பெறவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்படியே பெறக்கடவர்கள்' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, உடையவர்க்குத் தீர்த்தம் திருமலை திருப்பரியட்டம் *பூவார்கழல் ப்ராஸாதம் ப்ராஸா தித்தருளி விடைகொடுத்தருள, இவரும் 'மஹாப்ராஸாதம்!' என்று ஸர்வபௌமரான ராஜாக்கள் பக்கல் நின்றும் நாடுபெற்றவர்கள் பெரிய ப்ரீதியோடே ராஜபவகத்தில் நின்றும் புறப்படுமோபோலே *பொங்கோதஞ்சுழந்த புவனியும்விண்ணுலகும் அங்காதுஞ்சாராரீம ஆள்கின்ற எம்பெருமான் செங்கோலுடையதிருவரங்கச்செல்வனான ஸ்ரீரங்கராஜர்பக்கல்கின்றும் திருநாடாகிற மஹாராஜ்யத்தைப்பெற்று அந்தராஜகுலமஹாதம்யத்தரீலவந்த ப்ரீத்யுத்தருநிதோன்ற ஸ்ரீரங்க ராஜதா சிவிலும் புறப்பட்டு படமே பெழுந்தருளி அனைத்துக்கொத்தி லுண்டானவர்களையும்சித்தமகிழ்ச்சியுடன் அனுப்பியருளி, ஸரிஷ்யவர்க் கங்களையுள்ளவரெல்லார்க்கும் ஒருகாலும் அருளிச்செய்யாத 'அர்த்த விசேஷங்களையெல்லாம் முன்றுநாளாக ப்ராஸாதித்தருளி 'இவ்வர்த்தங் களையெல்லாம் நீங்களும் விஸ்வவித்து உங்களைப்பற்றினார்க்கும் பரம் பரையாய் உபதேஸரித்துப் போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளெல்லாரும் அதிஸங்கைபண்ணி 'இது என்?' என்று விண் ணப்பஞ்செய்ய, 'இனி ஒளிக்கொவாண்ணுது' என்று திருவுள்ளம் பற்றி 'இற்றைக்கு நாலாநாள் பெரியபெருமாள் திருவடிகள் ஏறப் போக நினைவாகின்றோம்' என்று அருளிச்செய்தருள, இத்தகைக்கேட்டு

(க) உதுஷ்யஸௌஹிதஸம்பூர்ணை: । (உ) ஸப்தாஹம்

ஜீவிதாவதி (ங) கர்மபாஸபூர்த்தி:

முதலிகளெல்லாரும் கடல்கலங்கிணைப்போல கலங்கி 'உடையவர் விடையாகத்திலை ஆத்மதயாகம் பண்ணக்கடவேரம்' என்று தேறியிருந்தமையைத் திருவுள்ளம்பற்றியருளி, உடையவரும் 'வாரிதிகள் முதலிகள்! கம்முடைய விடையாகத்தில் ஆத்மதயாகம்பண்ணிணுருண்டாகில், பெரியகம்பி ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதமே! கம்மோடு அவர்களுக்கு ஸம்பந்தமில்லையாய் நிய ஸூரிக ளோலக்கத்திலும் புராப்பெறுதே, கம் சடகோபர் திருவுள்ளத்தையும் மறுத்தவர்களாய் அதிபதிக்கக்கடவிர்கள்' என்று † அருளிச் செய்து அவர்களைத் தேற்றித் தரிக்கப்பண்ணினார்.

அகந்தரம் (க) "அத்பைவாஹங்கமிஷ்யாமி லக்ஷ்மணேநகதாங்க திம்" என்கிறபடி தாரமும் ஆழ்வான்வழியே பின்சென்று (உ) "இத் தம்ராப்தே ஸபதிபரமவ்யேசம ஸிஷ்டரக்ரகண்யேகராதீஸாதிமமஸரிக ரவ்யாக்ரியாஸம்படத்வம் - ஸிஷ்பஸ்தேதாமாந்ஸ்ருதிசுரு முகோங்கிகார் யேணஸாகம்வியன்யேயாச்சைஃ பரமகமதாரோடு மைச்சத்யதிக்தஃ" (ங) "காஸாராதிமதிவ்யஸூரிக்குதிஸத் ஸோபாநபத்தாம்த்வய ஸ்ரீமத் த்ரோபயபார்ஸ்வதண்டகடிதாம் ஸ்ரீபாஷ்யகிலஸ்திராம் - நிஸ்ரோணிம் நிகிலாஜந்ஸபரமவ்யோமஸ்தஸீப்ராபிகாம் ஸ்வஸ்வாசார்யநிசுபிதார்

(க) சுஜெஷுவாஹஜ்ஜிஷ்யாமி லக்ஷ்மணேந மதாஹ்நிஃ । (உ) உத்யுத்யுதெவஸவதிவாரிஷ்யாதிஸிஷ்டரம் மணிகுதிராயீஸா நியஸிவாரவ்யாக்ரி யாலம்படத்வம் । ஸிஷ்யெஷ்வாரிநு ஸூகி மாராஸாவெரஜிகாரெணஸாகம்விந்யுஷ்யாஜெஃ வாரிவரி யாரொபாவெஜெஷ்யுதீஃ ॥

(ங) காஸாராதிசிஷ்யஸூரிகுதிஸதேதாவாநஸபாந்ய ஸ்ரீஜெஹ்நமயவாஸ்யுஷ்ணவபிதாம் ஸ்ரீஹாஷ்யகிலஸ்திராயிநிஸ்ரோணிம் நிகிலாஜநஸவாரிஷ்யாதிஸூவிகாம் ஸ்வஸ்வாசார்யநிசுபிதாயிதாயுத்யுதஃ ப்ராஷ்யாயிரொஹததா ॥

† இவ்விடத்தொடங்கி 'அகந்தரம் ஸமுஹத்திலுண்டான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களைப் பார்த்துப் பின்னையும்' என்ற வருகிற வரையிலு முன்ன கந்தங்கட்குப் பதிலாக 'அருளிச்செய்ய, பின்னையும் அவர்கள் போரவிஷ்ணுண்ணராய் 'இனி அடியோங்களுக்குச் செய்ய அடுப்பதென்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'பட்டினி புருதல், பட்டினிவிடுதல்செய்ய மத்தனையோ!' என்று சில ப்ரதிகளின் பாடம்.

த்தவஸாத் ப்ராப்பாதி ரோஹேத்ஸதா", (க) "இத்யாஸாஸ்யஸரப்
ஸடாந்தகமுக ஸ்ரீதிவ்யஸூர்பரக்ருதி ராசார்பஸ்யதத் ப்ரபந்த
திவஹஸ்ஸார்த்தம்ப்ரதிஷ்டாப்யச-ஸ்ரீரங்கரதிமதாமஸு ஸவயமபூச்
சீரீ திவ்யஸூரிவ்ரஜைஸ் ஸாகந் தத்பரமம்பதம்ஜிமமிஷு ஸ்ரீமாத்
ஸராமாதுஜ்" என்கிறபடியே இங்குச் செய்யவேண்டுங் கார்யங்களெல்
லாஞ் செய்து தலைக்கட்டி க்ருதக்ருத்யராய் நாலாநாள் அங்கே திருநா
டேற வெழுந்தருளத் திருவுள்ளமாயிருக்க,

அவ்வளவிலே பெரியபெருமானைத் திருவாராதாம் பண்ணிப்
போரும் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர் பெரியபெருமாள் பட்டர் முதலானார்
பெரியபெருமாள் *உடுத்துக்களைந்த பிதகவாடை *சூழிக்களைந்த திவ்
யமால்பப்படி சாத்துப்படிகள் அவர்ப்ராஸாதம் தொடக்கமான ப்ராஸாத
விஸேஷங்களையும் போரத் தளிகையிலே எடுப்பித்துக்கொண்டு ஸர்வ
வாத்யகோஷத்துடன், கொண்டுவந்து ப்ராஸாதித்தவற்றை ஸிரஸாத
சித்து ஸேவித்து ஸ்வீகரித்த அநந்தாம் அவர்களுக்கு உகப்பான
பாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதைகளில் ஜ்ஞான காண்டங்களை அநுஸந்தித்து
ஸேவித்துக்கொண்டிருந்து ஏவம்விதமான தூர்பகோஷத்தைக்கேட்டு
ஹ்ருஷ்டராய் வைகுண்ட நிர்பாணநிரதராய், அதுக்ரப்ரபாணபாதே
யமானத்வயத்தை ஆவ்ருத்தி பண்ணுகிறதெவர் நடஸ்தரைக் கடா
கித்தருளித் தாம்ரஸ்தமான கடஸ்த ஸ்ரீஸூக்தியையும் ஸ்ரீபாஷ்யத்
தையும் கேஷமமான சிகேஷபமாக ஸ்தாபிக்கும்படி ஆஜ்ஞாபித்து,
ஸ்ரீபாஷ்யத்தை வர்த்தித்து நடத்திக்கொண்டு ஸீபாரும்படி நடாது
ராம்வாணிக் கடாகித்து, அவர்க்கு (உ) "ஸத்குர்வகாஸப்ஸதிஸிஷ்ய
வர்க்கா நகந்யலப்பைபாதிநைகம்சசிஹ்நைஃ - ஸ்ரீபாஷ்யஸிப்ஹாஸகமாத்
மகேயம் பஸ்மைசதத்தம்யதிரோகரோண" என்னும்படி ஸ்ரீபாஷ்ய ஸிம்

(க) உத்யாஸாஸ்யஸரஸூராதகரோவஸ்ரீதிவ்யஸூரிஸூராகு
தீராஸாஸ்யஸூ உதகஸ்யஸஸநிவநெஹஸூரகீடம் ப்ரகிஷ்ணாஸூ
உ । ஸ்ரீரஹ்மதிபாஸிஸூஸ்யஸிஸூரீதிவ்யஸூரிஸூரெஜஸூராகு
த த்ரஸிவடிஜிமமிஷு ஸ்ரீரோநு ஸாராரோநுஜ் ॥

(உ) ஸத்குர்வகாஸஸிஸிஷ்யஸமபூநகந்யஸெஹ்யாஸி
கெஸூஸிஸெஹ்நுஃ ஸ்ரீஹாஷ்யஸிஸூரஸாதரீ தகீயம்யஸெஸூஸடி தம்
யகிரோவரோண ॥

ஹஸநத்தைப் பாஸாதித்து, அகந்தாம் முந்தறப்பாஸாதித்த வேதாந்தாசார்ய பததிதற்குமேல் (க) “கிந்துப்பரபத்திபலதாரிதவிஷ்ணுமாய மத்வம்ஸ்யராஜகுல” என்னும்படியான ராஜகுலமாஹாதம்யத்தை யுடைய ராகையாலே ப்ரபத்யத்திபரதகமாய் ப்ரமாணசாமமான ஸ்ரீஸூக்திவிம்ஹாஸனத்தையும் அந்தப்பெரிபபரிஷத்திலே பெரியபட்டர்க்கு இட்டருளி, கந்தாடை உண்டானைக் கடாஷித்துப் ப்ரமாத்தருசர மமான தம்முடைய சாமவிக்ரஹ கைக்கர்யத்தைக் கல்பித்தருளி, திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முதலான முதலிகளைப் பார்த்து பட்டர்க்கு இஷ்டமாயிருங்கேள்’ என்று அருளிச்செய்து, கோயிலனைத்துக்கொத்தையும் அழைப்பித்து அபராதக்ஷாபணம் பண்ணிக்கொண்டு வேண்டிக்கொள்ள, அவர்களும் ‘தேவரீருக்கு ஒரு அபராதமுண்டோ? *உலகங்கட்கெல்லாம் ஒருபிரான தேவரீரை’ இழந்து எங்கனே தரிப்போம்?’ என்று * கண்பனிகேசாநிதக, உடையவரும் “அன்பொடு தென்திசைநோக்கிப் பள்ளிகொள்ளும் அணிபரங்கனிருக்க, உங்களுக்கு ஒரு தாழ்வில்லை; பெரியபெருமாள் ஸ்ரீகார்யம் ஆராயுமிடத்துப் பட்டரை முன்னிட்டு ஆராய்ந்துபோருங்கேள்; நம்பெருமாள் கைக்கர்யத்தைக் குறைவா நடத்திக்கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் வரவணைத்துக்கொண்டு போருங்கேள்’ என்று கல்பித்தருளி, அவர்களைப் பட்டர் திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்தருளி, பட்டரைப்பார்த்தருளி ‘உமக்குத்’ தந்தையும்நாயுமாவாசய்ப்ரமேயசாமமான பெரியபெருமாள் திருவாராதத்தைப் பெருக்க நடத்திக்கொண்டு, நம்முடைய தர்ஸநத்தையும் நன்றாய்ப்பராமர்ஸரித்து நடத்திக்கொண்டு போரும் என்று நியமித்தருளினார்.

அகந்தாம் ஸமுஹத்திலுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப் பார்த்துப் பின்னையும் அவர்களுக்கு அருளிச்செய்தபடி:—‘ஒருவன் ப்ரபந்தனனால் அலனுடைய ஆத்மயாத்னா ஸர்வராதீத மாகையாலே அதுக்குக் கரைய வேண்டா; கரைந்தானாகில் ஆத்மஸமர்ப்பணம் பொய்யாயித்தனை. இனி இவனுடைய தேஹயாத்னா கர்மாநீதமாகையாலே, அதுக்குக் கரையவேண்டா; கரைந்தானாகில், நாஸ்திகனாயித்தனை. ஆகையாலே, உபயயாத்னாநிலும் இவனுக்கு அக்ஷயமில்லை’ என்று

(க) கிந்துப்பரபத்திபலதாரி தவிஷ்ணுமாயகௌராராஜகுலம் ।

அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் 'ஆகில், எங்களுக்கு இருக்கும் கானைக் குக் காலகேசபயிருக்குப்படி எங்கனே?' என்ன, உடையவரும், 'உபாயம்ஸத்தில் அந்வயியாதே ப்ராப்யமான பகவத்பாகவத கைங்கர் பத்திலே அந்வயியுங்கோள். ப்ராபந்நாதிகாரிக்கு முன்னடிபார்த்து வர்த்திக்கலெண்ணெவன-முன்று விஷயமுண்டு; அவையாவன-அநுகூலரென்றும், ப்ரதிகூலரென்றும், அநுபயரென்றும்; அநுகூலராவார்-ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்; ப்ரதிகூலராவார்-பகவத் தலைவிகள்; அநுபயராவார்-ஸம்ஸாரிகள். இதில், அநுகூலரைக் கண்டால் சந்தந குஸூர தரம்பூராதிகளைக் கண்டாற்போலவும், நிலைத் தென்றல்களைக் கண்டாற்போலவும், அபிமதவிஷயத்தைக் கண்டாற்போலவும் உகந்துபோகக்கடவன்; ப்ரதிகூலரைக்கண்டால் ஸர்ப்பாத்திகளைக் கண்டாற்போலே வெருளி வர்த்திக்கக் கடவன்; அநுபயரைக் கண்டால் காஷ்ட லோஷ்டாதிக்களைக் கண்டாற்போலே த்ருணிகரித்து வர்த்திக்கக்கடவன். அவர்கள் அநுகூலித்தார்களாகில் ஆத்மஜ்ஞாநத்தை உபதேசிக்கவும்; அநுகூலியர்களாகில் ஐயோ! என்று க்ருபைபண்ணிப்போரவும். இப்படி செய்பவொட்டாதொழிந்தது, அர்த்தகாமப்ராவண்யம். அர்த்தகாமமடியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அநாதரிக்குமாகில், ஸார்வபௌமனான ராஜபுத்தனை ராஜஸந்திதியிலே பரிபலித்தால் ராஜா வெறுத்திருக்குமாபோலே எம்பெருமான் திருவுள்ளம் வெறுக்கும். அர்த்தகாமமடியாக ப்ரதிகூலரை ஆதரிக்குமாகில், ஸார்வபௌமனான ராஜாவின் மஹிஷாசூர ராஜத்துக்கள் பக்கல் மடிப்பிச்சைபுக்கால் ராஜாவுக்கு அவத்பமாகையாலே ராஜா வெறுக்குமாபோலே எம்பெருமான் இவனை வெறுத்திருக்கும்; அர்த்தகாமமடியாக அநுபயரை ஆதரிக்குமாகில், சந்ததிற்கும் பலகதைக்கும் வசியறியாதாப்போலே பிறந்தஜ்ஞாநம் கார்யகாமாயத் தில்லையென்று எம்பெருமான் இவனை அநாதரிக்கும்' என்று அருளிச் செய்தருளினார்.

பின்பு எம்பெருமானார் நம்பெருமாள் ஸந்திதிக்குப் பட்டரைக் கூட்டிக்கொண்டு எழுந்தருளிப் பெருமானை ஸேவித்து, பட்டருக்கு முன்னாகத் தீர்த்த ப்ராஸாதங்களை ப்ராஸாதிப்பித்து, பின்பு தாமும் தீர்த்தப்ராஸாதம் பெற்று, முதலிகளைக் குறித்து 'முன்னுக்குத் தர்ஸந ப்ரவர்த்தகராவார் இவர்' என்று பட்டரைக் காட்டியருளி, 'வாரீர் பட்டரே! மேல்நாட்டிலே வேதாந்தி யென்று ஒரு பெரிய வித்வான்

இருக்கிறுனென்று கேட்டோம். நீர் அங்கேறப் போய் அவனை நம் தர்
ஸநப்ரவர்த்தகனும்படி திருத்தும்' என்று அருளிச்செய்து, பட்ட
ரையுங் காட்டிக்கொண்டு மடமே யெழுந்தருளி, ஸ்ரீபாதத்து முதலிக
ளெல்லாரையும் அழைத்து 'நம்முடைய விசாலேஷத்தில் அவிவேகம்
பண்ணினீர்களாகில் நம்மாளை' என்று ஆஜ்ஞாபித்து, எல்லார் கையா
லும் தம் திருவடிகளைத் தொடுவித்துச் சூளுறவுகொண்டு, முதலிகளைத்
தீர்த்தங்கொண்டு அமுது செய்யப்பண்ணி, பின்னைப் பின்னைபாழ்வான்
உக்கலாழ்வான்கோமடத்தாழ்வான்கேட்ட லூர்ச்சிறியாழ்வான்வேதந்
தியாழ்வான் முதலானவர்களைக் கந்தாடையாண்டான் திருக்கையிலே
காட்டிக்கொடுத்தருளியும், எச்சான் அநந்தாழ்வான்விதாண்ட னூர்நம்பி
மருதூர் நம்பி முதலானவர்களை அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார்
திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும், பட்டர் கணியனூர்ச் சிறி
யாச்சான் சட்டம் பள்ளிச்சீயர் பெரியாண்டான் சிறியாண்டான் முத
லானவர்களை எப்பார் திருக்கையிலே காட்டிக் கொடுத்தருளியும்,
கிடாம்பியாச்சான் கிடாம்பிப் பெருமாள் எவகளாழ்வான் நடராஜாழ்
வான் முதலானவர்களைத் திருக்குருகைப்பிராண்பிள்ளான் திருக்கை
யிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும், மாருதிப்பெரியாண்டான் மாருன்
தில்லாமாருதிச்சிறியாண்டான் அரணபுரதாழ்வான் ஆகூரிப்பெருமாள்
முனிப் பெருமாள் அம்மங்கிப் பெருமாள் முதலானவர்களை நடுவிலாழ்
வான் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும், இன்னும் இருந்தவர்
களை இருந்தவர்கள்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும்;

பின்பு பட்டரைப் பார்த்தருளி 'கூர்த்தில் ஆழ்வானையும் கந்
தாடை ஆண்டானையும்போலே, கரகூல திலகரான நீரும் வாதூலகூல
திலகரான கந்தாடையாண்டானும் நம்மடியாகவுண்டான ஸௌப்ராத்
ரத்தையுடையாராய், (க) "மச்சித்தாமத்கதப்ராணோ பேரதபந்தஃபரஸ்
பரம்" என்னும்படியா யிருக்கோள்' என்று அருளிச்செய்து,
ஸ்ரீநெடுவண்ணவர்களைப்பார்த்து (௨) "படித்வாபாஷ்யந்தத்ப்ரவசநமஸாக்
தௌஸ்படரி பேரர்கிரிஸ்ராத்நாவாஸஃப்ரபுபரிசிதஸ்தாகநிவதேஹ-ப்ரபோஃ

(க) சிவ்விதாஜிஹதவ்ராணாஃ வெவாயயஜாஃ வரவ்ராழ் ।

(௨) வரிஷாஹாஷ்யைஷ்வவநஸிஸக்தௌ ஸரணிவொயிபுரி
புரவாவாஸஃ ப்ரவாவரிவிதவ்ராநநிவகெஹ ப்ரவொஃகெஹந்யம்

கைக்காயம்வாப்பதநமகோர்த்தமநம் ப்ரபக்ரகாம்வாமேபவதுபரி
சர்யாபரிசய்-குடிகக்ருத்வாதஸ்மிக்யதுகிரிதேதித்யவஸதிஷ்டஷ்டர்த்
தாஸ்ஸரீஸஸ்யப்ரபடிநகிதேஸிஸாதகதமா” என்று இருக்கும்நாள பண்
ணலாக்கைக்காயம் ஆறுஉண்டு; அவையாவன-ஸ்ரீபாவ்யத்தை வாசித்
தும் வாசிப்பித்தும் போருகை; அதற்கு யோக்யதை யில்லாவிடில்,
அருளிச்செயலை ஒதியும் ஒதுவித்தும் போருகை; அதற்கும் யோக
யதை யில்லாவிடில், உகந்தருளின கிலங்களிலே அமுதுபடி சேத்துப்
படி முதலானவற்றை யுண்டாக்கி நடத்திக்கொண்டு போருகை; அதற்
கும் யோக்யதையிலையாகில்,† திருநாராயணபுரத்திலே ஒருகுடில் கட்
டிக்கொண்டிருக்கை; அதற்கும் யோக்யதையிலையாகில், த்வயத்தை
அர்த்ததாதுஸந்தாகம் பண்ணிப் போருகை; அதற்கும் யோக்யதை
யிலையாகில், என்னுடையவனென்று அபிமாகிப்பரன் யாவ னொரு
பாமபாகவதன், அவனுடைய அபிமானத்திலே ஒதுங்கிப்போருகை’
என்றும், இவற்றின் ப்ரியப்ரியதா ப்ரியதமங்கள் இன்னதென்றும்,
“ப்ராப்திப்ராபிபந்தகமான பகவத் பாகவத ஆசார்யவிஷயங்களில் அப
சாரத்தை வருத்தியும் பரிஹரித்துப் போருங்கேள்’ என்றும் இவை
முதலானவைகளாயுள்ள அநேக ஹிதங்களை ப்ரஸாதித்து அவற்றை
உபஸம்ஹரித்தருளினார்.

‡ “அந்தாம் ஸகலமங்களவாத்யங்களும் ஆரவாரிக்க, அநேகதிவ்ய
 ப்ரபந்தாதுஸந்தாதத்வநி என்கும் பூரிதமாக, அலங்காரத்திருமஞ்ஜரங்
 வாபுரவடிநகரோரயபூரிதம் பூவஹாநாம் வாஜேஹவத-வரி
 உரூவரிஉய: || க-பீஜபூகவாதஸிந்யு-மிரிதபெநித்யவஸ
 திஷபூபூ:ஸ்ரீஸஸ்யபூவடிநவியளஸாயககர: ||

† 'ஸ்ரீலோகத்தில் ஆளுவதாகச் சொல்லியிருக்கிற விஷயத்தை இங்கே நான் காவதாகச் சொல்லியிருப்பது "பாடக்ரமப்பேசுயா அர்த்தக்ரமஸ்ய பஸ்யஸ்த்வம் [-பதங்களிருக்கின்ற முறைமையைவிட அர்த்தங்கொள்ளுமுறை சிறந்தது]" என்ற நியாயமபற்றி; திவ்யதேஸங்களில் நைககர்ட்ஞ் செயய வலிமைவிலலாதவனுக்கு அதிலே ஒரிடத்திலே நித்யவாஸஞ்செய்கையை விதிப்பதே முறைமையாத கால்' என்று பெரியோர் கூறுவர்.

‡ இத்தப் பாராவன்ன இடத்தில் சிலப்ரதிகளில் 'கோயிலுக்கு லேரே எம் பார்.மடியிலே திருமுடியும் வடுகம்பி திருமுடியிலே திருவடிகளுமாகக் கண் வளந்தருளி, ஸ்ரீபாதத்து முதல்கள ப்ருஹ்மவல்லி ப்ருதவல்லி சூழ்விசும்பணி முகில் முதலானவற்றை ஸேவீத்தருள, பரிபுகபாலம் பேதித்து ப்ருஹ்மரக்தீரத் தாலே உடையவா திருகாட்டுக்கு எழுந்தருள,' என்று பாடம்.

கண்டருளித் திருவொற்றாடைசாத்தித் திருப்பரியட்டஞ்சாத்தி, மூத்த
நாசமபூர்வகமாக நித்யாதுஷ்டாகங்கள் கடத்திப் பருளுகையில் அசுக்
திபாசாமல் அர்க்யத்தையும் உத்திஷ்டமாகாப்தின்றே செய்தருளித்
தச்சேஷத்தையும் தலைக்கட்டியருளி, திருத்வாதசாகாமங்களையும் தரித்
தருளி, திருமணிவடம் திருப்பகிதாம் திருமாலேப் பரஸாதம் பரியட்ட
ப் பரஸாதங்கள் முதலானவற்றையுஞ் சாத்தியருளி, தீர்த்தங்களும்
ஸ்வீகரித்து, குருபரம்பராபூர்வகமாக சஹஸ்யத்ரயத்தையும் ஸார்த்த
மாக அதுஸந்தித்து, பெரியபெருமாள் திருவடிகளை உத்தேசரித்துத்
தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, முதலிகளையும் அதுவர்த்தித்து அனுமதி
கொண்டு ஆளவந்தார் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை தீயாதித்துக்கொண்டு
பத்மாஸநஸ்தராய் எழுந்தருளியிருந்து பரவாஸு தேவரிடத்திலே
பாமபக்திடைத்து செல்ல, அகந்தரம் யோகத்தில் பாமயோகியான
தம்மைப் பாமயோகியம்யவிஷயமான தத்விஷயத்திலே விசியோகித்து,
பின்பு (க) “பத்மகேதேராயமீலயத்” என்கிறபடியே திருக்கண்களைச்
செம்பிளித்தருளிப்பாவஸூத்ரராய், எம்பவர் திருமடியிலே திருமுடி
யும் வடுகமம்பிதிருமடியிலே திருவடிகளுமாகக் கண்வளர்ந்தருளி, (உ)
“மாகமூத்ததஸம்யாந்து மத்பாஹ்நேமந்தவாஸரே - யோ திராஜஸ்
ஸ்வபோகஸபாவம்ஸ்வபேஸமப்பறாத்” என்னும்படியான திவஸத்
திலே தம்முடைய பூர்வாவதாசமான * ஆரீசஞ்சடர்வாய் அரவணை
யோடே நம்பிமுத்தபிரானைப்போலே எம்பெருமானாரான இவரும்
கூடியருளினார். இவ்ருத்தார்த்தத்தைப் பின்னும்:— “பின்பு மன்ப
ருடன்களித்த சீர்பெரும்பூகரெதிராசன், இன்ப முடனு மிசைந்
தொருநூற் திருப தாண்டிங் கிருந்ததற்பின், அன்பா னாழ்வா னான்
டானற் குமாரக்கடியர்முடிபுனைந்து, மன்பதையை வாழ்வித்தாங் கமரு
மெனவாழ்வித்தருளா,” “ஆராமஞ்சுழரங்கர்தமை யலர்மாமகளையடி
யிறைஞ்சித், தாரீச்சாணந்தனைபென்னத் தக் தேதாமென லுமெதிராசன்,
பாரோர்பரவும்பாகவதர் பிரிவால் பரிவில்படர்கூரச், சீரார்திருநா
டடைந்திருந்த சீடனுடனே சேர்ந்தனனால்.” இப்படி சொல்லப்படு

(க) வடிநெடுகு கயிலையன். (உ) சீவஸூகியஸூரீணு
சியூரெஹ்நிஷ்வாஸரொ । பொயிராஜஸ்வொயீஸமாஹ்வெஹ்
ஸசிஷ்யமாஹ் ॥

மதான வைபவத்தையுடைய இவரும் (க) “யதாபாதேதாதரஸ் த்வசா
நிர்முத்தஃ” என்றும், (உ) “பாவஜ்ஜிஹாமிகாத்ரணிஜீர்ணாந் த்வசமி
வோரகஃ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே (ஈ) “ஜீர்ணமிவவஸ்தாம்
ஸுதேகமாம்ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூலஸக்த்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய” என்று
ஸுகமாகவே திருமீனியை உபேக்ஷிப்போடே விட,

அகந்தரம் கந்தாடைபாண்டரன் அருளாளப்பெருமானெம்பெரு
மானார் எம்பார் வடுகம்பி முதலான முதலிகளெல்லாரும் கோஷித்துக்
கொண்டு வேரற்றமரம்போலே விழுந்து கிடந்து தடித்து, திருமிடறு
தழுதழுப்பத் திருமுக்குடுவப்படிக்க அவஸாய்க் கிடந்து * இட்ட
கால் இட்டகைகளாய்ச் * கித்தித்துத் திகைத்து, * இணைமலர்க்கண்
ணீர்த்ததும்பத் தாசாவர்ஷமாகத் திருமுத்துதிர்த்துப் பாலாபித்து,
'இவர் அவதாரத்தில் "தீர் லப்தா" என்றும், இவர் அந்திமதஸை
யில் 'தர்மோ கஷ்டஃ' என்றும் இப்படி வருவதே!' என்று ஆய்சர்
பப்பட்டு விஷண்ணராய்சித்க, அவ்வளவிலே பெருமானும் 'நம்மடை
பவரை யீழ்த்தோமே!' என்று திருவுள்ளம்நொந்து 'சமச்சுச் செவ்
வாய்வக்ரமாய்த்து' என்று சுருளமுதும் அமுதுசெய்யாமல் நரசிமா
ருடனே புறப்பட்டருள, அவ்வளவில் பாசங்குசன் பரகாலன் முத
லான ஆழ்வார்கள் பதினமூன்றும் லெலித்துச்செல்ல, ஆயிரக்கால்
திருமண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருந்து, திருமுத்தின்பணி காளாஞ்சி
திருவெண்சாமரம் திருவாலவட்டம் திருவின்கொற்றக்குடை லெண்
முத்தின்கலசம் திருமேற்கட்டு முத்துத்தாமம் தொடக்கமானவையும்,
* உடுத்துக்களைந்த பீதலாடை, * குடிக்களைந்த தொடுத்த துழாய்
மலர், * எண்ணெய் சுண்ணம் எல்லாம் பொற்றளிகையிலே கொண்டு
போம்படி உத்தமசம்பிக்கு விடைகொடுத்தருள, நம்பியும் அப்படியே
தரித்துக்கொண்டு பெருமாள்பரிகரம் அனைத்துக்கொத்தோடும் ஸகல
வரப்பத்துடனே மடந்துவாசலிலே செல்ல, அதுகண்டு முதலிகளெல்
லாரும் தேறிசின்று 'இனிச்செய்பவெண்டுக் க்ருத்யத்தைச் செய்ய
வேணும்' என்று எப்பெருமானாளுடைய விமலசாமனிக்ரஹத்தைத்

(க) யயாவாஜெரடிநல்லுதாதிருந்தோம் । (உ) பாலஜி உமாதி
மாதிரி ஜீண்டாஜிவிலொருவர் । (ங) ஜீண்டாஜிவிலொருவர்
வெவ்வேறாகப் புகழ்கின்றார்கள் ।

துய்தாக ஸீராடப் பண்ணிவைத்து அலங்கரித்துக் கேள்வாதித்வாத
 ஸேர்த்தவபுண்ட்ரங்களையஞ்சாத்தி, பெருமாள் சாத்திக்களைந்து வா
 விட்டருளின * பெருமானையிற் பிதகவண்ணவாடைகொண்டு திரு
 முடியிலே சாத்தி, அவன்மார்வணிந்த வடமாலையும் சாத்தி அலங்
 கரித்து, உடையவர் திருவடினைத் தங்கள் கண்ணிலும் மார்பிலும்
 கொஞ்சிலும் ஒற்றிக்கொண்டு, ஆசார்பவிஸ்வலோகாஸூரிஷ்ணுக்களாய்,
 *ஐயோ! கண்ணிரான்! அறையோ! * முறையோ! அவணைமேற்
 பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனை! என்று கையெடுத்துப் போரப்
 பெருமிடறசெய்து கூப்பிட்டு முர்ச்சித்துக்கிடக்க, அருருந்த முதலி
 கள் வந்து எடுத்துத் தேற்ற, தேறிவின்று உடையவர்க்குச்சாத்திக்
 களைந்து தச்சேஷமாபிருந்துள்ள * எண்ணெய் கண்ணம் திருமண்
 ஸ்ரீஞர்ணங்களை எல்லாரும் ப்ரஸாதப்பட்டுத் தீர்த்தங்கொண்டு, திருக்
 குருகைப்பிரான் பிள்ளைத் திருக்கையாலே ஆளவந்தார்க்குப்போலே
 உடையவர்க்கு ப்ரஹ்மமேதத்தகலேஸம்ஸ்கரித்து, பிடயாகமான திவ்
 யவிமாதத்திலே ஏறியருளப்பண்ணி, ஸகல வாத்யங்களும் முழங்க,
 பெருமாள் பரிகரமடைய சத்ர சாமா தாலவ்ருந்தாதிகளைத் தரித்து
 ஸேவிக்க, அவ்வளவிலே ஆட்கொண்ட வில்லிசீயர் யதிவாசீயர் உள்
 ளிட்ட எழுநூறு சீயர்களும் ப்ரஹ்மவல்லி ப்ரதவல்லி காராயணநுவா
 கம் முதலான உபநிஷத்துக்களை ஓத, பட்டர் கந்தாடையாண்டான்
 நடாதுராழ்வா னுள்ளிட்ட முதலிகளும் தத்ததப்பரிசர்யாஸாதகளை
 தரித்துக்கொண்டு பரிவுடன் பரிவ்ருதாய் ஸேவித்துக்கொண்டுவா,
 மற்றமுண்டான உபநிததாரிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஒன்பதினாயி
 ரம்பேரும் ததபாவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பன்னீராயிரம்பேரும்
 அருளிச்செயல் முவாயிரமும் முன்னடி பின்னடியாக ஸேவிக்க,
 திருவரங்கப்பெருமானையார் பரிகரமான திருவாய்மொழிபரையர்
 ஆப்பான் திருவழுந்துரையார் திருகறைபுரையார் அழகிப மணவாளர
 லையர்முதலான எழுநூறு திருவாய்மொழி விண்ணப்பஞ்செய்யுத்தம்பி
 ரான்மார் பண்ணிசைதானதுத்துடன் திருவாய்மொழிபாட, திருவரங்
 கத்தமுதலார் †பொய்யில் ஸன்னலார் தொடக்கமானவர்கள் உடையவர்
 தூற்றந்தாதி ஸேவிக்க, எம்பார் பிள்ளை உள்ளிட்டவர்கள் தத்தி
 கப்ரீதிஹேதுவான ஸ்தோத்தாகத்யங்களை ஸேவிக்க, வடுககம்பியும்

† 'பெரியகோயில்வன்னலார்' என்று அநேகப்பதிகளிற் பாடம்.

சாமாதுஜதாஸரான கோமடத்துச்சிறியாழ்வானும் உடையவர் ப்ரபத் தியை அதுஸந்தித்துக்கொண்டு வா, திருவிதீயெங்குங் கோடித்துப் பொரியும் புஷ்பமும் சிதற, கடைபாவாடையிட்டு, கரும்பும் குடமும் வந்த, திருப்பதியில் ஸுமங்கனிகள் மங்களதிபமேந்தி முன்னே செல்ல இருபக்கமும் சாமரமிரட்டிக்க, வெள்ளைவட்டமிட, 'தர்ஸாதத்தில் எம் பெருமானார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்' என்று ஒற்றைத்திருச் சின்னம் பாணிமாற' திருவிதீகள்தோறும் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போய், ‡ (பெரியபெருமானும் அந்தத் திருமேனியில் அபிமத விஷயத் தில்' அழுக்கு உகக்குமாபோலே அதிசயலராய் "மங்கவொட்டு" என் னும்படி இவர் விச்சுறத்தை ஆகரித்துப் புறம்பே கொண்டுபோக வொட்டாமல், அந்தப்புர மஹிஷிகளைத் தத்பரிஸாத்கிலே ஆராமத் திலே அடக்கி வைக்குமாபோலேயும், நிதியை உள்ளே இட்டு வைக் குமாபோலேயும், லக்ஷ்மீ துல்யராம்படியான லக்ஷ்மங்கனையுடையராய் விலகூணமான நிதிபோலே "இராமாதுசன் எந்தன்மாநிதி, ' "இராமாதுசன் எந்தன்சேயவைப்பு" என்னும்படியான இவர் திரு மேனியையும் ஆழ்வார்திருமேனியை ஆவரணத்துக்குள்ளே பள்ளி டடுத்தாற்போலே ஆவரணத்துள்ளில் உட்கோப்பிலே அந்தரங்கமாக, கௌந்தேயனான அர்ஜுனைப்போலே அந்தரங்கமான கந்தாடையாண் டான் திருமுடி காத்துநோக்க,) தத்துகுணமாக யதிகம்ஸ்காரவிதி யடங் கச்செய்து குசித்துப்பள்ளி படுத்தருளினார்கள்.

‡ (இப்படி நிதியை நிகேஷித்தவகந்தரம் பெருமானும் கரச்சிமா ருடனேகூடத் திருமஞ்சகங்கண்டருளித் திருமுத்துதிர்த்துத் திரு முகங்கன்றிச் சுருளமுதும் அமுது செய்யாமல் அலப்புப்படவிடத் திருவுள்ளமாய், கந்தாடையாண்டான் பட்டர் முதலானாரப் பார்த்து 'சம்முடைய அவப்ருதோத்ஸவங் கொண்டாடுமாபோலே நம் உடைய வர்க்கும் அவப்ருதோத்ஸவங் கொண்டாடுங்கோள்' என்று திருவுள் ளம்பற்றிச் சேர்த்தியிலே ஏறியருளி உடையவர்க்கு அக்காரவடிவில் தனிகை அனுப்பியருளினார்)

§ அகந்தரம் கந்தாடையாண்டான் தொடக்கமான அனைவரும் புத்ராஸிஷ்யர் செய்யுங் காரியங்களைபெல்லாஞ் செய்துகொண்டு அவப்

‡ குண்டலித கரத்தங்கள் சிலப் பிரதிகளில் இல்லை.

§ ஓத்தப்பாரா உள்ளவிடத்தில் 'அகந்தரம் பெருமான் அவப்ருதங் கொண் டாடுமாபோலே தீர்த்தங்கொண்டாடிப் பத்துப் பன்னிரண்டுகொளும் செய்ய வேண்டுங் கருத்யங்களைல்லாஞ்செய்து பெருக்கத்திருவத்யயநமும் நடத்தியருளி னார்கள், என்று காண்கிறது.

ருதஸ்நாநமாக எல்லாரும் கீரடியருளித் தத்விஸ்ஸேலவாஸஹாய்ப்
பரிதபித்துக்கொண்டிருக்க, பின்பு ஆண்டான் எம்பெருமா ளுறுத்தி
யுடனே எம்பெருமானை எல்லாரும் ஸேவித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி
மீளவும் அவ்விடத்திலே ஆவிர்ப்பவித்தாப்போலேயிருக்க அர்ச்சாவ
தரமாக ஏறியருளப்பண்ணி பாதிஷ்டிப்பித்தருளிஞர். (க) “ஸ்வா
வதாரஸ்திலேர்ச்சாபூத் ஸ்ரீரக்ஷேசயதீஸ்வரஃ - யக்முதேதங்குண
வாஸம் ராமாநுஜகுரும்பஜே” என்றார்கள்.

† அநந்தரம் ஸாஸ்த்ரத்தமான கைங்கர்யங்களையும் ஆப்தரான
தாங்கள் ஸமாப்தமாகநடத்தி, பட்டரும் கந்தாடையாண்டானும் மிக
வும் ஸௌப்ராத்தாதையுடையாய், உடையவர்காலத்தில் அர்த்தவிஸே
ஷங்களையும் ஒருவர்க் கொருவர் உசாவிக்கொண்டு, ராமக்ருஷ்ணாதி
களுடையபுநர் வஸ்வாதி திருநக்ஷத்ரங்களே பாதியும் ஆழ்வார்
களுடைய ஸ்வாணாதி திருநக்ஷத்ரங்களேபாதியும் இவருடைய
சித்திகையில் திருவாதிகையையும் மற்றும் மாஸத்தோறும் வருவதான
அந்தத்திருநக்ஷத்ரத்தையும் மஹோத்ஸவமாக நடத்திக்கொண்டு,
வாசாமகோசரமான தத்வைபவங்களையும் ப்ரகாஸிப்பித்துக்கொண்டு,
கிடாம்பியாச்சான் தொடக்கமானவரோடே பாடாற்றிக்கொண்டிருந்
தார்கள்.

அநந்தரம் திருவேங்கடநாட்டினின்றும் அநந்தாழ்வான், ஸ்ரீகுஹ
தாஸர்முதலான முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு அநந்தாப்யாஸமானிவர்
அவதாரஸமாதியை ஆராய்ந்தறியுப்படி எழுந்தருளி, திருக்காவேரி
யருகே பமந்திருக்கிற தத்ஸூசகங்களைக் கண்டு எழுந்தருளினபடி
யறிந்து ஸோகாவிஷ்டராய், அநந்தரம் பட்டசையும் ஆண்டானையும்
கண்டு ஆஸ்வஸித்து உடனே ஊரேறமீண்டு எழுந்தருளிஞர்.

அநந்தரம் அப்படியே கிழைத்திடுக்கில் சோழவளநாட்டுத் திருக்
கண்ணபுரம் முதலான திருப்பதிகளில் எச்சான் முதலானவர்களும்,
தெற்குத்திக்கானபாண்டிநாட்டுத் திருக்காட்டியூர்நம்பிகுமாரரான
யாமுநாசார்யர் சொக்கத்தேவர் திருமாலையாண்டான்குமாரரான சுந்த

(க) ஸ்வாவதாரஸஸ்திலேர்ச்சாபூத் ஸ்ரீரக்ஷேசயதீஸ்வரஃ - யக்முதேதங்குண
வாஸம் ராமாநுஜகுரும்பஜே

பெ.த.ம.ஃ ஸ்வாவதாரஸஸ்திலேர்ச்சாபூத் ஸ்ரீரக்ஷேசயதீஸ்வரஃ - யக்முதேதங்குண
வாஸம் ராமாநுஜகுரும்பஜே ||

† இதுமுதல் மூன்று பாராக்கள் சிலப்பதிகளில் இல்லை.

ரததோருடையார்முதலானவர்களும், மேல்நாட்டிலும் சோமசியாண்டான் மருதூர்நம்பி தொண்டனார்நம்பிமுதலானாரும், மற்றும் அங்கே எம்பெருமானாராலே திருத்தப்பட்ட திருவாராயணபுரம் முதலான ஸ்தலங்களில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் மற்றுமுண்டான தேவாரந்தரஸ்த செல்லாரும் திரண்டு பெருங்கூட்டமாகக் கோயிலிலே வந்து எம்பெருமானாருடைய விஸ்வேஷத்தாலே மிகவும் க்லேஸித்து, அநாதரம்பட்டரை ஸேவித்துத் தங்கள் வ்யஸைமெல்லாம் தீர்த்து பட்டரை இஷ்ட தேவதையான எம்பெருமானாரைப்போலே கண்டு, தந்தாமுக்கு வேண்டும் இஷ்டார்த்தங்களையுங்கேட்டுக்கொண்டு, தல்லாபத்தாலை (2) “ஸ்ரீபராமபட்டார்ய சாணௌஸம்ஸாரயேமஹி-யத்வக்தரங்கேகா க்லேஸகோஷ்ட்யம் ப்ராஹ்மீப்ராநுத்யதி,” (க) “ப்ரமாணநகுதிர்ப்பிண்ணவா திமத்தேபமஸ்தகஃ-ராஜதேநிபு மார்க்ரஜந் ஸ்ரீபராமகேஸரி”, (ச) “ஸ்ரீபராமபட்டார்யம்பூயேபூயேநமாய்பஹம் - யதாத்மநாஸவயம்நகீ பேஜேகசேஸபுத்ரதாம்” இத்தேயவமாதிஸூக்திகளையும் தத் விஷயத்திலே அநுஸந்தித்துக்கொண்டு தத்துவஞானையோடே தந்தாமூர்களிலே சேர்ந்தார்கள்.

ஸம்ஸாரஸ்தித்யருசிரிவேதனமும், தத்துவகுணமான பகவதுத் தாந்திமதிந நிர்வசயமும், சாமகாலத்தனவும் ஸ்வாபிமானந்தார்ப்பூதானவர்களுக்கு உபகாராதகுணமாக வருத்திவிசேஷாபதேஸமும், பரிஹாணீயவ்ருத்தி விசேஷாபதேஸமும், சாமகாலத்தில் ஸ்வாபிமத சாமாதிகாரிஸ்பர்ஸ விசேஷமும், திருமுடியைப்பற்றிப் பூர்வாசார்யர்களினங்கத் திருவடிகளைப்பற்றி அபராசார்யர்கள் விளங்கப் பூர்வாபராசார்யரூப ஹார நாயகரத்தமான உடையவர்க்கே யுள்ள தொன்றிறே.

இத்தால் ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணசரிதங்கள்போலே ஸ்ரீராமாநுஜார்யசரிதமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸதாநுஸந்தேப மென்றதாய்த்து.

(உ) ஸ்ரீவராமரஹட்டாரயு உரணௌ ஸம்ஸுயெகிஹி । யக்துநஜெநஜெஸுஸௌஷ்ட்யம் ஸ்ராஹீபூந்யத்யகி ॥

(ங) ப்ரேரணநவநிஹிபூணவாழிதேதஹிஸுகஃ । ராஜதேநிமகோநஜ-புது ஸ்ரீவராமரகேஸரி ॥

(ச) ஸ்ரீ வராமரஹட்டாரயு ஹிஸுயௌஹிஸுயௌநகிரிஹிபூயக்தநாஸயௌநஜீஹெஜகஹிஸுயௌசு-தாபு ॥

எம்பெருமானார் திருக்கூத்தரம், சித்திரையில் திருவாதிரை.

இவர் தனியன் - ப்ரஸித்தமிதே, (க) “யோகித்யமச்யுத” இத்
யாத்.

உடையவர் ஸ்ரீபாதத்துழதல்களின் தனியன் முதலியன.

ப்ரப்யதேசத்திலும் ஆசார்யஸேஷத்வம் முகததவறவொண்
னாதென்னுந் த்வசையும், சாமதஸையிலும் ப்ரணப்ரயாண பாதேய
மாக ஸ்வாசார்யன் தானே த்வயத்தை விடாய்க்கட உபதேசிக்கப்
பெற்ற தன்னேற்றமும், பாகவதாபிமாநபிஸ்தலத்திலும் ததீயாபிமா
நஸ்தலமே சாமதேசமாகப்பெற்ற தன்னேற்றமும், சாமாதிகாரபாக
விஸேஷமும், ஆழ்வான்பக்கவிசே அதுஷ்டாத ஸேஷமாகக் கண்ட
திதே.

முதலியாண்டான் திருக்கூத்தரம், சித்திரையில் புளர்வன.

அவர்தனியன் - (௨) “பாகுதேசயதிராஜஸ்ய கதயந்தியதாக்க்யயா -
தஸ்யதாஸாதேஃபாதெள ஸிரஸாதாரயாம்யஹம்”, (௩) “அஜஹத்
பாகுதேசயத்வம பாகுதாத்வந்த்ரிதண்டதாம் - ஸப்ப்ரப்தோயதிரா
ஜஸ்ய குணஸ்தத்பரீதிஃஹதுபி” - ஸ்ரீவைஷ்ணவாதாரதாஸத்வம்
ஸ்வாமிதவம்ப்ரபுதாப்ஸவயம் - வரதுல குளதேளசேயம் - வந்தேத
தாஸாதீம் குறும்.”

திருக்குருகைப்பிரேன்பிள்ளரன்தனியன் - (௪) “யஃபர்யாப்தகலஃ
க்யதேதாயதிராஜாப்திசந்த்ரமஃ - குஸலந்திஸதாம்மேஃஸௌ குரு

(க) யோகித்யமச்யுத

௨) வாடிக்கெயதிராஜஸ்ய கதயந்தியதாக்க்யயா | தவ்யுதா
ஸாதேஃவாடிஸிரஸாயாரயாஜ்யஹம் ||

(௩) கஜஹத்ராதெயகம்பாடிக்காகம்பி டிண்தாழ் | ஸம்
பூரெவாயதிராஜஸ்ய மூணெலுசுபி கிஹதாஹிஃ || ஸ்ரீ
வெவ்வொநாநாஸகம்பூரிகம்பூஹகாஸ்யழ் | வாயுஹ
காமயாநெய்வநெடிஸாஸாயிம்மாராழ் ||

(௪) யஃவயபூகலஃவ்யாதெதாயதிராஜாஸ்திஹம்ஹாஃ |
காஸலந்திஸதாம்மேஃஸௌ காமுக்கெஸாநெடிஸிகஃ ||

கேஸ்வரதேவரிகம்" (க) "வித்யாதேவதரிசுவபௌமஜலதேவச்சந்த
ரோபமதத்வகயம் ஸ்ரீபாஷ்யத்யசபதக்வயாஸ்ஸுவிதாதாப் ஸ்ரீவிஷ்ணு
சித்தாதயம் - வ்யாக்யாஸ்பாஷ்யக்ருதாஜ்ஞ யோபதிஷதாயோதாமிக
நாய்வயதாத பூர்வந்தம் குருதேவ்வரக குருவரங் கருண்பபூர்ணம்
பஜே." "

கிடாம்பியாச்சாந்தனியன் - (உ) "ராமாதுஜபதாம்போஜ யுகளி
யஸ்யதீமதம் - ப்ராப்யஞ்சப்ராபகவக்தே ப்ரணதார்த்திஹாகுரும்,
(ஈ) "ஆஸ்திகாக்ஷேஸாமவந்தே பரிவ்ராத்குருபாசகம் - யாசிதங்
குருதேவோக ப்ரணதார்த்திஹாகுரும்", (ஈ) "ஸ்ரீபாஷ்யந்தர்ஸாதீத்
வாயதிபதிசசிதம்ஸாரதாயைசிவ்ருததேவ நத்வா ஸ்ரீவேங்கடேஸம்பதி
பாமபதந்தத்தவாங்கோபிகாரைய - ஆக்யாம்பேதாதத்தமாங்கோதயந
இதிததத்பாஷ்யகா'ரணதத்தா மாத்ரோய சார்யவிஷ்ணோதுஜமறு
திருப்ஸாதார்த்தநாமமி."

எங்களாழ்வானதனியன் - (ரு) "ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தபதபங்கஜஸம்
ஸாயாய சேதோமமஸ்ப்ருஹயதேகமதப்பிரண - கோதேசம்மமாபியதி
ஸேகாபாசதீநாம்பாவிகதமபவிதமர்ஹதிவாக்விதேயம்."

(க) விஷ்ணுதொயதிஸாவபுஷாஜிஜலபெஸுண்டெராவரிஜெதந
யம் ஸ்ரீ ஹாஷ்யுயபதயபாஸுவிதிகாஸ்ரீ விஷ்ணுவிதிகாடியம் வ்யா
வ்யாஹாஷ்யகூடாஜ்யெவநிஷ்டாஹ்யொட்யாதிபீநாஹ்யபாச
வருவபுதம் காராகெஸுரம்மாராவரம் காராண்யவருணபு
ஹஜே ||

(உ) ராஜாநுஜவதாஹொஜயம்மஸ்யஸ்யுயீதம் ஸ்ராவ்ய
ஹ்ஸூவகவெருபுணதாதிபுஹரம்மாராபு ||

(ஈ) சூஷ்காஹெ ஸுராவநெ வரிவாபு மாராவாகபு |
யாவிதம்காராகெஸுந பூணதாதிபுஹரம்மாராபு ||

(ஈ) ஸ்ரீ ஹாஷ்யம் டிஸாயிசுவகிரவிதம் மாராஹெயெ
திவ்யுதொநக்யாஸ்ரீ வெஷ்டெஸம்வயிவரவிஷ்டம் டிதவாநுமொவி
காஹெய | சூவாஹெஷ்டதொஷ்டாடியநஜதி டிதவாஷ்யகாஹெ
ணடிதாம் சூஷ்காஹெயிஷ்டாநுஜிநுதிதா ஸாடிஸ்கம்
நகிரி ||

(ரு) ஸ்ரீ விஷ்ணுவிதவடிவங்கஜஸம்ஸூயாபவெதாஜிஷ்ய
ஹயதெ கிரிதஃவெரண | தொஷ்டநகிரி பதிஸெவரஹாநகீ
நாஹாவிகபுஹவிதாஜிஷ்யதி வாழ்ஹெயம் ||

கடாநூராழ்வான் தனியன் - (க) “ உஸ்மிர்பதம்யதிவாஸ்யமு
காத்ப்ரணேதுக் கிஷ்க்ராமதேவநிததே கிகமாந்தபாக்யம் - தஸ்யை
வதம்பகவதஃப்ரியபாகிநேயம் வந்தேதகுநம்வரதவிஷ்ணுபதாபிதாநம்”,
(உ) “ஜ்ஞானேந்தேமாத்ததிசிரா கரணப்ரதுஷ்யத் ராமாநுஜார்ய
கருணாபரிணஹபாத்ரம் - வத்ஸாக்வவாயதிலகம்வஸதிங்குணாநாம் வக்
தாமதேஹவரதவிஷ்ணு குநம்வரேண்யம்.”

சோமசிபாண்டரந்தரியன் - (௩) “நெளமிலக்ஷ்மணியோஜித்
 த்ர பாதஸைவகதாசகம் - ஸ்ரீராமக்ரதூதாச்யம் ஸ்ரீபாக்ஷ்யம்ருத
 ஸாகரம்.”

கடுவிலாழ்வான் தனியன் - (8) "யேக + ப்மோத்ஸகலதேநித்யங்
கார்க்யவம்பரமஹாம்புதிஃ - மம்மஹேதம்ஸதாசித்தே மத்யமார்யகலா
நிதிம்."

அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானுர்தனியன் - (டு) “தயாபால
நதேவாய ஜ்ஞாநஸாரப்ரதாஸ - ப்ரமேயஸாரந்திதே நமோஸ்து
ப்ரமஸாஸிதே”, (ஈ) “யதிராஜதயா பாத்ரம் வகிபக்த்திகிபூஷணம் -
தயாபாலமுநிவந்தே நதேவரிசாக்ரேஸரம்ஸதா”

(க) பவ்யநுபலம்பதிவாஸ்யகோபா தணை துஃநிஷாநிஷேவ
நிடியெநிமகிஷாநாஷ்யம் । தவெஸ்யவ தஃமகவ தஃ விரயமாமிதெ
யம் வநெத மஃவாநிஷாநாஷ்யம் ॥

(உ) ஜோதோததோயகீநிராகரணமுதமுஷ்டி ஜோதோநு
ஜோதோகரணாவரிணாஹவாது || வதாநவாயதிவகுவஸ்தி
மூணாதாம் வதாநவையவாஜிஷ்டமூராம் வரெணய ||

(ங) - நளதிருக்கூணயொழிந் வாடிவெவெகயாநகழமுந் நாரி
சூதுநாயாநயம் முந் ஊஷுநரீபு தலாபநடி ||

(ச) யெநெபுராக்ஷஸுலெதநித்யம்மாந்யவம்ஸகிஹாஜி -யிஃ ।
 தீநெஹதம்ஸதாவிதேதஜ்யோராக்ஷாநியிழா ॥ (ரு) டியாவாநெடி
 வாயஜ்ஞாநஸாரபுடாயய ॥ ப்ருஜேயஸாரம் டிதெநெரேஸு-
 டெபுஜோவிதே ॥

(க) யதிராஜதயாவாசும் யதிவழிவிஹ-புஷணீ । தயா
வாஸுமிதிவநுநெபரிகாஸுஸ்யாஸுதா ॥

† 'அகத்தாக்யமஹம்பஜே' என்றும் பாடம்.

அகந்தாழ்வான் திருக்கூத்தர் - சித்திசையில் சித்திசை.

அவர் தனியன் - (க) “அகிலாத்மகுணவாஸம் அஜ்ஞாநதிமிதா
பஹம் - ஆஸ்ரிதாநாம்ஸுஸாணம் வந்தேதநந்தார்ப தேஸரிதம்”
(௨) “ஸ்ரீமதராமாதுஜாசார்ப ஸ்ரீபாதரம்போருஹத்வயம் - ஸதுத்த
மாக்கஸந்தார்பயம் அகந்தார்பகுரும்பஜே,” (௩) “யதீந்தரபாதாம்புஜ
சஞ்சரீகம்ஸ்ரீமத்தயாபாலதபைகபாதரம்-ஸ்ரீவெங்கடேஸாங்கீரியுகாந்
தாங்கம் நமரம்பநந்தார்பமநந்தக்ருத்வம்”

எச்சான் தனியன் - (ச) “யேகவைஷ்ணவஸேஷத்வ பர்பந்தம்பா
மாத்மம்-ஸேஷத்வமாத்மநோஜுஹ்யம் யஜுஹ்யாதமுபாஸ்மஜே”

வடுகம்பிதனியன் - (ரு) “ராமாதுஜார்பசாண ப்ரவணம்பாதேவ
வத் - வடுபூர்ணமஹம்வந்தே பாஜ்ஞாபேயாநிதிம்.”

எழுபத்துநான்கு ஆசார்பர்களுக்கும் ஸமுகாயத்தனியன் -
(௧) “ராமாதுஜார்பாச்சநுதிமௌனிபாஷ்யம் அர்த்தம்ரஹஸயந்தர்
மிடஸ்ருதீகாம் - ஸம்பரப்யதேகைவகுருத்ருதாம்ஸ்தாத் பஜேசதுஸ்
ஸப்ததிபிடஸம்ஸ்தாத்.”

(க) கவிவா த்மணாவாஸ சிஜாதகிரிபாவஹ்ய | குபுரி
தாநாம் ஸுஸாணவநெதநநார்யுடெஸிக்யூ ||

(௨) ஸ்ரீ சிஜாநோஜாநார்யு ஸ்ரீ வாடினொராமஹய்யு |
ஸடிததிராஜஸாநார்யுநிநார்யுமஹம்ஹஜே ||

(௩) யதீந்தரவாடினொராமஹய்யு ஸ்ரீ சிஜாவாடினொராமஹய்யு
வாகுய்யு || ஸ்ரீ வெஜுடெஸாஸ்ரி யாமாநாரம்மநாநிநார்யு
நிநாகுய்யு ||

(ச) யெநவெஷ்வஸெஷக்ஷவார்யுனொராமஹய்யு ஸெஷ
க்ஷாநொரெஜுய்யுயெஜுஸாநொராமஹய்யு ||

(ரு) ராநோஜாநார்யுமஹய்யு ஸெஷவாரொஷ்வஸ | யத
வாகுய்யுநிநாகுய்யுயெஜுய்யுயெஜுய்யு ||

(௧) ராநோஜாநார்யுமஹய்யு கிரிபாவஹய்யு ஸெஷ
ஜிபிபுரம் ததாடி | ஸம்புரவ்யுதெநெவமாராகு தாஸ்ஸாநு
ஹஜேயதாஸ்ஸவகிவீஸஸ்ஸாநு ||

மாருதிச் சிறியாண்டான், தம்முடைய அந்திமதையாயிலே பணித்த வார்த்தை:— 'திருவேங்கடமுடையான் தன்ஸ்வரூபத்தை மறந்து என் ஸ்வரூபத்தை நினைத்தானாகில், பழைய நாகங்களொழிய வேறே எனக்கென்று சில நாகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவேணுமிடே; அன்றிக்கே, என் ஸ்வரூபத்தை மறந்து தன் ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்தானாகில், பழைய திருநாடு போராது; எனக்கென்று வேறே ஒரு திருநாடு ஸ்ருஷ்டிக்க வேணுமிடே'. அதாவது ஸ்வக்ருததோஷஸ்மரணம் அகந்ததுக்கப்பாநாகேஹது; ஈஸ்வரவாத்ஸ்வஸ்மரணம் அகந்தாஸ் சர்யஸுகப்பாநாகேஹது வென்றபடி.

இவர் தனியன். (௧) "ஜ்ஞாநங்கடாகுலாதிபங்க்ரிமிமுளாத்ப்ராப்தாபதம்ப்ரேஷிதஃஸ்ரீராமாவரஜேநகோஸலபதிர் த்ருஷ்ட்வாததீயாம்ஸ்திதிம் - ஸம்ப்ராப்தஸ்த்வரபாபுராத்நகபுராத்கல்பாணவாபிதேடபேரஸௌமாருகிரித்யஸம் ஸதவயந்தஸ்கமாமஸ்துர்மேஹ."

மாருதாரம்பிதம்முடைய அந்திமதையாயிற் பணித்தவார்த்தை:- 'மூன்று ஜம்மம் தம் திருவடிகளிலே அபராதம்பண்ணின ஸிஸாபாலன் திருவடிகளை யடைந்தான். அகந்த ஜம்மம் திருவடிகளிலே அபராதம் பண்ணினான் நான் இழந்திருக்கை வழக்கே?' என்ன, சிங்கர் அன்றே திருவடிகளைத் தந்தருளினார்; அதாவது—இத்தலையில் அபராதமே அவன் அங்கீகாரத்திற்குப் பச்சை யென்று உணர்கை சரபஜ்ஞாபரிபாக மென்றபடி.

பிள்ளையுறங்காவில்விதாஸர் தம்முடைய அந்திமதையாயிலே முதலிகளெல்லாரையும் அழைப்பித்துத் தீர்த்தவென்கொண்டு கூடமை கொண்டு, பொன்னாச்சியாரைப் பார்த்து 'தம்முடைய விஸ்வலக்ஷத்தில் நீ பிழைநினையாதே கொள்' என்று ஆணையிட்டு, உடையவர் திருவடிகளைத் தம்முடியிலே வைத்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். அகந்தரம் பொன்னாச்சியாரும் கலைசியாமல்திரித் திருந்து திருவாசலைத்திருவலகிட்டுத் தெனிரீர் தெனித்துத் திருப்

(௧) ஜ்ஞாநங்கடாகுலாதிபங்க்ரிமிமுளாத்ப்ராப்தாபதம்ப்ரேஷிதஃ ஸ்ரீராமாவரஜேநகோஸலபதிர் த்ருஷ்ட்வாததீயாம்ஸ்திதிம் - ஸம்ப்ராப்தஸ்த்வரபாபுராத்நகபுராத்கல்பாணவாபிதேடபேரஸௌமாருகிரித்யஸம் ஸதவயந்தஸ்கமாமஸ்துர்மேஹ ||

பிண்டியிடத்திருக்காவணமிடுவித்துநிற்க, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் உடைய
வர் நீராடுந் துறையிலே திருமஞ்சகமெடுத்துக்கொண்டுவந்து த்வயாறு
ஸந்தாரத்துடனே நீராட்டித் திருநாமம் திருச்சூர்ணம் முதலாக
ஸ்ரீவைஷ்ணவாலங்காரங்களெல்லாஞ் செய்து பெருமாள் சாத்திக்
களைந்து வரவிட்டருளின திருமாலையும் திருப்பரியட்டமும் சாத்தி
அலங்கரிக்க, தாமும் ஸர்வாபரண பூஷிதையாய்க் கஸ்தூரிம்ருகம்
போலே உலாவிவந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் தீர்த்தங்கொண்டு அரு
ளமுது திருத்தித் திருமாளிகையிலுள்ள தீரவங்களுடங்கலும்ஸமர்ப்
பிக்க, கரும்புகளுமெடுத்து நூற்றந்தாகி இயலாக அதுஸந்தித்துவரப்
பின்பு திருச்சூர்ணமிடித்து எல்லாரும் * எண்ணெய் அண்ணங்
கொண்டாய், பிள்ளையுறங்காவில்விதாஸருடைய விமலசரம விக்ரஹத்
தைத் திவ்ய விமானத்திலே எழுந்தருளப் பண்ணி வைத்துக்கொண்டு
ஏகாங்கிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் மற்றமுள்ள முதலிகளும் மாறி
மாறி ஸ்ரீபாதந்தாங்க, எழுந்தருளுநிற விமானமும் தூரமறைந்தவள
விலே, பொன்னாச்சியாரும் பேராகார்த்தையாய் “மாரிமாக்கடல்வளை
வணர்க்கிளையாவன் வகைபுகைதிருமார்பில், தாரினுசையில் பேராயின
நெஞ்சமும் தாழ்க்கது ஓர் துணை காணெண், ஊரும் துஞ்சிற்ற உலக
மும் துயின்றது ஒளியவன்விசம்பியங்குந், தேரும் போயிற்றுத் திசை
களும்மறைந்தன செவ்வதொன் றறியேன” என்று கையெடுத்துக்
கூப்பிட்டு அழுதுகொண்டு விழுந்து பாகவதவிஸ்ரேஷ்டாஸஹிஷ்ணு
வாய் முர்ச்சித்துக்கிடந்து அப்போதே அங்கே திருநாட்டுக்கு எழுந்
தருள, முதலிகளும் அங்கே அவருக்குத் திருச்சூர்ணமிடித்துப் பிள்ளை
யுறங்காவில்விதாஸருடன் திருப்பள்ளியெடுத்தார்க ளென்பர்கள். இவ
ருக்குத் ததியவிஸ்ரேஷ்டத்தில் அப்போதே ஸரீரவிஸ்ரேஷ்டம் வரும்
படியான ததியஸ்ரேமசரமபாகம் முற்றிவளர்ந்தபடியிதே இது.

இவர்தனியன்-(க) “ஜாமருகத்துஷ்பாணிம் பாணௌகட்கஸாமந்
விதம்-சாமாதுஜஸ்பர்ஸலேதீம்சாத்தாந்தார்த்தப்ரகாஸகம்-பாகிசேயத்
வயபுகம் பாவ்யாகாஸபாமஹம் - சங்கேஸாமக்களகரந் தநூர்த்தாஸ
மஹப்பஜே.”

(க) ஜாமருகதுஷ்பாணிம் பாணௌகட்கஸாமந்
நுஜஸ்பர்ஸலேதீம்சாத்தாந்தார்த்தப்ரகாஸகம் ॥ ஹரிநெயதய
புதஹாஷ்யகாரஹரஹவஹா ரஜேஸரீமச்சகரஹநுஜபுஸரி
ஹஹஜே ॥

கம்பிதிருவழுதிவளநாடுதாஸர் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளுகிற ஸமயத்திலே தம்புநீபாதத்திலே ஸேவித்திருந்த ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் அழ, அதற்குநம்பி 'கெடுவாய்! செத்துப்போகிற நான் போகாநின்மேன்; பூந்பராஸாரபட்டர் வாசிக்கக் கேட்கவிருக்கிற நீயோ அழுதிருய்!' என்று அருளிச்செய்தாரிறே; அதாவது - ஸதாசார்யவ்யாக்யாகவசாஸ்வராஸ்யாஸக்தி அபவர்க்கபலப்ராப்தியிலும் அருசிபிறப்பிக்குமென்றபடி.

பிள்ளை திருவழுதிவளநாட்டரசையர் தம் அந்திமதபையிலே க்லேஸரிக்க, சுற்றிலுமிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அந்யோந்யம் முகம்பார், திருக்க, அவரும் இவர்களுடைய அபிப்ராயத்தைத் தந்திருவுள்ளத்திலே கோவியருளி 'வாரிகோள் முதனிகோள்! ஸப்ஸாரிகளிழவுக்குப் போர நொந்தோங்காணுங்கோள்; அவர்களுக்கும் கமக்கும் அல்பமாய்த்து வாசியுள்ளது; கங்கனையென்னில்:—நாம் இவ்வது ஒருதண்டம், பண்ணுவது ஒருப்பத்தி, இழப்பது ஒரு ஹையமான ஸம்ஸாரம், பெறுவது ஒருவிலகடிமனமான பரமபதம்; இத்தையறியாதே அதிபதிக்கிருக்கோ! என்று க்லேஸாய்த்துக்காணுங்கோள்' என்கா, முதனிகளும் க்ருதார்த்தரானார்கள்; அதாவது - பரதுகாஸஹிஷ்ணுவமும், பரஸப்ருத்தியகப்ரயோஜகவமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு உண்டாகவேணுமென்று கருத்து.

எம்பார் வைபவம்.

எம்பார், உடையவர் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளும்போது அவர் திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு 'நாயன் தே! பெரியதிருமலைநம்பி, ஸுத்திகையிலே ஐதபுத்திபண்ணுவாரைப்போலே அபரமாத்மவிஷயே பரமாத்மபுத்திபண்ணி விடீதஜ்ஞாநகிஷ்டனாய்க் காளஹஸ்திவாகிறகடுங்காட்டிலே யிருந்த என்னைப் பேரதரையென்றுசொல்லிப் புந்தியில்புகுந்து தன்பாலாதாம்பெருகும்படி திருத்தி*மாயப்பற்றறுத்து, அடியேனுடைய தூர்வாஸநாச்சேதகத்தைப் பண்ணியருளி, *பொருளல்லாத என்னைப் பொருளாக்கி அடிமைகொண்டருளி, "தாயய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றமாய் முற்றமாய்" என்கிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவும் த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களிரண்டுமே தேவரீர் திருவடிக

ளென்றுகாட்டிக்கொடுத்தருளினார்; தேவரீரும் அப்படியே அடியேன்
 சம்பிதிருவடிகளை யகன்ற இழுவெல்லாம் தீர ஸர்வவிதோத்தராகப்
 துஷ்டாய் திர்க, தேவரீர்திருவடிகளை ப்ராப்யமும் ப்ராபகமு மென்று
 அத்யவஸித்திருந்த அடியேன் (க) “நசனீதாத்வயாஹீநா நசாஹம
 பிராகவ-முஹூர்த்தமபிஜீவாவோ ஜலாக்மதன்ஸ்யாவீவோத்த்ருதௌ”
 என்கிறபடியே என்உயிர் திலைபான தேவரீர்திருவடிகளை அகன்று ஒரு
 கண்ணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டேன்; தேஹி விட்டுப்போனால் தேஹம்
 நிற்குமோ? “திழலும்அடிதாறுய் ஆ லோய” என்கிறபடியே ஸ்ரீபாதச்
 சாயாபக்கனான அடியேன் எங்குனை தரித்திருப்பேன்? என்று திரு
 வடிகளிலே போர ஆர்த்தியோடே விழுந்து எழுந்திராமல் கிடக்க,
 உடையவரும் எம்பகைக் குளிரகோக்கியருளி ‘நாம் சம்பிதிருக்கை
 யாலே உம்மை உதகபூர்வகமாகப் பரிசுரஹித்தபின்பு நமக்கும் உம்
 மைப் பிரியக்கூடுமோ? சம்முடைய வைகுண்டநாதனும் அப்படியே
 செய்தருளுகிறான்; பதறுதேதெள்ளும்’ என்று எம்பகைவாரி
 யெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு, தம்*பொன்னங்கழற்றும்ருமைப்பூக்க
 ளாலே அவர்திருமுடியை அலங்கரித்தருளித் திருநாட்டுக்கு எழுந்
 தருள, எப்பாரும் தாயைப்பிரிந்த ஸ்தகந்தபப்ராஜையைப்போலே ஸிதி
 லாந்தகாணாய்ப் பெரிய ஆர்த்தியோடே உடையவர் ப்ராஸாதித்தரு
 ளின அர்த்தவிஸேஷங்களைப் பட்டர் முதலான முதலிகளுக்கு ப்ரா
 ஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிரா திர்க;

ஒருநாளாக உடையவர்திருவடிகளைத் திருவுள்ளத்தே*பினைந்து
 நைந்து உள்கரைந்துருகி, *தாய்காடுகன்றேற்போல் ‘எப்போது காணப்
 பெறுவேன்?’ என்று த்வகைவிஞ்சி, ஆசார்யவிஸ்வேஷம் பொறுக்க
 மாட்டாமல் “அவனைவிட்டகன்று உபிராற்றகிலல!” என்கிறபடியே
 உடையவரையகன்று இருக்கமாட்டாத ஆற்றாமை கரைபுரண்டு மிக
 வும்விஞ்சி, பெரியபெருமான்ஸக்திதீயிற்சென்று ‘நாயன்தே! அடியேன்
 உடையவர்திருவடிகளைறப்போக தீனையாதின்தேன்; தேவரீர் விடை
 ப்ராஸாதித்தருளவேணும்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமா
 ளும் ‘அப்படியேசெய்யும்’ என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளி, எம்பகைக்குத்

(க) நசனீதா காவயா ஹீநா நசா ஹம விபிராவய । 8-ஹ-ரு

தபூவிஜீவாவொஜ்வாநத்யாவீவொஜூதௌ ।

தீர்த்தப்ராஸாதமும் ஸ்ரீசடகோபனும் இரங்கிப்ராஸாதித்தருள, இவ
ரும் “திருப்பொலித்தச்சவடி என்சென்னியின்மேற் பொறித்தாய்”
என்று அங்கீகரித்தருளி, அமலனாதிபிரானித்படியே பாதாதிசேகராந்த
மாக அதுபலித்தருளி, “என்னமுதினைக், கண்ட கண்கள் மற்றொன்
றினைக் காணுவே” என்றுகொண்டு *அணிபார்பொழில்சூழாம்கனகரப்
பனைத் தம்* கண்ணுள்ளும் கெஞ்சள்ளும் நீங்காதபடியாக சிதைத்துக்
கொண்டு புறப்பட்டருளி உடையவர்மடத்தேற எழுந்தருளி, (க)
“யோநித்யம்” என்றுதொடங்கி (உ) “ராமாநுஜஸ்யசரணௌ ஸா
ணம்ப்ரபத்யே” என்று அதுஸந்தித்துக்கொண்டு தண்டன்ஸமர்ப்
பித்து, மடமே யெழுந்தருளித் தம் திருவாராதாமான அரங்ககரப்
பனைத்திருவடிவிளக்கிப் பட்டரையழைத்தருளி ‘வாரீர் பட்டமே !
நாம் ஆழ்வான்குமாரர்; அகிலஸாஸ்தாங்களையும் அதிகரித்தோம்; நம்
பெருமாள் மம்மைப்புத்ராஸ்விகாரம்பண்ணியருளிஞ ரென்னும். மேன்
மைகளை நினைத்து இயமாந்திராதே, நம்மாளை ! ‘எம்பெருமானார் திரு
வடிகளை உபயோகப்பெயம்’ என்று அந்நவஸித்திரும்’ என்று அருளிச்
செய்து, * கணியனுர்ச்சிறியாச்சரன் சுட்டம்பள்ளிச்சீயர் ஈச்சம்
பாடிச்சீயர் முதலானார்க்கும் மற்றுமுள்ளமுதலிகளுக்கும் உடையவர்
ப்ராஸாதித்தருளின அர்த்தவிஸேஷங்களையும் ப்ராஸாதித்துக்கொண்டு
தர்ஸனம் சீர்வலித்து வரழைத்தருளவேணும்’ என்று மங்களாஸாஸனம்
செய்தருளி, அவர்களைப் பட்டர்திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளி,
‘ஸர்வாபராதங்களையும் பொறுத்தருளவேணும்’ என்று தண்டன்
ஸமர்ப்பித்து, பட்டர்முதலான முதலிகளைத் தீர்த்தங்கொண்டு அமுது
செய்யப்பண்ணி, * அரங்கத்துறையும் இன்னுணைவனே வழித்துணை
யாக நினைத்துக்கொண்டு உடையவர் திருவடிகளை த்யாசித்துக்கொண்டு
திருகாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

பட்டரும் ஆசார்யவிஸ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல் மிகவும்
ஸோகார்த்தராய் க்லைஸரிக்க, அருகிருந்த முதலிகளும் ‘வாரீர் பட்
டமே! தேவாரீர் இப்படி க்லைஸரிக்கலாமோ?’ என்று தேற்றமிட, பட்
டரும் தம்மிஸ்தெளிகதுகொண்டிருக்கிறவளவிலே, பெருமாள் சாத்
திக்களைந்த திருமலை திருப்பரியட்டம் முதலானவற்றையுங் கொண்டு

(க) யோநித்யம் (உ) ராமாநுஜஸ்யசரணௌ ஸாணம் ப்ர
பத்யே ||

ஆழ்வார்களுக்கும் உடையவருக்கும் தீர்த்ததிவஸம் + சொல்லா தொழிவானென்னென்னில்: - அத்யபி அகிலாத்மோத்தாரணர்த்தமாக அர்ச்சாவிக்ரஹங்களை அங்கீகரித்து இங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறார்களாகையாலே அன்றிக்கே, அவர்கள்இங்கிலும்கால்வாங்கிப்பேரையில் ஆத்மகோடிகளுக்கருடேற வழியில்லையேற. இத்தகையினைத்திறை, நம்பூர்வாசார்யர்கள் தீர்த்தம் கொண்டாடித் திதிபரிபாலகம்பண்ணு தொழிகிறதும். (க) “ஆர்த்ராயாமுகிதே மஹாபுரிமதே தாஹன் த்யத்ரி மாத்தர்ப்ரமம் பூநீரங்கபூநீய மத்யஸரிஷ்யமஹிதே வேதாந்த பாக்ஷம்வதந்-திப்ரோ திக்விஜயம்விதாயஸஹ ஸதர்விப்ரார்த்தவிபஞ்சாஸகதர்பா திபூநீயதபூதரேயதிவசன் ஸம்பத்ருமாரம்பஜந்” என்று சித்திரையிற் செய்ய திருவாதிகையிலே பூநீபெரும்பூதுரிலே அகிலாத்மோத்தாரணர்த்தமாகவந்து அவதரித்து அகிலபாசன் தரங்கங்களையும் அப்யவித்து, பெருமாள் கோயிலிலே போருளாளர் நிபந்தகத்தாலே பெரிய கம்பிபை ஆர்ச்சாபித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்கராங்களையுற்பெற்று “மாற்பால் மனஞ் சுழிப்ப மங்கையர் தேசள்கைவிட்டு” என்கிறாடியே ஸர்வஸங்கபரித்யாக பூர்வகமாகப் போருளாளர் ஸந்திதியிலே ஆர்ச்சமப்ராப்தி பண்ணியருளி, பூநீரங்கைப்ரவர்த்தகதப் பெற்று, பூநீபாக்ஷ்யருளிச்செய்து திக்விஜயப்பண்ணித் திருவாங்கப் பரதவத்தை நிலைநிறுத்தியருளி, புழுவன்ய்யாரேஜை மேல்காட்டுக்கு கபூந்தருளித் திருநாராயணற்கு அனைத்தழகுங் கண்டருளப்பண்ணிச் செல்வாப்பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்தவந்து ப்ரதிஷ்டிப்பிடுத கருளி ஐம்பாத்திருவர்க்காக அர்ச்சாவதார ரூபவிக்ரஹத்தை அங்கீகரித்து, அகிலேதம்ஸர்வபாந்தியையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்துக்கொண்டு அவர்களாலே ஸைவமாதராய்ச் *செர்பொற்கழலடித் திருவருச்செல்வாப்பிள்ளையை மங்களாஸாணகஞ்செய்து கொண்டு காலைத்வ முள்ளகனையும் இங்கே ஸார்திஷ்டிதராய் விளங்கா தின்றுகொண்டு வாழ்க்க நனுகிறாராய்த்து, உடையவர்.

(க) குடிநீர்-பாயாசு-உதிதொகைமாவாயிட்டுக் காஹஸ்தி^க ரீதா
ஸ்ரீராமஸ்ரீயசெய்து^க ரீஷி^க உதிதொகைமாவாயிட்டு^க வடிநு || தீ
பெருநீர்^க விபா^கயஸ்தம^க தெவிட்டு^க பெருநீர்^க உதிதொகைமாவாயிட்டு^க வ
வாயிட்டு^க யசு^க உதிதொகைமாவாயிட்டு^க வடிநு ||

‘சொல்லாதொழிவாக’ என்பதற்கு ஸ்ரீஸ்ரீவக்ஷணவர்கள் பரிபாலித்துப் பாவலித்தப்புகித்தாயலிருப்பது என்று பொருள்.

பட்டர் வைபவம்.

அந்தரம் பட்டர் பூரீபாதத்துமுதலிகளுடனே பெருங்குட்டத் திருவேலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து தர்ஸகம் நிர்வஹித்தருளுகிற காலத்திலே, ஒருநீர்த்தவாஸிப்ராஹ்மணன்வந்து பட்டரை ஸேவித்து அவருடைய வேதாந்தோபந்யாஸ சாதூர்யத்தையும் கோஷ்டியின் வைபவத்தையும் கண்டு நின்று 'பட்டரோ! மேல்சாட்டில் வேதாந்தி யென்று ஒரு பெரிய வித்வானி நக்கிராச்; அவனுடைய வித்தையும் கோஷ்டியுட்போலே உமக்கு மிருந்தது'என்ன, பட்டரும் ப்ராஹ்மணன் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டருளி 'ஆமோ! அப்படியும் ஒருவித்வா னுண்டோ?' என்ன, 'உண்டு' என்று சொல்லி அந்த ப்ராஹ்மணன் இங்கு நின்றும் புறப்பட்டு மேல்சாட்டுக்குப் போய் வேதாந்தி கோஷ்டியிலேசென்று 'வேதாந்திகளே! உம்முடைய வித்யைக்கும் கோஷ்டிக்கும் ஸத்ருஸாய்ப் பட்டரென்பா ரொரு வர் இரண்டாற்றுக்கும் நடுவே எழுந்தருளியிருக்கிரார்' என்ன, வேதாந்திகளும் ப்ராஹ்மணனைப்பார்த்து 'ஆமோ! பட்டர் நமக்கு ஒத்த வித்வானோ?'என்ன, அவனும் 'பட்டர் உர்மிலும்அதிகர்'என்ன, அவனும், அவருக்கு எந்தஸாஸ்த்ரம் போரும்?' என்ன, ப்ராஹ்மண னும் 'ஸப்த தர்க்க பூர்வோத்தரமீமாம்ஸை தொடக்கமான ஸகல ஸாஸ்த்ரங்களும் பட்டருக்குப் போரும்' என்ன, வேதாந்தியும் இவன் சொன்னதைக்கேட்டு 'இவ்விபூதியிலே நமக்கு ஒருவரும் எதிரில்லை யென்று ஷட்தர்ஸகத்திற்கும் ஆளுநகமிட்டு அதன்மேலே உயர விருந்தோம்; பட்டர் நம்மிலும் அதிகரென்று ப்ராஹ்மணன் சொன் னானே!' என்று அன்றுதொடங்கித் திடுக்கிட்டிருந்தான்.

அவ்வளவிலே அந்தப்ராஹ்மணன் அங்குசின்றும் புறப்பட்டுக் கோயிலுக்குவந்து பட்டர்ஸத்தியிலே வந்து 'பட்டரோ! உம்முடைய வைபவமெல்லாம் வேதாந்திக்குச் சொன்னேன்' என்ன, பட்டரும் ப்ராஹ்மணனைக்குறித்து 'அவன் அதுக்கு என்னசொன்னான்?' என்ன, அவனும் 'பட்டருக்கு எந்தஸாஸ்த்ரம் போரு மென்று கேட்டான்' என்ன, பட்டரும் 'ப்ராஹ்மணா! அதுக்கு நீ வேதாந்திகளுக்கு என்ன சொன்னாய்?' என்ன, அவனும் 'பட்டருக்கு ஸப்ததர்க்கங்களும் பூர்வோத்தரமீமாம்ஸைகளும் கன்றாகப்போருமென்று வேதாந்தியுடனே

சொன்னேன்' என்ன, பட்டரும் அந்தப் பராஹ்மணனைக் குறித்து 'தீர்த்தவாஸியாய்த் தேசங்களெங்கும் ஈடையாடி எல்லாருடைய வித்யாமாஹாதீபங்களெல்லாம் அறிந்து சாகரிகஞாபிநுக்கிற நீ, நமக்குப் போருமதெல்லாம் அறிந்து வேதாந்திக்குச் சொல்லாமல் கேவலம் வேதாந்தஸாஸ்தரங்களை போரு மென்று தப்பச்சொன்னாயே!' என்ன, பராஹ்மணனும் பட்டரைக்குறித்து 'இந்த லோகத்திலே ஈடையாடுகிற ஸாஸ்தரமொழிய உமக்கு மற்ற எதுபோரு மென்று வேதாந்திக்குச் சொல்லுவது?' என்ன, 'திருநெடுந்தாண்டகம் போரு மென்று வேதாந்திக்குச் சொல்லாதிநுத்தாயே!' என்று வெறுத்து அருளிச்செய்துவிட, அவனும் பின்னையும் மேல்காட்டுக்குப்போய் வேதாந்தியுடனே இச்செய்தியைச் சொல்ல, வேதாந்தியும் 'திருநெடுந்தாண்டக மென்கிற ஸாப்தத்திற்குத்தானே அர்த்தமாகிறதில்லை; அவர் எப்படிப்பட்ட வித்வானே!' என்று விஸ்மயப்பட்டிருக்கச்செய்தே, பட்டரும் 'வேதாந்தியை ஈழமுடைய தர்ஸகத்திலே அந்தர்ப்பூதராம் படி திருத்துமென்று உடையவர்சியமித்தருளினது அவர்யம் கர்த்தவ்யம்' என்று தம் திருவுள்ளத்திலே கொண்டு, பெருமாள்ஸந்திதியிலேசென்று ஸேவித்துகின்று 'நாயன்தே! மேல்காட்டிலே வேதாந்தியென்று ஒரு பெரியவித்வா னிருக்கிறான்; அவனைத் திருத்தி நம் தர்ஸகப்ரவர்த்தகனும்படி பண்ணவேண்டு மென்று அங்கேறவிடை கொள்வதாக இராதின்றேன்; தேவரீர் அவனை நன்றாகத்திருக்கி ஸ்ரீராமாநுஜஸித்தார்த்தத்திற்கு தீர்வாஹகனும்படி திருவுள்ளம்பற்றியருள வேணும்' என்று பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமானும் அப்படியே யாகக்கடவன்; த்வரித்துப் பேய்வாரும்' என்று திருவுள்ளமுகத்து தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டத்துடனே தம் குமாரரான வாகிதோன்ற அநேகம் திருவாபரணம் திருப்பரியட்டம் ந்ருத்ததேவாதீபங்களையும் தமக்கு உண்டான ஸகல பரிஜகபரிச்சதங்களையும் கூட்டி, 'போம்' என்று விடைகொடுத்தருள,

பட்டரும் புறப்பட்டு மேல்காட்டிலே யெழுந்தருளிக் காவேரிக் கரையிலே சிறப்புத்தாரண்டையிலே நின்றருள, அந்தாழ்வான் 'ஐழ்வரன்குமாரர் பட்டர் எழுந்தருளினார்' என்கேட்டுச் சடக்கைப் புறப்பட்டு எழுந்தருளித் திருக்காவேரிக்கரையிலே பட்டரைக்கண்டு ஸேவித்து 'ஐயோ! ஸுகுமாரரான நீர், கடும் மலையுங் கடந்து இத்தனைதூரம் எழுந்தருளலாமோ?' என்ன, பட்டரும் திருவடிகளிலே விழுந்து அந்தாழ்வானை ஸேவித்து 'உடையவர்

மேல்நாட்டிலேபாய் வேதாந்தியைத்திருத்தி நம்தர்ஸநப்ரவர்த்தக
 சாம்படிபண்ணென்று நியமித்தருளினாரே ; அப்படியே நம்பெரு
 மானும் விடைலாதித்து அனுப்பியருளினார் என்று விண்ணப்பஞ்
 செய்ய, அநந்தாழ்வானும் “எங்கள் குடிக்கரசே! வாரும்” என்று
 பட்டரை எடுத்து அணைத்துக்கொண்டுபோய், (க) “யாதவாத்நோர்ஜி
 மிஷா பேஷாங்கேஷாஞ்சவித்யதே- தேஷாந்தேஸோ யமபடாஃ நகுச்
 சந்தி கதாசந” என்று யதுஸாஸஸியாஸை யாவர் சிலர்க்கு உண்டா
 யிருக்கும், அவர்கள் வளிக்குத் தேசத்தில் யமபடர் மறந்தும் புருரார்க
 ளென்றும், (உ) “ஸஹஸ்ரஸிகரஸ்ஸோயம் ஸாக்ஷாச்சேஷாத்ம
 கோகிரிஃ - வைகுண்டாத்ரியதர்ஸஹம் சமயாஸஹிதேதாரமே” என்று
 ஸஹஸ்ரபணுமண்டலமுடைய திருவநந்தாழ்வானவதாரமான யதுகிரி
 ஸிகரத்திலே ஸமஸ்த கல்பாண குணங்களும் குன்றிலிட்ட விளக்காய்
 ப்ரகாஸிக்கும்படி பரமபதத்தையும் திருப்பாத்கடலையும் உபேக்ஷித்து
 * அரவிந்தப்பாவையுந் தானுமாய் * அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குக்
 களாய் நிற்க (ங) “வைகுண்டவாஸிநஸ்ஸர்வேஸேஸாஷேஸாஸாநா
 தயஃ-திர்யக்ஸ்தாவாஜந்மாநிர்ஸாயந்தேயதுபூதஸே” என்று * வைகுந்த
 நாட்டில்வாழும் ஸேனைமுதவியார் திருவநந்தாழ்வான் முதலான நித்ய
 முக்தரெல்லாரும் திருநாடு * புல்லெழுந்துபோம்படி குடிவாங்கிவந்துதுஸ்
 ஸௌபரீல்யஸௌலப்பா நுபவார்த்தமாகத் திர்யக்ஸ்தா வரஜந்மந்
 களைப் பரிக்காழித்து ஸுப்ரதிஷ்டிதாய் இங்கே வர்த்திக்கிறார்க
 ளென்றும் செல்லும்படியான வைபவத்தையுடைய யாதவாத்நீயைக்
 கிட்டி, சேதன் பாதபீடத்திலே ஏறும் பாவனைகொண்டு செம்பொன்
 யதுகிரியேறித் திருக்கல்பாணஸாஸ்ஸைக்கிட்டி, (ச) “காலேகாலேச
 ஸேவந்தாம் கல்பாணிதீர்த்தமத்புதம்- யத்ர தீர்த்தே சிமஜ்ஜந்தேதா யத

(க) யாடிவாஜெஜி-புமரிஷாபெஷாஃ கெஷாஹவிஷெக ।
 தெஷாஜெஸெபரிஹடாஃ நமஜ்ஜனிகடாவக ।

(உ) ஸஹஸ்ரஸிவரஸௌயம்ஸாக்ஷாஜெஷாதகொமிரிஃ ।
 வெகாணாடிபுதாஹம் ரபிபாஸஹிதேதாரமே ॥

(ங) வெகாணவாலிநஸுவெபுஸெஷெஸஷாஸநாடியஃ ।
 கிரிஷ் ஸாவரஜநாநிபுரபஜெபடிஹநுபரெ ॥

(ச) காலேகாலேவஸவஜாஃ கஜாணி கீயபுஜிஹதழ ।
 யதுகீயெபுநிஜ்ஜெஷாயதபஸம்ஸிதவதாஃ ॥ உநஜ்ஜினிவாஃ

யஸ்ஸம் ரிதவ் தஃ - உம்ஜ்ஜந்திபவம் போதி கல்லோலகலஹாந்தராத்
புஷ்கரோததாப்ரீதிர் கதங் கபம் கபாமுநீ - யதா கல்பாண தீர்த்தஸ்ய
தீர்த்தே கல்பாணசேதஸாம் - தீர்த்தேததா மலேஸ்வரத்வா முச்
யந்தேஸர்வகிஸ்பிஷஃ - கஸ்திகர்ச க்ருதக்ஷர்ச பரீவாதபரோ
பிச - பாப்ரஸம்ஸாநிஷ்டர்ச ஸ்வப்ரஸம்ஸா பராயணஃ - யஜ்ஞ
விக்ரகர்சைவ வேதாத்யபகதூஷகஃ - பாதாராதுரக்தர்ச பாக
பேதகரோபிச - பாதர்வ்யாபஹாரீச பஃஷண்டாமதத்பரஃ - ஸாதித்ராத்
பகூகர்சைவ ஸ்வாதிகாமுபஸாநகஃ - தர்மவிக்ரயஸீலர்ச ஸ்ராதத்
புக்ராமயாஜகஃ - தேவதாத்ரவ்யஹாரீச தர்ப்படம்பஸ்மக்ஷிதஃ - மவாங்க்
லேஸாகரர்சாபி ப்ராத்ர மனாஞ்சுகித்தகஃ - விஷ்ணுபக்திவிநாதீச ஸ்ரு
ஷஸீபதிரோவச" என்று இப்படிப்பட்டிருக்கிறவர்களுடைய பாபங்
களைப் பேசக்கவல்ல திருக்கல்யாணியிலே நீரடித் கேஸவாதியான
பன்னிரண்டு திருநாமஞ் சாத்தியருளி எழுந்தருள, அங்கிருந்த
ஐம்பத்திருவர் முதலான அனைவரும் சடகோபன் முன்னிலையாக
வந்து எதிர்கொள்ள, பட்டரும் ஸாஷ்டாங்கமாக ஸேவித்துத் திவ்ய
நகரிக்குள்ளே யெழுந்தருளிச் சதுராக்ஷோபுரத்தை அஞ்சலித்து
உள்ளே புகுத்து, ஸ்ரீபஸிபீடத்தருகே * தானஞ் தடக்கையுங் கூப்பித்

ஹோயிகஞ்ஞாநகலஹாநாசு । வுஷ்ஞெந கயா ஸீகிநபு
மம்மாயாந் நயாசீ-௦௮௮ ॥ யயாகஞ்ஞாணதீய-புஷ்ய தீயெபுகஞ்ஞா
ணவெகஸாபு । தீயெபுத துரீசெஸாநாசீ-௦௮௮ ॥ ஹெஸவபுகிவி
வெஷஃ ॥ நாவிகஸுக்ருதவஸு வரீவாடிவரோவிவ । வரபு
ஸம்ஸாநிஷ்ட ஸஸுபுஸம்ஸாவராயணஃ ॥ யஜ்விஷகஸெஸவ
வெஷாய்யநடி-௮ஷகஃ । வரதாராநாநகஸவாகவெஷகரோவி
வ ॥ வரபுஷ்யாவஹாரீவ வாஷணாமகிததூரஃ । ஸாதித்ராண
வகூகஸெஸவஸாநீநாசீ-௦௮௮வலாகஃ ॥ யஜ்விசு யஸீலஸு ஸ்ராத
மம்மாயாநகஃ । ஷெவதாடிவாஷாரீவடிவபுயம்ஸாநிதஃ ॥
மவாங்க்ஸகஸுராவி ஸ்ராவணாநாஹி நிநகஃ । விஷ்ணுமகி
விவாதவ்யஷஸீவகிரோவவ ॥

தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, உடையவர்ஸந்திதிக்குளமுந்தருளி(க) “யேசித்
யம்” என்று சொடங்கி (உ) “சாமாதுஜஸ்யசாணௌஸாணம்ப்ர
பத்யே” என்று ஸேவித்து சாமாதுஜதிவாகசையுந் திருவடிதொழுது
வாழ்த்தித் தீர்த்தப்ராஸாதங்களும் பெற்று அவர் புருஷகாமாக ப்ர
தகிணமாக எழுந்தருளி (ங) “பர்ச்சாதபிவிமாதஸ்ய ப்ராகாரார்தா
மத்யதஃ - ஸுதர்ஸாஞ்சலக்ஷமீஸாச வர்த்தேதே ஸர்வகாமஜே”
என்று சொல்லப்பட்ட திருவாழியாழ்வானையும் யதுகிரிகாச்சியாரை
ரையும் ஸேவித்து, ஆகந்த மயமான திவ்யவிபாகத்தையுந் தொழுது,
உள்ளே யெழுந்தருளி ஸாஷ்டாங்கமாக ஸேவித்து, கம்மாழ்வாரையும்
திருமங்கையாழ்வாரையும் ஸேவித்து, செல்வப்பிள்ளையையும் திருவடி
தொழுது அவ்விஃசுஹ ஸௌந்தர்யத்திலே ஆழங்கூர்பட்டுநிற்க,
செல்வப்பிள்ளையும் உகந்து தீர்த்தம் திருமாலை சடகோபன் ப்ராஸா
திதருளப் பெற்றுப் புறப்பட்டு, ஸேனை முதலியாரையும் திருவடி
தொழுது, சண்டப்ராசண்டர்களான த்வாரபாலகர்க ளுமுகிகொண்டு
உள்ளே சென்று திருப்பல்லாண்டை அறுசுந்தித்துத் திருநாராயணப்
பெருமானைப் பாதாதிகேஸாரந்தமாக ஸேவித்து அஞ்சலித்துநிற்க,
திருநாராயணரும் மிகவும் உகப்போடே பட்டருக்குத் திருமாலை
திருப்பரியட்டம் தீர்த்தம் சடகோபனும் ப்ராஸாதித்து விடைகொடுத்
தருள, பட்டரும் அந்தாழ்வானுடனே புறப்பட்டு எழுந்தருளி,
வேதாந்திகளிருக்கிற ஊர் ஆஸந்நமானவாதே ‘ஆழ்வான் குமாரர்
பட்டர் வந்தார், அணியரங்கன் குமாரர் பட்டர் வந்தார், வேதாந்தா
சார்ய பட்டர் வந்தார், வேதியர்கள் தனித்தலைவர் வந்தார், ஸ்ரீபராஸா
பட்டர் வந்தார், பாவாதிமதஹஸ்தி பஞ்சாநகர் வந்தார்’ என்று பல
திருச்சின்னம் பணிமாறுகை முதலான தூர்யகோஷத்துடனே பெருந்
திரளாக மஹாஸம்ப்ரமத்துடனே ஸர்வாபரணபூஷிதராய், சத்ராசாமா
தாலவ்ருந்தாதிகள்ஸேவிக்க மணிப்பல்லக்கிலே எழுந்தருளாநிற்க, அவ்
வளவிலே இரண்டு ப்ராஹ்மணர்கள் எதிரேவந்து பட்டரைப் பார்த்து
‘நீர் ஆர்? அநேகம் ஸம்ப்ரமததுடனே வந்தீர்; எங்கேற எழுந்தருளு
கிறீர்?’ என்றுகேட்க, பட்டரும் ‘நாம் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர், வேதாந்தி

(க) யொநித்யூ (உ) ராசோதுஜஸ்யுபரணௌஸாணம் ப்ர
பத்யே || (ங) வஸ்ராஜவிலிசோகஸ்ய ப்ராகாரானாஸியு தஃ |
ஸுதர்ஸாஞ்சலக்ஷமீஸாச வர்த்தேதே ஸர்வகாமஜே ||

களுடனே தர்க்கிக்கப் போகிறோம்; என்ன, அந்தப் பராஹ்மணர்கள் சொன்னபடி:—‘நீர் இப்படி ஸம்ப்ரமத்துடனே எழுந்தருளினால், வேதாந்திகளை உமக்குக் காணப்போகாது காணும்; அவர் க்ருஹத்துக்குள்ளே இருந்துவிடுவர்; அவருடைய சரிஷ்யப்ராசரிஷ்யர்கள் தலைவாசலிலேயே இருந்துவந்த வித்வான்களுடனே நாலாறு மாஸம் தர்க்கித்து அவர்களை உள் ளை புத்ரவொட்டாதே புறம்பே தள்ளிவிடுவார்கள்’ என்ன, பட்டரும் அந்தப் பராஹ்மணரைப் பார்த்து ‘ஆகில் நாம் நேரே சென்று அவர்க்ருஹத்திலே புத்ரத்து வேதாந்திகளைக் காணும் விரகு என்?’ என்று கேட்டருள, அவர்கள் சொன்னபடி:—‘வேதாந்திகள் தநவா னாகையாலே † அவாரியாக பராஹ்மணருக்கு ஸத்ரபோஜன மிடுவர்; அந்த ஸத்ரபுக்ப் பராஹ்மணரோடே கலசி அவர்கள் வேஷத்தையுந்தரித் துக்கொண்டு உள்ளே சென்றால் புஜிக்க வருகிற பராஹ்மணரை நிசீ க்ஷித்திருப்பார்; அங்கே வேதாந்திகளைக் காணலாம்; ஆகையாலே உம் முடைய ஸம்ப்ரமங்களை பெல்லாம் இங்கே நிறுத்தி நிராருவருமே ஸத்ராசரிகளுடனே உள்ளே எழுந்தருளும்’ என்று சொல்லிப்போனார்கள்.

அந்தரம் பட்டரும் ‘இவர்கள் சொன்னது கார்யமாம்’ என்று திருவுள்ளம்பற்றி, தம்முடைய அனைத்துப்பரிகரத்தையும் ஊருக்குத் தூரத்திலே நிறுத்தி, தாம் சாத்தியிருந்த ஸர்வாபரணங்களையும் களைந்துவைத்து ஒரு அரங்கைக் ‡ கல்லையைக் குத்தியிடுக்கிக்கொண்டு காசி வேஷடியும் தரித்து ஒருமண்டலமும் கையில் தூக்கிக்கொண்டு அந்தாழ்வானும் தாழ்மாய் ஸத்ராசரிகளுடனே கடிக்க கார்ப்பண்ய வேஷத்துடனே உள்ளே எழுந்தருள, வேதாந்திகளும் பராஹ்மணர் புஜிக்கையைப் பார்த்துக்கொண்டு ஒருமண்டபத்திலே ஆறு ஆஸந மிட்டு அதன்மேலே பெரிய மதிப்புடனே இராநிற்க, பராஹ்மண ரெல்லாரும் ஸத்ராசரிகளையிலே புத்ர, பட்டர் அங்கே எழுந்தருளாமல் வேதாந்திகளை நோக்கி பெழுந்தருள, வேதாந்திகளும் ‘பிள்ளாய் இங்கு ஏன் வருகிறீர்?’ என்ன பட்டரும் ‘பிசைஷக்கு, வருகிறேன்’ என்ன, ‘எல்லாரும் புஜிக்கிற விடத்திலே போகீர், பிசைஷக்கு’ என்ன, பட்டரும் ‘எனக்குச் சொற்றுப்பிசைஷயன்று’ என்ன, வேதாந்திகளும்

† அவாரியாக - தடையில்லாமல்: தேசவழக்குச் சொல்.

‡ கல்லையைக் குத்தியிடுக்கிக்கொண்டு - தொன்னை உயர்ந்ததைத் துண்டு கொண்டு.

‘இவர் ஸத்ராபரியானாலும் கிஞ்சித் வித்வானாகக்கூடும்’ என்று விசாரித்து “கா பிஷா?” என்ன, பட்டரும் “தர்க்கபிஷா” என்ன, வேதாந்திகள் இத்தைக்கேட்டுத் திடுக்கிட்டு ‘முன்னே தீர்த்தவாஸிப்ராஹ்மணன் வந்து கமக்குச் சொன்ன பட்டரல்லது கம்முன்னே வந்து கசாமல் நின்று தர்க்கபிஷா பென்று கேட்கவல்லவர் இந்த லோகத்தி லொருவருமில்லை; வேஷம் காப்பபண்யமாயிருந்ததேயாகிலும் இவர் பட்டராகவேணும் என்று நிர்சயித்து, ‘கம்மைத் தர்க்கபிஷாக்கேட்டீர்; நீர் பட்டரோ?’ என்ன, இவரும் ‘ஆம்’ என்று கமண்டலம் கல்லை காவிவேஷ்டி இவற்றையெல்லாம் கருட்டி பெறிந்து எழுந்தருளியிருந்து மஹாவேகமாக உபந்யஸிக்க, அவ்வளவிலே வேதாந்திகளும் பட்டர்வைபவங்கேட்டிருந்தும் ‘இவர் வித்யாமாஹாதம்யங்காணவேணும்’ என்று இவருடனே தர்க்கிக்க, இப்படி ஒருவர்க் கொருவர் மத்தவாணம்பிணங்குமரபோல தர்க்கிக்க, இங்ஙனே ஒன்பதுநாள் சென்றபின்பு பத்தரம் நாள் பட்டர் தர்க்கிக்கச் செப்தே மாயிஸித்தாந்தத்தை சாததாவாகக்கண்டித்து விசரிஷ்டாத்வைதபாமாக உபந்யஸிக்க, இதைக்கண்ட வேதாந்திகள் எழுந்திருந்துநின்று கடுங்கி வேடுவொன்றுஞ் சொல்லாதே ‘மதுஷ்யமாத்ரமே யென்றிருந்தேன்; நம் பெருமானென்ன நீரென்ன பேதமில்லை; உறங்கும்பெருமாள் அவர், உலாவும் பெருமாள் நீர்; ஆனபின்பு வாய்கிறந்து ஒருவார்த்தை சொல்லக் கூடாது’ என்று அனாகுலைபத் தலைகுலைபவந்து பட்டர் திருவடிகளிலே அடைவு கெடவிழுந்து ஸைவித்து ‘அடியேனை இரங்கியருளவேணும்’ என்று மிகவும் அநுவர்த்திக்க, பட்டரும், தாபெழுந்தருளின கார்பம் அதிஸீக்ரமாகப் பஸித்தவாதே, மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்தருளிலேவதாந்திகளை அங்கீகரித்தருளி, அவருக்கு (க) “அர்த்தபஞ்சகததவஜ்ஞாஃ பஞ்சஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்கருதாஃ-ஆகாரத்யஸம்பந்நாமஹாபாகவதாஸஸம்ருதாஃ” என்று சொல்லப்பட்ட தாபபுண்ட்ராதி பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதித்து அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாதத்தையுமுண்டாகி, ஆகாரத்யஸம்பந்நாரண மஹாபாகவதேதாதமராக்விவிமோஷகடாக்ஷத்ஞ்செய்தருளி, ‘வேதாந்திகளை! நீர் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தீர்; ஆகையாலே, நாம உமக்குப் பரக்கச்சொல்லலாவ தென்று மில்லை; விசரிஷ்டாத்வைதமே பெருள; நீர் மாயாவாதரீதியை ஸவாஸ

(க) சுயபூவஹிக தக்ஷஜ்ஞாவஹிஸம்ஸாரஸம்ஸுபுதாஃ குகாரஸுயஸம்வஹாஹிஹாஹா மவதாஸுபுதாஃ

சமாத க்ஷயித்து, ஸ்ரீயப்பகியைப்பற்றி ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்
 தையே நிர்வஹித்துப்போரும்' என்று அநுனிச்செய்து ஆழ்வார்கள்
 அருளிச்செயல் நாலாயிரமும் ஒஹம்படி நியமித்தநாள், 'இனி நாம்
 கம்பெருமானை ஸேவிக்கப்போகிறோம்' என்று உத்தேசிக்கித் புறப்
 பட்டவளவிலே, ஊருக்குப் புறம்பே சிறுத்தின அனைத்துப் பரிகா
 மும் ஊரிலே வந்து அவர்கள் மஹாஸம்ப்ரமத்துடனே பட்டரைச்
 சூழ்ந்து ஸேவித்துப் பூர்வம்போலே ஸர்வாபரணங்களும் பூஷித்து
 ஒப்பித்து மணிப்பல்லக்கிலே யேற்றி உபய சாமர காலவந்தராதிகள்
 பரிமாற, ஸகலவாத்யங்களும் முழங்க, கிருச்சிஷ்ணம் பாணி நாரிப் புறப்
 படக்கண்டு, வேதாந்திகள் பட்டருடைய பெருமையையும் ஸம்பத்தை
 யும் நன்றாகக் கண்குளிர நோக்கி 'இந்த ஸ்ரீமாத் இத்தனை தூரம் கடும்
 மலையும் கஷ்டமும் கடந்து எழுந்தருளி, நித்யஸம்ஸாரிகளிலும் கடை
 கெட்டு ம்ருஷாவாகிப் பரிருத்த அடியேனுடைய துர்க்கதியே பற்றா
 சாக அங்கீகரித்தருளுவதே!' என்று மிகவும் வித்தராய்க் கண்ணுள்
 கண்ணீருமாய்க்கொண்டு பட்டர்திருவடிகளிலே விழுந்து க்லேஸித்து
 'பெரியபெருமான்தாமான தன்மையாய் ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யாதிக
 ளையுடை யார்ய் எழுந்தருளின தேவரீர், 'அராதிகாலம் தப்பித்தி
 ரிந்து' அலம்புரித்த நெடுந்தடக்கைக்கும் எட்டாதபடி கைகழிந்து
 போன இவ்வாத்மா இன்னும் தப்பிப்போம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றி
 யருளி, இப்படி அதிகாரப்பண்பாய் நிறப்படுகாரு வேஷத்தையும்
 தரித்துக்கொண்டு ஸத்ராஸரிசூருடனே கூட எழுந்தருளி, அதி தூர்மாகி
 யான அடியேனை அங்கீகரித்தருளின அந்த வேஷத்தை நினைத்தால்
 அடியேனுக்கு பொறுக்கப்போகிறதில்லை' என்று சொல்லி வாய்விட்
 டழுதுகொண்டு திருவடிகளிலே விழுந்துகிடக்க, பட்டரும் வேதாந்தி
 களை முடிபிடித்தெடுத்து சிறுத்தித் தேற்றி 'நீர் இங்கே ததீயாராத்
 தைகபாராய் ஸாக்ஷேயிரு' என்று அநுனிச்செய்து கோயிலே
 நோக்கிப் புறப்பட்டு எழுந்தருளாகிற்க, "மின்னுமாமுகிலமேவுதண்
 டிருவேங்கடம்" என்கிறபடியே அப்புதாசும்பியதுபூதரஸ்ருங்கநிலய
 னான நரஸிம்ஹதீவ்யவிமாகம் தூரத்திலே தோன்றக்கண்டு அஞ்ஜலித்
 துப் பின்னையும் திருநாராயணபூசம் வழியாக எழுந்தருளி, அநந்தாழ்
 வான் முன்னிலையாக நபகம் நரஸிம்ஹம்† யிரிபரிப்ருடஸ்தாகம் ஸீதா
 ரண்யம் ஜ்ஞாநாஸ்வத்தமாகிற பஞ்சபாகவதஸ்தலம் ஸ்வேதம்ருத் பரி

† 'ஹரிப்ரஹ்மஹாஸ்தாகம்' என்று பாதிபேதம்.

தாசனிலே ஆகிற ஸப்த சூக்தாங்கனையும், வேதபுஷ்கரிணி தர்ப்பதீர்த்
தம் பலாஸதீர்த்தம் பத்மதீர்த்தம் யாதவ மஹாநதி வைகுண்டகங்கா
தீர்த்தம் நாராயணதீர்த்தம் மைத்ரேயகுண்ட தீர்த்தங்களையும்
ஸேவித்து அவதூஷித்து, இவற்றின் மத்பகதமான திருக்கல்யாணி
யிலே நீராடி, கௌலாதித்வாதஸார்த்வபுண்டாநாசாய், முன்பு
போலே ஸேவாக்ரமம் தப்பாமல் ஸேவித்துத் தீர்த்தப்ராஸாதங்களும்
பெற்றுப் புறப்பட்டுத் திருமலைபிறங்கி எழுந்தருளி, சிறப்புத் தூரிலே
அனந்தாழ்வானை நிறத்தி, பயணத்திலேயேத்வரித்துக் கோயிலுக்கு
எழுந்தருளி, திருக்காவேரியிலே நீராடியருளி த்வாதஸார்த்வபுண்டா
நாசாய், ஸகலபரிஜய பரிச்சதங்களோடே 'வேதாந்தசார்ய பட்டர் வந்
தார், வேதாந்திகளைவென்ற விரகர் வந்தார்' என்று திருச்சின்னம்
பணிமாற,* அணியாங்கன் திருமுற்றத்தடியார் எதிர்கொள்ள எழுந்
தருளி, ஸேவாக்ரமம் தப்பாமல் ஸேவித்துக்கொண்டு உள்ளே புருந்து
*மாயோனை மணத்துணைபற்றிச் சின்று வாயா வாழ்த்திநிற்க, பெரு
மாளும் பெரிய ப்ரீதியோடே திருமலை திருப்பரியட்டம் தீர்த்தம்
சடகோபனும் ப்ராஸாதித்துத் திருமாளிகையிலே போகவிட்டருள,
பட்டரும் தம் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி, அங்கே ஆண்டாளை
ஸேவித்து ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுக்குத் தர்ஸனார்த்தம் நிர்வஹித்துக்
கொண்டு எழுந்தருளி யிருந்தார்.

அநந்தாம், அங்கே கங்கைகளையிலே வேதாந்திகள் * திருமாலடி
யார்களைப் பூசித்துக்கொண்டிருக்கும் காளிலே, இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ண
வர்கள் இளைத்து வேதாந்திகள் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி 'சூக்தா
நவியா நின்றது' என்று அமுலுசெப்பத் தேட, வேதாந்திகள் தேவி
களிருவரும் பார்த்து 'உங்கள் வேதாந்திகள் தீர்த்தமடப்போனார்;
இங்கு ஒன்றுமில்லை; நீங்கள் அங்கேறப் போங்கோள்' என்றசொல்லி
உதாஸீசம்பண்ணியிட, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் வேதாந்திகள் பக்
கல்சென்று இத்தை அறிவிக்க, அவரும் அதுகேட்டு அதுதபித்
துத் தம் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளித் தேவிகளிருவரையுஞ்
சிறி அப்போதே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளத் தேட,
அங்குள்ளவர்கள் வேதாந்திகளைப் போகவொண்ணதென்று தகைய,
இவரும் தமக்கு நிரவதிகதமுண்டாகையாலே அதை மூன்று அம்ஸ
மாகப் பிரித்து இரண்டு தேவிகளுக்கும் இரண்டு அம்ஸங் கொடுத்து

மற்றையர்ஸத்தை ஸ்வாசார்யருக்காக எடுப்பித்துக்கொண்டு அத் தேசத்தையும் ஸ்வாஸகமாக விட்டு, “இல்லறமல்லேல் துறவறம்” என்று அதிதிஸக்கார போகையல்லாத பார்வைப த்யஜித்து ஸங்க்ய விக்ஷக்கடவன்’ என்று ஸாஸ்த்ரம் சொல்லுதையாலே ஸர்வஸங்கபரித்யாக பூர்வகமாக அங்கே ஸங்கயித்தருளிக் கோயிலை நோக்கி எழுந்தருளாநிற்கச் செய்தே திருக்காவேரிக் கரையிலுள்ள சிறப்புத்தூரிலே அனந்தாழ்வானைக் கண்டு ஸேவித்துநிற்க, அனந்தாழ்வானும் ‘வாரீர் வேதாந்திகளே! ஸுதுமாரான நீர் இங்ஙனே செய்பவரேமா? வேர்த்தபோது நீராடிப் பசித்தபோது அமுதுசெய்து பட்டர் திருவடிகளை ஸாணமென் றிருந்தால், உம்மைப் பாம்பதத்தினின்றும் தள்ளியிடுவாருண்டோ? இனி யென்! திருமந்தரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து த்வையகநிஷ்ட ராவீர்’ என்று ஆபீர்வதித்து, ‘போம்’ என்று விட்டார்; அதாவது - திருமந்தரம் ஆத்மஸ்வரூபபரமாகையாலே ஸேஷத்வ ஜ்ஞாநோத்பத்தியகிற ஆபீஜாத்யமுண்டாய், த்வயத்திலும் ஸ்ரீமச்சுப்தோக்தமான பெரிய பிராட்டியார் புருஷாரத்தாலே வர்த்தமாகார்த்தத்திலே வர்க்கித்து, உத்தரவாக்யோக்தங்களைப் பற்றக் கைங்கர்யகநிஷ்டராவீ ரென்று சொன்னபடி.

வேதாந்திகளும் பயணகதியிலேபோய்க் கோயிலிலே யெழுந்தருளிப் பட்டர் திருவடிகளிலே ஸேவித்து, தாம் கொண்டுவந்த தூதத்தைத் தம்மனென்கிற அபிமானத்தை விட்டுப் பட்டருக்கு இஷ்ட விதியோபாஸ்ஸுமரம்படி அவர் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்து நிர்மமராய் நிற்க, அவ்வளவிலே பட்டரும் மிகவும் உகந்தருளி ‘கம்முடைய சீயர் வந்தார்’ என்று வாரியெடுத்துக் கட்டிக்கொண்டருளி ஒரு கூதணமும் பிரியாமல் தம்முடைய ஸந்திதியிலே வைத்துக்கொண்டு ஸகலார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருள, சீயரும் பட்டரையல்லது மற் றொரு தெய்வம் அறியாதிருந்தார்.

பட்டரும் கம்முடைய சீயரென்று சொல்லி அணைத்துக்கொண்ட அன்று தொடங்கி வேதாந்திகளுக்கு ‘கஞ்சீயர்’ என்று திருநாமமுண்டாய்த்து.

கஞ்சீயர் பட்டரைப் பார்த்து ‘பெருமான் சந்தரபுஷ்கரிணிக்கரையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறதற்குத் திருவுள்ளக்கருத்து என்?’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டரும், “காராயணமே! மணிவண்ண! நாக

கணையாய்!' என்று கூப்பிட்டபின்பிழை அந்த மடுவின் கரையிலே எழுந்தரு
ளினது; இங்குக் கண்வளர்த்தருளுகிறது நான்குப்பிடுவதற்குமுன்னே
என்னை எடுக்கைக்காக, நான் அகப்பட்ட பொய்கைக் கரையிலே ஏற்
கவே வந்து கண்வளர்த்தருளுகிறாணித்தனை; நீர் இவ்வர்த்தம் கேட்
டது, உம்முடைய வசத்தாலே யன்றுகாணும்; உம்மைக்கொண்டு நம்
பெருமாள் என்னினைவை வெளிபிட்டருளினார்' என்று அருளிச்செய்
தார்; அதாவது - பசுவதவதாரங்களடங்க ஸ்வர்த்தமாக என்றிழை
ஜ்ஞாநாதிகர் அதுஸந்திப்ப ரொன்றபடி.

நஞ்சியர் பட்டரை பூரீபாதந் தாங்குவதாகத் தோளிலே தண்
டை வைக்கப்புக' பட்டரும் 'உம்முடைய வேஷத்திற்கு இது விருத்
தங்காணும்' என்று அருளிச்செய்ய, சீபரும் 'அங்குத்தையடிமைக்கு
ஏகாந்தமென்று இவ்வேஷத்தைப் பரிசுஹம்பண்ணினேன்; அது
தானே இதற்கு விசேஷமாகில், பழைய வெள்ளையை யுடுக்கிறேன்'
என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்; அதாவது - ஆசார்ய கைங்கர்யத்திற்கு
அதுருபமாகாத வர்ணாராம தர்மமும் பரித்யஜ்ய மென்றபடி.

பட்டர் குடும்பஸஹிதமாகக் கூரகுலேத்தமனிலே எழுந்தருளி
யிருக்கிறவளவிலே திருநந்தவநத்தில் அல்பம் உபஹதியுண்டாக, திரு
நந்தவநஞ் செப்கிற ஏகாங்கிகள் சில வார்த்தைகள் சொன்னார்க
ளென்று நஞ்சியர் கேட்டருளி, ஏகாங்கிகளை யழைந்து 'நம் பெருமாள்
திருக்குழந்தைகளை சிக்கு நூறுகிறதென்றே நான் திருநந்தவநஞ் செய்
கிறது' பட்டருடைய குடும்பத்திற்கு இஷ்டவிதியாகாஹமாகவேணு
மென்று திருநந்தவநவ்யாஜேகோகினை வித்தனையன்றே!' என்று
அவர்களைச் சீறி விட்டருளினார்; இத்தால், ஆசார்யபாதந்தான் பசு
வத்தைக்கர்யம்பண்ணக் கோலுவதும் ஆசார்ய கைங்கர்யார்த்தமாக
வித்தனை பென்று வருத்து.

அசுத்தாம் பட்டர் திருவணையாட எழுந்தருளுகிறபோது, பசு
லெல்லாம் வழி நடந்தருளின ஆயாஸத்தாலே விட்டகொரு தூற்றடி
யிலே நஞ்சியர் மடியிலே திருமுடியைவைத்துக் கண்வளர்த்தருள,
ஜிரவெல்லாம் தடையாறுதல் அசைத்தல் செய்யாதே இருந்தருளி
னார்; ஆகையாலே, ஆசார்யவிஷயத்திலே சைதந்யம் மூச்சற்றுப் படுக்
கையாய் அடிமை செய்கை ஸிஷ்யஸ்வரூபனிததி பென்கிறது.

திருவணையாடி மீண்டு எழுந்தருளுகிறப்பாது ஸாயங்காலமான
வாறே பாதிசியென்கிற காமததிடில் போய் ஒரு வேடனகததே
எழுந்தருளப்புகுவாறே, அவனும் தானிருந்த ஆஸநததையும் வாங்
கிப்போகட்டு இவர்க்கு ஒரு கட்டிலை அமைத்துக்கொடுக்க, அதின்
மேலே எழுந்தருளியிருந்து 'இவன் நம்முடைய வைபவ மறிந்து
செய்தா னல்லன்; க்யாதிபரனாய் செய்தானல்லன்; நம்மால் உபக்ருத
னாய்ச் செய்தா னல்லன்; தன்னுடைய க்ருஹத்திலே புருந்தோமென்
னும் அபிமானமிதே இவன் இவ்வளவு செய்யவேண்டிற்று. நம்மவான்
தன் அபிமானத்திலே ஒதுங்கினான் என்ன நினைத்திருக்கிறானே?'
என்று அதுஸந்தித்தருளி, பின்பு அந்தக்ருஹ முடையவனைக் குறித்து
'இவரு விஸேஷம் எது?' என்று கேட்டருள, அவனும் 'நாயன தே!
நான் காட்டிலே வேட்டைக்குப் போனேன்; அங்கே ஒரு முசல் குட்
டியைப் பிடித்தேன்; அதனுடைய தாயானது என் முன்னே வந்து
வழியிலே எதிரே கும்பிட்டுக்கொண்டு கிடந்தது; அததைக்கண்டு
எனக்குத்தையபிறந்து அதின்குட்டியைவிட்டுப்போந்தேன்' என்றான்.
அதைக்கேட்டு இவரும் 'ஒரு சேதநனுக்கு இல்லாததொன்று, பரம
சேதநனுக்கு உள்வதொன்று! (க) " மாமேகம்ஸாணம்வாஜ " என்று
அம்முசலுக்கு உபதேஸரித்தாருமில்லை; (உ) " அரிஃப்ராணாப்பரிதயஜ்ய
ரகதித வ்யக்ருதாத்மநா " என்று இவ்வேடனுக்கு உபதேஸரித்தாரு
மில்லை; அவ்வயவதானேக ஸாணாதி பஸிப்பதே! இதொரு ப்ரமாண
ஸித்தி இருந்தபடியே! ' என்று கஞ்சியர்க்கு அருளிச்செய்து, கோயி
லுக்கு எழுந்தருளிப் பூர்வம்போலே வ்யாக்யாதித்துக்கொண்டு
எழுந்தருளியிருந்தார்.

அக்காலத்திலே வீரஸுந்தரப்ரஹ்மராயன் பெருமானுக்கு திரு
மதிள் கட்டுவிக்கிற நேரிலே பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் திருமாளிகை
யகப்பட, 'அவர் திருமாளிகையை, இடித்துத் திருமதிள்கட்டவேணும்'
என்று வீரஸுந்தரன் சொல்ல, பட்டரும் 'உம் திருமதி ள்ளா பெரு
மானுக்கு ரக்ஷகப? அவர்மங்களாஸாஸநயிதே ரக்ஷகப; ஆகையாலே,
முன்பு திருமங்கையாழ்வார் தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் திருமலை

(க) மாமேகம்ஸாணம்வாஜ | (உ) அரிஃப்ராணாப்பரிதயஜ்ய
ரகதிதவ்யக்ருதாத்மநா

வாய்திறந்து வார்த்தை சொல்லப்போகிறதில்லை; நீர் திருவிருத்தத் திற்கு அர்த்தம் ஒருநு இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்குச் சொல்லும்' என்று அவரைச் சீயர் ஸ்ரீபாதத்திலே காட்டிக்கொடுத்து இங்ஙனே நடந்துசெல்லுகிற நாளிலே, கடலைக் கலக்கிஞாற்போலே பட்டர்திருவுள்ளத்தைக் கலக்கி விசேஷித்த வீரஸூந்தரன் மரித்துப்போக,

அவ்வளவிலே கோயிலிலே பட்டர்திருத்தாயார் ஆண்டாளே ஸேவித்திருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் 'பட்டருடைய விசேஷி போனான்' என்று தங்கள் திருப்பரிபட்டங்களை முடிந்து ஆகாரத் திலே பெறிந்து நின்றார். நின்ற திக்கிலே ஸந்தோஷித்துச் சுதநாயு ஆண்டாளுக்கு அறிவிக்க, அதுகேட்டு ஆண்டாள் செய்தபடி:—திருமாளிகைக்குள்ளே புகுந்து திருக்காப்புச்சாத்திச் சிகெனத் தாளிட் டிக்கொண்டு வயிற்றிடித்து மிகவுங்க் லேஸித்து வாய்விட்டு உச்சைஸ் ஸ்வாமாக அழத்தொடங்கினாள்; அதுகேட்டு ஸந்தோஷாதிஸாயே * தடுகுட்டமாய்க் கும்பிடுகட்டமிட்டுக் * சுத்தாடுகிற முதலிகள் ஆண் டாளேக்குறித்து 'பட்டரை இங்கு இருக்கவுங்கட வெட்டாமல் விசேஷித்த பாபிஷ்டன் போனா வென்று ஸந்தோஷிபா தே க் லேஸிப் பாணென்? பட்டருடைய விசேஷி போகவும், பட்டரும முதலிகளும் இவகே எழுந்தருளவும், நாமெல்லாரும் கூடிவாழவும், உமக்கு அஸஹ்யமாயிருந்ததோ?' என்ன, ஆண்டாளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் குறித்து அருளிச்செய்தபடி:--'பிள்ளைகாள்! நீங்க ளொன்றும் அறி கிறிகோளில்லை; வீரஸூந்தரன் நேரே ஆழ்வானுடையரிஷ்யனா யிருந்து ஆசார்யபுத்தரான பட்டரைத் திண்டாட்டங்கண்டு அவர் திறத்திலே மஹாபராதத்தைத் தீரக்கழியப்பண்ணி 'அறியாமல்செய் தேன்; இத்தைப் பொறுத்தருளவேணும்' என்று பட்டர்திருவடி களிலே தலைசாய்ப்பதுஞ் செய்யாதே, 'இப்படி செய்ந்தோமே!' என் கிற அறுதாபமுமின்றியே செத்துப்போனான்; ஆகையாலே, அவன் ஸரீரம்விட்டபோதே யமபடர் கையிலே யகப்பட்டுக் கலங்க அடி யுண்டு மலங்க விழிக்குமாகையாலே அத்ருஷ்டத்தை யிழந்தான்; சிலநாளேக்கு இருந்தாகிலும் த்ருஷ்டஸூகத்தை யறுபவிக்கிறா னென் றிருந்தேன்; அதுவுங்கட இழந்தானாகாதே? ஆழ்வாஸ்திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையது ஒருஆதமா இப்படி தட்டுப்பட்டுப் போவதே! என்று இத்தை நினைத்து என்வயிறு எரிதிறபடி உங்களோருவர்க்கும

தெரிசெய்திலை' என்று ஆண்டான் அருளிச்செய்தான்; குற்றஞ்செய்தவர்கள் பக்கவிலு மகப்பா ஹிதபரமாய்த் தயார்த்தசித்தராய்ப் போருவது, ஆழ்வான் ஸம்பந்தமுடையவர்களுக்கே உள்ளதென நினை.

பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் இவ்வியோகங்கேட்டுக் கோயிலிலும் திருக்கோட்டியூருக்கு எழுந்தருளி இத்தை அருளிச்செய்ய, பட்டரும் கேட்டு ஸகலவீராய் "துக்கால்க ளென்தலைமேற் கெழுமீரோ ழாமரோடே" என்கிறபடியே அவர்கழல்களை அடிக்கடி வணங்கி, அவருடனேகூடத் தத்கூணமே கோஷமபுரத்திலும் புறப்பட்டுக் கோயிலேற எழுந்தருளி, பண்டுபோல தர்ஸனார்த்தம் நிர்வஹித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அம்மணியாழ்வான் இருநூறுகாதவழி கடந்து வந்து, பட்டர் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'அடியேனுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் ப்ராஸாதித்தருளவேணும்' என்று ப்ராசாதிக்க, பட்டரும் நெடுமாத்கடிமைக்கு அர்த்தம் ப்ராஸாதித்தருளி, எம்பெருமானை அறிகையாவது - அவனை அரைவயிறு பட்டறிகை; ததியரை அறிகையாவது - அவனை முழுக்க அறிகை' என்று அருளிச் செய்தருள, அவரும் 'பலபடி சொல்லி யென்? மறப்பன்; இவ்வளவே யமையும்' என்று அதுதன்னையே தாரகமாகப்பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளினார்; (க) 'நயக்கோநீரீ ஜவடவத் ப்ரணவேஸப்தஜாலவத்-ஸித் தேததீயஸேஷத்வே ஸர்வார்த்தாஸ்ஸப்பவந்திஹி" என்கையாலே, ஸச்சிஷ்யன் ஸதாசார்யன் அருளிச்செய்ததொரு சரமார்த்தத்தையே தஞ்சமென்று விர்வளிக்கவேணு மென்றபடி.

ஹேஸிகாமணிப் பல்லவராயன், பட்டரைக்குறித்து 'பட்டரே! ராஜகார்யஞ் செய்கையாலே அடியேனுக்குப் பகவத்விஷயவைபவக் கேட்க விரகிலகை; எனக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் ப்ராஸாதித்தருளவேணும்' என்று அபேக்ஷிக்க, பட்டரும் 'கடற்கரை வெளியை நினைத்திரும்' என்று அருளிச் செய்தருள, அது தெரிவாமையால் அவன் கையைப்பிசைந்துகிழ்க, இவரும் 'கடற்கரை

(க) நயுமெ ரயஸீஜெ வடவசுபுணவெ ஸஸஜாலவசு |

விரெஷததீயஸேஷகெய வவபூயபூஸம்மவஹிஹி |

யிலே ஒரு அம்ருதக்கடல்போலே பெருமாள் பெரியவாகா ஸேனை யோடே விட்டிருக்க, அக்கடையிலே பிணங்கின்னிப்பையல் ராவணன் இருக்க, எழுபதுகொடி மஹாகபிஸைகை உணர்ந்து பெருமானைக் குறிக்கொண்டு நோக்கிக் கொண்டுபோரா, அவர்கள் ப்ரக்ருதிமார்க ளாகையாலே கண்ணுறங்கிக் காலைாய்த்து கைசார்நகவளவிலே, தாமும் தம்நிதத்தம்பியாநமாகத் திருவகையிற்கட்டிய கச்சம் சுருக் கியசீராவும் பாணியும் முதுகிலே அம்புறத்தூணிகட்டிக் கையிலே தெறித்துப் பிடித்துப் பெருக்கின திருச்சரமும் தரித்த திருவிலலும் தாமுமாய், சில அண்டஜங்கள் முட்டையிட்டித் தம் சிறகிங்கிழை நோக்கியிட்டு வைக்குமாபோலே எழுபதுவெள்ளம் ப்லவங்க குலபதி மஹாஸைகையையும் நடையாடும் மதின்கள்போலே ரக்ஷித்துக்கொண்டு ஒரீரவெல்லாம் சாரிகையாய்வந்த சக்ரவர்த்தித்திருமகனுடைய கையும் விலலுமே தஞ்சமென்று ஸுகமாயிரும்' என்று அருளிஞர்; தர்ஸனா ஹஸ்யமாவது - உறக்குகிறபோது கம்மை ரக்ஷிக்குமவன் உணர்ந்தால் கம்மை நோக்கு மென்றிருக்கச் சொல்லவேண்டாவிதேற யென்றபடி.

ஒருநாள் தரிபுவநகிரதேவராயன், பட்டருடைய வைபவங்கண்டு 'பட்டசே! நீர் கம்பக்கல் ஒருநாள் வந்துபோகீர்' என்ன, பட்டரும் 'பெருமாள் அஞ்சலென்ற கை மறுத்தாலும், அவ்வாசலொழிய வேறொருபோக்கு உண்டே?' என்று அருளிஞர்; அதாவது - (க) "ஏதத்வாதம்மம்" என்று ஸ்வாஸ்மித ரக்ஷணைகதிக்ஷிதனான எம் பெருமானிருக்க, கதிபயக்ராமேஸ கஞ்சித் புருஷாதமன் வாசலிலே துவளக்கடலேமல்லே மென்றபடி.

ஒருநாள் பட்டர், பெருமானைத் திருக்கைத்தலத்திலே எழுந் தருளியிருக்கச்செய்த திருவடிதொழிப்பு, திருமுன் அடிக்கிற வேதரபரணிகள் பட்டரைப்பராமல் சில பருஷைக்கிகளைச் சொல்ல, ஸ்ரீபாதத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் அவரோடே எதிருத்தரஞ்சொல்லப் புக, பட்டரும் 'வாரீர் பிள்ளாய்! கேளும்: பெருமானுக்கு ஏகார்த்தத் திலே என்குற்றம் விண்ணப்பஞ்செய்ய ஒருகாலம் பற்றாதாய், பெரு மானும் திருச்செவிகாத்நாமல்போக்க இத்தைப் பெருமானுக்கு அந்த ரங்க பரிகரமாயிருப்பாரொருவர் கம்மேதாஷத்தை ஏகார்த்தத்திலே

விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமானும் திருச்செவியசாத்தினது கண்டால், கம்மைப்பார்க்கில் அதை விலக்குகிற இத்தால் நீர்பெற்றபேறுஎன்?' என்று அருளிஞர்; இத்தால், பகவத் ஸந்திதிரில் ஏகாந்தத்தில் பரக்ருத ஸ்வரீதாஷித்பாபகம் தத்வாத்ஸல்பகார்ப்யமாய்த் ததங்கோரஹுது வுமாமென்று நினைக்கக்கடவ மென்றபடி.

பட்டர் ஸ்ரீபாதத்தில் ஸம்பந்தமுடையாய் ஸோமயாஜியாயிருப் பாரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், பட்டரை 'அடியேனுக்குத் திருவாராதகம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டரும் உடையவர் நித்யத்தை—ஒருபாமப்போது திருவாராதகம் பண்ண வேண்டுங் க்ரமத்தை ப்ரஸாதித்தருள; அவரும் அதுகொண்டு நெடு நாள் திருவாராதகம்பண்ணிப் போரச்செய்கே, ஒன்றிரண்டுநாள் பட்டர் திருவாராதகத்தை ஸேவித்திருக்க, அங்குத் தமக்கு அருளிச் செய்த க்ரமம் ஒன்றும் கண்டிலர். பட்டர் திருவாராதகஞ்செய்தபடி:— பட்டர் நீராடித் தூயகிருப்பரியட்டஞ் சாத்தியருளித் திருமண்காப்புச் சாத்தியருளி, உள்ளே அமுதுசெய்யத் தளிகையை அமர்த்தின வளவிலே தளிகைமுன்னே எழுந்தருளியிருந்து 'தெற்காழ்வாரை எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்ன, அவர்களும் அப்படியே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுவந்து கைத்தலத்திலே பிடித்த வளவிலே, தமக்குப் படைத்த திருப்போனகத்தையும் சேர்த்த தண்ணீரமுதையும் அமுதுசெய்வித்தருளி ப்ரஸாதப்பட்டருளிஞர். அதைக்கண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் பட்டரைத் தண்டனிட்டு ஸவியராய் 'ஒருவிண்ணப்பமுண்டு: சொல்லப் பயமாயிருக்கிறது' என்று சொல்ல, பட்டரும் 'அஞ்சாதே சொல்லும்' என்ன, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் 'திருவாராதகப்படியை அடியேனுக்கு இப்படி அருளிச்செய்தருளிற்று; தேவரீர் இப்படி செய்தருளுகிறது; இதற்கு அடி யென்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டரும் 'ஸகல ஸாஸ்த்ரங்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்து உமக்கு அப்படியொழியச் சொல்லுகைக்கு ஒருவார்த்தை கண்டிலேன்; என்னை நிரூபித்தவிடத்தில் இப்படியொழியச் செய்கைக்கு ஒருசொல் கண்டிலேன்' என்று அருளிச்செய்தருளிஞர்; இத்தால், ஹிதைஷியான ஆசார்யன் ஸரிஷ்யனுக்கு ஜ்ஞானபரிபாகாதுகுணமாகக் கொண்டிப்பகவுக்குத் தடிகட்டி விடுவாரைப் போலே ஸப்தாதிவிஷயங்களிலே மண்டித்திரிகிற காணக்களைப் பக

வத்விஷயப் பாவணமாய்ப்படி திருத்து மென்னு மதுவும், ஆசார்பனுடைப
யத்நமாய்ப் பதவத்விஷயகபாமான அதுஷ்டாஸிஸைஷத்திற்குக்
கருத்து அவிஸைஷஜ்ஞர்க்குத் தோற்றுதென்னுமதுவும் தோன்று
நின்றதிதே.

பட்டரை ஒருவன் 'தேவதார்தரங்களை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அது
வர்த்திபாதொழிவா னென்?' என்ன, ப்ரமாணவிரோத முண்டாவி
லன்றோ ஸந்தேஹமுள்ளது; இங்கே ஸந்தேஹமில்லை' என்று அரு
ளிச்செய்தார். அது எங்கனெனயென்னில்:—'ஸத்வப்ரகாரை ரஜஸ்
தமஃ ப்ரகார் அதுவர்த்திக்குமது போக்கி ஸத்வப்ரகார் ரஜஸ்தமஃ
ப்ரகாரை அதுவர்த்திக்கக்கடவதோ?' என்று அருளிச்செய்தார்; ஆ
கையாலே, தேவதார்தரங்கள் குண தேவதார்தரங்களைரண்டாலும் ஒரு
காலும் அதுவர்த்தநீயரன் நென்றபடி.

'பட்டர் அறியில் ஸம்மதிபார்' என்று, பட்டர் ஸ்ரீபாதத்தை
வேறொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருக்கையாலே விளக்குவித்து, ஆண்டாள்
ஸ்விகரிப்பாள். இத்தை ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கண்டு 'நீர் தாயாடா
யிருந்து இப்படி செய்தருளலாமோ?' என்று, ஆண்டாளும் 'அது
என்? பிறர்திருவாராதத்தின் தீர்த்தமே ஸ்விகார்யமாய், தான்
ஏறியருளப் பண்ணின விக்ரஹத்தின் தீர்த்தம் ஸ்விகார்ய
மாகாதோ?' என்ன, அவரும் 'அதற்கு அடியென்?' என்று
கேட்க, ஆண்டாளும் 'கணபுரம் கைதொழும்பின் னையைப் பிள்ளை
யென்றெண்ணப் பெறுவோ?' என்று அருளிச்செய்தாள். இத்தால்,
ஸிஷ்யபுத்ரர்களேயாகிலும், ஜ்ஞாநாதிகள் ததியத்வேக அதுவர்த்தநீய
ரென்றபடி.

பட்டர், தம் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருப்பார் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ண
வரைப்பார்த்து 'நீர் அகந்தாழ்வரன் ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று ஸ்ரீவைஷ்
ணவலக்ஷணமிருக்கும்படி எங்கனென யென்று கேட்டுவாரும்' என்று
அருளிச்செய்ய, அவரும் அகந்தாழ்வரன் ஸந்திதிக்கு எழுந்தருள,
அன்று அங்கே பல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அமுது செய்தருள, இவரும்
இடம் போதாமையாலே அவர்கள் அமுதுசெய்து எழுந்திருக்குமள
வும் பேசாதிருக்க, பின்பு அகந்தாழ்வரனும் இவரைக்கண்டு 'நெடும்
போதுண்டே! அமுது செய்தருளப்பெற்றதில்லையே! இளைப்போடே
யிருக்கிறதே!' என்று போர கொந்து சடக்கென அமுதுசெய்தருளப்

பண்ணி, தாமும் தேவிகளுமாக ஸேஷித்திருந்த திருப்போனகத்தை அமுதுசெய்தருளி எழுந்தருளியிருந்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவரைக் குறித்து 'எங்குசின்றும் எழுந்தருளிற்று?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'பட்டர், தேவரீர் ஸ்ரீபாதத்திலேசென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணமிருக்கும் படி எங்ஙனே பென்று கேட்டுவரச்சொல்லி வரவிட்டருளினார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அகந்தாழ்வானும் 'ஆகில், † (கொக்குப்பேரலே யிருக்கும், கோழிபேரலேயிருக்கும், உப்புப்பேரலேயிருக்கும்,) உம் மைப்பேரலே யிருக்கும்' என்று அருளினார்; இத்தால், தன் ஜ்ஞான துஷ்டாநாபிமாகாதிமித்தமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளிலே முற் பாட்டுக்கு ஆசைப்படாதே, பிற்பாட்டுக்கே ஆசைப்பட்டுத் ததிய ஸேஷத்வத்தைப்பெணுக ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷண மென்று உத்தர மருளிச்செய்து விட்டாராய்த்து.

ஒருநாள் பட்டர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேஷித்திருப்பார்ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஸஹவாஸ தேஷத்தாலே கலங்கி விஷயப்ராவண்யத் தலை பெடுத்து, பட்டர் ஸங்கிதியிற் சென்று 'பட்டரே! உமக்கும் நமக்கும் பணியில்லை' என்று சொல்ல, பட்டரும் 'வராய்பிள்ளாய்! அது உன் நினைவாலேயன்றே; நீ விட்டாலும் நாம் விடுவோமோ?' என்று அரு ளிச்செய்தருள, அவனும் அகன்றுபோகத்தேட, இவரும் அவனைப் பலாத்கரித்துப்பிடித்து உபாயே ஜ்ஞானோபதேசமுதத்தாலே வருந் தித் திருத்தி ஸ்ரீபாதத்திற்கு அந்தரங்கராக்கிக்கொண்டருள, அவ ரும் மஹாவிரகத்தாய் நிலையிலே நின்றருளினார். ஆகையாலே, அஜ்ஞா நத் தலையெடுத்து அகன்று போகாறையுமுட்பட விடாதே யத்தேந திருத்திச் சேர்த்துக் கொள்ளுகையே ஸதாசார்ய லக்ஷணமென்கிறது.

ஒருநாள், பட்டரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுமாகப் பெருங்கூட்டத் திருவேலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து பகவத்கல்பாணகுணாநுஸந் தாகம் நடவாநிற்க, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் 'நாம் பண்ணின ஸுக்ருத மன்றோ இப்படி யிருக்கப்பெற்றது!' என்ன, அவ்வளவிலே சிறியாச் சான் எழுந்திருந்துநின்று 'செடுககரலம் பெருமாள் ரக்ஷகரென்று ஸிகழித்துவைத்து, இப்போதே ஒரு ஸுக்ருததேவ ருண்டாவதே!, என்று அருளினார்; இத்தால் உஜ்ஜிஜ்வயிஷுவான ஈஸ்வரானிருக்க, ஆறுகூல்யங்களுக்கு ஸுக்ருதம் அடியென்னை ஸ்வரூபநாஸ மென்ற படி.

† குண்டலிதரத்தம் அகேசப்ரதிகளில் இல்லை.

பட்டரோடே அமுதஞர் வெறுததருளி 'தாம் ஆழ்வானுடைய வெற்றிலைச் செருக்கிலே பிறந்தவர், நான் ஆழ்வானுடைய ஜ்ஞாநச் செருக்கிலே பிறந்தவனன்றோ?' என்று சொல்லிவிட, அதைப் பட்டர் கேட்டருளி 'பாகரம் அழகிது: ஆகிலும், இதைத் தாமே சொன்னாரே!' என்று அருளிச்செய்தார்; ஆகையாலே, ஆசார்யாபிமா நஜதித ஸ்வாத்கர்ஷருப + ஸ்லாகாவசகம் ஸ்வருபாதுதித மென்ற படி.

ஒருநாள் பெருமாள் புறப்பட்டருளி ஒரு 'திருமண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே பட்டர் திருவாலவட்டம் ஸேவித்திரா நிற்க, பூரீபாதத்துமுதலிகள் 'ஸந்த்யாவந்தரத்திற்குக் காலம் தப்பு கிறது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டரும் 'பகவத்கைங்கர்யநிரத ருக்கு ஸந்த்யாவந்தரவைகல்யதேஷம், வாராது' என்று அருளிச்செய்தருளிஞர்; இதற்குக்கருத்து:— (க) "மத்கர்மஞர்வதாரம்பும்ஸரம் கர்ம லோபோபவேத்யதி - தத்கர்மதேப்ரஞர்வந்திதிஸ்ரஃ கோட்யோமஹர் ஷயஃ" என்று திருமுகப் பாகரமிருக்கையாலே, பகவத் கைங்கர்யத்தை யிழந்து நித்யகர்மாதுஷ்டாரார்த்தமாகப் போனை ஸ்வருபவிருத்த மென்றபடி.

ஒருகால் பட்டருடனே அநேக வித்வான்கள் திரண்டு வந்து தர்க்கிக்க, பட்டர் அவர்களெல்லாரையும் வாய்முடுவித்து ஜயித்தருள, பின்னையும் அவர்கள் 'இவருடைய ஸர்வஜ்ஞதையைப் பரீக்ஷிப்போம்' என்று ஒரு குடத்திலே ஒரு பாம்பை யடக்கிக்கட்டி 'இக்குடத்திலே யிருக்கும் வஸ்து என்?' என்று கேட்க, பட்டரும் 'திருவேண்கொற்றக் குடை இருக்கிறது' என்ன, அவர்களும் சிரித்துக் குடத்துக்கட்டை அவிழ்த்துவிட்டவளவிலே போகி புறப்பட, அவர்களும் 'இதுகொற்றக் குடையோ' என்ன, பட்டரும் 'அன்றோ? "சென்றார் குடையாம்"' என்றன்றோ ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது' என்ன, அவர்களும் இவரு டைய ஸர்வஜ்ஞதைக்கு விஸ்மயப்பட்டு க்ருதார்த்தராய்ப் போனார்கள்.

முன்பு உடையவர் காலத்திலே ஆசார்யர்களெல்லாரும், உடைய வருக்கு மாகஸபுத்ரரான திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளாளை அதுவர்த்

(க) சிததேபுகுஹபுகாஹ வஹஸாஹகதேபுகொவொஹவெஷ்யதி।
தததேபுகெ புகுஹபுணி திஸுஃகொபுபாசிஹஷ்யயஃ ॥

† 'ஸ்வவாக்ஷயவ்ஹருதவசகம்' என்று ப்ரதிபேதம்.

தித்து 'ஆழ்வார்க ளருளிச் செயல்களின் அருப்பொருள் தெரியும் படிக்குத் தேவரீர் வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளும்படி உடையவரை வேண்டிக்கொள்ளவேணும்' என்று பிள்ளாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளாணும் உடையவர் பெருங்குட்டத்திருவேலக்கமாக எழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தே ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணி ஸவநயராய் இரப் புடனே 'ஒருவிண்ணப்பமுண்டு' என்றுசொல்ல, உடையவரும் 'என்?' என்று கேட்டருள, பிள்ளாணும் 'தேவரீர் ஸ்ரீபாஷ்ப மருளிச்செய்து திக்கிஐயம் பண்ணித் தர்ஸாததை நிலைநிறுத்தியருளிற்று; இனி திரு வாய்மொழி முதலான ஆழ்வார்கள் திவ்யப்பாபந்தங்களுக்கும் வ்யாக்யா நம்செய்து ரகித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடைய வரும் திருவுள்ளத்திலே, விசாரித்தருளி 'அப்படியாம்; நாம் அருளிச் செயல்களுக்கு வ்யாக்யாநம் பண்ணினால், மந்தமதிகளுக்கு இதற்கு இவ்வளவே அர்த்தமுள்ளதென்று தோற்றும், ஆகில், அபசாரமாம்; ஆழ்வார்கள் பாசாங்களுக்கு அவ்வவருடைய புத்திக்கு ஈடாகப்பஹு வாகச் சரக்கும்; ஆகையாலே, நாம் அருளிச்செயல்களுக்கு வாய்பு கட்டினாப்போலேயாம்; நீர் ஒருபடி திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநஞ் செய்யும் என்று நியமித்தருளினார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளாணும் யதிராஜரதமதிகொண்டு ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண பாக்ரீபையாலே திருவாய் மொழிக்கு முந்துற முன்னம் இனிதாக ஆரூபிரப்படி உரைத்தருளி னார். பட்டரும் நஞ்சீயருக்குப் பிள்ளான்படி ஆரூபிரமும் நன்றாக ப்ராஸாதித்தருளினார்.

நஞ்சீயரும் அத்தை நன்றாக அதிகரித்து, பட்டரை அநேகமாக அதுவர்த்தித்து அவருடைய அதமதிகொண்டு திருவாய்மொழிக்கு ஒன்பதினாயிரப்படியாக ஒருவ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறக்கச்செய்தே, பட் டருக்கு இருபத்தெட்டாந்திருக்கூதர்த்திலே ஒருகைஸரிகத்வாதஸரியி னன்று பெருமாள்ஸக்திதியிலே நின்று கைஸரிகபுராணம்வாசித்தருளா நிற்க, என்றையுட்போலன்றியே ஒரு பதத்திலே நின்று பஹுமுக மாக பரவார்த்தங்களை அருளிச்செய்கிறபடிகளைக் கண்டு, பெருமாள் திருவுள்ளப்பற்றி யுகந்து இவருக்குத் தாம் சாத்தியிருந்த திருமலை திருப்பரியட்டம் திருவாபாணம் முதலானவற்றையும் தாம் எழுந் தருளியிருக்குந் திவ்யஸிம்ஹாஸாததையும் பிண்டையும் சிலவற்றை யும் பரிசிலாக இரங்கியருளி, மார்புந் தோளும் பூரித்துத் திருமேனி

தெரியாமல் த்வரைவிஞ்சி மாறி 'இவர்க்கு மற்று எது கொடுப்போம்?' என்று, ஸந்தோஷாதிஸபத்தாலே 'பட்டரோ! உமக்கு மேலைவிடுதல் தோம்' என்று திருவுள்ளமாக, இவரும் 'மஹாப்ராஸாதம்' என்று அங்கீகரித்தருள, திருவோலக்கமடையக் கடல்குழம்பினுப்போலே 'இப்படி திருவுள்ள மாவா னென்?' என்று கலங்கி வயிறு பிடிக்க, பட்டரும் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே பெருமாள் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து க்ருகாஞ்ஜலிபுடராய் நின்றுகொண்டு 'நாயன் தே! தேவரீர் அர்ஜுநனைக் குறித்து(க) "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அருளிச் செய்தருளிற் றென்று கேட்பார்வார்த்தை கேட்டிருக்கையன்றிக் கே, தேவரீர் தாமே இப்படி திருவாய்மலர்ந்தருளப்பெற்ற இப்பேற்றுக்கு அடி-உடையவர் தேவரீர் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுத்த உறவும், ஆழ்வார்களுட உண்டான குடல் துடக்கும், எம்பாரருளு மிதே' என்று விண்ணப் பஞ்செய்ய திருவோலக்கத்திலிருந்த பூநீரங்கமறையோர் பட்டரைப் பார்த்து 'பெருமாள் உகப்புத் தலைமண்டையிட்டு விசாரியாமல் ஒரு வார்த்தை அருளிச் செய்தருளினார்; நீர் இங்ஙனே உகந்து அங்கீகரிக்கிறதென்? உம்மைக்கொண்டு இவ் விபூதியைத் திருத்தலேனு மென்றன்றோ பெருமாள் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கிறது' என்ன, பட்டரும் 'ஆனால்-இவ்விபூதியும் இவ்விபூதியிலுள்ளாரும் பாக்யஹீகரானால், அடியேன் செய்வதென்? நாய்க்குடலுக்கு நறுசெய் தொங்கு'மீமா? என்னை இவ்விபூதி பொறுக்கு'மீமா? இன்னம் சிறிது நாள் இங்கே அடிமை கொண்டருளில், பாம்பதத்திற்கும் இதுக்கும் சுருளும்படியுங் கட்டே'னா?' என்று பெருமாள் தம்மை விசேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளின ராஜகுலமாஹாதம்யத்தா லுண்டானசெருக்குத் தலைமண்டையிட்டுற்ற ருஷ்டோக்தியைப் பண்ணி, 'நாயன் தே! ஆஸபதம்மத்தி'ல் அழத்தி யிட்ட திருவடித்தாமரைகளும் அஞ்சலென்ற கையும் கவித்த முடியும் முறுவல் பூரித்த சிவந்த திருமுக மண்டலமும் திருநாதலில் கஸ்தா ரித்திருநாமமும் பாம்பதத்தில் கண்டிலே னாகில், ஒரு மூலையடியே முறித்துக்கொண்டு குதித்து மீண்டு வருவேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்து, நம்பெருமானையும் பெரிய பெருமானையும் ஆபாதகுடம் அதுப வித்து, கோயிலாழ்வாரையும் ஆழ்வாரையும் கண்ணா ஸேவித்து நிற்க, பெருமாள் தம் வரிசைகளெல்லாவற்றுடன் ப்ரஹ்மாதம் பண்

ஊவித்து, கோயில் அணைத்துக்கொத்தும் அகில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எல்லா ஆசார்யர்களும் மற்றுமுள்ள விப்ரவர்க்களும் சூழ்ந்து ஸேவித்துவா, அவர்திருமாளிகையிலே பெழுந்தருளி ஆண்டாளை ஸேவித்துநிற்க, அவரும் '*நலமந்தமில்லதோர்காடு புகுவீர்' என்று ஆபீர்வதிக்க, பட்டரும் '*அம்மா! அடியேன் வேண்டுவ தீதே' என்று உகந்தருளி,

திருப்பதியிலுள்ளவர்க ளடங்கத் திருமாளிகையிலே அமுத செய்தருளினபின்பு பெருங்கட்டமாக எழுந்தருளியிருந்து, என்னை யும்போலே திருநெடுந்தாண்டகத்திற்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்யா நிற்கச்செய்தே "அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை" என்கிற பாட்டுக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறபோது, "அஞ்சிமைப்புந்தனிப்பாகன்" என்கிறவிடத்திலே "பறவையேறுபாம்புருடா நீ யென்னைக்கைக்கொண்ட பின், பிறவி யென்னுங் கடலும் வற்றிப் பெரும்பதமாகின்றதால்" என்று இத்தை இரட்டித்து அநுஸந்தித்தருளித் திருக்கண்களை மலர்விழித்துத் திருமேனியைச் சிவிர்ப்பித்துப் புன்முறுவல் செய்து திருமுடியிலே அஞ்சலிசெய்துகொண்டு அணைக்கே சாய்ந்து நிற்கச் செய்தே ஸ்ரீரங்கபாலம் வெடித்துத் திருநாட்டுக் கெழுந்தருள, முதலிகளும் உள்ளேசென்று 'பட்டர் இளைத்து எழுந்தருளியிருக்கிறார்' என்று ஆண்டாளுக்கு அறிவிக்க, ஆண்டாளும் சடக்கென எழுந்தருளிப் பட்டரை வாரியெடுத்து மார்பிலே அணைத்துக்கொண்டு, திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளின விஸ்மயத்தைக் கண்டு, திருவுள்ளங் கலங்குதல் திருமுகங்கன்றுதல் * கண்ணீர்மல்குதல் செய்யாநீத வண்டிகள் பூவிற்பரிமளமறிந்து ஆக்ராணித்து காஹிக்குமாபோலே, பட்டருடைய ஸௌகுமார்யமறிந்து நலக்காமல் இவர்ப்ஹ்ருத்கமலத்தை அலர்த்தித் தான் * தெய்வவண்டான தன்மை தோன்ற* ஸ்ரீவைகுண்ட நாதன் இவரைக் கைக்கொண்டருளுவதே! பெருமாளுக்கும் காச்சிமாருக்கும் பேரிழவும் பெருக்கலேயாமும் பெருவயிற்றெறிச் சலுமாய்ச் செல்லா நிற்க, பாம்பதநிலயனுக்கும் அங்குள்ள காச்சிமாருக்கும் பெருவாழ்வும் பெருஞ்செல்வமும், பெருக்களிப்புமாய்ச் செல்லுகிறதே! என்று புத்ர ஸோகலேஸஸ்பர்ஸமும்பற்று, 'உடையவன் உடைமையைக் கைக்கொண்டால், நாம் வெறுக்கலாமோ?' என்று ஆண்டாள் இருக்க, கடல் கலங்கினாப்போலே கோயிலுள்ளா ளடங்க

ஸோகார்த்தராய்க் கிடந்து துடிக்க, வேதாந்திகளும் வேரற்றமாம்
போலே கோஷித்துக்கொண்டு விழுந்து ஸோகார்த்தராய்ப் பஹு
வாய் ப்ரலாபித்து *மழைக்கண்ணீர்மல்கி நிற்க, பெருமானும் நாச்சி
மாரும் திருமுத்தின்பணி காளாஞ்சி திருவெண்சாமரம் திருவாலவட்
டம் திருவெண்கொற்றக்குடை டெண்முத்தின்கலசம் மேற்கட்டு முத்
துத்தாமம் தொடக்கமான தம்முடைய ஸர்வபரிஜகபரிச்சதங்களடங்கக்
கொடுத்துவிட்டு, 'ஓம்முடைய அவப்ருதோத்ஸவம் கொண்டாடுமா
போலே பட்டருக்கும் அவப்ருதோத்ஸவங்கொண்டாடுவீர்கள்' என்று
திருவுள்ளமாய், திருமுகங்களறித் திருமுத்துதிர்த்துப் பெருமானும்
நாச்சிமாரும் கூடத் திருமஞ்சகமாடியருளி, 'இப்போது நமக்குச் செவ்
வாய் வக்ரமாய்த்து' என்று திருவுள்ளம் கொண்டு, 'நாம் புத்ரனை யிழந்
தோமே!' என்று கருளமுதும் அமுதுசெய்யாமல் முசித்து எழுந்
தருளியிருக்க,

வேதாந்தி முதலான முதலிகள் சீராமப்பிள்ளையைக்கொண்டு
பட்டரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்து, அவ
ப்ருதங்கொண்டாடி மீண்டுவரும்போது, நஞ்சியர் முட்டாக்கிட்டு
முடிக்கொண்டு புழைக்கடை வழியாலே தம்மடமே யெழுந்தருள,
ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் 'இதுக்கு அடியென்?' என்று விண்ணப்பஞ்
செய்ய, நஞ்சியரும் 'புதுக்க அறுத்த விதவை தெருவிலே வெளிப்பட
வருமோ?' என்று அருளிச்செய்தருளினார்; அதாவது - ஸச்சிஷ்யன்
ஸதாசார்யன்திறத்துப் பார்யாஸமனாபிருக்கை ஸவருபஸித்தி யென்று
கருத்து.

பின்பு ஆண்டாளும் முதலிகளும் திருமாளிகையிலே புக்கவள
விலே வெறிச்சான திருமாளிகையைக் கண்டு, பட்டர்திருத்தம்பிரயா
ரான சீராமப்பிள்ளை *நல்லதோர்தாமரைப்பொய்கை நாண்மலர்மேற்
பணிசேரா, அல்லியும் தாதுமுதிர்த்திட்டழகுழித்தா லொத்ததாலே,
இல்லம் வெறியோடிற்றாலே!' என்று பாடிக்கொண்டு விழுந்து பெரு
மிடறசெய்து ஆர்த்தராய்க்கப்பிட்டு ஸோகிக்க, ஆண்டாளும் அவ்
வார்த்தையைக் கண்டு 'இவர் ஆழ்வான்திருவபிற்றிலே பிறக்கத்தக்க
வரல்லர்' என்று முசித்து முதலிகளைப்பார்த்து அருளிச்செய்து, 'பிள்
ளாய்! பட்டர் பெற்ற பேற்றுக்குப் பொருமல் ஜ்ஞாதித்வங்கொண்
டாடுகிறோ? நீர் இப்படி செய்கையில் நான் ஒருகைப்புடையிலே

யிருக்கிறேன்' என்ன, சீராமப்பிள்ளையும் சோகத்தைவிட்டுத் துணுக்
கென வழுந்திருந்து ஆண்டாந்திருவடிகளிலே தண்டன்மைப்பட்டித்து,
'அபசாசப்பட்டேன் ; பெருந்தருளேவனும்' என்று கடிமை
கொண்டு, பட்டருக்குத் தீர்த்ததிருவத்யபநஞ் செய்தருளி நிறைவேற்
றினடின்பு, பெருமானைத் திருவடிநொழிச் சென்றவளையிலே,

பெருமாள் சீராமப்பிள்ளையை அருளப்பாடிட்டருளி, 'பட்டரை
யிழந்தோம் நாம் ; உமக்கு நாம் இருக்கிறோம்; முசியாதே கொள்ளும்'
என்று பட்டருடைய வரிசைகளடங்கக் கொடுத்தருளிப் ப்ரஹ்மாதம்
பண்ணுவித்துத் திருமாளிகையிலே போகவிட, சீராமப்பிள்ளையும்
முசிப்பற்று ஹ்ருஷ்டசாயிருந்து தர்ஸகம் நிர்வஹித்துக்கொண்டு
எழுந்தருளியிருந்தார்.

இத்தால், மஞ்சளீர் குடிப்பித்துப் பெற்றுவளர்த்தவரே தம்
பெருவிடு கொடுக்கும்படியான தன்னேற்றமும், அர்த்தாநுஸந்தான
வேளையிலே ஹரீஷன் ஸாக்ஷாத்கரித்து வழிகடத்தும்படியான தன்
னேற்றமும், பேறுஇழவு இரண்டுக்கும் பெருமாள் தாமாய் அதில்
கலக்கமற்ற தன்னேற்றமும், ஆழ்வாங்குடல்துடக்குடைய பட்
டர்க்கே யுள்ளதொன்றிறே.

பட்டர்வைபவம் முற்றச்சொல்லி முடியாதினே. யதாமகி யதா
ஸ்ருதமாகச் சொன்னதித்தனை.

பட்டர்திருக்கூதரம் - வைகாசியில் அநுராதர்.

அவர்தனியன் - (க) "ஸ்ரீபராஸரபட்டர்ப்ரஸ்ரீரங்கேஸபுரோ
ஹிதஃ - ஸ்ரீவத்ஸரங்கஸுதஸ்ரீமாத் ஸ்ரீயஸேபேஸதுபுயஸே"

நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை வைபவங்கள்.

அநந்தரம் வேதாந்திகளான நஞ்சீயர் பட்டர்கல்லருள்கொண்டு
திருவாய்மொழிக்கு ஒன்பதினாயிரமாக ஸ்ரீபாஷ்யப்ரகாரியையாலே ஒரு
வ்யாக்யாசகம் அருளிச்செய்து முற்றப் பட்டேலேகொண்டு 'இத்தை
ஒரு ஸம்புடத்திலே நன்றாக எழுதித் தவல்லாருண்டோ?' என்று தம்

(க) ஸ்ரீவராஸரஹட்டாஸ்ரீ ரஞ்சேஸவாஸரஹிதஃ । ஸ்ரீ
வதாஜஸுதஃஸ்ரீரோது 'பெருயலெனெழுவதுவெனெயலென ।

ஸ்ரீபரதத்து முதலிகளைக் கேட்க, அவர்களும் 'தென்கலாயினின்றும்
நம்பூர் வரதராஜரென்பா ரொருவர் பலகாலும் இங்கேவருவர்; அவர்
நன்றாக எழுதுவர்' என்று கஞ்சியருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும்
வரதராஜரை யழைப்பித்து 'ஒருகாந்தமெழுதிக்காட்டிக் காணீர்'
என்ன வரதராஜரும் எழுதிக்காட்ட, சீயரும் அத்தைத் திருக்கண்
சாத்தியருளி 'எழுத்து முத்துப்போலே நன்று யிருந்தது; ஆகிலும்,
இது திருவாய்மொழி வ்யாக்யாந மாகையாலே, ஒரு விலகூணரைக்
கொண்டு எழுதுவிக்கவேண்டுமையாலே, திருவிலச்சனை திருநாமமாத்ர
முண்டான இவரைக் கொண்டு எங்குனே எழுதுவிப்பது? விஸேஷஜ்
ஞரைக்கொண்டே எழுதுவிக்கவேணுமிதே' என்றுஸந்தேஹிக்க, வரத
ராஜரும் சீயர் திருவுள்ளத்தை யறிந்து 'அடியேனையும் தேவரீர் திரு
வுள்ளத்துக்கு வரும்படியே *திருத்திப் பணிகளள்ளலாகாதோ?'
என்ன, அவ்வளவிலே சீயரும் மிகவுந்திருவுள்ளமுகந்து அப்போதே
வரதராஜரை அங்கீகரித்தருளி, (க) " பஞ்சாஸ்த்ராங்காஃ பஞ்ச
ஸம்ஸ்காரயுக்தாஃ பஞ்சார்த்தஜ்ஞாஃ பஞ்சமேவபாயசிஷ்டாஃ - தேவர்ண
நாம்பஞ்சமாஸ்சாஸ்ரமாணாம் விஷ்ணோர்பக்தாஃ பஞ்சகாலப்ரபந்தாஃ
என்ற ஸ்லோகத்திற்சொன்ன ப்ரபந்தசிஷ்டையெல்லாம் பூர்ணமாம்
படி விஸேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி, பட்டோலையில் எழுதின ஒன்
பதினாயிரத்தையும் முற்ற ஒருரு வரதராஜருக்கு அருளிச்செய்து
காட்டியருளி, 'இப்படியேதப்பாமல் எழுதித் தாரும்' என்று பட்டோ
லையை வரதராஜர்வையிலே கொடுத்தருள, அவரும் அத்தை வாங்
கிக்கொண்டு 'அடியேன் ஊரிலே போய் எழுதிக்கொண்டு வருகிறேன்'
என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் அப்படியே செய்யும்' என்றுவிட,
அநந்தரம் வரதராஜர் திருக்காவேரியிலே எழுந்தருளினவளவிலே
சிற்றிடம் நீஞ்சிப்போக வேண்டுகையாலே பட்டோலையைத்
திருமுடியிலே கட்டிக்கொண்டு நீஞ்சிப்போகக்கொண்டே ஓரலை வந்து
அடித்து காந்தம் ஆற்றுக்குள்ளே விழுந்துபோக, வரதராஜரும்
அக்கலையிலேயேறி 'பட்டோலை போய்விட்டதே! இனிகாம் என்செய்
யக்கடவோம்?' என்று விசாரித்து, ஒரு அலேகத்தை யுண்டாக்கிக்

(க) வஹிஸாஸாஜாஃ வஹிஸாஸாராயுக்தாஃ வஹியயு
ஜாஃ வஹிஜோவாயநிஷ்டாஃ । தெவண்பூதாநாம் வஹிஜோபூதாநா
ஜீரணாந்திஷ்டாஸ்யுக்தாஃ வஹிகாலபுவஹாஃ ॥

கொண்டு கஞ்சியர்ப்பாஸாதித்தருளின அர்த்தமொன்றுத் தப்பாமல் ஒன்பதினாயிரமும் கன்றாக எழுதியருளித் தாம் தமிழுக்கு மிகவும் உத்தமவிரக ராகையாலே ஓரொருபாட்டுக்களிலே (க) “உக்தார்த்த விஸதிகார யுக்தார்த்தார்த்தரபோதகம் - மதம்விவரணந்தத்ர மஹிதா நாம்மஹிணம்” என்கிறபடியே உசிதமான ஸ்தலங்களுக்குப் பாஸக் கம்பிபதங்களாலே அர்த்தவிஸேஷங்களும் எழுதிக்கொண்டு போய்ச் சீயர்திருக்கையிலேகொடுக்க, சீயரும் ஸ்ரீகோஸத்தை அமிழ்த்துப் பார்த்தவளவில், தாம் அருளிச்செய்த கட்டளையே யிருக்கச்செய்தேதும் ஸப்தங்களுக்கு மிகவும் அறுகுணமாகப் பலவிடங்களிலும் அநேகவிஸேஷார்த்தங்கள் எழுதிபிறுக்கையாலே அதைக் கண்டு மிகவுந்திருவுள்ளமுகந்தருளி வரதராஜரைப் பார்த்து ‘இது மிகவும் நன்றா யிராசின்றது; இதென்?’ என்று கேட்க, அவரும் பயப்பட்டு ஒன்றும் விண்ணப்பஞ்செய்யாதிருக்க, சீயரும் ‘நீர் பயப்படவேண்டா; உண்மையைச் சொல்லும்’ என்ன, வரதராஜரும் ‘சீயா! திருக்காவேரி நீச்சாகையாலே பட்டேலையை அடியேன் தலை யிலேகட்டிக்கொண்டு நீஞ்சப்புக்கவாரே, ஒரு அலை வந்து அடிக்கையாலே அது ஆற்றாலே விழுந்து அமிழ்த்துப்பாயிற்று; இது தேவரீர் ஒருரு முற்ற பிரஸாதித்தருளின கட்டளையிலே எழுதினென்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, கஞ்சியரும் ‘இவருடைய புத்திவிஸேஷமிருந்தபடி எந்தான்! இவர் மஹா ஸமர்த்தராயிருந்தார்; நன்றாக எழுதினார்!’ என்று மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்தருளி, வரதராஜரை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு ‘இவர், நம்முடையபிள்ளை; திருக்கலிகன்றிதாஸர்’ என்று திருநாமஞ் சாத்தி, தம்முடைய ஸநிதியிலே அரைக்கணமும் பிரியாமல் வைத்துக்கொண்டு ‘பிள்ளைக்கு ஸகலார்த்தங்களையும் காதலாமலகமரம்படிப் பாஸாதித்தருளினார். அவரும் ‘சீயரையல்லது * தேவுமற்றறிபேன்’ என்று எழுந்தருளி யிருந்தார். ஆகையாலே, சீயர் நம்முடைய பிள்ளை யென்று அருளிச்செய்த அன்றதொடங்கி வரதராஜருக்கு ‘நம்பிள்ளை’ என்று திருநாம முண்டாயிற்று.

(க) உக்தாய-புவிஸதிகார யுக்தாய-பாஸா நவொயத்யு ।

நீ.தம்விவரணந்தத்ர விஸிதாநாம் நீவிணஸ்யு ॥

நம்பிள்ளை நஞ்சீயரை 'இதோபாயங்களுக்குப் ப்ரமாணமும் பஹுளமாய் அதுஷ்டாதாக்களும் பலா யிருக்க, இதுக்குப் ப்ரமாணமும் சுருங்கி அதுஷ்டாதாக்களும் சுருங்கி ருஷிச்சந்தோதிதைவதாதி களும் அதுஸந்தேபங்களன்றிபே யிருப்பா னென்?' என்று கேட்க, சீயர் அருளிச்செய்தபடி:—'இருவர் கூடி ஓராற்றிலே இறங்கிப் போகா சின்ருல், ஆற்றிஸமிழ்த்தவனை அமிழாதவன் கையைப் பிடித் துக் கரைபேற்றுக்கைக்கு ஒரு ப்ரமாணபேசைக் வேணுமோ? ப்ரமாணபேசைக் யுண்டென்று நினைத்தோகிலும் (க) "முமுகூர்வைஸா ரணமஹம்ப்ரபதீய;" (உ) "தஸ்மாந்ந்யாஸ மேஷாந்தபஸா மதிரிக் தமாஹுஃ", (ங) "ந்யாஸஇத்யாஹுர்மநீஷிந்நாப்ரஹ்மணம்", (ச) "நிக்ஷபாபாபர்யாயோ ந்யாஸஃ பஞ்சாங்கஸம்யுதஃ - ஸந்ந்யாஸ ஸ்த்யாக இத்யுக்தஸ்ஸாஸாண மதிரித்யபி" என்று வவமாதி ப்ரமாணங் கள் பலவற்றையும் அருளிச்செய்து, ப்ரமாணங்களில் குறையில்லை; † (நான் இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணந்தான் வேண்டுவதில்லை யென் றிருப்பன்; அதற்கு அடி:—ஒருகுள்ளனும் ஒருநெடியனுமாக ஆற் றிலே யிழிந்தால் குள்ளன் அமிழாநின்றால் நெடியவன் கையைப்பிடிக் கும்போது கரையிலே யிருந்து ஒருவன் சொல்லவேண்டுவதில்லை யிறே; இவனுடைய தர்மிக்ரஹகப்ரமாணந்தானே அமையுமிதே. அவன் கையை 'அவன் பிடிக்கைக்கு ஒருயிதிலேணுமோ?' என்று அருளிச்செய்து) ‡ இனி அதிகாரி சுருக்கம் பார்க்கில், லோகத்தில் இருந்ததேகுடியாக ஸர்வரும் ஸம்ஸாரிகளாயிருக்க, அதில் காரிசண்டு பேர் உத்தமாய்ஸாயிகளானால், ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஒருஉத்கர்ஷமும்,

(க) சி-சி-கூர்வெபுஸாணசிக்ஷமஹுபுபுபு ||

(உ) தஸாஹ்யாஸசெஷாஹவஸாசிகிரிக்ஷாஹு ||

(ங) ந்யாஸஹ்யாஹு-சிக்ஷிணா ஸஹாண ||

(ச) நிக்ஷவாவரவாய்யாயோ ந்யாஸஃவஹாஹு ஸம்யுதஃ ||

ஸந்யாஸஸ்யாமஹ்யு-கூஸாணாமதிரித்யபி ||

† குண்டலிதகர்த்தம் சிலபாதிகளில் இல்லை.

‡ 'இனி,...போகிறது?' என்ற விடத்து 'பின்பு "ப்ராஹ்மணேயஜேத" என்று ஜாதிரிபந்தனமாக ஸாஸ்தாங்கள் சொன்னாலும், க்வசித்தோணேயஜிப் பார் அப்பமாயிறேயிருக்கிறது; ஆகையாலே, அதிகாரிகள் சுருங்கியிருக்குங் கானும்' என்றும் பாடம்.

ஸந்நியாஸிகளுக்கு ஒரு அபநர்ஷமு முண்டே? இனி (க) “ஜ்யோதிஷ
டேரமே நஸ்வர்பகாடேமாயஜேத்” என்று ஸ்வர்பாதுபவத்துக்கு ஸாத
தத்தை பாஸ்தரம் விதியா நின்றால், ஒருணரிலே ஒருவனன்றோ யஜித்
தானென்று கேட்கிறது; இதுக்கே உமக்கு ஆள்பற்றப் போகிறது?
(உ) “ருஷ்யாதீப்ஸ்சகாந்யாஸம் அங்கந்யாஸஞ்சவர்ஜயேத்” என்
கையாலே, இதுக்கு ருஷ்யாதீப்ஸபைகையில்லை; இதில் ‘அர்த்தத்துக்
குக் கூட்டு ரீவண்டி லிறே, இதற்குக் கூட்டு வேண்டுவது; இதுவே எனக்
குக் கருத்து’ என்று திருவுள்ளமாக, பிள்ளையும் கருதார்த்தரா
யருளினார்.

நம்பிள்ளை, நஞ்சியரைக்குறித்து ‘ஒருவன் தனக்கு ஸ்ரீவைஷ்ண
வத்வ முண்டென்று அறியலாவது எவ்வவஸ்தை பிறந்தால்? என்ன,
சீயரும் அர்ச்சாவதாரத்துக்குப் பாத்வமுண்டென்று அறிந்தவளவிலும்
ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவன் பக்கல் புத்ரதாராதி கள் பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தள
வாகிலும் ஸ்நேகமபிறந்த வளவிலும், ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கடுத்து
வார்த்தை பருளிச்செய்தால் தன் கொஞ்சில் சிவிட்குத்தட்டாத்த
போல ரூபமாயிருந்தவளவிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வமுண்டென்று அறிய
லாம்; ஆகையால், அர்ச்சாவதாரே பாத்வபுத்தியும், பாகவதப் பேமமும்,
தத்தடிநோக்கி போக்யதாபுத்தியு முண்டானபோது ஸ்ரீவைஷ்ண
வத்வம் வித்த மென்கிறது.

நம்பிள்ளை நஞ்சியர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸ்ரீ பாவ்யம் வரசித்தருளா
நிற்கச்செய்தே ‘திருப்போனகம் சமைந்தது’ என்றவாறே, ‘சொக்கத்
தேவரைத் திருவாராதகம்பண்ணும்’ என்று அருளிச்செய்ய, நம்பிள்
ளையும் ‘அடியேன் திருவாராதகம் மத்தை யறிந்தேனோ?’ என்று
விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் ‘நாளைகால க்ரமம் அறிந்திருக்கிறேன்?
த்வயத்தில்தத்தாவாக்யத்தை அதுஸத்தித்துத் திருவடிவிளக்கி அமுது
செய்யப்பண்ணமாட்டாரோ?’ என்று அருளிச்செய்தார். ‘உகந்தரு
ளின இடங்கள் பலவிடமாய்த் திருப்போனகம் படைப்பது ஒன்றிலே
யாகில், அமுதுசெய்தருளப்பண்ணும்படி எங்கேன?’ என்று பிள்ளை
நஞ்சியரைக் கேட்க, சீயரும் ‘த்வயத்தில் பூர்வாதாரகண்டங்களி

(க) ஜெயாதிஷ்டாஜெநஸுமபுகாரோயஜேத் ||

(உ) ஸ்ரீஷ்யாதீப்ஸ்சகாந்யாஸம் அங்கந்யாஸஞ்சவர்ஜயேத் ||

சண்டுக்கும் நடுவே “ஸர்வமங்கள விக்ரஹாய” என்கிற விஸேஷஷண ஸஹிதமாக உச்சரித்து அமுதுசெய்யப்பண்ணுவது’ என்று அருளிச் செய்தார்! இத்தால், உபயகண்டமத்யே இத்தை உச்சரிக்க அருளிச் செய்தது - கைங்கர்யவாசகசதுர்த்தியுடன் இச்சதுர்த்திசேர்க்கிருக்கைக் காகவும், உபயகாராயணபதவித்தவிக்ரஹ ஸமர்ப்பகமாகக்காகவும் அந்நயப்ரயோஜாத்வ த்யோதகார்த்தமாகவுமிதே; இத்தால் நம் பூர் வாசாசர்யர்கள் த்வயமொழிந்த மந்த்ரங்கொண்டு திருவடி விளர்க்கார்க ளென்று கருத்து.

நஞ்சீயரை நம்பிள்ளை ‘அவதாரங்கள் ஏதுக்காக?’ என்று கேட்க, சீயரும் ‘ஓரோவதாரங்களால் பண்ணின ஐனைத்தொழில்களெல்லாம் பாகவதாபசாரம் பண்ணினவனை அந்தப்பலத்தை அநுபயிப்பிக்கைக் காக’ என்று அருளிச்செய்தார். பிள்ளையும் ‘பாகவதாபசாரந்தான் எது?’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் ‘ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டக்கால் தங்களோடாதி ப்ரக்ருதிமான்களாக நினைத்திருக்கும் புல் லிமை; எங்ஙனையென்னில்:—ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் “திருவுடை மன்னர்,” “செழுமாமணிகள்,” “நிலத்தேவர்,” “பெருமக்கள்,” “தெள்ளியார்,” “பெருந்தவத்தர்,” “உருவுடையார் இளையார்கள் நல் லார்,” “வேதம்வல்லார்,” “செய்தவேள்விபர்,” “தக்கார் மிக்கார்,” “வேதவிமலர்,” “சிவமாமணிகள்,” “எம்பிரான்தனசின்னங்கள்,” “பேராளன் பேரோதும்பெரியோர்” என்று இப்படி பலபடியாக மிக வும் விரும்பி, நம்குலாதராய் * மபர்வற மதிஸைமருளப்பெற்ற ஆழ் வார்கள் பஹுமதிபண்ணித் திருநாமங்கள்சாத்தி வாய்புலத்தி யருளச் செய்கையாலே, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் தங்களோடொத்த ப்ரக்ருதி மான்களென்று நினைத்திருக்கை நேரே பாகவதாப சாரமென்று அரு ளிச்செய்தார். ஆகையால், ஆழ்வார்களுமுட்பட “கடல்மல்லைத்தல சயனத்துறைவாராக், கொண்டாடும் நெஞ்சடையாவ ரெங்கள்ருல தெய்வமே” என்று பஹுமதிபண்ணி விரும்பும் ஸ்ரீவைஷ்ணவவிஷ யத்தில் ஸ்வஸாம்யபுத்தியே அகர்த்தேஹதுகிதே.

நஞ்சீயர் நம்பிள்ளையைக்குறித்து, பாகவதாபவம் பண்ணுமவனுக்கு விஷயாதுபவத்தில் அந்வய மில்லை; இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வார்கள் பலவிடங்களிலும் அருளிச்செய்தார்களிதே: எங்ஙனையென்னில்:—

* வாசுதேவன் வலையுளகப்படுதல் - * மாதாராகயற்கணென்னும் வலை

யுட்படுதல் ; *மதுராக்ரிகாமுஞ்சாறுநிகாண்ட சுந்தரத்தோளிலே உகப்
படுதல் - * சார்த்தத்து மென்முலைபார் தடந்தோளிலே யகப்படுதல்;
*வானவர்க்கு வந்துணையான அரங்கத்துறையும் இந்துணைவனைத்
துணையென்றிருத்தல் - * ஆவியே யமுதே யென நினைந்துருகி யவர
வர்பனைமுலை துணையென் றிருத்தல் ; * அப்பொழுதைக்கப்பொழுது
என்றாவமுதத்தைப் பாரம்பண்ணுதல் - * பானவயர்வாயமுதத்
தைப் பாரம்பண்ணுதல் ; * நான்குவேதப்பயனைப்பேணுதல் - * மாத
ரார் வனமுலைப்பயனை பேணுதல் ; ஒன்றில் இதுவாதல், ஒன்றில்
அதுவாத லென்று ஏவமாதிகளாலே பஹுமுகமாக அருளிச்செய்தார்
களிறே. ஆகையாலே, “அன்னமென்னடையினர்கலவியை யரு
வருத்தஞ்சினுபேல்” என்றும், “முத்துறவுரைக் கேன் விரைக்
குழல்மடவார்கலவியவிடு” என்றும் ஸ்ரீபாகாலரான திருமங்கை
யாழ்வார் பாதமம் விஷயருசியைக் காரியுமிழ்த்தே பகவதஸ்மாப்ரப
ணம் பண்ணவேணு மென்று நிஷ்டர்ஷித்து அருளிச்செய்தருளுகை
யாலே ‘சுஷுத்ரவிஷயத்தைஸவாஸநமாகப்பரித்யஜித்தேப்ராப்த விஷ
யத்தைப் பற்றவேணும்’ என்று அருளிச்செய்தார். பின்னையும் க்ரு
தார்த்தராய் நஞ்சியரை அரைகூணமும் *பிரியவடிமைசெய்துகொண்டு
வாழ்த்தருளுங் காலத்திலே, நஞ்சியர் நூறுரு திருவாய்மொழிக்கு
அர்த்தம் நிர்வஹித்தருளுகையாலே, பின்னே சீயருக்கு ஸதாபிஷ்டகம்
பண்ணியருளினா ரென்று ப்ராஸித்தமிதே.

நஞ்சியர்பக்கலிலும் நம்பிள்ளைபக்கலிலே ஸர்வார்த்தங்களும் வந்து
குடிபுகுருகையாலே பின்னையும் தீபா துத்பந்ர ப்ரதீபம்போலே தர்
ஸநம் நிர்வஹிக்க, கண்டு சீயரும் க்ருதக்ருத்யராயிருக்குங் காலத்
திலே, நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே பெரியவாச்சான்பிள்ளை, வடக்குத்
திருவிதிப்பிள்ளை, பின்பழகிய பெருமாள்சீயர், நயுண்ணிமாதவப்
பெருமாள் முதலான அநேக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை ஆஸ்ரயித்து க்ரு
தார்த்தரா யிருந்தார்கள்.

இவர்களிலே பின்பழகியபெருமாள்சீயர் ஊனுமுதக்கமுமின்றி
யே பின்னே திருவடிகளிலே * வழுநிலாவடிமைசெய்துகொண்டு வாழ்ந்
தருளுங்காலத்திலே, ஒருகால் திருமேனிபாங்குகின்றியே கண்ணளர்ந்
தருளுகிறபோது, தமக்கு அந்தரங்கமான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை
அழைத்து ‘அடியேன் இப்போது திருவடிச்சாரமல் இங்கே இன்னம்

சிறிதுநாளிருக்கும்படி பெருமாள்ஸந்திதியிலே சென்று ஏழையதல
னும் ஆழியெழுச்சுக்கும் விண்ணப்பஞ்செய்து ப்ரபத்திபண்ணி வேண்
டிக்கொள்ளுகோள்' என்ன, அவர்களும் அப்படியே செய்துநிற்க,
சீயருக்குத் திருமேனி பண்டுபேரிலே பாங்காயிற்று.

இத்தைக் கேட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், கம்பிள்ளைஸந்திதியிலே
சென்று தண்டன்ஸார்ப்பித்து, 'ஜ்ஞாநவ்ருத்தநுமாய் வயோவ்ருத்தநு
மாயிருக்கும் பின்பழகிய பெருமாள்சீயர் இப்படிச்செய்தார்; இது
இவர்ஸ்வரூபத்துக்குச் சேருமோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,
பிள்ளையும் 'அவருடைய அபிப்ராய மறிகிலோம்; ஸகலபாஸ்த்ரங்க
ளும் போருவது பிள்ளையெங்களுழ்வாணுக்காய்த்து; அவர்பக்கல்
சென்று கேளுங்கோள்' என்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எங்களுழ்வா
னைக் கேட்க, அவரும் 'ஸ்ரீரங்கைஸ்வரயத்தில் ஸங்கம்பேரிலே
காணும்' என்ன, பிள்ளையும் இத்தைக்கேட்டு 'அழகிது! திருநாரா
யணபுரத்தரையரைச் சென்று கேளுங்கோள்' என்ன, அவர்களும்
அவரைக் கிட்டிக் கேட்டவிடத்தில், அவரும் 'இங்குத் துவக்கின
கைங்கர்யம் தலைக்கட்டாமையாலே காணும்' என்ன, பிள்ளை இத்தை
யுக்கேட்டு 'ஆகிறது : அம்மங்கியம்மானைக்கேளுங்கோள்' என்ன,
அவரும் 'பிள்ளைகோஷ்டியி லிருந்து பகவத்விஷயங் கேட்கிறவர்க
ளுக்கும் ஒருதேஸவியோஷம் ருசிக்குமோ?' என்ன, இத்தையும்
பிள்ளை கேட்டு 'நல்லது!' என்று விட்டு 'அம்மங்கிப் பெரியமுதவி
யாரைக் கேளுங்கோள்' என்ன, அவரும் 'கம்பெருமாள் சிவந்ததிரு
முகமண்டலமும் கஸ்தூரித்திருமாமும் பாம்பதத்திலே கண்டிலே
னாகில் ஒருமுலையடியே முறித்துக்கொண்டு மீண்டுவருவே னென்
றன்றோ பட்டர் அருளிச்செய்தது; அப்படியே இவரும் கம்பெருமாள்
சிவந்த திருமுகமண்டலத்தையும் திருதுதலில்கஸ்தூரித்திருமாத்
தையும் விட்டுப்பேரகமாட்டா ராகவேணும்' என்றார்; பிள்ளை,
இவற்றையெல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றியருளி, சீயர்திருமுக மண்ட
லத்தைப்பார்த்துச் சிரித்து 'இவை உம்முடையகிளைவுக்கு ஒக்
குமோ?' என்ன, 'இவை இத்தனையுமன்று' என்று விண்ணப்பஞ்
செய்ய, 'ஆகில், உம்முடைய அபிப்ராயத்தை நாம் அறிந்தோம்'
என்று பிள்ளை அருளிச்செய்ய, சீயர் 'தேவரீர் ஸர்வஜ்ஞராகையாலே,
அறிந்தருளாததில்லை; அடியேனைக்கொண்டு வெளியேடத்திருவுள்ள

மாகில் விண்ணப்பஞ்செய்கிறேன்: திருமஞ்சனச்சாலைக்கு எழுந்தருளித் தேவரீர் திருமஞ்சனமுறைகளிலே திருமஞ்சனங்கொண்டருளித் தூயவுடையாடை திருவுத்தரீயஞ் சாத்திபருளி உலாவியருளும்போது குறுவோர்ப்போடே கூடின திருமுகமண்டலச்செவ்வியையும், அடியேன் சுற்றிச் சுழற்றிப்பரிமாறுகிற கைங்கர்யத்தையும் விட்டு அடியேனுக்குப் பாமபதத்துக்குப்போக இச்சைபா யிருந்ததில்லை; பெருமுகோல்லாஸமும் இன்னம் சிறிதுகாலம் இங்கேயிருந்து பெறவேணுமென்று நினைத்துச் செய்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். இதனைக்கேட்டருளிப் பிள்ளையும் முதலிகளும் 'இவ்வுடம்போடே இவ்வால்வார்பம் கூடுவதே!' என்று மிகவுந் திருவுள்ள முகந்தருளிஞர்கள்.

ஒருகாள் நம்பிள்ளை பகவத்விஷயம் அருளிச்செய்து கோஷ்டிகலைந்தவளவிலே, பின்பழகியபெருமாள்சீயர் பிள்ளை திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபாபாய புருஷார்த்தங்க ளிவையென்று அருளிச் செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'இச்சை ஸ்வரூபம்; இரக்கமே உபாயம்; இனிமை உபேயம்' என்று அருளிச்செய்ய, 'அப்படியென்று அடியேன் நினைத்திருப்பது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'ஆகில், உமக்கென்று சிலபிள்ளைக்கிணறுக ஞாண்டே? நீர் எங்குள்ள நினைத்திருப்பது? அதனைச் சொல்லிக்காணீர்' என்ன, 'தேவரீர் திருவடிகளே தஞ்சமென்று நினைத்திருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமைபாயிருக்கையே அடியேனுக்கு ஸ்வரூபம்; அவர்களுடைய அபிமானமே அடியேனுக்கு உபாயம்; அவர்களுடைய முகமலர்த்தியே அடியேனுக்கு உபேயமென்று நினைத்திருப்பன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரையும் பிள்ளை போரப்ரியப்பட்டருளிஞர்.

ஒருகால் பிள்ளை பகவத்விஷயம் அருளிச்செய்து கோஷ்டிகலைத்து போகாசிற்கச்செய்தே, ஸ்ரீவைஷ்ணவனாயிருப்பா னொரு ராஜா, வருகிற பெருங்கிரகனைக் கண்டு 'நம்பெருமாள் திருவேலக்கம் கலைந்ததோ? நம்பிள்ளை கோஷ்டிகலைந்ததோ?' என்று கேட்டா னென்பார்கள். இப்படி மஹாஸம்ருத்தமான் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீநாயகே நம்பிள்ளை வாழ்க்தருளங்காலத்திலே, முதலியாண்டாந்திருப்போனாராய், கந்தாடைபாண்டான் குமாராசன கந்தாடைக் கீதாழிப்பர், நம்

பிள்ளையுடைய பெருமதிப்பையும் வைபவத்தையுங் கண்டு அஸூ
 யாளுவாய்ப் பொறுக்கமாட்டாமலிருக்குமவர், ஒருநாள் பெருமாள்
 ஸந்தியிலே பெருமானே ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிறவனவிலே, பிள்
 னையும் முதலிகளும் பெருந்திரளாகப் பெருமானே ஸேவிக்கவென்று
 கோயிலுக்குள்ளே பெழுந்தருள, தோழப்பிள்ளையுடைய பெருமை
 யைக் கண்டு பொறுக்கமாட்டாமற் சீறிப் பகவதஸந்தியிலே நம்பிள்
 னையைப் பஹுவாகப் பருஷோத்திகளைச்சொல்லி அநேகமாக நிந்திக்க,
 பிள்ளையும் அதைக்கேட்டு நடுங்கிக்கொண்டு பெருமானே ஸேவித்துப்
 புறப்பட்டேழுந்தருள, இச்செய்தியை ஜ்ஞாநாதிகையாபிநுக்கிற
 தோழப்பர் தேவிகள் கேட்டுப் பெருக்கவ்யாகுலப்பட்டுத் திருமாளி
 கைக்குள் செய்கிற கைக்காயங்களையும் செய்யாமல் விட்டு வெறுத்து
 எழுந்தருளியிருக்க, அவ்வளவிலே தோழப்பரும் பெருமானே ஸேவி
 த்துமீண்டு தம் திருமாளிகையிலே எழுந்தருள, தேவிகளும் முன்பு
 போலே எதிரே புறப்பட்டுவந்து ப்ரீதியுடனே தமக்கு ஒருகைக்காய
 மும் பண்ணாமையாலே, தோழப்பர் தம் தேவியரைப்பார்த்து 'உன்னை
 நாம் அங்கேகரித்த அன்று தொடங்கி இன்றளவாக நம்மைக் கண்டால்
 ஆசார்யப்ராதிபத்தி பண்ணிக்கொண்டுபோந்தாய்; இன்று உதாஸீநம்
 பண்ணியிருந்தாய்; இதற்கு அடி என்?' என்று கேட்டருள, தேவிக
 ளும் தோழப்பரைக்குறித்து 'வாரீர்! ஆழ்வார்தம்முடைய திருவவ
 தாமென்னலாம்படி ஒரு அவதார சிஸேஷமாய்ப்பெருமாளுக்குப் பரண
 பூதருமாயிருந்துள்ள நம்பிள்ளையைப் பெருமான் ஸந்தியிலே கசாமல்
 அநேகமாகப் பருஷோத்திகளைப்பண்ணித் துஷித்து 'இப்படி
 செய்தோமே!' என்கிற அநாதாபமு மற்ற உஜ்ஜீவிக்கவிருக்கிற
 உம்மோடு எனக்கு என்னஸம்பந்த முண்டு? நீர் என்னை வெறுத்திரா
 கில், என்னுடைய மாதாபிதாக்கள் பெற்றுவளர்த்து உம்முடைய
 கையிலே காட்டித்தந்த இந்த ஸாரத்தை உமக்குவேண்டியபடி
 செய்து கொள்ளும்; எங்களாசார்பர் என் ஆத்மாவை அடியிலே அங்கே
 கரித்தருளினவன்றே நான் உஜ்ஜீவித்தேன்; ஆனபின்பு (க) "பத்ம
 கோடிஸாதேகாபி நக்ஷமாபிகதாசந" என்று பாகவதநிந்தனை பண்ணின
 வர்களை ஒருகாலும் க்ஷமிப்பதில்லை யென்று பெருமாள் தாமே அரு
 ணிச்செய்த திருமுகப்பாகா மறித்தும் அறியாதவர்போலே யிருக்கிற

(க) வஜ்ஜுகொடிஸாதேகாபி நக்ஷமாபிகதாசந ॥

உம்மோடு எனக்குள்ளாவாணங்கூடாது; ஆகையாலே, நிலம்பிளங்
தால் இழையிட வொண்ணாநாப்போலவும், கடலுடைந்தால் கட்ட
வொண்ணாநாப்போலவும், மலைமுறிந்தால் தாங்கவொண்ணாநாப்
போலவும் அதுநாபம் பிறவாத பாகவதாபசாரம் தீர்த்துக்கொள்ளக்
கூடாதிதே; ஆகையின்பு நான் என்னிஷ்டத்திலேயிருந்து ஈடேறிப்
போகிறேன், என்ன, தோழப்பரும் தேவிகள் சொன்ன வார்த்தை
களைக் கேட்டுச் சற்றுப்போது திகைத்து எழுந்தருளியிருந்து, பெரிய
வித்வானாகையாலும் திருவம்சாப்ரபாவத்தாலும் அலகுபையால்வந்த
திருவுள்ளத்தின் கலக்கந்தீர்த்து தெளிந்துவந்து தேவிகளைப்பார்த்து
ஈ சொன்னதெல்லாம் ஒக்கும்; நாம் தப்புச்செய்தோம்; இனிமேல்
செய்ய அடுக்குமறது?' என்ன, தேவிகளும் 'ஆற்றிலே கெடுத்துக்
குளத்திலே தேடாதே, கெடுத்த விடத்தே தேடிக்கொள்ளீர்' என்ன,
தோழப்பரும் 'ஆவ தென்?' என்ன, தேவிகளும் 'பரமதயானாவான
நம்பிள்ளை திருவடிகளிலே சென்று னேவித்து அபராதக்ஷாமணம்
பண்ணிக்கொண்டு அவர் கருபை பண்ணியருள ஈடேறீர்' என்ன,
தோழப்பரும் 'அவரைப் பெருமானாகைய பெருந்திருவோலக்கத்
திலே பரிபசித்து, இப்போது அவர்ஸந்தியிலே போய்கிற்கவென்
றால் எனக்கு லஜ்ஜாபயங்கள் அதுவார்த்தியாகின்றது; ஈ கூடவந்து
க்ஷமிப்பிக்கவேணும்' என்ன, தேவிகளும் தேழப்பர்சொல்லும்
வார்த்தையைக் கேட்டு 'அப்படியே செய்கிறேன்' என்று கடுக
வெழுந்திருந்து அவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு நம்பிள்ளை திருமாளி
கைக்கு எழுந்தருளுவதாகப் புறப்பட்டவளவிலே,

நம்பிள்ளைசெய்தபடி:—கோரிலிலும் எழுந்தருளினபின்பு முதலி
களெல்லாரையும் அனுப்பியருளி, பகலெல்லாம் அமுதுசெய்தருளா
மல் தம் திருமாளிகைக்குள்ளேயெழுந்தருளியிருந்து ஸாயங்காலமான
வாறே ஆவாய்ககர்மத்தைச்செய்தருளி ஒற்றைத்திருப்பரியட்டத்
துடனேமுட்டாக்கிட்டுக்கொண்டு தாம்ஒருவருமே எழுந்தருளிக் கந்
தாடைத்தோழப்பர் திருமாளிகைவாசலிலே கைப்புடையிலேவந்து
கண்வளர்ந்தருள, தோழப்பரும் தேவிகளுமாகத் திருவிளக்கையேற்
றிக்கொண்டு பிள்ளை திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுவதாகத் திருமாளி
கைவாசலிலே புறப்பட்டவளவிலே, திருவிளக்கொளியாலேகைப்
புடையிலே ஒருவெள்ளைகிடக்கிறதைக் கண்டு, தோழப்பர் 'இங்குஆ'

கிடக்கிறார்?' என்று கேட்க, பிள்ளையும் 'அடியேன் திருக்கனிகன்றி தாஸன்' என்ன, அவ்வளவிலே, தோழப்பர் 'இதென்!' என்று திகைத்து, பிள்ளையைப் பார்த்து 'நாம் மஹாதேஜஸ்யி; நம்மை நம் பெருமாள் திருவேலக்கத்திலே பரிபணிக்கலாவதென்? என்கிற கோபாதிபாயத்தாலே நம்முடைய வாசலிலே வந்து மௌர்க்யம்செய்வதாகக் கிடக்கிறீரோ?' என்ன, நம்பிள்ளையும் தோழப்பரைக்குறித்து 'அடியேன் அப்படிசெய்ய வரவில்லை' என்ன, 'ஆகில், இங்கு வந்து கிடப்பா னென்?' என்று தோழப்பர் கேட்க, பிள்ளை அருளிச்செய்த படி:—'பெரியபெருமாள் ஸந்திதியிலே முதலியாண்டான் திருப்பேரனான தேவரீர் திருவுள்ளக்கலங்கும்படி வர்த்தித்த மஹாபாபியான அடியேனுக்குத் தேவரீர் திருமாளிகைவாசலல்லது புகுவாசல் மாண்டு வந்து கிடக்கிறேன்' என்ன,

இவரை அதுவர்த்திப்பதாகப்புறப்பட்டுவந்து சிற்றே தோழப்பர் பிள்ளை கண்வளர்ந்தருளுகிற கைதப்பத்தைக் கண்டு, அவருடைய கைச்ய வார்த்தைகளையும் கேட்டு 'இதொரு அதிகார மிருந்தபடியென்!' என்று பேரவித்தாய்ப் பிள்ளையை வாரியெடுத்து அனைத்துக்கொண்டு 'இதனைநானும் சிறிதுபேருக்கு ஆசார்ய சென்றிருந்தேன்; இப்போது லோகத்துக்கெல்லாம் ரீரே ஆசார்யராகைக்குப் பார்ப்தசென்று அறிந்தேன்' என்று தோழப்பர் உகந்து 'லோகாசார்யர், என்று பிள்ளைக்குத் திருகாமஞ்சாத்தியருளித் தம்முடைய திருமாளிகையிற்கொண்டு புக்குத் தாமும் தேவிகளுமாகப் பிள்ளையை அநேகமாக அதுவர்த்தித்து அவர்திருவுள்ளத்தை மிகவும் உகப்பித்து, தமக்குவேண்டும் அர்த்தவிஸேஷங்கொள்ளலாம் கேட்டுக்கொண்டு பிள்ளை திருவடிகளிலே பாவணராய் க்ருதார்த்தராயருளினார்.

இப்படி நம்பிள்ளை மஹாவைபவமுடையராய் வாழ்ந்தருளுமது கண்டு நஞ்சியர்செய்ததுவாய்த்து ஸ்ரீமானாய் நாமுதிருநகஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்து அந்திமதஸாயிலே திருமேனியிலே நோவுசாத்திக் கண்வளர்ந்தருள, சியர்ஸரிஷ்யரான குட்டிக்குறியினையாழ்வார் சீயரைப் பார்த்து 'தவயத்தை அதுஸந்தித்தா லாகாதோ?' என்ன, நஞ்சியரான பெரியசீயர் அவரைக்குறித்து 'அதுஎன்? உனக்குவேண்டாதே எனக்கு இப்போதாக வேண்டுமே தென்? நடையாடித்திரிவார்க்கு வேண்டாதே கிடக்கைப்பட்டார்க்கு வேண்டியோ தவய மிருப்பது?

என்ன, அவரும் திருத்தாராய் லஜ்ஜிதாராணி நே; இத்தால், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு த்வயம் ஸதாதுஸந்தேய மென்றபடி.

இத்தைக் கேட்டுத் தெற்காழ்வார்பட்டர், சீயர்ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று ஸேவித்து 'உமக்குச் செய்வேண்டுவிதென்?' என்று கேட்டருள, சீயரும் 'பெரியபெருமான் ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ண அதுபவிக்க வேண்டியிராதின்றது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, தெற்காழ்வார்பட்டரும் இத்தைத் திருமாலை தந்தபெருமாளுக்கு அறிவிக்க, அவரும் இத்தைப் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளுந் புறப்பட்டருளி மடத்துவாசலிலே சென்று சேலைபைக்களைந்து சீயரை அதுபவிப்பித்தருள, சீயரும் அதுபவித்து ஹ்ருஷ்டராய்ப்பிள்ளை தொடக்கமான முதலிகளைக்குறித்து 'பெருமான் எனக்கு ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணியருளினார்; நாம் உங்களுக்கு ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவதாக ஒருப்பட்டோம்; அபேகைகூடியுடையார் உடையபடியே அபேகித்துக்கொள்ளுங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, பிள்ளையும் 'அடியேனுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு வார்த்தை அருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் 'மணக்கோலத்திலே முள்ளைத் தெளிப்பாரைப்போலே இப்போது தஞ்சமாகக் கேட்பது ஒருவார்த்தையுண்டோ?' என்று பிள்ளைக்கு அருளிச்செய்த வார்த்தை;— 'ஆத்மவிதியோகம் ஈஸ்வர னென்றிராதே, ஈஸ்வரவிதியோகம் ஆத்மர என்றிரும்' என்று அருளிச்செய்ய, அதில் பிள்ளைதிருவுள்ளம் ப்ராஸங்கமாகாமையாலே பேசாதே நிற்க, சீயரும் 'உம்முடைய நினைவு எது? சொல்லிக்காணீர்' என்ன, பிள்ளையும் 'ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பாம்பதத்திற்கு எழுந்தருளினால் இங்கு இருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் என்ன நினைத்திருக்கக்கடவர்?' என்ன, சீயரும் 'அது அதிகாராது குணமாகவன்றோ இருப்பது? த்ருப்தனாகில் ஆர்த்த னாகிரன், ஆர்த்தனாகில் த்ருப்த னாகிரன்' என்று அருளிச்செய்தருளி, பிள்ளையும் பிள்ளையைக்குறித்து 'ஜ்ஞாகார்பத்தில் உமக்குக் கர்த்தவ்யமில்லை; பெருமாளுக்கு உதப்பாக முதலிகளையுங் கட்டிக்கொண்டு தர்ஸனார்த்தம் நிர்வஹித்துப் போரீர்' என்று அருளிச்செய்து, 'வாரீர் பிள்ளையிபட்டர் அடியேனுக்கு ஹிதேதாபதேஸாஞ் செய்து 'வைதாந்தியென்கிற பேரையுடையோம், நம்பக்கல் ஆஸ்ரயித்தோம், பஹுதர்ஸவ்யத்தை ஆசார்பதகிணையாகக் கொடுத்தோம்' என்று இறுமாந்திராதே எம்

பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்ச மென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தார்; நீரும் அப்படியே 'லோகாச்சார்யரென்கிற பேரை யுடையோம், அருளிச்செயல்நாலாயிரத்திற்கும் பெருஞ்சொல்லவல்லோம், ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கும் ப்ரவர்த்தகர்' என்று மேன்மையை நினைந்திராதே எம் பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்து, பிள்ளைமுதலான முதலிகளைக் கூடமைகொண்டு தீர்த்தங்கொண்டு அமுது செய்தருளப்பண்ணி, கோயிலுக்கு நேரபகவத் ஸேவாபதிசீயர்மடியிலே திருமுடியும், பின்பழகியபெருமாள்சீயர்மடியிலே திருவடிகளுமாகக் கண்வளர்ந்தருளிப் பட்டர் திருவடிகளை நயசித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளிஞர். பிள்ளையும், ஆசார்யவிஸ்லேஷத்தை ஸஹிக்க மாட்டாத்தமல்குநீர்க்கண்ணொடுமையலுற்றாக் லேபரித்தருள, முதலிகளும் 'தேவரீர் இங்ஙனே ஸோகிக்கக்கூடுமோ?' என்ன, பிள்ளையும் தம்மிலே தேறிவின்று, பெருமாள் சாத்திக்களைந்துவாவிட்டருளின திருமாலையையும் திருப்பரியட்டங்களையும் கொண்டு கோயிலனைத்துக் கொத்தும் வந்து ஸேவிக்க, யதிஸம்ஸ்காரவிதிபால் ப்ரஹ்மமேதவிதியடங்கச்செய்து சீயரை அதிஸம்ப்ரமத்துடனே ஸம்ஸ்கரித்துக்கரித்துப் பள்ளிபடுத்தருளி, பின்புண்டான க்ருத்யங்களையெல்லாஞ் செய்து சீயருக்குச் சீர்மையுடன் திருவத்யபநமும் நடத்தியருளிஞர்கள்.

அந்திமதஸையில் ஈஸ்வரன்தானே விஷயிகரித்தெழுந்தருளி ஸர்வஸ்வதாசம்பண்ணப்பெற்ற தன்னேற்றமும், நூறுரு திருவாய் மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்து நிர்வஹித்தருளி ஸாதாபிஷேகம் பண்ணப்பெற்ற தன்னேற்றமும், ஆசார்யாநுவர்த்தகப்ரதிபந்தங்க ளான களத்ர புத்ர கேத்ர மித்ர தநதேஸ வஸங்களை நோக்க நிவர்த்தித்து ஆசார்யன் எழுந்தருளியிருந்ததேஸமே பரமப்ராப்ய மென்று எழுந்தருளிவந்து தம்ஸ்ர்வஸ்வத்தையும் அத்தலைக்கே ஸோஷ மர்க்கித் தத்தைகங்கர்பமே பாத்தையாய் அதுவே ஸத்தாதாரகமாகப் பெற்ற தன்னேற்றமும் இவசொருவர்க்குமே யுள்ளதொன்றே.

நஞ்சீயர்திருக்கூதரம், பங்குனியில் உத்திரம்.

அவர்தனியன் - (க) நமோவேதாந்த வேத்யாய ஜமந்மங்கள ஹேதவே - யஸ்யவாஸம்ருதாஸா பூரிதம்புவநத்ரயம்," "யத்வசஸ்

(க) நமோவேதாந்தவேத்யாயஜமந்மங்களஹேதவே । யஸ்ய வாமஜுகாலாஸ வஹ்ரிதம்ஸுவநகுப்யூயபவஸுகலம்ஸாஸம்

ஸகலம்ஸாஸ்தாம் பத்கரியாவதிஃகாவிதி - பத்கடாகேஷாஜமத்
ரகஷா தம்வநதேமாதவம்முநிம்."

இதில் பெருமான் இரங்கின ஸர்வஸ்வதாதம் - மறைவு அறத்
திருமேனி காட்டுகை; ஈஞ்சியர்பண்ணின ஸர்வஸ்வதாதம் - மறைவு
அறச் சாமார்த்த விஸேஷங்களை வெளியிடுகை. ஆத்மவிநியோகம் ஈஸ்
வானென்றிராமைக்கு அடி, பவித்வாபிமா நித்வமில்லாமை; ஈஸ்வா
விநியோகம் ஆத்மாவென்றிருக்கைக்கு அடி, பவியுமாய் அபிமாசியு
மான ஸேஷிக்கு இஷ்டவிநியோகமார்ஹனாகை. ஆர்த்தனாகில் த்ருப்த
னாகையாவது - ததியவிஸ்லேஷத்தில் ஸாரீரவிஸ்லேஷம் பிறக்கும்படி
யான பாமார்த்தி விளையில் இப்போதே ஸம்ஸ்லேஷிக்கவன்றோ
போகின்ற மென்று த்ருப்தி பிறக்கை; த்ருப்தனாகில் ஆர்த்தனாகை
யாவது - ததியகார விஸ்லேஷித்தும் ஸாரீரவிஸ்லேஷம்பிறக்கும்படி
அதிஸயித்த ஆர்த்தியின்றியே ஸ்வஸாரீர விஸ்லேஷத்தளவும் பொ
றுக்கும்படியான ஆர்த்தி அதுவர்த்திக்க த்ருப்தியுண்டாய் 'இப்
போது உசாத்துணை இழந்தோம்' என்னுமளவேயாகை பென்றபடி.

பிள்ளையும், இவ்வர்த்தத்தைக்கேட்டு அதுஷ்டாகபர்யந்தமாகக்
கண்டருளிஞர்; எங்கனென யென்னில்:—அம்மங்கியம்மாள் பாம்பதத்
திற்கு எழுந்தருளும்போது பிள்ளை அவர்திருமாளிகையேற எழுந்
தருள, அம்மாஸ்தேவிகள் பாஸநையாபிருக்கக் கண்டு, ஸ்ரீபாதத்து
முதலிகள் 'இதற்கு அடிஎன்?' என்று பிள்ளையைக் கேட்க, பிள்ளை
யும் 'தேவிகள் விஷயத்தில் இதற்குமுன்பு அம்மாள் பண்ணின விதோ
தமுண்டாகிவிடேற அவர்பெற்றுக்கு இவ்வெறுப்பது' என்று அருளி
ஞர். தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளில் ஒருவர் திருநாட்டுக்கு
எழுந்தருள, தத்பாஸ்யபுத்ராதிகள் வந்து தம்ஸ்ரீபாதத்திலே விழுந்து
அழு, 'இதற்கு அடி என்?' என்று முதலிகள் கேட்க, பிள்ளையும்
'பெறுகிற தேஸம் கொந்தளிக்கிறபடிகண்டால் இழக்குத் தேஸம்
எப்பாடுபடக்கடவதோ?' என்று அருளிஞர்; ஆகையால், ஸத்வஸ்
துவை இழந்த தேஸம் கையெடுத்துக் கூப்பிடச் சொல்லவேண்டா
விதே பென்று கருத்து.

பதியாவெழிகொலியிஃ | பத்கடாகேஷாஜமஜுகா தவநெருபாய
வம் 9-அகிபு |

கம்பிள்ளையும், ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளும் திருவெள்ளறைநாச்சி
பாரை ஸேவித்து மீண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளாதிற்கச்செய்தே,
திருக்காவேரி இருகரையும் ஒத்து அகிமப்பீரமாய் நாகாவர்த்தஸுஷா
குலமாய்த் * தடவறையதிரத் தாணிவிண்டியத் தலைப்பற்றிக் கரை
மாஞ்சாடிக் கடலினைக்கலங்கக் கடுத்திழி கங்கைபோலே புங்காறு
புங்கமாக பாவஹியாநிற்க, ஒடும்பிடைபாதபடியாலே ஒருதாழியிலே
எழுந்தருள, கட்டாற்றிலே சென்றவாறே, பேரதும் அஸ்தமித்து
மழையு மிருட்டுமாய் அக்கரை இக்கரை முன்னடி தெரியாமே திக்வி
ப்ரமம்பிறந்து தாழி அமிழத் தேட, இந்த அவஸ்தையில் 'நாகிரண்டு
பேர் தாழியை விட்டால் கரையிலே யேறலாம்; ஒருவரும் விடாதிருக்
கில் கம்பிள்ளைமுதலாக எல்லாரும அமிழ்த்து தட்டுப்பட்டுப்போகிறது'
என்று தாழிக்காரன் கூப்பிட அவ்வளவிலும் கட்டாறுகையாலும்,
பயாதிசையத்தாலும் ஒருவரும் அதற்கு இசைந்து விட்டார்களில்லை;
அவ்வளவிலே, ஒருஸாத்நிகையான அம்மையார் தாழிவிடுகிறவனைப்
பார்த்து 'நாறுபிராயம் புகுவாய்; * உலகங்கட்கெல்லாம் ஒருபிரான
கம்பிள்ளையைப் பேணிக்கொண்டு கரையிலே விடு' என்று அவனை
ஆபீர்வதித்து அந்தகாரத்தையும் பாராமல் ஆற்றிலேயிழுந்தாள்; அவ்
வளவுகொண்டு தாழி கரையிலேபோக, பிள்ளையும் அக்கரையேறி
'ஓர் ஆத்மா தட்டுப்பட்டுப்போச்சுதே!' என்று பலகாலும் அருளிச்
செய்து வ்யாகுலசித்தராயிருக்கிறவளவிலே அப்போது அம்மையார்
நாலடி விட்டுப்போனவளவிலே ஒருகிடர் ஸந்திக்க அகிலே தரித்து
நின்று, இராக்ஞாலாகையாலும் கரை ஆஸந்நமாகையாலும் ஸ்வாசார்ய
ரான கம்பிள்ளை வ்யாகுலப்பட்டு அருளிச்செய்கிற வார்த்தையைக்
கேட்டு 'ஸ்வாமீ! தேவரீர் வ்யாகுலப்பட்டருளவேண்டா; அடியேன்
இங்கே இருக்கிறேன்' என்று குரல்காட்ட, பிள்ளையும் 'திடர்கள்
மரங்கள் ஸந்தித்ததாகக்கூடும்' என்று திருவுள்ளப்பற்றித் தாழிக்கா
ரனைவிட்டு அவளையும் அக்கரையிலே அழைப்பிடுத்துக்கொள்ள, அவ
ளும் வந்து பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸேவித்து, ஆசார்யனையல்லது
ரக்ஷகார்த்தம் அறியாதவ ளாகையாலே 'அடியாள் ஆற்றிலே ஒழுகிப்
போகிறபோதும் தேவரீர் அங்கே ஒருகோரைமேடாய் வந்து ரக்ஷித்
தருளிறீரோ!' என்று கேட்க, பிள்ளையும் 'உம்முடைய விஸ்வாஸமிது
வானபின்பு அதுவும் அப்படியாகாதேதா?' என்று அருளினார்; இக்கால்,
ஸ்வஸாரீர அர்த்தப்ராணன்களை அழியமாறியாகிலும் ஆசார்யனைப்

பேணவேணுமென்னும் நிஷ்டை யுண்டாகவே, ஈஸ்வரன் அவனைப்
பேணி ரகதிக்குமென்னுமது சொல்லவேண்டாவிதே.

அகத்தாம் பிள்ளையும் முதலிகளுமாகக் கோயிலிலே ஏழுந்
தருளியிருந்து தர்பாசம் நிர்வஹித்துக்கொண்டு வாழ்ந்தருளு
கிற காலத்திலே, நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே ஆர்ாயித் திருப்பா
ளொரு அம்மையாருக்குத் திருமாளிகைக்கு அருகே ஒரு கோல்
துறைசிலேயாச முண்டாய் அதிலே குடியாயிருக்கும்; அவளுக்கு
ஸப்ரஹ்மசாரியா யிருப்பாரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் 'பிள்ளை திரு
மாளிகை நெருக்கமாயிருக்கிறது; இந்த ஒருகோல்துறையை ஆசார்ய
ருக்கு ஸமர்ப்பியும்' என்று அம்மையாருக்குப் பலகாலும் அருளிச்
செய்ய, அவளும் 'கோயிலிலே ஒருகோல் துறை ஆருக்குக் கிடைக்
கும்? நான் திருவடிசாருந்தனையும் கொடேன்' என்ன, ஸ்ரீவைஷ்ண
வரும் இந்த விசேஷத்தைப் பிள்ளைக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளை
யும் 'அம்மையாசை அழைத்தருளி' உனக்கு ஒருபரிசுத்திற்குச் சற்றிட
மன்றோ வேண்டுவது? முதலிகள் எழுந்தருளியிருக்க நெருக்கமாயிருக்
கிறது; உன் ஒருகோல் துறையையும் நமக்குத் தரவேணும்' என்ன,
அம்மையாரும் 'அப்படியே செய்கிறேன்; தேவரீர் பாம்பதத்திலே
அடியேனுக்கு ஒரு கோல்துறை தந்தருளவேணும்' என்ன, 'அதற்கு
ஸ்ரீவைகுண்டநாதனன்றோ கடவன்! அவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து
கொண்டு தருகிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய, அவளும் 'அடியேன்
ஸாது; அதிலே பெண்பெண்டாட்டி; தருகிறோ மென்ற வர்த்ததை
பால் பேசாது; எழுதி எழுத்திட்டுத் தரவேணும்' என்ன பிள்ளையும்
'இப்படியுங்கேட்பதே!' என்று திருவுள்ளம்உகந்து 'இன்னவருஷம் இன்
னமாஸம் இத்தனையாந்தேதி இந்த அம்மையாருக்குத் திருக்கலிகன்றி
தாஸன் பாம்பதத்திலே ஒருகோல்துறை எழுதிக் கொடுத்தேன்;
அதிலேலாகஸ்வாமியும் அஸ்மதஸ்வாமியுமான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்
க்ரயஞ் செலுத்திக்கொடுத்தருளவேணும்' என்று ஸாஸந மெழுதித்
தம்முடைய திருவெழுத்துச்சாத்திக் கொடுத்தருளினார். அம்மையா
ரும் திருமுகத்தை ஸரிஸாஸஹித்து ப்ரீதியுடனே வாங்கிக்கொண்டு
தீர்த்தப்ராஸாதங்களும் ஸ்மிகரித்து, அன்றும் மந்தைகளும் பிள்ளையை
ஸேவித்துக்கொண்டிருந்து, மூன்றாநாள் பாம்பதத்திலே சென்றாள்;
இத்தால், 'ஆசார்யன் இரங்கிப் ப்ராஸாதித்ததொன்றையே தஞ்சமென்று

இருக்கவேணும், உபய விபூதியும் ஆசார்யனிட்ட வழக்காயிருக்கும்' என்று தேவனுநிந்ததிதே.

மஹாபாஷ்யப்பட்டர் பிள்ளையை 'சைதந்யவஸ்துவாயிருக்கிற ஆத்மாவைக்கு ஸரீரவிஸ்லேஷம் பிறந்தால் பாம்பதம் னித்த மென்று அறுதியிட்டிருக்கலாவது எவ்வர்த்தத்தாலே?' என்று கேட்க, 'ஸ்ரீயஃ பதியை உபாயோபேய மென்று அறுதியிட்டிருப்பது, நெடுங்காலம் இழந்துகிடந்த வஸ்துவைக் காட்டித்தந்த ஆசார்யன் பக்கவிலே கசக்க விஸ்வாஸமுண்டாபிடுப்பது, அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யத்தின்படியே எம்பெருமானார் தர்ஸனமே வித்தாந்த மென்றிருப்பது, ஸ்ரீராமயணத்தாலே பகவத்குணாதுஸந்தாபண்ணுவது, ஆழ்வார்களருளிச் செயல்களாலே போதுபோக்குவது. ஸரீர விஸ்லேஷம் பிறந்தால் ஸந்தேஹரிக்க வேண்டா; *மீட்சியின்றி வைகுந்தமாகக் மற்றது கைபதுவே' என்று அருளிஞர்; ஆகையாலே, உபாயோபேயநியமமும், ஆசார்ய விஸ்வாஸமும், தர்ஸன விஸ்வாஸமும்; பகவத்கல்யாணகுணாதுபவ பாரவர்யமும் உண்டாகவே ப்ராப்யனித்தி யுண்டா மென்று உத்தரமருளிச் செய்தாராய்த்து.

கம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே பாண்டியகாட்டி னின்றும் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வந்து கண்டு 'எங்களுக்குத் தஞ்சையிருப்பதொரு வார்த்தை அருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'கடற்கரைவெளியை நினைத்திருக்கோள்' என்று அருளிஞர். அவர்களும் 'மணற்குன்றையும், காவல்காட்டையும் நினைத்திருக்கவே?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் * புன்முறுவல் செய்து அருளிச் செய்தபடி:—'சக்ரவர்த்தித்திருமகன் கடற்கரை யிலே விட்டிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீவாகாவிடர்கள் ராகவார்த்தே பராக் ராந்தராய்த் தங்களையுபேகித்துப் பெருமாளையேகாக்கிக்கொண்டு கிடக்க, இவர்கள் கண்ணுறங்குந்தனையும் தான் உறங்கி, இவர்கள் கண்ணுறங்கினவாறே அம்பருத்துணியை முதுகிலேகட்டித் திருக்கையிலே பிடித்த ஸார்ங்கமும் திருச்சரமுமாய் இராமுற்றும் நோக்கின சக்ரவர்த்தித் திருமகனுடைய திருவடிகளை தஞ்சமென் றிருங்கோள்' என்றருளிஞர்; ஆகையாலே, ஸ்வாக்ஷண சிந்தையற்று நியதனாகவே ஸர்வாக்ஷகன் கைகொண்டாக்ஷிக்கு மென்கிறது.

பிள்ளையை ஒருவன் 'எம்பெருமானையொழிந்த தேவதாந்தரக் களை பஜிக்கலாகா தென்கிற நீங்கள் நித்பகாமித்திகா திகளிலே அக்ரீத் தாதி தேவதைகளைப் பஜிப்பானென்? ஆலயங்களைப் பஜியாதொழிவா னென்?' என்ன, பிள்ளையும் 'வாராய், அக்திஹாதாரக்தியை உபாஸித் தம் ப்ரமஸாநாக்தியை நிவர்த்திக்கும் பேருருகிரப்போலே, இரண்டுக் கும் வாகி; எங்குனெயன்னில்:—நித்யாதிகளில் பகவத்ப்ரகாரபுத்யா பண்ணுகிற உபாஸகம் பகவதுபாஸகமேயாகவிலேஸஷஸாஸ்த்ரம்விதித் தைபாலும், ஆலயப்ரதிஷ்டைகளில் பராவரதத்வவ்யத்பயம் பண்ணி யிருக்கும் தாமஸ புருஷர்களாலே விருத்தா மமந்த்ரதந்த்ரப்ரகாரியை யாலே ஸ்வதந்த்ரபுத்யாதேவதாந்தரங்கள் க்ருதப்ரதிஷ்டாகாங்களா கையாலும், இவ்விடத்திற்குப் பகவத்ப்ரகாரபுத்யாஉபாஸிக்க விதி யில்லாமையாலும்; அதுவுமன்றியே, தேவதாந்தரவர்க்கந்தன்னில் தூர தோவரஜ்யத்வம் ருத்ரானுக்ரு மிகவும் உண்டிதே; எங்குனெயன் னில்;—ஸத்வகுணாத்யந்த விசோதிபான தமோகுணப்ரகா னாகையாலே, நித்யாதிகளைப்போலே ஆலயங்களிலும் பகவத்ப்ரகாரபுத்யா உபாஸிக்க லாகாது; த்யாஜ்யத்யாஜ்ஞாதவ்யங்களான பகவத்வ்யதிரித்த விஷயங்கள் ஸவிகாரத்திற்கு உடலாகவும், உபாதேயத்யா ஜ்ஞாதவ்யவான பகவத்வியபம் த்யாகத்திற்கு உடலாகவும் கடவதோ?' என்று அருளிச்செய்தார்; ஆகையாலே, தேவதாந்தவிஹித பகவத்ப்ர காரபூத ஆலயஸ்த அந்ய தேவதா பஜகமும் அகர்த்தகர மென்கிறது.

எப்பிள்ளையை ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து ஸேவித்து 'திருமேனி அற இளைத்திருந்தது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் ஒன்று தேய்தல், ஒன்று வளருதலன்றோ?' என்று அருளிஞர்; இத்தால் ஜ்ஞாபக்திவைசாக்யங்கள் வளர * நினைந்து கைந்து உள்கரைந்துருகி ஸரீரம் தேயுமென்றபடி.

பிள்ளையை ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து கண்டு 'ஆரோக்யமொன்று மில்லையோ?' என்று கேட்க, பிள்ளையும் 'யுக்த்ப்ரபண்ணப்போகிறோ மோ? பெருமானே ஸேவித்திருக்கைக்கு வேண்டும் ஆரோக்யமுண்டு; ஒரு குறையுமில்லை' என்று அருளிஞர்; ஆகையாலே, ஸ்ரீவைஷ்ணவ னுக்கு ஆரோக்யாபேகை வேண்டா வென்கிறது.

எப்பிள்ளை திருமேனிகோவுசாத்தியிருந்தமை கேட்டு, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் சென்று ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்துநோயைக்கண்டு

வெறுக்க, பிள்ளையும் அவரைக்குறித்து 'இப்பாரீசு ததில்வந்தவ்யாதிபை நல்விருந்து வந்ததாகக்காணும் நான் நினைத்திருப்பது' என்று அருளி னார்; இத்தால், (க) "க்ருதக்ருத்யாஃப்ரதிக்ஷந்தே ம்ருத்யும்ப்ரியமிவாதி திம்" என்கிற இதுவிதே திருவுள்ளக்கருத்து.

நம்பிள்ளை திருமேனியிலே நேவுசாத்தியெழுந்தருளியிருக்கச் செய்வத, பிள்ளையெங்களுழ்வாரும் அம்மங்கியம்மாளும் அறிவதாக எழுந்தருளி, எங்களுழ்வான் சியமந்ததாலே அம்மங்கியம்மாள் பிள்ளை பக்கல் பரிவாலே ஒருபந்தரத்தைத் திருக்கையிலேயிட்டுத் தொடப் புக, பிள்ளை திருமேனியை இரூபத்தருள, அவர்களும் விஷணுநாய 'உம்முடைய விஷயமாக நீர் பாவர்த்திக்கிலன்றோ ஸ்வரூபஹாரி? உம்முடையவிஷயமாக நாங்கள் பாவர்த்தித்தால் உமக்கு ஸ்வரூப ஹாரியில்லைகாணும்' என்று சிலவசனங்களைப்படிக்க, 'எனக்கும் பேரம்: சிலவசனங்களையன்றோ நீங்கள் விஸ்வஸித்திருக்கிறது? நானும் ஒரு வசனத்தைத் தஞ்சமென்றிருப்பன் காணுங்கோள்' என்ன, அவர்களும், 'அதுவென்? சொல்லிக்காணீர்' என்ன, பிள்ளையும் 'சீயர் தம் சாமதஸையிலே தவயமொழிந்த மந்தரங்களோடு ஸிவபஞ்சாக்ஷரம் முதலான க்ஷுத்ரமந்தரங்களோடு ஒருவாகியில்லை பென்றருளினார், என்ன, அவர்களும் 'பிள்ளை! திருமந்தரம் செய்வதென்?' என்ன, பிள்ளையும் 'அதுதான் செய்வதென்? விவரண விவரணிபாவேந த்வ யாந்தர்யதம்' என்ன, அவர்களும் 'ஆகில், த்வயத்தைக்கொண்டு செய யக் குறை என்?' என்ன, இவரும் 'விடாய்த்வன் *விலவறத் தண் ணீர்குடிக்குமா ஃபாலே யிருப்பதொன்றிதே யிது; ஆகையாலே, ஸ்வவ்யாதிஸாரந்த்யர்த்தமான ப்ரபதமும் ஸ்வரூபஹாரி; பரவிஷய வ்யாதிஸாரந்த்யர்த்த ப்ரபதமும் ஸ்வரூபஹாரி; எங்களை பென் னில்:—ஸ்வவிஷயமாக பாவர்த்திக்கில் ஸ்வஸ்வரூபபாரதந்தர்ய தூஷ ணமா மித்தனை; பரவிஷயமாக பாவர்த்திக்கில் பரஜ்ஞாகபாஸத்திக ளுக்குத் தூஷணமா||' என்று அருளினார்; ஆகையால், தொடக்குழை யும்பூப்போலே மந்தரந்தர ஸ்பர்ஸம் பொருந த்வபைகரிஷ்டாதிஸாய மும், த்வயத்தை மற்றொன்றுக்கும் ஸாதகமாக்கிப் பிசக்கி முசிக்கப் பெறுபையும், ஸ்வபரவிஷயவ்யாதிஸாரந்த்யர்த்த ப்ரபதநீதாஷவிஸே ஷமும் சொல்லப்பட்டதிதே.

(க) சூகசூக்யாஃ பூகீக்ஷந்தே சூக்யூஃபிரிவாகியிழா

அந்தரம் பிள்ளைக்குத் திருமேனிவாட்டம் தீர்த்து பண்டுபோலே
ஆரோக்யமுண்டாய் ஸ்ரீபாதத்தில் முதலிகளுக்குத் தர்ஸாதாத்தபர்யங்
களைப் பரஸாதித்துக்கொண்டு ஸுகமே எழுந்தருளியிருக்கும் காளிலே,
கூரத்தாழ்வானுடைய திருப்போனான கடுகில்திருவிதிப்பிள்ளை
பட்டர், நம்பிள்ளையுடைய ஜ்ஞாபக்திவைராக்யங்களையும, பாபவத
ஸம்ருத்தியையும், லோகபரிக்காஹத்தையும், ஸிஷ்யஸம்பத்தையும்
கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் கடிக்கி யென்றுகொண்டு போருவாரா
யிருப்பர். அக்காலத்தில் அந்தப் பட்டர் ராஜாஸ்தாநத்திற்கு எழுந்
தருளாநிற்க, வழியிலே பின்பழகியபெருமாள்சீயரைக் கண்டு 'சீயா!
நாம் ராஜகோஷ்டிக்குப் போகிறோம்; கூடவாரும்' என்று அழைக்க,
இவரும் 'நம் பரமாசார்ய வம்ஸபான்றோ?' என்று பட்டருடனே
ராஜாஸ்தாநத்தேற எழுந்தருள, ராஜாவும் பட்டரை எதிர்கொண்டு
பஹுமாதப்பண்ணி ஆஸநத்திலே எழுந்தருளுவித்து ஸேவித்துக்
கொண்டு பெரிய திருவோலக்கமாகவிருந்து, தான பஹுஸ்ருதனாகை
யாலும் வ்யுத்பந்நனாகையாலும் பட்டருடைய வைதுஷ்யஸோதார்த்த
மாக 'பட்டரோ! (க) "ஆத்மாநம்மாதுஷம்மந்யே ராமந்தஸாதாத்மஜம்"
என்று பாத்வந்தேதான்றாமல் வர்த்திக்கிற பெருமாள் ஜடாயுவைக்குறி
த்து(உ) "ஸச்சீலோகாநதுத்தமாத்" என்று மோக்ஷங்கொடுத்தபடி எங்
கனே?' என்றுகேட்க, பட்டரும் அதற்கு உத்தரமருளிச்செய்யச்
சிறிதுவிசாரிக்கவேண்டியிருக்க, அவ்வளவிலே ராஜாவுக்கு வேதேபராக்
காக பட்டரும் சீயரைப்பார்த்து 'சீயா! பிள்ளை பெரியவுடையாருக்
குப் பெருமாள் மோக்ஷங்கொடுத்தருளினதை எப்படி நிர்வஹிப்பார்?'
என்ன, சீயரும் (ங) "ஸத்யேநலோகாந்ஜயதி" என்ற ஸ்ரீலாகங்
கொண்டு நிர்வஹித்தருளுவர்' என்ன, பட்டரும் 'ஆமோ!' என்று அத்
தைத் திருவுள்ளத்திலே யோஜித்து 'ஓக்கும்' என்று எழுந்தருளி
யிருக்க, ராஜாவும் அபிமுகமாகத் திரும்பி 'பட்டரோ! நமகேட்டதற்கு
உத்தரம அருளிச்செய்தீரிலலையே!' என்ன, பட்டரும் 'நீர் பராக்கடித்
திருக்க, நானசொல்லலாவதொரு அர்த்தமுண்டோ? ஸமாஹிதமநா

(க) சூதாநங்கோநுஷங்கெநு ராஜேஸாநயாத்ஜம் ॥

(உ) மஹேசுவரகாதநுதோநு ॥ (ங) ஸதெநுநலோகாநு

ஜயதி ॥

வாய்க் கேள்வி' என்று (ச) "ஸத்யேநமோகாந்ஜயதி தீராதாநேகரா
கவஃ - குருஸ்ஸாஸ்ருஷ்யாவீரோ ததுஷாயுதிஸாத்வாக்" என்கிற
ஸ்லோகத்தைப் பட்டர் அருளிச்செய்ய, ராஜா கேட்டு ஸுதாராம் பரித
னாய் 'தேவரீர் அருளிச்செய்தது ஒக்கும்' என்று ஸிரீகம்பம்பண்ணி
வணங்கி அடிக்கடி கொண்டாய், அநர்க்கங்களான அநேக ஆபரணங்களும்
அநேக வஸ்தாங்களும் பஹுதாங்களும் எல்லாவற்றையும் கொடுத்துப்
பஹுமதித்து, தான் நிருத்தானாய் பட்டர்திருவடிகளிலே விழுந்து
ஸேவித்து 'கோயிலேற எழுந்தருளும்' என்று ஸத்கரித்து விட, பட்
டரும், ராஜா கொடுத்த வஸ்தாபூஷணங்களையும் தகங்களையும் அங்கீ
கரித்து, அங்கிலும் புறப்பட்டுச் சீபர்திருக்கையையிடித்துக்கொண்டு
'சீயரே! என்னையும் இந்தத்தந்தையையும் பிள்ளை திருவடிகளிலே கொண்
டுபோய்க் காட்டிக்கொடும்' என்று போர ஆர்த்தியோடே அதுவர்த்
தித்துச் சொல்ல, சீயரும் பட்டர் அருளிச்செய்தபடியே பிள்ளைகோஷ்
டியிலே கொண்டுபோய்க் காட்டிக்கொடுக்க, பிள்ளையும் தம் பாமாசார்ய
வய்ப்பரான கடுவில்திருவிதிப்பிள்ளையை ஸேவித்து மிகவும் ஆத
ரித்து 'இது ஏது ஐயா?' என்று கேட்டருள, பட்டரும் பிள்ளை திரு
முகமண்டலத்தைப் பார்த்து 'தேவரீருடைய திவ்யஸூக்தியில் பதி
னாயிரவகோடியிலே ஒன்றுக்குப்பெற்ற தகம் இது; ஆகையாலே,
அடியேனையும் இந்தத் தகங்களையும் அங்கீகரித்தருளவேணும்' என்ன,
பிள்ளையும் 'ஆகிறது என்? கரத்தாழ்வான்திருப்போரான நீர்
இப்படிசெய்ய பார்த்தமன்றுகாணும்' என்ன, பட்டரும் 'நித்யஸம்
ஸாரியான ராஜா தேவரீருடைய திவ்யஸூக்தியிலே சிந்தினைசொல்
லுக்குத் தோற்றுக் கொடுத்த கொடை இது; ஆனபின்பு, கரத்தாழ்
வான்குடஸ்துடங்கிற் பிறந்த அடியேன் அந்தப் பாவத்திற்குத் தகு
தியாகத் தேவரீருக்கு ஸமர்ப்பிக்கலாவது ஒன்றுமில்லையெனினும்,
அசலகத்தேயிருந்துமே இத்தனைநாள்தேவரீர் திருவடிகளை இழுந்துகிடந்
தபாதம் மன்றிக் கே தேவரீர் வைபவத்தைக்கண்டு (ரு) "அஸூயாப்ராஸ
வபூஃ" என்கிறபடியே அஸூயைபண்ணித் திரிக் இவ்வாத்மாவைத்
தேவரீருக்கு ஸமர்ப்பிக்கக் கவல்லது வேறே எனக்கு ஒருகைமுத
லில்லை! ஆகையாலே, அடியேன் அவஸ்யம் அங்கீகரித்தருளவேணும்'

(ச) ஸத்யேநமோகாந்ஜயதி தீநாநுஷாநேந ராவ'வஃ ।
மரூருஸ்ஸாஸ்ருஷ்யாவீரோ யநுஷாயுதிஸாத்வாகு ॥

(ரு) அஸூயாப்ராஸவபூஃ ॥

என்று கண்ணுங்கண்ணீருமாய்க்கொண்டு பிள்ளைதிருவடிகளிலே ஸேவித்துக்கிடக்க, பிள்ளையும் பட்டரைவாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு விடேஸாஷகடாக்ஷத் செய்தருளி, தம்திருவுள்ளத்திலே தேங்கிக்கிடக்கிற அர்த்தவிடேஸாஷங்களைல்லாவற்றையும் ஒன்றுத்தப்பாமல் இவர்க்குப் பராஸதித்தருள, பட்டரும் க்ருதார்த்தராய் ஒருக்ஷணமும்பிரியாமல் பிள்ளைஸந்திதியிலே ஸதாபநுவம்பண்ணிக்கொண்டு 'ஸேவித்துக்கொண்டு ஸாக்ஷத்தராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அக்காலத்திலே பட்டருக்கு ஒருநாதிருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம்ப் பராஸதித்தருள, பட்டரும் பிள்ளை அருளிச்செய்தது ஒன்றுத் தப்பாமல் பதனாமல்கேட்டுத்தரித்து ஸ்ராமுற்ற எழுதித் தலைக்கட்டினவாரிற பட்டர் தாம் எழுதின க்ரந்தங்களைப் பிள்ளைஸந்திதியிலேகொண்டு போய் வைக்க, பிள்ளையும் 'இது என்?' என்றுகேட்க, பட்டரும் 'தேவரீர் இந்தஉரு திருவாய்மொழிக்கு நிர்வஹித்த கட்டளை' என்ன, பிள்ளையும் 'ஆமோ!' என்று க்ரந்தங்களை அவிழ்த்துப் பார்த்தவளவில் ஸபாநலக்ஷம்க்ரந்தமாய்மஹா பாநலங்கையயாயிருக்க, அதைக்கண்டு பிள்ளை பெருக்கவ்யாகுலப்பட்டுப் பட்டரைப்பார்த்து 'நம்முடைய அநுமதிபிணதிக் கே காட்டுக்குப் பாட்டுரையாப்படி நீர் நினைத்தபடியே திருவாய்மொழியை வெளியிடுவானென்?' என்ன, பட்டரும் 'தேவரீர் அருளிச்செய்த நிவ்யஸூக்தியை எழுதினென்? அதொழியக் கால் கொம்பு சுழி ஏற எழுதினது உண்டாகில் பார்த்தருள ஸ்வணும்' என்ன, பிள்ளை பட்டரைப் பார்த்து 'வாரீர்! திருவாய்மொழி கீமித்தமாக நாம் வாக்காளிலே சொன்னத்தை எழுதினீராகில், நம்முடைய சித்தஸ்தமானபொருளை எழுதப் பற்றீமோ?' என்று வெறுத்து அருளிச்செய்து, 'உடையவர் காலத்திலே திருக்குநகைப்பிராண்பிள்ளான் திருவாய்மொழிக்கு ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணப்ரக்ரிஸையாலே ஆரூபிமமாக இதிகைக்கு உடையவரை அநுமதிக்கொள்ளப்பட்ட யதநத்திற்கு மட்டுமுடிவிலை; ஆனபின்பு, நம்முடைய காலத்திலே நம்மையுக்கேளாமல் லக்ஷத்திருபத்தை யாயிரங் க்ரந்தமாக இப்படி பாக்க எழுதினால், ஒரு ஸரிஷ்யாசார்ய க்ரமத்துக்கு அஸத்ப்ரதாயமாய்ப் போக்கானும்' என்று அருளிச்செய்து, அவர் கையிலும் க்ரந்தங்களை வாங்கிக்கொண்டு நீரைச்

சொரிந்து கறையானுக்குக் கொடுக்க, அவை அன்றை ம்ருத்தாய்ப் போய்த்து.

அந்தரம், பிள்ளை தமக்குட்பரியவியாய்த் தம்பக்கவிலை அகிலார்த்தங்களையும் அலகலகாகக் கற்றிருக்கும் பெரியவாச்சான்பிள்ளையை 'திருவாய்மொழிக்கு ஒரு வியாக்ரகம் பண்ணும்' என்று நியமித்தருள, பெரியவாச்சான் பிள்ளையும் ஸ்ரீராமாயணவங்கையாடிலே ஒருவ்யாக்ரகஞ் செய்தருளினார்.

பிள்ளையும் நம்பிள்ளை ஒருதிருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் நிர்வஹிக் கிற கட்டளையை, அந்தரங்க ஸ்ரீவ்யாக்ரக வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளை பகலெல்லாவ் கேட்டுத்தரித்து சாத்திரியிடிலே எழுதித்தலைக்கட்டினவாறே, அதைதப்பிள்ளை ஸந்திதியிலே கொண்டுபோய் வைக்க, பிள்ளையும் 'இது என்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'தேவரீர் இந்த வரு திருவாய்மொழி நிர்வஹித்த கட்டளை' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பிள்ளையும் ஸ்ரீகோர்த்தை அவிழ்த்துப்பார்த்தருள, அதிஸ்க்ஷேபமுமன்றிக்கே அதிசிஸ்தரமுமன்றிக்கே ஆனை கோலஞ் செய்து புறப்பட்டாப்போலே மிசவும் அழகாய் ம்ருதப்ரகாரிகை கட்டளையிலே முப்பத்தாறாயிரமா விருக்கையாலே, பிள்ளையும் அதைக்கண்டு போரப்ரீதாயருளி, வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளையைப் பார்த்து 'நன்றாக எழுதினீர் ; ஆகிலும், கம்முடைய அநுமதியின் திக்கே எழுதினீர் ; ஆகையாலே, கார்த்தங்களைத் தாரும்' என்று அவர் திருக்கையிலுப்வாங்கிக்கட்டி உள்ளவைத்தருளினார். இத்தைக்கண்டு ஈயுண்ணி மாதவப்பெருமாள், நெடுகால் நம்பெருமானே ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ்செய்து வேண்டிக்கொள்ள, ஒருகால் பெருமாள் அர்ச்சகமு கேச ஈயுண்ணிச்சிறியாழ்வானப்பிள்ளையை அருளப்பாடிட்டருளி 'ஏன் காணும் நம்மைப் பஹுவாகஉபாஸியாதின்றீர்?' என்று கேட்டருள, ஈயுண்ணி மாதவப்பெருமானும் 'ஸ்வாமீ! நம்பிள்ளை திருக்கையிலே திருவாய்மொழிக்கு ஈடு முப்பத்தாறாயிர மென்று ஒருவ்யாக்ரக கார்த்தம் இருக்கிறது; அதை அடியேனுக்கு அவர் இரங்கி ப்ரஸாதிக் தும்படி நியமித்தருளவேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, பெருமானும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கச்செய்தே, நம்பிள்ளையும் முதலிகளுமாகப் பெருமானைத் திருவடி தொழச் சென்றவாறே

பெருமாள் பிள்ளையைக் குறித்து தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டம்
சடகோபனும் ப்ராஸாதித்தருளி, அர்ச்சகமுகே 'பிள்ளை! ஈடு முப்
பத்தாறாயிரத்தை ஈயுண்ணிச் சிறியாழ்வானப்பிள்ளைக்கு ப்ராஸாதியும்'
என்று திருவுள்ளமாக, பிள்ளையும் மஹாப்ராஸாத மென்று பெருமாள்
அருளப்பாட்டை ஸிரஸாவஹித்துக்கொண்டு புறப்பட்டுத் தம் திரு
மாளிகையிலே எழுந்தருளி, தமக்கு அபிமதஸிஷ்யரான ஈயுண்ணி
மாதவப் பெருமா ளென்கிற சிறியாழ்வானப்பிள்ளைக்கு ஈடு முப்பத்தா
றாயிரமும் கொடுத்து வாழ்வித்தருளினார்.

பிள்ளைவைபவத்தை,

“இந்திரன்வார்த்தையு நான்முகன்வார்த்தையு மீசனுடன்
கந்தன்சொல்வார்த்தையுங் கற்பவரா ரிந்தக்காசினிக்கே
நக்தினமுத்திறிசம்பூர்வர தர்த்தம்மாளிகையிற்
சுந்தினவார்த்தைக்கொண்டேசிலநாடுகிறைக்கொள்வரே”

என்று ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் அநுஸந்தித்தார்களிறே.

குருபரம்பராப்ரபாவம்

ஸம்பூர்ணம்.

வாழி பதின்மருட னுண்டாள் மதுரகவி
வாழிய நாதன்முதலா மாமறைபேரர்—வாழி
யொருக்கோலரை ஒருக்கியோட்டு மெதிராசன்
திருத்தாள் வணங்கினார் சீர்.

ஸ்ரீ

குருபரம்பராவிவரணம்.

—•••••

ஸ்ரீயப்பதியாய் ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதனனாய் நித்யமுக்தாநுபாவ்
பனாய் திரிஸயபாகந்தயுக்தனாபிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரன், அந்த நித்ய
ஸூரிகளோபாகி தன்னை அநுபவித்துநித்யகைங்கர்யஸராய் வாழ
கைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் அத்நையிழந்து (க)
“அஸந்நேவஸபவதி” என்கிறபடியே அஸத்கல்பராய்ஹேமமோக்ஷ
ஸூகம்பராய் (உ) “ஸம்யுக்தமேகமக்ஷாமக்ஷாஞ்ச” என்கிறபடியே
திலதைலவத்தாருவஹ் சிவத்தூர்விவேகதீருண தூத்யயா நாத்யசித்
ஸம்பந்ததிரோஹிதஸ்வாநகாஸாராய்க்கிடக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநருடைய
இழவை அநுஸந்தித்து, (ஈ) “ஸவகாகிராமேத” என்றும், (ஈ) “ப்ரு
ஸப்பவதிஹூகிதஃ” என்றும்சொல்லுகிறபடியே அக்யந்தவ்பாருஸசித்
தனாய், இவர்கள் கரணகளைபாங்களையிழந்து (ஐ) “ஜாநபக்ஷஇவான்
டஜஃ” என்கிறபடியே இறகொடிந்தபக்ஷிபேரலேகிடக்கிறதஸாரிஸே
(ஊ) “நாமநுபேவ்யாகரவாணி” என்றும், “அந்நாள்நீதந்த ஆக்கை
ரின்வழி” என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவர்களுக்குக் கரணகளை
பாங்களைக்கொடுத்து, அவற்றைக்கொண்டு வ்யாபரிக்கைக்குடான
ஸக்திவிஸேஷங்களைபுங்கொடுத்து, தேஹாத்மாபிமாநமும் அந்ய
ஸேஷத்வமும் ஸ்வஸ்வாதந்தர்பமுமானபடுகுழியிலேவிழுந்து அனர்த
தப்படாதேதன்னை ஆஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்மைக்கு உடலாக (எ)
“அபதேதாஷமபும்பவம்” என்கிறபடியே அபௌநுஷேபமாய் அத
வவ புருஷஸேமமுஷீதேதாஷமானியகிசிர்முக்தமாய் (அ) “வேதஸாஸ்

(க) கவொஹ்வஸவவதி । (உ) ஸம்யுக்தமேகமக்ஷாமக்ஷாஞ்ச
ரஹ । (ஈ) ஸவகாகிராமேத ।

(ஈ) ஸுஸம்ஸவதி ஹூகிதஃ । (ஐ) ஜாநபகக்ஷஇவாணஜஃ ।

(ஊ) நாமநுபெவ்யாகரவாணி । (எ) கவொஷாஷேபம்
வவ । (அ) வெதஸாஸ்வரூபதூரந்தாலி ।

தராத்பரம்பராஸ்தி” என்கிறபடியே தனக்குமேற்பட்டதொரு
 பாஸ்தரமின்றிக்கே யிருப்பதாய் ஸ்வதஃப்ரமாணமான வேதத்தை
 (க) “யோவைவேதாம்ஸ்சப்ரஹிணோகி” என்றும் “அருமதையை
 வெளிப்படுத்தவம்மான்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாராயண
 த்வாப்யுக்தமான தன்உதரத்தெறிப்பாலே காரணப்ரவர்த்திப்பித்த
 விடத்திலும் ததர்த்தநிர்ணயந்தான் ஸர்வஸாகாப்ரத்யயந்யாயாகி
 ஸாபேக்ஷமாயிருக்கையாலே, ‘அஸ்பாமகிகளுக்கு அர்த்தநிர்ணயம்
 பண்ணுகை அரிது’ என்றும், ‘இம்முகத்தாலே இவர்கள் திருத்திக்
 கரைமாஞ்சேருகை அரிது’ என்றும், ‘உபதேஸாபாம்பரையாலே
 இவர்களைத்திருத்தி உஜ்ஜீவிப்பிக்கை எனினு’ என்றும் திருவுள்
 ளம்பற்றி, (உ) “ஆசார்பாணாமஸாவஸாவித்யாபகவத்தஃ” என்று
 உபதேஸந்தான் பகவான்தான் அடியாக வந்ததாயிருக்குமதாகை
 யாலே அதுக்காக “முன்னாவண்ணம்பாஸின்வண்ணம்” என்றும்,
 (உ) “ஸாஸிவர்ணம்” என்றும், “வல்லநெம்பிரான்விட்டுவே” என்
 றும் சொல்லுகிறபடியே ஓருமந்தரத்தை உபதேஸாபாமிடத்தில் ததுப
 தேஷ்டாவுக்கு வடிவாயிருந்துள்ளஸூக்தஸ்வராவவத்வ அகடிதகடகா
 ஸாமர்த்த்யாகிகளையடைபனாய், (ச) “பஹுதாவிஜாயதே” என்றும்
 “சென்மம்பலபலசெய்து” என்றும் சொல்லுகிறபடியே பலவகைப்பட்ட
 டிருந்துள்ள விபவங்களில் வைத்துக்கொண்டு (ரு) “மத்யேவிரிஞ்சிகிரி
 ஸம் ப்ரதமாவதாரஃ” என்னும்படி ப்ரதமாவதாரமானமஹாவிஷ்ணு
 வாய்க்கொண்டு, இவ்வண்டார்தர்வர்த்தியான ஸர்வலோகத்துக்கும்
 அவ்வருகாயிருந்துள்ள பூநீவிஷ்ணுலோகத்திலே (ஈ) “ஜகதுபக்ரு
 தயேஸையமிச்சாவதாரஃ” என்கிறபடியே இந்தஜகத்தை வாழ்விப்ப
 தாக(எ) “ஸ்ரோணாக்ஷத்ரம் விஷ்ணுர்ஜேவதா” என்னும்படி விஷ்ணு
 தேவதாகமான திருவேணமென்கிற திருக்ஷக்ரத்திலே ஸ்வைச்சை
 யாலே ஸ்வயமேவ திருவவதரித்தருளி, உடனே “இறையு மகலகில்

(க) யொவெவெஷாஸூ பூஹிணோகி || (உ) சூயா
 ரூரணாவஸாவஸாவித்யா மமவதஃ || (க) ஸாஸிவணபூ ||

(ச) வஹுபா விஜாயதே || (ரு) மெய்யேவிரஹிமிரிஸம்
 பூயரோவதாரஃ || (ஈ) ஜகதுபகருதயே ஸையமிச்சாவதாரஃ ||

(எ) ஸ்ரோணாக்ஷத்ரம் விஷ்ணுர்ஜேவதா ||

லேன்” என்றிருக்கும் பெரியபிராட்டியாரையும் அந்த ஸ்ரீவிஷ்ணு
 லோகத்தில்தானே (க) “பத்மேஸ்திதாம்” என்றும், “தேனமரும்
 பூமேஸ்திரு” என்றும், (உ) “விஷ்ணுபத்ரி” என்றும் சொல்லுகிற
 படியே அப்போது அலர்ந்த தாமரைப்பூவிலே மஹாலக்ஷ்மியென்கிற
 திருநாமத்தையுடையான ஸ்வமஹிஷிபாகத்தானே திருவவதரிப்பித்
 தருளி, (ஈ) “தரபுண்ட்ரஸ்ததாநாம மந்த்ரோபாகஸ்சபஞ்சமம்”
 என்றாஹஸ்யதர்யோப தேஸந்தான் தரபோர்த்வபுண்ட்ரதாஸ்யநாம
 பூர்வகமாகயிருக்கிற வேட்பாதி (ச) “பரம்பராமுபதிகேஸத் குருணாம்
 ப்ரதமோகுரு - ஆத்மவித்பாலிஸுத்தபர்த்தம் ஸ்வாகார்யாத்பர்த்தவி
 ஜோத்தமம்” என்றும், (ரு) “ஸஹஸ்ரபுருஷம்வாபி ஸதபுருஷமேவவா-
 த்ரிஸப்தபுருஷம்வாபி த்விஸப்தபுருஷம்” என்றும், (ஊ) “ஆதா
 உபதிகேஸத்வேதேகிலருக்வாகஸம்ஜஞகம் - அஸ்மத்குருப்ய இத்யாதி
 வாக்யதர்யமரிந்தம்” என்றும் இத்யாதிகளில் குருபரம்பராஸங்காஹ
 மாயிருந்துள்ள “அஸ்மத்குருப்யேகமம்” இத்யாதிவாக்யதர்யோப
 தேஸபூர்வகமாயிருக்குமானகையாலே (எ) “ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகேபகவாந்
 விஷ்ணுநாராயணஸ்ஸ்வயம் - ப்ரோக்தவாந்மந்த்ராராஜாதீந்ஸக்ஷம்பா
 ஸதாபாதி பூர்வகம்” என்றும் (அ) “விஷ்ணுமாதிகுரும்ஸக்ஷம்பாமிந
 த்ராதீந்மந்த்ராராஜாதீ” என்றும்சொல்லுகிறபடியே அவளுக்குத்ததாபோர்

(க) வபெஷ்ஸிதாஸு || (உ) விஷ்ணுபத்ரி ||

(ஈ) தாவஃவாணஸுபாநாஸிஜெனாபாமஸவஹஸி ||

(ச) வரவராரிவஹிஸெஷ்மாராபுணாஃ பூயஜே மாரா
 ராஃ! ஆத்மவித்பாலிஸுத்தபர்த்தம் ஸ்வாகார்யாத்பர்த்தவிஜோத்தமம் ||

(ரு) ஸஹஸுபுருஷம்வாபி ஸதவபுருஷமேவவா
 த்ரிஸப்தபுருஷம்வாபி த்விஸப்தபுருஷம் ||

(ஊ) ஆதாவாபெஷெகெஷெவிஷ்ணுலோகஸம்ஜஞகம்
 ராஃ! இத்யாதிவாக்யகுருபரீரிஜி ||

(எ) ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகேபகவாந்மந்த்ராராஜாதீந்ஸக்ஷம்பா
 ஸதாபாதி பூர்வகம் ||

(அ) விஷ்ணுமாதிகுரும்ஸக்ஷம்பாமிந த்ராதீந்மந்த்ராராஜாதீ ||

த்த்வபுண்ட்ரதாஸ்யகாமப்ரதாந பரஸ்ஸாமான இத்தவாக்ஷத்ரயோப
தேஸாபூர்வகமாக ஸ்வருபோபாய புருஷார்த்தபாதாத்மீயப்ரதிபாதக
மான ரஹஸ்யத்ரயத்தைத் தானே நோக உபதேஸரித்தருளி,
அப்படியே (க) “ஸோபதிஷ்டவதீப்ரீத்யாதாபுண்ட்ராதிபூர்வ
கம் - விஷ்ணுலோகே஽வதீர்ணய ப்ரியாயஸததம்ஹரோஃ - ஸேநேஸா
யப்ரியா விஷ்ணோர் மூலமந்த்ரத்வபாதிகம்” என்கிறபடியே அவனைக்
கொண்டு அந்த விஷ்ணுலோகத்திலேதானே அவதீர்ணரான ஸேனை
முதலியாருக்கு இந்த க்ரமத்திலே இந்த ரஹஸ்யத்ரயோபதேஸத்
தைப் பண்ணுவித்து, பின்னையும் அப்படியே (உ) “ஸேநேஸாஸ்ஸ்வய
மாகத்ய ப்ரீத்யாபூநீகரீம்ஸாபாம் - ஸடகோபாயமுநேய தீர்த்ருணீ
மூலவானிகே - தாபாதிபூர்வகம்மந்த்ர த்வயர்லோகாத் பராக்ர
மாத் - விஷ்ணுபத்ர்யாமஹாலக்ஷ்ய்யாஃநிபோகாதுபதிஷ்டவாக்” என்
கிறபடியே இந்த க்ரமத்திலேதானே ஸேனைமுதலியாரைக் கொண்டு
திருநகரியிலே திருப்புனியாழ்வாரடியிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்
வாருக்கு ரஹஸ்யத்ரயோபதேஸத்தைப் பண்ணுவித்து, உடனே
அவர்க்கு மயர்வறமதிகலமருளி, (ங) “புரஸ்சநாதமுநேயே பஞ்சஸப்ஸ்
காரபூர்வகம் - பட்டநாதப்ரப்ருதிபீர் நிர்மிதைர்திவ்யயோயிபிஃ -
திவ்யைர்விம்ஸாதிஸங்க்யாகைஃ ப்ரபந்நைஸ்ஸஹதேஸிகஃ - ஸ்வோக்
தத்ராவிடவேதாநாம் சதுர்ணமுபதேஸக்ருத்” என்கிறபடியே ஆழ்

(க) ஸோபதிஷ்டவத் ஸ்ரீத்யாதாவ வுணாதிவஹுவ
க்யு । விஷ்ணுலோகே஽வ தீர்ணயாப ப்ரியாயஸததம்ஹரோஃ ஸே
நேஸாய ப்ரியோவிஷ்ணு சிஷ்யுமகிணு உபாதிசு ॥

(உ) ஸேநேஸாஸ்ஸ்வயமாகத்ய ஸ்ரீத்யா ஸ்ரீதமரீம்ஸாபாம் ।
ஸாடுகாவாய சௌநயே கிணினீசேஷவாலிகே ॥ தாவாதி
வஹுவகம் சிஷ்ய உபஸோகாநு வராநு குரீகாஃ । விஷ்ணுவத்யா
சிஷ்யாஸுஷ்யாஃ நியொமாதுவதிஷ்டவாநு ॥

(ங) வுநஸாதாயசௌநயே வஹ்வஸம்ஸார வஹுவக்யு ।
ஹுநாயபூஷுகிணிகிஷ்டிகெத டிஷ்யுயோயிகிஃ ॥ டிஷ்யு
விஷ்ணுவிஷ்யுரகெஃ ப்ரஸநெஸாஸ்ஸுவதேஸிகஃ । ஸோகத்யா
விவதேவாநாம் உதௌணயாசௌவதேஸக்யு ॥

வாரைக்கொண்டு அத்திருநகரியில் திருப்புளியாழ்வாசடியில்லதானே
நாதமுனிகளுக்கு இந்தக்ரமத்திலே ஈஹஸ்யதர்யோபதேஸத்தைத்
திவ்யப்ரபந்தோபதேஸஸிரஸ்கமாகப் பண்ணுவித்து, பின்னையும்
அப்படியே அந்த நாதமுனிகளைக் கொண்டு உய்யக்கொண்டார் தொட
க்கமானார்க்கும், உய்யக்கொண்டாரைக்கொண்டு மணக்கால்நம்பி
தொடக்கமானார்க்கும், மணக்கால் நம்பியைக் கொண்டு ஆளவந்தார்
தொடக்கமானார்க்கும், ஆளவந்தாரைக்கொண்டு பெரியநம்பிதொடக்க
மானார்க்கும், பெரியநம்பியைக்கொண்டு உடையவர்க்கும் இந்தக்ரமத்
திலே ஈஹஸ்யதர்யோபதேஸத்தைப் பண்ணுவித்து, பின்னையும் அப்
படியே உடையவரைக் கொண்டு ஆழ்வான் ஆண்டான் முதலான எழு
பத்துநாலு முதலிகளுக்கும் எம்பார் அருளாளப்பெருமா ளெம்பெரு
மானார் தொடக்கமான எழுநூறு சீயர்க்குக்கும் மற்றும் அநேக ஸ்ரீ
வைஷ்ணவர்க்குக்கும் இந்த க்ரமந்தப்பாடே ஈஹஸ்யதர்யோபதே
ஸத்தைப் பண்ணுவித்து பின்னையும் அப்படியே உடையவர் தாம்
தர்ஸனத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு போராநிற்கிற காலத்திலே (க)
“ப்ரீத்யாப்ருதக்ப்ருதக்ஸிஷ்யஃப்ரணமேதீஸ்வராவதி - ஸ்வர்யாத்யாந்
யாவதாஜ்ஞாதம் ஸக்யந்தாவ ததுஸ்மரேத்” என்றும், (உ) “ப்ரத்ய
ஹம்ப்ரணதைஸ்ஸிஷ்யைஃப்ரபாதே பத்மஸம்பவ - தத்யதானிதிவந்
நித்யம்ப்ரவக்தவ்யங்குரோஃகுலம்” என்கிறபடியே இம்முன்று வாக்
யத்துடனே “ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நமஃ” என்கிற வாக்யந்தொடங்கி
“ஸ்ரீதராய நமஃ” என்கிற வாக்யத்தளவான புகழ் வாக்யத்தையுஞ்
சேர்த்துப்பதினமுன்று வாக்யமாக்கி இத்தை மேலோரான நம்

(க) ஸ்ரீத்யாவ்யுபக்யுபகிஷ்யஃ ப்ருணமேதீஸ்வராவதி | ஸ்வா
யபூரூபாநு யாவதாஜ்ஞாதம் ஸக்யந்தாவததுஸ்மரேத் ||

(உ) ஸ்ரீத்யஹம்ப்ருணதைஸ்ஸிஷ்யைஃ ப்ரபாதே பத்மஸம்பவ
நித்யம்ப்ரவக்தவ்யங்குரோஃகுலம் || ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நமஃ ||

† பதினமுன்று வாக்யங்களாவன:—(க) அஸ்மத்குருப்யோநம:; (உ) அஸ்
மத்பரமகுருப்யோநம:; (௩) அஸ்மதஸ்வகுருப்யோநம:; (௪) ஸ்ரீமதேராமா
நுஜாயநம:; (௫) ஸ்ரீபராவ்ருஸதாஸாயநம:; (௬) ஸ்ரீமத்யாமுகமுதேயேநம:; (௭)
ஸ்ரீசாமயிஸ்வராயநம:; (௮) ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷாயநம:; (௯) ஸ்ரீமந்நாதமுதேயேநம:;
(௧௦) ஸ்ரீமதேஸடகோபாயநம:; (௧௧) ஸ்ரீமதேவிஷ்வக்ஸேநாயநம:; (௧௨) ஸ்ரீநிய
நம:; (௧௩) ஸ்ரீதராயநம:.

ஆசார்யர்கள் தந்தாமுக்கும் தஞ்சமாக அதுஸந்திப்பதும் தந்தாமை ஆஸ்ரயித்தார்க்கும் உபதேசிப்பதும் செய்பக் கடவர்கள்' என்று தாமே ஆழ்வாணக்கொண்டு நியமித்தருளி, இப்புடைகளிலே சேத ஸ்வரூபத்தைப் பல்லவிதமாக்கியும் புஷ்பிதமாக்கியும் பலபர்யந்த மாக்கியும் செய்ததுவாய்த்த செல்வனாய், * துளக்கற்றமுதமாய், (க) "விஜ்வரஃப்ரமுமோதஹா" என்கிறபடியே உள்வெதுப்புத் தீர்ந்து நிர்வ்ருதனாயிருந்தான்.

(உ) "அந்வபாதபிசைகஸ்ய ஸம்பங்க்யஸ்தாத்மனோஹரௌ-ஸர்வ வவ ப்ரமுச்யேயாக்காரஃ பூர்வேபரோததா" என்றும், (ங) "அர்வாஞ் சோ யத்பதஸாவிஜத்வந்த்வமாஸ்ரித்ய பூர்வே மூர்த்தாயஸ்பாந்வயமு பகதாதேஸிகா முக்திமாபுஃ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே முன்புள்ள முதனிகளுக்கும் பின்புள்ள முதனிகளுக்கும் ஒக்க உத்தராகாரண உடையவர், ஸர்வஜ்ஞராயிருக்கச் செய்தேயும் (ச) "தநாபிஸமயா சாரம் ஸ்தாபயந்ஸாம்ப்ரதாயிகம்" என்கிறபடியே தமக்கு ஸத்ஸம்ப்ர தாயபரிபூத்தி உண்டென்னுமிடக் தோற்ற அஸ்மத்குருபய இத் யாதி வாக்க்யதர்யத்தையும் தாம் அதுஸந்திக்கும்போது, முக்தின வாக்க்யத்தில் குருபதப்ரதிபாதயர் - பெரியகம்பி யென்றும், அதில் பஹுவசநப்ரதிபாதயர் - திருக்கச்சி கம்பியும் பேரருளாளப் பெரு மாளு மென்றும், இரண்டாம வாக்க்யத்தில் பரமகுருபதப்ரதிபாதயர் - ஆளவந்தாரென்றும், அதில் பஹுவசநப்ரதிபாதயர் - தத்ஸப்ரஹ்ம சாரிகளான பெரியேர்களு என்றும், முன்றும் வாக்க்யத்தில் குருபத ஸர்வபாதபஹுவசந ப்ரதிபாதயர் - மணக்கால கம்பி தொடக்கமான மேலேரெல்லாரு மென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே உடையவர்க்கு முன்புள்ள முதனிகளில் வைத்துக் கொண்டு பெரியகம்பி இவ்வாக்க்யதர்யத்தை அதுஸந்திக்கும்போது,

(க) விஜ்ஞஃபூரஃசோடிஹா ||

(உ) சுநயாடிவெகஸ்யஸ்யேஜ்யஸாத் நொஹரௌ |
ஸவபுஷ்வ வுரஃசெய்யுரஹாஃ வுடுவெபுவரெதயா ||

(ங) சுவபுரஹாபத்யஸாஸலிஜகங்கோபுரித்ய வுடுவெபு
செய்யுரஹாபத்ய சம்பமதா டெஸிகாசுகிராவாஃ ||

(ச) தயாவி ஸரிபாஹாஸாஸபநு ஸாஃபூடியிகடி ||

முத்தின வாக்யத்தில் குருபதப்ராதிபாத்யர் - ஆளவந்தர ரென்றும், இரண்டாம் வாக்யத்தில் பரமகுரு பதப்ராதிபாத்யர் - மணக்கால்சம்பி யென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ராதிபாத்யர் - இவர்களுக்குக் குருபஸத்தியிலே ருசியை ஜதிப்பித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் அவர்களோடு ஸங்கதியையுண்டாக்கின ஈஸ்வரனு மென்றும், மூன்றாம் வாக்யத்தில் குருபத ஸர்வஸாப்தபஹுவசநப்ராதிபாத்யர் - உய்யக்கொண்டார் தொடங்கி ஸ்ரீயோபதியளவாயுள்ள அனைவருமென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே ஆளவந்தார் இவ்வாக்யத்யததை அநுஸந்திக்கும் போது, குருபதப்ராதிபாத்யர் - மணக்கால்சம்பி யென்றும், த்விதீய வாக்யத்தில் பரம குருபதப்ராதிபாத்யர் - உய்யக்கொண்டார் ரென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசந ப்ராதிபாத்யர் - யதாஸம்பவம் இதில் ருசியைப் பிறப்பித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஈஸ்வரனு மென்றும், மூன்றாம்வாக்யத்தில் குருபதஸர்வஸாப்தபஹுவசந ப்ராதிபாத்யர் - ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் தொடங்கி ஸ்ரீதானளவாயுள்ள அனைவருமென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே மணக்கால்சம்பி இவ்வாக்யத்யததை அநுஸந்திக்கும் போது, ப்ரதமத்விதீயவாக்யஸ்த குருபரமகுருபதப்ராதிபாத்யர் - உய்யக்கொண்டாரும் நாதமுநிகளுமென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசந ப்ராதிபாத்யர் - யதாஸம்பவம் இக்கதை இகைசித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஈஸ்வரனுமென்றும், த்ருதீயவாக்யஸ்தகுருபதஸர்வஸாப்தபஹுவசநப்ராதிபாத்யர் - ஆழ்வார்தொடக்கமான ரெல்லாரு மென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே உய்யக்கொண்டார் இவ்வாக்யத்யததை அநுஸந்திக்கும்போது, ஆகிமத்பவாக்யகத குருபரமகுருபதப்ராதிபாத்யர் - நாதமுநிகளும் ஆழ்வாருமென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ராதிபாத்யர் - யதாஸம்பவம் இதில் ப்ரோமத்தை ஜதிப்பித்த பெரியோர்களும் எம் பெருமானு மென்றும், த்ருதீயவாக்யகத குருபதஸர்வஸாப்தபஹுவசநப்ராதிபாத்யர் - ஸைகமுதலியார் தொடக்கமான மேலோர்களை வரு மென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே நாதமுனிகள் இவ்வாக்யதரயத்தை அதுஸந்திக்கும் போது, பாதமத்விதியவாக்யகத குருபரமகுருபதப்ரதிபாத்யர் - ஆழ்வாரும் ஸைசமுதலியாரும் மென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - தத்ஸம்பந்த கடகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எம்பெருமானும் மென்றும், த்ருதீய வாக்யகத குருபதஸர்வஸப்தபஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - பிராட்டியும் எம்பெருமானும் மற்றும் அங்குள்ளா ரனைவரும் மென்றும் கண்டுகொள்வது.

இப்படியே ஆழ்வார் இவ்வாக்யதரயத்தை அதுஸந்திக்கும்போது, குருபரமகுரு பதப்ரதிபாத்யர் ஸைசமுதலியாரும் பிராட்டியும் மென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - இவ்விருவர்க்கும் உயிர் நிலையாயிருப்பார் சில ரென்றும், த்ருதீயவாக்யகதகுருபதஸர்வஸப்தபஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - ஸர்வேஸ்வரனும் வ்யூஹமும் விபவமும் நித்யஸூரிகளு மென்றும் கண்டுகொள்வது.

இப்படியே ஸைசமுதலியார் இவ்வாக்யதரயத்தை அதுஸந்திக்கும்போது, பாதமத்விதியவாக்ய கதகுருபரமகுருபதப்ரதிபாத்யர் - பிராட்டியும் விஷ்ணுவவதாரமான எம்பெருமானும் மென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - அவளுக்கு ஸ்தவபாஹுத்ருஷ்டிஸ்தாநீயரானமற்றைப்பிராட்டிமாரும் அவன் அடிமைகொள்ளுகிற மற்றையவர்கள் தாங்களு மென்றும், த்ருதீயவாக்யகதகுருபதஸர்வஸப்தபஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - இவ் வவதாரத்துக்கு நாத்நங்காலான சுதீரார்ணவ நிகேதகனும் மற்றும் வ்யூஹாவதாரங்களும் ஸ்வேதத்விபவாஸிகளு மென்றும் இப்புடைகளிலே இவற்றுக்குப்பொருள் சொல்லக்கடவது.

அப்படியே பிராட்டி இவ்வாக்யதரயத்தை அதுஸந்திக்கும் போது, ஆதிமத்யவாக்யகதகுருபரமகுருபதப்ரதிபாத்யர் - விஷ்ணுவவதாரமான எம்பெருமான் தானும் அவ்வவதாரகந்தமான்வ்யூஹ வாஸுதேவனு மென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - பெரியதிருவடி தொடக்கமானாரும் ஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்ப அநிருத்தர்களு மென்றும், த்ருதீயவாக்யகதகுருபதஸர்வஸப்தபஹுவசநப்ரதிபாத்யர்

* வரலிளவரகவைகுந்தக்குட்டனும் ஒகிம்புள்ளேறிப்படியே இச்சேதநனுக்காக அவ்விபூதியிலே அவன்பரிக்ரஹிக்குஞ் சில அவதாரங்களும் நித்யஸித்தநம் என்றும் உதாஸம்பவம் இப்புடைகளிலே இவற்றுக்குப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

பாத்தமாவதாரமான விஷ்ணுவதாரமும், அவ்வவதாரகந்தமான
* பாற்கட லுள்பையத்துயின்ற பாமனும், நிதானமான வைகுந்தநாட்டி
விருக்கும் பாவாஸுதேவனும் தர்மபக்தத்தாலே பேதமின்றிக்கே
ஏகதத்வமாயிருந்தார்க்கேயாகிலும், பெரியபெருமானுக்கும் பெருமா
னுக்கும் தர்மபக்தமிருக்கச்செய்தே (க) “ஸஹபத்ச்ரீபாவிஸாலாக்ஷ
யா நாராயணமுபாகமத்” என்று விக்ரஹபேதத்தாலே உபகந்தவ்ய
உபகந்தருத்வங்களைச் சொன்னவோபாதி, இவ்விடத்திலும் விக்ரஹ
பேதத்தைவிட்டு இம்மூவர்க்கும் இங்ஙன் குருத்வ பாமகுருத்வ ஸர்வ
குருத்வங்களைச் சொல்லக் குறைவில்லை.

உடையவருக்குப்பின்புள்ள முதலிகளில் வைத்துக்கொண்டு (உ)
“ராமாநுஜபதச்சாயா” என்னும்படி அவர் திருவடிகளிலே ஆர்ரா
யித்து அவருக்கு * நிழலும் அடிதாறுமாய்க்கொண்டு குருபரம்பரா
துப்ரவிஷ்டரான எம்பார் இவ்வாக்யதர்மத்தை அதுஸந்திக்கும்போது,
குருபாமகுருஸர்வகுருபதபஹுவசந ப்ரதிபாத்யர் - கோபலீவர் டீந்யா
யத்தாலே பிள்ளையும் ஆழ்வானும் ஆண்டானும் அநந்தாழ்வானும்
அவர்களுக்கு அபிமதாராயிருந்துள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் என்று
இங்ஙனே விபஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

அப்படியே எம்பார்திருவடிகளிலே ஆர்ராயித்த பட்டர் இவ்
வாக்யதர்மத்தை அதுஸந்திக்கும்போது, குருபாமகுருஸர்வகுருபத
பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - அடைவே எம்பாரும் பிள்ளையும் ஆழ்வா
னும் ஆண்டானும் அவர்களுக்கு அந்தரங்காராயிருந்துள்ள ஸ்ரீவைஷ்
ணவர்களும் என்று பூர்வம்போலே இங்ஙனே விபஜித்துப் பொருள்
சொல்லக்கடவது.

பிள்ளையும் அப்படியே பட்டர் திருவடிகளிலே ஆர்ராயித்த நஞ்
செயர் இவ்வாக்யதர்மத்தை அதுஸந்திக்கும்போது, குருபாமகுருஸர்வ
குருபதபஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - பட்டரும் எம்பாரும் பிள்ளையும்
ஆழ்வான் ஆண்டான் தொடக்கமானாரு மென்று பூர்வம்போலே யதா
ஸம்பவம் இங்ஙனே விபஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

(க) ஸஹபத்யா விஸாலாக்ஷ்யா நாராயண சுவாமிக் ||

(உ) ராமாநுஜபதச்சாயா ||

பிள்ளையும் அப்படியே கஞ்சியந்திருவடிகளிலே ஆர்ச்சித்த நம் பிள்ளை இவ்வாக்யதாயத்தை அதுஸந்திக்கும்போது, குருபரமகுரு ஸர்வகுருபதபஹுவசாப்ரதிபாத்யர் - கஞ்சியரும் பட்டரும்எம்பாரும் பிள்ளானும் அவர்களுக்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளாய்ப் பஹுமந்தவ்யராயிருந்துள்ள * இராமாதுசனைத் தொழும் பெரியோர்களுமென்று இங்ஙனே விபஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

இக்குருபரம்பராதான் ஆரோஹக்ரமத்திலே (க) “ஆபகவ த்தஃ” என்று பகவானளவுஞ்சென்று அவர்களுக்குச் செல்லக்கடவ தென்று: இங்ஙனே யிருந்தாலும் அவரோஹக்ரமத்திலே வந்தால் “இராமாதுசன் தாள்பிடித்தார் பிடித்தாரைப் பற்றி” இத்தயாதிப்படியே மேன்மேலே*கொழுந்து விட்டுப்படர்ந்து செல்லக்கடவ தொன்றாகையாலே, நம்பிள்ளை திருவடிகளிலே ஆர்ச்சித்த வடக்குத்திரு விதிப்பிள்ளையும் அவர்திருவடிகளிலே ஆர்ச்சித்த பிள்ளை லோகா சார்பர் தொடக்கமானாரும் இவ்வாக்யதாயத்தை அதுஸந்திக்கும் போது, இவ்வாக்யதாயகத குருபரமகுரு ஸர்வகுருபதப்ரதிபாத்யர் - இன்னாரின்னாரென்னுமிடம் ஆசார்பர்களுடைய திருநாமங்களிலே கண்டுகொள்வது. அப்படியே பஹுவசாப்ரதிபாத்யர் - அவர்களுக்கு உயிர்விலையாய்த் தந்தாமுக்குப் பஹுமந்தவ்யராய்க்கொண்டு, கொடியைக் கொள்கொம்பிலே துவக்கும் சுன்னிக்கால்பொலே தந்தாமையவ ரவர்கள் திருவடிகளிலே சேர்க்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்க ளென்று கண்டு கொள்வது.

இனி, “ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயகமஃ” இத்தயாதி - வாக்யதஸகத்தி லும் வைத்துக்கொண்டு “ஸ்ரீயையகமஃ”, “ஸ்ரீதராயகமஃ” என்கிறவாக்ய தவ்யதத்தில் (உ) “ஸ்ரீசிதி ப்ரதமம் நாம லக்ஷ்மயாஃ” என்றும், (ங) “ஸ்ரீசித்யேவசநாமதே” என்றும் சொல்லுகையாலே ஸ்ரீஸப்தம் பெரியபிராட்டியாருக்கு வாசகமாயிருக்கும்; மற்றை எட்டுவாக்யத்தி லும் ஸ்ரீஸப்தம், (ச) “கஜஞ்ஞாதுல்யம் நாமஸ்திகிஞ்சித்” என்றும்,

(க) குஹவதஃ (உ) ஸ்ரீநிசிபுபரிணாஸிக்ஷுஃ (ங) ஸ்ரீநி தெய்வவநாஸிகெ (ச) கஜஞ்ஞாதுல்யம் நாமஸ்திகிஞ்சித்

(க) “பகவத்பக்திவேவாத் ப்ரபங்காநாமஹத் தநம்” என்றும் சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநபக்திகளாகிற மஹாஸம்பத்துக்கு வரசுகமாயிருக்கும்.

இதில் சிலவாக்யங்களில் ஸ்ரீஸப்தம் ஸவிபக்திகமதுப்ப்ரத்யயோ பேதமாயும், சிலவாக்யங்களில் ஸப்தவிபக்திகமதுப்ப்ரத்யயோ பேதமாயும், சிலவாக்யங்களில் மதுப்ப்ரத்யயபாஹிதமாயும் இங்ஙன் வைரூப்யேண நிர்த்தேஸரிக்கைக்கு நிபந்தநம் - சிலருடைய ஜ்ஞாநபக்திகள் விஸாததமங்களாய், சிலருடைய ஜ்ஞாநபக்திகள் விஸாததங்களாய் சிலருடைய ஜ்ஞாநபக்திகள் விஸாதங்களாயிருக்கையாலே; அது எங்ஙனேயென்னில்:—பங்கயத்தாள் திருவடிபைப் பற்றின ஸேனைமுதலியாருடையவும், அவ^சரடிக்கண்ணிருடிய ஆழ்வாருடையவும், அவ^சரடிபணிந்துய்ந்த உடையவருடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள் விஸாததமங்களாயிருக்கும். திருக்குருகூர்நம்பிக்கு அன்பான நாதமுடிகளுடையவும், தத்விஷயிகாரபாத்ரபூதான யமுனைத்துறைவருடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள் விஸாததங்களாயிருக்கும். சீலமிகுநாதமுடிசீருரைக்கும்ப்ரியஸிஷ்யரான உய்யக்கொண்டாருடையவும், தச்சிஷ்யரான மணக்கால் கம்பியுடையவும், தத்ப்ரியஸிஷ்யரான பெரியநம்பியுடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள் விஸாதங்களாயிருக்கும்.

இவர்களுடைய ஜ்ஞாநபக்திகள் ஏகரூபமாயிராதே இங்ஙன் தாதமபாலேக இருக்கைக்கு ஹேது என்னென்னில்:—ஸேனைமுதலியாருடையவும் நம்மாழ்வாருடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள்தாம் - ப்ரபத்திமார்க்கத்தை விஷ்வக்ஸேஸாஸம்ஹிதையிலே பாக்கத் தாஸரிப்பிக்கைக்கும், ப்ரபத்தவ்யஞான எம்பெருமான் படிகளை உள்ளபடி அணைவர்க்கும் அறிவிக்கைக்கும், அப்படியே (உ) “ப்ரியேணஸேநாபதிகாந்வேதி தத் ததாதுஜாந் தமுதா^வ விஷுணே” என்று மதிப்புடையார் சொல்லும்படிக்கும் அவனடியாகப்பிறந்தவை யாயிருக்கையாலும்; திருவாய்மொழிமுகத்தாலே “தந்தனன் தனதாள் நிழிலே,” “கழல்களன்றி

(க) ஹ்ருவடி^ஹகிரொவா^ஹசு புவனாநா^ஹ கிஹிநய^ஹ ||

(உ) ப்ரியேணஸேநாவதிநாநு வெழிததபாநு ஜாந
ஹ்ருவாஸலீகூ^ஹணெ^ஹ ||

மற்றோர்களைகளிலங் காண்மின்களே", "அடிக்கீழமர்க்து புகுந்தே
னே" என்று ப்ரபத்திமார்க்கத்தைப் பலபடியாலும் தம்முடைய உக்த்
யறுவ்ட்டாங்களுளே ஸ்பஷ்டமாக்குகைக்கும், "உயர்வற உயர்நலமு
டையவன்," "மயர்வறமதிநலமருளினை", "தேவர்க்குந்தேவாவோ"
என்று ப்ரபத்தவ்யனுடையபடிகளைப் பத்தும்பத்தாக ஏற்றியெடுக்
கைக்கும், "உம்முயிர்விடுடையான்", "பானேரீ யென்னுடைமையும்
ரீயே", "தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன்" என்று ப்ர
பத்தாவின்படிகளைப் பலவகையாகத் தர்ஸிப்பிக்கைக்கும், "பேரமர்
காதல்கடல்புரையவினைவித்த", "கொண்டஎன்காதலுரைக்கிறோழி,
மண்டிணிஞாலமு மேழ்கடலும் நீர்விசம்புங் கழியப்பெரிதால்",
"சூழ்ந்ததனிற்பெரிய என்னவா" என்று பிராட்டிமார் பேச்சாலும்
தம்பேச்சாலும் தம்முடைய ஆற்றாமையை அறிவிக்கைக்கும் உறுப்
பாயிருக்கையாலும் விஸாதமங்களா யிருக்கும். உடையவருடைய
ஜ்ஞாபக்திகள் - (க) "பவது மம பாஸ்மிந் ஸோமுஷீ பக்தி ரூபா"
என்று தாமும் (உ) "அச்யுத பதாம்புஜ யுக்த ருக்ம வ்யாமோஹதஃ"
என்று ஆழ்வாலும் அருளிச்செய்யலாம்படி அவனடியாகப்பிறந்தவை
யாய் மத்யத்ய பூநீபாஷ்யாதிமுகத்தாலே ஸாணாகதிபக்திஸாஸ்த்
ரங்களை அடையே வெளியிடுகைக்கும், "அவ்வெழில்மறைபிற் சேரா
தவரைச்சிதைப்பது அப்போதொரு சிந்தை செய்தே" என்கிறபடியே
தம்முடைய தாதாத்விசப்பாதிபையாலே ப்ரதிவாதி வாரணப்ரகடா
டேபவிபாடகத்துக்கும், * நூறுதடாவில் வெண்ணெயையும் * நூறு
தடாவிதைந்த அக்காசவடிசிலையும் நாச்சியார்மனோரதித்தபடியே பா
மஸவாமியான அழகர்க்குத் தாம் அமுதுசெய்தருளப் பண்ணுகைக்
கும், துருஷ்கன் படைவீட்டிலேசென்று அவன் மகள்மாளிகையிலே
யிருந்த ராமப்ரியரை "வருக வருக வருக விற்கே" இப்பாதிப்படியே
தாமே அழைத்தருளி அவர்தம் அருகே ஓடியோடிவந்தவாதே * என்
செல்வப்பிள்ளைய் வாராய்' என்று அவர்க்குத் திருமாமஞ்சாத்தித் தம்
மார்பிலே அணைத்துக் கொள்ளுகைக்கும், புழுவன்பட்டவ்ருத்தாந்தத்
தைத் திருக்கல்யாணிக்கரையிலே தம்ஸக்திநீயிலே சென்று மாறென்

(க) ஸவதுரீரீவரவழிது ஸோமூஷீ ஸகிராருவா ||

(உ) சுயுதவஜாஸுஜ யுமுருது வ்யாரோஹதஃ ||

நில்லாமாருதியாண்டான் விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டுப் பெரியப்ரீதி யோடே *செங்கோலுடைய திருவாங்கச் செல்வஞான பெரியபெரு மாளை மங்களாஸாணைப்பண்ணுவதாகக் கோவித் கோயிலுக்கு எழுத் தருளும்போது தாமே ஐம்பத்திருவரைச் * செயல்கன்றாகத் திருத்தித் தத்விஷயத்திலே பரிவராயிருக்கும்படி நியமிக்கைக்கும், கரைகட்டாக் காவிரிபோலே கரைபுரண்டு ஆராயத்தளவன்றிக்கே யிருக்கைக்கும் உடலாயிருக்கையாலே விஸததமங்களாயிருக்கும். ஸ்ரீமந்தரதமுடிகளுடையவும் ஆளவந்தாருடையவும் ஜ்ஞாபக்திகள் - இவ்வன் விஸ்ருங்கலமாய்க் கரைபுரண்டிராதே அளவுபட்டு அரை யாறுபட்டுத் தந்தாமை ஆராயித்தவரளவிலே தானே அடங்கி ஒன் றிரண்டு ப்ரபத்தங்களை இட்டருளுகைக்கு உடலாயிருக்கையாலே, விஸததங்களாயிருக்கும். உய்யக்கொண்டாருடையவும் மணக்கால் நம்பியுடையவும் பெரியநம்பியுடையவும் ஜ்ஞாபக்திகள் - கீழ்ச் சொன்னபடியிராதே சினையாறுபட்டுப் பரிமிதங்களாயிருக்கையாலே, விஸதங்களாயிருக்கும்.

இப்பதினமூன்றுவாக்யங்களிலும் முத்தினவாக்யங்கள்மூன்றும், லேதமாகிற ஸாஸ்த்ரருசிபரிக்குறீதங்களை யிருக்கும்; மற்றைவாக யங்கள்பத்தும், ஆசார்யருசிபரிக்குறீதங்களை யிருக்கும்.

அபௌருஷேயமாயும் பெளருஷேயமாயு மிருக்கிற ரஹஸ்யத்ர யத்துக்கு ஏகாவயவித்வஞ்சொன்னவோபாதி, இப்படி அபௌருஷேய மாயும் பெளருஷேயமாயுமிருந்துள்ள இப்பதினமூன்றுவாக்யத்துக்கும் ஏகாவயவித்வம் சொல்லத் தட்டில்லை. அப்படியே (க) “நமரு ஷிப்பி” என்று அபௌருஷேய மானுப்போலே நமஸஸப்தம் முன்னாக இவ்வாக்யத்ரயத்தையும் நிர்த்தேஸரியாதே அஸ்மத்ஸப்தம்முன்னாக நிர்த்தேஸரித்தது, (உ) “அகிலபுவந” என்கிற இடத்தில் மாங்களிக மான அகாரத்தைப்போலே மாங்களிகமான அகார உபக்ரமணித்யர்த் தமாக. அப்படி முத்தினவாக்யத்தை அகாரோபக்ரமணித்யர்த்தமாக அஸ்மத்ஸப்தத்தை முன்னிட்டு நிர்த்தேஸரித்த வோபாதி, மற்றையி ரண்டுவாக்யங்களையும் அஸ்மத்ஸப்தத்தைத்தானே முன்னிட்டுநிர்த்

தேஸித்தது, (க) “ஸங்கேமிதாஸ்ஸாம்வருணஃ, ஸங்கேபவத்வர
யமா” என்னுமாபோலே.

தாயோதஸவாக்யாத்மகமான இக்குருபரம்பராஸூபமந்தாந்தான்,
ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமமாலாமந்தாம்போலே அநேகமஸ்ஸப்தஸரீரகமாய்,
த்வாஸோஷிகளுக்கும் ப்ரதாஸோஷிகளுக்கும் அடைவே ப்ரதிபாத
கமாய், ப்ரதமமத்யமசாமாவதிரூபமான பர்வத்ரயப்ரகாஸகமாய், உப
தேஷ்ட்ரு உபதேஸ உபதேஸ்ய ரூபமுன்றுவர்க்கத்துக்கும் ஸாம்ப்ர
தாயிகத்வ ஸாத்ஞண்ய யோக்யதைகளுக்கும் ஸம்பாதகமாய், ‘வக்
தவ்யம் குருபரம்பரையும் த்வயமும்’ எங்கையாலே த்வயத்தேஃபாதி
ஸதாதுஸந்தேயமாய், தன்னைமுன்னிட்டு சஹஸ்யத்ரயத்தை அதுஸந்
திப்பாரை “நாவகாரியஞ்சொல்லிலாதவர்” என்று * மயர்வதமகி
நலமருளப்பெற்றவர் கொண்டாடும்படி பண்ணக்கடவதாய், “அஸ்
மத்” என்று அகாராதியாக உபக்ரான்தமாய், அப்படியே ஸ்ரீமஸ்ஸப்
தங்களைப் பல விடங்களிலும் இடையிலேயுடைத்தாய், “ஸ்ரீதராய
நமஃ” என்றமங்களிகமான நமஸ்ஸப்தத்தேஃ டே நிகமிக்கப்பட்டநா
யிருக்கையாலே, கார்தஸ்யேந மங்களாத்மகமா யிருக்கும்.

குருபரம்பராலிவரணம் ஸம்பூர்ணம்.

(க) ஸங்கேமிதாஸ்ஸாம்வருணஃ, ஸங்கேபவத்வரயமா ||